உ

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள்

ஒன்றாகிய

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்.

(க.) கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை காமர்
வண்ண மார்பிற் றாருங் கொன்றை
யூர்தி வால்வெள் ளேறே சிறந்த
சீர்கெழு கொடியு மவ்வே றென்ப
ரு கறைமிட றணியலு மணிந்தன் றக்கறை
மறைநவி லந்தணர் நுவலவும் படுமே
பெண்ணுரு வொருதிற னாகின் றவ்வுருத்
தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினுங் கரக்கும்
பிறைநுதல் வண்ண மாகி
௧௦ பதினெண் கணனு மேத்த
யெல்லா வுயிர்க்கு மேமம
நீரற வறியாக் கரகத்துத்
தாழ்சடைப் பொலிந்த வரு

கடவுள்வாழ்த்து.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் பாடி

இதன்பொருள்.—திருமுடி மேற் சூட
கொன்றைப்பூ; அழகிய நிறத்தையுடைய தி
ஏறப்படுவது, தூய வெளிய ஆனேறு; மிக்
வானேறென்று சொல்லுவர்; நஞ்சினதுகறைப்பு, திருமிடற்றை அழகுசெய்தலும்
செய்தது; அக்கறைப்பு, தான் மறுகாயும், வானோரை உய்யக்கொண்டமையின்,
வேதத்தைப்பயிலும் அந்தணராற் புகழவும்படும்; பெண்வடிவு, ஒருபக்கமாயிற்று;

ஆய அவ்வடிவுதான், தன்னுள்ளேயொடுக்கி மறைக்கினும் மறைக்கப்படும்; பிறை,

*திருநுதற்கு அழகாயது; அப்பிறைதான், பெரியோன் சூடுதலால், பதினெண் கணங்களாலும் புகழவும்படும்; எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களுக்கும் காவலாகிய, நீர் தொலைவறியாக்குண்டிகையானும் தாழ்ந்த திருச்சடையானும் சிறந்த செய்தற்கரிய தவத்தையுடையோனுக்கு.—என்றவாறு.

தன்னுளடக்கிக் கரக்கினுங்கரக்குமென்பதற்கு அவ்வடிவுதான் எல்லாப்பொருளையும் தன்னுள்ளேயடக்கி அவ்விறைவன்கூற்றிலே மறையினுமறையுமென்று உரைப்பினுமமையும். நீரறவறியாக்கரகம் - கங்கையென்பாருமுளர். அக்கறை, அவ்வுரு, அப்பிறை எனநின்ற எழுவாய்கட்கு நுவலவும்படும், கரக்கினுங்கரக்கும், ஏத்தவும்படும் எனநின்ற பயனிலைகளை நிரலேகொடுக்க. இவ்வெழுவாய்களையும், பிறவற்றையும் அருந்தவத்தோற்கென்னும் நான்காவதனோடுமுடிக்க. ஏமமாகிய அருந்தவத்தோனெனக; ஏமமாகிய நீரெனினும் அமையும். அணியலுமணிந்தன்றென்பது, †"உண்ணலு முண்ணேன்" என்பதுபோல நின்றது. பதினெண் கணங்களாவார்: தேவரும் அசுரரும் முனிவரும் கின்னரரும் கிம்புருடரும் கருடரும் இயக்கரும் இராக்கதரும் கந்தருவரும் சித்தரும் சாரணரும் வித்தியாதரரும் நாகரும் பூதரும் வேதாளரும் தாராகணமும் ஆகாசவாசிகளும் போகபூமியோருமெனவிவர்; பிறவாறுமுரைப்பர்.

இப்பெரியோனை மனமொழிமெய்களான்வணங்க, அறமுதல்நான்கும் பயக்குமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (௧)

(௨.) மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசும்பும்
விசும்புதைவரு வளியும்
வளித்தலைஇய தீயும்
ரு தீமுரணிய நீரும், என்றாங்
கைம்பெரும் பூதத் தியற்கை போலப்
போற்றார்ப் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகலமும்
வலியுந் தெறலு மளியு முடையோய்
நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்துநின்
௧0 வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும்
யாணர் வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
வான வரம்பனை நீயோ பெரும
வலங்குளைப் புரவி யைவரொ டுடன்றுநின்
நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை
௧ரு யீரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழியப்

* திருநுதலதென்னும் பிரதிபேதமுண்டு.

† கலித்தொகை, முதலாவது பாலை, ௨௨:—"உண்ணலு முண்ணேன் வாழலும் வாழேன், தோணல முண்டு துறக்கப் பட்டோர், வேணீ ருண்ட குடையோ ரன்னர்."

பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்
பாஅல்புளிப்பினும் பகலிருளினும்
நாஅல்வேத நெறிதிரியினும்
திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி
௨௦ நடுக்கின்றி *நிலியரோ வத்தை யடுக்கத்துச்
சிறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை
யந்தி யந்தண ரருங்கட னிறுக்கு
முத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சும்
பொற்கோட் டிமயமும் பொதியமும் போன்றே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - †செவியறிவுறூஉ ; வாழ்த்தியலுமாம்.

சேரமான்பெருஞ்சோற்று உதியஞ்சேரலாதனை முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாடியது.

இ - ள்.—அணுச்செறிந்த நிலனும், அந்நிலத்தின் ஏந்திய ஆகாயமும், அவ்வாகாயத்தைத் தடவிவரும் காற்றும், அக்காற்றின்கண் தலைப்பட்ட தீயும், அத்தீயோடு மாறுபட்ட நீருமென ஐவகைப்பட்ட பெரிய பூதத்தினது தன்மைபோலப் பகைவர் பிழைசெய்தால் அப்பிழையைப் பொறுத்தலும், அப்பிழை பொறுக்குமளவல்லவாயின் அவரை அழித்தற்கு உசாவும் உசாவினது அகலமும், அவரை அழித்தற்கேற்ற மனவலியும் சதுரங்கவலியும், அவ்வாற்றால் அவரை அழித்தலும், அவர் வழிப்பட்டால் அவர்க்குச்செய்யும் அருளுமுடையோய், நினது கடற்கட்டோன்றிய ஞாயிறு பின்னும் நினது வெள்ளிய தலைபொருந்திய திரையையுடைய மேல்கடற்கண்ணே மூழ்கும் புதுவருவாய் இடையறாத ஊர்களையுடைய நல்ல நாட்டிற்கு வேந்தே, வானவரம்ப, பெரும, நீ, அசைந்த தலையாட்டமணிந்த குதிரையையுடைய பாண்டவரைவருடனே சினந்து நிலத்தைத் தம்மிடத்தேகொண்ட பொற்பூந் தும்பையையுடைய துரியோதனன்முதலாகிய நூற்றுவரும் பொருது போர்க்களத்தின்கட் படுந்துணையும் பெருஞ்சோறாகிய மிக்க உணவை இருபடைக்கும் வரையாது வழங்கினோய், பால் தன் இனிமையொழிந்து புளிப்பினும், ஞாயிறு தன்விளக்கமொழிந்து இருளினும், நான்குவேதத்தினது ஒழுக்கம் வேறுபடினும் வேறுபாடில்லாத சூழ்ச்சியையுடைய மந்திரிச்சுற்றத்தோடு ஒழியாது நெடுங்காலம்விளங்கித் துளக்கமின்றி நிற்பாயாக ; அரைமலையின்கட் சிறியதலையையுடைய மறிகளையுடைய குறிய பெரியகண்ணையுடைய மான்பிணைகள் அந்திக்காலத்தே அந்தணர் செய்தற்கரிய கடனாகிய ஆவுதியைப்பண்ணும் முத்தீயாகிய விளக்கின்கண்ணே துயிலும் பொற்சிகரங்களையுடைய இமயமலையும் பொதியின்மலையும்போன்று.—எ - று,

குளிக்குகாடெனா இசையும் ; குளிக்குகாடென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. நிலியரோ, ஓ - அசைநிலை; அன்றி, இதனை வின

---

* நிலையரோவென்றும் பாடம்.

† இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறைகளுள் ஓம்படைவாழ்த்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் ; அதனை, தொல்காப்பியம்,

பொருளதிகாரம், புறத்திணையியலில், "தாவி னல்லிசை" என்னும் ௩௬-ம் சூத்திர வுரையிற் காண்க.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

வாக்கி, ஞாயிறு குளிக்குமென்பதனை முற்றாக்கி, இதனை அவ்விறுதிக்குப் பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர். முத்தீயாவன: ஆகவனீயம், காருகபத்தியம், தென்றிசையங்கி. ஆங்கும், அத்தையும் - அசைநிலை. வானவரம்பனை, ஐகாரம் - முன்னிலை விளக்கிநின்றது. நிலந்தலைக்கொண்டவென்பதற்கு நிலங்கோடல் காரணமாகத் தலைக்கட்டுகூடிய வெனினுமமையும்.

போற்றார்ப்பொறுத்தல்முதலிய குணங்களையுடையோய், பொருந, வரையாது கொடுத்தோய், வானவரம்ப, பெரும, நீ, புளிப்பினும் இருளினும் திரியினும் இமயமும் பொதியமும்போன்று நடுக்கின்றிச் சுற்றமொடு விளங்கி நிற்பாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

போற்றார்ப்பொறுத்தல்முதலாகிய குணங்களை அரசியலடைவாற் கூறுகின்றாராதலின், பூதங்களின் அடைவு கூறாராயினர்.

இதனாற்சொல்லியது, * தன்கடற்பிறந்த ஞாயிறு தன்கடற்குளிக்கு நாடுடையையாய்ச் செல்வமுடையையாகவென்று வாழ்த்தவேண்டுதலின்மையின், நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறாயிற்று. (௨)

(௩.) உவவுமதி யுருவி னோங்கல் வெண்குடை
நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணக நிழற்ற
வேம முரச மிழுமென முழங்க
நேமி யுய்த்த நேஎ நெஞ்சிற்
௫ றவிரா வீகைக் கவுரியர் மருக
செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவ
†பொன்னோடைப் புகரணி நுதற்
றுன்னருந்திறற் கமழ்கடாஅத்
தெயிறு படையாக வெயிற்கத விடாஅக்
௧௦ கயிறுபிணிக் கொண்ட கவிழ்மணி மருங்கிற்
பெருங்கை யானை யிரும்பிடர்த்தலை யிருந்து
மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில் ‡சாயாக்
கருங்கை யொள்வாட் பெரும்பெயர் வழுதி
நிலம்பெயரினு நின்சொற் பெயரல்
௧௫ பொலங்கழற்காற் புலர்சாந்தின்
விலங்ககன்ற வியன்மார்ப
வூரில்ல வுயவரிய
நீரில்ல நீளிடைய
பார்வ லிருக்கைக் கவிகண் ணோக்கிற்

---

* வானவரம்பனுதலாற்செல்வமுடையையாகவென்றுவாழ்த்தவேண்டுதலின்மையின், நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறாயிற்றென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† பொன்னிறுடையென்றும் பாடம்.
‡ சாலாவென்றும் பாடம்.

௨௰ செந்தொடை பிழையா வன்க ணாடவ
ரம்புவிட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கைத்
திருந்துசிறை வளைவாய்ப் பருந்திருந் துயவு
முன்ன மரத்த துன்னருங் கவலை
நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் வருவது
௨௫ முன்ன முகத்தி னுணர்ந்தவ
ரின்மை தீர்த்தல் வன்மை யானே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன்கருங்கையொள்வாட்பெரும்பெயர்வழுதியை இரும்பிடர்த்தலையார் பாடியது.

இ - ள்.—உவாநாளின் மதியினது வடிவுபோலும் வடிவினையுடைய உயர்ந்த வெண்கொற்றக்குடை நிலைபெற்ற கடலெல்லைக்கண் நிலத்தை நிழற்செய்ய, காவலாகிய வீரமுரசம் மழைபோலமுழங்கும் ஓசையையுடைத்தாய்முழங்க, சக்கரத்தைச்செலுத்திய நாமுடைய செங்கோலினையும் ஒழியாத வண்மையையுமுடைய பாண்டியர் மரபினுள்ளாய், குற்றமற்ற கற்பினையுடைய சேயிழைக்குத்தலைவ, பொன்னானியன்ற பட்டத்தையுடைய புகரணிந்த மத்தகத்தினையும், அணுகுதற்கரிய வலியையும், மணமாறும் மதத்தினையுமுடைய, கொம்பு படைக்கலமாகக்கொண்டு பகைவர் மதில்வாசற் கதவைக்குத்திக் கயிற்றாற்பிணித்தலைச்செய்த கவிழ்ந்த மணியையணிந்த பக்கத்தையும், பெருங்கையையுமுடைய யானையினது பெரிய கழுத்திடத்தேயிருந்து பாரமியலாத கூற்றத்தையனைய பொறுத்தற்கரிய கொலைத்தொழிலுக்கு இளையாத வலிய கையின்கண்ணே ஒள்ளிய வாளையுடைய பெரும்பெயர்வழுதி, நிலம்பிறழினும் நினது ஆணையாகிய சொற் பிறழாதொழியவேண்டும்; பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வீரக்கழல்புனைந்த காலினையும் பூவிட்புலர்ந்த சந்தனத்தையுடைத்தாகிய குறுகக்கன்ற பரந்த மார்பினையுமுடையோய், பசியில்லாதனவும், பொறுத்தற்கரிய உட்குதலையுடையனவும், சீறிச்சுடுதனவும், நீண்ட வழியனவுமாகிய, வம்பலர்காவலியச் செய்யுமைக்கண்ணே பாதத்திருந்த கிருபையினையும், கையாற் கவிக்கப்பட்ட கண்ணாற்குறித்துப்பார்க்கும் பார்வையையும், செவ்விய தொடைபிழையாத தறுகண்மையையுமுடைய மறவர்தாம் அம்புவிடுதலாற் பட்டோரது உடன்மூடிய புதிய கற்குவையின்மேலே திருந்திய சிறகினையும் வளைந்த வாயினையுமுடைய பருந்திருந்துவருந்தும் உன்னமரத்தினையுடையவாகிய அணுகுதற்கரிய கவர்த்த வழியின்கண்ணே நின்பால் நச்சிய விருப்பத்தால் இரப்போர்வருகுவர்; அவர் மனக்குறிப்பை அவர்முகத்தானறிந்து அவருடைய வறுமையைத் தீர்த்தலைவல்ல தன்மையான்,—எ - று.

நுதலையும் திறலையும் கடாத்தையும் மருங்கையும் பெருங்கையையுமுடைய யானைப்பிடர்த்தலையிருந்து எயிறபடையாக எயிற்கதவிட்டுக் கூற்றத்தருந்தொழில் சாயாப் பெரும்பெயர்வழுதியென மாறிக்கூட்டுக; *காலாலுதைத் தலையாலுக்குதலன்றி எயிறபடையாக எயிற்கதவெடுக்கைவிடாதபெருங்கையானெனை இயைத்

* காவிவிடுதலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

துலைப்பினுமமையும்; எயிற்கதவிட்டுக் கயிறபிணிக்கொண்டவென இயைத்துரைப்பாருமுளர். ஊரில்ல உயவரிய நீரில்ல நீளிடையவாகிய உன்னமரத்த கவலையெனவும், பருந்திருந்துயவும் துன்னருங்கவலையெனவும் இயையும்.

மருக, கணவ, வழுதி, மார்ப, இரவலர்வருவர், அவர் இன்மைதீர்த்தல் வன்மையான்; அதனால், நின்சொற் பெயராதொழியல்வேண்டுமெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வாழ்த்தியலாதல்விளக்க, வேண்டுமென ஒருசொல் தந்துரைக்கப்பட்டது. (௩)

(௪.) வாள், வலந்தர மறுப்பட்டன
செவ்வா னத்து வனப்புப் போன்றன
தாள், களங்கொளக் கழல்பறைந்தன
கொல்லேற்றின் மருப்புப் போன்றன
௫ தோல், துவைத்தம்பிற் றுளைதோன்றுவ
நிலைக்கொராஅ விலக்கம்போன்றன
மாவே, யெறிபதத்தா னிடங்காட்டக்
*கறுழ்பொருத செவ்வாயா
னெருத்துவவ்விய புலிபோன்றன
௧௦ களிறே, கதவெறியாச் சிவந்துராஅய்
நுதிமழுங்கிய வெண்கோட்டா
னுயிருண்ணுங் கூற்றுப்போன்றன
நீயே, யலங்குளைப் பரீஇயிவுளிப்
பொலந்தேர்மிசைப் †பொலிவுதோன்றி
௧௫ மாக்கட னிவந்தெழுதருஞ்
செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினை மாதோ
வனையை யாகன் மாறே
தாயி றூவாக் குழவி போல
வோவாது கூஉநின் னுடற்றியோர் நாடே.

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை.

சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னியைப் பரணர்பாடியது.

இ - ள்.—வாள் வெற்றியைத்தருதலாற் குருதிக்கறைபட்டன, செக்கர்வானத்தினது அழகையொத்தன; கால் புடைபெயர்ந்து போர்செய்து களத்தைத் தமதாக்கிக்கொள்ளுதலால் வீரக்கழல் ‡அருப்புத்தொழில் பறைந்தனவை, கொல்லும்

* கதழ்பொருதவென்றும் பாடம்.
† பொலிவொடுதோன்றியென்றும் பாடம்.
‡ ஆர்ப்புத்தொழிலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

துளைதோன்றுவன, நிலையிற்றப்பாத இலக்கத்தையொத்தன ; குதிரைகள், எதிரியை எறியும் காலமுடையான் இடவாய் வலவாயாகிய இடத்தைக்காட்ட முகக்கருவி பொரப்பட்ட செவ்வாயையுடைமையான் மான்முதலாயினவற்றின்கழுத்தைக்கவ்வி உதிரம் ஊற்றியுண்ட புலியையொத்தன ; களிறுகள், கதவைமுறித்த கொம்பு உலாவி நுனைதேய்ந்த வெளிய கோட்டையுடைமையான் உயிரையுண்ணும் கூற்றையொத்தன ; நீதான், அசைந்த தலையாட்டமணிந்த கதியையுடைய குதிரையாற் பூட்டப்பட்ட பொற்றேரின்மேலே பொலிவொடுதோன்றுதலாற் கரிய கடலின் கண்ணே நுங்கியெழுகின்ற செய்ய ஞாயிற்றினது ஒளியையுடையை; அத்தன்மையையாதலால், தாயில்லாத உண்ணுக்குழவிபோல ஒழியாது கூப்பிடும், நின்னைச் சினப்பித்தவருடைய நாடு.—எ - று.

காடென்றது, காட்டின்வாழ்வாரை. மாறென்பது, ஏதுப்பொருள்படுவதோர் இடைச்சொல். கழல்பறித்தனவென்றோதி, அதற்கு வீரக்கழனீங்கிய அவையென்று உரைப்பாருமுளர். வாளாகிய மறுப்பட்டவையெனவும், கழலாகிய பறைத்தவையெனவும், தோலாகிய துளைதோன்றுவவெனவும் கொள்க. துளைத்துத் தோன்றுவவென இயையும். எறிபதத்தானென்பதற்கு ஒத்தும் காலையுடையானென்று உரைப்பாருமுளர்.

சென்றாயிற்றக்கவினையென்ற தலையும் மன்னவன்புகழும், ஓவாது கூவுதின் உடற்றியோர் காடென ஒன்னார்கேடழிபிரங்கலுமாதலான், இது கொற்றவள்ளையாயிற்று.

(ரு.) *எருமை யன்ன கருங்கல் லிடைதோ
றானிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற்
கானக நாட னீயோ பெரும
நீயோ ராகலி னின்னொன்று மொழிவ
(ரு) லருளு மன்பு நீக்கி நீங்கா
நிரயங் கொள்பவரொ டொன்றாது காவல்
குழவி கொள்பவரி னோம்புமதி
யளிதோ தானேயது பெறலருங் குரைத்தே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - செவியறிவுறூஉ ; பொருண்மொழிக் காஞ்சியுமாம்.

* இப்பாட்டிலை, மககட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறைகளுள் வாயுறைவாழ்த்திற்கு உதாரணமாகக்காட்டி, இதனுள் நிரயங்கொள்பவரொடொன்றாது காவலை

ஓம்பென வேம்பும் கடுவம்போல வெய்தாகக்கூறி அவற்கு உறுதிபயத்தலின் வாயுறைவாழ்த்தாயிற்றென்றும், செவியறிவுறூஉவென்றென்றும் கூறினர் நச்சினார்க்கினியர்; அதனை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியலில், "கொடிப்போரேத்திய" என்னும் கூ௫-ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க. இப்பாட்டில் "எருமையன்ன கருங்கல் விடைதோ, றானிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற், கானக நாடனை நீயோ பெரும" என்பதை, அவர், தன்கட்டோன்றிய ஆக்கம்பற்றிய வியப்பென்னும்மெய்ப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்; அதனை, மெய்ப்பாட்டியலில், எ-ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சேரமான் கருவூரேறியவொள்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக்கண்ட ஞான்று நின் உடம்புபெறுவாயாகென அவனைச்சென்றுகண்டு தம்முடம்புபெற்ற நரிவெரூஉத்தலையார்பாடியது.

இ-ள்.—எருமைபோலும் வடிவையுடைய கரிய கற்பொருந்திய இடந்தோறும் பெற்றம்போலப் பரக்கும் யானையையுடையவாய் வலியையுடைய காட்டிற் குள்ளாகிய காட்டினையுடையாய், பெரும, நீ இங்ஙனம் பகைவரான் அணுகப்படாத இயல்பாகிய பெருஞ்செல்வத்தையுடையையாதலால், நினக்கு ஒருகாரியஞ் சொல்லுவேன்; அதனைக் கேட்பாயாக; அருளையும் அன்பையுநீக்கிப் பாவஞ்செய்தாரை நீங்காத நரகத்தைத் தமக்கிடமாகக்கொள்பவரோடு பொருந்தாது நீ காக்கப்படும் தேயத்தைக் குழவியை வளர்ப்பாரைப்போலப் பாதுகாப்பாயாக; அளிக்கத்தக்கதொன்று அக்காவல்; அது பெறுதற்கரிது.—எ-று.

காவலென்றது, ஆகுபெயர். காடனை, ஐகாரம் - முன்னிலைக்கண்வந்தது. ஓவும், ஒரும் - அசைநிலை. அருளாவது, ஒன்றின் துயர்கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றுமிரக்கம். அன்பாவது, தன்னாற் புரக்கப்படுவார்மேலுளதாகியகாதல். இனி, ஓகாரத்தைப்பிரித்து வினாவாக்கிக் கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக் கண்டஞான்று நின்னுடம்புபெறுவாயெனத் தம்முடம்புபெற்றமைதோன்ற, நீயோவென வினாவினாராக்கியுரைப்பாருமுளர்.

காவல் குழவிகொள்பவரினோம்பென்றமையாற் செவியறிவுறூஉவும், அருளும் அன்புநீக்கி நீங்கா நிரயங்கொள்பவரோடொன்றாதென்றமையாற் பொருண்மொழிக்காஞ்சியுமாயிற்று. (௫)

(௬.) வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்குந்
தெனாஅது உருகெழு குமரியின் றெற்குங்
குணாஅது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குங்
குடாஅது தொன்முதிர் பௌவத்தின் குடக்குங்
௫ கீழது, முப்புணர் அடுக்கிய முறைமுதற் கட்டின்
நீர்நிலை நிவப்பின் கீழு மேலது
ஆனிலை யுலகத் தானு மானாது
உருவும் புகழு மாகி விரிசீர்த்
*தெரிகோல் ஞமன்ன் போல வொருதிறம்
௧௦ †பற்ற லிலியரோ நிற்றிறஞ் சிறக்க
செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெவ்வர் தேஎத்துக்
கடற்படை குளிப்ப மண்டி யடர்புகர்ச்
சிறுகண் யானை செவ்விதின் ‡னேவிப்
பாசவற் படப்பை யாரெயில் பலதந்

* தெரிகோற்சமனென்றும் பாடம்.
† பற்றிலியரோவென்றும் பாடம்.
‡ ஏவென்றும் பாடம்.

௧௫ தல்லெயிற் கொண்ட செய்வுறு நன்கலம்
பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்கிப்
*பணியிய ரத்தைநின் குடையே முனிவர்
முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே
யிறைஞ்சுக பெருமநின் சென்னி சிறந்த
௨௦ நான்மறை †முனிவ ரேந்து கையெதிரே
வாடுக ‡இறைவநின் கண்ணி யொன்னார்
நாடுசுடு கமழ்புகை யெறித்த லானே

§செலிய ரத்தைநின் வெகுளி வாலிழை
மங்கையர் துனித்த வாண்முகத் தெதிரே
உரு ஆங்க, வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய
தண்டா வீகைத் தகைமாண் குடுமி
தண்கதிர் மதியம் போலவுந் தெறுசுடர்
ஒண்கதிர் ஞாயிறு போலவு
மன்னிய பெருமநீ நிலமிசை யானே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - || செவியறிவுறூஉ; வாழ்த்தியலுமாம்.
பாண்டியன்பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப்பெருவழுதியைக் காரிகிழார் பாடியது.

இ - ள்.—வடக்கின்கண்ணது பனிதங்கிய நெடிய இமயமலையின்வடக்கும், தெற்கின்கண்ணது உட்குத்திறம்பொருந்திய கன்னியாற்றின்தெற்கும், கீழ்க்கண்ணது கரையைப்பொருகின்ற சகரரால் தோண்டப்பட்ட சாகரத்தின்கிழக்கும், மேல்கண்ணது பழைதாய் முதிர்ந்த கடலின்மேற்கும், கீழதாகிய நிலமும் ஆகாயமும் சுவர்க்கமுமென மூன்றுங்கூடிய புணர்ச்சியாக அடுக்கப்பட்ட அடைவின்கண் முதற்கட்டாகிய நீர்நிலைக்கண் ஓங்கிய நிலத்தின்கீழும், மேலதாகிய கோலோகத்தின்கண்ணும் அமையாது உட்கும் புகழுமாக; பாரத்த அளவையுடைய பொருள்களை ஆராயும் துலாக்கோலின்கட் சமன்வாய்போல ஒருபக்கம்கோடாதொழிக; நினது படை குடிமுதலாகிய கூறுபாடுகள் சிறக்க; போர்செய்தற்கு மாறுபட்ட பகைவர்தேயத்தின்கண்ணே நினது கடல்போலும் படை மேல்விழுந்து உள்புக மிக்குச்சென்று அடர்ந்த புகரினையுடைய சிறுகண்யானையைத் தடையின்றி சேரேயேவிப் பசிய விளைநிலப்பக்கத்தையுடைய அரிய மதிலரண் பலவற்றையுங்கொண்டு அவ்வரணின்கட் கொள்ளப்பட்ட அழகுபடச்செய்த நல்ல அணிகலன்களைப் பரிசிலர்க்கு வரிசையின்வழங்கி நினது கொற்றக்குடை முனிவரால் பரவப்படும் மூன்றுதிருவுருவத்தையுடைய செல்வரது கோயிலை வலம்வருவதற்குத்

* பனிஇயரத்தையென்றும் பாடம். † முதல்வரென்றும் பாடம்.
‡ இயவுணியென்றும் பாடம். § செலிகவத்தையென்றும் பாடம்.
|| ஒருவுதலை ஒரூஉதலெனவும் ஒரூஉவெனவும் கூறுமாறுபோல, உறவும் உறூஉதலெனவும் உறூஉவெனவும் கூறப்படுமென்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொருள், புறத்திணையியல், ௩௬ - ம் சூத்திரவுரை].

தாழ்க; பெரும, நினதுமுடி, மிக்க நான்குவேதத்தினையுடைய அந்தணர் நின்…
நீடுவாழ்கவென்றெடுத்த கையின்முன்னே வணங்குக; இறைவ, நினதுகண்…
நின்பகைவரது நாட்டைச்சுடும் பலமணநாறும் புகையுறைத்தலான் வாடுக; நின்…

சினம், வெளிய முத்தாரத்தையுடைய நின்தேவியருடைய அளித்த ஒளியையுடை முகத்தின்முன்னர்த் தணிக; வென்று வென்றிமுழுதையும் வியவாது நின்மனத்தே உட்கொண்ட தணியாத வண்மையையுடைய தகுதிமாட்சிமைப்பட்ட குடுமி, குளிர்ந்த சுடரையுடைய திங்களையொப்பவும் சுடுகின்ற ஒளிபொருந்திய ஒள்ளிய கதிரையுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் நிலைபெறுவாயாக, நீ உலகத்தின்மேல்.—எ - று.

வடாதென்னும் முற்றுவினைக்குறிப்பைப் பெயர்ப்படுத்தி, பனிபடுநெடுவரையொடு பண்பொட்டாக்கி, அதன்வடக்குமென்க; ஒழிந்தனவுமன்ன. மேலது நாடகத்தின்மேலுமென்பார், அதற்கு மேலதாகிய ஆனிலையுலகத்தானுமென்றார். உட்கு வென்பது, இவனுனையாற் பிறரஞ்சும் உட்குடைமை. அத்தையும், ஆங்கவும் அசைநிலை.

குடுமி, பெரும, உருவும் புகழும் ஆக; ஒருதிறம் பற்றுதொழிக; சிற்றிறஞ்சிறக்க; பணிக; இறைஞ்சுக; வாடுக; செல்லுக; பரிசின்மாக்கட்கு நல்கி மதியம்போலவும், ஞாயிறுபோலவும் நீ நிலத்தின்மிசை மன்னுகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

தேஎத்தென்பதனுள், அத்தை அசைநிலையாக்கி, தேயம் கடற்படைக்குள் வேகுளிப்பவென்றுரைப்பாருமுளர். ஏமன் - யமனெனினுமமையும். அடற்புகர்ச்சிறுகண்யானையென்று பாடமோதி, கொலையைச்செய்யும் புகரையுடைய யானையெனினுமமையும். ஆகி - ஆகவெனத்திரிக்குநின்றது; ஆகியென்பதனைத் திரியாது, சிற்றிறஞ்சிறக்கவென்பதனோடு இயைத்துரைப்பாருமுளர். சின்றிறம் - சிற்றிறமென வலித்துநின்றது.

சுகர்வலஞ்செயற்குப் பணியியரோவென வீழும், எக்துகையெதிர் இறைஞ்சுகவென அறமும், புகையெறித்தலான் வாடுகவெனப் பொருளும், முகத்தெதிர் தணிகவென இன்பமும் கூறியவாறாயிற்று.

இஃது, இவ்வாறு செய்கவென அரசியல்கூறலிற் செவியறிவுறூஉவும், மதியமும் ஞாயிறும்போல மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்தியலுமாயிற்று. (சு)

(எ.) *களிறு கடைஇய தாட்
கழலுரீஇய திருந்தடிக்
†கணைபொருது கவிவண் கையாற்
கண்ணொளிர் வரூஉங் கவின்சாபத்து
(ரு) மாமறுத்த மலர்மார்பிற்
றோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பி

---

* இப்பாட்டினை, வஞ்சித்திணைக்குரிய எரிபரந்தெடுத்தலென்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், அ - ம் சூத்திரவுரை].

† கணைக்கால் பொருதவென்றும் பாடம்.

னெல்லையு மிரவு *மெண்ணுப் பகைவ

ரூர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலைக்
கொள்ளை மேவலை யாகலி னல்ல
க0 வில்லவா குபவா லியறேர் வளவ
தண்புனல் பரந்த பூசன்மண் மறுத்து
மீனிற் செறுக்கும் யாணர்ப்
பயன்றிகழ் வைப்பிற்பிற ரகன்றலை நாடே.

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை; மழபுலவஞ்சியுமாம்.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது.

இ-ள்.—களிற்றைச் செலுத்திய தாளையும், வீரக்கழலுரிஞ்சிய இலக்கணத் தாற்றிருந்திய அடியினையும், அம்பொடு †பொருது இடக்கவிந்த வள்ளிய கையுடனே கண்ணிற்கு விளங்கும் அழகினையுடைய வில்லையும், திருமகள் பிறர்மார்பை மறுத்தற்கு ஏதுவாகிய பரந்த மார்பினையும், யானையைப்பெயர்த்த மிக்க வலியினையுமுடைய, பகலுமிரவுமென்னாது பகைவரது ஊரைச்சுடுகின்ற தீயினது ஒளியின்கண்ணே தஞ்சுற்றத்தை அழைத்தலுடனே அழுகின்ற கூவுதலையுடைய ஆரவாரத்தோடுகூடிய கொள்ளையை விரும்புதலுடையை; ஆதலான், நல்ல பொருள்கள் இல்லையாகுவனவால்; இயற்றப்பட்ட தேரையுடையவளவ, குளிர்ந்த நீர் பரந்த ஓசையையுடைய உடைப்புக்களை மண்மறுத்தலான் மீனடைக்கும் புதுவருவாயினையுடைய பயன்விளங்கும் ஊர்களையுடைய மாற்றாரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடுகள்.—எ-று,

திருந்தடியென்பதற்குப் பிறக்கிடாத அடியெனினும் அமையும். கணைபொருதென்றது, அம்பொடுபொருவுதலை.

தாளையும், அடியையும், கையுடனே சாபத்தையும், மார்பையும், மூன்பையுமுடையவளவ, நீ கொள்ளைமேவலையாதலின், யாணரையும் வைப்பினையுமுடைய பிறர்நாடு, நல்ல இல்லவாகுபவெனக் கூட்டுக.

நாடு நல்ல இல்லவாகுபவென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில், இடத்துமேலேறிநின்றது. இனித் தாளாலும் அடியாலும் கையாலும் சாபத்தாலும் மார்பாலும் மூன்பாலும் கொள்ளைமேவலையாகலினென ஆனுருபுவிரித்துரைப்பினுமமையும்.

இது, பிறரகன்றலைநாடு நல்ல இல்லவாகுபவென்றமையிற் கொற்றவள்ளையும், ஊர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலையென்றமையின் மழபுலவஞ்சியுமாயிற்று. (எ)

(அ.) ‡வையங் காவலர் வழிமொழிந் தொழுகப்
போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொறாஅ

---

* என்றுயென்றும் பாடம்.

† பொருதவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ தொல்காப்பியப் பொருளதிகார உவமவியலில், "வேறுபட வந்த" என்னும் கஉ-ம் சூத்திரவுரையில், இப்பாட்டினுக்கு விளக்க விரித்துப் பொருள்கூறினர் நச்சினார்க்கினியர்.

௫ வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பிற்
றண்டமுந் தணிதிநீ பண்டையிற் பெரிதே
யமிழ்தட் டானுக் கமழ்குய் யடிசில்
வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை
மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர்
௧௦ மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப
செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங் கும்புகழ்
நெய்தலங் கான னெடியோ
யெய்தவந் தனம்யா மேத்துகம் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் *நெய்தலங்கானல் **இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதி பசுங்குடையார் பாடியது.**

இ - ள்.—நின்னை வழிபட்டொழுகுவோரை விரையவறிவை; பிறருடைய குற்றஞ்சொல்லுவாரது வார்த்தையைத் தெளியாய்; நீ மெய்யாக மனத்தானாராய்ந்து அறுதியிடப்பட்ட கொடுமையை ஒருவன்பாற்காணின், அதனை நீதிநூற்குத் தக ஆராய்ந்து அத்தீமைக்குத்தகத் தண்டஞ்செய்வை; வந்து நின்பாதத்தையடைந்து முன்னேநிற்பாராயின், அவர்பிழைசெய்வதற்குமுன் நீ செய்யுமருளினும் அருள்பெரிதாக அவரைச்செய்யுந் தண்டமும் தணிவை; அமிழ்தத்தைத் தன்சுவையால் வென்று உண்ணவுண்ண அமையாத மணங்கமழும் தாளிப்பையுடைய அடிசிலை விருந்தினர்க்கு மிகுதிகுறைபடாமல்வழங்கும் பழிதீர்ந்த மனைவாழ்க்கையையுடைய பெண்டிர்முயக்கத்தால் மாறுபடுத்தலல்லது வீரர் போரான் மாறுபடுத்தலொழிந்த இந்திரவிற்போலும் மாலையையுடைய மார்ப, ஒருதொழிலைச்செய்து பின் பிழைக்கச்செய்தேமென்று கருதாத செய்கையையும் சேய்மைக்கண்ணே விளங்கும் புகழினையுமுடைய நெய்தலங்கானலென்னும் ஊரையுடையநெடியோய், அணுக வந்தேம்யாம்; நின் பலகுணங்களையும் புகழ்வேமாக.—எ - று.

வழிபடுவோரை வல்லறிதியென்றது, அறிந்து அவர்களுக்கு அருள்செய்வையென்பதாம். பெரிதென்பது வினையெச்சக்குறிப்பாகலின், ஆகவென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. பண்டையிற்பெரிதென்பதற்கு நீ பண்டுசெய்த கோபத்தினும் பெரிதாகத் தணிதியென்றுரைப்பினுமமையும். அடப்பட்டமையால் அமிழ்துபோலும் அடிசிலென்றுரைப்பினுமமையும்.

நெடியோய், பல வேத்துவேமாக எய்தவந்தனமெனக்கூட்டுக. (௧௦)

(௧௧.) அரிமயிர்த் திரண்முன்கை
வாலிழை மடமங்கையர்
வரிமணற் புனைபாவைக்குக்
குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து

---

* நெய்தலங்கானலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ரு தண்பொருநைப் புனற்பாயும்
விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சிப்
பாடல்சான்ற விறல்வேந்தனும்மே
வெப்புடைய வரண்கடந்து
துப்புறுவர் புறம்பெற்றிசினே
க0 புறம்பெற்ற வயவேந்தன்
மறம்பாடிய பாடினியும்மே
பேருடைய விழுக்கழஞ்சிற்
சீருடைய விழைபெற்றிசினே
யிழைபெற்ற பாடினிக்குக்
கரு குரல்புணர்சீர்க் கொளைவல்பாண் மகனும்மே, எனவாங்
கொள்ளழற் புரிந்த தாமரை
வெள்ளி நாராற் பூப்பெற் றிசினே.

திணை - பாடாண்டிணை, துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சேரமான்பாலைபாடியபெருஞ்சேரலிரும்பொறையைப் *பேய்மகள் இளவெயினி பாடியது

இ - ள்.—ஐய மயிரையுடைய திரண்ட முன்கையினையும் தூய ஆபரணத் தையுமுடைய பேதைமகளிர் வண்டலிழைத்த சிற்றிற்கட்செய்த பாவைக்கு வளைந்த கோட்டுப்பூவைப்பறித்துக் குளிர்ந்த ஆன்பொருந்தத்துறைக்கட் பாய்ந்துவிளை யாடும் வானைமுட்டிய புகழினையும் வெற்றியையுமுடைய கருவூரின்கட் பாடுதற் கமைந்த வெற்றியையுடைய அரசனும், பகைத்தெறும் வெம்மையையுடைய அரணை அழித்து வலியோடு எதிர்ந்தவருடைய புறக்கொடையைப் பெற்றான்; அப்புறக் கொடையைப்பெற்ற வலிய அரசனது வீரத்தைப்பாடிய பாடினியும், தோற்றப் பொலிவுடைய சிறந்த பல கழஞ்சாற் செய்யப்பட்ட நன்மையையுடைய அணி கலத்தைப்பெற்றாள், அவ்வணிகலத்தைப்பெற்ற விறலிக்கு முதற்றானமாகிய குர லின்கண் வந்துபொருந்திய அளவையுடைய பாட்டைவல்ல பாணனும், விளங்கிய அழ லின்கண்ணே ஆக்கப்பட்ட பொற்றாமரையாகிய வெள்ளிநாராற்றொடுத்த பூவைப் பெற்றான்.—எ - று.

பாடினி இழைபெற்றாள்: பாணன் பூப்பெற்றான் யான் அதுபெறுகின்றிலே னெனப் பரிசில்கடாநிலையாயிற்று; இனி, இவள் பேயாயிருக்கக் கட்புலனாயதோர் வடிவுகொண்டுபாடினாளொருத்தியெனவும், 'இக்களத்துவந்தோர்யாவரும் பரிசில் பெற்றார்கள், யாண்டு நின்றேனும் எதிர்ந்து பட்டோரில்லாமையான், எனக்கு உண வாகிய தசை பெற்றிலேன்' எனத் தான்பேய்மகளானமைதோன்றப் பரிசில்கடா யினாளெனவுங்கூறுவாருமுளர். 'பாடினிக்கு... பாண்மகன்' என்பது, அதுவெ னுருபுகெடக் குகரம்வந்தது; உயர்திணையாகலின். பாடினிபாடலுக்கேற்பக் கொ ளைவல் பாண்மகனெனினுமமையும். எனவும், ஆங்கும் - அசைநிலை. பெற்றிசின் மூன்றும், படர்க்கைக்கண்வந்தன. (கக)

(௧௨.) பாணர் தாமரை மலையவும் புலவர்
பூநுதல் யானையொடு புனைதேர் பண்ணவு
மறனோ மற்றிது விறன்மாண் குடுமி
யின்னா வாகப் பிறர்மண்கொண்
௫ டினிய செய்திநின் னார்வலர் முகத்தே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.

பாண்டியன்பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப்பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பா யது.

இ - ள்.—பாணர் பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடவும், புலவர் பட்டம்பொலி மத்தகத்தையுடைய யானையுடனே அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரினை ஏறுதற்கே அமைக்கவும், அறனோ? இவ்வாறுசெய்தல்; வென்றிமாட்சிமைப்பட்டகுடுமி, வே றாசருடைய நிலத்தை அவர்க்கின்னாவாகக்கொண்டு நின்னுடைய பரிசிலரிட இனியவற்றைச்செய்வை.—எ - று.

குடுமி, பிறர்மண் இன்னாவாகக்கொண்டு, மலையவும் பண்ணவும் நின் ஆர்வ முகத்து இனியசெய்வை; இது நினக்கு அறனோ? சொல்லுவாயாகவெனக் கூட் வினைமுடிவுசெய்க.

மற்று - அசைநிலை.

இது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்ததாகக்கொள்க. (௧

(௧௩.) இவனியா ரென்குவை யாயி னிவனே
புலிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய
வெய்கணை கிழித்த பகட்டெழின் மார்பின்
மறலி யன்ன களிற்றுமிசை யோனே
௫ களிறே, முந்நீர் வழங்கு நாவாய் போலவும்
பன்மீ னாப்பட் டிங்கள் போலவுஞ்
சுறவினத் தன்ன வாளோர் மொய்ப்ப
மரீஇயோ ரறியாது மைந்துபட் டன்றே
நோயில னாகிப் பெயர்கதி லம்ம
௧௦ பழன மஞ்ஞை யுகுத்த பீலி
கழனி யுழவர் சூட்டொடு தொகுக்குங்
கொழுமீன் விளைந்த கள்ளின்
விழுநீர் வேலி நாடுகிழ வோனே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன்முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி கருவூரிடஞ்செல்வானைக்கண்டு சே மானந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையோடு வேண்மாடத்துமேலிருந்து உறையூர் ஏண ச்சேரிமுடமோசியார் பாடியது.

இ - ள்.—இவன்யாரென்று வினவுவாயாயின், இவன்றான், புலியினதுதோ லாற்செய்யப்பட்ட மெய்புகுகருவிபொலிந்த கோளுத்தற எய்த அம்புகள் போழட்

பட்ட பாக்தயர்த்த மார்பினையுடைய கூற்றம்போன்ற களிற்றின்மேலோன்; இக் களிறுதான், கடலின்கண்ணே இயங்கும் மரக்கலத்தையொப்பவும் பலமீனினது நடுவேசெல்லும் மதியத்தையொப்பவும் சுறவினினத்தையொத்த வாண்மறவர்சூழத் தன்னைமருவியபாகனையறியாது மதம்பட்டது; இவன் கோயின்றிப் பெயர்வானாக; வயலிடத்து மயிலுதிர்த்த பீலியை ஆண்டுள்ள உழவர் நெற்சூட்டுடனே திரட்டும் கொழுவிய மீனையும் விளைந்த கள்ளையுமுடைய மிக்கநீராகிய வேலியையுடைய நாட்டையுடையோன்.—எ - று.

களிற்றுமிசையோனாகிய இவன், யாரென்குவையாயின், நாடுகிழவோன்; இவன்களிறு மதம்பட்டது; அதனால், இவன் கோயின்றிப்பெயர்கவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

களிற்றுக்கு நாவாயோடு உவமை எதிர்ப்படையைக் கிழித்தோடலும், திங்களோடு உவமை வாளோர்சூழத் தன் தலைமைதோன்றச் செல்லுதலுமாகக்கொள்க. தில் - விழைவின்கண் நின்றது.

பெருநற்கிள்ளிகளிறு கைமிகந்து பகையகத்துப் புகுந்தமையான் அவற்குத் தீங்குறுமென்று அஞ்சி வாழ்த்தினமையால், இது வாழ்த்தியலாயிற்று; இவற்குத் தீங்குறின் நமக்குத்தீங்குறுமென்னுங்கருத்தால் கோயிலனாகிப் பெயர்கவென்று ராயின், வாழ்த்தியலாகாது; துறையுடையானது பாட்டெனவுணர்க. (கங)

(கச.) கடுங்கண்ண கொல்களிற்றாற்
காப்புடைய வெழுமுருக்கிப்
பொன்னியற் புனைதோட்டியான்
முன்புதுரந்து சமந்தாங்கவும்
ரு பாருடைத்த குண்டகழி
நீரழுவ நிவப்புக்குறித்து
நிமிர்பரிய மாதாங்கவு
மாவஞ் சேர்ந்த புறத்தை தேர்மிசைச்
சாப நோன்ஞாண் வடுக்கொள வழங்கவும்
க0 பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுங் குரிசில்
வலிய வாகுநின் றாடோய் தடக்கை
புலவுநாற் றத்த பைந்தடி
பூநாற் றத்த புகைகொளீஇ யூன்றுவை
கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது
கரு பிறிதுதொழி லறியா வாகலி னன்று
மெல்லிய பெரும தாமே நல்லவர்க்
காரணங் காகிய மார்பிற் பொருநர்க்
கிருநிலத் தன்ன நோன்மைச்

செருமிகு சேஎய்நிற் பாடுநர் கையே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான்செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் கபிலர்கைப்பற்றி 'மெல்லிய வால்நுங்கை' எனக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—வன்கண்மையையுடைய கொலையானையாலே காவலையுடைய கம்பத்தை முறித்து இரும்பாற்செய்யப்பட்ட அழகுசெய்த அங்குசத்தால் முன்னே கடாவி அதுசெய்யும்வினையைப் பின்வேண்டுமளவிலே பிடிக்கவும், வலிய நிலத்தைக் குந்தாலியால் இடித்துச்செய்த குழிந்த இடங்களின்கண் நீர்ப்பரப்பினது ஆழமாகிய உயர்ச்சியைக் கருதி அதன்கட்செல்லாமல் மிகைத்த செலவினையுடைய குதிரையைக் குசைதாங்கி வேண்டுமளவிலே பிடிக்கவும், அம்பறாத்தூணிபொருந்திய முதுகையுடையையாய்த் தேர்மேலேநின்று வில்லினது வலியகாணுற்பிறங்கப் பொருந்தும்படி அம்பைச் செறுத்தவும், பரிசிலர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணிகலன்களை அளிக்கவும், தலைவ, வலியவாகும், நின் முழந்தாளைப்பொருந்திய பெரிய கைகள்; புலாலுற்றத்தையுடையவாகிய செவ்வித்தடியைப் பூநாற்றத்தவாகிய புகையைக் கொளுத்தி அலைத்த ஊனையும் துவையையும் கறியையும் சோற்றையும் உண்டு வருந்துஞ்செயலல்லது வேறுசெயலறியாவாகலான், அவைதாம், பெரிது மெல்லியவாயின; பெரும, பெண்டிர்கட்கு ஆற்றுதற்கரிய வருத்தமாகிய மார்பினையும் பொருவார்க்குத் தளக்கப்படாமையிற் பெரியமலம்போன்ற வலியினையுடைய போரின்கண்ணே மிக்க சேயையொப்பாய், நின்னைப்பாடுவோருடைய கைகள்.—எ - று.

கொளீஇயென்னுமெச்சம், அமைத்தவென்னும் ஒருசொல்வருவித்து முடிக்கப்பட்டது; கொளுத்தவெனத்திரித்து, அலைவெனன ஒருசொல்வருவித்து முடிப்பினும் அமையும். உண்டெனபது, பொதுவினையன்றேனும் சிறப்பொழிந்தவற்றிற்கெல்லாம் சேறலின், பன்மைபற்றி அமைத்துக்கொள்ளப்படும் ஊன் துவை கறியொடுகூடிய சோற்றை உண்டென உரைப்பினும் அமையும் இதனைப் பொதுவினையென்றுரைப்பாருமுளர்.

குரிசில், பெரும, சேஎய், வலியவாகும், நின்கை; நிற்பாடுநர்கைதாம் மெல்லியவாகுமெனக்கூட்டுக.

இனி, மாதாங்கவுமென்பதற்கு அகழியைக் கடக்கப்பாய்தற்குக் குதிரைகுசையைத்தாங்கி விடுத்துவிடவுமென்றுரைப்பாருமுளர். பாடுநரெனத் தம்மைப் படர்க்கையாகக்கூறினர்.

தம்கையின் மென்மையது இயல்புகூறுவார், அரசன்கையின் வலிய இயல்புக்கூறினமையான், இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (௧௫

(கரு.) *கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ள லாங்கண்
வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டிப்
பாழ்செய் தனையவர் நனந்தலை நல்லெயில்

---

* இப்பாட்டின் முதற்பாகத்தை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறையாகிய மன்னெயிலழித்த மண்ணுமங்கலத்திற்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினி யர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௩௬ - ம் சூத்திரவுரை].

புள்ளின மிமிழும் புகழ்சால் விளைவயல்
ரு வெள்ளுளைக் கலிமான் கவிகுளம் புகளத்
தேர்வழங் கினைநின் றெவ்வர் தேஎத்துத்
துளங்கியலாற் பணைபெருத்திற்
பாவடியாற் செறனோக்கி
னொளிறுமருப்பிற் களிறவர
௧0 காப்புடைய கயம்படியினை
யன்ன சீற்றத் தனையை யாகலின்
விளங்குபொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகையொடு
நிழல்படு நெடுவே லேந்தி யொன்னார்
ரொண்படைக் கடுந்தார் முன்புதலைக் கொண்மார்
கரு நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய
வசைபட வாழ்ந்தோர் பலர்கொல் புரையி
னற்பனுவ னால்வேதத்
தருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கணுறை
நெய்ம்மலி யாவுதி பொங்கப் பன்மாண்
௨0 வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி
யூப நட்ட வியன்களம் பலகொல்
யாபல கொல்லோ பெரும வாருற்று
விசிபிணிக் கொண்ட மண்கனை முழவிற்
பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு
௨ரு நாடல் சான்ற மைந்தினோய் நினக்கே.

திணையுந் துறையும் அவை.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

இ - ள்.—விரைந்த தேர் குழித்த தெருவின்கண்ணே வெளிய வாயையுடைய கழுதையாகிய புல்லிய நிரையைப் பூட்டி உழுது பாழ்படுத்தினை, அவருடைய அகலிய இடத்தையுடைய நல்ல அரண்களை; புள்ளினங்களொலிக்கும் புகழையை

விளைகழனிக்கண்ணே வெளிய தலையாட்டமணிந்த மனஞ்செருக்கிய குதிரையி னுடைய கவிந்த குளம்புகள் தாவத் தேரைச் செலுத்தினை, நின்னுடைய பகைவர் தேயத்துக்கண் ; அசைந்ததன்மையோடு பெரியகழுத்தினையும் பரந்த அடியோடு வெகுட்சிபொருந்திய பார்வையினையும் விளங்கியகோட்டினையுமுடைய களிற்றை அப்பகைவருடையனவாகிய காவலையுடைய வாவிக்கட் படிவித்தனை ; அப்பெற் றிப்பட்ட சினத்துடனே அதற்கேற்றசெய்கையையுடையை ; ஆதலான், விளங்கிய இரும்பாற்செய்யப்பட்ட ஆணியும்பட்டமும் அறைந்த அழகுமிக்க பலகையுடனே நிழலுண்டாகிய நெடிய வேலை எடுத்துப் பகைவர் ஒள்ளிய படைக்கலங்களை யுடைய நின்று விரைந்தூசிப்படையின்வலியைக் கெடுத்தல்வேண்டித் தம் ஆசை

கொண்டு வந்தோர் அவ்வாசை பின் ஒழிய வசையுண்டாக உயிர்வாழ்ந்தோர் பலரோ? குற்றமில்லாத நல்ல தருமநூலினும் நால்வகைப்பட்ட வேதத்தினுஞ் சொல்லப்பட்ட எய்தற்கரிய மிக்கபுகழையுடைய சமிதையும் பொரியும்முதலாகிய பெரிய கண்ணுறையோடு நெய்மிக்க புகை மேன்மேற்கிளரப் பலமாட்சிமைப் பட்ட கெடாத தலைமையையுடைய யாகங்களை முடித்துத் தூண்நடப்பட்ட அகன்ற வேள்விச்சாலைகள் பலவோ? இவற்றுள், யாவையோ பல? பெரும, வார் பொருந்தி வலித்துக்கட்டுதலைப்பொருந்திய மார்ச்சனைசெறிந்த தண்ணுமையை யுடைய விறலியரொடும் மேற்செலவிற்கு ஏற்ப, ஆராய்தலமைந்த வலியையுடை யோய், நினக்கு.—எ - று.

பூட்டி என்னும் வினையெச்சத்திற்கு உழுதென்னுஞ்சொல் தந்துரைக்கப்பட்டது. நற்பனுவலாகிய ருக்வேதமென்பாருமுளர். நற்பனுவல்நால்வேதத்து வேள்வியென இயையும்.

பெரும, மைந்தினோய், பாழ்செய்தனை ; தேர்வழங்கினை ; களம்படியினை ; ஆகலின், நினக்கு ஒன்றாகிய வசைபடவாழ்ந்தோர் பலர்கொல்? யூபம்நட்ட வியன்களம் பலகொல்? இவற்றுள், யா பலகொல்லோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

விளங்குபொன்னெறிந்தவென்பதற்குக் கண்ணாடிதைத்தவெனினும் அமையும். தார் முன்பு தலைக்கொண்மாரென்பதற்குத் தானை வலியால் தலைப்படவெனினும் அமையும். புரையுநற்பனுவலென்பதூஉம் பாடம். யாபலவென இவ்விரண்டின்பெருமையும் கூறியவாறு.

இவை எப்பொழுதுஞ்செய்தல் இயல்பெனக்கூறினமையின், இயன்மொழியாயிற்று. (௧௫)

(௧௬.) வினைமாட்சிய விரைபுரவியொடு
மழையுருவின தோல்பரப்பி
முனைமுருங்கத் தலைச்சென்றவர்
விளைவயல் கவர்பூட்டி
௫ மனைமரம் விறகாகக்
கடிதுறைநீர்க் களிறுபடீஇ

யெல்லுப்பட விட்ட சுடுதீ விளக்கஞ்
செல்சுடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றோன்றப்
புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி றானைத்
௰ துணைவேண்டாச் செருவென்றிப்
புலவுவாட் புலர்சாந்தின்
முருகற் சீற்றத் துருகெழு குரிசில்
மயங்குவள்ளை மலராம்பற்
பனிப்பகன்றைக் கனிப்பாகற்
௧௫ கரும்பல்லது காடறியாப்
பெருந்தண்பணை பாழாக

வேம நன்னா டொள்ளெரி யூட்டினை
நாம நல்லமர் செய்ய
வோராங்கு மலைந்தன பெருமநின் களிறே.

திணை - வஞ்சி; துறை - *மழபுலவஞ்சி.

சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியைப் பாண்டரங்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—போரிற்கு நன்மையையுடையவாகிய விரைந்த குதிரையுடனே முகில்போலுநிறத்தையுடைய பரிசையைப் பரப்பி, முனையிடங்கலங்க மேற்சென்று, அவரது நெல்விளைகழனியைக் கொள்ளையூட்டி, மனையிடத்துமரமே விறகாகக் காவற்பொய்கைகளின் நீரிலே களிற்றைப் படிவித்து, விளக்கமுண்டாகவிடப்பட்ட நாடுகெடுநெருப்பினது ஒளிதான் விடுகின்ற கதிரையுடைய ஞாயிற்றினது செக்கர்நிறம்போலத் தோன்ற இடமில்லையாகச் சென்றுவிடும் எல்லையில்லாத படையினையும், துணைப்படைவேண்டாத போர்வெற்றியினையும், புலால்நாறும் வாளினையும், பூசிப்புலர்ந்த சாந்தினையும், முருகனது வெகுட்சிபோலும் வெகுட்சியினையுமுடைய உட்குப்பொருந்திய தலைவ, ஒன்றோடொன்றுகலந்த வள்ளையையும் மலர்ந்த ஆம்பலையும் குளிர்ச்சியையுடைய பகன்றையையும் பழத்தையுடைய பாகலையுமுடைத்தாகிய கரும்பல்லது பிறிதுகாடறியாத பெரிய மருதம் பாழாகக் காவலையுடைய நல்ல நாட்டை ஒள்ளிய தீயை ஊட்டி அஞ்சத்தக்க நல்ல போரைச் செய்ய, நின்கருத்திற்கேற்ப ஒருபெற்றிப்படப்பொருதன, பெரும, நின்னுடைய களிறுகள்.—எ - று.

தோல்பரப்பியென்பது முதலாகிய வினையெச்சங்களை இறுக்குமென்னும் பெயரெச்சவினையொடு முடித்து, அதனைத் தானையென்னும்பெயரொடு முடிக்க. பாகற்றண்பணையென இயையும். எல்லுப்படவிட்ட சுடுதீயென்றதனைத் தானைக்கு அடையாக்குக. கவர்பூட்டியென்பதற்கு விரும்பிக்கொள்ளையூட்டியெனவும், புலங்கெடவென்பதற்கு காடழியவெனவும், புலவுவாளென்பதற்குப் புலாலுடையவாளெனவும் உரைப்பினும் அமையும்.

குரிசில், பெரும, நீ அமர்செய்ய, நின்களிறு ஓராங்குமலைந்தனவென வினைமுடிவுசெய்க.

பாகல் - பலாவென்று உரைப்பாருமுளர்.

எமகன்ஞுடொள்ளெரியூட்டியென்றதனால், இது மழபுலவஞ்சியாயிற்று. (௧௬)

(௧௭.) தென்குமரி வடபெருங்கற்
குணகுட கடலாவெல்லை
குன்றுமலை காடுநா
டொன்றுபட்டு வழிமொழியக்

* இப்பாட்டினை, எரிபரந்தெடுத்தலென்னும் துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினார் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், அ - ம் சூத்திரவுரை].

௫ கொடிதுகடிந்து கோறிருத்திப்
படுவதுண்டு பகலாற்றி
யினிதுருண்ட சுடர்நேமி
முழுதாண்டோர் வழிகாவல
குலையிறைஞ்சிய கோட்டாழை
௧௦ யகல்வயன் மலைவேலி
நிலவுமணல் வியன்கானற்
றெண்கழிமிசைச் சுடர்ப்பூவிற்
றண்டொண்டியோ ரடுபொருந
மாப்பயம்பின் பொறைபோற்றாது
௧௫ நீடுகுழி யகப்பட்ட
பீடுடைய வெறுழ்முன்பிற்
கோடுமுற்றிய கொல்களிறு
நிலைகலங்கக் குழிகொன்று
கிளைபுகலத் தலைக்கூடியாங்கு
௨௦ நீபட்ட வருமுன்பிற்
பெருந்தளர்ச்சி பலருவப்பப்
பிறிதுசென்று மலர்தாயத்துப்
பலர்நாப்பண் மீக்கூறலி
னுண்டாகிய வுயர்மண்ணுஞ்
௨௫ சென்றுபட்ட விழுக்கலனும்
பெறல்கூடு மிவனெஞ் சுறப்பெறி னெனவு
மேந்துகொடி யிறைப்புரிசை
வீங்குசிறை வியலருப்ப
மிழந்துவைகுது மினிநாமிவ
௩௦ ணுடன்றுநோக்கினன் பெரிதெனவும்
வேற்றரசு பணிதொடங்குநின்

ஞாற்றலொடு புகழ்மேம் படீஇக்
கானக வந்திசிற் பெரும விண்டிய
மழையென மருளும் பஃறோல் மலையெனத்
௰௫ தேனிறை கொள்ளு மிரும்பல் யானை
யுடலுந ருட்க வீங்கிக் கடலென
வானீர்க் கூக்குந் தானை யானாது
கடுவொடுங் கெயிற்ற ரவுத்தலை பனிப்ப
இடியென முழங்கு முரசின்
௨௰ வரையா வீகைக் குடவர் கோவே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; இயன்மொழியுமாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனாற் பிணியிருந்த யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை வலிதிற்போய்க்கட்டிலெய்தினானைக் *குறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—தென்றிசைக்கட் கன்னியும் வடதிசைக்கண் இமயமும் கீழ்த்திசைக் கண்ணும் மேற்றிசைக்கண்ணுங் கடலும் எல்லையாக நடுவுபட்ட நிலத்துக் குன்றும் மலையும் காடும் நாடும் என இவற்றையுடையோர் ஒருபெற்றிப்பட்டு வழிபாடு கூறத் தீத்தொழிலைப்போக்கிக் கோலைச் செவ்விதாக்கி ஆறிலொன்றாகிய இறையை உண்டு நடுவுநிலைமையைச்செய்து தடையின்றாக உருண்ட ஒளியையுடைய சக்கரத்தால் நிலமுழுதையும் ஆண்டோரது மரபைக் காத்தவனே, குலைதாழ்ந்த கோட்புக்க தெங்கினையும் அகன்ற கழனியையும் மலையாகிய வேலியையும் நிலாப்போன்ற மணலையுடைய அகன்ற கடற்கரையையும் தெளிந்த கழியிடத்துத் தீப்போலும் பூவினையுமுடைய குளிர்ந்த தொண்டியிலுள்ளோருடைய அடுபொருந, யானை படுக்குங்குழிமேற்பாவின பாவைத் தன்மனச்செருக்காற் பாதுகாவாது ஆழத்தாற் செடியகுழியின்கண்ணே அகப்பட்ட பெருமையையுடைத்தாகிய மிக்கவலியையுடைய கொம்புமுதிர்ந்த கொல்லுங்களிறு அதன் நிலைசரியக் குழியைத்தூர்த்துத் தன்னினம்விரும்பத் தன்னினத்திலேசென்று பொருந்தினாற்போல, பொறுத்தற்கரிய வலியாற் பகையைமதியாது நீயுற்ற பெரியதளர்ச்சி நீங்கப் பிறிதொருசூழ்ச்சியாற் போய்ப் பலருமகிழப் பரந்த உரிமையையுடைய இடத்தின் கண்சுற்றத்தார் பலர்க்குநடுவே உயர்த்துச்சொல்லப்படுதலால், நீ செழியனாற்பிணிப்புண்பதற்கு முன்பு நின்னாலழிக்கப்பட்டுப் பின்பு தம்மரசவௌவாது நின்வரவுபார்த்திருந்த அரசர் நமதாய் இவனாற்கொள்ளப்பட்டு உண்டு அடிப்பட்டுப்போந்த மேம்பட்ட நிலமும் இவன்பாற்சென்றுற்ற சீரிய அணிகலமும் கிடைத்தலுண்டாம், இவனது நெஞ்சு நமக்கு உரித்தாகப்பெறின் என நினைந்தும், நின்வரவுபார்த்திராது தம்மரசவௌவிய பகைவர் எடுத்தகொடியையுடைய உயர்ந்த மதிலையும் மிக்க காடும் அகழும் முதலாய காவலையுடைய அகலிய அரணினையும் நாம் இனி இழந்தனவேம், இவன் நம்மை வெகுண்டுபார்த்தான் மிகவென நினைந்தும் பகைவேந்தர் ஏவல்

செய்யத்தொடங்குதற்குக் காரணமாகிய நினது வலியுடனே புகழை வாழ்த்திக் காண்பேனாகவந்தேன்; பெரும, திரண்ட முகிலெனக் கருதி மயங்கும் பல்பரிசைப் படையினையும், மலையென்றுகருதித் தேனினந்தங்கும் பெரிய பல யானையினையும், மாறுபடுவோர் அஞ்சும்படி பெருத்தலாற் கடலெனக்கருதி மேகம் நீர்முகக்க மேற்கொள்ளும் படையினையும் அமையாத நஞ்சுகரக்கும் பல்லினையுடையவாகிய பாம்பினது தலை நடுங்கும்பரிசு இடியென்றுகருத முழங்கும் முரசினையும், எல்லார்க்கும் எப்பொருளும் வரையாதுகொடுக்கும் வண்மையையுமுடைய குடநாட்டார்வேந்தே.—எ - று.

காவல, பொருந, பெரும, கோவே, ஏத்திக் காண்கு வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

---

* குறுங்கோளியூர்கிழாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

௫ கொடிதுகடிந்து கோறிருத்திப்
படுவதுண்டு பகலாற்றி
யினிதுருண்ட சுடர்நேமி
முழுதாண்டோர் வழிகாவல
குலையிறைஞ்சிய கோட்டாழை
௧௦ யகல்வயன் மலைவேலி
நிலவுமணல் வியன்கானற்
றெண்கழிமிசைச் சுடர்ப்பூவிற்
றண்டொண்டியோ ரடுபொருந
மாப்பயம்பின் பொறைபோற்றாது
௧௫ நீடுகுழி யகப்பட்ட
பீடுடைய வெறுழ்முன்பிற்
கோடுமுற்றிய கொல்களிறு
நிலைகலங்கக் குழிகொன்று
கிளைபுகலத் தலைக்கூடியாங்கு
௨௦ நீபட்ட வருமுன்பிற்
பெருந்தளர்ச்சி பலருவப்பப்
பிறிதுசென்று மலர்தாயத்துப்
பலர்நாப்பண் மீக்கூறலி
னுண்டாகிய வுயர்மண்ணுஞ்
௨௫ சென்றுபட்ட விழுக்கலனும்
பெறல்கூடு மிவனெஞ் சுறப்பெறி னெனவு
மேந்துகொடி யிறைப்புரிசை

வீங்குசிறை வியலருப்ப
மிழந்துவைகுது மினிநாமிவ
ஹ௦ ளுடன்றுநோக்கினன் பெரிதெனவும்
வேற்றரசு பணிதொடங்குநின்
னூற்றலொடு புகழேத்திக்
காண்கு வந்திசிற் பெரும வீண்டிய
மழையென மருளும் பஃறோன் மலையெனத்
ஹ௫ தேனிறை கொள்ளு மிரும்பல் யானை
யுடலுந ருட்க வீங்கிக் கடலென
வானீர்க் கூக்குந் தானை யானுது
கடுவொடுங் கெயிற்றர வுத்தலை பனிப்ப
விடியென முழங்கு முரசின்
௪௦ வரையா வீகைக் குடவர் கோவே.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; இயன்மொழியுமாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனுற் பிணியிருந்த யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை வலிதிற்போய்க்கட்டிலெய்தினைக் *குறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.

இ-ள்.—தென்றிசைக்கட் கன்னியும் வடதிசைக்கண் இமயமும் கீழ்த்திசைக்கண்ணும் மேற்றிசைக்கண்ணுங் கடலும் எல்லையாக நடுவுபட்ட நிலத்துக் குன்றும் மலையும் காடும் நாடும் என இவற்றையுடையோர் ஒருபெற்றிப்பட்டு வழிபாடு கூறத் தீத்தொழிலைப்போக்கிக் கோலைச் செவ்விதாக்கி ஆறிலொன்றுகிய இறையை உண்டு நடுவுநிலைமையைச்செய்து தடையின்றாக உருண்ட ஒளியையுடைய சக்கரத்தால் நிலமுழுதையும் ஆண்டோரது மரபைக் காத்தவனே, குலைதாழ்ந்த கோட்புக்க தெங்கினையும் அகன்ற கழனியையும் மலையாகிய வேலியையும் நிலாப்போன்ற மணலையுடைய அகன்ற கடற்கரையையும் தெளிந்த கழியிடத்துத் தீப்போலும் பூவினையுமுடைய குளிர்ந்த தொண்டியிலுள்ளோருடைய அடுபொருந, யானை படுக்குங்குழிமேற்பாவின பாவைத் தன்மனச்செருக்காற் பாதுகாவாது ஆழத்தால் கெடியகுழியின்கண்ணே அகப்பட்ட பெருமையையுடைத்தாகிய மிக்கவலியையுடைய கொம்புமுதிர்ந்த கொல்லுங்களிறு அதன் கிலைசரியக் குழியைத்தூர்த்துத் தன்னினம்விரும்பத் தன்னினத்திலேசென்று பொருந்தினாற்போல, பொறுத்தற்கரிய வலியாற் பகையைமதியாது நீயுற்ற பெரியதளர்ச்சி நீங்கப் பிறிதொருசூழ்ச்சியாற் போய்ப் பலருமகிழப் பரந்த உரிமையையுடைய இடத்தின் கின்சுற்றத்தார் பலர்க்குநடுவே உயர்த்துச்சொல்லப்படுதலால், நீ செழியனாற்பிணிப்புண்பதற்கு முன்பு நின்னாலழிக்கப்பட்டுப் பின்பு தம்மரசுவெளவாது நின்வரவுபார்த்திருந்த அரசர் கமதாய் இவனாற்கொள்ளப்பட்டு உண்டு அடிப்பட்டுப்போந்த மேம்பட்ட நிலமும் இவன்பாற்சென்றுற்ற சீரிய அணிகலமும் கிடைத்தலுண்டாம், இவனது நெஞ்சு

நமக்கு உரித்தாகப்பெறினென நினைந்தும், நின்வரவுபார்த்திராது நம்மரசவென
விய பகைவர் எடுத்தகொடியையுடைய உயர்ந்த மதிலையும் மிக்க காடும் அகழும்
முதலாய காவலையுடைய அகலிய அரணினையும் நாம் இனி இழத்துதங்குவேம்,
இவன் நம்மை வெகுண்டேபார்த்தான் மிகவென நினைந்தும் பகைவேந்தர் ஏவல்
செய்யத்தொடங்குதற்குக் காரணமாகிய நினது வலியுடனே புகழை வாழ்த்திக்
காண்பேனாகவந்தேன்; பெரும, திரண்ட முகிலெனக் கருதி மயங்கும் பல்பரிசைப்
படையினையும், மலையென்றுகருதித் தேனினந்தங்கும் பெரிய பல யானையினையும்,
மாறுபடுவோர் அஞ்சும்படி பெயர்த்தலாற் கடலெனக்கருதி மேகம் நீர்முகக்க மேற்
கொள்ளும் படையினையும் அமையாது நஞ்சகரக்கும் பல்லினையுடையவாகிய பாம்
பினது தலை நடுங்கும்பரிசு இடியென்றுகருத முழங்கும் முரசினையும், எல்லார்க்கும்
எப்பொருளும் வரையாதுகொடுக்கும் வண்மையையுமுடைய குடநாட்டார்வேந்
தே.—எ - று.

காவல, பொருந, பெரும, கோவே, ஏத்திக் காண்கு வந்தேனெனக்கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.

---

* குறுங்கோழியூர்கிழாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

குன்றென்றது, சிறுமலையை; அன்றி, மணற்குன்றென்று செய்தனிலமாக்கி
வினை முன்னேயேல் கூட்டி, நானிலத்தோருமென்று உரைப்பாருமுளர். அவ
பொருநவென்றது, வேந்தற்கு வெளிப்படையாய் நின்றது. தளர்ச்சியென்பதன்
பின் நீங்கவென ஒருசொல் தந்தது. 'அருமன்பிற் .... பிறிதுசென்று'
என்பதற்கு முன்பாலே தளர்ச்சி பிறிதாகப் பலருவப்பச் சென்றெனினும் அமை
யும்; அன்றி முன்பின் தளர்ச்சி பிறிதாகச் சென்றென்று உரைப்பாருமுளர்.
ஆனது முழங்கும் முரசெனக. (கஎ)

(கஅ.) முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇப்
பரந்து பட்ட வியன்ஞாலம்
தாளிற் றந்து தம்புகழ் நிறீஇ
யொருதா மாகிய வுரவோ ரும்ப
௫ லொன்றுபத் தடுக்கிய கோடிகடை யிரீஇய
பெருமைத் தாகநின் னாயு டானே
நீர்த்தாழ்ந்த குறுங்காஞ்சிப்
பூக்கதூஉ மினவாளை
நுண்ணாரற் பருவரால்
௧௦ *குரூஉக்கெடிற்ற குண்டகழி
வானுட்கும் வடிநீண்மதின்
மல்லன்மூதூர் வயவேந்தே
செல்லு முலகத்துச் செல்வம் வேண்டினு
ஞாலங் காவலர் தோள்வலி முருக்கி

௧௫ யொருநீ யாகல் வேண்டினுஞ் சிறந்த
நல்லிசை நிறுத்தல் வேண்டினு மற்றதன்
றகுதி கேளினி மிகுதி யாள
நீரின் றமையா யாக்கைக் கெல்லா
முண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே
௨௦ யுண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்ட
முணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே
நீரு நிலனும் புணரி யோரீண்
டுடம்பு முயிரும் படைத்திசி னோரே
வித்திவா னோக்கும் புன்புலங் கண்ணகன்
௨௫ வைப்பிற் றாயினு நண்ணி யாளு
மிறைவன் றாட்கு வாதே யதனா
லடுபோர்ச் செழிய விகழாது வல்லே
நிலனெளி மருங்கி னீர்நிலை பெருகத்

தட்டோ ரம்ம விவட் டட் டோரே
௩௦ தள்ளா தோரிவட் டள்ளா தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.
பாண்டியன்நெடுஞ்செழியனைக் குடபுலவியனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்கின்ற கடலானது முழுதுஞ் சூழப்பட்டுப் பரந்துகிடக்கின்ற அகன்ற உலகத்தைத் தமது முயற்சியாற் கொண்டு தம்முடைய புகழை உலகத்தின்கண்ணே நிறுத்தித் தாமேயாண்ட வலியோருடைய வழித்தோன்றினோய், ஒன்றைப் பத்துமுறையாக அடுக்கப்பட்டதாகிய கோடியென்னும் எண்ணினைக் கடையெண்ணாக இருத்திய சங்குமுதலாகிய பேரெண்ணினை உடைத்தாக, நினது வாழ்நாள்; நீரின்கண்ணே உறத் தாழ்ந்த குறிய காஞ்சியினது பூவைக்கதுவும் இனமாகிய வாளையினையும் நுண்ணிய ஆரலினையும் பரிய வராலினையும் நிறமுடைய கெடிற்றினையுமுடைத்தாகிய குழிந்த கிடங்கினையும் வானமஞ்சும் திருந்திய நெடிய மதிலையுமுடைத்தாகிய வளவிய பழைய ஊரினையுடைய வலியவேந்தே, நீ போகக் கடவ மறுமையுலகத்தின்கண் நுகருஞ் செல்வத்தைவிரும்பினும், உலகத்தைக் காப்பாரது தோள்வலியைக் கெடுத்து நீ ஒருவனுமே தலைவனாதலை விரும்பினும், மிக்க நல்ல புகழை இவ்வுலகத்தே நிறுத்துதலைவிரும்பினும், அவ்வேட்கைக்குத் தக்க செய்கையைக் கேட்பாயாக, இப்பொழுது; பெரியோய், நீரை இன்றியமையாத உடம்பிற்கெல்லாம் உணவுகொடுத்தவர்கள் உயிரைக்கொடுத்தார்; உணவை முதலாகவுடைத்து, அவ்வுணவாலுளதாகிய உடம்பு; ஆதலால், உணவென்றுசொல்லப்படுவது நிலத்தோடுகூடிய நீர்; அந்நீரையும் நிலத்தையும் ஒருவழிக்கூட்டினவர்

கன் இவ்வுலகத்து உடம்பையும் உயிரையும் படைத்தவராவர்; செல்முதலாயவற்றா லித்தி மழையைப்பார்த்திருக்கும் புல்லிய நிலம் இடமகன்ற நிலத்தையுடைத்தாயினும் அது பொருந்தியாளும அரசனது முயற்சிக்குப் பயன்படாது; ஆதலால், கொல்லும்போரையுடைய செழிய, இதனைக் கடைப்பிடித்து விரைந்து நிலங்குழிந்தவிடத்தே நீர்நிலைமிகும்படி தளைத்தோர், தாஞ்செல்லுமுலகத்துச் செல்வமுதலாகிய மூன்றினையும் இவ்வுலகத்துத் தம்பேரோடு தளைத்தோராவர்; அந்நிலைத் தளையாதவர், இவ்வுலகத்துத் தம்பெயரைத் தளையாதோர் — எ - று.

இதனால், நீயும், நீர்நிலைபெருகத் தட்கவேண்டுமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. மற்றும், அம்மவும் - அசைநிலை. உணவின்பிண்டம் உண்டி முதற்றாதலான், உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரென மாறிக்கூட்டுக. தள்ளாதோர் இவட்டள்ளாதோராதலால், செழிய, இதனை இகழாது வல்லேசெய்யென ஒருசொல் வருவித்துரைப்பாருமுளர். தட்டோரென்பதற்குத் தம்பெயரைத் தளைத்தோரெனினும் அமையும்.

நீரும் நிலனும் புணரியோர் உடம்பும் உயிரும்படைத்தோரெனவே செல்லுமுலகத்துச் செல்வமும், வித்திவானோக்கும்புன்புலம் இறைவன்றாட்கு உதவாதெனவே நீர்நிலைபெருகத்தட்டலால் வானோக்கவேண்டாத நன்புலம் இறைவன்றாட்கு உதவி ஞாலங்காவலர் தோள்வலிமுருக்குதலும், நிலனெளிமருங்கின் நீர்நிலைபெருகத் தட்டோர் இவட்டட்டோரெனவே நல்லிசைநிறுத்தலும் கூறப்பட்டன.

கரு பகைவ ருண்ணா வருமண் ணினையே
யம்புதுஞ்சுங் கடியரணு
லறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே
புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போகினும்
விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை
உ0 யனையை யாகன் மாறே
மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைக் குறுங்கோழியூர் கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—பெரிய கடலினது ஆழமும், அகன்ற உலகத்துப் பரப்பும், காற்றியங்குந் திசையும், வடிவின்றி நிலைபெற்ற ஆகாயமும் என்றுசொல்லப்படுமவற்றை வரையறுத்தறியினும் வரையறுத்தற்கரியை, அறிவும் அன்பும் மிக்க கண்ணோட்டமும்; ஆகலால், சோற்றை ஆக்கும் நெருப்புடனே செஞ்ஞாயிற்றினது வெம்மையல்லது வேறுவெம்மையறியார், நின்குடைநிழற்கண்வாழ்வோர்; இந்திரவில்லல்லது பகைவரது கொலைவில்லையறியார்; கலப்பையல்லது வேறு படைக்கலமுமறியார்; போர்செய்யும் கூறுபாட்டையறியும் வீரருடனே பகைவர் மாய அம்மாற்றாருடைய *மண்ணைக் கொண்டுண்ணுந் தலைவ, நின்னுடைய நாட்டின்கண் வேட்கைநோயுற்ற பெண்டிர் விரும்பி உண்ணினல்லது பகைவருண்ணப்படாத பெறுதற்கரிய மண்ணையுடையை; அம்புதங்குங் காவலையுடைய அரணுடனே அறந்தங்கும் செவ்விய கோலையுடையை; புதுப்புள் வரினும் பழையபுள் அவ்விடத்தைவிட்டுப்போகினும் அவற்றால் நடுக்கமுறுதலறியாத சேமமாகிய காவலை

யுடைமை ; அத்தன்மைமையுடையையாதலான், உலகத்து நிலைபெற்ற உயிரெல்லாம், நத்தங்காதலால் நினக்கு ஏதம்வருங்கொலென்று அஞ்சும்.—எ - று.

அறிவும் ஈரமுங் கண்ணோட்டமுமென்பன சினைவினைப்பாற்பட்டு அளத்தற்கரிமையென்னும் முதல்வினை கொண்டன. (உ0)

(உக.) புலவரை யிறந்த புகழ்சால் றோன்ற
னிலவரை யிறந்த குண்டுகண் ணகழி
வான்றோ யன்ன புரிசை விசும்பின்
மீன்பூத் தன்ன வுருவ ஞாயிற்
ரு கதிர்நுழை கல்லா மரம்பயில் கடிமிளை
யருங்குறும் புடுத்த கானப் பேரெயில்
கருங்கைக் கொல்லன் செந்தீ மாட்டிய
விரும்பு ணீரினு மீட்டற் கரிதென
வேங்கை மார்ப னிரங்க வைகலு

* இப்பொருள்பற்றியே வடமொழியிலும் 'பூபுக்' என்ற அரசனைக்கூறுவர்.

க0 மாடுகொளக் குழைந்த தும்பைப் புலவர்
பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்தே
யிகழுந ரிசையொடு மாயப்
புகழொடு விளங்கிப் பூக்கநின் வேலே.

திணையும் துறையும் அவை.

கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதியை ஐயூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—சின்னப்பாடுவோரது அறிவினெல்லையைக் கடந்த புகழமைந்த தலைவ, நிலவெல்லையைக் கடந்த பாதலத்தேயுற ஆழ்ந்த இடத்தையுடைய அகழியினையும் உயர்ச்சியான் வானைப்பொருந்துவதுபோன்ற மதிலையும் அவ்வானிடத்து மீனைப் பூத்தாற்போன்ற வடிவையுடைய சூட்டினையும் வெயிற்கதிர்நுழையாத மரஞ்செறிந்த காவற்காட்டினையுமுடைத்தாய் அணுகற்கரிய சிற்றரண்களாற் சூழப்பட்ட கானப்பேரென்னும் அரண் வலிய கையையுடைய கொல்லன் செந்தீயின் கண்ணே மாட்டப்பட்ட இரும்புண்டநீரினும் மீட்டற்கரிதெனக் கருதி வேங்கைமார்பன் வருந்த நாடோறும் வென்றிகொளத் தழைத்த தும்பையையுடைய புலவர் பாடப்படுந் துறைகளைமுடித்த வெற்றியினையுடைய வேந்தே, நின்னைமதியாத பகைவர் தம்முடையபுகழுடனேகெட நின்னுடையபுகழுடனே விளங்கிப் பொலிவதாக, நின்வேல்.—எ - று.

கானப்பேரெயில் மீட்டற்கரிதென வேங்கைமார்பனிரங்கப் பாடுதுறைமுற்றிய கொற்றவேந்தே, நின்வேல் பூக்கவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

குழைத்தவென்பது, குழைந்தவென மெலிந்துநின்றது. (உக)

(உஉ.) தூங்குகையா னோங்குநடைய
வுறழ்மணியா னுயர்மருப்பின
பிறைநுதலாற் செறனோக்கின

பாவடியாற் பணையெருத்தின
௫ தேன்சிதைந்த வரைபோல
மிஞிறார்க்குங் கமழ்கடாத்
தயறுசோரு மிருஞ்சென்னிய
மைந்துமலிந்த மழகளிறு
கந்துசேர்பு நிலைஇவழங்கப்
௧௦ பாஅனின்று கதிர்சோரும்
வானுறையு மதிபோலு
மாலைவெண் குடைநீழலான்
வாண்மருங்கிலோர் காப்புறங்க
வலங்குசெந்நெற் கதிர்வேய்ந்த
௧௫ வாய்கரும்பின் கொடிக்கூரை
சாறுகொண்ட களம்போல

வேறுவேறு பொலிவுதோன்றக்
குற்றானா வுலக்கையாற்
கலிச்சும்மை வியலாங்கட்
௨௦ பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை
மிசையலங் குளைய பனைப்போழ் செரீஇச்
சினமாந்தர் வெறிக்குரவை
யோத நீரிற் பெயர்பு பொங்க
வாய்காவாது பரந்துபட்ட
௨௫ வியன்பாசறைக் காப்பாள
வேந்துதந்த பணிதிறையாற்
சேர்ந்தவர் *கடும்பார்த்து
மோங்குகொல்லியோ ரடுபொருந
வேழ நோக்கின் விறல்வெஞ் சேஎய்
௩௦ வாழிய பெருமநின் வரம்பில் படைப்பே
நிற்பாடிய வலங்குசெந்நாப்
பிறரிசை நுவலாமை
யோம்பா தீயு மாற்ற லெங்கோ
மாந்தரஞ் சேர லிரும்பொறை யோம்பிய நாடே
௩௫ புத்தே ளுலகத் தற்றெனக் கேட்டுவந்
தினிது கண்டிசிற் பெரும முனிவிலை
வேறுபுலத் திறுக்குந் தானையொடு
சோறுபட நடத்திநீ துஞ்சாய் மாறே.

திணையும் துறையும் அவை ; துறை - இயன்மொழியுமாம்.

சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைக் குறுங்கோழியூர் கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—அசைந்த பெருங்கையுடனே தலையெடுத்துநடக்கும் உயர்ந்த நடை
யையுடையனவும் அந்நடைக்கேற்ப ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்டொலிக்கும் மணி
யுடனே உயர்ந்த கோட்டினையுடையனவும் பிறைவடிவாகவிடப்பட்ட மத்தகத்
துடனே சினம்பொருந்திய பார்வையையுடையனவும் பரந்த அடியுடனே பரிய
கழுத்தையுடையனவும் தேனழிந்த மலைபோலத் தேனீயொலிக்கும் மணநாறும்
மதத்துடனே புண்வழிவடியும் பெரிய தலையையுடையனவுமாகிய வலிமிக்க
இனக்களிறு கம்பத்தைப்பொருந்தித் தான் நின்றநிலையிலேநின்று அசையப் பக்க
த்தே நின்று ரணத்தைவிலக்கின்ற வானத்தின்கண்ணே தங்கும் திங்கள்போலும்
முத்தமாலையையுடைய வெண்கொற்றக்குடையினது நிழற்கண்ணே தம்பக்கத்து
வாளில்லாதோர் அக்குடையேகாவலாக உறங்க அசைந்த செங்நெற்கதிரால் வேயப்

*கம்பருந்து மென்றும்பாடம்.

பட்ட மெல்லிய கரும்பாற்கட்டப்பட்ட ஒழுக்குபட்டகூரை விழாவெடுத்துக்கொள்
ளப்பட்ட இடம்போல வேறுவேறாகப் பொலிவுதோன்றக் குற்ற அமையாத உலக்
கையொலியுடனே மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய அகன்றவிடத்துப் பொன்னாற்
செய்யப்பட்ட இதழையுடைய பசிய தும்பையுடனே மிசையே அசைந்த தலையினை
யுடைய பனந்தோட்டைச்செருகிச் சினத்தையுடையவீரர் வெறியாடும் குரவைக்
கூத்தொலி ஓதத்தையுடைய கடலொலிபோலக் ஓர்த்தொக்கப் படைப்பெரு
மையாற் பகைவருட்கும் மதிப்புடைமையின் இடங்காணாது பரந்திடக்கின்ற
அகன்ற பாசறையிடத்துக் காவலாள, மாற்றரசர் பணிந்துதந்த திறையால் தம்மை
அடைந்தவருடைய சுற்றத்தைநிறைக்கும் உயர்ந்த கொல்லிமலையோருடைய அடு
பொருந, யானையினது நோக்குப்போலும் நோக்கினையுடைய வெற்றியைவிரும்பும்
சேயே, வாழ்க, பெருமானே, நினது எல்லையில்லாதசெல்வம்; நின்னைப்பாடிய
விளங்கிய செவ்வியநாப் பின்னைப் பிறருடைய புகழைச்சொல்லாமற் பாதுகாவாது
கொடுக்கும் வலியையுடைய எங்கோவே, மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை பாதுகாத்த
நாடு தேவருலகத்தையொக்குமென்று பிறர்சொல்லக்கேட்டுவந்து கட்கினிதாகக்
கண்டேன்; பெருமானே, முயற்சிவெறுப்பில்லையாய் வேற்றுநாட்டின்கட்சென்று
விடும் படையுடனே சோறுண்டாக்கப்படுபவை; நீ மடியாயாதலான்.—எ - று.

கதிர்சோருமதியெனவியையும்; கதிர்சோருமென்னும் சினைவினை மதியென்
னும் முதலொடுமுடிந்தது; கதிர்சோருமாலையொடு இயைப்பினுமமையும். பாய்
நின்றென்று பாடமோதுவாருமுளர். கூரை பொலிவுதோன்றவென இடத்து
நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. செருகியென்னும் வினையெச்
சத்தை ஆடுமென ஒருசொல்வருவித்து அதனோடுமுடிக்க. நிலைவழங்கக் காப்
புறங்கப் பொலிவுதோன்றப் பெயர்புபொங்கவென்னும் செயவெனெச்சங்களும்,
வாய்காவாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சமும் பரந்துபட்டவென்னும் பெய
ரெச்சவினையொடுமுடிந்தன.

காப்பாளை, பொருந, சேஎய், பெரும, எங்கோ, கோமான், நீ துஞ்சாயாதலாற் சோறுபடுக்குந்தீ; அதனால், இரும்பொறை நும்பியார் புத்தேளுலகத்தற்றெனக் கேட்டுவந்து இனிதுகண்டிசின்; நின்படைப்பு வாழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க. அன்றி, எங்கோவே, நீ துஞ்சாதபடியாலே, இரும்பொறையோம்பியநாடு புத்தேளுலகத்தற்றெனப் பிறர்சொல்லக்கேட்டு விரும்பாடியான் அங்குச்சென்றப் பிறரிசைநுவலாதபடி வந்து இனிதுகண்டேன்; நினதுபடைப்பொடு வாழ்வாயாகவென இயைப்பினுமமையும்.

இசின் - தன்மைக்கண்வந்தது. சோறுபடுக்குந்தீயொடென்பதனை வினையெச்சமாகவுரைப்பினுமமையும். உயர்மருப்பினென்பதூஉம், செறுநர்க்கென்பதூஉம், பணையெருத்தினென்பதூஉம் பாடம். (௨௨)

(௨௩) வெளிறில் நோன்காழ்ப் பணைநிலை முனைஇக்
களிறுபடிந் துண்டெனக் கலங்கிய துறையும்
கார்நறுங் கடம்பிற் பாசிலைத் தெரியற்
சூர்நவை முருகன் சுற்றத் தன்னநின்
௫ கூர்நல் லம்பிற் கொடுவிற் கூளியர்

கொள்வது கொண்டு கொள்ளா மிச்சில்
கொள்பத மொழிய வீசிய புலனும்
வடிநவில் நவியம் பாய்தலி னூர்தொறுங்
கடிமரந் துளங்கிய காவு நெடுநகர்
௧௦ வினைபுனை நல்லில் வெவ்வெரி யினைப்பக்
கனையெரி யுரறிய மருங்கு நோக்கி
நண்ணார் நாண நாடொறுந் தலைச்சென்
றின்னு மின்னபல செய்குவன் யாவருந்
துன்னல் போகிய துணிவி னோனென
௧௫ ஞால நெளிய வீண்டிய வியன்படை
யாலங் கானத் தமர்கடந் தட்ட
கால முன்பநிற் கண்டனென் வருவ
லறுமருப் பெழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டெனச்
சிறுமறி தழீஇய தெறிநடை மடப்பிணை
௨௦ பூளை நீடிய வெருவரு பறந்தலை
வேளை வெண்பூக் கறிக்கு
மாளி லத்த மாகிய காடே.

திணையுந் துறையும் அவை; துறை - நல்லிசைவஞ்சியுமாம்.

பாண்டியன்தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

இ - ள்.—வெண்மையில்லாத வலிய வயிரக்கம்பத்தையுடைய கூடத்தின் நிற்றலை வெறுத்துச்சென்று யானைபடிந்து நீருண்டதாகக் கலக்கமுற்ற துறையையும் கார்காலத்து மலர்ந்த நறிய கடம்பினது பசிய இலையோடுவிரவிய மாலையையுடைய சூரபன்மாவைக்கொன்ற முருகனது கூளிச்சுற்றத்தையொக்கும் நின்னுடைய

கூரிய நல்ல அம்பினையும் வளைந்த வில்லினையுமுடைய மறவர் தம்மாற் கொள்ளலாவதனை முகந்துகொண்டு கொள்ளாத ஒழிபொருளை மாற்றார்முகந்துகொள்ளப்படும் உணவாகக்காமற்சிதறிய நிலங்களையும் வடித்தல்பயின்ற கோடாலிகெட்டுதலான் ஊர்தோறும் காவல்மரங்கள் நிலைகலங்கிய காவையும் நெடிய நகரின்கண் தொழில் புனைந்த நல்ல மனைகளிடத்து விரும்பும் அந்நிலையைக்கெடுக்க மிக்க நெருப்பையும் பார்த்துப் பகைவர்காண நாடோறும் அவரிடத்துச் சென்று இன்னவும் இத்தன்மையன பலவுஞ்செய்தவன், யாவரும் தன்னை அறுகவொண்ணாத சூழ்ச்சித் தெளிவினையுடையோனெனக்கருதி உலகம்பொறையாற்றுதகெளியத் திரண்ட பரந்த படையினையுடைய தலையாலங்கானத்தின்கட் போரை எதிர்நின்றுகொன்ற காலன்போலும் வலியையுடையோய், நின்னைக் கண்டேனும்வந்தேன்; அற்ற கோட்டையுடைய பெரிய கலை புலியின்கண்ணே அகப்பட்டதாகச் சிறிய மறியை யணைத்துக்கொண்ட துள்ளிய நடையையுடைய மெல்லியமான்பிணை பூளையோடிய அஞ்சத்தக்க பாழிடத்து வேளையினதுவெளியபூவைத்தின்னும் ஆளற்ற அருஞ் சுரமாகிய காட்டுவழியே.—எ - று.

காலமுன்ப, துறையும் புலனும் காவும் மருக்கும் சோக்கி இன்னும் இன்ன பலசெய்குவன் தணிவிலேனென உட்கொண்டு காட்டின்கண்ணே நின்னைக் கண்டு அக்காட்டுவழியே வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வருவலென்பது, ஈண்டு இறந்தகாலப்பொருட்டாய்நின்றது. இவனைக்காணு முன்னே கண்டுவந்தேனென்றான்; இவன்செய்த வென்றியெல்லாம் கண்டமையின். பாழிலைத்தெரியல் முருகனென இயையும். கலியம்பாய்தலென்பது, கருவி கருத்தாவாய் நின்றது. கலை புலிப்பாற்பட்டெனச் சிறுமறிதழீஇய மடப்பிணை பறந்தலை வேளைவெண்பூக்கறிக்குமென்பது, அவன் பகைவரைக்கொன்றவழி அவர் பெண்டிர் தம் இளம்புதல்வரை ஏம்புதற்பொருட்டு இறந்துபடாது அடகுதின்று உயிர்வாழ்கின்றாரென்பதோர் பொருள்தோன்றநின்றது. இனித் தணிவிலே னென்று பிறர்சொல்லவெனவும், கண்டனென் வருவலென்பதனைக் காலமயக்க மாக்கிக் கலங்கியதுறைமுதலாயினவற்றைநோக்கி இன்னும் இவ்வாறு பகைவர் காட்டின்கண் மேற்செல்வனென நினைந்து காட்டிடத்தே நின்னைக்காணியவந்தே னெனவும் உரைப்பாருமுளர். (உ௩)

(உ௪.) நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்
செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையிற்
றெண்கடற்றிரை மிசைப்பாயுந்து
திண்டிமில் வன்பரதவர்
(ரு) வெப்புடைய மட்டுண்டு
தண்குரவைச் சீர்தூங்குந்து
தூவற்கலித்த தேம்பாய் புன்னை
மெல்லிணர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்தர்
எல்வளை மகளிர் தலைக்கை தரூஉந்து
௧௦ வண்டுபட மலர்ந்த தண்ணறுங் கானல்
முண்டகக் கோதை ஒண்டொடி மகளிர்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
௧௫ [illegible]
[illegible] முந்நீர்ப் பாயும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
௨௰ கயலார் நாரை போர்விற் சேக்கும்
பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர்
குப்பை நெல்லின் முத்தூறு தந்த

---

* இக்கலையிற்கவித்தவெனவும் பாடம்.

கொற்ற நீள்குடைக் கொடித்தேர்ச் செழிய
நின்று நிலைஇயர்நின் நாண்மீ னில்லாது
௨௫ படாஅச் செலீஇயர்நின் பகைவர் மீனே
நின்னொடு, தொன்று மூத்த வுயிரினு முயிரொடு
நின்று மூத்த யாக்கை யன்னநின்
னாடுகுடி மூத்த விழுத்திணைச் சிறந்த
வாளின் வாழ்நர் தாள்வலம் வாழ்த்த
௩௰ இரவன் மாக்க ளீகை நுவல
வொண்டொடி மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்சிறந்
தாங்கினி தொழுகுமதி பெரும வாங்கது
வல்லுநர் வாழ்ந்தோ ரென்ப தொல்லிசை
௩௫ மலர்தலை யுலகத்துத் தோன்றிப்
பலர்செலச் செல்லாது நின்றுவிளிந் தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.
அவனை மாங்குடிகிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கெல்லையரியும் பெரிய உழவர் செஞ்ஞாயிற்றினது வெயிலை வெறுப்பின் தெளித்த கடற்றிரையினமேலேபாயும் ஒண்ணிய இதழையுடைய வலிய நெய்தலையுடைய வெம்மையையுடைய மதுவையுண்டு மெல்லிய குரவைக்கூத்திற் செற்றுந் தாளத்தையாடும் கடற்றுறையாலே தழைத்த தேனபாய்ந்த புன்னையினது மெல்லிய பூங்கொத்தாற்செய்யப்பட்ட மாலையைச்சூடிய ஆடவர் விளங்கிய வளையையுடைய ம

ளிர்க்கு முதூர்கைகொள்ளும் வண்டுமொய்ப்ப மலர்ந்த குளிர்ந்த கரிய காவிடத்துக் கடம்பூவுள்ளிப்பூவாற் செய்யப்பட்ட மாலையையுடைய விளங்கிய வேலையணிந்தமகளிர பெரிய பனையினது நுங்கின் நீரும் பொலிவினையுடைய கரும்பினது இனியசாறும் உயர்ந்த மணலிடத்துத் திரண்ட தெங்கினது இனிய இளநீருடனே கடக்கலந்து மூன்றுநீரையுமுண்டு மூன்றுநீரையுடைய கடற்கண்ணே பாயும் பரிக்குமோனுணை பலமக்களும் வாழ்தலையுடைய நல்ல ஊர்கள்பொருந்திய பொருளைப்பாதுகாவாத வண்மையையுடைய பெரிய வேளாகிய எவ்வியது நீர் வழங்கும் வாய்த்தலைகளையுடைய மிழலைக்கூற்றத்துடனே வயலிடத்துக் கயலோயும் காவை போரின்கண்ணேயுறங்கும் பொன்னணிந்த யானையையுடைய பழையமுதிர்ந்த வேளிரது திரண்ட கேள்வியையுடைய முத்தூறுக்கூற்றத்தைக்கொண்ட வெற்றிபொருந்திய உயர்ந்த குடையினையும் கொடியாற்பொலிந்த தேரினையுமுடைய செழிய, நின்றநிலைப்பதாக, நினது காணியமீன்; நில்லாது பட்டுப் போவதாக, நின்பகைவருடைய காணியமீன்; நின்னொடு பழைதாய்முதிர்ந்த உயிரினும் உயிருடனே நினதுமுதிர்ந்த உடம்புபோன்ற நினது வெற்றிக்குடியோடு மூத்த சீரிய குடியின்கட் பிறந்த வாட்போராலேவாழ்வார் நினது முயற்சிவலியைவாழ்த்த இரக்கும்பரிசிலர் நின்வண்மையைச்சொல்ல ஒள்ளிய வளையையுடைய மகளிர் பொற்கலத்தின்கண் ஏந்திய குளிர்ந்த நறுநாற்றத்தையுடைய மதுவைமகி

ப்ப அதனையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்கு அப்படி இனிதாக ஒழுகுவாயாக; பெரும, அவ்வொழுக்கமல்லவரை வாழ்ந்தோரென்றுசொல்லுவர் அறிவுடையோர்; பழைய புகழ்தான் பரந்த இடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே பிறந்து பரக்க ஒழுகாது இறந்தமாய்ந்தோர் பலர்; அவர் வாழ்ந்தோரெனப்படாராதலான்.—எ - று.

மேல் எண்ணப்பட்ட பெயரெச்சமூன்றும் மிழலையென்னும் பெயர்கொண்டன; அவை உம் உத்தாய்கின்றன. மூச்சிற்பாயும் நல்லூரெனக. உயிரினும் சிறந்த ஆக்கையென்ன வாளின்வாழ்நரெனக்கூட்டி உயிர்க்கு யாக்கைபோலவும் யாக்கைக்கு உயிர்போலவும் இன்றியமையாது இரண்டுமாயிருக்கின்ற வாளின் வாழ்நரெனக. நின்குடியொடுமூத்த நின்யாக்கையன்ன விழுத்திணைக்கண் உளராய் நின்னுயிரினுஞ்சிறந்த வாளின்வாழ்நரெனக்கூட்டி யுரைப்பினுமமையும்.

செழிய. நின் நாண்மீன் நின்றநிலையர்; நின்பகைவர்மீன் படாஅச் செலீஇயர்; உலகத்துத் தோன்றி இசைசெலச்செல்லாது விளிந்தோர்பலர்; அவர் வாழ்ந்தோரெனப்படார்; ஆதலால், பெரும, வாழ்த்த நவல மடுப்ப மகிழ்சிறந்து இனிது ஒழுகு; அதுவல்லுநரை வாழ்ந்தோரென்பவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

தாங்காவிளையுளென்பதூஉம் பாடம். ஆங்கது - ஒருசொல்; ஆங்கு - அசைநிலையுமாம். இனி, தொலலிசையையுடைய உலகத்துத்தோன்றி மேற்சொல்லப்பட்ட நன்மைகள் தமக்குப் பரக்கவொழுகாது நின்றுவிளிந்தோர் பலரென உரைப்பாருமுளர்.

இது, நிலையாமைகூறி இனிது ஒழுகென்றமையாற் பொருண்மொழிக்

(உ௫.) மீன்றிகழ் விசும்பிற் பாயிரு ளகல
ஈண்டுசெலன் மரபிற் றன்னியல் வழாஅ
துரவுச்சினந் திருகிய வுருகெழு ஞாயிறு
நிலவுத்திகழ் மதியமொடு நிலஞ்சேர்ந் தாஅங்
௫ குடலருந் துப்பி னொன்றுமொழி வேந்தரை
யணங்கரும் பறந்தலை யுணங்கப் பண்ணிப்
பிணியுறு முரசங் கொண்ட காலை
நிலைதிரி பெறியத் திண்மடை கலங்கிச்
சிதைதலுய்ந் தன்றே நின்வேற் செழிய
௧0 முலைபொலி யாக முருப்ப நூறி
மெய்ம்மறந்து பட்ட வரையாப் பூச
லொண்ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூர
வவிரறல் கடுக்கு மம்மென்
குவையிருங் கூந்தல் கொய்தல் கண்டே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.
அவனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

இ - ள்.—மீன்விளங்கும் வானத்தின்கண் பரந்த இருள்நீங்க ஒக்கச்செல்லு ந்முறைமையையுடைய தனது தன்மையிற் பிழையாது வலிய வெம்மைமுறுகிய உட்குப்பொருந்திய ஞாயிறு நிலாவிளக்கும் திங்களுடனே நிலத்தைவந்துபொருந்தி னாற்போலப் பகைத்தற்கரிய வலியையுடைய ஒன்றுபட்ட *இருவேந்தரை வருந்துதற்கரிய போர்க்களத்தின்கண்ணே மாயப்பொருது அவருடைய வாரால் பிணிப்புற்ற முரசத்தைக்கொண்டகாலத்து நின்றநிலையிலேநின்று நின்னைச்சூழ்ந்து கொண்டவீரரைப் புரிந்தெறிதலால் திண்ணிய கொளுத்துக்கலங்கிக் கெடுதல் பிழைத்தது, நினதுவேல்; செழிய, முலைபொலிந்தமார்பம் அழல அறைந்துகொ ண்டு அறிவுமயங்கியுற்ற அளவிறந்த அழுகைஆரவாரத்தையுடைய ஒண்ணுதல்மக ளிர் கைம்மைகோன்பிலேமிக விளங்கும் அறலையொக்கும் அழகிய மெல்லிய குவி த்த கரிய மயிரினைக்கொய்தபரிசைக்கண்டு.—எ - று.

செழிய, மகளிர் கூந்தல்கொய்தல்கண்டு நின்வேல் சிதைதலுய்ந்ததெனக் கூட்டுக.

ஈண்டுசெலன்மரபெனவும், ஐம்பால் குவையிருங்கூந்தலெனவும் பாடமோது வாருமுளர். உய்ந்தன்றே, ஒ - அசைநிலை. (உ௫)

(உ௬.) நளிகட லிருங்குட்டத்து
வளிபுடைத்த கலம்போலக்
களிறுசென்று களனகற்றவுங்
களனகற்றிய வியலாங்க
௫ ணொளிறிலைய வெஃகேந்தி
யரசுபட வமருழக்கி

உரைசெல முரசுவெளவி
முடித்தலை யடுப்பாகப்
புனற்குருதி யுலைக்கொளீஇத்
௧௦ தொடித்தோட் டுடுப்பின் றுழந்த வல்சியின்
அடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய
ஆன்ற கேள்வி யடங்கிய கொள்கை
நான்மறை முதல்வர் சுற்ற மாக
மன்ன ரேவல் செய்ய மன்னிய
௧௫ வேள்வி முற்றிய வாய்வாள் வேந்தே
நோற்றோர் மன்றநின் பகைவர் நின்னொடு
மாற்றா ரென்னும் பெயர்பெற்
றாற்றா ராயினு மாண்டுவாழ் வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை மாங்குடி கிழார் பாடியது.

---

* இருவேந்தர் - சேரனும், சோழனும்.

இ-ள்.—பெரிய கடலின்கட் பெரிய ஆழ்ந்த இடத்துக் காற்றாற் புடைக்கப்பட்ட மரக்கலம் நீரைக் கிழித்து ஓடுமாறுபோலக் களிறுசென்று போர்க்களத்தை இடமகலச்செய்ய அவ்வாறு களமகலச்செய்த பரந்த இடத்தின்கண் விளங்கிய இலையையுடைய வேலையேந்தி வேந்துபடப் போரைக்கலக்கிப் புகழ்பரக்க அவர் முரசைக்கொண்டு முடித்தலையை அடுப்பாகக்கொண்டு குருதிப்புனலாகிய உலையின்கண் தசையும் மூளையும் முதலாயினவற்றைப் பெய்து வீரவளையையுடைய தோளாகிய துடுப்பால் துழாவி அடப்பட்ட உணவால் அக்களத்தின்கட் களவேள்வி வேட்ட கொல்லும்போரையுடைய செழிய, அமைந்த கேள்வியையும் ஐம்புலனுமடங்கிய விரதங்களையும் நான்கு வேதத்தையுமுடைய அந்தணர் சுற்றமாக வேந்தர் அதற்கேற்ப ஏவல்செய்ய நிலைபெற்ற வேள்வியைச்செய்துமுடித்த வாய்த்தவாளினையுடைய வேந்தே, தவஞ்செய்தார், யாவர்க்குந்தெளிவாக, நின்னுடைய பகைவர்; நினக்குப் பகைவரென்னும் பெயரைப்பெற்று நின்னொடு போர்செய்தற்கு மாட்டாராயினும் அத்துறக்கத்து வாழ்வோர்.—எ-று.

களனகற்றவுமென்னும் உம்மை - அசைநிலை. மன்னியவேள்வியெனறது, களவேள்வியொழித்த வேள்விகளை.

செழிய, வேந்தே, ஆற்றாராயினும், ஆண்டுவாழ்வோராகிய நின்பகைவர் மாற்றாரென்னும் பெயர்பெற்று நோற்றோர் மன்றவெனக் கூட்டுக. (உசு)

(உஎ.) சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ்
நூற்றித ழலரி னிரைகண் டன்ன
வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து
வீற்றிருந் தோரை யெண்ணுங் காலை
௫ உரையும் பாட்டு முடையோர் சிலரே
மரையிலை போல மாய்ந்திசி னோர் பலரே

புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்
வலவ னேவா வானவூர்தி
யெய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்தெனக்
௧௦ கேட்ப லெந்தை சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி
தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மையு
மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையு
மறியா தோரையு மறியக் காட்டித்
திங்கட் புத்தேள் டிரிதரு முலகத்து
௧௫ வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
வருந்தி வந்தோர் மருங்குநோக்கி
யருள வல்லை யாகுமதி யருளிலர்
கொடாமை வல்ல ராகுக
கெடாத துப்பினின் பகையெதிர்ந் தோரே.

திணை - பொதுவியல் ; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

சோழன்நலங்கிள்ளியை உறையூர் முதுகண்ணன்சாத்தனார் பாடியது.

னொழிமடல் விறகிற் கழிமீன் சுட்டு
௧௫ வெங்கட் டொலைச்சியு மமையார் தெங்கி
னிளநீ ருதிர்க்கும் வளமிகு நன்னாடு
பெற்றனை யுவக்குநின் படைகொண் மாக்கள்
பற்றா மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்துக்
கூவை துற்ற நாற்கா லந்தர்
௨௦ சிறுமனை வாழ்க்கையி னொரீஇ வருநர்க்
குதவி யாற்று நண்பிற் பண்புடை
யூழிற் றாகநின் செய்கை விழவிற்
கோடியர் நீர்மை போல முறைமுறை
யாடுநர் கழியுமிவ் வுலகத்துக் கூடிய
௨௫ நகைப்புற னாகநின் சுற்ற
மிசைப்புற னாகநீ யோம்பிய பொருளே.

திணையுந் துறையு மவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—எரியாலாக்கப்பட்ட தகடாகச்செய்த தாமரைப்பூவுடனே ஐதாகத் தட்டிக் கம்பியாகச்செய்த நூலின்கண்ணேயிட்டு அலங்கரித்த தொழிலாற்பொலிந்த பொன்னணியாற் நல்லமாலையைப் பாறிய மயிரையுடைய கரியதலை பொலிவுபெறச்சூடிப் பாண்சுற்றஞ் சூழ்வதாக, நினது நாட்காலத்து மகிழ்ந்திருக்கும் ஓலக்கம் ; பாண்சுற்றம் சூழ்வொழிந்தபின்னர் நினது உரிமைமகளிருடையதோள் சூழ்வதாக, நின் சாந்துபுலர்ந்தமார்பம் ; எப்பொழுதும் வெறுப்பில்லாத அலங்காரத்தையுடைய கோயின்முற்றத்தின்கண்ணே இனிதாக முரசுஒலிப்பத் தீயோரைத் தண்டஞ்செய்தலும் நடுவுநிலைமையுடையோர்க்கு அருள்பண்ணுதலுமாகிய இடையறாத முறைமையாற் சோம்புதலையுடையையல்லையாகி நல்வினையினது நன்மை

யும் தீவினையின தீமையும் இல்லையென்றுசொல்லுவோர்க்கு இனமாகாதொழிவா யாக; நெல்விளைக்கவயலிடத்துளதாகிய புன்னை ஒட்டிவார் வீழ்ந்த பனங்கருக்கை யின்ற விறகாற் கழிக்கண்மீனைச்சுட்டு அதனுடனே வெய்ய மதுவை உண்டுதொலை தும் அமையாராய்த் தெங்கினது இளநீரையுதிர்க்கும் செல்வமிக்க நல்லநாட்டையுடை பெற்றாகிழும் நின்னுடைய படைக்கலம்பிடித்தமாந்தர் நின்னுடைய பகைவரைப் போல இரக்கத்தையுள்ளிட்டுக்கொண்டு கூவையில்லையால் வேறுபட்ட நான்கு காலையுடைய பந்தராகிய சிறிய இல்லின்கண்வாழும் வாழ்க்கையினின்றுநீங்கி நின் பால்வருவார்க்கு உதவிசெய்யுங்கட்போல் கூடிய குணத்தையுடைய முறைமை யுடைத்தாக, நினது தொழில்; விழவின்கண் ஆடும் கூத்தரது வேறுபட்ட கோலம் போல அடைவுடைவேதோன்றி இயங்கி இறந்துபோகின்ற இவ்வுலகத்தின்கண் பொருந்திய மகிழ்ச்சியிடத்ததாக, நின்னுடையவினை; புகழ்பட்டதாக, நீபாதுகாத் பொருள்.—எ - று.

நின் நாண்மகிழிருக்கை பாண்முற்றுக; அதன்பின் அகலம் தோண்முற்றுக நீ மடிவிலையாய் இனனாகாதொழிவாயாக; நின்பற்றுமாக்களைப்போல முற்கால

புறநானூறு மூலமும் உரையும். ௫௧

த் தெறுமினைவாழும்வாழ்க்கையினீங்கி இப்பொழுது நின்கண்வந்தெய்தியவரும் நின் படைகொண்மாக்கள் வருநர்க்கு உதவியாற்றும் நண்பேயொடுகூடிய பண்புடைத்தா கிய முறைமையையுடைத்தாக, நின்செய்கை; நகைப்புறனாக, நின்சுற்றம்; இசைப் புறனாக நீ ஓம்பிய பொருளெனக்கூட்டுக.

ஓரீஇயென்பதனை ஒருவவெனத் திரிப்பினுமமையும். நகை-பொன்னிற்கு இன்றெனினும் தெரியற்கு அடையாய்நின்றது; நன்மையுமாம். ஆங்கு - அசை. நகைப்புறனாகவென்று உரைப்பாருமுளர்.

இதனாற்சொல்லியது: படைகொண்மாக்களும் முறைமுதலாயின தப்பாமற் செய்து இன்புற்றிருக்கும்படி சிறப்புச்செய்யவேண்டுமென்பதாயிற்று. (௨௯)

(௩௰.) செஞ்ஞாயிற்றுச் செலவு மஞ்ஞாயிற்றுப்
பரிப்பும் பரிப்புச் சூழ்ந்த மண்டிலமும்
வளிதிரிதரு திசையும்
வறிது நிலைஇய காயமு மென்றிவை
௫ சென்றளந் தறிந்தோர் போல வென்று
மினைத்தென் போரு முளரே யனைத்தும்
அறிவறி வாகாச் செறிவினை யாகிக்
களிறுகவு ளடுத்த வெறிகற் போல
ஒளித்த துப்பினை யாதலின் வெளிப்பட
௧௦ யாங்ஙனம் பாடுவர் புலவர் கூம்பொடு
மிசைப்பாய் களையாது மிசைப்பரந் தோண்டாது
புகாஅர்ப் புகுந்த பெருங்கலந் தகாஅர்
இடைப்புலப் பெருவழிச் சொரியும்
கடற்பல் தாரத்த நாடுகிழ வோயே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—செஞ்ஞாயிற்றினது வீதியும், அஞ்ஞாயிற்றினது இயக்கமும், அவ்வியக்கத்தாற்சூழப்படும் பார்வட்டமும், காற்றியங்குந்திக்கும், ஓராதாரமுமின்றித் தானேநிற்கின்ற ஆகாயமும் என்றுசொல்லப்பட்ட இவற்றை ஆண்டாண்டுப் போய் அளந்தறிந்தவர்களைப்போல நாளும் இத்துணையளவை உடையனவென்று சொல்லும் கல்வியையுடையோருமுளர்; அப்பெரியோர் அச்செலவுமுதலாயின அறியும் அறிவாலும் அறியாத அடக்கத்தையுடையையாகி யானை தன்கதுப்பின் கண் அடக்கிய எறியுங்கல்லைப்போல மறைத்தவலியையுடையையாதலான், நின்னை விளங்க எப்பரிசுபாடுவோர் புலவர்; கூம்புடனே மேற்பூரிக்கப்பட்ட பாயைமாற்றாமல் அதன்மேற்பாரத்தையும் பறியாமல் ஆற்றுமுகத்துப்புகுந்த பெரிய மரக்கலத்தைப் பரதவரும் அளவருமுதலாகிய தருதியில்லாதோர் தம்புலத்திற்கு இடையாகிய பெருவழிக்கண்ணே சொரியும் கடலாற்கரும் பலபண்டத்தையுடைய நாட்டையுடையோய்.—எ-று.

செலவென்றது, செல்லப்படும்வீதியை. பரிப்பென்றது, இத்துணைநாழிகைக்கு இத்துணையோசனைசெல்லுமென்னும் இயக்கத்தை. பாய்களையாது பரந்தோண்டாதென்றதனால், துறைநன்மை கூறியவாறும். பெருங்கலத்தினின்றென ஐந்தாவதாக உரைப்பினுமமையும்.

துப்பினையாதலிற் புலவர் யாங்ஙனம் பாடுவரெனக்கூட்டுக. (௩௦)

(௩௧.) *சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு
மறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம் போல
விருகுடை பின்பட வோங்கிய வொருகுடை
யுருகெழு மதியி னிவந்துசேண் விளங்க
௫ நல்லிசை வேட்டம் வேண்டி வெல்போர்ப்
பாசறை யல்லது நீயொல் லாயே
நுதிமுக மழுங்க மண்டி யொன்னார்
கடிமதிற் பாயுநின் களிறடங் கலவே
போரெனிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்
௧௦ காடிடைக் கிடந்த நாடுநனி சேஎய
செல்வே மல்லே மென்னார் கல்லென்
விழவுடை யாங்கண் வேற்றுப் புலத் திறுத்துக்
குணகடல் பின்ன தாகக் குடகடல்
வெண்டலைப் புணரிநின் மான்குளம் பலைப்ப
௧௫ வலமுறை வருதலு முண்டென் றலமந்து
நெஞ்சுநடுங் கவலம் பாயத்
துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் தரசே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; மழபுலவஞ்சியுமாம்.
அவனைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ-ள்.—சிறப்புடைமுறைமையாற் பொருளும் இன்பமும் அறத்தின்பின்னே தோன்றும் காட்சிபோலச் சேரபாண்டியருடைய இரண்டுகுடையும் பின்னாக

வோங்கிய நினது ஒன்றாகிய வெண்கொற்றக்குடை நிறம்பொருந்திய கலைநிறைந்த திங்கள்போல நுங்கிச் செய்கைக்கணே விளங்க நல்லபுகழ்வேட்கையைவிரும்பி வெல்லும்போரினைச்செய்யும் பாடிவீட்டிடத்தின்கண்ணேயிருத்தலல்லது நின்னகரின்கண் இருத்தலை உடம்படாய், நீ; கோட்டினது நுனைமுகக்தேய மதித்துப் பகைவரது காவலையுடைய மதிலைக்குத்தும் நின்னுடைய யானைகள் அடங்கா; பூசலென்று கேட்பின் விரும்பும் அணிந்த வீரக்கழலையுடைய மறவர், காடு கடுவேனிடத்த காடு மிகவும் அரியவாதலால், யாம் போவேமல்லேமென்றுகருதார்; ஆதலான், ஒசை

* இப்பாட்டினை, வஞ்சித்திணைக்குரிய இயல்புடையரவமென்னும் துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௮ - ம் சூத்திரவுரை].

உண்டனை விழாவினையுடைய அவ்விடத்துப் பகைப்புலத்தின்கண்ணே தம்மைவிட்டுக் கீழ்கடல்பின்னதாக மேல்கடலினது வெளிய தலையையுடைய திரை நினது குதிரையினது குளம்பைப்பயலைப்ப வலமாகமுறையே வருதலுமுண்டாமென்று சுழன்ற நெஞ்சம்வேக்கும் அவலம்பாப்பத் துயிலாத கண்ணையுடையவாயின, வடகாட்டுள்ள அரசகள்.—எ - று.

அவலம்பாயவென்பதூஉமாம். (௩௧)

(௩௨.) கடும்பி னடுகலம் நிறையாக நெடுங்கொடிப்
பூவா வஞ்சியுந் தருகுவ னொன்றோ
வண்ணம் நீவிய வணங்கிறைப் பணைத்தோ
ளொண்ணுதல் விறலியர் பூவிலை பெறுகென
௫ மாட மதுரையுந் தருகுவ னெல்லாம்
பாடுகம் வம்மினோ பரிசின் மாக்கள்
தொன்னிலக் கிழமை சுட்டி னன்மதி
வேட்கோச் சிறாஅர் தேர்க்கால் வைத்த
பசுமட் குரூஉத்திரள் போலவன்
௧௦ கொண்ட குடுமித் தித்தண் பணை நாடே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள். சுற்றத்தினது அட்டகலம் நிறைதற்கு விலையாக நெடிய துகிற்கொடியினையுடைய பூவாத வஞ்சியையும் தருகுவன்; நிறமுடைய கலைபூசப்பட்ட வளைந்த சந்தினையுடைய மூங்கில்போன்ற தோளினையும் ஒள்ளியநுதலினையுமுடைய விறலியர் பூவிற்குவிலையாகப்பெறுகவென்று மாடத்தையுடைய மதுரையையும் தருகுவன்; ஆதலால், யாமெல்லாம் அவனைப் பாடுவேமாக வாரீர்; பரிசின்மாக்கள், பழைய நிலவுரிமையைக்குறிப்பின், நல்ல அறிவையுடைய குயக்குலத்திலுள்ள சிறாஅர் தேர்க்காலாக வைத்த பச்சை மண்ணாகிய திரளைப்போல அவன்கருத்துக்குறித்துக்கொண்ட முடியையுடைத்து, இக்குளிர்ந்த மருதநிலத்தையுடைய நாடு.—எ - று.

பூவாவஞ்சியென்றது, கருவூர்க்குவெளிப்படை. ஒன்றோவென்றது, எண்ணிடைச்சொல். தேர்க்காலென்றது, தேர்க்கால்போலும் திகிரியை.

அவன்கொண்டகுடுமித்து இக்காடு: ஆதலால், வஞ்சியையுந்தருகுவன்; மது

மையைத்தருகுவன்; ஆதலால், பரிசின்மாக்கள், நாமெல்லாம் அவனைப்பாடும் வம்மினோவெனக்கூட்டுக.

தொன்வரிலக்கிழமையென்று பாடமோதுவாருமுளர். (கூ௨.)

(வி.) காலுமை ம வா பங்கைக் கதுநாய் வேட்டுவன்
மான்றசை சொரிந்த வட்டியு மாயா

* கிளைக்கும்பொருளாகவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

டயிர்கொடு வந்த தசும்பு நிறைய
வேரின் வாழ்நர் பேரி லரிவையர்
௫ குளக்கீழ் விளைந்த களக்கொள் வெண்ணெல்
முகந்தனர் கொடுப்ப வுவந்தனர் பெயருந்
தென்னம் பொருப்ப னன்னாட் டுள்ளு
மேம்மேயிற் கதவ மெறிந்துகைக் கொண்டுநின்
பேழ்வா யுழுவை பொறிக்கு மாற்றலை
௧௦ பாடுநர் வஞ்சி பாடப் படையோர்
தாதெரு மறுகிற் பாசறை *பொலியப்
புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த
மலரா மாலைப் பந்துகண் டன்ன
வூன்சோற் றமலை பாண்கடும் பருந்து
௧௫ செம்மற் றம்மநின் வெம்முனை யிருக்கை
வல்லோன் வறைஇய வரிவனப் புற்ற
வல்லிப் பாவை யாடுவனப் பேய்ப்பக்
காம விருவ ரல்லது யாமத்துத்
தனிமகன் வழங்காப் பனிமலர்க் காவி
௨௦ னொதுக்கின் றிணிமணற் புதுப்பூம் பள்ளி
வாயின் மாடந்தொறு மைவிடை வீழ்ப்ப
நீயாங்குக் கொண்ட விழவினு மபலவே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—காட்டின்கண்ணே தங்கும் வாழ்க்கையையுடைய சினம்பொருந்திய நாயையுடைய வேட்டுவன் மானினது தசையைச்சொரிந்த கடகமும் இடைமகள் தயிர்கொண்டுவந்த மிடாவும் நிறைய ஏராணுழுது உண்டுவாழ்வாரது பெரிய மனையின்கண் மகளிர் குளத்துக்கீழ்விளைந்த களத்தின்கட்கொள்ளப்பட்ட வெண்ணெல்லை முகந்துகொடுப்ப உவந்துமீளும் தென்றிசைக்கட் பொதியின்மலையையுடைய பாண்டியனது நல்லநாட்டுள்ளும் எழாகிய அரணின்கட்கதவத்தையழித்துக் கைக்கொண்டு நினது பெரியவாயையுடைய புலியைப்பொறிக்கும் வலியை; ஆதலான் நின்னைப் பாடும்புலவர் நினது மேற்செலவைப்பாடப் படைக்கலத்தினையுடையோர் தாதாகிய எருப்பொருந்திய மறுகினையுடைய பாசறைக்கண்ணே பொலிவுபெறப் புலராத பசியஇலையை இடையிட்டுத்தொடுக்கப்பட்ட மலராத முகையினை

யுடைய மாலையினது பக்கத்தைக்கண்டாற்போன்ற தசையோடுகூடிய பெருஞ்சோற்றுத்திரளையைப் பாண்சுற்றத்தையூட்டும் தலைமையையுடைத்து, நினது வெம்முனையாகிய இருப்பிடம்; கைவல்லோனாற் புனைந்துசெய்யப்பட்ட எழுதிய அழகு பொருந்திய அலவிப்பாவை அல்லியமென்னும் கூத்தையாடும் அழகையொப்ப

* மலியவென்றும் பாடம்.

அன்பினையுடைய துணைவனும் துணைவியுமாகிய இருவரல்லது இடையாமத்தின்கண் தனிமகன்வழங்காத குளிர்ந்த மலையையுடைய காவின்கண் இயக்குதற்கினிய செறிந்த மணலையுடைய புதிய பூவையுடைய சாலையினது வாயிலின்கண் மாடந்தோறும் செம்மலிக்கிடக்கையைப்படுக்க நீ அவ்விடத்து எடுத்துக்கொண்ட விழவினும் பல.—எ - று.

என்றூட்டேன்றுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. அல்லிப்பாவையாடுவனப்பென்றது, ஆண்கோலமும் பெண்கோலமுமாய அவ்விருவருமாடுங்கூத்தை. படையோர் பாசறை பொலியவென்பதற்குப் படையோரது பாசறை பொலிவுபெற வென்று உரைப்பினுமமையும். பானிலைமலையவென்று பாடமோதுவாருமுளர். தனிமகன்வழங்காவென்றது, தனித்துவழங்கின் அப்பொழில்வருத்துமென்பது. களத்துக்கொள்வெண்ணெலென்பது, களக்கொள்வெண்ணெலெனத் தொக்கது. முகந்தனர்கொடுப்ப, உவந்தனர்பெயருமென்பன - வினையெச்சமுற்று.

உழவைபொறிக்கு மாற்றலையாகலின், பாண்கடும்பருத்தும் நினவெம்முனையிருக்கை நீ கொண்ட விழவினும் பலசெம்மற்றெனக்கூட்டுக.

விழவென்பது, சிறுசோற்றுவிழவினை; வேள்வியென்றுரைப்பினுமமையும்.()

(௩௪.) ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கு
மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவென
௫ நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்
செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென
※ வறம்பா டிற்றே யாயிழை கணவ
காலை யந்தியு மாலை யந்தியும
புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்
௧௦ பாற்பெய் புன்கந் தேனொடு மயக்கிக
குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலொ
டிரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்
கரப்பி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி
யமலைக் கொழுஞ்சோ றார்ந்த பாணர்க்
௧௫ ககலாச் செல்வ முழுவதுஞ் செய்தோ
னெங்கோன் வளவன் வாழ்க வென்றுநின

பாடுகெழு நோன்றாள் பாடே னாயிற்
படுபறி யலனே பல்கதிர்ச் செல்வன்
யானோ தஞ்சம் பெருமவிவ் வுலகத்துச்
௨௦ சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயி
னிமயத் தீண்டி யின்குரல் பயிற்றிக்

* அறம்பாடின்றேயெனவும் பாடம்

கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
நுண்பஃ றுளியினும் வாழிய பலவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—ஆனினது முலையாற்பெறும் பயனைக்கெடுத்த தீவினையாளர்க்கும் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய பெண்டிரது கருப்பத்தை அழித்தோர்க்கும் பார்ப்பாரைப்பிழைத்த கொடுந்தொழிலையுடையோர்க்கும் அவர்செய்த பாதகத்தினை ஆராயுமிடத்து அவற்றைப்போக்கும்வழியுமுளவெனவும், நிலம் கீழ்மேலாம் காலமாயினும் ஒருவன்செய்த நன்றியைச் சிதைத்தோர்க்கு நரகம்நீங்குதலில்லையெனவும் அறநூல் கூறிற்று; தெரிந்த ஆபரணத்தையுடையாள்தலைவ, காலையாகிய அந்திப்பொழுதும் மாலையாகிய அந்திப்பொழுதும் புறவினது கருவாகிய முட்டைபோன்ற புல்லிய நிலத்து வரகினது அரிசியைப் பாலின்கட்பெய்து அடப்பட்ட சோற்றைத் தேனொடுகலந்து உண்டு குறிய முயலினது கொழுவிய சூட்டிறைச்சியைத்தின்ற என்சுற்றத்தோடுகூட இலக்கைதமாமோங்கிய அகன்ற இடத்தையுடைய பொதியிற்கண் ஒன்றனையும் மறைத்தலில்லாத உள்ளத்துடனே வேண்டியவார்த்தைகளைப் பலகாலுங்கூறிப் பெரிய கட்டியாகிய கொழுவியசோற்றை அருந்திய பாணர்க்கு நீங்காதசெல்வமெல்லாவற்றையும் செய்தோன் எம்முடையவேந்தனாகிய வளவன் வாழ்வானாகவென்றுசொல்லி நினது பெருமைபொருந்திய வலியதாளைப் பாடிற்றிலேனாயின், வாழ்நாட்கு அலகாகிய பலகதிரையுடையசெல்வன் தோன்றுதலறியான்; யானோ வளியேன்; பெரும, இந்தவுலகத்தின்கண் நற்குணங்களால் அமைந்தோர்செய்த நல்வினையுண்டாயின், இமயமலையின்கண்ணே திரண்டு இனிய ஓசையைப்பயிற்றிக் கீழ்காற்றுடன்வரும் பெரிய முகில்சொரிந்த நுண்ணிய பலதுளியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாக.—எ - று.

நிலம்புடைபெயர்வதாயினுமென்பதற்கு ஊழி பெயருங்காலத்து யாவருஞ்செய்த இருவினையுநீங்குதலின், அக்காலத்தும் செய்ந்நன்றிகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லையென்றும், நிலத்திலுள்ளார்யாவரும் இவன்கூற்றிலே திரிபாராயினுமென்றும் உரைப்பாருமுளர். புன்கம் இவன்பாற் செல்வதற்குமுன்பு பெற்ற உணவாகவும், அமலைக் கொழுஞ்சோறு இவன்பாற்பெற்ற உணவாகவுங்கொள்க. அன்றிச் சென்ற இடந்தோறும்பெற்ற உணவாகவுரைப்பினுமமையும். மன்றத்துச் சூடுகிழித்த ஒக்கலொடுகூட வேண்டுமொழிபயிற்றி ஆர்ந்தபாணர்க்கெனக்கூட்டுக. பாணர்க்கெனத் தம்மைப் பிறர்போலக் கூறினர்.

ஆயிழைகணவ, செய்திகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென அறம்பாடிற்று; ஆதலால், பாணர்க்குச் செல்வமுழுதுஞ்செய்தோன், எங்கோன், வளவன் வாழ்கவென்று காலையந்தியும் மாலையந்தியும் நின்றுன்பாடேனாயின், பல்கதிர்ச்செல்வன் பட

பதியான்; பெரும, யானோ தஞ்சம்; சான்றோர்செய்த நன்றுண்டாயின், நுங்கோ யினும் பலகாலம் வாழ்வாயாகவெனக்கூட்டுக.

கோவதைமுதலாயின வாக்காற்சொல்லவும்படாமையின், ஆன்முலையறுத்தவெனவும், மகளிர்கருச்சிதைத்தவெனவும், பார்ப்பார்த்தப்பியவெனவும் மறைத்துக் கூறப்பட்டன.

இது, பரிசில்பெற்றுப்போகின்றானை நீ எம்மை நினைத்தருளுவையோவென்றாற்கு இவ்வாறுசெய்த நின்னை வளவன்வாழ்கவென்ற பாடேறுமின், வானிருக்குமிடத்துப் பல்கதிர்ச்செல்வன் படிதலறியான்; அதனால் இம்மையின்பம்பெறேனெனவும், செய்ந்நன்றிகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லையெனவே மறுமையின்கண் நரகம்புகுவேனெனவும் கூறியதாகக்கொள்க. (௩௪)

(௩ரு.) நளியிரு முந்நீ ரேணி யாக
வளியிடை வழங்கா வானஞ் சூடிய
மண்டிணி கிடக்கைத் தண்டமிழ்க் கிழவர்
முரசுமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளும்
ரு அரசெனப் படுவது நினதே பெரும
அலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயிற் றோன்றினும்
இலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்
அந்தண் காவிரி வந்துகவர் பூட்டத்
தோடுகொள் வேலின் தோற்றம் போல
௧௦ ஆடுகட் கரும்பின் வெண்பூ நுடங்கும்
நாடெனப் படுவது நினதே யத்தை யாங்க
நாடுகெழு செல்வத்துப் பீடுகெழு வேந்தே
நினவ கூறுவ லெனவ கேண்மதி
அறம்புரிந் தன்ன செங்கோ னாட்டத்து
௧ரு முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளி யோரீண்
டுறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே
ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரள் கொண்மூ
மாக விசும்பி னடுவுநின் றாங்குக்
கண்பொர விளங்குநின் விண்பொரு வியன்குடை
உ௦ வெயின்மறைக் கொண்டன் றோவன் றேவருந்திய
குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ
வெளிற்றுப் பனந்துணியின் வீற்றுவீற் றுக்கிடப்பக்
களிற்றுக் கணம்பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்துப்
உரு பொருபடை தரூஉங் கொற்றமு முழுபடை

ஊன்றுசான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே
மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்
†வியற்கை யல்லன செயற்கையிற் றோன்றினுங்
காவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞாலம்

* ஆகெழுக்கரும்பென்றும் பாடம்.
† இயற்கையல்லதென்றும் பாடம்.

௩௦ மதுநற் கறிந்தனை யாயி னீயு
நொதும லாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது
பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக்
குடிபுறந் தருகுவை யாயினி
னடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே.

திணை - அது; துறை - செவியறிவுறூஉ.

அவனை வெள்ளைக்குடிநாகனார்பாடிப் பழஞ்செய்க்கடன் விடுகொண்டது.

இ - ள்.—நீர்செறிந்த பெரிய கடல் எல்லையாகக் காற்று ஊடுபோகாத வானத்தைச்சூடிய மண்செறிந்த உலகத்திலகட் குளிர்ந்த தமிழ்நாட்டிற்கு உரியராகிய முரசொலிக்கும் படையினையுடைய மூவேந்தருள்ளும் அரசென்றற்குச் சிறப்புடையது, நின்னுடையவரசே; பெரும, விளங்கிய சுடரையுடைய ஞாயிறு நான்குதிக்கினுந் தோன்றினும், விளங்கிய கதிரையுடைய வெள்ளிமீன் தென்றிசைக்கட் செல்லினும், அழகிய குளிர்ந்த காவிரிவந்து பலகாலாயோடிப் பூட்டத் தொகுதிகொண்ட வேலினது காட்சியையொப்ப அசைந்த கண்ணினையுடைய கரும்பினது வெளிய பூ அசையும் நாடென்றுசொல்லப்படுவது, நின்னுடையநாடே; அந்நாடு பொருந்திய செல்வத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய வேந்தே, நின்னுடையன சிலகாரியஞ்சொல்லுவேன்; என்னுடையன சிலவார்த்தைகேட்பாயாக; அறக்கடவுள் மேவி ஆராய்ந்தாற்போன்ற செங்கோலானாராயும் ஆராய்ச்சியையுடைய நீதியைக் கேட்கவேண்டுங்காலத்துச் செவ்வியெளியோர் இவ்விடத்துத் துளிவேண்டுங்காலத்து மழைபெற்றவரே; ஞாயிற்றைத் தன்மேற்கொண்ட பக்கந்திரண்ட முகில் மாகமாகிய உயர்ந்த வானத்தினது நடுவுநின்று அதன்வெயிலை மறைத்தாற்போலக் கண்ணொளியோடு மாறுபடவிளங்குகின்ற நினது வானைமுட்டிய பரந்த வெண்கொற்றக்குடை வெயிலைமறைத்தற்குக்கொண்டதோவெனின், அன்று; வருத்தமுற்ற குடியை நிழற்செய்தல்காரணத்தாற்கொள்ளப்பட்டது; கூரிய வேலினையுடைய வளவ, இளைய பனையினது துண்டம்போல வேறுவேறுகிடப்பக் களிற்றுத்திரளைப்பொருத இடமகன்ற போர்க்களத்தின்கண் வருகின்றபடையை எதிர்நின்று பொறுத்து அது சரிந்தபின்னும் புறக்கொடைகண்டு ஆர்த்துக்கொண்டு நின்போர் செய்யும்படை தரும்வெற்றியும் உழுகின்ற கலப்பை நிலத்தின்கண்ணே ஊன்றுசாலிடத்து விளைந்த நெல்லினதுபயன்; மழை பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாதொழியினும், விளைவு குறையினும், இயல்பல்லாதன மக்களது தொழிலிலே தோன்றினும் காவலரைப் பழித்துரைக்கும், இவ்விடமகன்ற உலகம்; அதனை நன்றாக அறிந்தனையாயின், நீயும் குறளைகூறுவாரது உறுதியில்லாத வார்த்தையை உட்கொள்ளாது ஏரைப் பாதுகாப்பாருடைய குடியைப் பாதுகாத்து அக்காவலாலே ஏனைக்

குடிகளையும் பாதுகாப்பாயாயின், நின் அடியைப் போற்றுவர், நின்பகைவர்.— எ - று.

வளிவிசை வழங்கா மண்டிணி கிடக்கையென இவையும்; அன்றி, வாயுபூதத்துக்கு மேலான வானமெனக் கிடந்தவாறே உரைப்பினுமமையும். அரசெனறது, அரசர்தன்மையை. முறைவேண்டுபொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றாரென்றகருத்து : நீயும் பதனெளியையாதல்வேண்

டும்; அவ்வாறு பெயல்பெறுதற்கென்றவாறும். அன்றி, இதற்கு முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றோரோடொப்பரென்று உரைப்பாருமுளர். அத்தையும், ஆக்கவும், மதியும் - அசைநிலை; கிளவ எனவென ஈற்றுநின்ற அகரங்கள் - செய்யுள்சேர்க்கிவிரிக்கப்பட்டன.

காடுகெழுசெல்வத்துப் பீடுகெழுவேந்தே, நினவகூறுவல்; எனவேனமறிகுடை வருந்தியகுடி மறைப்பதுவாகும்; கூர்வேல்லவை, பதனெளியோர் உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றோராவர்; ஆகையால், நீயும் அவ்வாறு காலம் எளியையாய்க் கொற்றமும் ஈன்றதன்பயனென்றுகருதிக் காவலர்ப்பழிக்கும் இக்கண்ணகன்ஞாலமென்றகொண்டு கொதுமலாளர் பொதுமொழிகொள்ளாது பாரமோம்பிப் புறந்தருகுவையாயின், நின்னடிபுறந்தருகுவர், அடங்காதோரென்றமையால், செவியறிவுறுஉவாயிற்று. (௩௫)

(௩௬.) அடுநை யாயினும் விடுநை யாயினு
நீயளந் தறிதிநின் புரைமை வார்கோற்
செறியரிச் சிலம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்
பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாடுந்
௫ தண்ணான் பொருநை வெண்மணற் சிதையக்
கருங்கைக் கொல்ல னரஞ்செ யவ்வாய்
நெடுங்கை நவியம் பாய்தலி னிலையழிந்து
வீகமழ் நெடுஞ்சினை புலம்பக் காவுதொறுங்
கடிமரந் தடியு மோசை தன்னூர்
௧௦ நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப
வாங்கினி திருந்த வேந்தனொ டீங்குநின்
சிலைத்தார் முரசங் கறங்க
மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

அவன்கருவூர்முற்றியிருந்தானை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கொல்வாயாயினும் கொல்லாது ஒழிவாயாயினும் அவற்றான் நினக்கு வரும் உயர்ச்சி யாம் சொல்லவேண்டா; நீயே எண்ணியறிவை; செறிந்த உள்ளிடுபருக்கைகையுடைய சிலம்பினையும் நீண்ட கோற்றொழிலாற் செய்யப்பட்ட குறிய வளையினையுமுடைய மகளிர் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கழலான் வெறிகை

போல உயர்ந்த எக்கர்க்கண்ணேயிருந்து விளையாடும் அருமையையுடைய குளிர்ந்த ஆன்பொருந்தத்தினது வெளிய மணற்சிறை வலியவகையையுடைய கோசலன் அரத் தாற் கூர்மைசெய்யப்பட்ட அழகிய வாயினையுடைத்தாகிய நெடிய கையையு டைய கோடாலிவெட்டுதலான் நின்றநிலைகலங்கி வீழும்பூ நாறுகின்ற நெடிய கொம்புகள்தனிப்பக் காக்கப்படுவதாம் காவன்மரங்களைவெட்டுமோசை நின்னுடைய ஊரின்கண் நெடியமதிலெல்லையில் தனது காவலையுடைய கோயிற்கண்ணே சென் றொலிப்ப அவ்விடத்து மானமின்றி இனிதாகவிருந்த வேந்தனுடன். இவ்விடத்து

வேறு இந்நிலத்தோறும் மாலையையுடைய முரசொலிப்பப் பொருதாயென்பது கேட்டார்க்கு நாணுந்தகுதியையுடைத்து; ஆதலால், அப் போரை ஒழியத்தகும்.— எ - று.

வார்கோற் குறுந்தொடியென மாறியுரைக்கப்பட்டது. இனிதிருந்தவென் றது, குறிப்புமொழி.

கடிமரந்தடியுமோசை தன்மனையியம்ப இனிதிருந்த வேந்தனொடு மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தகவுடைத்து; அதனால், அடுகையாயினும் விடுகையாயினும் நின் புரைமை நீ அளந்தறிதியென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மகளிர் தெற்றியாடும் பொருநையென்றகருத்து: இங்ஙனம் இளமகளிர் கழங் காடும் அருமையதாயினும் புறப்பட்டுப் போர்செய்யாத அவன் வலியின்மைதோ ன்றி நின்றது. தெற்றியாடும் தன்னூரென இயைப்பினுமமையும்.

மேற்சென்றேனைச் சந்துசெய்துமீட்டலின், இது துணைவஞ்சியாயிற்று.(௩௬)

(௩௭.) நஞ்சுடை வாலெயிற் றைந்தலை சுமந்த
வேக வெந்திற னாகம் புக்கென
விசும்புதீப் பிறப்பத் திருகிப் பசுங்கோடிப்
பெருமலை விடரகத் துருமெறிந் தாங்குப்
௫ புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்த வெள்வேற்
சினங்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக
கராஅங் கலித்த குண்டுகண் ணகழி
யிடங்கருங் குட்டத் துடன்றொக் கோடி
யாமங் கொள்பவர் சுடர்நிழற் கதூஉங்
௧௦ கடுமுரண் முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சிச்
செம்புறழ் புரிசைச் செம்மன் மூதூர்
வம்பணி யானை வேந்தகத் துண்மையி
னல்லவென் னாது சிதைத்தல்
வல்லையா னெடுந்தகை செருவத் தானே.

*திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; முதல்வஞ்சியுமாம்.
அவனை †மாறோக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

இ - ள்.—கஞ்சடைத்தாகிய வெளிய பல்வரியுடைய ஐந்துபடம்பொருந்திய தலையைச்சமைத்த சினம்பொருந்திய வெய்ய நிறலையுடைய பாம்பு புக்கதாக வானம் தீப்பிறக்கும்பரிசு முழங்கிப் பசிய கொடியினையுடைய பெரிய மலைமுழையின்கண்ணே இடியேறெறிந்தாற்போல, புறவுற்ற துயரத்தைக் கெடுத்த வெள்வேலொடு சினம்பொருந்திய படையையுடைய செம்பியன்மரபிலுள்ளாய், காரம்செருக்கிய

---

* திணை - உழிஞை; துறை - குற்றுழிஞையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.
† மாறோகமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

குழித்த இடத்தையுடைய அகழியினையும், இடம் கரிதாகிய ஆழ்ந்தின்கட் சோத்திரண்டோடி இடையாமத்து ஊர்காப்பாருடைய விளக்குமிழலைக் கவரும் நெடு மாறுபாடுபொருந்திய முதலையையுடைய சீர்மிக்க மடுவினையும், செம்புபொருந்தும் மதிலையுமுடைய தலைமைபொருந்திய பழைய ஊரினுள்ளே கச்சணிந்த யானையையுடைய அரசன்டாகலின், அவற்றை நல்லவென்றுபாராது அழித்தலைவல்லையாயிருந்தாய்; பெருந்தகாய், போரின்கண்.—எ - று.

இலஞ்சியையுடைய அகழியென மாறிக்கூட்டினுமமையும்; இப்பொருட்குக் காரம் கவித்தலை அகழிக்கு அடையாக்குக. காரம் - முதலையுள் ஒருசாதி.

செம்பியன்மருக, கெடுத்தகாய், விடரகத்து நாகம்புக்கென உருமெறிந்தாங்கு மூதூரகத்து வேந்துண்மையின், செருவத்துச் சிதைத்தல் வல்லையென மாறிக் கூட்டுக.

புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்த பொருளினேன் மருகனையும் செருவின்கண் இவற்றை நல்லவென்று பாராது அழித்தல் வல்லையாயிருந்தாயென அவன்மறம் வியந்து கூறியவாறு. ஐந்தலையென்றதற்கு ஐந்துதலையெனினுமமையும். இடங்கருங்குட்டமென்பதனுள், உம்மையை அசைநிலையாக்கி, இடங்கரையுடைய குட்டமென்றுரைப்பாருமுளர். இடங்கரிட்டத்தென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௩௭)

(௩௮.) *வரைபுரையு மழகளிற்றின்மிசை
வான்றுடைக்கும் வகையபோல
விரவுருவின கொடிநுடங்கும்
வியன்றானை விறல்வேந்தே
௫ நீ, உடன்று நோக்கும் வாயெரி தவழ
நீ, நயந்து நோக்கும் வாய்பொன் பூப்பச்
செஞ்ஞாயிற்று நிலவு வேண்டினும்

வெண்டிங்களுள் வெயில்வேண்டினும்
வேண்டியது விளைக்கு மாற்றலை யாகலி
௧௦ னின்னிழற் பிறந்து நின்னிழல் வளர்ந்த
வெம்மள வெவனோ மற்றே யின்னிலைப்
பொலம்பூங் காவி னன்னாட் டோருஞ்
செயப்வினை மருங்கி னெய்த லல்லதை
யுடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலுங்
௧௫ கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்தென
வாண்டுச்செய் நுகர்ச்சி யீண்டுங் கூடலி

* இச்செய்யுள் புகழ்ச்சிக்கண்வந்த செந்துறைப்பாடாண் பாட்டென்றும் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௨௫ - ம் சூத்திரவுரை], இதனுள், 'வரைபுரையு மழகளிறு' என்பதை, மூதற்குமுதலேவந்த உவமையென்றும் [தொல், பொரு, உவமவியல், ௯ - ம் சூத்திரவுரை], கூறுவர் நச்சினார்க்கினியர்.

னின்னா டுள்ளுவர் பரிசில
ரொன்னார் தேஎத்து நின்னுடைத் தெனவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவன் 'எம்முள்ளீர் எந்நாட்டீர்' என்றற்கு ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—மலையையொக்கும் இளங்களிற்றின்மேல் ஆகாயத்தைத்தடவும் கூறுபாட்டையுடையனபோல விரவின பலநிறத்தையுடையனவாகிய கொடிகள் அசைந்துதோன்றும் பரந்த படையையுடைய விறல்வேந்தே, நீ முனிந்துபார்க்குமிடம் தீப்பரக்க, நீ அருளிப் பார்க்குமிடம் பொன்பொலிய, செஞ்ஞாயிற்றின்கண்ணே நிலவுண்டாகவேண்டினும், வெளிய திங்களின்கண்ணே வெயிலுண்டாகவேண்டினும் நீ வேண்டியபொருளை உண்டாக்கும் வலியையுடையையாகலின், நினது நிழற்கண்ணே பிறந்து நினது நிழற்கண்ணே வளர்ந்த எமது நினைவெல்லை சொல்லவேண்டுமோ? வேண்டாவன்றே; இனியநிலையையுடைத்தாகிய பொற்பூப்பொருந்திய கற்பகக்காவையுடைய நல்ல விண்ணுலகத்தவரும் தாஞ்செய்த நல்வினையாலுள்ள இன்பத்தின்பக்கத்தைப் பொருந்துவதல்லது, செல்வமுடையோர் வறியோர்க்குவழங்குதலும், வறியோர் செல்வமுடையோர்பாற் சென்றிரத்தலும் ஆண்டுச் செய்யக்கடவதல்லாமையான், அது செயலறவுடைத்தெனக்கருதி, அவ்விடத்துநுகரும் நுகர்ச்சி இவ்விடத்துங்கூடுதலான், நின்னாட்டைநினைப்பர் பரிசிலர்; ஆதலால், பகைவர்தேயத்திருந்தும், நின்னுடை நின்னையுடைத்தென்றுகருதி.—எ - று.

மற்று - அசை.

வேந்தே, நீ வேண்டியதுவிளைக்கும் ஆற்றலையாகலின், விண்ணுலகத்து நுகர்ச்சி ஈண்டுக்கூடலின், ஒன்னார்தேயத்திருந்தும், பரிசிலர், நின்னுடை நின்னையுடைத்

தென்று சேன்ஞுட்டையுன்னுவர்; ஆதலான், நின்னிழற்பிறந்து நிஃனிழல்வளர்ந்த எம்மளவு எவனேவென மாறிக்கூட்டுக. (௩௮)

(௩௯.) புறவி னல்லல் சொலியக் கறையடி
யானை வான்மருப் பெறிந்த வெண்கடைக்
கோனிறை துலாஅம் புக்கோன் மருக
ஈதனின் புகழு மன்றே சார்த
௫ ரொன்னா ருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற்
றூங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கணோர் நினைப்பி
னடுதனின் புகழு மன்றே கெடுவின்று
மறங்கெழு சோழ ருறந்தை யவையத்
தறநின்று நிலையிற் றாகலி னதனான்
௧௦ முறைமைநின் புகழு மன்றே மறமிக்
கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோட்
கண்ணார் கண்ணிக் கலிமான் வளவ
யாங்கன மொழிகோ யானே யோங்கிய
வரையளந் தறியாப் பொன்படு நெடுங்கோட்

௧௫ டிமயஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி
மாண்வினை நெடுந்தேர் வானவன் றொலைய
வாடா வஞ்சி வாட்டுநின்
பீடுகெழு நோன்றாள் பாடுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை மாறோக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

இ - ள்.—புறவினது வருத்தத்தைக் களையவேண்டிக் கறைபொருந்திய அடியினையுடைய யானையினது வெளிய கோட்டாற் கடைந்துசெறிக்கப்பட்ட வெளிய கடையினையுடைய கோலாகிய நிறுக்கப்படும் துலாத்தின்கண்ணே தலைபுக்க செம்பியனது மரபினுள்ளாயாதலான், இரப்போர்க்குக்கொடுத்தல் நினக்கு இயல்பாவதல்லது புகழுமல்லவே; அசரர்க்குப் பகைவராகியதேவர்கள் சேட்டுதற்குவெருவும் அணுகுதற்கரிய மிக்கவலியையுடைய ஆகாயத்துத் தூங்கெயிலை அழித்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோரை நினைப்பின், ஈண்டுள்ள பகைவரைக்கொல்லுதல் நினது புகழுமல்லவே; கேடின்றி மறம்பொருந்திய சோழரது உறையூர்க்கண் அவைக்களத்து அறம் நின்றுநிலைபெற்றதாதலால், முறைமைசெய்தல் நினக்குப் புகழுமல்லவே; அதனால், மறம் மிக்கெழுந்திருந்த போரைவென்ற கணையமரத்தோடு மாறுபடும் தசைசெறிந்த தோளினையும், கண்ணிற்கு ஆர்ந்த கண்ணியையும், மனஞ்செருக்கிய குதிரையையுமுடைய வளவ, எவ்வாறுகூறுவேனோயான்; உயர்ந்த எல்லை அளந்தறியப்படாத பொன்படுகின்ற நெடிய சிகரங்களையுடைய இமயமலையின்கட்சூட்டப்பட்ட காவலாகிய விற்பொறியையும், மாட்சிமைப்பட்ட தொழில்

பொருந்திய கெடியதேரையுமுடைய சேரனாகிய அவனது அழிவில்லாத கருவூரை அழிக்கும் நினது பெருமைபொருந்திய வலியதாளைப்பாடுங்காலத்து.—எ - று.

நின்னைப்பாடுங்காலென்பார், அவனது சிறப்புத்தோன்றத் தாள்பாடுங்காலெ ன்றார்; தாளே முயற்சியெனினுமமையும்.

நிறைதலாம்புக்கோன்மருக, நீ அவன்மருகனாதலால், ஈதல் நின்புகழுமன்று; தூங்கெயிலெறிந்த நின் ஊங்கணோர்நினைப்பின், அடுதல் நின்புகழுமன்று; உறந் தை அவையத்து அறம் நின்றுநிலையிற்றாதலின், முறைமை நின்புகழுமன்று; அத னால், கலிமான்வளவ, நின்தாள்பாடுங்கால், யான் யாங்ஙனமொழிகோவெனக் கூட்டுக.

அதனால், யாங்ஙனமொழிகோவென இயையும்.

மருகவென்புழி, ஆதலானென்பது, ஆற்றலாற்போந்தபொருளெனக்கொள்க. கறையடியென்பதற்கு உரல்போலும் அடியென்பாருமுளர். (௩௯)

(௪௦.) நீயே பிறரோம் புற்ற மன்னெயி
லோம்பாது கடந்தட் டவர்முடி புனைந்த
பசும்பொன்னி னடிபொலியக்
கழறைஇய வல்லாளனை
௫ வயவேந்தே யாமேநின்
னிகழ்பாடுவோ ரெருத்தமடங்கப்

[illegible] புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற
வின்றுகண் டாங்குக் காண்குவ மென்று
மின்சொலெண் பதத்தை யாகுமதி பெரும
௧௦ வொருபிடி படியுஞ் சீறிட
மெழுகளிறு புரக்கு நாடுகிழ வோயே.

திணை - அது; துறை - செவியறிவுறூஉ.

அவனை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ-ள்.—நீ, பகைவரது பாதுகாத்த நிலைபெற்ற அரண்களைப் பாதுகாவாது எதிர்நின்று அழித்து அவரைக்கொன்று அவர் மகுடமாகச்செய்யப்பட்ட பசும்பொ ன்னால் நினது அடிபொலிய வீரக்கழல்செய்து புனைந்த வலிய ஆண்மையையுடை யை; வயவேந்தே, யாங்கள், நின்னை இழித்துரைப்போர் கழுத்திறைஞ்சப் புகழ்ந் துரைப்போர் பொலிவுதோன்ற இன்றுகண்டாற்போலக் காண்போம்; எக்காலும் இனியமொழியோடு எளிய செவ்வியையாகுக; பெரும, ஒருபிடி கிடக்கும் சிறியவி டம் எழுகளிற்றயானையைப் பாதுகாக்கும் நாட்டையுடையோய்.—எ - று.

நாடுகிழவோய், இன்சொல் எண்பதத்தை ஆகுமதி; அதனால், நின் இகழ்பாடு வோர் எருத்தமடங்கப் புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற யாம் இன்றுகண்டாங் குக் காண்குவமெனக்கூட்டுக.

வல்லாளனையென்பதனுள், ஐகாரம் - முன்னிலை விளக்கிநின்றது; அசைநிலை யுமாம். மதி - முன்னிலையசைச்சொல். 'கழறைஇய வல்லாளன்' என்றதனாற்

பகையின்மையும், 'ஒருபிடிபடியுஞ்சீறிடம் எழுகளிறபுரக்கும் நாடுகிழவோய்' என்றதனாற் பொருட்குறைவின்மையும் கூறியவாறாயிற்று. (௪௰)

(௪௧.) காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது
வேலீண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய
வேண்டிடத் தடூஉம் வெல்போர் வேந்தே
*திசையிரு நான்கு முற்க முற்கவும் பெருமரத்
௫ திலையி னெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவும்
வெங்கதிர்க் கனலி துற்றவும் பிறவு
மஞ்சுவரத் தகுந புள்ளுக்குர லியம்பவு
மெயிறுநிலத்து வீழவு மெண்ணெ யாடவுங்
களிறுமேல் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும்
௰ வெள்ளி கோண்படைக் கட்டிலொடு கவிழவுங்
கனவி னரியன காணா நனவிற்
செருச்செய் முன்ப நின் வருதிற னோக்கி
மையல் கொண்ட வேமமி லிருக்கையர்
புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மனையோட்

* திசையிருநான்கு முற்கவுமென்றும் பாடம்.

௧௫ கெவ்வங் கரக்கும் பைதன் மாக்களொடு
பெருங்கலக் குற்றன்றாற் றானே காற்றோ
டெரிநிகழ்ந் தன்ன செலவிற்
செருமிகு வளவநிற் சினைஇயோர் நாடே.

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை.

அவனைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ-ள்.—கூற்றம் தன்னால் உயிர்கொள்ளலாங்காலம் வருந்துணையும்பார்க்கும்; அவ்வாறு காலம்பாராது வேஃநெருங்கிய படையினையுடைய பெரியோர் மாளும்பரிசு நீ வேண்டியவிடத்தே கொல்லும் வெல்லும்போரையுடையவேந்தே, எட்டுத்திசையும் எரிகொள்ளி எரிந்துவீழவும், பெரியமரத்தின்கண்ணே இலையில்லாத நெடியகோடாகிய வற்றல் பற்றவும், வெய்ய சுடரையுடைய ஞாயிறு பலவிடத்தும் செறிந்துதோன்றவும், மற்றும் அஞ்சத்தகுவனவாகிய புட்கள் குரலிசைப்பவும், பல்லு நிலத்தின்கண்ணே வீழவும், எண்ணெயை மயிரின்கண்ணே வார்க்கவும், பன்றியேற்றை ஏறவும், ஆடையைக்களையவும், வெளிதாகிய வலிய படைக்கலம் தானிருந்த கட்டிலுடனே மறியவும், இங்ஙனம் கனவினும், மெய்ம்மையினும் பொறுத்தற்கரியவற்றைக்கண்டு போர்செய்யும் வலியையுடையோய், நின் மேற்செலவின் கூறுபாட்டைக்கருதி, மயக்கம்பொருந்திய காவலில்லாத இருத்தலை

யுடையராய்த் தம்பிள்ளைகளுடைய பூப்போலுங்கண்ணை முத்தங்கொண்டு தம்மனை வியர்க்குத் தமது வருத்தந்தோன்றாமல் மறைக்கும் இன்பத்தையுடைய ஆடவரோடு மிக்க கலக்கமுற்றது ; காற்றுடன் எரிநிகழ்ந்தாற்போன்ற செலவையுடைய போரின்கண்ணே மிக்கவளவ, நின்னைச் சினப்பித்தோருடைய நாடு.—எ - று.

உற்கவென்றது, வீழ்தலை. உற்கமுதலியவாங்கும் உற்பாதமாய்க் கனவிற்காணப்பட்டன ; எயிறுநிலத்துவீழ்தல்முதலாயின கனவிற் காணப்பட்டன. வருதிறன் - ஈண்டுச் செல்லுந்திறனென இடவழுவமைதியாய்நின்றது. 'மனையோட் கெவ்வங் காக்கும்' என்பது, "ஏவ லிளையர் தாய்வயிறு கரிப்ப" என்றாற்போலப் பன்மைக்கேற்பநின்றது. தான் - ஈண்டு அசைநிலை. பெருமரத்துப் பற்றவுமென இயையும். இலையி னெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவுமென்பதற்கு நெடுங்கோட்டின் கண்ணே இலையில்வற்றற்றன்மை பற்றவுமென உரைப்பினுமமையும்.

வேந்தே, முன்ப, வளவ, நீ இத்தன்மையையாதலால், நிற் சினைஇயோர்நாடு, பைதன்மாக்களொடு பெருங்கலக்குற்றதெனக்கூட்டுக.

காற்றோ டெரிநிகழ்ந்தன்ன செலவிற் செருமிகு வளவவென மன்னவன்புகழும், நிற்சினைஇயோர்நாடு பைதன் மாக்களொடு பெருங்கலக் குற்றன்றென ஒன்னார்நாடழிபிரங்கியதும் ஆதலால், இது கொற்றவள்ளையாயிற்று. (௪௧)

(௪௨.)*ஆனா வீகை யடுபோ ரண்ணனின்
யானையு மலையிற் றோன்றும் பெருமநின்

* இச்செய்யுளை, நச்சினார்க்கினியர், உழிஞைத்திணைக்குரிய 'கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றம்' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௧௨ - ம் சூத்திரவுரை].

றானையுங் கடலென முழங்குங் கூர்நுனை
வேலு †மின்னின் விளங்கு முலகத்
௫ தரசுதலை பனிக்கு மாற்றலை யாதலிற்
புரைதீர்ந் தன்று புதுவதோ வன்றே
தண்புனற் பூச லல்லது நொந்து
களைக வாழி வளவ வென்று நின்
முனைதரு பூசல் கனவினு மறியாது
௧௦ புலிபுறங் காக்குங் குருளை போல
மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்பப்
பெருவிறல் யாணர்த் தாகி யரிநர்
கீழ்மடைக் கொண்ட வாளையு முழவர்
படைமிளிர்ந் திட்ட யாமையு மறைநர்
௧௫ கரும்பிற் கொண்ட தேனும் பெருந்துறை

நீர்தரு மகளிர் குற்ற குவளையும்
வன்புலக் கேளிர்க்கு ‡வருவிருந் தமரு
மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
மலையி னிழிந்து மாக்கட னோக்கி
௨0 நிலவரை யிழிதரும் பல்யாறு போலப்
புலவ ரெல்லா நின்னோக் கினரே
நீயே, மருந்தில் கணிச்சி வருந்தவட் டித்துக்
கூற்றுவெகுண் டன்ன முன்பொடு
மாற்றிரு வேந்தர் மண்ணோக் கினையே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை இடைக்காடனார் பாடியது.

இ-ள்.—அமையாத வன்மையையும், பகையைக்கொல்லும் பூசலையுமுடைய தலைவ, நினதுயானையும் மலைபோலத் தோன்றும்; பெரும, நின்படையும் கடல்

போல் முழங்கும்; கூரிய நுனையையுடைய வேலும் மின்போல விட்டுவிளங்கும்; இவ்வனம் உலகத்தின்கண் வேந்து தலைகவிழ்தற்கு ஏதுவாகிய வலியையுடைமை

யாதலால், குற்றம் நீர்த்தது; அது நினக்குப் பழையதாய்வருகின்றது; குளிர்ந்த நீரொலியன்னதாகிய பூசலல்லது வருந்தி 'எமது துயரத்தைத்தீர்ப்பாயாக வாழி வளவ' என்று சொல்லி, நினது முத்தூற்றுச்செல்லும் படையுண்டாக்கும்பூசலைக் கனவின்கண்ணும் அறியாது, புலி பாதுகாக்கும் குட்டிபோலக் குறைவில்லாத செவ்வியகோலால் நீ பாதுகாப்பப் பெரிய விசேடத்தையுடைய புதுவருவாயையுடைத்தாய் நெல்லறுப்பார் கடைமடைக்கட் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்ட வாளையும், உழு

---

* கடலொலிக்கும் கைத்திறியென்றும் பாடம்.
† மின்போ லவிர்வரு ஞாலத்தென்றும் பாடம்.
‡ வருவிருந்தயருமென்றும் பாடம்.

வார் படைவாளால் மதிக்கப்பட்ட ஆமையும், கரும்பறுப்பார் கரும்பினின்றும் வாங்கப்பட்டதேனும், பெரிய துறைக்கண் நீராடுமகளிர் கொள்ளும்பெண்டிர் பறித்த செங்கழுநீருமென இவற்றை வன்புலத்தினின்றும்வந்த சுற்றத்தார்க்கு விருந்தாக விரும்பிக்கொடுக்கும் மென்புலத்தூர்களையுடைய நல்ல நாட்டுக்குவேந்தே, மலையினின்றிழிந்து பெரிய கடலைநோக்கி நிலவெல்லையினின்றிழியும் பல யாறுகளையொப்பப் புலவர் யாவரும் நின்னைநோக்கினர்; நீதான் அவர்க்குப் பரிசில் கொடுத்தற்பொருட்டுப் பரிகாரமில்லாத கணிச்சியென்னும் படைக்கலத்தை உயிர்

வருந்தச் சுழற்றிக் கூற்றம் சினந்தாற்போலும் வலியுடனே நினக்கு மறதலையாகிய இருவேந்தருடைய நிலத்தைக் கொள்ள நோக்கினாய்.—எ - று.

அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத் திரிப்பினுமமையும். வன்புலம் - குறிஞ்சியும், முல்லையும். மென்புலம் - மருதமும், நெய்தலும். கணிச்சியைக் குந்தாலியென்றும், மழுவென்றும் சொல்லுவர். யாணர்த்தாகி விருந்தமரும் என்றுடைக.

பொருந, புலவரெல்லாம் நின்னோக்கினர்; நீ அரசுதலைபணிக்கும் ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர் மண்ணோக்கினை; அதனால், இச்செய்தி புரைதீர்ந்தது, நினக்குப் புதுவதன்றாகலினெனக்கூட்டுக.

புரைதீர்ந்தன்றென்பதற்கு உயர்ச்சிதீர்ந்ததெனப் பொருளாக்கி, பொருந, நீ ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர்மண்ணோக்கினை; புலவரெல்லாம் பரிசில்பெறுதற் பொருட்டு நின்னோக்கினர்; இச்செய்தி நினக்குப் புதிதன்று; ஆகலின், உயர்ச்சிதீர்ந்ததென்றுரைப்பினுமமையும். (௪௨.)

(௪௩.) *நிலமிசை வாழ்ந ரலமர றீரத்
தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக்
காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்கு
மவிர்சடை முனிவரு மருளக் கொடுஞ்சிறைக்
௫ கூருகிர்ப் பருந்தி னேறு குறித்தொரீஇத்
தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின்
றபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க
வரையா வீகை யுரவோன் மருக
நேரார்க் கடந்த முரண்மிகு திருவிற்
௧0 றேர்வண் கிள்ளி தம்பி வார்கோற்
கொடுமர மறவர் பெரும கடுமான்
கைவண் டோன்ற லைய முடையே
னார்புனை தெரியனின் முன்னோ ரெல்லாம்
பார்ப்பார் நோவன செய்யலர் மற்றிது
௧௫ நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி
நின்யான் பிழைத்தது நோவா யென்னினு

* இப்பாட்டினை, நச்சினார்க்கினியர் தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், ௨௪ - ம் சூத்திரவுரையிற் புலவன் அரசனைகடிந்ததற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்.

(௪௪.) இரும்பனை வெண்டோடு மலைந்தோ னல்லன்
கருஞ்சினை வேம்பின் றெரியலோ னல்ல
னின்ன கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே, நின்னொடு
பொருவோன் கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே

௫ யொருவீர் தோற்பினுந் தோற்பதுங் குடியே
யிருவீர் வேற லியற்கையு மன்றே, அதனாற்
குடிப்பொரு ளன்று நுஞ் செய்தி கொடித்தேர்
நும்மோ ரன்ன வேந்தர்க்கு
மெய்ம்மலி யுவகை செய்யுமிவ் விகலே.

திணை - வஞ்சி ; துறை - துணைவஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளி உறையூர் முற்றியிருந்தானையும் அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியையும் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—பெரியபனையினது வெளியதோட்டைச் சூடினோனல்லன் ; கரிய கோட்டினையுடைய வேம்பினது தாரையுடையோனல்லன் ; நின்னுடையகண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது ; நின்னுடன் பொருவானுடைய கண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது ; ஆதலால், நும்முள், ஒருவீர்தோற்பினும் தோற்பது நுங்குடியன்றோ ? இருவீரும்வெல்லுதல் இயல்புமன்று ; ஆதலால், நுங் குடிக்குத்தக்கதொன்றன்று, நுமதுசெய்கை ; கொடியாற்பொலிந்த தேரையுடைய நும்மைப்போலும் வேந்தர்க்கு உடம்புபூரிக்கும் உவகையைச்செய்யும், இம்மாறுபாடு ; ஆதலான், இதுதவிர்தலே நுமக்குத் தக்கது.—எ - று.

நினகண்ணியுமென்பது, நின்னகண்ணியுமென விகாரமாயிற்று. அதனுமென்பதனை ஒழித்தும் பாடமோதுப.

இது, சந்துசெய்தலால் துணைவஞ்சியாயிற்று. (௪௫)

(௪௬.) *நீயோ, புறவி னல்ல லன்றியும் பிறவும்
பலவும் விடுத்தோன் மருகனை யிவரே
புலனுழு துண்மார் புன்க ணஞ்சித்
தமதுபகுத் துண்ணுந் தண்ணிழல் வாழ்நர்
௫ களிறு கண்டழூஉ மழாஅன் மறந்த
புன்றலைச் சிறாஅர் மன்றுமருண்டு நோக்கி
விருந்திற் புன்கணோ வுடையர்
கேட்டனை யாயினீ வேட்டது செய்ம்மே.

திணையுந் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் மலையமான்மக்களை யானைக் கீழிடக் கோவூர்கிழார்பாடி உய்யக்கொண்டது.

---

* இச்செய்யுளும், பின்வரும் "வள்ளியோர்ப்படர்ந்த" என்னும் செய்யுளும் துணைவஞ்சியல்லவென்பர் நச்சினார்க்கினியர் ; அதனை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், "இயங்குபடையரவம்" என்னும் அ - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

இ - ள்.—நீதான், புறவின் அல்லலன்றியும் பிறவும் உற்ற துன்பம்பலவற்றை யுந்தீர்த்த சோழனுடைய மரபினுள்ளாய்; இவர்தாம், அறிவான் உழுதுண்ணும் கற்றோரதுவறுமையை யஞ்சித் தம்முடையபொருளைப் பகுத்துண்ணும் குளிர்ந்த

நிழலையுடையராய் வாழ்வாரது மரபினுள்ளார்; இவர், இப்பொழுது களிற்றைக் கண்டு தம் இளமையால் தாம் முன்பு வெருவியழுகின்ற அழுகையைமறந்த புல்லிய தலையையுடைய சிறுபிள்ளைகள்; மன்றை வெருவிப் பார்த்து முன்பு அறியாத புதியதோர்வருத்தத்தையுடையர்; இதுகேட்டாயாயின், நீவிரும்பியதைச் செய்வாயாக.—எ - று.

தண்ணிழல்வாழ்நர் சிறுஅரென இயைப்பினுமமையும். அழால் களிறுகண்டு மறந்தவெனக்கூட்டுக. நீ புறாமுதலாயினவற்றின் துயர்தீர்த்தற்கு உயிர்க்கொடை பூண்டோன் மருகனாதலானும், இவர் கற்றோர்வறுமையஞ்சிப் பகுத்துண்ணும் தண்ணிழல்வாழ்நர் மரபினுள்ளாராதலானும், இவர், நின்னால் அருளத்தகுநரல்லது முனியத்தகாரென்பதாம்.

இதுவும், இவனைக்கொல்லாமற் சந்துசெய்வித்தலின் துணைவஞ்சியாயிற்று.()

(சஎ.) வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி
நெடியவென் னாது சுரம்பல கடந்து
வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடிப்
பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்ற மருத்தி
ரு யோம்பா துண்டு கூம்பாது வீசி
வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை
பிறர்க்குத் தீதறிந் தன்றோ வின்றே, திறப்பட
நண்ணா ராண வண்ணாந் தேகி
யாங்கினி தொழுகி னல்ல தோங்குபுகழ்
கo மண்ணாள் செல்வ மெய்திய
நும்மோ ரன்ன செம்மலு முடைத்தே.

திணையுந் துறையும் அவை.

சோழன்நலங்கிள்ளியுழைநின்று உறையூர்புகுந்த இளந்தத்தனைக் காரியாற் றுஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி ஒற்றுவந்தானென்று கொல்லப்புக்குழிக் கோவூர்கிழார் பாடி உய்யக்கொண்டது.

இ - ள்.—வண்மையையுடையோரை நினைத்துப் *பழுமரந்தேரும் பறவை போலப்போகி நெடியவென்றுகருதாது அரியவழிபலவற்றையுங்கழிந்து திருந்தாத நாவால் தாம்வல்லபடிபாடி ஆண்டுப்பெற்ற பரிசிலான்மகிழ்ந்து சுற்றத்தையூட்டித் தாமும் பொருளைப்பாதுகாவாது உண்டு உள்ளமலர்ந்து வழங்கித் தம்மைப்புரப் போராற்பெறும் சிறப்பு ஏதுவாகவருந்தும் இப்பரிசிலான்வாழும் வாழ்க்கை, பிறர்க்குச்செய்யும் கொடுமையறிந்ததோவெனின், இல்லை; கூறுபடக் கல்விமுகத்தான்

* "பழுமரந் தேரும் பறவை போல" என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை [அடி - ௨0].

தம்மொடு பகைத்தோரனைத் தமுதல்வியாக்கினென்று நினைப்பித்தாரெடர்ந்து அவ்விடத்து இனிதாக ஒழுகினல்லது, உயர்ந்த புகழையுடைய நிலமாளும் திருப்பொருந்திய நும்மையொக்கும் தன்மையுமுடைத்து.—எ - று.

ஓம்பியவென்பதூஉம், செல்வமுமுடைத்தென்பதூஉம் பாடம். சுரம்பலகடந்து புள்ளிற்போகியெனமாறிக்கூட்டுக.

பரிசில்வாழ்க்கை, கண்ணோரான இனிதொழுகினல்லது, நும்மோரன்னசெம்மலுமுடைத்து; ஆதலால், பிறர்க்குத்தீதறிந்தன்றோ? இன்றெனக்கூட்டுக.

இக்கோவூர்கிழார் தாமும்பரிசில்வாழ்நருள் ஒருவராதலான், 'வடியாவின் வல்லாங்குப் பாடி' எனப் பணிந்துகூறினரென்க. (சஎ)

(சஅ.)*கோதை மார்பிற் கோதை யானுங்
கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானு
மாக்கழி மலர்ந்த நெய்த லானுங்
கண்ணறு நும்மே கானலந் தொண்டி
அஃதெம் மூரே யவனெம் மிறைவ
னன்னோற் படர்கி யாயி னீயு
†மெம்மு முள்ளுமோ முதுவா யிரவல
வமர்மேம் படூஉங் காலைநின்
புகழ்மேம் படுநனைக் கண்டன மெனவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - புலவராற்றுப்படை.

சேரமான்கோக்கோதைமார்பனைப் பொய்கையார் பாடியது.

இ - ள்.—கோதையுடையமார்பிற்கு அணிந்த கோதையானும், அக்கோதையைப்புணர்ந்த மகளிர்சூடியகோதையானும், கரியகழியின்கண் மலர்ந்த நெய்தற்பூவானும் தேன்நாறுகின்றும், கானலையுடைய தொண்டி; அஃது எம்முடையவூர், அவன், எம்முடையதலைவன்; அத்தன்மையோனிடத்தேபோகின்றாயாயின், நீயும் எம்மையும் நினைப்பாயாக, முதியவாய்மையையுடைய இரவல, நீ, அமரின்கண் மேம்படுங்காலத்து நினக்கு உளதாகிய புகழை மேம்படுத்துமவனைக் கண்டேம்யாமெனச்சொல்லி.—எ - று.

கண்டனமென எம்முமுன்னென்றாரேனும், உள்ளிக் கண்டனமெனச்சொலென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

இரவல, நீயும் அன்னோற்படர்குவையாயின், நின்புகழ்மேம்படுநனைக் கண்டனமென எம்மையும் உள்ளெனக்கூட்டுக.

மோ - முன்னிலை அசைச்சொல். நீயுமென்பதூஉம், எம்முமென்பதூஉம் எச்சவும்மை.

* இப்பாட்டின்முதலிரண்டடியையும் மோனைத்தொடைக்கு உதாரணமாகக் காட்டினார் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, செய்யுளியல், கஉ-ம் சூத்திரவுரை].
† எம்மையுமுன்னுமோவென்றும் பாடம்.

தலைவனதியல்பையும் வரையுங்கூறி, முதலையிரவல, எவ்வுழும்சொல்லத் தன் தலைமைதோன்றக்கூறினமையால், இது, புலவராற்றுப்படையாயிற்று. (௪௯)

(௪௯.) காட னென்கோ ஊர னென்கோ
பாடிமிழ் பனிக்கடற் சேர்ப்ப னென்கோ
யாங்கன மொழிகோ வோங்குவாட் கோதையைப்
புனவர் தட்டை புடைப்பி னயல
௫ திறங்குகதி ரலமரு கழனியும்
பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்ளொருங் கெழுமே.

திணையும் துறையும் அவை ; துறை - இயன்மொழியுமாம்.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—குறிஞ்சிநிலமுடைமையால், காடனென்றசொல்லுவேனோ? மருத நிலமுடைமையால, ஊரனென்றசொல்லுவேனோ? நெய்தனிலமுடைமையால், ஒலிமுழக்குகின்ற குளிர்ந்த கடலையுடைய சேர்ப்பனென்றசொல்லுவேனோ? எவ்வாறசொல்லுவேன்? மேம்பட்ட வாளையுடையகோதையை ; புனவர்தட்டைக் கருவியைப்புடைப்பின், அப்புனத்திற்கு அயலாகிய வளைந்த நெற்கதிர்கழனியும் வயலின் கண்ணும், மிக்கநீரையுடைய கடற்கரையின்கண்ணும் உளவாகிய புட்கள் சேர எழுமாதலான்.—எ - று.

'புனவர்தட்டைபுடைப்பின்' எனக் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் ஏற்பக்கூறினமையான், காடனெனபதூஉம், அவ்விரண்டுநிலத்துக்கும் கொள்ளப்படும் ; எனவே முல்லைநிலமுமுடையனெனறவாறும்.

புனவர்தட்டைபுடைப்பின், கழனியிலும சேர்ப்பிலும் புள்ளெழுமாதலால், கோதையை யாங்கனமொழிகோவெனக்கூட்டுக.

இது, நானிலமுமுடையனுதலிற பெருஞ்செல்வமுடையன் ; நீ அவன்பாற் செல்லெனை ஆற்றுப்படுத்தவாறு ; அவனது இயல்பைப்புகழ்ந்தமையான், இயன்மொழியுமாயிற்று. (௫௰)

(௫௰.) மாசற விசித்த வார்புறு வள்பின்
மைபடு மருங்குல பொலிய மஞ்ஞை
யொலிநெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார
பொலங்குழை யுழிஞையொடு பொலியச சூட்டிக
௫ குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்
மண்ணி வாரா வளவை யெண்ணெய்

நுரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
யறியா தேறிய வென்னைத் தெறுவர
விருபாற் படுக்குநின் வாள்வா யொழித்ததை
௰ யதூஉஞ் சாலுநற் றமிழ்முழு தறிதல்

---

* வளப்பினென்றும், வள்ளியென்றும் பாடம்.

லதனொடு மமையா தணுக வந்துநின்
மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சித் தண்ணென
வீசி யோயே வியலிடங் கமழ
இவணிசை யுடையோர்க் கல்ல தவண
௧௫ துயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை
விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்
வலம்படு குரிசினீ யீங்கிது செயலே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான்தகடூரெறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறை முரசுகட்டிலறியாதேறிய *மோசுகீரனைத்தவறுசெய்யாது அவன்துயிலெழுந்துணையுங் கவரிகொண்டுவீசி யானை மோசுகீரனார் பாடியது.

இ - ள்.—குற்றந்தீரவலித்துப்பிணித்த வாரப்பட்ட வாரையுடைய கருமரத்தாற்செய்தலான் இருட்சிபொருந்திய பக்கம்பொலிவுபெற மயிலினது தழைத்த நெடிய பீலியால்தொடுக்கப்பட்ட ஒள்ளிய பொறியையுடைத்தாகிய நீலமணி போலும் நிறத்தையுடையதாரைப் பொற்றளிரையுடைய உழிஞையுடனே பொலியச்சூட்டப்பட்டுக் குருதிப்பலிகொள்ளும் விருப்பத்தையுடைய உட்குப்பொருந்திய வீரமுரசம் நீராடிவருவதன்முன்னே எண்ணெயினது நுரையைமுகந்தாற்போன்ற மெல்லிய பூவையுடைய கட்டிற்கண்ணே இதனை முரசுகட்டிலென்பதறியாது ஏறிக்கிடந்த என்னை வெகுட்சிதோன்ற இருகூறாக்கும் நின்னுடைய வாளை வாயைமாற்றியதாகிய அதுவும் அமையும், நல்ல தமிழ்முழுதும் அறிந்தமைக்கு; அவ்வெகுட்சியொழித்த அதனாலும் அமையாதே குறுகவந்து நினது வலியையுடைய முழவு போலும் தோளையெடுத்துச் சாமரத்தாற்குளிரவீசினாய்; இவ்வகன்ற உலகத்தின் கண்ணே பரக்கும்பரிசு இவ்வுலகத்துப் புகழுடையோர்க்கல்லது, அவ்விடத்ததாகிய உயர்ந்த நிலைமையையுடைய உலகத்தின்கண் உறைதலில்லாமையைத் தெரியக்கேட்ட பரிசாலேயோ? வெற்றிபொருந்தப்பட்டதலைவா, நீ இவ்விடத்து இச்சாமரையைவீசுதல், அதற்குக்காரணஞ்சொல்லுவாயாக.—எ - று.

சூட்டியென்பதனைச் சூட்டவென்றுதிரிப்பினுமமையும். உழிஞை - கொற்றான்; அது குடகாட்டார்வழக்கு. முழவுத்தோளோச்சியெனவும், தண்ணென வீசியோயெனவும் கூறியவாற்றால், சாமரையென்பதுபெற்றாம். கமழ்தல் - ஈண்டுப் பரத்தற்பொருட்டாய்நின்றது. தமிழென்பதற்குத் தமிழ்நாடெனினுமமையும்.

குரிசில், நீ இதுசெய்தல், இசையுடையோர்க்கல்லது உறையுளின்மை கேட்ட மாறுகொலெனக்கூட்டுக.

என்னென்பது, கருதெனவுமாம். எண்ணியென்றபாடமாயின், கருதியெனக. (௫0)

(௫௧.) நீர்மிகிற் சிறையு மில்லைத் தீமிகின்
மன்னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை

* மோசிரோனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

வளிமிகின் வலியு மில்லை யொளிமிக்
கவற்றோ ரன்ன சினப்போர் வழுதி
௫ தண்டமிழ் பொதுவெனப் பொறாஅன் போரெதிர்ந்து
கொண்டி வேண்டுவ னாயிற் கொள்கெனக்
கொடுத்த மன்னர் நடுக்கற் றனரே
யளியரோ வளியரவ னளியிழந் தோரே
நுண்பல சிதலை யரிதுமுயன் றெடுத்த
௧0 செம்புற் றீயல் போல
வொருபகல் வாழ்க்கைக் கலம்வரு வோரே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

பாண்டியன்கூடகாரத்துத்துஞ்சியமாறன் வழுதியை *ஐயூர்முடவனார்பாடியது.

இ - ள்.—நீர்மிகுமாயின், அதனைத்தாங்கும் அரணுமில்லை; நெருப்புமிகுமாயின், உலகத்தாநிலைபெற்ற உயிர்களை நிழல்செய்யும் நிழலுமில்லை; காற்றுமிகுமாயின், அதனைப்பொறுக்கும் வலியுமில்லை; விளக்கமிக்கு அவற்றையொத்த சினம் பொருந்திய போரையுடையவழுதி குளிர்ந்ததமிழ்நாட்டை மூவேந்தர்க்கும்பொது வென்றகூறப் பொறானாய்ப் போரையேற்றுத் திறையை வேண்டுவனாயின், கொள்கவென்றசொல்லி முன்னேகொடுத்தமன்னர் நடுக்கந்தீர்ந்தார்; கொடாராயின், யாவராலும் மிக இரங்கத்தக்கார், அவனது அருளையிழந்த அரசர்; நுண்ணிய பல கறையான் அரிதாக உழந்தெடுக்கப்பட்ட செம்புற்றினின்றும் புறப்பட்ட ஈயலைப் போல ஒருபகற்பொழுதின்கண்வாழும் உயிர்வாழ்க்கையின்பொருட்டுச் சுழல்வோர்.—எ - று.

வழுதி தமிழ்ப்பொதுவெனப்பொறானாய்க் கொண்டிவேண்டுவனாயின், கொடுத்தமன்னர், நடுக்கற்றனர்; கொடாமையின் அவன் அளியிழந்தோர், ஒருபகல் வாழ்க்கைக்கு அலம்வருவோர்; ஆதலான், அவர் அளியரோ வளியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க; அவன் அளியிழந்தோராகிய அலம்வருவோர் அளியரெனக் கூட்டியுரைப்பினுமமையும்.

அளியரோ அளியரென இரங்கற்குறிப்புத்தோன்ற அடுக்கிநின்றது. (௫௧)

(௫௨.) அணங்குடை நெடுங்கோட் டளைய முனைஇ
முணங்குநிமிர் வயமான் முழுவலி யொருத்தல்
ஊன்நசை யுள்ளந் துரப்ப விசைகுறித்துத்
தான்வேண்டு மருங்கின் வேட்டெழுந் தாங்கு

௫ வடபுல மன்னர் வாட வடல்குறித்
தின்னா வெம்போ ரியறேர் வழுதி
யிதுநீ கண்ணிய தாயி னிருநிலத்
தியார்கொ லளியர் தாமே யூர்தொறு

* ஐயூர்கிழாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

மீன்சுடு புகையிற் புலவுநாறு நெடுங்கொடி
௧௦ வயலுழை மருதின் வாங்குசினை வலக்கும்
பெருநல் யாணரி னொரீஇ யினியே
கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிடப்
பலிகண் மாறிய பாழ்படு பொதியி
னரைமூ தாளர் நாயிடக் குழிந்த
௧௫ வல்லி னல்லக நிறையப் பல்பொறிக்
கான வாரண மீனுங்
காடாகி விளியு நாடுடை யோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை *மருதனிளநாகனார் பாடியது.

இ - ள்.—தெய்வங்களையுடைத்தாகிய நெடிய சிகரங்களையுடைய மலையின்கண்ணே முழையின்கண் துயிலைவெறுத்து முரிநிமிர்ந்த புலியாகிய நிரம்பியவலியையுடைய ஏற்றை ஊனைவிரும்பிய உள்ளஞ்செலுத்துதலான் அவ்விரையைக்கருதித் தான் வேண்டியவிடத்தே விரும்பிச்சென்றாற்போல வடநாட்டுவேந்தர்வாட அவரைக் கொல்லுதலைக்கருதி இன்னாத வெய்ய போரைச்செய்யும் இயற்றப்பட்ட தேரினையுடைய வழுதி, நீகருதியது இப்போராயின், பெரிய உலகத்தின்கண் யாரோ அளிக்கத்தக்கார்தாம்? ஊர்தோறும் மீன்சுடுகின்றபுகையினது புலால் நாறும் நெடியவொழுங்கு வயலிடத்து மருதினது வளைந்தகோட்டைச்சூழும் பெரிய நல்ல புதுவருவாயினின்நீங்கி இப்பொழுது முழவுமுதலாகிய ஒலிபொருந்திய தெய்வங்கள் தூணத்தைக்கைவிடும்பரிசு பலி இடத்தின்மாறிய பாழ்பட்ட அம்பலத்தின்கண் முற்காலத்து நரையையுடையமுதியோர் சூதாடுங்கருவியை இடுதலாற் குழிந்த அச்சூதுகருவியினது நல்லமனையாகிய இடம்நிறையப் பலபொறியையுடைய காட்டுக்கோழி முட்டையிடும் காடாய்க்கெடும் நாடுடையோர்.—எ - று.

கலி - புகழுமாம்.

வழுதி, அடல்குறித்து நீகருதியது இதுவாயின், விளியுநாடுடையோர்தாம்

யார்கொல் அளியரெனக் கூட்டுக. (௫௨)

(௫௩.) முதிர்வா ரிப்பி முத்த வார்மணற்
கதிர்விடு மணியிற் கண்பொரு மாடத்
திலங்குவளை மகளிர் தெற்றி யாடும்
விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமங் கொன்ற
௫ களங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய
விரிப்பி னகலுந் தொகுப்பி னெஞ்சு
மம்மர் நெஞ்சத் †தெம்மனோர்க் கொருதலை

* மருதினிளநாகனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.
† லெமக்கோவொருதிலையென்றும் பாடம்.

கைம்முற் றலநின் புகழே யென்று
மொளியோர் பிறந்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து
௧0 வாழே மென்றலு மரிதே தாழாது
செறுத்த செய்யுட் செய்செந் நாவின்
வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபில
னின்றுள னாயி னன்றும னென்றநின்
னாடுகொள் வரிசைக் *கொப்பப்
௧௫ பாடுவன் மன்னாற் பகைவரைக் கடப்பே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பொருந்திலிளங்கீரனார் பாடியது.

இ - ள்.—முற்றிநீண்டசிப்பிக்கண் முத்துப்போலும் வெளிய ஒழுக்குபட்ட மணற்கண்ணே ஒளிவிடுகின்ற மணிகளாற் கண்ணைப்பொருகின்ற மாடத்திடத்து விளங்கிய வளையையுடையமகளிர் வேதிகைக்கண்ணேவிளையாடும் விளங்கியசீர்மையையுடைய விளங்கிற்குப் பகைவரான்வந்த இடும்பையைத்தீர்த்த போர்க்களத்தைத் தனதாக்கிக்கொண்ட யானையையும் விரைந்த குதிரையையுமுடைய பொறைய, விரித்துச்சொல்லிற் பரக்கும்; தொகுத்துச்சொல்லிற் பொருள் ஒழிவுபடும்; ஆதலான், மயக்கம்பொருந்திய நெஞ்சையுடைய எங்களுக்கு ஒருதலையாகமுடியா, நினதுபுகழ், எந்நாளும்; கல்வியால்விளக்கமுடையோர்பிறந்த இப் பெரிய இடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே வாழேமென்றிருத்தலும் கூடாது; விரைய, பல பொருளையும் அடக்கிய செய்யுளைச்செய்யும் செவ்விய நாவினையும் மிக்கேள்வியையும் விளங்கியபுகழையுமுடைய கபிலன் இன்று உளனாகப்பெறின், நன்று; அது பெற்றிலேனென்றுசொல்லிய நினது வென்றிகொண்ட சிறப்பிற்குப்பொருந்தப் பாடுவேன், நீ பகைவரைவென்றவெற்றியை.—எ - று.

மாடத்துமகளிர் மணலிடத்துத் தெற்றிக்கண்ஆடும் விளங்கிலென்க. தெற்றியென்பதனைக் கைகோத்தாடும் குரவையென்பாருமுளர்.

பொறைய, கபிலன் இன்றுளனாயின், நன்றுமன்னென்றநின் ஆடுகொள்வரிசைக்கொப்பப் பகைவரைக்கடப்பை யான் தாழாதுபாடுவேன்; நின்புகழ் விரிப்

பின் அகலும்; தொகுப்பின் எஞ்சும்; ஆதலான், எமக்குக் கைம்முற்றல; ஒளி யோர்பிறந்த இம்மலர்தலையுலகத்து வாழேமென்றலும் அரிதென மாறிக்கூட்டுக. தாழாதுசெய்யுட்செய் செந்நாவென இயைப்பினுமமையும். 'ஒளியோர்' என்றது, கபிலன்முதலாயினோரை. வாழேமென்றலும் அரிதென்றகருத்து, பாடா திருத்தலும் அரிதென்றதாக்கி, யாமும் வல்லபடி பாடிப்போதுவேமென்றதாகக் கொள்க. சிறந்தசெய்யுளென்பதூஉம் பாடம். கன்றுமமென்பது, கழிவின்கண் வந்தது. பாடுவன்மன்னாலென்றவழி, மன்னும், ஆலும் - அசைநிலை. [பாடுவன் மன்னென்பதனை அல்லீற்றுத்தனித்தன்மைவினையாக்கி, நின்வரிசைக்கொப்ப, நின் பலகலைக்கடப்பைப் பாடுவேன்; அதனால், விரிப்பின் அகலும்; தொகுப்பின்

* ஏற்பவென்றும் பாடம்.

ஞ்சும்; மம்மர்நெஞ்சத்து எமக்கு நின்புகழ் கைம்முற்றலவென அவன்புகழை மேம்படுத்துக்கூறியவாறாகவுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்குப் பாடுவன்மன்னெ ற்றதனை ஒழியிசையாகக்கொள்க.] செய்யுட்செய்தசெந்நாவென்றும் பாடம்.(௫௩)

(௫௪.) எங்கோ னிருந்த கம்பலை மூதூ
ருடையோர் போல விடையின்று குறுகிச்
செம்ம னாளவை யண்ணாந்து புகுத
லெம்மன வாழ்க்கை யிரவலர்க் கெளிதே
௫ யிரவலர்க் கெண்மை யல்லது புரவெதிர்ந்து
வானா வரையாது சென்றோர்க்
கானா தீயுங் கவிகை வண்மைக்
கடுமான் கோதை துப்பெதிர்ந் தெழுந்த
நெடுமொழி மன்னர் நினைக்குங் காலைப்
௧0 பாசிலைத் தொடுத்த வுவலைக் கண்ணி
மாசுண் ணுடுக்கை மடிவா யிடையன்
சிறுதலை யாயமொடு குறுகல் செல்லாப்
புலிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே
வலிதுஞ்சு தடக்கை யவனுடை நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் குட்டுவன்கோதையைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரன் பாடியது.

இ - ள்.—எம்முடைய இறைவனிருந்த ஓசையையுடைய பழைய ஊரிடத்து அதனையுடையவர்களைப்போலக் காலம்பாராதே அணுகித் தலைமையையுடைய நா ளோலக்கத்தின்கண்ணே தலையெடுத்துச் செம்மாந்து சென்றுபுகுதல் எம்மைப் போலும் வாழ்க்கையையுடைய இரப்போருக்கு எளிது; இங்ஙனம் இரப்போர்க்கு

எளிதாவதல்லது, பாதுகாத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு மழைகாலும்படி எப்பொருளை யும் வரையாது தம்பாற்சென்றவர்கட்கு இடக்கவிந்தகையால் அமையாதுதொடுக் கும் வண்மையையுடைய நன்மான்கோதையது வலியோடொருபட்டெழுந்திருந்த வஞ்சினங்கூறியவேந்தர் கருதுங்காலத்து, பசிய இலையால் தொடுக்கப்பட்ட தழைக் கண்ணியையும் மாசுண்ட உடையையும் மடித்தவாயையுமுடைய இடையன் சிறிய தலையையுடைய ஆட்டினத்தினோடுகூட அறுகல்செல்லாத புலிதங்கும் அகன்ற நிலத்தையொக்கும், வலிதங்கிய பெரியகையையுடையவனுடையநாடு.—எ - று.

எங்கோனிருந்தமூதூர்ப்புகுதல், இரவலர்க்கெளிது; அவனுடையநாடு, மன் னர்நினைக்குங்காலை, இடையன் சிறுதலையாயமொடு குறுகல்செல்லாப் புலிதுஞ்சு வியன்புலத்தற்றெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மன்னர்க்கு இடையனும், அவர்படைக்குச் சிறுதலை ஆயமும், கோதைநாட் டிற்குப் புலிதுஞ்சுவியன்புலமும் உவமையாகக்கொள்க. உவலைக்கண்ணியென்றத னைப் பெயராகக்கொள்க. புலியுடைவியன்புலமென்பதூஉம் பாடம். (௫௪)

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(௫௫.) ஓங்குமலைப் பெருவிற் பாம்பு ஞாண்கொளீஇ
யொருகணை கொண்டு மூவெயி லுடற்றிப்
பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த
கறைமிடற் றண்ணல் காமர் சென்னிப்
௫ பிறைநுதல் விளங்கு மொருகண் போல
வேந்துமேம் பட்ட பூந்தார் மாற
கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுங்
கதழ்பரிய கலிமாவு
நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரு
௧0 நெஞ்சுடைய புகன்மறவருமென
நான்குடன் மாண்ட தாயினு மாண்ட
வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்
அதனால், நமரெனக் கோல்கோடாது
பிறரெனக் குணங்கொல்லாது
௧௫ ஞாயிற் றன்ன வெந்திற லாண்மையுந்
திங்க ளன்ன தண்பெருஞ் சாயலும்
வானத் தன்ன வண்மையு மூன்று
முடையை யாகி யில்லோர் கையற
நீநீடு வாழிய நெடுந்தகை தாழ்நீர்
௨0 வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தி
னெடுவே ணிலைஇய காமர் வியன்றுறைக்
கடுவளி தொகுப்ப வீண்டிய
வடுவா ழெக்கர் மணலினும் பலவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - செவியறிவுறூஉ.

பாண்டியன் இலவந்திப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரை மருதனிளநாக
னார் பாடியது.

இ - ள்.—உயர்ந்தமலையாகிய பெரியவில்லைப் பாம்பாகிய நாணைக்கொளுத்தி ஒப்பில்லாததோரம்பைவாங்கி மூன்றுமதிலையுமெய்த பெரியவலியையுடைய தேவர்கட்கு வெற்றியைக்கொடுத்த கரியநிறஞ்சேர்ந்ததிருமிடற்றையுடைய இறைவனது அழகிய திருமுடிப்பக்கத்து அணிந்த பிறைசேர்ந்த திருநெற்றிக்கண்ணே விளங்கும் ஒருதிருநயனம்போல மூவேந்தருள்ளும் மேம்பட்ட பூந்தாரையுடைய மாற, கடிய சினத்தையுடையவாகிய கொல்களிறும் விரைந்த செலவையுடையவாகிய மனஞ்செருக்கிய குதிரையும் நெடிய கொடியையுடையவாகிய உயர்ந்த தேரும் நெஞ்சுவலியையுடைய போரைவிரும்பும் மறவருமென நான்குபடையுங் கூட மாட்சிமைப்பட்டதாயினும் மாட்சிமைப்பட்ட அறநெறியை முதலாகவுடைத்து, வேந்தரதுவெற்றி; அதனால், இவர் நம்முடையரென அவர்செய்தகொடுந் தொழிலைப்பொறுத்துக் கோல்வளையாது, இவர் நமக்கு அயலோரென்று அவர்

நற்குணங்களைக்கெடாது, ஞாயிற்றைப்போன்ற வெய்யதிறலையுடைய வீரமும், திங்களைப்போன்ற குளிர்ந்த பெரியமென்மையும், மழையைப்போன்றவண்மையும் என்றமூன்றையுமுடையையாகி இல்லாதோர் இல்லையாக நீ நெடுங்காலம் வாழ்வா

யாக, நெடுந்தகாய், தாழ்ந்த நீரையுடைய கடலின்கண் வெளிய தலையையுடைய திரையலைக்கும் *செந்திலிடத்து நெடிய முருகவேள் நிலைபெற்ற அழகிய அகன்ற துறைக்கண் பெருங்காற்றுத் திரட்டுதலால் குவிந்த வடுவெழுந்திய எக்கர்மணலினும் பலகாலம்.—எ - று.

‘குணங்கொல்லாது’ என்பதற்கு முறைமையழிய நீ வேண்டியவாறுசெய்யாதெனினுமாம்.

பூந்தார்மாற, நெடுந்தகாய், நான்குடன்மாண்டதாயினும், அரசின்கொற்றம் அறநெறிமுதற்று; அதனால், கோல்கோடாது, குணங்கொல்லாது, ஆண்மையும் சாயலும் வண்மையும் உடையையாகி இல்லோர்கையற நீ மணலினும் பலகாலம் நீடுவாழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (௫௪)

(௫௫.) ஏற்றுவல னுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை
மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனுங்
கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி
யடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனும்
௫ †மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி
விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனும்

மணிமயி லுயரிய மாறா வென்றிப்
பிணிமுக வூர்தி யொண்செய் யோனுமென
ஞாலங் காக்குங் கால முன்பிற்
௧௦ றோலா நல்லிசை நால்வ ருள்ளுங்
கூற்றொத் தீயே மாற்றருஞ் சீற்றம்
வலியொத் தீயே வாலி யோனைப்
புகழொத் தீயே யிகழுந ரடுநனை
முருகொத் தீயே முன்னியது முடித்தலி
௧௫ னாங்காங் கவரவ ரொத்தலின் யாங்கு
மரியவு முளவோ நினக்கே யதனா
லிரவலர்க் கருங்கல மருகா தீயா
யவனர், நன்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல்
பொன்செய் புனைகலத் தேந்தி நாளு
௨௦ மொண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்
தாங்கினி தொழுகுமதி யோங்குவாண் மாற

* செந்தில் - முருகக்கடவுளுடைய திருப்பதிகளுள் ஒன்று; அது பாண்டி நாட்டினுள்ளது; திருச்செந்தூரென்று வழங்குகின்றது.

† மண்ணியவென்றும் பாடம்.

வங்கண் விசும்பி னாரிரு ளகற்றும்
வெங்கதிர்ச் செல்வன் போலவுங் குடதிசைத்
தண்கதிர் மதியம் போலவு
௨௫ நின்று நிலைஇய ருலகமோ டுடனே.

திணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

அவனை மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஆனேற்றை வெற்றியாகவுயர்த்த அழல்போலும் விளங்கியசடையினையும் விலக்குதற்கரிய மழுப்படையையுமுடைய நீலமணிபோலுந் திருமிடற்றையுடையோனும், கடற்கண்ணே வளரும் புரிந்த சங்கையொக்கும் திருநிறத்தையுடைய கொலையைவிரும்பும் கலப்பையையும் பனைக்கொடியையுமுடையோனும், கழுவப்பட்ட அழகிய நீலமணிபோலும் திருமேனியையும் வானுறவோங்கிய கருடக்கொடியையுமுடைய வெற்றியைவிரும்புவோனும், நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய மயிற்கொடியையெடுத்த மாறாதவெற்றியையுடைய அம்மயிலாகிய ஊர்தியையுடைய ஒள்ளியசெய்யோனுமென்றுசொல்லப்பட்ட உலகங்காக்கும் முடிவுகாலத்தைச்செய்யும் வலியினையும் தோல்வியில்லாத நல்லபுகழினையுமுடைய நால்

வருள்ளும், விலக்குதற்கரியவெகுட்சியாற் கூற்றத்தையொப்பை; வலியால் வாலி யோனையொப்பை; புகழாற் பகைவரைக்கொல்லும் மாயோனையொப்பை; கருதி யதுமுடித்தலான் முருகனையொப்பை; அப்படி அப்படி அவரை அவரையொத்த லான், எவ்விடத்தும் அரியனவுமுளவோ நினக்கு? ஆதலால், இரப்போர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைப் பெரிதும்வழங்கி, யவனர் நல்லகுப்பியிற்கொடு வரப்பட்ட குளிர்ந்த நறுநாற்றத்தையுடையதேறலைப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட புனைந்த கலத்தின்கண்ணேயேந்தி நாடோறும் ஒள்ளிய வளையையுடைய மகளி ரூட்ட மகிழ்ச்சிமிக்கு இனிதாக நடப்பாயாக; வென்றியாலுயர்ந்த வாளையுடைய மாற, அழகிய இடத்தையுடைய வானத்தின்கண்ணே நிறைந்த இருளைப்போக்கும் வெய்ய கதிரையுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் மேலைத்திக்கிற்றோன்றும் குளிர்ந்த கதிரையுடைய பிறையைப்போலவும் இவ்வுலகத்தோடுகூட நின்றநிலைபெறுவா யாக.—எ - று.

*பிணிமுகம் - பிள்ளையாரேறும் யானையென்றும் சொல்லுப. காலமுன்பென் றது, தம்மையெதிர்ந்தோர்க்குத் தாம் நினைத்தபொழுதே முடிவுகாலத்தைச்செய் யும்வலியை. மணிமிடற்றோனைக் கூற்றமென்றது, அழித்தற்றொழிலையுடைமை யான். வாலியோனென்றது, நம்பிமூத்தபிரானை. இகழுநரடுநனென்றது, மா யோனை. ஆரிருளகற்றும் வெங்கதிர்ச்செல்வனென்றது, எழுகின்ற ஞாயிற்றை. மதி - இளம்பிறை.

இது, தேவரோடுவமித்தமையாற் பூவைநிலையாயிற்று. (௫௬)

---

* பிணிமுகம் - முருகக்கடவுளுக்குரிய யானையென்பதை, [திருமுருகாற்றுப் படை] "ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி" என்பதன் உரையாலும், [பரி பாடல்] "சேயுயர் பிணிமுக மூர்ந்தம ருழக்கி" என்பதனுரையாலும் உணர்க.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(௫௭.) வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
புகழ்தலுற் றோர்க்கு மாயோ னன்ன
வுரைசால் சிறப்பிற் புகழ்சால் மாற
நின்னொன்று கூறுவ துடையே னென்னெனிற்
௫ பிறர்நாடு கொள்ளுங் காலை யவர்நாட்
டிறங்குகதிர்க் கழனிநின் னிளையருங் கவர்க
நனந்தலைப் பேரூ ரெரியு நக்க
மின்னுநிமிர்ந் தன்னநின் னொளிறிலங்கு நெடுவே
லொன்னார்ச் செகுப்பினுஞ் செகுப்ப வென்னதூஉம்
௧௦ கடிமரந் தடித லோம்புநின்
னெடுநல் யானைக்குக் கந்தாற் றாவே.

திணை - வஞ்சி; துறை - *துணைவஞ்சி.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—யாதொரு கல்வியை மாட்டாராயினும் அதனை வல்லாராயினும் புகழ்தலைப்பொருந்தியவர்கட்கு மாயோனையொத்த சொல்லுதலமைந்த தலைமை

மையுடைய புகழமைந்தமாற, நினது ஒருகாரியஞ்சொல்லுதலுடையேன் ; அது யாதெனின், நின்பகைவர்நாட்டைக் கொள்ளுங்காலத்து அவர்நாட்டின்கண் வளை க்ககிலையுடையவயலை நின்னுடையவீரரும் கொள்ளைகொள்க; அகலிய இடத்தை யுடைய பெரிய மனைத் தீயுஞ்சுடுக ; மின் மிளிர்ந்தாற்போன்ற நினது பாடஞ் செய்கின்ற விளங்கிய நெடியவேல் பகைவரை அழிக்கினும் அழிக்க ; யாவதும் காவன்மரத்தைவெட்டுதலைப் பாதுகாப்பாயாக, நின்னுடைய நெடிய நல்லயானை கட்கு முன்பு கட்டுதற்கின்ற தறிகள் ஆற்றமாட்டாவாதலான்.—எ - று.

அவை இளமரமாதலால், நின் நெடுநல்யானைக்குத் தறியாதற்குப் பொறை யாற்றுவென்ற உரைப்பாருமுளர். வல்லவர்க்கும் மாட்டார்க்கும் ஒப்பப் புகழ்ந்து முடியவொண்ணுமையான், மாயோனன்னவென்றார் ; அன்றி, அவ்விருவர்க்கும் ஒப்ப அருள்பண்ணுதலின், அவ்வாறு கூறிற்றெனினுமமையும்

மாற, நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்றுவாதலால், கடிமரந்தடிதலோம்பெனக் கூட்டுக.

நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்றுவாதலாற் கடிமரந்தடிதலோம்பெனக்கூறுவான் போற் சந்துசெய்விக்கும் நினைவாற் கூறினமையின், இது துணைவஞ்சியாயிற்று. ()

(ரு அ.) நீயே, தண்புனற் காவிரிக் கிழவனை யிவனே

†முழுமுத றொலைந்த கோளி யாலத்துக்

* இச்செய்யுள் கொற்றவள்ளையென்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௩௪ - ம் சூத்திரவுரை].

† இப்படியே "தாங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளென்ன, வோங்கு குல மைந்தர் தொட்பிறந்த வீரர், தாங்கல்கட லாகும்" என்று சீவகசிந்தாமணி யிலும் [காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம் - ௬], "சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை,

கொழுநிழ னெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாங்குத்
தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல்செல் லாது
௫ நல்லிசை முதுகுடி நடுக்கறத் தழீஇ
யிளைய தாயினுங் கிளையரா வெறியு
மருமண் ணுருமிற் பொருநரைப் பொருஉச்
செருமாண் பஞ்சவ ரேறே நீயே
யறந்துஞ் சுறந்தைப் பொருநனை யிவனே
௧௦ நெல்லு நீரு மெல்லார்க்கு *மெளிய
வரைய சாந்தமுந் திரைய முத்தமு
மிமிழ்குரன் முரச மூன்றுட னாளுந்
தமிழ்கெழு கூடற் றண்கோல் வேந்தே

பானிற வுருவிற் பனைக்கொடி யோனு
௧௫ நீனிற வுருவி னேமி யோனுமென்
றிருபெருந் தெய்வமு முடனின் றாஅங்
குருகெழு தோற்றமொ டுட்குவர விளங்கி
யின்னீ ராகலி னினியவு முளவோ
இன்னுங் கேண்மினும் மிசைவா ழியவே
௨௦ ஒருவீ ரொருவீர்க் காற்றுதி ரிருவிரு
முடனிலை திரியீ ராயி னிமிழ்திரைப்
பௌவ முடுத்தவிப் பயங்கெழு மாநிலங்
கையகப் படுவது பொய்யா காதே
அதனால், நல்ல போலவு நயவ போலவுந்
௨௫ தொல்லோர் சென்ற நெறிய போலவுங்
காத னெஞ்சினு மிடை புகற் கலமரு
மேதின் மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளா
தின்றே போல்கநும் புணர்ச்சி வென்றுவென்
றடுகளத் துயர்கநும் வேலே கொடுவரிக்
௩௦ கோண்மாக் குயின்ற சேண்விளங்கு தொடுபொறி
நெடுநீர்க் கெண்டையொடு பொறித்த
குடுமிய வாகபிறர் குன்றுகெழு நாடே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - உடனிலை.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவனும் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதியும் ஒருங்கிருந்தாரைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றி யாங்குக், குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றான் பெற்ற, புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்.'' என்ற நாலடியாரிலும் [தாளாண்மை, ௭] கூறியிருத்தல்காண்க.

* எளியவெனவென்றும் பாடம்.

இ - ள்.—நீ, குளிர்ந்தநீரையுடைய காவிரிக்குரியவன் ; இவன், பரிய அடி மாய்ந்த கோளியாகிய ஆலத்துக் கொழுவியநிழலையுடைய நெடியகொம்பை அதன் வீழ் தாங்கினாற்போலத் தனக்குமுன்னுள்ளோர் இறந்தாராகத் தான் தளராது நல்லபுகழையுடைய பழையகுடியைத் தமொற்றமற அணைத்துத் தான்சிறிதேயாயினும் பிழையுடனே பாம்பையெறியும் பொறுத்தற்கரிய வெள்ளிய உருமேறுபோல இளமைக்காலத்தும் பகைவரைக் காணப்பொறாத போரின்கண்மாட்சிமைப்பட்ட பாண்டியர்குடியுள் ஏறுபோல்வான் ; நீ அறந்தங்கும் உறையூரின்கண் அரசன் ; இவன், செல்லும் நீரும் யாவர்க்கும் எளியவெனக்கருதி அவைபோலாது யாவர்க்

கும் பெறுதற்கரிய பொதியின்மலையிடத்துச் சந்தனமும் கடலிடத்து முத்துமென இவற்றை ஒலிக்கும் குரலையுடைய முரசம்மூன்றுடனேயாளும் தமிழ்பொருந்திய மதுரைக்கட் குளிர்ந்தசெங்கோலையுடையவேந்தன்; நீர், பால்போலும் நிறத்தை யுடைய பனைக்கொடியையுடையோனும் நீலநிறம்போலும் திருமேனியையுடைய ஆழியையுடையோனுமென்றுசொல்லப்படும் இரண்டு பெரியதெய்வமும் ஒருங்கு நின்றாற்போல உட்குப்பொருந்திய காட்சியோடு அச்சம்வரவிளங்கி இத்தன்மையி ராகுதலின், இதனினும் இனியபொருள் உளவோ? இன்னமும் கேளிர்; நும் முடையபுகழ் நெடுங்காலம் செல்வதாக; நும்முள் ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவுவீ ராக; நீங்களிருவீரும் கூடிநிற்கின்ற இந்நிலையின் வேறுபடுவீராயின் ஒலிக்குந்திரை யையுடைய கடல்சூழ்ந்த இப்பயன்பொருந்திய உலகங்கள் கையகத்தேயகப்படுதல் பொய்யாகாது; ஆதலால், நல்லனபோலேயிருக்கவும் நியாயத்தையுடையனபோ லேயிருக்கவும் பழையோரொழுகிய ஒழுக்கமுடையனபோலேயிருக்கவும் அன்பு பொருந்திய நெஞ்சையுடைய நும் இடையேபுகுந்து நும்மைப்பிரித்தற்கு அல மரும் அயலோருடைய சிறப்பில்லாதமொழியைக் கேளாது இன்றுபோல்க, நுமது கூட்டம்; வென்றுவென்று கொலைக்களத்தின்கண் மேம்படுக, நும்முடைவேல்; வளைந்தவரியையுடைய புலிவடிவாகச்செய்யப்பட்ட சேயசிகரக்கண் விளங்குகின்ற தோண்டிய இலாஞ்சனையைப் பெரியநீரின்கண்வாழும் கயலுடனேபொறித்த சிக ரங்களையுடையவாக, பிறருடைய குன்றையுடைய காடுகள்.—எ - று.

குன்றுகெழுகாடென்றதாயினும், கருதியது பிறர்காட்டுக்குன்றுகளென்றதாகக் கொள்க. கோளியென்றது, பூவாதுகாய்க்குமரம். தமிழ்ப் பொருவென இயை யும். முரசமூன்றாவன: வீரமுரசம், நியாயமுரசம், தியாகமுரசம். நெல்லும் நீரும் எல்லார்க்குமெளியவென முற்றுகவுரைப்பாருமுளர். தொடுபொறி - பெயர் மாத்திரையாய்நின்றது.

இருவரரசர் ஒருங்கிருந்தாரைப்பாடினமையின், இஃது உடனிலையாயிற்று. ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவியாய் வலியையுடையீராய நீங்கள் இருவீருமென்பாரு முளர். மணமுரசுடனே எனை இரண்டுமுரசென்பாருமுளர். (௫௮)

(௫௯.) ஆரந் தாழ்ந்த வணிகிளர் மார்பிற்
றாடோய் தடக்கைத் தகைமாண் வழுதி
வல்லை மன்ற நீ நயந் தளித்தல்
தேற்றாய் பெரும பொய்யே யென்றுங்
௫ காய்சினந் தவிராது கடலூர்பு எழுதரு

ஞாயி றனையைநின் பகைவர்க்குத்
திங்க ளனையை யெம்ம னோர்க்கே.

திணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரைக்கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஆரந்தாழ்ந்த அழகுமிக்கமார்பினையும் முழந்தாளிலேதோய்ந்த பெரியகையினையுமுடைய அழகுமாட்சிமைப்பட்டவழுதி, நீ யாவர்க்கும் உவர்த்து அருளைப்பண்ணுதலைத் தெளிவாக வல்லை; மெய்யாக யாவரிடத்தும் தெளியாய், பெரும, பொய்யை; எக்காலும், சுடும்வெம்மையொழியாது கடலிடத்தே யெழாநின்ற ஞாயிற்றையொப்பை, நின்பகைவர்க்கு; எம்போல்வார்க்குத் திங்களை யொப்பை.—எ - று.

தேற்றாயென்றது, தேறாயெனத் தன்வினையாய்நின்றது; தேற்றாயென்பதற்குப் பொய்தெளிக்கப்படாயெனினுமமையும்.

ஞாயிற்றோடும் திங்களோடுமுவமித்தமையால், இது பூவைநிலையாயிற்று.(௫௯)

(௬௰.) முந்நீர் நாப்பட் டிமிற்சுடர் போலச்
செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பி
னுச்சி நின்ற வுவவுமதி கண்டு
கட்சி மஞ்ஞையிற் சுரமுதல் சேர்ந்த
௫ சில்வளை விறலியும் யானும் வல்விரைந்து
தொழுதன மல்லமோ பலவே கானற்
கழியுப்பு முகந்து கன்னாடு மடுக்கு
மாணாச் சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கு
முரனுடைக் கோன்பகட் டன்ன வெங்கோன்
௰ வலனிரங்கு முரசின் வாய்வாள் வளவன்
வெயின்மறைக் கொண்ட வுருகெழு சிறப்பின்
மாலை வெண்குடை யொக்குமா லெனவே.

திணை - அது; துறை - குடைமங்கலம்.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சியபெருந்திருமாவளவனை உறையூர்மருத்துவன் தாமோதரனார் பாடியது.

இ - ள்.—கடனடுவேதோன்றுகின்ற திமிலின்கண் இடப்பட்ட விளக்குப் போலச் செவ்வாய்மீன்விளங்கும் மாகமாகிய விசும்பினது உச்சிக்கண்ணேநின்ற உவாநாளின் மதியத்தைக்கண்டு காட்டின்வாழும் மயிலைப்போலச் சுரத்திடைப் பொருந்திய சிலவாகிய வளையையுடையவிறலியும் யானும் கடிதின் விரைந்து தொழுதேமல்லேமோ? பலகால்; கடற்கரையிடத்துக் கழியின்கண் விளைந்த உப்பை முகந்துகொண்டு மலைநாட்டைநோக்கிச்செல்கின்ற ஆரையுடைய சகடத்தினது குழிப்பாய்தலைத்தீர்த்துச்செலுத்தும் வலியையுடைய பாரம்பொறுக்கும் பகட்டையொக்கும் எங்கோன், வென்றியாகமுழங்கும் முரசினையும் தப்பாத வாளி

னையுமுடைய வளவனது வெயிலைமறைத்தற்கெடுத்த உட்குப்பொருந்திய தலைமையையுடைய நாமம்பொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையை ஒக்குமெனக்கருதி.—எ - று.

செம்மீனிமைக்கும் விசும்பினுச்சிநின்றமதியை உவமித்தமையின், இது நலப்பெயலுவமையாய்நின்றது. கானல் - கடற்கரை. வெயிலென்றது, பகைவராலும் கொடியோராலும்வரும் வெம்மையை. இராச்சியபாரத்தைப் பொறுத்து

கடத்துமாறுநோக்கி நோன்பகட்டோடு உவமித்தமையின், இறப்ப இழிந்த ஆனைக் குவமை அன்றாயிற்று.

உவமநிலைக்கண்டு களவன்வெண்குடையையொக்குமென விறலியும் யானும் பலகால் தொழுதேமல்லேமோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

களவன்வெண்குடையைக்காட்டித் தொழுமினென்றார்க்கு நிறைமதிதொழப் படாதாயினும், குடையோடு ஒப்புமைகண்டு தொழுதயாம் குடைதன்னைக்கண் டால் தொழுதல் சொல்லவேண்டுமோவென அதன்சிறப்புக் கூறியவாறு.

செம்மீன் - திருவாதிரையுமாம். (௬0)

(௬௧.) கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்
சிறுமா ணெய்த லாம்பலொடு கட்கு
மலங்குமிளிர் செறுவிற் றளம்புதடிந் திட்ட
பழன வாளைப் பரூஉக்கட் டுணியல்
ரு புதுநெல் வெண்சோற்றுக் கண்ணுறை யாக
விலாப்புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி
நீடுகதிர்க் கழனிச் சூடுதடு மாறும்
வன்கை வினைஞர் புன்றலைச் சிறாஅர்
தெங்குபடு வியன்பழ *முனையிற் றந்தையர்
௧0 குறைக்கண் ணெடும்போ ரேறி விசைத்தெழுந்து
செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட முயலும்
வைகல் யாணர் நன்னாட்டுப் பொருந
னெஃகுவிளங்கு தடக்கை யியறேர்ச் சென்னி
சிலைத்தா ரகலம் மலைக்குந ருளரெனிற்
௧ரு றாமறி குவர்தமக் குறுதி யாமவ
னெழுவுறழ் திணிதோள் வழுவின்று மலைந்தோர்
வாழக் கண்டன்று மிலமே தாழாது
திருந்தடி பொருந்த வல்லோர்
வருந்தக் காண்ட லதனினு மிலமே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சோழன் †இலவந்திப்பள்ளித்துஞ்சியநலங்கிள்ளிசேட்சென்னியைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

---

* முனையினென்றும் பாடம். † சேகைப்பள்ளியென்றும் பாடம்.

இ-ள்.—கொண்டையாகியமயிரையும் குளிர்ந்ததழையையுமுடைய கடைசி யர் சிறிய மாட்சிமையுடையசெய்தலை ஆம்பலுடனேகளையும் மலங்குபிறழ்கின்ற செய்யின்கண்ணே தளம்புதனித்திடப்பட்ட பொய்கையிடத்துவாளையினது பரிய

இடத்தையுடையதடியைப் புதியசெல்வினது வெள்ளியசோற்றிற்கு மேலிடாகக் கொண்டு விலாப்புடைப்பக்கம்விம்மவுண்டு செடியசெறிவையுடைய எழுவினிடைத் தச் சூட்டை இமைப்பிடமறியாத நமோதும் வலிய கையையுடைய உழவர்புல்லிய தலையையுடையசிறுவர் தெங்குதரும் பெரிய பழத்தைவெறுப்பின், தந்தையருடைய தலைகுவியாமல் இடப்பட்ட குறைந்த இடத்தையுடைய செடியபோரின்கண்ணே யேறி உகைத்தெழுந்து வளவிய கோட்புக்க பனையினதுபழத்தைத் தொடுதற்கு முயலும் நாடோறும் புதுவருவாயையுடைய கல்லாட்டிற்கு வேந்தனுமிய வேல் விளக்கும்பெரியகையினையும் இயற்றப்பட்டதேரினையுமுடைய சென்னியது இத் திரவிற்போலும் மாலையையுடைய மார்போடும் மாறுபடுவோருளராயின், தாமறி குவர், தமக்குற்றகாரியம்; யாங்கள், அவனுடைய கணையமரத்தோடு மாறுபடும் திணிந்ததோளைத் தப்பின்றாக மாறுபட்டோர் வாழக்கண்டதுமிலமே; விரைய. அவனது திருந்திய அடியை அடையவல்லோர் வருந்தக்காணடல் அவ்வாழக்கண் டதனினுமிலம்.—எ - று.

தளம்பென்றது, சேறுகுத்திலை. வழுவின்றமலைதலாவது, வெளிப்படமேன்று மலைதல். (கூக)

(கூஉ.) வருதார் தாங்கி யமர்மிகல் யாவது
பொருதாண் டொழிந்த மைந்தர்புண் டொட்டுக்
குருதிச் செங்கைக் கூந்த ,ீட்டி
நிறங்கிள ருருவிற் பேஎய்ப் பெண்டி
௫ ரெடுத்தெறி யனந்தற் பறைச்சீர் தூங்கப்
பருந்தருந் துற்ற தானையொடு செருமுனிந்
தறத்தின் மண்டிய *மறப்போர் வேந்தர்
தாமாய்ந் தனரே குடைதுளங் கினவே
யுரைசால் சிறப்பின் முரசொழிந் தனவே
௧௦ பன்னூ றடுக்கிய வேறுபடு பஞிலை
மிடங்கெட வீண்டிய வியன்கட் பாசறைக்
களங்கொளற் குரியோ ரின்றித் தெறுவர
வுடன்வீழ்ந் தன்றா லமரே பெண்டிரும்
பாசடகு மிசையார் பனிநீர் மூழ்கார்
௧௫ மார்பகம் பொருந்தி யாங்கமைந் தனரே
வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து
நாற்ற வுணவி னோரு மாற்ற
வரும்பெற லுலக நிறைய
விருந்துபெற் றனராற் பொலிகநும் புகழே.

* விறற்போரென்றும், வடப்போரென்றும் பாடம்.

திணை - தும்பை; துறை - தொகைநிலை.

சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனும் சோழன் வேற்பஃறடக்கைப்பெரு விறற்கிள்ளியும் போர்ப்புறத்துப் பொருதுவீழ்ந்தாரைக் கழாத்தலையார்பாடியது.

இ - ள்.—வருகின்ற தூசிப்படையைத் தடுத்துப் போரின்கண் ஒருவர் ஒருவரை வெல்வேமெனமிருதல் எவ்வண்ணமாவது. பொருது அக்களத்தின்கட்பட்ட வீரரது புண்ணைத்தோண்டி அவ்வுதிரந்தோய்ந்த செய்யகையால் தமதுமயிரைக் கோதி சிறமிக்க வடிவையுடைய பேய்மகளிர் மேன்மேலுங்கொட்டுகின்ற மந்தமான ஓசையையுடைய பறையினது தாளத்தையாடப் பருந்து ஊனைத்தின்னப் பொருந்தியபடையானே போரின்கண்வெகுண்டு அறத்தான் அடர்த்துச்செய்த வலியபோரையுடைய அரசரிருவரும்பட்டார்; அவர்கொற்றக்குடையும் தளர்ந்தன; புகழமைந்த தலைமையையுடைய முரசுவீழ்ந்தன; பலநூறாக அடுக்கப்பட்ட பதினெண்பாடைமாக்களாகிய படைத்தொகுதி இடமில்லையாம்படி தொக்க அகன்ற இடத்தையுடைய பாடிவீட்டின்கட் போர்க்களம் தமதாக்கிக்கொள்ளுதற்கு உரியோரொருவரின்றிக்கண்டார்க்கு அச்சம்வர உடனேமடிந்தது, பூசல்; அவர் பெண்டிரும், பச்சையிலையின்றாராய்க் குளிர்ந்தநீரின்கண்மூழ்காராய் அவர்மார்பத்தைக்கூடி அக்களத்தின்கண்ணே உடன்கிடந்தார்; வாடாத கற்பகத்தின்தாரினையும் இமையாதகண்ணினையும் நாற்றமாகிய உணவையுமுடையதேவர்களும் மிகப் பெறுதற்கரிய உலகவிருந்தினைப் பெற்றார்; அதனாற்பொலிக நுங்கள்புகழ்.— எ - று.

அணங்கல் - பறைகொட்டுவோர்கைபுண்படுதலின், மந்தமாக ஒலித்தல். அறத்தின்மண்டுதலாவது, படைபட்டபின்பெயராதுசென்று இருவேந்தரும்பொருதல். பட்ட இருவேந்தரும் அக்களத்துக் கிடக்கின்றபடியைக்கண்டு தம்மனத்தொடு பொருந்தாது நின்றாராதலான், நும்புகழென முன்னிலையாக்கிக்கூறினார்.

வேந்தர்மாய்ந்தனர்; குடை துளங்கின; முரசு ஒழிந்தன; அமர் உடன்வீழ்ந்தது; பெண்டிரும், மார்பகம்பொருந்தி அமைந்தனர்; நாற்ற உணவினோரும், விருந்துபெற்றனர்; இவ்வாறானபின்பும், யாம் அமரினைமேற்கொண்டு பொருதுவெல்வேமென்று தாந்தாம்நினைத்தவினைவு எவ்வண்ணமாவதென்று தன்னெஞ்சோடு கூறிப் பின் பொலிகநும்புகழேயென அவ்வரசர்கிடந்தவாறுகண்டுகூறியவாறு.

மறத்தின்மண்டியவென்று பாடமோதுவாருமுளர். வருதார்தாங்கி அமர் மிகல்யாவதென்பதற்கு இவர்கள்செய்தபடிகண்டு .... இனிச் சிலர்பொருது வேறல் எங்கேயுளதென வியந்துகூறியதாக உரைப்பாருமுளர். (௬௨)

(௬௩.) எனைப்பல் யானையு மமர்பொடு துளங்கி
விளைக்கும் வினையின்றிப் படையொழிந் தனவே
விறற்புகழ் மாண்ட புரவி யெல்லா
மறத்தகை மைந்தரொ டாண்டுப்பட் டனவே
௫ தேர்தர வந்த சான்றோ ரெல்லாந்
தோல்கண் மறைப்ப வொருங்குமாய்ந் தனரே
விசித்துவினை மாண்ட மயிர்க்கண் முரசம்

பொருக்குக ரின்மையி னிருக்குவினிக் தனவே
சாந்தமை மார்பி னெடுவேல் பாய்ந்தென
௧௦ வேந்தரும் பொருதுகளத் தொழிந்தன ரினியே
யென்னு வதுகொ லூனே கழனி
யாம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்
பாசவன் முக்கித் தண்புனற் பாயும்
யாண ரறாஅ வைப்பிற்
௧௫ காமர் கிடக்கையவ ரகன்றலை நாடே.

திணையுந் துறையும் அவை.

அவனை அக்களத்திற் பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—எத்துணையும் பலவாகிய யானையும், அம்பாற்கலங்கி இனிமேலுண்டாக்கும் போரின்றிப் படையிடத்துப் பட்டன ; வெற்றிப்புகழ் மாட்சிமைப்பட்ட குதிரையெல்லாம், ஆண்மைக்கேற்ற வீரப்பாட்டுக்கூற்றையுடைய மேலாட்களுடனே அக்களத்தேபட்டன ; தேர்கொடுவரவந்த போரிற்கு அமைத்தோரெல்லாம் தாம்பிடித்தபரிசை தம்கண்மறைப்பச் சேரப்பட்டனர் ; வாரால்விசிக்கப்பட்டுத் தொழில் மாட்சிமைப்பட்ட மயிர்சீவாது போர்க்கப்பட்ட கண்ணையுடைய முரசமெல்லாம், பரிப்பார்படுதலான் இருக்குகெட்டன ; சாந்தமைந்த மார்பின்கண்ணே நெடியவேல்பாய்ந்தனவாக அரசரும், பொருது அக்களத்தின்கண்ணே மடிந்தனர். இனி, என்னவருத்தமுறுவதோதான் ? கழனிக்கண் ஆம்பற்றண்டாற்செய்த வளையணிந்த கையினையுடையமகளிர் செய்வி அவலைமுக்கிக் குளிர்ந்தபுனற்கண்ணேபாயும் புதுவருவாயறாத ஊர்களையுடைய அழகிய கிடையையுடைய அவரது அகன்றவிடத்தையுடையநாடு.—எ - று.

அன்றேவென்னுவதுகொலென்ற பாடமோதுவாருமுளர்.

நாடுதான் என்னுவதுகொலெனக்கூட்டுக.

நாடென்னும் ஒருமைநோக்கி, என்னுவதுகொலென ஒருமையாற்கூறப்பட்டது. (௬௧)

(௬௨,) நல்யா றாருளி பதலையொடு கருங்கிச
செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி
களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
*விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்பப்
௫ பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற்
குடுமிக் கோமாற் கண்டு
நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

பாண்டியன் பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப்பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

---

* விசும்போடெருவையென்றும் பாடம்.

இ - ள்.—நல்லயாழையும் சிறுபறையையும் ஒருதலைமாக்கிணையுடனேகட்டிப் போவோமல்லேமோ? சொல்லுவாயாக, சில வளையையுடையவிறலி, யானையணி பொருத இடமகன்ற பாசறைக்கண் ஆகாயத்தின்கண்ணேபறக்கும் எருவையைப் பசிய வூன்றடிதகைப்ப மாற்றார்தேயத்தின்கண்ணேமருவிய அழகிய பெரிய செல்வத்தினையுடைய முதுகுடுமியாகிய கோமானைக்கண்டு மிக்கநீரான் அடப் பட்ட புற்கையைக் கைவிட்டுவருதற்கு.—எ - று.

எருவை - தலைவெளுத்த உடல்சிவந்திருக்கும் பருந்து; கழுகெனினுமமையும்.

விறலி, குடுமிக்கோமாற்கண்டு புற்கையைநீத்தனம்வரற்குச் செல்லாமோ வெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (௬௪)

தகைப்பருஞ் சிறப்பினென்பதூஉம் பாடம்.

(௬௫.) மண்முழா மறப்பப் பண்யாழ் மறப்ப
விருங்கட் குழிசி கவிழ்ந்திழுது மறப்பச்
சுரும்பார் தேறல் சுற்ற மறப்ப
வுழவ ரோதை மறப்ப விழவு
௫ மகலு ளாங்கட் சீறூர் மறப்ப
வுவவுத் தலைவந்த பெருநா ளமையத்
திருசுடர் தம்மு ணோக்கி யொருசுடர்
புன்கண் மாலை மலைமறைந் தாங்குத்
தன்போல் வேந்தன் முன்புகுறித் தெறிந்த
௧0 புறப்புண் ணாணி மறத்தகை மன்னன்
வாள்வடக் கிருந்தன னீங்கு
நாள்போற் கழியல ஞாயிற்றுப் பகலே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

சேரமான் *பெருஞ்சேரலாதன் சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானோடுபொருது புறப்புண்ணாணி வடக்கிருந்தானைக் கழாத்தலையார் பாடியது.

இ - ள்.—முழா மார்ச்சனையிடுதலொழிய, யாழ் பண்ணையொழிய, பெரிய இடத்தையுடைய பானை பாலின்மையிற் கவிழ்த்து நெய்கடைதலையொழிய, தம் முடையகிளை வண்டார்த்த மதுவையுண்ணுதலொழிய, உழவர் தொழில்செய்யு மோசையையொழிய, அகன்ற தெருவினையுடையசீறூர் விழாவினையொழிய, உவா வந்துகூடிய பெரியநாளாகிய பொழுதின்கண் ஞாயிறும் திங்களுமாகிய இருசுட ரும் தம்முள் எதிர்நின்றுபார்த்து அவற்றுள் ஒருசுடர் புல்லிய மாலைப்பொழுதின் கண் மலையுள்ளேயொளித்தாற்போலத் தன்னையொக்கும்வேந்தன் முன்னாகக் குறித்தெறிந்த புறத்துற்ற புண்ணுக்குநாணி மறக்கூறுபாட்டையுடைய வேந்தன் வாளோடு வடக்கிருந்தான்; ஆதலால், இவ்விடத்து யாம் அவனையன்றித் தனித்து உயிர்வாழும் ஞாயிற்றையுடையபகல் எமக்கு இனி முன்புகழிந்த நாள்போலக் கழியா.—எ - று.

* பெருஞ்சேரலாதனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

'மண்முழா மறப்ப' என்பதுமுதலாகிய செயவெனெச்சங்களெல்லாம், வாள் வடக்கிருந்தனனென்னும் வினையோடுமுடிந்தன. எதிர்தபுண் - எதிர்தல் ஏதுவாக

உற்றபுண். 'முன்புகுதித் தெறிந்த புறப்புண்ணாணி' என்றது, மார்பிலுற்றுரு வினபுண்ணும் புறப்புண்ணுதலையொக்குமென நாணியென்றதாகக்கொள்க. (கரு)

(கூகூ.) நளியிரு முந்நீர் நாவா யோட்டி
வளிதொழி லாண்ட வுரவோன் மருக
களியியல் யானைக் கரிகால் வளவ
சென்றமர் கடந்தநின் னாற்ற றோன்ற
௫ வென்றோய் நின்னினு நல்ல னன்றே
கலிகொள் யாணர் *வெண்ணிப் பறந்தலை
மிகப்புக ழுலக மெய்திப்
புறப்புண் ணாணி வடக்கிருந் தோனே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானை †வெண்ணிக்குயத்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—நீர்செறிந்த பெரியகடலின்கண்ணே மரக்கலத்தையோட்டிப் போர் செய்தற்குக் காற்றின்றி நாவாய் ஓடாதாக ஆண்டு வளிச்செல்வனையழைத்து ஏவல்கொண்ட வலியோன்மரபிலுள்ளானே, மதம்பொருந்திய யானையையுடைய கரிகால்வளவ, மேற்சென்று போரை எதிர்நின்றுகொன்ற நினதுவலிதோற்ற வென்றவனே, நின்னினும் நல்லனல்லவே? தழைத்தலைக்கொண்ட புதுவருவாயை யுடைய வெண்ணியென்னும் ஊர்ப்புறத்துப் போர்க்களத்தின்கண் மிகப் புகழை உலகத்துப்பொருந்திப் புறப்புண்ணிற்குநாணி வடக்கிருந்தோன், அவ்வாறிருந்த வான்.—எ - று.

புகழெய்தியென்றது, புறப்புண்காணுதற்கென்னை. ஓட்டியென்பதனை ஓட்ட வெனத்திரிக்க. எய்தி - எய்தவெனத்திரிப்பினுமமையும்; எய்தவென்றுபாடமோது வாருமுளர்.

உரவோன்மருக, கரிகால்வளவ, வென்றோய், வெண்ணிப்பறந்தலைப்பட்ட புறப்புண்ணாணி உலகத்துப் புகழ்மிகவெய்தி வடக்கிருந்தோன், நின்னினு நல்ல னன்றேயெனக்கூட்டுக.

இது கரிகால்வளவன் வென்றிகூறியதாகலின் .... (கசு)

(கூஎ.) அன்னச் சேவ லன்னச் சேவ
லாடுகொள் வென்றி யடுபோ ரண்ண
னாடுதலை யளிக்கு மொண்முகம் போலக்

---

* வெண்ணிற்பறந்தலையென்றும் பாடம்; "இரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினை, யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலு, மோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த, விருபெரு வேந்தரு மொருகளத் தவிய, வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நோன்றாட், கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்" என்றார் பொருநராற்றுப்படையிலும் [அடி. கசரு - கசஅ].

† வெண்ணிற்குயத்தியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

கோடுகூடு மதிய முகிழ்நிலா விளங்கு
௫ மையன் மாலையாங் கையறு பினையக்
குமரியம் பெருந்துறை யயிரை மாந்தி
வடமலைப் பெயர்குவை யாயி னிடையது
சோழநன் னாட்டுப் படினே கோழி
யுயர்நிலை மாடத்துக் குறும்பறை யசைஇ
௧௦ வாயில் விடாது கோயில் புக்கெம்
பெருங்கோக் கிள்ளி கேட்க விரும்பிசி
ராந்தை யடியுறை யெனினே மாண்ட
நின்புறு பேடை யணியத்த
னன்புறு நன்கல நல்குவ னினக்கே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.
கோப்பெருஞ்சோழனைப் *பிசிராந்தையார் பாடியது

இ - ள்.—அன்னச்சேவலே, அன்னச்சேவலே, கொல்லுதலைப்பொருந்திய வென்றியையுடைய அடுபோரண்ணல் தன்னாட்டைத் தலையளிசெய்யும் விளங்கிய முகம்போல இரண்டுபக்கும்வந்துபொருந்தியமதியம் அரும்புநிலாவிளக்கும் தமியோராயினார்க்கு மயக்கத்தைச்செய்யும் மாலைப்பொழுதின்கண் யாம் செயலற்று வருந்தக் குமரியாற்றினதுபெரியதுறைக்கண்ணே அயிரையைமேய்ந்து வடதிசைக்கண் இமயமலைக்கண்ணே போகின்றாயாயின், இவ்விரண்டிற்குமிடையதாகிய நல்ல சோழநாட்டின்கண் சென்றுபொருந்தின், உறையூரின்கண் உயர்ந்தநிலையையுடைய மாடத்தின்கண்ணே நினது குறும்பறையோடுதங்கி வாயில்காவலர்க்கு உணர்த்தி விடாதே தடையின்றிக் கோயிற்கண்ணேபுக்கு எம்முடைய பெருங்கோவாகிய கிள்ளிகேட்பப் பெரியபிசிரென்னுமூரின்கண் ஆந்தையுடைய அடிக்கீழென்று சொல்லின், மாட்சிமையையுடைய நினது இன்புறும் பேடைபூணத் தனது விருப்பமுறும் நல்ல அணிகலத்தைநல்குவன், நினக்கு.—எ - று.

'ஆடுகொள்வென்றி' என்பதற்கு வென்றிமிக்க வென்றியெனினுமமையும். குறும்பறையென்றது, பேடையை. வாயில்விடாதென்றதற்கு வாயில் காவலர் விடவேண்டாதெனினுமமையும். முகிழ்நிலாவென்பது, ஒருசொன்னடைத்தாய்

மதியம் மூழ்கிலாவிலக்குமென முதல்வினைகொண்டது; மதியம் மூழ்க்கும் கிலாவெனினுமமையும். ஆந்தையடியுறையென்பதற்கு ஆந்தை நின் அடிக்க ணுறைவானென்றுரைப்பாருமுளர். பேடையணிய கன்கலம் நல்குவனென்பத னுற்பயன் : மறவாதுபோதல்வேண்டுமென்னும் நினைவாயிற்று. (சுஎ)

(சுஅ.) உடும்புரித் தன்ன வென்பெழு மருங்கிற்
கடும்பின் கடும்பசி களையுநர்க் காணாது
சில்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்துநொந்
தீங்கெவன் செய்தியோ பாண பூண்சுமந்
௫ தம்பகட் டெழிலிய செம்பொறி யாகத்து

* இரும்பிசாக்கையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

மென்மையின் மகளிர்க்கு வணங்கி வன்மையி
னாடவர்ப் பிணிக்கும் பீடுகெழு நெடுந்தகை
புனிறுதீர் குழவிக் கிலிற்றுமுலை போலச்
சுரந்த காவிரி மரங்கொன் மலிநீர்
௧௦ மன்பதை புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந
னுட்பகை யொருதிறம் பட்டெனப் புட்பகைக்
கேவா னாகலிற் சாவேம் யாமென
நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்பத்
தணிபறை யறையு மணிகொ டேர்வழிக்
௧௫ கடுங்கட் பருகுநர் நடுங்குகை யுகுத்த
நறுஞ்சே றாடிய வறுந்தலை யானை
நெடுநகர் வரைப்பிற் படுமுழா வோர்க்கு
முறந்தை யோனே குருசில்
பிறன்கடை மறப்ப நல்குவன் செலினே.

திணை - அது; துறை - பாணாற்றுப்படை.
சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—உடும்புரித்தாற்போன்ற எலும்பெழுந்த விலாப்புடையையுடைய சுற்றத்து மிக்கபசியைத் தீர்ப்பாரைக்காணாதே கேட்டார்பலரும் அறிதற்கரிதாய் அறிவார் சிலராதலின் சில்செவித்தன்னதாகிய யாழை இப்பாண்சாதியது உணவிற்கு முதலாகப்பெற்ற பரிசு வன்னென்றவெறுத்து இங்கே என்செய்கின்றுயோ பாண, பூணைத்தாங்கி அழகியபெருமையையுடைய எழில்பெற்ற செம்பொறிபொருந்திய மார்பினையுடைய மென்மையான் மகளிர்க்குத்தாழ்ந்து வன்மையான் வீரரை அகப்படுக்கும் பெருமைபொருந்திய நெடுந்தகை, நன்றணிமைபொருந்தி அதுநீர்த்தகுழவிக்குச் சுரக்குமுலைபோல நீர்மிக்க காவிரியினது கரைமரத்தைச்சாய்க்கும்

மிக்கவெள்ளம் உலகத்து உயிர்ப்பன்மையைப் பாதுகாக்கும் நல்ல சோழநாட்டை யுடைய வேந்தன், உட்பகை ஒருகூற்றிலேபட்டதென்னும்படி எம்மைப் புட்செய் யும்பகையிட்டது எவானாகலான் யாம் எம்மிற்பொருது மடியக்கடவேமென்று நீங்காதமறத்தையுடையோர் தம்முடைய பூரித்ததோள்களைத்தட்ட அவருடைய மேற்கோள்தணிதற்குக் காரணமாகிய பறையறையும் அழகுபொருந்திய தேர்வழிக் கண் வெய்யகள்ளைப்பருகுவார் தம் நடுவ்கு கையான் உருக்கப்பட்ட நறிய அச்சேற் றின்கண் ஆடிய பாகரேருதயானை நெடிய நகரிடத்தொலிக்கும் பறையினது ஓசை யைச் செவிதாழ்த்துக்கேட்கும் உறையூரிடத்தான்; அவ்விறைவன், நீ பிறன் வாயிலிலினியாமை நினக்கு அளிப்பன், அவன்பாற்செல்லுவையாயின்.—எ - று.

செம்பொறியென்றது, *"வரையகன் மார்பிடை வரையுமூன்றன" என்னும் குணத்தை; திருமகளெனினுமமையும். உறந்தையோனென்பது, வினைக்குறிப்பு முற்று. பூண்சுமந்தெழிலிய அம்பகட்டாகத்து நெடுந்தகையெனவியையும்.

* சீவகசிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்பகம், ௨௧ :—"வரையகன் மார்பிடை வரையு மூன்றன, புரைதபு பொன்புரை நாவு முன்னுடைத், தருவரைத் தோள்களு மமரர் கோன்களிற், றருவுகோ டடக்கையின் வடிவு கொண்டவே."

புனை, நீசெலின், நெடுந்தகை, பொருநன், குரிசில், உறந்தையோன்; அவ பிறன்கடைமறப்ப நல்குவன்; நீ ஈங்கு வன்செய்திபோவெனக்கூட்டுக.

'உட்பகைபொருதிறம்பட்டென' என்பதற்கு உள்ளபகை சந்தாகிய ஒ கூற்றிலே பட்டதாகவென்று உரைப்பினுமமையும். 'புட்பகையேவானாகலி என்றேறி, உள்ளபகை தம்மிற்கூடிற்றாக, புள்நிமித்தத்திற்குப்பகைவன் ஏவா யிற் சாவேம்யாமென மறவர் தோள்புடைப்பவென்று உரைப்பாருமுளர்; ப பகையென்று இவனுக்கு ஓர்பெயர். பகட்டினுடையதோற்றம் பொலிவுபெ வென்பாருமுளர். (௬௮

(௬௮.) கையது கடனிறை யாழே மெய்யது
புரவல ரின்மையிற் பசியே யரையது
வேற்றிழை நுழைந்த வேர்நனை சிதாஅ
ரோம்பி யுடுத்த வுயவற் பாண
௫ பூட்கை யில்லோன் யாக்கை போலப்
பெரும்புல் லென்ற விரும்பே ரொக்கலை
வையக முழுதுடன் வளைஇப் பையென
வென்னை வினவுதி யாயின் மன்ன
ரடுகளி றுயவுங் கொடிகொள் பாசறைக்
௧௦ குருதிப் பரப்பிற் கோட்டுமா தொலைச்சிப்
புலாற்களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்
பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை யோனே

பொருநர்க் கோக்கிய வேல னொருநிலைப்
பகைப்புலம் படர்தலு முரியன் றகைத்தா
௧௫ ரொள்ளெரி புரையு முருகெழு பசும்பூட்
கிள்ளி வளவற் படர்குவை யாயி
னெடுங்கடை நிற்றலு மிலையே கடும்பகற்
றேர்வீ யிருக்கை யார நோக்கி
நீயவற் கண்ட பின்றைப் பூவி
௨௦ னாடும்வண் டிமிராத் தாமரை
சூடா யாத லதனினு மிலையே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை அலத்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—நின்கையகத்தது, இலக்கணமுறைமைநிரம்பிய யாழ் ; உடம்பின் கண்ணது, ஈத்தளிப்போரில்லாமையாற் பசி ; அரையதாகிய வேற்றிழை ஊடு போன வேர்ப்பானனைந்த சிதாரை அற்றமறைத்து உடுத்த வருத்தத்தையுடைய பாண, மடியால் மேற்கோளில்லாதவனுடம்பையொப்பப் பெரிதாகப் புற்கென்ற மிகப்பெரிய சுற்றத்தையுடையையாய் உலகமெல்லாவற்றையுஞ்சூழ்வந்து பின்னை என்னை மெல்ல வறுமைதீர்ப்பார் யாரெனக் கேட்கின்றாயாயின், கேளாய் ; வேந்

ரது செல்வமே புண்பட்டிருக்கும் கொடிமேலெடுக்கப்பட்ட, பாடிவீட்டின்கட் குருதிப்பரப்பின்கண்ணே யானையைக்கொன்ற புலாலையுடைய போர்க்களத்தை யுண்டாக்கிய போர்செய்யும்படையையுடையவன், உயர்ந்தநிலையையுடைத்தாகிய மாடத்தையுடைய உறையூரிடத்திருந்தான் ; அவன், பொருவோர்பொருட்டெடுக்கப்பட்ட வேலையுடையனும் ஒருபெற்றியே பகைவர்நாட்டின்கட்போதலுமுரியன்; சுற்றப்பட்டமாலையையும் ஒள்ளிய எரியையொக்கும் நிறம்பொருந்திய பசும்பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பூணினையுமுடைய கிள்ளிவளவனிடத்தே செல்குவையாயின், அவனது நெடியவாயிலின்கட் காலம்பார்த்துநிற்றலும் உடையையல்லை ; விளங்கிய பகற்பொழுதின்கண் அவன் பரிசிலர்க்குத் தேர்வழங்கியிருக்குமிருப்பை நின் கண்ணாரப்பார்த்து நீ அவனைக்கண்டபின்பு பூவின்கணூதும் வண்டு ஊதாத பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடாயாதல் அந்நெடுங்கடைநிற்றலினுமுடையையல்லை ; அதனால், ஆண்டுச்செல்வாயாக.—எ - று.

தகைதார் - தகைத்தாரெனநின்றது ; மேம்பட்ட தாருமாம்.

பாண, ஒக்கலையாய் வலிஇ விளவுதியாயின், தானையையுடையவன், உறந்தையோன் ; அவன்பாற்படர்குவையாயின், நின்கையது யாழாதலானும், மெய்யது பசியாதலானும், நெடுங்கடைநிற்றலுமிலை ; நீ அவற்கண்டபின்றைத் தாமரைசூடாயாதல் அதனினுமிலையென மாறிக்கூட்டுக.

பூவாகியதா மரையெனினுமமையும் ; அதற்கு இன் - அல்வழிச்சாரியை புகழ்த்

தகையில்லோனென்பதூஉம் பாடம். ஒருநாளுள் முதலனபத்துநாழிகையும் அற த்தின்வழியொழுகிப் பின்பத்துநாழிகையும் இறைவின்முறைமைகேட்டுச் செய்த பொருளைப் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்து மகிழ்ந்திருத்தலால், கடும்பகற்றேர்வீசிருக்கை யென்றார். (௬௯)

(எ௦.) தேஎந் தீந்தொடைச் சீறியாழ்ப் பாண
கயத்துவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன
நுண்கோற் றகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை
யினிய காண்கிவட் டணிகெனக் கூறி
௫ வினவ லானா முதுவா யிரவல
தைஇத் திங்கட் டண்கயம் போலக்
கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனக
ரடுதீ யல்லது சுடுதீ யறியா
திருமருந்து விளைக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்
௧௦ கிள்ளி வளவ னல்லிசை யுள்ளி
நாற்ற நாட்டத் தறுகாற் பறவை
சிறுவெள் ளாம்பன் ஞாங்க ரூதுங்
கைவள் ளீகைப் பண்ணன் சிறுகுடிப்
பாதிரி கமழு மோதி யொண்ணுத
௧௫ லின்னகை விறலியொடு மென்மெல வியலிச்
செல்வை யாயிற் செல்வை யாகுவை

விறகொய் மாக்கள் பொன்பெற் றன்னதோர்
தலைப்பா டன்றவ னீகை
நினைக்க வேண்டா வாழ்கவன் றாளே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனைக் *கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—'தேன்போல இனிய நரப்புத்தொடைபொருந்திய சிறிய யாழை யுடையபாண, கயத்தின்கண்வாழும் யாமையை நாராசத்தின்கண்ணேகோத்தாற் போன்ற நுண்ணியகோலாற்பிணிக்கப்பட்ட தெளிந்த கண்ணையுடைய பெரிய உடுக்கையோசை இனிய காண்க இவ்விடத்தே சிறிது ஆறிப்போவீராக' என்று சொல்லிப் பலவும் என்னைவினவுதலமையாத முதியவாய்மையையுடைய இரவ லனே, யான்சொல்லுவதனைக் கேட்பாயாக; தைமாதத்தின்கட் குளிர்ந்த பொய் கையைப்போலக் கொள்ளக்கொள்ளத்தொலையாத சோற்றையுடைய அகன்றநகரி டத்து அடுநெருப்பல்லது சுடுநெருப்பறியாத சோற்றையும் தண்ணீரையும்விளைக் கும் நல்ல நாட்டுக்கு வேந்தன், கிள்ளிவளவனது நல்லபுகழைநினைத்து மணத்தை ஆராயும் ஆராய்ச்சியையுடைய வண்டு சிறிய வெளிய ஆம்பலின்மீதே ஊதுங் கையான்வள்ளிய கொடையையுடைய பண்ணனது சிறுகுடிக்கட் பாதிரிநாறும் மயி

சினையும் ஒள்ளியநுதலினையும் இனியமுறுவலையுமுடைய விறலியுடனே மெல்ல மெல்ல நடந்துசெல்வையாயின் செல்வத்தையுடையையாவை; விறகைக் காட்டினின்றும் ஊரகத்துச்செலுத்துமாந்தர் அக்காட்டகத்து வீழ்ப்பொருள் எடுத்துக் கொண்டாற்போல்வதொரு சேர்பாடன்று, அவனது வண்மை; அதுபெறுவேங்கொலென்றுகருதவேண்டா; அவனது தாள் வாழ்க.—எ - று.

'பாண தணிக' எனக்கூறி வினவலானு இரவல, விறலியொடு மென்மெலச் செல்குவையாயினென இயையும்; வியனகர்ச் செல்லவையாயினெனவுமமையும். நகரையுடையகாடென இயைப்பாருமுளர்.

'விறகுகொய்மாக்கள் பொன்பெற்றன்னதோர் தலைப்பாடன்று' என்பதற்கு விறகிற்குச்சென்றோர் பொன்பெற்றாற்போல்வதோர் தலைப்பாடன்றென்று பொருளுரைப்பாருமுளர்; அதுபொருந்துமேல் அறிந்துகொள்க. (௭௦)

(௭௧.) மடங்கலிற் சினைஇ மடங்கா வுள்ளத்
தடங்காத் தானை வேந்த ருடங்கியைந்
தென்னொடு பொருது மென்ப வவரை
யாரம ரலறத் தாக்கித் தேரோ
௫ டவர்ப்புறங் காணே னாயிற் சிறந்த
பேரம ருண்க ணிவளினும் பிரிக
வறனிலை திரியா வன்பி னவையத்துத்
திறனி லொருவனை காட்டி முறைதிரிந்து
மெலிகோல் செய்தே னாகுக மலிபுகழ்

* கோலூரழியரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

௧௦ வையை சூழ்ந்த வளங்கெழு வைப்பிற்
பொய்யா யாணர் மையற் கோமான்
மாவனு மன்னெயி லாந்தையு முரைசா
லந்துவஞ் சாத்தனு மாத வழிசியும்
வெஞ்சின வியக்கனு முளப்படப் பிறருங்
௧௫ கண்போ னண்பிற் கேளிரொடு கலந்த
வின்களி மகிழ்நகை யிழுக்கியா னொன்றோ
மன்பதை காக்கு நின்குடிச் சிறந்த
தென்புலங் காவலி னொரீஇப் பிறர்
வன்புலங் காவலின் மாறியான் பிறக்கே.

திணை - காஞ்சி; துறை - வஞ்சினக்காஞ்சி.

ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியன்பாட்டு.

இ - ள்.—சிங்கம்போலச்சினத்து மீளாத மேற்கோள்பொருந்திய உள்ளத்தினையும் மிகைத்துச்செல்லும்படையையுமுடைய வேந்தர், தம்மில் ஒப்பக்கூடிவந்து

என்றொடுபொருவேமென்றுசொல்லுவர்; அவ்வேந்தரைப் பொருதற்கரியபோரி ன்கண்ணே அலறப்பொருது தேருடனே அவருடைத்தோடும் புறக்கொடையைக் கண்டிலேனாயின், எனக்குச்சிறந்த பெரியவாய் முகத்தோடுபொருந்தின மையுண்ட கண்ணினையுடைய இவளினும் நீங்குவேனாக; அறமானது நிலைகலங்காத அன் பினையுடைய அவைக்களத்து அறத்தின்திறப்பாடில்லாத ஒருவனைவைத்து முறை கலங்கிக் கொடுங்கோல்செய்தேனாகுக; மிக்கபுகழையுடைய வையையாறுசூழப் பட்ட செல்வம்பொருந்திய ஊர்களிற் பொய்யாத புதுவருவாயையுடைய மைய லென்னும் ஊர்க்குத்தலைவனாகிய மாவனும், நிலைபெற்ற எயிலென்னும் ஊரை யுடைய ஆந்தையும், புகழமைந்த அந்துவஞ்சாத்தனும், ஆதனழிசியும், வெவ்ய சினத்தையுடைய இயக்கனுமென இவருட்படப் பிறரும் எனதுகண்போலும் நண் பினையுடைய நட்டாரோடுகூடிய இனிய செருக்கையுடைய மகிழ்ச்சியைத் தப்பி யவனாகிப் பலவுயிரையும் பாதுகாக்கும் அரசர்குலத்திற்சிறந்த பாண்டிநாடுகாக்கும் காவலினீங்கிப் பிறருடைய வன்புலங்களைக்காக்கும் காவற்கண்ணே இக்குடிப்பிற ப்பினீங்கி யான்பிறப்பேனாகுக.—எ - று.

'மெலிகோல்செய்தேனாகுக' என்பதனுள் ஆகுகவென்பது, எங்குந்தந்துரைக் கப்பட்டது. ஒன்றோவென்பது, எண்ணின்கண்வருவதோரிடைச்சொல். அதனை முன்னும்பின்னுங்கூட்டுக. (எக)

(எஉ.) நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுந
ரிளைய னிவனென வுளையக் கூறிப்
படுமணி யிரட்டும் பாவடிப் பணைத்தா
ணெடுநல் யானையுந் தேரு மாவும்
ரு படையமை மறவரு முடையம் யாமென்
றுறுதுப் பஞ்சா துடல்சினஞ் செருக்கிச்

சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தரை
யருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசமொ
டொருங்ககப் படேஎ னாயிற் பொருந்திய
கo வென்னிழல் வாழ்நர் சென்னிழற் காணாது
கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
குடிபழி தூற்றுங் கோலே னாகுக
வோங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் றலைவ னாக
கரு வுலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பிற்
புலவர்பா டாது வரைகவென் னிலவரை
புரப்போர் புன்கண் கூர
விரப்போர்க் கீயா வின்மையா னுறவே.

திணையுந் துறையும் அவை.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்பாட்டு.

இ - ள்.—நம்மாற்சிரிக்கத்தக்கார் இவன் ஆளுநாட்டை மிகுத்துச்சொல்லுவ

ரெனவும் இவன்றான் இளையனெனவும் யான்வெறுப்பச்சொல்லி ஒலிக்குமணி இருமருங்கும் ஒன்றோடொன்று மாறியிசைக்கும் பருத்த அடியினையும் பெரியகாலினையுமுடைய உயர்ந்த கல்லாயானையினையும் தேரையும் குதிரையையும் படைக்கலத்தொழிலமைந்த வீரரையும் உடையேம் யாமென்று எனது மிக்கவலிக்கு அஞ்சாதே மாறுபட்டுச்சினம்பெருகிப் புல்லியவார்த்தைகளைக்கூறிய சினப்பொருந்திய அரசரைப் பொறுத்தற்கரிய போரின்கண்ணே சிதறப்பொருது முரசத்தோடுங்கூட அவரைக் கைக்கொண்டிலேனாயின், பொருந்திய எனது குடைநிழற்கண்வாழ்வார், தாங்கள்சென்றடையுநிழற்காணாதே கொடியன் எம்முடையவேந்தனென்றுகருதிக் கண்ணீரைப்பரப்பிக் குடிமக்கள் பழிதூற்றும் கொடுங்கோலையுடையேனாகுக; உயர்ந்த தலைமையுடனே மேம்பட்டகேள்வியையுடைய மாங்குடிமருதன்முதல்வனாக உலகத்தோடுநிலைபெற்ற பலரும்புகழும் தலைமையையுடைய புலவர் பாடாது நீங்குக, எனது நிலவெல்லையை; என்னாற்புரக்கப்படுங்கேளிர் துயரம்மிக இரக்குமவர்கட்குக் கொடாதவறுமையை யானுற.—எ - று.

என்னிழல்வாழ்நரென்பது குடியென்க. உளையக்கூறியதனைத் தம்மிடத்திருந்து கூறியதாகவும், சிறுசொற்சொல்லியதனைப் போர்க்களத்து எதிர்ப்பட்டுக்கூறியதாகவும்கொள்க. இவனென்றார், தங்கருத்தக்கண் அணுமையான். அகப்படேனாயினென்றது, ஈண்டுப்பிறவினைமேல் நின்றது.

வேந்தரைத் தாக்கி அகப்படேனாயின், கோலேனாகுக; இன்மை யானுற; என் நிலவரை புலவர்பாடாது வரைகவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுநர்' என்பதனை, நாட்டாரால் மீக்கூறப்பட்ட மந்திரிச்சுற்றமுதலாயினோரென நகுதக்கனரெனப் பிரித்துரைப்பினுமமையும். நிலவரைப்புரப்போரெனவும் பாடம். (எஉ)

(எங.) மெல்ல வந்தென் னல்லடி பொருந்தி
யீயென விரக்குவ ராயிற் சீருடை
முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்ச
மின்னுயி ராயினுங் கொடுக்குவெ னிந்நிலத்
ரு தாற்ற லுடையோ ராற்றல் போற்றாதென்
னுள்ள மெள்ளிய மடவோன் றெள்ளிதிற்
றுஞ்சுபுலி யிடறிய சிதடன் போல
வுய்ந்தனன் பெயர்தலோ வரிதே மைந்துடைக்
கழைதின் யானைக் காலகப் பட்ட
க0 வன்றிணி நீண்முளை போலச் சென்றவண்
வருந்தப் பொரேஎ னாயிற் பொருந்திய
தீதி னெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளாப்
பல்லிருங் கூந்தன் மகளி
ரொல்லா முயக்கிடைக் குழைகவென் றாரே.

திணையுந் துறையும் அவை.

இ - ள்.—மெல்லவந்து எனது நல்ல அடியைப்பொருந்தி எமக்கு ஈயவேண்டுமென்று தாழ்ந்திரப்பாராயின், அவர்க்குச் சீர்மையையுடைய முரசுபொருந்திய பழையதாய்வருகின்ற உரிமையையுடைய எனது அரசாட்சிகொடுத்தலோ எளிது; இனிய உயிரேயாயினும் கொடுப்பேன், இந்நிலத்தின்கண்; அமைச்சர் படைத்தலைவர்முதலாகிய வலியையுடையோரது வலியைப் பாதுகாவாது என்னுள்ளத்தை இகழ்ந்த அறிவில்லாதோன் யாவர்க்கும்விளங்கத் துயில்கின்ற புலியை இடறிய குருடன்போலப் பிழைத்துப்போதலோ அரிது; மூங்கிலைத்தின்னும் வலியையுடைய யானையினது காலின்கணகப்பட்ட வலிய திணியமூங்கிலது நீண்ட முளையையொப்ப மேற்சென்று அவ்விடத்து வருந்தும்படி பொருதிலேனாயின், கூடிய நீதில்லாத நெஞ்சத்தாற் காதல்கொள்ளாத பலவகைப்பட்ட கரியகூந்தலையுடைய பொதுப்பெண்டிரது பொருந்தாத புணர்ச்சியிடை என்மாலை துவள்வதாக.— எ - று.

'இரக்குவிராயின்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். நீதில்காதல்கொள்ளாவென இயைப்பினுமமையும். உள்ளமென்றது, உள்ளத்தாற்சூழும் சூழ்ச்சியை. தன்மேம்பாடு கூறுகின்ற இடமாதலின், நல்லடியென்பது தற்புகழ்தலென்னுங்குற்றமாகாது. (௭௩)

(௭௪.) குழவி யிறப்பினு மூன்றடி பிறப்பினு
மாளன் றென்று வாளிற் றப்பார்
தொடர்ப்படு ஞமலியி னிடர்ப்படுத் திரீஇய
கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபத

* நல்லுருத்திரனெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

டறிவேம்; திரண்ட தாளையுடைய மன்றத்திடத்து வேம்பினது பெரியகொம்பின்கண் உண்டாகிய ஒள்ளியதளிரை நீண்டகொடியாகிய உழிஞைக்கொடியுடனே விரவிச் செறியத்தொடுக்கப்பட்ட தேன்மிக்கமாலையை வளையமாலையுடனே சிறப்பச்சூடி ஓசையினிய தெளிந்த போர்ப்பறையொலிப்பக் காட்சிதக்க காடுபொருந்திய செல்வத்தினையுடைய பசும்பொன்னாற்செய்த பூணையணிந்த நெடுஞ்செழியனது பெருமையையும் உயர்ந்ததலைமையையும் அறியாராய்த் தம்மிற்கூடிப் பொருவேமென்று தன்னிடத்துவந்த புனைந்த வீரக்கழலினையுடைய இருபெருவேந்தரும் ஐம்பெருவேளிருமாகிய எழுவருடைய நல்ல வென்றியடங்கத் தான் ஒருவனாய் நின்று பொருது களத்தின்கட்கொல்லுதல்.— எ - று.

ஒருவனையொருவன் அடுதலும் தொலைதலும் புதுவதன்று, இவ்வுலகத்தியற்கை; செழியன் பொருதுமென்றுவந்த எழுவர்நல்வலமடங்க ஒருவனாகித் தெரியலை மாலையொடு காண்டகச்சூடிக் கிணைகறங்கப் பொருது களத்து அடல் இன்றின் னைக்கோ கேளலமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (௭௬)

(௭௭.) கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழல் தொட்டுக்
குடுமி களைந்தநுதல் வேம்பி னொண்டளிர்

நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து
குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி
௫ நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றோன்
யாரோகொல் வாழ்கவவன் கண்ணிதார் பூண்டு
தாலி களைந்தன் றுமிலனே பால்விட்
டயினியு மின்றயின் றனனே வயின்வயி
னுடன்றுமேல் வந்த வம்ப மள்ளரை
௧0 வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே யவரை
யழுந்தப் பற்றி யகல்விசும் பார்ப்பெழக்
கவிழ்ந்துநிலஞ் சேர வட்டதை
மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மதனினு மிலனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—சதங்கை வாங்கப்பட்டகாலிலே ஒள்ளிய வீரக்கழலினைச்செறித்துக் குடுமியொழிக்கப்பட்ட சென்னிக்கண்ணே வேம்பினது ஒள்ளியதளிரை நெடிய கொடியாகிய உழிஞைக்கொடியோடேசூடிக் குறியவளைகளையொழிக்கப்பட்ட கையின்கண்ணே வில்லைப்பிடித்து நெடிய தேரினது மொட்டுப் பொலிவுபெறநின்றவன் யாரோதான்? யாரேயாயினும், அவன்கண்ணி வாழ்வதாக; தாரையணிந்து ஐம்படைத்தாலி கழித்ததுமிலன்; பாலையொழித்து உணவும் இன்றுண்டான்;

* இச்செய்யுளை, மெய்ப்பாட்டெட்டனுள் வியப்பின்வகையாகிய சிறியோர் பெருந்தொழில்செய்தற்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, மெய்ப்பாட்டியல் எ - ம் சூத்திரவுரை].

முறைமுறையாகவெகுண்டு மேல்வந்த புதியவீரரை மதித்ததும் அவமதித்தது மிலன்; அவரை இறுகப்பிடித்துப் பார்த்த ஆகாயத்தின்கண்ணே ஒலியெழக் கவிழ்ந்து உடலம் நிலத்தின்கண்ணேபொருந்தக் கொன்றதற்கு மகிழ்ந்ததும் இவ்வாறுசெய்தேமென்று தன்னைமிகுத்ததும் அதனினுமிலன்.—எ - று.

யார்கொலென்றது, வியப்பின்கட்குறிப்பு. இழித்தன்றென்பது, இழிந்தன் றென மெலித்துநின்றது. (எஎ)

(எஅ.) வணங்குதொடைப் பொலிந்த *வலிகெழு நோன்றா
ளணங்கருங் கடுந்திற லென்னை முணங்குநிமிர்ந்
தளைச்செறி யுழுவை யிரைக்குவந் தன்ன
மலைப்பரு மகல மதியார் சிலைத்தெழுந்து
௫ விழுமியம் பெரியம் யாமே நம்மிற்
பொருநனு மிளையன் கொண்டியும் பெரிதென
வெள்ளி வந்த வம்ப மள்ளர்

புல்லென் கண்ணர் புறத்திற் பெயர
ஈண்டவ ரடுதலு மொல்லா னாண்டவர்
௧௦ மாணிழை மகளிர் நாணினர் கழியத்
தந்தை தம்மூ ராங்கட்
டெண்கிணை கறங்கச்சென் றாண்டட் டனனே.

திணையுந் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வணங்கிய சந்துகளாற்பொலிந்த வலிபொருந்திய போரின்கண் நிலைதளராத பொறையினையுடைய தாளினையும் வருத்துதற்கரிய மிக்கவலியையுமுடைய என்னிறைவன் மூரிநிமிர்ந்து முழையின்கட்கிடந்த புலி தான் விரும்பியதோர் இரையை நோக்கிவந்தாற்போன்ற மாறுபடுதற்கரிய மார்பத்தை மதியாராய் ஆர்த்து எழுந்திருந்து, 'சிறப்புடையேம் படையாற் பெரியேம்யாங்கள் நம்மிற் பொருவானும் இளையன் கொள்ளையும்பெரிது' என இகழ்ந்துவந்த நிலையில்லாத வீரர், புற்கென்ற கண்ணராய் நின்றவிடத்துநில்லாது புறத்தேபோக அவரை இப்போர்க்களத்தின்கண்ணே கொன்றிடுதலும் உடம்படானாய் அவ்விடத்து அவர் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய மகளிர் நாணினராய் இறந்துபடத் தந்தையருடையவாகிய தங்களூரிடத்துத் தெளிந்த போர்ப்பறையொலிப்பச்சென்று அவ்விடத்தேகொன்றான்.—எ - று.

தந்தைதம்மூரெனறதனை, "எவ வினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப" என்றாற்போலக் கொள்க. தந்தைதம்மூரென்றது, தாம் தோற்றிச்செய்த நகரியன்றி உறையூரும் கருவூருமுதலாகிய வூர்களை. (எஅ)

(எகூ.) மூதூர் வாயிற் பனிக்கய மண்ணி
மன்ற வேம்பி னொண்குழை மலைந்து

* மதனுடை நோன்றாளென்றும் பாடம்.

தெண்கிணை முன்னர்க் களிற்றி னியலி
வெம்போர்ச் செழியனும் வந்தன னெதிர்ந்த
௫ வம்ப மள்ளரோ பலரே
யெஞ்சுவர் கொல்லோ பகறவச் சிறிதே.

திணையுந் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தனது பழையநகரிவாயிற்கட் குளிர்ந்த பொய்கையின்கண்ணே மூழ்கி மன்றத்திடத்து வேம்பினது ஒள்ளிய தளிரைச்சூடித் தெளிந்த ஓசையையுடைய பறைமுன்னாகக் களிறுபோலப் பெருமிதத்தோடெடுத்து வெய்ய போரையுடைய செழியனும்வந்தான்; அவனோடுபகைத்த நிலையில்லாதமறவர் பலரே;

பகற்பொழுது மிகச்சிறிதாதலால், அவருட் சிலர் படாதொழியவுங்கூடும்.—எ - று.

போர்மடக்கத்தைப் புணரவருகின்ற கன்னிப்போராதலாற் பனிக்கயமண்ணி யென்றார். வினைமுன்னர்வருதல் - யானைக்கும், இவனுக்கும் ஒக்கும். (எகூ)

(அ0.) இன்கடுங் கள்ளி னாமூ ராங்கண்
மைந்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி
யொருகான் மார்பொதுங் கின்றே யொருகால்
வருதார் தாங்கிப் பின்னொதுங் கின்றே
(ரு) நல்கினு நல்கா னாயினும் வெல்போர்ப்
போரருந் தித்தன் காண்கதி லம்ம
பசித்துப் பணைமுயலும் யானை போல
விருதலை யொசிய வெற்றிக்
களம்புகு மல்லற் கடந்தடு நிலையே.

திணை - தும்பை ; துறை - எருமைமறம்.

சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி முக்காவனாட்டு ஆமூர்மல்லனைப் பொருது அட்டுநின்றானைச் சாத்தந்தையார் பாடியது.

இ - ள்.—இனிய அழன்ற கள்ளினையுடைய ஆமூரிடத்து வலியையுடைய மல்லனது மிக்கவலியைக்கெடுத்து ஒருகால் மண்டியாக மார்பிலே மடித்துவைத்து ஒருகால் அவன்செய்கின்ற உபாயத்தைவிலக்கி முதுகின்கண்வளைத்துப் பசித்து மூங்கிலைத் தின்றற்குமுயலும் யானையையொப்பத் தலையுங் காலுமாகிய இரண்டிடமும் முறியமோதி அக்களத்தின்கட்புக்க அம்மல்லனை எதிர்த்துநின்றுகொன்றநிலையை, கண்டால் உவப்பினும் உவவானாயினும், இவன்றந்தையாகிய வெல்லும் போரினையுடைய பொருதற்கரிய தித்தன்காண்பானாக.—எ - று.

என்றது, தந்தையுடன் வெறுத்துப்போந்தான் அமருட்புகுந்து இப்போர்செய்தானை விரும்பின் உவக்கின்றான், விரும்பாவிடின் அஞ்சுகின்றானென்பதாம்.

'பணைமுயலும் யானைபோல வொருதலை யொசிய வெற்றி' என்று பாடமோதி, அம்மல்லன்முற்கூறுயினும் பிற்கூறுயினும் ஒருதலைமுறியமோதியென்று உரைப்பாருமுளர். தில் - விழைவின்கண்வந்தது. (அ0)

(அக.) ஆர்ப்பெழு கடலினும் பெரிதவன் களிறே
காப்பெய லுருமின் முழங்கல வாவே
யார்கொ லளியர் தாமே யார்கார்ச்
செறியத் தொடுத்த கண்ணிக்
(ரு) கவிகை மள்ளன் கைப்பட் டோரே.

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—படையினது ஆரவாரம், எழுகடலுங்கூடி ஒலிக்கும் ஒலியினும் பெரிது; அவனுடையகளிறு, கார்காலத்துமழையின்கண் இடியினும் முழக்குதலை அமையா; காராற் பயிலத்தொடுக்கப்பட்ட ஆத்திக்கண்ணியையும் இடக்கவித்தகையினையுமுடைய வீரனது கையின்கண் பட்டோராகிய இரக்கத்தக்கார்தாம் யார்கொல்,—எ - று. (அக)

(அஉ.) *சாறுதலைக் கொண்டெனப் பெண்ணீற் றுற்றெனப்
பட்ட மாரி ஞான்ற ஞாயிற்றுக்
கட்டி லிணக்கு மிழிசினன் கையது
போழ்தூண் டூசியின் விரைந்தன்று மாதோ
ஊர்கொள வந்த பொருநனொ
டார்புனை தெரிய னெடுந்தகை போரே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஊரின்கண் விழாத் தொடங்கிற்றாக அவ்விழாவிற்கு உதவப்போகவும் தன்மனைவி பிள்ளைப்பெறுதலைப்பொருந்தினளாக அவள் மெய்நோவிற்கு உதவப்போகவும்வேண்டிப் பெய்கின்றமழையையுடைய ஞாயிறுவீழ்ந்தபொழுதின்கட் கட்டிலைப்பிணிக்கும் புலைமகன்கையதாகிய வாரைச்செலுத்தும் ஊசியினும் விரைந்தது, ஊரைக்கொள்ளவந்த வீரனோடு ஆத்தியாற்றொடுக்கப்பட்ட கண்ணியையுடைய பெருந்தகையது போர்.—எ - று.

நெடுந்தகைபோர், பட்டமாரி ஞான்றஞாயிற்றின்கட் சாறுதலைக்கொண்டெனப் பெண்ணீற்றுற்றென இழிசினன்கையதாகிய ஊசியின் விரைந்தன்றெனக் கூட்டுக.

* இப்பாட்டினுள், 'உவமப்பொருளாகிய போழ்தூண்டூசிக்குப் பல அடை கூறி அதனோடு உவமிக்கப்படும் போர்த்தொழிலினை யாதும் ஓரடையின்றி வாளாது கூறினுமினும், உவமப்பொருளானே போர்த்தொழிற்குற்றதும் உணரக் கூறினும்; என்னை? உண்டாட்டும் கொடையும் உரனுடுநோக்கி மறுத்தலும் முதலாகிய உள்ளக்கருத்தினுன் ஒருகணத்துள்ளே பலவேந்தரை ஒருங்குவேறற்கு விரைகின்றது போர்த்தொழிலென்பது தெளியப்பட்டமையின்' என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, உவமவியல், உ0 - ம் சூத்திரவுரை].

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சாறுதலைக்கொண்டென அதற்கு உதவப்போகவும், பெண்ணீற்றுற்றென அதற்கு உதவப்போகவுமென வேறுவேறுகொள்க; ஒன்றாகவுரைப்பாருமுளர். (அஉ)

(அஈ.) அடிபுனை தொடுகழன் மையணற் காளைக்கென்
றொடிகழித் திடுதல்யான் யாயஞ் சுவலே
*யடுதோண் முயங்க லவைநா ணுவலே
யென்போற் பெருவிதுப் புறுக வென்று
மொருபாற் படாஅ தாகி
யிருபாற் பட்டவிம் மைய லூரே.

திணை - கைக்கிளை ; துறை - பழிச்சுதல்.

அவனைப் பெருங்கோழிநாய்கன் †மகன் கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—அடியின்கட்புனைந்த செறிந்த வீரக்கழலினையும் மைபோன்ற தாடியினையுமுடைய இளையோன்பொருட்டு எனது வளை என்னைக்கைவிடுதலான், யான் யாயை அஞ்சுவேன் ; அவன்பகைவரைக்கொல்லுந்தோளைத்தழுவுதற்கு அவையின்கணுள்ளாரைநாணுவேன்; என்னைப்போல மிக்க நடுக்கமுறுவதாக, எக்காலும், யாயே யாதல் அவையேயாதல் ஒருகூற்றிற்படாதாகி யாயும் அவையுமாகி இருகூற்றிற் பட்ட இம்மயக்கத்தையுடைய ஊர்.—எ - று.

மையலூர் பெருவிதுப்புறுகவெனக்கூட்டுக.

யாயில்லையாயின், வளைகழலுதற்கு அஞ்சவேண்டா ; அவையில்லையாயின், முயங்குதற்கு அஞ்சவேண்டாவென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

'ஒருபாற் படாஅ தாகி யிருபாற் பட்டவிம் மைய லூர்' என்பதற்கு அச்சமும் நாணுமுண்டாய்வருத்தும் என்கூற்றிலுமில்லாது என்காதலறிந்து அவனோடு கூட்டவினையாத யாய்கூற்றிலுமில்லாது இருவர்கூற்றிலுமின்று மயங்குகின்றவூரெனினுமமையும்.

(அங)

(அச.) என்னை, புற்கை யுண்டும் பெருந்தோ ளன்னே
யாமே, புறஞ்சிறை யிருந்தும் பொன்னன் னம்மே
போரெதிர்ந் தெண்ணை போர்க்களம் புகினே
கல்லென் பேரூர் விழவுடை யாங்க
௫ ணேமுற்றுக் கழித்த மள்ளர்க்
குமணர் வெரூஉந் துறையன் னன்னே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—என்னுடையதலைவன், தன்னூடிமூர்தலறுமையாற் புற்கைநுகர்ந்தானாயினும் பகைவரஞ்சத்தக்க பெரியதோளையுடையன் ; யாம், அவனுடைய சிறைப் புறத்திருந்தும் பலகாலுங்காணப்பெறினும் மெய்யுறப்பெறாமையின் வருந்திப்

* அடுதோறுமுயங்கலென்றும் பாடம்.

† மகள் நக்கண்ணையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பொன்போலும் நிறத்தையுடையேமாயினேம்; போரைவேற்று வந்தவன் போர்க்களத்தின்கட்புகிற் கல்லென்னும் ஒலியையுடைய பெரியவூரின்கட் போர்செய்தற்கெடுத்த விழாவினையுடையவிடத்துத் தோள்வலிபேசி இன்பமுற்றுப்போக்கவீரர்க்கு உப்புவிற்பாரஞ்சத்தக்க ஏற்றிழிவுடைய துறையையொப்பன்.—எ - று.

என்னை புற்கையுண்டும் பகைவெல்லும் பெருந்தோளனும்; யாம் அவன் சிறைப்புறத்திருந்தும் பசப்பை வெல்லமாட்டாமையால் பொன்போன்றனமெனத் தன்வேட்கைமிகுதிகூறியவாறு; அன்றி, இதற்கு என்னை புற்கையுண்டும் வழங்கும் பெரியதோளையுடையனும் நம்மிடத்து அருளின்மையின், அவன் சிறைப்புறத் திருந்தும், பொன்போற்பசந்தேமென்று அழிந்துகூறியதாகப் பொருளுரைப்பாரு முளர்.

உமணர் வெரூஉம் துறையன்னனென்றதனாற்பயன் : வருத்தற்கூற்றின் ஆடவரையும் மகளிரையும் ஒக்கவருத்துவதல்லது அருளுமாறு கற்றிலனேயென்னும் நினைவிற்றாக்குக. (அ௪)

(அ௫.) என்னைக் கூரிஃ தன்மை யானு
மென்னைக்கு நாடிஃ தன்மை யானு
மாடா டென்ப வொருசா ரோரே
யாடன் றென்ப வொருசா ரோரே
௫ நல்ல பல்லோ ரிருநன் மொழியே
யஞ்சிலம் பொலிப்ப வோடி யெம்மில்
முழாவரைப் போந்தைப் பொருந்தி நின்று
யான்கண் டனனவ னாடா குதலே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—என்னுடையதலைவனுக்கு ஊர் இஃதல்லாமையானும் என்னுடைய தலைவனுக்கு நாடு இஃதல்லாமையானும் அவனுக்கு இயல்பாயவென்றியை அவனதுவென்றியென்று சிறப்பாகச்சொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; அவனதுவென்றியன் றென்றுசொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; பலரும் ஒத்து ஒவ்வாமற்கூறும் இவ்விருவகைப் பட்ட நல்லவார்த்தையும் நல்லவாயிருந்தன; அவ்வாறுகூறினராயினும், அழகிய சிலம்பார்ப்ப ஓடிச்சென்று, எம்முடையமனையின்கண் முழாப்போலும் பக்கத்தை யுடைய பனையைப்பொருந்திநின்று, எனதுவளையும் கலையுமுதலானவை தோற்கும் ஆண்மையுடைமையின், அவனதுவென்றியாதல் யான்கண்டேன்.—எ - று.

பின்னும் ஒருகால் என்னையென்றதனால், இவனது ஆதரவுதோற்றிநின்றது. நல்லவென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; ஆடென்றதூஉம் ஆடன்றென்றதூஉம் அவனைச் சுட்டியேகூறினமையின், இருநன்மொழியும் நல்லவென்றாரெனினுமமையும். ()

(அ௬.) சிற்றி னற்றூண் பற்றி நின்மகன்
யாண்டுள னோவென வினவுதி யென்மகன்
யாண்டுள னாயினு மறியே னோரும்

புலிசேர்ந்து போகிய கல்லளை போல
௫ வீன்ற வயிறோ விதுவே
தோன்றுவன் மாதோ போர்க்களத் தானே.

திணை - வாகை; துறை - ஏறாண்முல்லை.

காவற்பெண்டின் பாட்டு.

இ - ள்.—சிறிய இல்லின்கண் நல்லதூணைப்பற்றிநின்று நின்மகன் எவ்விடத்துளனோவென்று கேட்பை; என்னுடையமகன் எவ்விடத்துளனாயினும் அறியேன்; புலிகிடந்துபோன கன்முழைபோல அவனைப்பெற்றவயிறோ இஃது; அவன் செருக்களத்தின்கண்ணே தோன்றுவன்; அவனைக்காணவேண்டின், ஆண்டுச்சென்றுகாண்.—எ - று.

'ஈன்றவயிறோவிது' என்றகருத்து: புலிசேர்ந்துபோகிய அளைபோல அவனுக்கு என்னிடத்து உறவும் அத்தன்மைத்தென்பதாம். ஓருமென்பதூஉம், மாதோவென்பதூஉம் - அசைச்சொல். (அசு)

(அஎ.) *களம்புக லோம்புமின் றெவ்விர் போரெதிர்ந்
தெம்முளு முளனொரு பொருநன் வைக
லெண்டேர் செய்யுந் தச்சன்
றிங்கள் வலித்த காலன் னோனே.

திணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.

†அதியமானெடுமானஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—போர்க்களத்தின்கட்புகுதலைப் போற்றுமின், பகைவிர், போரின்கண் மாறுபட்டு எங்களுள்வைத்தும் ஒருவீரனுளன்; ஒருநாள் எட்டுத்தேரைச் செய்யுந்தச்சன் ஒருமாதங்கூடிக் கருதிச்செய்யப்பட்டதோர் தேர்க்காலையொப்பன்.—எ - று.

போரெதிர்ந்து களம்புகலோம்புமின், எம்முளுமுளனெனக்கூட்டுக.

எம்முளுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. தேர்க்காலோடு உவமை - விரைவும் திண்மையுமாகக்கொள்க. (அஎ)

(அஅ.) யாவி ராயினுங் கூழை தார்கொண்
டியாம்பொருது மென்ற லோம்புமி னோங்குதிற
லொளிறிலங்கு நெடுவேன் மழவர் பெருமகன்
கதிர்விடு நண்பூ ணம்பகட்டு மார்பின்

---

* இச்செய்யுளை, வாகைத்திணையின் துறையாகிய அரும்பகைதாங்கும் ஆற்றற்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உக - ம் சூத்திரவுரை].

† அதிகமான் நெடுமானஞ்சியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ரு விழவுமேம் பட்ட நற்போர்
முழவுத்தோ ளென்னையைக் காணா வூங்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—எப்பெற்றிப்பட்டீராயினும், அணியையும் தூசியையுங்கொண்டு யாம் அவனொடு பொருவோமென்றுசொல்லுதலைப் பாதுகாமின், உயர்ந்த வலியையுடைய பாடஞ்செய்யும் விளங்கிய நெடிய வேலையுடைய இளையோர்க்குத் தலைவனாகிய சுடர்விடுகின்ற துன்னிய தொழிலையுடைய பூணணிந்த அழகிய வலிய மார்பினையும் கழல்வேள்விமுதலாகிய விழாச்சிறந்த நல்லபோரைச்செய்யும் முழாப்போலுந்தோளினையுமுடைய என்னிறைவனைக்காண்பதற்குமுன் ; கண்டால் அதுசெய்தல் அரிதாகலான்.—எ - று.

என்னையைக் காணாவூங்கு யாவிராயினும் பொருதுமென்றல் ஓம்புமினெனக் கூட்டுக. (அஅ)

(அகூ.) இழையணிப் பொலிந்த வேந்துகோட் டல்குன்
மடவர லுண்கண் வாணுதல் விறலி
பொருநரு முளரோ நும் மகன்றலை நாட்டென
வினவ லானாப் பொருபடை வேந்தே
ரு எறிகோ லஞ்சா வரவி னன்ன
சிறுவன் மள்ளரு முளரே யதான்று
பொதுவிற் றூங்கும் விசியுறு தண்ணுமை
வளிபொரு தெண்கண் கேட்பி
னதுபோ ரென்னு மென்னையு முளனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மணிக்கோவையாகிய அணியாற்பொலிந்த ஏந்திய பக்கத்தினையுடைய அல்குலினையும் மடப்பத்தினையும் மையுண்டகண்ணினையும் ஒளிதங்கிய நுதலினையுமுடைய விறலி, என்னோடு பொருவாருமுளரோ நும்முடைய பெரிய இடத்தினையுடைய நாட்டின்கண்ணென என்னைக் கேட்டலமையாத செருச்செய்யுந்தானையையுடைய வேந்தே, நீ போர்செய்யக் கருதுவையாயின், எமுடைய நாட்டின்கண்ணே அடிக்குங்கோலுக்கு அஞ்சாத எதிர்மண்டும் பாம்புபோன்ற இளைய வலியவீரருமுளர் ; அதுவேயன்றி, மன்றின்கண் தூங்கும் பிணிப்புற்ற முழவினது காற்றெறிந்த தெளிந்த ஓசையையுடைய கண்ணின்கண் ஒலியைக் கேட்பின், அது போர்ப்பறையென்றுமகிழும் என்னுடைய தலைவனுமுளன்.—எ - று.

‘தெண்கண்’ என்றது, அதன்கண் ஓசையை. போரென்றது, போர்ப்பறையை. (அகூ)

(கூo.) உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்த
ளடைமல்கு குளவியொடு கமழுஞ் சாரன்

மறப்புலி யுடலின் மான்கண முளவோ
மருளின விசும்பின் மாதிரத் தீண்டிய
௫ விருளு முண்டோ ஞாயிறு சினவி
னச்சொடு தாக்கிய பாருற் றியங்கிய
பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொல்லிய
வரிமணன் ஞெமலக் கற்பக நடக்கும
பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ
௧௦ வெழுமரங் கடுக்குந் தாடோய் தடக்கை
வழுவில் வன்கை மழவர் பெரும
விருநில மண்கொண்டு சிலைக்கும்
பொருநரு முளரோ நீகளம் புகினே.

திணையுந் துறையும் அவை.

அவனை ஔவையார் பாடியது.

இ - ள் —முரிந்த வளையையொப்ப மலர்ந்த வெண்காந்தட்பூ இலைதழைத்த குளவியுடனேநாறும் மலைச்சாரற்கண் மறத்தையுடைய புலிசீறின் எதிர்நிற்கவல்ல மானினமுமுளவோ? மயங்கிய ஆகாயத்திடத்தும் திசையின்கண்ணும் செறிந்த இருளுமுண்டோ ஞாயிறு கோபித்தெழுமாயின்? பாரத்தமிகுதியாற் பார் அச்சுமரத்தோடு வந்து தாக்கி உற இருத்தலின் நிலத்தின்கட்குளித்த பண்டத்தையுடைய சகடத்தினது ஆழ்ச்சியைப்போக்குதற்குப் புனல்கொழிக்கப்பட்ட மணற்பரக்கவும் கற்பிளக்கவும் நடக்கவல்ல மிக்க மனச்செருக்கினையுடைய கடாவிற்குப் போதற்கரிய துறையுமுண்டோ? இல்லையன்றே; அவைபோல, கணையமரத்தையொக்கும் முழந்தாளிலேபொருந்திய பெரியகையாகிய தப்பாத வண்மையைச் செய்யும் கையினையுடைய வீரர்க்குத்தலைவ, பெரிய நிலத்தின்கண் நின்ற மண்ணைக்கொண்டு ஆர்க்கும் வீரரும் உளரோ? இல்லையன்றே, நீ போர்க்களத்திற் புகின்.—எ - று.

மழவர்பெரும, நீ களம்புகின், பொருநருமுளரோ? இல்லையன்றேயெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. தடக்கையையுடைய பெருமவெனக்கூட்டி, வன்கையை மழவரொடுகூட்டியுரைப்பினுமமையும்.

இருநிலமாகிய மண்ணென்பாருமுளர். மதப்பகடென்பதூஉம் பாடம். (௯௦)

(௯௧.) வலம்படு வாய்வா ளேந்தி யொன்னார்
களம்படக் கடந்த கழறொடித் தடக்கை
யார்கலி நறவி னதியர் கோமான்
போரடு திருவிற் பொலந்தா ரஞ்சி
௫ பால்புரை பிறைநுதற் பொலிந்த சென்னி
நீல மணிமிடற் றொருவன் போல
மன்னுக பெரும நீயே தொன்னிலைப்
பெருமலை விடரகத் தருமிசைக் கொண்ட

சிறியிலை *நெல்லித் தீங்கனி குறியா
௧0 தாத லின்னகத் தடக்கிச்
சாத னீங்க †வெமக்கீத் தனையே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

அவனை அவர் நெல்லிப்பழம்பெற்றுப் பாடியது.

இ - ள்.—வென்றியுண்டான தப்பாத வாளையெடுத்துப் பகைவர் களத்தின் கட்பட வென்ற கழலவிடப்பட்ட வீரவளைபொருந்திய பெரிய கையினையுடைய மிக்க ஆரவாரத்தைச்செய்யும் மதுவினையுடைய அதியர்கோமான், மாற்றாரைப் போரின்கட்கொல்லும் வீரச்செல்வத்தினையும் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட மாலையையுமுடைய அஞ்சி, நீ பால்போலும்பிறை நுதல்போலப்பொலிந்த திருமுடியினையும் நீலமணிபோலும் கரிய திருமிடற்றினையுமுடைய ஒருவனைப்போல நிலைபெறுவாயாக ; பெரும, நீ, பழையநிலைமையையுடைய பெரியமலையிடத்து விடரின்கண் அரிய உச்சிக்கட்கொள்ளப்பட்ட சிறிய இலையினையுடைய நெல்லியின் இனிய பழத்தைப்பெறுதற்கு அரிதென்றுகருதாது அதனாற்பெறும் பெரும்பயத்தினை எமக்குக்கூறாது நின்னுள்ளே அடக்கிச் சாதலொழிய எமக்கு அளித்தாயாதலான்.— எ - று.

'நீல மணிமிடற் றொருவன் போல' என்றகருத்து, சாதற்குக்காரணமாகிய நஞ்சுண்டும் நிலைபெற்றிருந்தாற்போல நீயும் சாவாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

அதியர்கோமான், அஞ்சி, நெல்லித்தீங்கனி எமக்கு ஈத்தாயாதலால், பெரும, நீ நீலமணிமிடற்றொருவன்போல மன்னுகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'பிறைநுதற் பொலிந்த சென்னி' என்பதற்குப் பிறைதான் நுதலிடத்தே பொலிந்தசென்னியெனினுமமையும். (௯௧)

(௯௨.) யாழொடுங் கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா
பொருளறி வாரா வாயினுந் தந்தையர்க்
கருள்வந் தனவாற் புதல்வர்தம் மழலை
யென்வாய்ச் சொல்லு மன்ன வொன்னார்
௫ கடிமதி லரண்பல கடந்த
நெடுமா னஞ்சிநீ யருளன் மாறே.

திணை - அது , துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாழோசைபோல இசையால் இன்பமுஞ்செய்யா, காலத்தோடும் கூடிவாரா ; பொருளும் அறியவாரா ; ஆயினும், தந்தையர்க்கு அருளுதல்வந்தன, பிள்ளைகளுடைய இளஞ்சொல், என்னுடைய வாயின்கட்சொல்லும் அத்தன்மை

“* மால்வரைக், கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி, யமிழ்துவிளை தீங்கனி யௌவைக் கீந்த, வுரவுச்சினங் கனலு மொளிதிகழ் நெடுவேல், அரவக் கடற்றானை யதிகனும்” என்றார் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் [அடி - ௯௯ - ௧0௩].

† எமக்கீத்தோயேயென்றும் பாடம்

யன, பகைவராது காவலையுடைத்தாகிய மதிலையுடைய அரண்பலவற்றையும்வென்ற வெம்மானஞ்சி, நீ அருளுதலால்.—எ - று.

புதல்வர்மழலை தந்தையர்க்கு அருள்வந்தன; அஞ்சி, நீ அருளுதலால், என் வாய்ச்சொல்லும் அன்னவெனக்கூட்டுக.

யாழென்றது, யாழிற்பிறந்த ஓசையை. பொருளுமென்னும் உம்மை - விகாரத்தால் தொக்கது. (௯௨)

(௯௩.) திண்பிணி முரச மிழுமென முழங்கச்
சென்றமர் கடத்தல் யாவது வந்தோர்
தார்தாங் குதலு மாற்றார் வெடிபட்
டோடன் மரீஇய பீடின் மன்னர்
௫ நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக்
காதன் மறந்தவர் தீதுமருங் கறுமா
ரறம்புரி கொள்கை நான்மறை முதல்வர்
திறம்புரி *பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி
மறங்கந் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த
௧௦ நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென
வாள்போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர் மாதோ
வரிஞிமி றார்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்
தண்ணல் யானை யடுகளத் தொழிய
வருஞ்சமந் ததைய நூறிநீ
௧௫ பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட மாறே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவன் போந்து புண்பட்டுநின்றானை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—திண்ணிய பிணிப்பையுடையமுரசம் இழுமென்னும் ஓசையை யுடைத்தாய் ஒலிப்ப மேற்சென்று போரைவெல்லுதல் இனி எங்கேயுள்ளது? நின்னோடு எதிர்ந்துவந்தோர், நினது தூசிப்படையைப்பொறுத்தற்கும் மாட்டாராய்ச் சிதறிக் கெட்டுப்போகவிலைமருவிய பெருமையில்லாத அரசரது நோயின்பக்கத் தான் இறந்த உடம்பையணைத்துத் தமது ஆசைத்தன்மையை மறந்து அவர்வாளாற் படாதகுற்றம் அவரிடத்தினின்றும் நீக்கவேண்டி அறத்தைவிரும்பிய கோட்பாட் டையுடைய நான்குவேதத்தையுமுடைய அந்தணர் நல்லகூற்றிலேபொருந்திய பசிய தருப்பைப்புல்லைப் பரப்பினராய்க் கிடத்தித் தமது ஆண்மையே பற்றுக்கோ

---

* தருப்பையிற்கிடத்தி வாளாற் போழப்படுதல் அரசகுலத்தினர்க்கு இயல் பென்பதைப் பின்வரும் மணிமேகலைப்பாட்டானுமுணர்க; உக - வது சிறைவிடு காதை: "கோற்றம் கொண்டு குடிபுறம் காத்துச், செற்ற தெவ்வர் தேயத்தம ராக்கியுந், தருப்பையிற் கிடத்தி வாளிற் போழ்ந்து, செருப்புகல் மன்னர் செல் வுழிச் செல்கென, மூத்து விளிதல் இக்குடிப் பிறந்தோர்க்கு, நாப்புடை பெயராது நாணுத்தக வுடைத்தென."

டாக நல்லபூசலிலேபட்ட மேம்பட்ட வீரக்கழலினையுடைய வேந்தர்சென்றும் உல கத்திலே செல்கவென்று வாளோச்சிப்படுக்கும் இழிதகவும் பிழைத்தார்கள், வரியை யுடைய தேனீ ஒலிக்கும் வாயின்கண்வந்துபுகுகின்ற மதத்தினையுடைய நிலைமை

பொருந்திய யானை போர்க்களத்தின்கண்ணேபடப் பொறுத்தற்கரிய பூசலின்கண்ணே சிதறவெட்டி, பெரிய தகைமையையுடையாய், நீ சிறிய புண்பட்டபடியால்.—எ-று.

பெருந்தகாய், நீ அருஞ்சமம் ததையநூறி விழுப்புண்பட்டவாற்றான் நின்னோ டெதிர்த்துவந்தோர்தாம் பீடின்மன்னர்விளித்த யாக்கைதழீஇ நீள்கழன்மன்னர் செல்வழிச்செல்கென வாள்போழ்ந்தடக்கலும் உய்ந்தனராதலின், இனி நின்னோ டெதிர்ப்பாரின்மையின், முரசுமுழங்கச்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டுக.

சென்றமர்கடத்தல் யாவது என்றதனானும், வாள்போழ்ந்தடக்கலுமுய்ந்தன ரென்றதனானும் வந்தோர்பட்டமை விளங்கும். இன்னும் இதற்கு நின்வாளாற் பட்டுத் துறக்கம்பெற்றதேயன்றி வாள்போழ்ந்து அடக்கலுமுய்ந்தனராகலின், அவ ர்க்குப் பிறர்மேற்சென்று அமர்கடத்தல் என்னபயனுடைத்தென்றுரைப்பினுமமை யும்; இனி, வந்தோராகிய மன்னர் நீ விழுப்புண்பட்டபடியாலே வாள்போழ்ந் தடக்கலும் உய்ந்தார்; இனி நின்னோடெதிர்ப்பாரின்மையின் மேற்சென்று அமர் கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டி அதற்கேற்ப உரைப்பாருமுளர். தார்தாங்கலுமென்ற உம்மை - இழிவுசிறப்பு. வாள்போழ்ந்தடக்கலுமென்பது, நினக்குத்தோலைந்தா ரென்னும் இழிதகவேயன்றித் தமர்வாள்போழ்ந்தடக்குமிழிவையும் உய்ந்தனரென எச்சவும்மையாய்நின்றது. (௯௩)

(௯௪.) ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலி
னீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல
வினியை பெரும வெமக்கே மற்றதன்
றுன்னருங் கடாஅம் போல
௫ வின்னாய் பெருமநின் னொன்னா தோர்க்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—ஊரின்கட் சிறுபிள்ளைகள் தனதுவெள்ளிய கோட்டைக் கழுவுதல் காரணமாக நீரையுடையதுறைக்கட்படியும் பெரியகளிறு அவர்க்கு எவ்வாறு எளி தாய் இனிதாம்? அவ்வாறே எங்களுக்குப் பெரும, இனியை; மற்றதனுடைய அணுகுதற்கரிய மதம்பட்டநிலைமை எவ்வாறு இன்னாதாம்? அதுபோலப் பெரும, நின்பகைவர்க்கு இன்னாய்.—எ-று.

கழாஅலினென்பதற்குக் கழுவப்படுதலாலெனினுமமையும். (கச)

(கரு.) இவ்வே, பீலி யணிந்து மாலை சூட்டிக்
கண்டிரள் நோன்காழ் திருத்திநெய் யணிந்து
கடியுடை வியனக ரவ்வே யவ்வே
பகைவர்க் குத்திக் கோடுநுதி சிதைந்து
௫ கொற்றுறைக் குற்றில மாதோ என்றும்
உண்டாயிற் பதங்கொடுத்

தில்லாயி னுடனுண்ணும்
இல்லோ ரொக்கல் தலைவன்
அண்ணலெங் கோமான் வைந்நுதி வேலே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாண்மங்கலம்.

அவன்தூதுவிடத் தொண்டைமானுழைச்சென்ற ஔவைக்கு அவன்படைக் கலங்கொட்டில்காட்ட அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இவைதாம், பீலி அணியப்பட்டு மாலைசூட்டப்பட்டு உடலிடத் திரண்ட வலியகாம்பை அழகுபடச்செய்யப்பட்டு நெய்யிடப்பட்டுக் காவலையுடைய அகன்ற கோயிலிடத்தன ; அவைதாம், பகைவரைக்குத்துதலாற் கங்குநுனியுமுரி ந்து கொல்லனது பணிக்களரியாகிய குறிய கொட்டிலிடத்தனவாயின, எக்காலும் ; செல்வமுண்டாயின் உணவுகொடுத்து இல்லையாயின் உள்ளதனைப் பலரோடுகூட வுண்ணும் வறியோருடைய சுற்றத்திற்குத்தலைவனாகிய தலைமையையுடைய எம் வேந்தனுடைய கூரிய நுனியையுடைய வேல்.—எ - று.

பீலியணிந்தென்பதுமுதலாகிய வினையெச்சம் நான்கும் வியனகரவென்னும் குறிப்புவினையோடு முடிந்தன ; இவற்றைச் செயவெனெச்சமாகத் திரிப்பினு மமையும். 'சிதைந்து .... குற்றில' என்பது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்து கூறப்பட்டது.

இவை வியனகர ; வைந்நுதிவேலாகிய அவை கொற்றுறைக் குற்றிலத்தன வெனக்கூட்டுக.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. வினைக்குறிப்பாக லின், ஆக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. (கரு)

(கசு.) அலர்பூந் தும்பை யம்பகட்டு மார்பிற்
றிரண்டுநீடு தடக்கை யென்னை யிளையோற்
கிரண்டெழுந் தனவாற் பகையே யொன்றே
பூப்போ லுண்கண் பசந்துதோ ணுணுகி
௫ நோக்கிய மகளிர்ப் பிணித்தன் றொன்றே
விழவின் றாயினும் படுபதம் பிழையாது
மையூன் மொசித்த வொக்கலொடு துறைநீர்க்

கைமான் கொள்ளு மோவெண
வுறையுண் மூனியுமவன் செல்லு மூரே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.
அவன்மகன்போதட்டெழினியை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மலர்ந்த பூவையுடைய தும்பைக்கண்ணியையணிந்த அழகிய வலிய மார்பினையும் திரண்டு நீண்ட பெரிய கையினையுமுடைய என்னிறைவன்மகன் இனியோனுக்குப் பகை இரண்டுதோன்றின ; அவற்றுள், பூப்போலும் வடிவினையுடைய மையுண்டகண்கள்பசப்பத் தோள்மெலியத் தன்னைப் பார்த்தமகளிரை

நெஞ்சுபிணித்ததனுல் அவர்தனிகூருதலின் உண்டாயது ஒருபகை ; அவன் எடுத்துவிட்டுச்சென்றிருக்கும் ஊர், விழாவில்லையாயினும், உண்டாக்கப்படும் உணவு யாவர்க்குந்தப்பாமற் செம்மரியாட்டுத்தசையைத்தின்ற சுற்றத்துடனே யாறுங் குளனுமுதலாகியவற்றின் துறைநீரை அவன்யானை மூசத்தன்னுமெனக்கருதி அவ்விடத்துறைநலவெறுக்கும், அவ்வெறுத்ததனுலுண்டாயது ஒருபகை, ஆகப் பகை இரண்டு.—எ - று.

பசந்து நனுகி என்னும் செய்தெனெச்சங்களைச் செயவெனெச்சமாக்கி, அவற்றைப் பிணித்தன்றென்னும் வினையோடுமுடிக்க.

இதனுல், அவன் இன்பச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்புங்கூறியவாறு. ஒரசம் — அசைநிலே. (கசு)

(கஎ.) போர்க்குறை இப் புகன்றுகழித்தவா
ளுடன்றவர்காப் புடைமதிலழித்தலி
னூனுற மூழ்கி யுருவிழந் தனவே
வேலே, குறும்படைந்த வரண்கடந்தவர்
(ரு) நறுங்கள்ளி னுடுகைத்தலிற்
சுரைதழீஇய விருங்காழொடு
மடைகலங்கி நிலைதிரிந்தனவே
களிறே, எழூஉத்தாங்கிய கதவுமலைத்தவர்
குருஉக்களிற்றுக் குறும்புடைத்தலிற்
(௧0) பருஉப்பிணிய தொடிகழிந்தனவே
மாவே, பரந்தொருங்கு மலைந்தமறவர்
பொலம்பைந்தார் கெடப்பரிதலிற்
களனுழந் தசைஇய மறுக்குளம் பினவே
அவன்றுனும், நிலந்திரைக்குங் கடற்றுனைப்
(கரு) பொலந்தும்பைக் கழற்பாண்டிற்
கணைபொருத துளைத்தோலன்னே

ஆயிடை, உடன்றோ ருய்தல் யாவது தடந்தாட்
பிணிக்கதிர் நெல்லின் செம்மன் மூதூர்
நுமக்குரித் தாகல் வேண்டிற் சென்றவற்
௨0 கிறுக்கல் வேண்டுந் திறையே மறுப்பி
னொல்வா னல்லன் வெல்போ ரானெனச்
சொல்லவுந் தேறீ ராயின் மெல்லியற்
கழற்கனி வகுத்த துணைச்சில் லோதிக்
குறுந்தொடி மகளிர் தோள்விட
௨௫ லிறும்பூ தன்றஃ தறிந்தா டுமினே.

திணையும் துறையும் அவை.
அதியமான் நெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—போரைச்செய்தற்குப் புடைபெயர்த்து உலாவி விரும்பி உறைகழித்தலைக்கடாம், பகைத்தவரது கலனையுடைய அரணையழித்தலான் அவர்தலையின் கண்ணே உறக்குளித்துக் கருவாய்போய் வடிவிழந்தன; அவன்வேல்கள்தாம், குறும்பர்சேர்ந்த அரண்களைவென்று அப்பகைவரது நறிய மதிலையுடைய காட்டையழித்தலாற் சுரைபொருந்திய கரியகாம்புடனே ஆணிகலங்கி நிலைகெட்டன; அவன்களிறுதாம், கணையமரத்தாற் றடுக்கப்பட்ட கதவைப்பொருது அப்பகைவரது திரண்ட கனித்தலையுடைய அரணையழித்தலாற் பரியபிணித்தலையுடையவாகிய இம்புரிகள் கழன்றன; அவன்குதிரைதாம், பரந்துவந்து ஒக்கப்பொருதவீரரது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பசிய மாலையையுடையமார்பு உருவழிய ஓடுதலாற் போர்க்களத்தின்கட் பொருதவருடைய குருதியான் மறப்பட்ட குளம்பையுடையவாயின; அவன்றானும், நிலவுலகத்தைத் தன்னுள்ளேயடக்கும் கடல்போன்ற படையுடனே பொன்னானியன்ற தும்பைக்கண்ணியையுடைய, கழல்வடிவாகவும் கண்ணிவடிவாகவும்செய்து செறிக்கப்பட்டு அம்புபடுதலால் துளைபட்ட பரிசையையுடையன்; அவ்விடத்து அவனால் வெகுளப்பட்டோர் பிழைத்தல் எங்ஙனேயுள்ளது ! பெரியதாளினையும் ஒன்றோடொன்று தெற்றிக்கிடக்கின்ற கதிரினையுமுடைத் திரிய செல்வியையுடைய தலைமைபொருந்திய பழையவூர் நுங்கட்கு உரித்தாக வேண்டுவீராயிற் போய் அவனுக்குத் திறைகொடுத்தல்வேண்டும்; கொடீராயின், அதற்கு உடம்படுவானல்லன் வெல்லும்பூசலையுடையானென்று யான்சொல்லவும் தெளியீராயின், நுமக்கு மெல்லிய தன்மையையும், கழன்மணியினது கனியால் கூறுபடுத்துச்சுருட்டப்பட்ட இணையாகிய சிலவாகிய பனிச்சையையும் குறிய வளையையுமுடைய உரிமைமகளிரது தோளைப் பிரிந்துறைதல் வியப்பன்று; அதனையறிந்து போர்செய்ம்மின்.—எ - று.

அறிந்தாடுமினென்றகருத்து: அறியிற் போர்செய்தல் அரிதென்பதாம். குறும்பு - சிற்றரண். கடற்றானையினையும், பொலந்தும்பையினையுமுடைய அவன்

(கூ அ.) முனைத்தெவ்வர் முரணவியப்
பொரக்குறுகிய நுதிமருப்பினி
னினக்களிறு செலக்கண்டவர்
மதிற்கதவ மெழுச்செல்லவும்
ரு பிணனழுங்கக் களனுழக்கிச்
செலவமைந்த குளம்பினி
னினநன்மாச் செலக்கண்டவர்
கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்
மார்புறச் சேர்ந்தொல்காத்
க0 தோல்செறிப்பினின் வேல்கண்டவர்
தோல்கழியொடு பிடிசெறிப்பவும்
வாள்வாய்த்த வடுப்பரந்தநின்
மறமைந்தர் மைந்துகண்டவர்

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

புண்படு குருதியம்பொ டுக்கவும்
கரு நீயே, ஐயவி புகைப்பவுந் தாங்கா தொய்யென
வுறுமுறை மரபிற் புறநின் றுய்க்குங்
கூற்றத் தனையை யாகலிற் போற்றா
ரிரங்க விளிவது கொல்லோ வரம்பணைத்
திறங்குகதி ரலமவரு கழனிப்
உ0 பெரும்புனப் படப்பையவ ரகன்றலை நாடே

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; திணை - வஞ்சியும், துறை - கொற்ற வள்ளையுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—போர்முனைக்கட் பகைவரது மாறுபாடு அடங்கப் பொருதலால் தேய்த்துக் குறைந்த நுனியுடைத்தாகிய கோட்டையுடைய நின்து இனமாகிய யானை போகக்கண்ட பகைவர் தமது மதில்வாயிற்கதவங்களும் கணையமரங்களும் புதிதாக விடுதற்குப் பழையன போக்கவும், பட்டோரது பிணம் உருவழியப் போர்க்களத்தை உழக்கிச்செல்லுதலால் வருத்திய குருதிக்கறைபொருந்திய குளம்பையுடைய நினது இனமாகிய நல்லகுதிரைபோகக்கண்ட அப்பகைவர்தாம் கவைத்தவேல முள்ளாற் காட்டுவாயில்களை அடைப்பவும், நின்பகைவரது மார்பின்கண்ணே தைத்த வழி ஆண்டுத்தைத்து நில்லாது உருவிப்போன உறையின்கட் செறித்தலில்லாத நின்வேலைக்கண்டபகைவர் தமது கிடுகைக் காம்புடனே கைக்கீட்டடைச்செறிக்கவும், வாள் வாய்க்கத்தைத்த வடுப்பரந்த நின்னுடைய மறத்தையுடையவீரரது வலியைக்

கண்ட அப்பகைவர் புண்பட்ட குருதியையுடைய அம்பைத் தூணியகத்தடக்கிக் கொள்ளவும், நீதான் வெண்சிறகுகளைக் காலனாகப்புகைப்பவும் தரியாது விரைய வந்து பொருந்துதன்முறைமையையுடைய இயல்பிற் புறத்தேநின்ற உயிரைக் கொடுபோதும் கூற்றத்தையொப்பை; ஆதலாற் பகைவரிரங்கக் கெடுவதுகொல் லோ! வரம்பைச்சேர்ந்து வளையும் நெற்கதிர்சுழலும் கழனியொடு மிக்க நீர்ப்பக் கத்தையுடைய அவரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடு.—எ - று.

செல்லவுமென்பதுமுதலாய செயவெனெச்சங்கள் கூற்றத்தனையையென்னும் வினைக்குறிப்போடுமுடிந்தன.

நீ கூற்றத்தனையையாகலிற் போற்றார்நாடு அவரிரங்க விளிவதுகொல்லெனக் கூட்டுக.

கொல்லும், ஓவும் - அசைநிலை. (௯௮)

(௯௯.) அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியு
மரும்பெறன் மரபிற் கரும்பிவட் டந்து
நீரக விருக்கை யாழி சூட்டிய
தொன்னிலை மரபினின் முன்னோர் போல
௫ வீகையங் கழற்கா லிரும்பனம் புடையற்
பூவார் காவிற் புனிற்றுப்புலா னெடுவே

லெழுபொறி நாட்டத் தெழாஅத் தாயம்
வழுவின் றெய்தியு மமையாய் செருவேட்
டிமிழ்குரன் முரசி னெழுவரொடு முரணிச்
௧௦ சென்றமர் கடந்துநின் னாற்ற றோற்றிய
வன்றும் பாடுநர்க் கரியை யின்றும்
பரணன் பாடினன் மற்கொன் மற்றுநீ
முரண்மிகு கோவலூர் நூறிநின்
னரண்டு திகிரி யேந்திய தோளே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் கோவலூரெறிந்தானை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தேவர்களைப்போற்றிவழிபட்டும் அவர்களுக்கு வேள்விக்கண் ஆவுதியை அருத்தியும் பெறுதற்கரிய முறைமையையுடைய கரும்பை விண்ணுலகத்தினின்று இவ்வுலகத்தின்கட் கொடுவந்து தந்தும் கடலாற்சூழப்பட்ட நிலத்தின் கண்ணே சக்கரத்தைநடாத்திய பழையநிலைமையொருத்திய முறைமையையுடைய நின்குடியிற் பழையோரையொப்பப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வீரக்கழல் புனைந்த காலினையும், பெரிய பனந்தோடாகிய தாரினையும் பூநிறைந்த காவினையும் நாடோறும் புதிய ஈரம்புலராத புலாலையுடைய நெடிய வேலினையுமுடைய எழிலாஞ்

சினையும் காதலையுடைய ஒருகாலும்நீங்காத அரசவுரிமையைத் தப்பின்றாகப்பெற்றும் அமையாயாய்ப் போரைவிரும்பி ஒலிக்கும் ஓசைபொருந்திய முரசினையுடைய எழரசரொடுபகைத்து மேற்சென்று போரின்கண்வென்று நின்வலியைத்தோற்றுவித்த அற்றைநாளும் பாடுவோர்க்குப் பாட அரியை; இற்றைநாளும் பரணன்பாடினன், நீ மாறுபாடுமிக்க கோவலூரை அழித்து வென்று பிறவும் அரண்களையழிக்கின்ற ஆழியைத்தாங்கிய நினதுதோளை.—எ - று.

இன்றும் பரணன்பாடினனென்றது, அவனும் தன்பெருமையாற்பாடினன்; பிறராற்பாடப்படுதலரிதென்றதாம்.

நின் ஆற்றலேற்றிய அன்றும் பாடுநர்க்கு அரியை; திகிரியேந்தியதோளை இன்றும் பரணன்பாடினனெனக்கூட்டுக.

கழற்காலையும் புடையலையும் காலையும் வேலையுமுடைய நின்முன்னோர்போலத் தாயமெய்தியும் அமையாயெனமாறிக்கூட்டுக. காதல் - ஆய்தல். மூவரொடுமுரணியென்றும், முரணுதிகிரியென்றும் பாடம். கொல் - ஐயம். மன் - அசைநிலை. பூவார்கா - வானோர் இவன்முன்னோர்க்கு வரங்கொடுத்தற்குவந்திருந்ததோர்கா. இவனுக்குப் பனந்தார்கூறியது, *சேரமாற்கு உறவாதலின். எழுபொறிநாட்டமென்பதற்கு எழரசர்நாடுங்கூடி ஒருநாடாய் அவ்வேழரசர்பொறியுங்கூடிய பொறியோடுகூடிநின்ற தன்மையும் நீமையுமாராய்தலெனினுமமையும். ()

(௧௦௦.) கையது வேலே காலன புனைகழன்
மெய்யது வியரே மிடற்றது பசும்புண்

* உரியவேந்தாதலினென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

வட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை
யுச்சிக் கொண்ட வூசிவெண் டோட்டு
௫ வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு விரைஇச்
சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூடி
வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல
வின்னுமா றாதுசினனே யன்னோ
வுய்ந்தன ரல்லரிவ னுடற்றி யோரே
௧௦ செறுவர் நோக்கிய கண்டன்
சிறுவனை நோக்கியுஞ் சிவப்பா னாவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்தவமகன்பிறந்தவனைக்கண்டானை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கையின்கண்ணது, வேலே; காலின்கண்ண, அவிழ்ந்த வீரக்கழல்; உடம்பின்கண்ணது, வேர்ப்பு; மிடற்றின்கண்ணது, ஈரம்புலராத பசியபுண்; பகைவர் தொலைதற்கு ஏதுவாகிய வளரும் இளைய பனையினது உச்சிக்கண்ணே வாங்கிக் கொள்ளப்பட்ட வௌசித்தன்மையைப்பொருந்திய வெளியதோட்டையும் வெட்சியினது பெரியமலரையும் வேங்கைப்பூவுடனே விரவிச் சுருண்ட கரியமயிர் பொலிவு பெறச்சூடிப் புலியொடுபொருத வலிய யானையையொப்ப இன்னமுந்தீர்ந்திலது, சினம்; ஆதலால், ஐயோ! பிழைத்தாரல்லர், இவனைச்சினப்பித்தவர்கள்; பகைவரை வெகுண்டுபார்த்தகண் தன்னுடைய புதல்வனைப்பார்த்தும் சிவப்பமையாவாயின.—எ - று.

கழலனபுனைகழலென்பது, வீரத்திற்கும் வென்றிக்கும் கட்டின, போர்தோறும் வென்றுகட்டினவெனவுமாம். உம்மை - சிறப்பு.

தோட்டையும் மலரையும் வேங்கையொடுவிரைஇச் சூடிச் செறுவர்நோக்கிய கண் சிறுவனை நோக்கியும் சிவப்பாறா, ஆதலால், அன்னோ! இவனுடற்றியோர் உய்ந்தனரல்லரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வட்காரென்பது, கட்போரெனக்கூறுகின்றது; வட்கர் - குற்றமெனினுமமையும். (க00)

(க0க.) ஒருநாட் செல்லல மிருநாட் செல்லலம்
பலநாள் பயின்று பலரொடு செல்லினுந்
தலைநாட் போன்ற விருப்பினன் மாதோ
வணிபூ ணணிந்த யானை யியறேர்
௫ அதியமான் பரிசில் பெறூஉங் காலம்
நீட்டினு நீட்டா தாயினும் யானைதன்
கோட்டிடை வைத்த கவளம் போலக்
கையகத் ததுவது பொய்யா காதே

அருந்தே மாந்த நெஞ்சம்
க0 வருந்த வேண்டா வாழ்கவன் றாளே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாம் ஒருநாட்செல்லேம் இரண்டுநாட்செல்லேம் பலநாளும்பயின்று பலரோடுகூடச்செல்லினும் முதற்சென்றநாள்போன்ற விருப்பத்தையுடையவன், அணிகலமணிந்தயானையையும் இயன்றதேரையுமுடைய அதியமான்; பரிசில்பெறுங்காலை நீட்டிப்பினும் நீட்டியாதொழியினும், யானை தனதுகொம்பினிடையே வைக்கப்பட்ட கவளம்போல நமது கையகத்தது, அப்பரிசில்; அது தப்பாது; உண்ண ஆசைப்பட்டநெஞ்சே, நீ பரிசிற்கு வருந்தவேண்டா; அவன்தாள் வாழ்வதாக.—எ - று.

அதியமான்விருப்பினனென முன்னேகூட்டுக. கோட்டிடைவைத்தகவளம்

போலவென்றதற்கு யானை வாயிற்கொண்டதொகருமளவும் கோட்டிடைவைத்தகவ ளம்போலப் பரிசில் கையகத்ததுவென்க; அன்றிக் களிறுகோட்டிடைவைத்தகவ ளத்தைச் சிதைத்தாழ்த்தாயினும் அஃது அதற்குத்தப்பாதவாறுபோலப் பரிசில் சிறிது தாழ்ப்பினும் நமக்குத்தருதல் தப்பாதென்பதாக்கி உரைப்பினுமமையும்.

தானை முயற்சியென்பாருமுளர். அருந்தவென்பது, அருந்தெனக் கடைக் குறைக்கப்பட்டது; அருந்தென முன்னிலையேவலாக்கி உரைப்பினுமமையும். (கoக)

(கoஉ.) எருதே யிளைய நுகமுண ராவே
சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே
யவலிழியினு மிசையேறினு
மவண தறிகுநர் யாரென வுமணர்
௫ கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச் சன்ன
விசைவிளங்கு கவிகை நெடியோய் திங்க
ணாணிறை மதியத் தனையையிருள்
யாவண தோநின் னிழல்வாழ் வோர்க்கே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவன்மகன் பொகுட்டெழினியை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—எருதுகள் இளையதாம் நுகம்பூண்டலைமதியா; சகடந்தான் பண்டம் பெரிதாக இடப்பட்டது; ஆதலால், அது பள்ளத்தே இழியினும் மேட்டிலே ஏறி னும் அவ்விடத்துவரும் இடையூறறிவார் யாரென்றுநினைத்து உப்புவாணிகர் அச்சமரத்தின்கண்ணே அமைத்துக் கட்டப்பட்ட சேமவச்சைப்போன்ற புகழ்விளங்கிய இடக்கவிந்த கையையுடைய உயர்ந்தோய், நீ திங்களாகிய நாள்நிறைந்தமதியத்தை யொப்பை; ஆதலின், நின் நிழற்கண்வாழுமவர்கட்குத் துன்பமாகிய இருள் எவ் விடத்துள்ளது.—எ - று.

திங்கள்நாணிறைமதியத்தனையையென்றது, அறிவும் நிறைவும் அருளுமுத லாகிய குணங்களால் அமைந்தாயென்றவாறும். சேமவச்சன்னவென்றது, எற்றிழி

வுடைபவழி அச்சுமுறிந்துழிச் சேமவச்சு உதவினாற்போல நீ எவ்விடத்து நாட்டிற்கு ஓரிடையூறு உற்றால் அதனைக்கெடக் காத்தற்குரியையென்பதாம். 'எருதே யிளைய நுக முண ராவே, சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே' என்பது உவமைக்கேற்றாக சகடத்திற்குவரும் ஏதங்குறித்து உமணர் சேமவச்சியாத்தற்குக் காரணமாய்நின் றது. (கoஉ)

(கoங.) ஒருதலைப் பதலை தூங்க வொருதலைத்
தூம்பகச் சிறுமுழாத் தூங்கத் தூக்கிக்
கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரெனச்
சுரன்முதல் இருந்த சில்வளை விறலி

௫ செல்வை யாயிற் சேய்ஞ னல்லன்
முனைசுட வெழுந்த மங்குன் மாப்புகை
மலைசூழ் மஞ்சின் மழகளி றணியும்
பகைப்புலத் தோனே பல்வே லஞ்சி
பொழுதிடைப் படாஅப் புலரா மண்டை
௧௦ மெழுகுமெல் லடையிற் கொழுநிணம் பெருப்ப
*வலத்தற் காலை யாயினும்
புரத்தல் வல்லன் வாழ்கவன் றாளே.

திணை - அது ; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

அதியமான்நெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—காவினது ஒருதலைக்கண்ணே பதலைதூங்க ஒருதலைக்கண்ணே தூம்பை அகத்தேயுடைய சிறிய முழாவைத் தூங்கும்பரிசு தூக்கி இடுவோரின்மையின் ஏலாதுகவிழ்ந்த எம்மண்டையை இட்டுமலர்த்தவல்லார் யாரெனச்சொல்லிச் சுரத்திடத்தேயிருந்த சிலவாகியவளையையுடைய விறலி, நீ அவன்பாற்போவையாயின், அவன் சேய்மைக்கண்ணனல்லன்; முனைப்புலத்தைச் சுடுதலானெழுந்த இருட்சியையுடைய கரியபுகை மலையைச்சூழும்முகில்போல இளங்களிற்றைச்சூழும் பகைவர்தேயத்திருந்தான், பல்வேற்படையையுடைய அதியமான்; ஒருபொழுதும் ஓயாமல் உண்ணவும் தின்னவும் படுதலான் ஈரம்புலராத மண்டை மெழுகாலியன்ற மெல்லிய அடைபோலக் கொழுத்தநிணம் மிக உலகம் வறுமையுறுதலையுடைய காலமாயினும் பாதுகாத்தலைவல்லன், அவன்றாள்வாழ்க.—எ - று.

பதலையென்பது, ஒருதலைமுகமுடையதோர் தோற்கருவி; பகைப்புலத்தோனென்றகருத்து : பகைவர்பால் திறைகொண்டபொருளுடையனாதலின், நீ வேண்டியவெல்லாந்தருதல் அவனுக்கு எளிதென்பதாம். சேய்ஞனல்லனென்பதற்குப் பரிசில் நீட்டிப்பானல்லனென்று உரைப்பினுமமையும். உம்மை - சிறப்பு.(௧௦௩)

(௧௦௪) போற்றுமின் மறவீர் சாற்றுதும் நும்மை
யூர்க்குறு மாக்க ளாடக் கலங்குந்
தாட்படு சின்னீர்க் களிறட்டு வீழ்க்கு

* வறத்தற்காலையென்றும் பாடம்,

ம் ஈர்ப்புடைக் கராஅத் தன்ன வென்னை
௫ நுண்பல் கருமம் நினையா
திளையனென் றிகழிற் பெறலரி தாடே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நீங்கள் பாதுகாமின், மறவீர், நுமக்கு யாங்கள் அறிவிப்பேம்; ஊரின் கண் இளம்புதல்வர் ஆடக் கலங்குகின்ற காலளவான அளவிற்பட்ட நீருள்ளே யானையைக்கொன்றுவீழ்க்கும் இழுத்தலையுடைய முதலையையொக்கும் என் இறைவனது முன்னிய பலகருமத்தையும் நினையாதே அவனை இளையனென்று மதியாதிருப்பின் நுங்களுக்கு வென்றிபெறுதல் அரிது — எ - று.

மறவீர், நுமக்குச் சாற்றுதும்; என்னை இளையனென்றிகழின் வென்றிபெறுதல் அரிது; ஆதலால், நீர் போற்றுமினெனக் கூட்டுக.

மீப்புடைவென்றேனும், மிகுதியையுடையவென்று செப்பினுமமையும். (கoச)

(கoரு.) சேயிழை பெறுகுவை வாணுதல் விறலி
தடவுவாய்க் கலித்த மாயிதழ்க் குவளை
வண்டுபடு புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்
பெய்யினும் பெய்யா தாயினு மருவி
ரு கொள்ளுழு வியன்புலத் துழைகாலாக
மால்புடை நெடுவரைக் கோடுதோ றிழிதரு
நீரினு மினிய சாயற்
பாரி வேள்பாற் பாடினை செலினே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வேள்பாரியைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—சிவந்த அணியைப்பெறுகுவை, ஒளிதங்கிய நுதலினையுடைய விறலி, பெரிய இடத்தையுடைய சுனையின்கண் தழைத்த கரிய இதழையுடைய நீலத்தினது வண்டுமொய்க்கும் புதியமலரின்கட் குளிர்ந்ததுளிகலக்க மழைபெய்யினும் பெய்யாதொழியினும் அருவி கொள்ளிற்கு உழுத பரந்தநிலத்திடை நீர் ஓடுகாலாக ஓடக் கண்ணேணியையுடைய நெடியமலையினது சிகரந்தோறும் இழிதரும் நீரினும் மிகவினிய மென்மையையுடைய வேள் †பாரிபக்கலே நீ பாடிச்செல்லின்.— எ - று.

விறலி, பாரிவேள்பாற் பாடினை செலின், சேயிழைபெறுகுவையெனக் கூட்டுக.

---

* எக்கதையென்றும் பாடம்.

† பாரியின்பெருமையை, "கொடுக்கிலாதானைப் பாரியேயென்று கூறினுங்கொடுப்பாரிலை" என்ற ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவாக்கானுமுணர்க.

இவன்மலையாதலால், எக்காலமும் அருவி கோடுதோறிழிதருமெனப்பட்டது. புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்பெய்யினும் பெய்யாதாயினும் உழைகாலாகக் கோடு தோறிழிதரும் அருவிநீரினும் இனியவெனவியையும்.

எனவே அவன்குணங்கள் தோன்றுகின்றன. (கoரு)

(கoசு.) நல்லவுந் தீயவு மல்ல குவியிணர்ப்
புல்லிலை யெருக்க மாயினு முடையவை

கடவுள் *பேணே மென்னு வாங்கு
மடவர் மெல்லியர் செல்லினுங்
௫ கடவன் பாரி கைவண் மையே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கல்லனவென்றும் தீயனவென்றும் சொல்லப்படுவன ஒழும்பூவாத லால் அவை இரண்டினும்வைத்து எண்ணப்படாத குவிந்த பூங்கொத்தினையும் புல்லிய இலையையுமுடைய எருக்கம்பூவாயினும் ஒருவனுடையனவற்றைத் தெய் வங்கள் விரும்பேமென்னு; அதுபோல, யாதும் அறிவில்லாதாரும் புல்லியருணர் கனையுடையாரும் செல்லினும் பாரி கைவண்மைசெய்தலைக் கடப்பாடாகவுடை யன்.—எ - று.

'குவியிணர்ப் புல்லிலை யெருக்கம்' என்றது, முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகு பெயர். உம்மை - இழிவுசிறப்பு. மெல்லியரென்பதற்கு வறுமையுற்றாரென்று முரைப்பர். (௧0௬)

(௧0௭.) †பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி
யொருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி யொருவனு மல்லன்
மாரியு முண்டீண் டுலகுபுரப் பதுவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பாரிபாரியென்றுசொல்லி அவன்பலபுகழையும்வாழ்த்தி அவ்வொரு வனையே புகழ்வர், செவ்விய நாவையுடைய அறிவுடையோர்; பாரியாகிய ஒரு வனுமேயல்லன், மாரியுமுண்டு, இவ்விடத்து உலகத்தைப் பாதுகாத்தற்கு.—எ - று.

உலகுபுரத்தற்கு மாரியுமுண்டாயிருக்கப் பாரியொருவனைப்புகழ்வர் செந்நாப் புலவரெனப் பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்தவாறு. (௧0௭)

---

* வேண்டேமென்னுவென்றும் பாடம்.

† இப்பாட்டினை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், ௩௫ - ம் சூத்திரத்தில் "கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தல்" என்பதிற் கொடுப்போரை யேத்தி யதற்கும், உவமவியலில், "உவமத்தன்மையும்" என்னும் ௩௪ - ம் சூத்திரத்திற் கும் உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர்.

(௧0௮.) குறத்தி மாட்டிய வறற்கடைக் கொள்ளி
யார மாதலி னம்புகை யயலது
சாரல் வேங்கைப் பூஞ்சினைத் தவழும்
பறம்பு பாடின ரதுவே யறம்பூண்டு
௫ பாரியும் பரிசில ரிரப்பின்
வாரே னென்னு னவர்வரை யன்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—குறத்திமடுத்தெரிக்கப்பட்ட வற்றிய கடைக்கொள்ளி சந்தனமாதலால் அதன் அழியெதாகியபுகை அதற்கு அருகாகிய சாரற்கண் வேங்கையின் பூங்கொம்பின்கட் பரக்கும் பறம்பு, பாடுவோர்க்குக் கூறிட்டுக்கொடுத்தலின் அவருடையதாயிற்று; தன்மத்தைப்பரித்துப் பாரியும் பரிசிலர்வேண்டுவோராயின் அவ்வழி வாரேனென்னுனுய் அவரெல்லையின்கண்ணே நிற்பன்.—எ - று.

சந்தனப்புகை வேங்கையின்மிசைத்தவழும் பறம்பெனவே, இவையொழிய மரமின்மையும், பகைவர்சுடும் புகையின்மையும் கூறியவாறாயிற்று. (கoஅ)

(கoகூ.) அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே
நளிகொள் முரசின் மூவிரு முற்றினு
முழவ ருழாதன நான்குபய னுடைத்தே
யொன்றே, சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே
௫ இரண்டே, தீஞ்சுளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே
மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவீழ்க் கும்மே
நான்கே, அணிநிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து
திணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே
வான்க ணற்றவன் மலையே வானத்து
கo மீன்க ணற்றதன் சுனையே யாங்கு
மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்
புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினும்
தாளிற் கொள்ளலிர் வாளிற் றாரலன்
யானறி குவனது கொள்ளு மாறே
க௫ சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி
விரையொலி கூந்தனும் விறலியர் பின்வர
வாடினிர் பாடினிர் செலினே
நாடுங் குன்று மொருங்கீ யும்மே.

திணை - காஞ்சி; துறை - மகண்மறுத்தல்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இரக்கத்தக்கது, பாரியுடையபறம்பு, பெருமையைக்கொண்ட முரசினையுடைய நீவிர் மூவேந்தரும் சூழினும்; உழவரால் உழுது விளைக்கப்படாதன

நான்குவிளையுளையுடைத்து; அவற்றுள், முதலாவது, சிறிய இலையையுடைய மூங்கிலினது நெல்லினையும்; இரண்டாவது, இனிய சுளையையுடைய பலாவினதுபழம் ஊழ்க்கும்; மூன்றாவது, கொழுவிய கொடியையுடைய வள்ளிக்கிழங்கு தாழ்விருக்கும்; நான்காவது, அழகிய நிறத்தையுடைய ஓரிபாய்தலான் அதன்மேற் *பலரழித்து கனத்த நெடியமலை தேனைப்பொழியும்; அகலநீள உயரத்தால் வானிடத்தையொக்கும், அவனதுமலை; அவ்வானத்தின்கண் மீனையொக்கும், அம்மலையின்கட் சுனை; அவ்விடத்து மரந்தோறும் கட்டப்பட்ட யானையையுடையீராயினும் இடந்தோறும் பரப்பப்பட்ட தேரையுடையீராயினும் உங்கள்முயற்சியாற்கொள்ள மாட்டீர்; நுமது வாள்வலியால் அவன்தாரான்; யான் அறிவேன், அதனைக் கொள்ளும்பரிசை: வடித்துமுறுக்கப்பட்ட நரம்பினையுடைய சிறியயாழைப்பண்ணி வாசித்து நறுநாற்றத்தையுடைய தழைத்த கூந்தலையுடைய நும்விறலியர்பின்வர ஆடினிராய்ப் பாடினிராய்ச் செல்லின் அவன் நுமக்கு நாட்டையும் மலையையும் கூடத்தருவன்.—எ - று.

அளிதோவென்பது, ஈண்டு வியப்பின்கண்வந்தது. ஓரியென்பது, தேன் முதிர்ந்தாற் பரக்கும் நீலநிறம்; முசுக்கலையெனினும் அமையும். குன்றம் தேன் சொரியுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. நா

ன்குபயனுடைத்தென்றவைத்து, நெல்லினையும் பழமூழ்க்கும் கிழங்குவீழ்க்கும் தேன்சொரியுமென்று அவற்றின் செய்கைதோன்றக் கூறினாரெனினும், கருதியது: நெல்லும் பழனும் கிழங்கும் தேனுமாகக்கொள்க. வான்கணற்றணிமலையேயெ ன்று பாடமோதுவாருமுளர். வான்கணற்றென்றது, மலையின் ஒக்கமும், பரப்பும். மீன்கணற்றென்றது, சுனையினது பன்மையும், தெளிவும், நிறைமையும். ஈண்டுக் கண்ணென்பது, அசைநிலை. தானையென்றது, படையறுத்தலும் அழித்தற்கு வேண்டும் கருவிமுதலாயின இவற்றலும். விறலியரென்றது, அவர் உரிமைமக ளிரை. (க0கூ)

(கக0.) கடந்தடு தானை மூவிருங் கூடி
யுடன்றனி ராயினும் பறம்புகொளற் கரிதே
முந்நூ றூர்த்தே தண்பறம்பு நன்னாடு
முந்நூ றூரும் பரிசிலர் பெற்றனர்
ரு யாமும் பாரியு முளமே
குன்று முண்டுநீர் பாடினிர் செலினே.

திணையும் துறையும் அவை.

மூவேந்தரும் பறம்புமுற்றியிருந்தாரை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வஞ்சியாது எதிர்நின்றுகொல்லும் படையினையுடைய மூன்றுநீருங்கூடிப் பொருதீராயினும் பறம்பு கொள்ளுதற்கு அரிது; முந்நூறு ஊரை யுடைத்து, குளிர்ந்த நல்ல பறம்புநாடு; அம்முந்நூறூரும் பரிசிலர்பெற்றனர்; நீயிர் பாடினிராய்வரின், நுமக்கு யாமும் பாரியுமுள்ளேம்; அதுவேயன்றி மலையு

முண்டு.—எ - று.

* பவணழிந்தென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

நீர் பாடிவரினும் பதம்பெறாது பரிசிலர்முன்னேபெற்றமையின், அது நமக் குக் கிடையாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (௧௧௦)

(௧௧௧.) அளிதோ தானே பேரிருங் குன்றே
வேலின் வேறல் வேந்தர்க்கோ வரிதே
நீலத் திணைமலர் புரையு முண்கட்
கிணைமகட் கெளிதாற் பாடினள் வரினே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இரக்கத்தக்கது, பெரிய கரிய குன்றம்; அது வேலான்வெல்லுதல் வேந்தர்க்கோ அரிது; நீலத்தினது இணைந்தமலரையொக்கும் மையுண்டகண்ணை யுடைய கிணையையுடைய விறலிக்கு எளிது, பாடினளாய்வரின்.—எ - று.

பாடினளாய்வரினென்றகருத்து: அவட்கும் அவ்வாறன்றித் தன் பெண்மை யால் மயக்கி வென்றுகோடல் அரிதென்பதாம். (௧௧௧)

(௧௧௨.) அற்றைத் திங்க ளவ்வெண் ணிலவி
னெந்தையு முடையேமெங் குன்றும் பிறர்கொளார்
இற்றைத் திங்க ளிவ்வெண் ணிலவின்
வென்றெறி முரசின் வேந்தரெங்
௫ குன்றுங் கொண்டார்யா மெந்தையு மிலமே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.
பாரிமகளிர் பாடியது.

இ - ள்.—மூவேந்தரும் முற்றியிருந்த அற்றைத்திங்களின் அவ்வெள்ளிய நிலாவின்கண் எம்முடையதந்தையையுமுடையேம்; எம்முடையமலையையும் பிறர் கொள்ளார்; இற்றைத்திங்களது இவ்வெள்ளியநிலவின்கண் வென்றறைந்த முர சினையுடைய அரசர் எம்முடைய மலையையுங்கொண்டார்; யாம் எம்முடைய தந்தையையுமிழந்தேம்.—எ - று.

திங்களை மாதமென்பாருமுளர். ஒருவனை மூவேந்தருமுற்றியிருந்தும் வஞ் சித்துக்கொன்றமையின், 'வென்றெறி முரசின்வேந்தர்' என்றது, ஈண்டு இகழ்ச் சிக்குறிப்பாய்நின்றது. (௧௧௨)

(௧௧௩.) மட்டுவாய் திறப்பவு மைவிடை வீழ்ப்பவு
அட்டா னானாக் கொழுந்துவை யூன்சோறும்

பெட்டாங் கியலும் பெருவளம் பழுனி
நட்டனை மன்னோ முன்னே யினியே
௫ பாரி மாய்ந்தெனக் கலங்கிக் கையற்று
நீர்வார் கண்ணேந் தொழுதுநிற் பழிச்சிச்
சேறும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே

கோறிரண் முன்கைக் குறுந்தொடி மகளிர்
நாறிருங் கூந்தற் கிழவரைப் படர்ந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்படுக்கக்கொண்டுபோவான் பறம்புவிடுத்த கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—மதுவிருந்தசாடியை வாய்திறப்பவும் ஆட்டுக்கிடாயைவீழ்ப்பவும் அடப்பட்டு அமைந்தொழியாத கொழுவிய தசையையும் ஊனையுமுடைய சோற்றையும் விரும்பிய பரிசே தரும் மிக்கசெல்வமுதிர்ந்து எம்மோடு நட்புச்செய்தாய், முன்பு; இப்பொழுது, பாரி இறந்தானாகக் கலங்கிச் செயலற்று நீர்வார்கண்ணை யுடையேமாய்த் தொழுது நின்னைவாழ்த்திச்செல்லுதும், பெரிய பெயரையுடைய பறம்பே, கோற்றொழிலாகச்செய்யப்பட்ட திரண்ட குறியவளையையணிந்த முன் கையினையுடைய மகளிரது மணங்கமழும் கரியகூந்தலைத் தீண்டுதற்கு உரியவரை நினைந்து.—எ - று.

பறம்பே, பெருவளம்பழுனி நட்டனை, முன்; இனி நாறிருங்கூந்தற்கிழவரைப்படர்ந்து சேறுமெனக்கூட்டுக.

மன் - கழிவின்கண்வந்தது. வாழியும், ஓவும் - அசைநிலை. ஆடுக்கொழுந் தசையென்பதற்கு விருப்பம் அமையாத கொழுந்தசையெனினுமமையும். (கக௩)

(ககச.) ஈண்டுநின் றோர்க்குந் தோன்றுஞ் சிறுவரை
சென்றுநின் றோர்க்குந் தோன்று மன்ற
களிறுமென் றிட்ட கவளம் போல
நறவுப் பிழிந்திட்ட கோதுடைச் சிதறல்
௫ வாரசும் பொழுகு முன்றிற்
றேர்வீ சிருக்கை நெடியோன் குன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளிரைக்கொண்டுபோம் கபிலர் பறம்புநோக்கி நின்றுசொல்லியது.

இ - ள்.—இவ்விடத்துநின்றோர்க்குந்தோன்றும், சிறிது எல்லைபோய் நின் றோர்க்குந்தோன்றும், நிச்சயமாக; யானை மென்றுபோகட்டப்பட்ட கவளத்தினது கோதுபோல மதுப்பிழிந்துபோகட்டப்பட்ட கோதுடைத்தாகிய சிதறியவற்றினின் றும் வார்ந்த மதுச்சேறொழுகும் முற்றத்தையுடைய தேர்வழங்கும் இருப்பை யுடைய உயர்ச்சியையுடையோனுடைய மலை.—எ - று.

நெடியோன்குன்று தோன்றுமென்றது, புகழான் உயர்ந்து காணாதார்க்கும் செவிப்புலனாகத்தோன்றும், அவனுளனாயகாலத்து ; இப்பொழுது பிறமலைபோலக் கட்புலனாகத்தோன்றுமளவாயிற்றெனக் கையற்றுக்கூறியவாறாகக்கொள்க. (ககச)

(கககரு.) ஒருசா ரருவி யார்ப்ப வொருசார்
பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்
வாக்க வுக்க தேக்கட் டேறல்

கல்லலைத் தொழுகு மன்னே பலவே
ரு லண்ணல் யானை வேந்தர்க்
கின்னா னாகிய வினியோன் குன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருபக்கம் அருவி ஆர்த்தொழுக ஒருபக்கம் பாணருடைய மண்டை நிரம்ப வார்க்கவேண்டிவடிக்க உக்க இனிய கள்ளாகியதேறல் கல்லையுருட்டி யொழுகும், பலவேற்படையுடனே தலைமைபொருந்திய யானையையுமுடைய வேந்தர்க்குக் கொடியோனாகிய இனியோன்மலை ; அது கழிந்தது.—எ - று.

குன்று தேறல் கல்லலைத்தொழுகும் ; இனி அதுகழிந்ததென்றுகூட்டுக.

அருவியும் அவனுளனாயின் உளதாவதென்பதுகருத்து. மன் - கழிவின்கண் வந்தது. குன்று தேறல் கல்லலைத்தொழுகுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. (ககரு)

(ககக௬.) தீநீர்ப் பெருங்குண்டு சுனைப்பூத்த குவளைக்
கூம்பவிழ் முழுநெறி புரள்வரு மல்கு
லேந்தெழின் மழைக்க ணின்னகை மகளிர்
புன்மூசு கவலைய முண்மிடை வேலிப்
ரு பஞ்சி முன்றிற் சிற்றி லாங்கட்
பீரை நாறிய சுரையிவர் மருங்கி
னீத்திலைக் குப்பை யேறி யுமண
ருப்போ யொழுகை யெண்ணுப மாதோ
நோகோ யானே தேய்கமா காலை
க0 பயில்பூஞ் சோலை மயிலெழுந் தாலவும்
பயிலிருஞ் சிலம்பிற் கலைபாய்ந் துகளவுங்
கலையுங் கொள்ளா வாகிப் பலவுங்
கால மன்றியு மரம்பயம் பகரும்
யாண ரறாஅ வியன்மலை யற்றே
கரு யண்ண னெடுவரை யேறித் தந்தை
பெரிய நறவிற் கூர்வேற் பாரிய

தருமை யறியார் போரெதிர்ந்து வந்த
வலம்படு தானை வேந்தர்
பொலம்படைக் கலிமா வெண்ணு வோரே.

திணையுந் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இனியநீரையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த சுனைக்கட்பூத்த செங்கழுநீரினது முகையவிழ்ந்த புறவிதழொடித்த முழுப்பூவாற்செய்யப்பட்ட தழைபசையுமல்குலை

யும் மிக்க அழகையுடைய குளிர்ந்த கண்ணினையும் இனியமுறுவலையுமுடையமக ளிர் புல்மொய்த்த கவலையையுடையவாகிய முன்னால்நெருங்கிய வேலியையும் பஞ்சுபரந்த முற்றத்தையுமுடைய சிறியமனையிடத்தின்கட் பீர்க்குமுளைத்த சுரை படர்ந்தவிடத்தில் ஈத்திலையையுடைய குப்பையின்கண்ணேறி உமணர் உப்புச் செலுத்தும் சகடத்தை யெண்ணுவர்; கோவேன், யான்; எனதுவாழ்நாள் கெடுவ தாக; பயின்ற பூவையுடையசோலைக்கண் மயிலெழுந்து ஆடவும் பயின்ற பெரிய மலையின்கண்ணேயேறி முசுக்கலை தாவியுகளவும் அம்முசுக்கலையும் நகர்ந்துவெறு த்தலாற் கொள்ளாவாம்பரிசு காலமன்றாகவும் மரங்கள்பலவும் காயும்பழமுமுதலா யினவற்றை விளைத்துகொடுக்கும் புதுவருவாயொழியாத அகன்ற மலையைப்போ லும் பயனுடைத்தாகிய தலைமையையுடைய உயர்ந்த வரையின்கண்ணேயேறித் தம்முடைய தந்தையாகிய மிக்க மதுவினையும் கூரியவேலினையுமுடைய பாரியது பெறுதற்கருமையை யறியாராய்ப் போரேற்றுவந்த வென்றிப்பட்ட சேனையை யுடைய அரசாது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கலமுதவியவத்தையுடைய மனஞ் செருக்கிய குதிரையையெண்ணுவார்.—எ - று.

வியன்மலையென்றது, அரைமலையை. நெடுவரையென்றது, உச்சிமலையை.

இன்னகைமகளிர், நெடுவரையேறி முன்பு வேந்தர்கலிமாவை எண்ணுவோர், இப்பொழுது ஈத்திலைக்குப்பையேறி உமணர் உப்போழுகையை யெண்ணுவர்; இதற்கு கோவேன்யான்; எனதுவாழ்நாள் கெடுவதாகவென வினைமுடிவுசெய்க.

அற்றேயென்னுமேகாரம் - அசைநிலை; வியன்மலை அத்தன்மைத்தெனப் பிறி தோர்தொடராக்கி உரைப்பினுமமையும். (கக௬)

(ககஎ.) மைம்மீன் புகையினுந் தூமந் தோன்றினுந்
தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்
வயலக நிறையப் புதற்பூ மலர
மனைத்தலை மகவை யீன்ற வமர்க
ரு ணுமா நெடுநிரை நன்பு லாரக்
கோழல் செம்மையிற் சான்றோர் பல்கிப்
பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் ததுவே

பிள்ளை வெருகின் முள்ளெயிறு புரையப்
பாசிலை முல்லை முகைக்கும்
௧0 ஆய்தொடி யரிவையர் தந்தை நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—சனிமீன் புகைக்கொடிப் புகையினும் எல்லாத்திசையினும் புகைதோன்றினும் தென்றிசைக்கண்ணே வெள்ளிபோக்குறினும் வயலிடம் விளைவு மிகப் புதலிடத்துப் பூமலர மனையிடத்துக் குழவியையீன்ற மெல்லியகண்ணையுடைய ஆமாவினது நெடியநிரை நல்லபுல்லைமேயக் கோல்செவ்விதாகலின் அமைச்சோர் பலராக மழைபிழைப்பறியாத புல்லியநிலத்தின்கண்ணது, இளையவெருகினது

கூரிய பல்லையொப்பப் பசிய இலையையுடைய முல்லைமுகைக்கும் அழகிய தொழிலையுடைய வளையினையணிந்த மகளிருடைய தந்தைநாடு.—எ - று.

பல்கியென்பதனைப் பல்கவெனத்திரிக்க.

அரிவையர் தந்தைநாடு, பெயல்பிழைப்பறியாப் புன்புலத்ததுவெனக் கூட்டுக.

இதனாற்போந்தது: புன்புலத்ததாயிருந்ததே! அது பெயல்பிழைப்பறியாமை, கோல்செம்மையினன் உளதாயதன்றே; அவ்வாறு கோல்செவ்விதாக நிறுத்தியவனை இழப்பதேயென்று அவன் நாடுகண்டு இரங்கியவாறாகக்கொள்க. (௧௧௭)

(௧௧௮.) அறையும் பொறையு மணந்த தலைய
எண்ணாட் டிங்க ளனைய கொடுங்கரைத்
தெண்ணீர்ச் சிறுகுளங் கீள்வது மாதோ
கூர்வேற் குவைஇய மொய்ம்பிற்
௫ றேர்வண் பாரிதண் *பறம்பு நாடே.

திணையுந் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—பாறையும் சிறுகுவடுங்கூடிய தலையையுடையவாகிய எட்டாம்பக்கத்துப் பிறைபோலும் வளைந்த கரையையுடைத்தாகிய தெளிந்தநீரையுடைய சிறிய குளம் பாதுகாப்பாரின்மையின் உடைவதுபோலும், கூரியவேலையேந்திய திரண்ட தோளையுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் பாரியது குளிர்ந்த பறம்புநாடு.—எ-று.

நாடுகுளங்கீள்வதென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. மாதோ - அசைநிலை. (௧௧௮)

(௧௧௯.) கார்ப்பெய றலைஇய காண்பின் காலைக்
களிற்றுமுக வரியிற் றெறுழ்வீ பூப்பச்
செம்புற் றீயலி னின்னளைப் புளித்து
மென்றினை யாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ
௫ நிழலி னீளிடைத் தனிமரம் போலப்
பணைகெழு வேந்தரை யிறந்தும்
இரவலர்க் கீயும் வள்ளியோ னாடே.

திணையுந் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கார்காலத்து மழை பெய்து மாறிய காட்சியினியகாலத்துக் களிற்று முகத்தின்கட் புகர்போலத் தெறழினது மலர்பூப்பச் செம்புற்றின்கண் ஈயலை இனியமோரோடு கூட்டி அடப்பட்ட புளிக்கறியையுடைத்து; மெல்லிய தினையா

* "சுரும்புண, நறவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை [அடி அஎ - ௯௧].

டிய புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு; இனி அது கெடுங்கொல்லோ? நிழலில்லாத நெடிய வழிக்கணின்ற தனிமரத்தையொப்ப முரசையுடைய அரசரிடத்தும் இரவலர்க்கு வழங்கும் வண்மையையுடையவனது நாடு.—எ - று.

பூப்பவென்னும் வினையெச்சம் இன்னளைப் புளித்தென்னும் குறிப்பொடு முடிந்தது.

வள்ளியோனுடு, இன்னளைப்புளித்து; யாணர்த்து; அது நந்துங்கொல்லோ வெனக்கூட்டுக.

தெறழென்றது, காட்டகத்ததோர்கொடி; புளிமாவென்றுரைப்பாருமுளர். ()

(கஉ0.) வெப்புள் விளைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவற்
கார்ப்பெயற் கலித்த பெரும்பாட் டீரத்துப்
பூழி மயங்கப் பலவுழுது வித்திப்
பல்லி யாடிய பல்கிளைச் செவ்விக்
(ரு) களைகால் கழாலிற் றோடொலிபு நந்தி
மென்மயிற் புனிற்றுப் பெடைகடுப்ப நீடிக்
கருந்தாள் போகி யொருங்குபீள் விரிந்து
கீழு மேலு மெஞ்சாமைப் பலகாய்த்து
வாலிதின் விளைந்த புதுவர கரியத்
(க0) தினைகொய்யக் கவ்வை கறுப்ப வவரைக்
கொழுங்கொடி விளர்க்காய் கோட்பத மாக
நிலம்புதைப் பழுனிய மட்டின் றேறல்
புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பகர்ந்து
நறுநெய்க் கடலை விசைப்பச் சோறட்டுப்
(கரு) பெருந்தோ ளாலம் பூசன் மேவர
வருந்தா யாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ
விரும்பல் கூந்தன் மடந்தையர் தந்தை

யாடுகழை நரலுஞ் சேட்சிமைப் புலவர்
பாடி யானாப் பண்பிற் பகைவர்
உ0 ஓடுகழற் கம்பலை கண்ட
செருவெஞ் சேஎய் பெருவிற னாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வெம்மைமுதிர்ந்த வேங்கைமரத்தையுடைய சிவந்த மேட்டுநிலத்துக் கார்காலத்துமழையான்மிகுந்த பெரியசெவ்வியையுடைய ஈரத்தின்கட் புழுதி கலக்கப் பலசால்பட உழுது வித்தித் தாளியடிக்கப்பட்ட பலகிளையையுடைய செவ்வியின்கட் களையை அடியினின்றும் களைதலான் இலைநெருங்கப் பெருகி மெல்லிய மயிலினது ஈன்றணிய பேடையையொப்ப ஒல்கிக் கரிய தண்டினின்று

எல்லாம் ஒருங்கு சூல்விரிந்த கதிரினது அடியும் தலையும் ஒழியாமல் மிகக்காய்த்துச் சிறிதாகவிளைந்த புதியவரகையறுக்கத் தினையையரிய வெள்ளிலைக்காய்தறப்ப அவரையினது கொழுவிய கொடியின்கண் வெள்ளைக்காய் அறுக்கும்செவ்வியாக நிலத்தின்கட் புதைக்கப்பட்ட முற்றிய மதுவாகிய தேறலைப் புல்லாலே வேயப்பட்ட சிறியமனையின்கட் குடியுள்ள இடந்தோறும் நுகரக்கொடுக்க கறியநெய்யிலே கடலையுள்ள அதனோடு சோற்றையிட்டு ஊட்டுதற்குப் பெரியதோளையுடைய மனையாள் கலம்பூசுதலைப்பொருந்த வருத்தவேண்டாத புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு; இனி அது கெடும்போலும்! கரிய பலவாகியகூந்தலையுடைய மடந்தையர்க்குத் தந்தையாகிய அசைந்த மூங்கில் இழைந்தொலிக்கும் உயர்ந்த உச்சியையுடைய, புலவர் பாடப்பட்டமையாத தன்மையையுடைய பகைவரது புறக்கொடுத்தோடும் வீரக்கழலினது ஆரவாரத்தைக்கேட்டுகோணிப் பின்செல்லாது கண்டுநின்ற போரைவிரும்பிய சேயையொக்கும் பெரிய வென்றியையுடையவனது நாடு.—எ - று.

வித்தி ஆடியசெவ்வியெனவிளையும். கந்தியென்பதுமுதலாய வினையெச்சங்கள் விளைந்தவென்னும் பெயரெச்சவினையோடும், அரியவென்பதுமுதலாக மேவரவென்பதீறாகநின்ற வினையெச்சங்கள் யாணர்த்தென்னும் குறிப்புவினையோடுமுடிந்தன. பகர்ந்தென்பது, பகரவெனத் திரிக்கப்பட்டது. விசைப்பச் சோறட்டு மேவரவென இயையும்.

செருவெஞ்சேஎய் பெருவிறலது சேட்சிமையையுடையநாடு, யாணர்த்து; அது கந்துங்கொல்லோவெனக்கூட்டுக.

பெருந்தோளென்பது, பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. வெப்புளென வெம்மைக்கு அதுவும் ஓர் வாய்பாடாய்நின்றது. வெம்மை யை உள்ளும் முதிர்ந்தவெனினுமமையும். (கஉ0)

(கஉக.) ஒருதிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப்
பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள்
வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிது
ஈத லெளிதே மாவண் டோன்றல்
ரு அதுநற் கறிந்தனை யாயின்

பொதுநோக் கொழிமதி புலவர் மாட்டே.

திணை - அது. துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

மலையமான் திருமுடிக்காரியைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருதிசைக்கண் வள்ளியோனாகிய ஒருவனை நினைந்து நான்குதிசையினுமுள்ள பரிசின்மாக்கள்பலரும் வருவர்; அவர் வரிசையறிதல் அரிது; கொடுத்தல் மிகவும் எளிது; பெரிய வண்மையையுடையதலைவ, நீ அவ்வரிசையறிதலை நன்றாக அறிந்தாயாயின், அறிவுடையோரிடத்து வரிசை கருதாது ஒருதாமாகப்பார்த்தலைத் தவிர்வாயாக.—எ - று. (கஉக)

---

* இப்பாட்டினை, பாடாண்டிணைக்குரிய இருவகைவிடையுள் ஏறிசென்ற விடைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௩௫ - ம் சூத்திரவுரை].

(கஉஉ.) கடல்கொளப் படாஅது உடலுந ருட்கார்
கழல்புனை திருந்தடிக் காரிநின் னாடே
அழல்புறந் தரூஉ மந்தண ரதுவே
வீயாத் திருவின் விறல்கெழு தானை
௫ மூவரு ளொருவன் றுப்பா கியரென
ஏத்தினர் தரூஉங் கூழே நும்குடி
வாழ்த்துநர் வருஉ மிரவல ரதுவே
வடமீன் புரையுங் கற்பின் மடமொழி
அரிவை தோளள வல்லதை
க0 நினதென விலைநீ பெருமிதத் தையே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கடலாற்கொள்ளப்படாது, அதனைக்கொல்லுதற்குப் பகைவர் மேற்கொள்ளார், வீரக்கழலணிந்த இலக்கணத்தாற்றிருந்திய நல்ல அடியையுடைய காரி, நினதுநாடு; அது, வேள்வித்தீயைப் பாதுகாக்கும் பார்ப்பாருடையது; கெடாத செல்வத்தினையும் வென்றிபொருந்திய படையையுமுடைய மூவேந்தருள் ஒருவனுக்கு வலியாகவேண்டுமென்று அம்மூவர்பானின்றும்வந்தோர் தனித்தனி புகழ்ந்து நினக்குத்தரும்பொருள், நுமதுகுடியை வாழ்த்தினராய்வரும் பரிசிலருடையது; ஆதலால், வடதிசைக்கட்டோன்றும் அருந்ததியையொக்கும் கற்பினையும் மெல்லிய மொழியினையுமுடைய அரிவையுடைய தோள்மாத்திரையல்லது நின்னுடையதென்றுசொல்ல ஒன்றுடையையல்லையாயிருக்கவும் நீ பெரிய செருக்கினையுடையையாயிராநின்றாய்; இதற்குக்காரணமென்னை.—எ - று.

ஏத்தினர்தரூஉமென்று பன்மையாற்கூறியது, அவ்வேந்தன் அமைச்சரை. மூவருள் யாரொருவன்; அவனர்குத் துப்பாகியரென அம்மூவரும் ஏத்தினர்தரூஉமென்று உரைப்பினுமமையும்.

நாடு அந்தணரது ; கூழ் இரவலரது ; அரிவைதோளணிவல்லவை நினக்கு உரித்தாகக்கூறுதற்கு யாதும் இல்லையாயிருக்கது ; நீ பெருமிதத்தையுடையையா யிருந்தாயென வியந்துகூறியவாறு. (கஉஉ)

(கஉங.) நாட்கள் ளுண்டு நாண்மகிழ் மகிழின்
யார்க்கு மெளிதே தேரீ தல்லே
தொலையா நல்லிசை விளங்கு மலையன்
மகிழா தீத்த விழையணி நெடுந்தேர்
ரு பயன்கெழு முள்ளூர் மீமிசைப்
பட்ட மாரி யுறையினும் பலவே.

திணையுந் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கட்காலையே மதுவையுண்டு நாளோலக்கத்துமகிழ்ச்சியைமகிழின், தேர்வழங்குதல் யாவர்க்கும் எளிது ; கெடாத நல்ல புகழ்விளங்குமலையன் மது நுகர்ந்து மகிழாது வழங்கிய பொற்படைகளால் அணியப்பட்ட உயர்ந்ததேர், பயன்பொருந்திய முள்ளூர்மலையுச்சியின்கணுண்டாகிய மழையினதுதுளியினும் பல.—எ - று.

இதன்கருத்து : ஏனையோர்கொடை செயற்கையென்றும், இவன்கொடை இயற்கையென்றும் கூறியவாறு. (கஉங)

(கஉச.) நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப்
பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும்
வறிது பெயர்குந ரல்லர் நெறிகொளப்
பாடான் றிரங்கு மருவிப்
ரு பீடுகெழு மலையற் பாடி யோரே.

திணையுந் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நல்லநாளன்றாகப்போகிப் புள்நிமித்தம் இடையேநின்று தடுப்பச் செவ்வியன்றாகச்சென்றுகூடிக் கூறுபாடன்றாக முனியும்வார்த்தைகளைச்சொல்லி னும் வறிதாக மீள்வாரல்லர், ஒழுங்குபட ஓசைநிறைந்து ஒலிக்கும் அருவியை யுடைய பெருமைபொருந்திய மலையையுடையோனைப்பாடியவர்கள்.—எ - று.

மலையற்பாடியோர், வறிதுபெயர்குவரல்லரெனக்கூட்டுக.

அன்றியென்பது, அன்றெனத்திரிந்தது ; செய்யுளாகலின். வறிதென்னும் குறிப்புவினையெச்சம், பெயர்குவரல்லரென்பதனுட் பெயர்தலோடு முடிந்தது.

வறியரென்றுரைப்பாருமுளர். (கஉச)

(கஉரு.) பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன
நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை
பரூஉக்கண மண்டையொ டூழ்மாறு பெயர
வுண்கு பெருந்தகை நிற் காண்குவந் திசினே
ரு நள்ளா தார்மிடல் சாய்த்தவல் லாள
நின்மகி ழிருக்கையே
யுழுத நோன்பக டழிதின் றாங்கு
நல்லமிழ் தாகநீ நயந்துண் ணும் நறவே
குன்றத் தன்ன களிறு பெயரக்
க0 கடந்தட்டு வென்றோனு நிற்கூ றும்மே
வெலீஇயோ னிவனென
கழலணிப் பொலிந்த சேவடி நிலங்கவர்பு
விரைந்து வந்து சமரந் தாங்கிய
வல்வேன் மலைய னல்ல னாயின்

கரு நல்லமர் கடத்த லெளிதும னமக்கெனத்
தோற்றோன் றானு நிற்கூ றும்மே
தொலைஇயோ னிவனென
வொருநீ யாயினை பெரும பெருமழைக்
கிருக்கை சான்ற வுயர்மலைத்
௨0 திருத்தகு சேஎய்நிற் பெற்றிசி னோர்க்கே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையும் சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் பொருதவழிச் சோழற்குத் *துப்பாகிய தேர்வண்மலையனை வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார் பாடியது.

இ-ள்.—பருத்திநூற்கும்பெண்டாட்டியது நுகிர்ந்த பஞ்சுபோன்ற நெருப்புத் தன்வெம்மை ஆறுதற்கேதுவாகிய நிணமசைந்த கொழுவியதடிகளைப் பெரிய உடலிடத்தையுடைய கள்வார்த்த மண்டையோடு முறைமுறையாக ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்டு உண்பேமாக, எம்முடைய தலைவ, நின்னைக்காண்பேன்வந்தேன்; பகைவரது வலியைத்தொலைத்த வலிய ஆண்மையையுடையோய், நினது மகிழ்ச்சியையுடைய இருக்கைக்கண்; உழுத வலியபகடு பின் வைக்கோலைத்தின்றாற்போல நினது தாளாற்றலாற்செய்தபொருளை யாவர்க்கும் அளித்துப் பின் நீ விரும்பியுண்ணுங்கள்ளு, நல்ல அமிழ்தாவதாக; மலைபோலும்யானைபட எதிர்நின்று கொன்று வென்றவனும், நம்மை வெல்வித்தோனிவனென நின்னையே மகிழ்ந்துசொல்லும்; வீரக்கழலாகிய அணியாற்சிறந்த செய்ய அடியாலே போர்க்களத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டி விரைந்துவந்து போரைத்தடுத்த வலிய வேலினையுடைய மலையனல்லனாயின் நல்ல போரைவெல்லுதல் நமக்கு எளிதெனத் தோற்றவனும், நம்மைத் தொலைவித்தோன் இவனென நின்னையே புகழ்ந்துசொல்லும்; ஆதலால், நீ

ஒருவனாயினாய், பெரும, பெரிய மழைக்கு இருப்பிடமாதற்கமைந்த உயர்ந்த மலையையுடைய திருத்தக்க சேயையொப்பாய், நின்னை நட்பாகவும் பகையாகவும் பெற்றோர்க்கு.—எ - று.

பனுவலன்னகிணையென இயையும். நிலங்கவர்பென்பது, கவரவெனத் திரிக்கப்பட்டது; மைந்துநிலத்தைக் கைக்கொண்டெனினுமமையும். தாளாற்றலாற் செய்தபொருளில் நல்லவெல்லாம் பரிசிலர்க்குவழங்கி எஞ்சியது உண்டலான், அழிதின்றாங்கென்றார். காண்குவந்தென்பன - ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு உண்குமென்பதற்கு முடிபாய்நின்றன. உண்குமென்பது, சுற்றத்தை உளப்படுத்திநின்றமையின், பன்மையொருமை வழுவமைதியாய்நின்றது. மன் - கழிவின்கண்வந்தது.

பெரும, சேஎய், வென்றோனும், வெலீஇயோனிவனென நிற்கூறும்; தோற்றோனும், தோலீஇயோனிவனென நிற்கூறும்; அதனால், நிற் பெற்றிசினோர்க்கு ஒருநீயாயினையாதலால், நின்மாழிருக்கைக்கண்ணே உண்கும் காண்குவந்திசின்; பகடு அழிதின்றாங்கு நீ உண்ணுநரவு நல்ல அமிழ்தாகவென மாறிக்கூட்டுக.

* துப்பாகிய ஒருவனும் மலையனை வடமவண்ணத்தன் பேரிசாத்தனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

'நெருப்புச் சினைத்தணித்த கிணைத்தயங்கு கொழுங்குறை' என்பதற்கு எரியாது பூத்துக்கிடக்கின்ற தழற்போலும் கிணைத்தயங்குகொழுங்குறையெனினுமமையும். பருஉக்கண்மண்டையென்பதற்குக் கன்னையுடைய உடலிடம்பரிய மண்டையெனினுமமையும். (கூ-ரு)

(கஉசு.) ஒன்னார் யானை யோடைப்பொன் கொண்டு
பாணர் சென்னி பொலியத் தைஇ
வாடாத் தாமரை சூட்டிய விழுச்சீ
ரோடாப் பூட்கை யுரவோன் மருக
ரு வல்லே மல்லே மாயினும் வல்லே
நின்வயிற் கிளக்குவ மாயிற் கங்கு
றுயின்மடிந் தன்ன தூங்கிரு ளிறும்பிற்
பறையிசை யருவி முள்ளூர்ப் பொருந
தெறலரு மரபினின் கிளையொடும் பொலிய
க0 நிலமிசைப் பிறந்த மக்கட் கெல்லாம்
புலனழுக் கற்ற வந்த ணாள
னிரந்துசென் மாக்கட் கினியிட னின்றிப்
பரந்திசை நிற்கப் பாடின னதற்கொண்டு
சினமிகு தானை வானவன் குடகடற்
கரு பொலந்தரு நாவா யோட்டிய வவ்வழிப்
பிறர்கலஞ் செல்கலா தனையே மத்தை
யின்மை துரப்ப விசைதர வந்துநின்

வண்மையிற் றொடுத்தனம் யாமே முள்ளெயிற்
றரவெறி யுருமின் முரசெழுந் தியம்ப
௨0 வண்ணல் யானையொடு வேந்துகளத் தொழிய
வருஞ்சமந் ததையத் தாக்கி நன்றும்
நண்ணாரு தெவ்வர்த் தாங்கும்
பெண்ணையம் படப்பை நாடுகிழ வோயே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசிற்றுறை.

மலையமான்றிருமுடிக்காரியை மாறோக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

இ - ள்.—பகைவருடைய யானையினது பட்டத்திற் பொன்னைக்கொண்டு பாணரது தலை பொலியும்படிசெய்து வாடாத பொற்றாமரையைச்சூட்டிய சிறந்த தலைமையினையும் புறக்கொடாத மேற்கோளினையுமுடைய பெரியோன்மரபிலுள்ளாய், ஒன்றைக்கற்றறியேமாயினும் அறிவேமாயினும் விளைய நின்னிடத்துப் புகழைச்சொல்லுவேமாயின், இராப்பொழுதுதான் ஓரிடத்தே உறங்குவதுபோன்ற செறிந்த இருளையுடைய சிறுகாட்டையும் பறையொலிபோலும் ஒலிபொருந்திய

* ஓட்டியவழியென்றும் பாடம்.

அருவியையுமுடைய முள்ளூர்க்குவேந்தே, அழித்தற்கரியதன்மையையுடைய நின் சுற்றத்துடனேபெருக நிலத்தின்மேல் மிக்க மாந்தரெல்லாரினும் அறிவின்கண் மாசற்ற அந்தணனாகிய கபிலன் இரந்துசெல்லும்புலவர்க்கு இனிப் புகழ்தற்கு இடனில்லையாகப் பரந்து புகழ்சிறப்பப்பாடினன் ; அதனைக்கொண்டு சினமிக்க சேனையையுடைய சேரன் மேல்கடலின்கட் பொன்னைத்தரும் நாவாய்செலுத்திய அவ்விடத்து வேறுசில மரக்கலம்போகமாட்டாத அத்தன்மையையுடையேமாயும் மெது மிடிதூரக்க நின்புகழ்கொடுவரவந்து நினது வண்மையிலே சில சொல்லைத் தொடுத்தனம், யாங்கள் ; முட்போலும் பல்லினையுடைய பாம்பையெறியும் இடியேறுபோல முரசு கிளர்ந்தொலிப்பத் தலைமையையுடைய யானையுடனே அரசு போர்க்களத்தின்கட்படப் பொறுத்தற்கரிய பூசலைச்சிதறவெட்டிப் பெரிதும் பொருந்தாதபகைவரைத் தடுக்கும் பெண்ணையாற்றுப்பக்கத்தையுடைய நாட்டையுடையோய்.—எ - று.

உரவோன்மருக, பொருந, நாடுகிழவோய், நின்வயிற்கிளக்குவமாயின், அந்தணன் கிளையொடும்பொலிய இசைசிறப்பப்பாடினன் ; அதற்கொண்டு பிறர்கலம் செல்லாத அனையேமாயும், இன்மைதுரத்தலால் இசைதரவந்து நின்வண்மையிற் சிலதொடுத்தேம்யாமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மக்கட்செல்லாமென்பது, முந்தாவதன்மயக்கம். மக்கட்கெல்லாம் ஒக்க வெனினுமமையும். வண்மையிற்றொடுத்தனமென்பதற்கு நின்வண்மையால் வினைப் புன்டனமெனினுமமையும். (௧௨௬)

(௧௨எ.) *களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்ப்
பாடின் பனுவற் பாண ருய்த்தெனக்

களிறில வாகிய புல்லரை நெடுவெளிற்
கான மஞ்ஞை கணனொடு சேப்ப
ரு ஈகை யரிய விழையணி மகளிரொடு
சாயின் றென்ப வாஅய் கோயில்
சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடை யடிசில்
பிறர்க்கீ வின்றித் தம்வயி றருத்தி
யுரைசா லோங்குபுக ழொரீஇய
கo முரசுகெழு செல்வர் நகர்போ லாதே.

திணை - அது ; துறை - கடைநிலை.

ஆயை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது.

இ - ள்.—களாப்பழம்போலும் கரிய கோட்டையுடைத்தாகிய சிறிய யாழைக் கொண்டுபோம் இனிய பாட்டைவல்லபாணர் பரிசில்பெற்றுக் கொண்டுபோனாராக வாக, களிறுகள் இல்லையாகிய புல்லிய பக்கத்தையுடைய நெடிய தறியின்கண்ணே காட்டுமயில்கள் தத்தம் இனத்தோடுதங்கப் பிறிதோரணிகலமுமின்றிக் கொடுத்தற்

---

* இப்பாட்டு, 'ஆயைப்புகழ்ந்து ஏனைச்செல்வரைப்பழித்தது' என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௩௰ - ம் சூத்திரவுரை].

அரிய மங்கலசூத்திரத்தையணிந்த மகளிருடனே பொலிவழிந்து சாய்ந்ததென்று சொல்லுப, ஆயுடையகோயிலை; நுகர்தற்கினிதாகிய தாளிப்பையுடைய அடிசிலைப் பிறர்க்கு உதவலின்றித் தம்முடையவயிற்றைநிறைத்துச் சொல்லுதற்கமைந்த மேம்பட்டபுகழைநீங்கிய முரசுபொருந்திய செல்வத்தினையுடைய அரசர்கோயில், அதனை ஒவ்வாது.—எ - று.

என்றதன் கருத்து : செல்வர்நகர், பெருந்திருவுடைமையிற் சிறந்ததுபோன் றிருப்பினும் ஆய்கோயில் வறிதெனினும் அஃது அதனினுஞ்சிறந்ததென்பதாம்.

ஆய்கோயில் சாயின்றென்ப ; ஆயினும், முரசுகெழுசெல்வர்நகர் இதனை யொவ்வாதெனக்கூட்டுக. (கஉஎ)

(கஉஅ.) மன்றப் பலவின் மாச்சினை மந்தி
யிரவலர் நாற்றிய விசிகூடு முழவின்
பாடின் றெண்கண் கனிசெத் தடிப்பி
னன்னச் சேவல் மாறெழுந் தாலுங்
ரு கழறொடி யாஅய் மழைதவழ் பொதியி
லாடுமகள் குறுகி னல்லது
பீடுகெழு மன்னர் குறுகலோ வரிதே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்து ; இயன்மொழியுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மன்றப்பொதுவின்கண் பலவினது பெரிய கோட்டின்கண்வாழும் மந்தி பரிசிலர்தூக்கிவைக்கப்பட்ட பிணிப்புப்பொருந்திய மத்தளத்தினது ஓசையினிய தெளிந்தகண்ணைப் பலாப்பழமென்றுகருதித் தட்டினவிடத்து அதன்கண்

வாழும் அன்னச்சேவல் அவ்வோசைக்குமாறாகவெழுந்து ஒலிக்கும் கழலவிடப்பட்ட வீரவளையையுடைய ஆயது மூங்கிலையுடைய பொதியின்மலை, ஆடச்சென்று மகள் அணுகினல்லது பெருமைபொருந்திய அரசராணுகுதலரிது.—எ - று.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றியும் கூறியவாறாயிற்று. (கஉ அ)

(கஉக.) குறிபிறைக் குரம்பைக் குறவர் மாக்கள்
வாங்கமைப் பழுனிய தேறல் மகிழ்ந்து
வேங்கை முன்றிற் குரவை யயருந்
தீஞ்சுளைப் பலவின் மாமலைக் கிழவ
(ரு) ஆஅ யண்டிர னடுபோ ரண்ணல்
இரவலர்க் கீத்த யானையிற் கரவின்று
வான மீன்பல பூப்பி னானா
தொருவழிக் கருவழி யின்றிப்
பெருவெள் ளென்னிற் பிழையா தன்றே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—குறிய இறப்பையுடைய சிறியமலையின்கட்குறமக்கள் வளைந்த மூங்கிலிற்குழாயின்கண் வார்த்திருந்துமுதிர்த்த மதுவைநுகர்ந்து வேங்கைமரத்தையுடைய முற்றத்தின்கட் குரவைக்கூத்தையாடும் இனியசுளையையுடைத்தாகிய பலாமரத்தையுடைய பெரியமலையையுடையோன், ஆயாகிய அண்டிரன், கொல்லும் போரைச்செய்யும்தலைவன், அவன் இரப்போர்க்குக்கொடுக்கப்பட்ட ஆனைத்தொகை, மேகமறைத்தலின்றி ஆகாயம் பலமீனையும்பூக்குமாயின் அமையாது, ஓரிடத்தும் கரிய இடம் இல்லையாகப் பெருக வெண்மையைச்செய்யுமாயின் அம்மீன்றொகை அதனுக்குத் தப்பாது.—எ - று.

யானையிற்பிழையாதென இயையும். மன் - அசை. (கஉக)

(கஙo.) விளங்குமணிக் கொடும்பூ ணாஅய் நின்னாட்
டிளம்பிடி யொருசூல் பத்தீ னும்மோ
நின்னுநின் மலையும் பாடி வருநர்க்
கின்முகங் கரவா துவந்துநீ யளித்த
(ரு) வண்ணல் யானை யெண்ணிற் கொங்கர்க்
குடகட லோட்டிய ஞான்றைத்
தலைப்பெயர்த் திட்ட வேலினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—விளங்கிய மணிகளானியன்ற வளைந்தபூணாகிய ஆரத்தையுடைய ஆயே, நினதுகாட்டின்கண் இளையபிடி ஒருகருப்பம் பத்துக்கன்றுபெறுமோதான்? நின்னையும் நின்மலையையும் பாடிவரும் பரிசிலர்க்கு இனியமுகத்தை ஒளியாது

வெளிப்படுத்திக் காதலித்து நீகொடுத்த தலைமையையுடைத்தாகிய யானையையெண்ணின், நீ கொங்கரை மேல்கடற்கண்ணே ஓட்டப்பட்டநாளில் அவர் புறக்கொடுத்தலால் தம்மிடத்தினின்றும் பெயர்த்துப்போகடப்பட்ட வேலினும்பல.—எ - று.

தலைப்பெயர்த்திட்டவேலென்றகருத்து: படைக்கலமில்லாதாரை ஏதஞ்செய்வாரில்லையாதலின், தம்முயிர்க்கு அரணாகப் பெயர்த்திடப்பட்டவேலென்பதாம்; அன்றி, புறக்கொடுத்தோடுகின்றார் முன்னோக்கிச் சாய்த்துப்பிடித்த வேலென்பாருமுளர்.

இதனால், கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. (கங0)

(கஙக.) மழைக்கணஞ் சேக்கு மாமலைக் கிழவன்
வழைப்பூங் கண்ணி வாய்வா ளண்டிரன்
குன்றம் பாடின கொல்லோ
களிறுமிக வுடையவிக் கவின்பெறு காடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—முகிலினம் சென்றுறங்கும் உயர்ந்தமலைக்குத்தலைவன், சுரபுன்னைப் பூவால் தொடுக்கப்பட்ட கண்ணியினையும் வாய்த்தவாளினையுமுடைய அண்டிரனது

கக

மலையைப்பாடினவோ? களிறுகளை மிகவுமுடைய, இந்தக் கவினையுடையகாடு.—எ - று.

யானைக்குப் பிறப்பிடமாயிருக்கிறகாட்டினும் அண்டிரனைப்பாடினோர், யானை மிகவுமுடையரென்று அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

ஆய்க்கு அண்டிரனென்பதும் ஓர்பெயர். (கஙக)

(கஙஉ.) முன்னுள்ளு வோனைப் பின்னுள்ளி னேனே
யாழ்கென் னுள்ளம் போழ்கென் னாவே
பாழூர்க் கிணற்றிற் றூர்கவென் செவியே
நரந்தை நறும்புன் மேய்ந்த கவரி
(ரு) குவளைப் பைஞ்சுனை பருகி யயல
தகரத் தண்ணிழற் பிணையொடு வதியும்
வடதிசை யதுவே வான்றோ யிமயந்
தென்றிசை யாஅய் குடியின் றாயிற்
பிறழ்வது மன்னோவிம் மலர்தலை யுலகே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாவரினும் முன்னே நினைக்கப்படுமவனைப் பின்பே நினைத்தேன், யான்; அவ்வாறுநினைக்தகுற்றத்தால் எனதுள்ளம் அமிழ்ந்திப்போவதாக; அவனையன்றிப் பிறனைப்புகழ்ந்தநாவும் கருவியாற் பிளக்கப்படுவதாக; அவன்புகழன்றிப் பிறர்புகழைக்கூறக்கேட்ட எனதுசெவியும் பாழ்பட்ட ஊரின்கட் கிணறுபோலத்

தூர்வதாக; நரக்கலதையும் நறியபுல்லையுமேய்ந்தகவரிமாக் குவளைப்பூவையுடைய பசிய சுனையினீரைநுகர்ந்து அதன்பக்கத்தவாகிய தகரமரத்தினது குளிர்ந்தநிழலின் கண் தனது பிணையுடனேதங்கும் வடதிசைக்கண்ணதாகிய வானைப்பொருந்தும் இமயமலையும் தென்றிசைக்கண் ஆய்குடியும் இல்லையாயின் இந்தப் பரந்த இடத்தை யுடைய உலகம் கீழ்மேலதாகிக்கெடும்.—எ - று.

*'முன்றுள்ள வேளைப் பின்னுள்ளினேன்' என உள்ளார் ஆழ்தற்குக்காரணங்கூறினமையால், பிறரைப்புகழ்ந்த நாவெனவும், பிறர்புகழ்கேட்ட செவியெனவும் ஏனையவற்றிற்கும் காரணம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது; அன்றி வடதிசை, தேவருலகோடு ஒத்தலான், இமயத்தால் தாங்கவேண்டுவதில்லை; தென்றிசைக்கண் ஆய்குடி தாங்கிற்றில்லையாயின், இவ்வுலகுபிறழும்; அதனால் இமயத்துக்குமுன் னுள்ளப்படுவேளைப் பின்னுள்ளினேனாதலால், எனதுள்ளம் ஆழ்க; எனதுநாப் போழ்க; எனதுசெவி தூர்வதாகவென்றதாக்கி உரைப்பினுமமையும். (கஙஉ)

(கஙங) மெல்லியல் விறலிநீ நல்லிசை செவியிற்
கேட்பி னல்லது காண்பறி யலையே

* 'இமயத்திற்கு ஒருதாரமாக உலகத்தைத்தாங்கும் ஆய் உளனாகவும் பிறரிசையைக்கேட்டசெவி தூர்க; கேட்டுப் பிறரை நினைத்தவுள்ளம் ஆழ்க; நினைத்துப் பிறரைப்பாடியநாப் போழ்வதாகவென உள்ளமொழிந்தனவற்றிற்கும் காரணம் வருவித்துக்கொள்க' என்று மிதிலைப்பட்டிப் பிரதியிலுள்ளது.

காண்டல் வேண்டினை யாயின் மாண்டநின்
விரைவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளரக்
௫ கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வர வியலி
மாரி யன்ன வண்மைத்
தேர்வே ளாயைக் காணிய சென்மே.

திணை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மெல்லிய இயல்பினையுடையவிறலி, நீ நல்லபுகழைச் செவியாற் கேட்பினல்லது அவன்வடிவைக் காண்டலறியாய்; காண்டலை விரும்பினையாயின், மாட்சிமைப்பட்ட நினது மணம்வளரும் கூந்தலிலே வரையிடத்துக் காற்றுவந் தசைப்பப் பீலியையுடைய மயில்போலக் காட்சியுண்டாக நடந்து மழைபோன்ற வண்மையையுடைய தேரினையுடைய வேள் ஆயைக்காணச்செல்வாயாக.—எ - று.

'விரைவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளர' என்றது, 'கொண்டைமேற்காற் றடிக்க' என்பதோர்வழக்குப்பற்றிநின்றது. அதனாற் பயன்: நெறிசென்றால் இடையூறில்லையென்பதாம். ஆய் மாரியன்னவண்மையனாதலின், விறலியை அம்மாரியைக்கண்ட மயில்போலக் களித்துச்செல்லென்றவாறும். யாழநின்னென்று பாடமோதுவாருமுளர். (கஙங)

(கஙச.) இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனு
மறவிலை வாணிக னாஅ யல்லன்

பிறருஞ் சான்றோர் சென்ற நெறியென
வாங்குப் பட்டன் றவன்கைவண் மையே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இப்பிறப்பின்கட்செய்ததொன்று மறுபிறப்பிற்குதவுமென்றுகருதிப் பொருளை விலையாகக்கொடுத்து அதற்கு அறங்கொள்ளும்வாணிகன் ஆயல்லன்; அமைந்தோர்பிறரும் போயவழியென்று உலகத்தார்கருத அந்த நற்செய்கையிலே பட்டது, அவனது கைவண்மை.—எ - று.

அன்றி, ஆய் அறவிலைவாணிகனல்லன்; பிறரும் சான்றோர்சென்ற நெறியெனக்கருதி அச்செய்கையிலேபட்டதன்று, அவன் கைவண்மையென்றுரைப்பாருமுளர். இதற்குப் பட்டன்றென்பது மறைப்பொருள்படாமையின், பட்டதன்றென்பது பட்டன்றென விகாரமாகக்கொள்க. (கஙச)

(கஙரு.) கொடுவரி வழங்குங் கோடுயர் நெடுவரை
யருவிடர்ச் சிறுநெறி யேறலின் வருந்தித்
தடவரல் கொண்ட தகைமெல் லொதுக்கின்
வளைக்கை விறலியென் பின்ன ளாகப்
௫ பொன்வார்ந் தன்ன புரிபடங்கு நரம்பின்
வரிநவில் பனுவல் புலம்பெயர்ந் திசைப்பப்

படுமலை நின்ற பயங்கெழு சிறியா
ழொல்க வுள்ளமோ டொருபுடைத் தழீஇப்
புகழ்சால் சிறப்பினி னல்லிசை யுள்ளி
௰ வந்தனெ னெந்தை யானே யென்று
மன்றுபடு பரிசிலர்க் காணிற் கன்றொடு
கறையடி யானை யிரியல் போக்கு
மலைகெழு நாடன் மாவே ளாஅய்
களிறு மன்றே மாவு மன்றே
௧௫ ஒளிறுபடைப் புரவிய தேரு மன்றே
பாணர் பாடுநர் பரிசில ராங்கவர்
தமதெனத் தொடுக்குவ ராயி னெமதெனப்
பற்ற றேற்றாப் பயங்கெழு தாயமொ
டன்ன வாகநின் னூழி நின்னைக்
௨௦ காண்டல் வேண்டிய வளவை வேண்டா
றுறுமுரண் கடந்த வாற்றற்
பொதுமிக் கூற்றத்து நாடுகிழ வோயே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—புலியியங்கும் சிகரமுயர்ந்த நெடியமலையின்கண் ஏறுதற்கரிய பிளப்பின்கட் சிறியவழியையேறுதலான் வருத்தமுற்று உடல்வளைவைப்பொருந்திய பயில

அடியிட்டெடுக்கின்ற மெல்லியநடையினையுடைய வளையையணிந்த கையையுடைய விறலி என்பின்னேவரப் பொன்னைக் கம்பியாகச்செய்தாற்போன்ற முறுக்கடங்கிய நரம்பினையுடைய வரிப்பொருண்மையோடுபயிலும் பாட்டு நிலந்தோறும் மாறிமாறி யொலிப்பப் படுமலைப்பாலை நிலைபெற்ற பயன்பொருந்திய சிறியயாழைத் தளர்ந்த நெஞ்சத்துடனே ஒருமருங்கிலேயணைத்துக்கொண்டு புகழ்தற்கமைந்த தலைமையை யுடைய நினது நல்லபுகழை நினைந்துவந்தேன், என்னுடைய இறைவா, யான்; எந்நாளும் மன்றத்தின்கண்வந்த பரிசிலரைக்காணிற் கன்றுடனே கறைபொருந் திய அடியையுடைய யானையை அணியணியாகச் சாய்த்துக்கொடுக்கும் மலையை யுடையநாடனே, மாவேளாகிய ஆயே, யாம்வேண்டியது : யானையுமன்று; குதிரையு

மன்று; விளங்கிய பொற்படைையயுடைய குதிரையிற்பூட்டப்பட்ட தேருமன்று; பாணரும் புலவரும் கூத்தர்முதலாயினருமாகிய அவர்கள் தம்முடைய பொருளென வளைத்துக்கொள்வாராயின் அதனை எம்முடையதென்று அவர்பானின்றும் மீண்டு கைக்கொள்ளுதலைத் தெளியாத பயன்பொருந்திய உரிமையோடுகூடி மற்றும் அத் தன்மைத்தாக, நின்னுடையவாழ்நாட்கள்; யான்வந்தது நின்னைக்காண்டல்வேண் டியமாத்திரையே. பகைவரது மிக்கமாறுபாட்டைவென்ற வலியையுடைய யாவ ரும் ஒப்பப்புகழும் நாட்டையுடையாய்.—எ - று.

காலெழுவோய், யான்வந்தது, களிறுமுதலாயினவேண்டியன்று; நின்னைக் காண்டல்வேண்டிய அளவே; நின்னுழி அன்னவாகவெனக்கூட்டுக; அல்லதூஉம்,

. ானைமுதலாயினவன்றிப் பிறவற்றையும் பாணர்முதலாயினர் தமதெனத்தொடுக் குவராயினென இயைத்துரைப்பினுமமையும்.

கொடுவரி - பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; ஆகு பெயருமாம். இனித் தளைதமெல்லொதுக்கினெனவும், வடிநவில்பறுவலெனவும், ஒளிறுநடைப்புரவியவெனவும் பாடமோதுவாருமுளர். வடிநவில் பறுவல் புகழ் பெயர்த் திசைப்பவென்பதற்கு வடித்தல்பயின்ற பாட்டை இசைதோறும் பெயர் த்துவாசிக்கவென்றுரைப்பாருமுளர். (கஙரு)

(கஙசு.) யாழ்ப்பத்தர்ப் புறங்கடுப்ப
விழைவலந்த பஃறுன்னத்
திடைப்புரைபற்றிப் பிணிவிடாஅ
வீர்க்குழாத்தோ டிறைகூர்ந்த
(ரு) பேஎற்பகையென வொன்றென்கோ
வுண்ணாமையி னூன்வாடித்

தெண்ணீரிற் கண்மல்கிக்
கசிவுற்றவென் பல்கிளையொடு
பசியலைக்கும் பகையொன்றென்கோ
௧௦ வன்னதன்மையு மறிந்தீயார்
நின்னதுதாவென நிலைதளர
மரம்பிறங்கிய நளிச்சிலம்பிற்
குரங்கன்னபுன் குறுங்கூளியர்
பரந்தலைக்கும் பகையொன்றென்கோ
௧௫ ஆங், கெனைப்பகையு மறியுநனை
யெனக்கருதிப் பெயரேத்தி
வாயாரநின் னிசைநம்பிச்
சுடர்சுட்ட சுரத்தேறி
யிவண்வந்த பெருநசையே
௨௦ மெமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்
பிறர்க்கீவோர் தமக்கீபவெனா
வனைத்துரைத்தனன் யானாக
நினக்கொத்தது நீநாடி
நல்கினை விடுமதி பரிசி லல்கலுந்
௨௫ தண்புனல் வாயிற் றுறையூர் முன்றுறை
நுண்பல மணலினு மேத்தி
யுண்குவம் பெருமநீ நல்கிய வளனே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.
அவனைத் *துறையூர் ஓடைகிழார் பாடியது.

* துறையூர் அரிசில்கிழாரென்றும் பாடபேதமுண்டு.

இ - ள்.—யாழ்ப்பத்தரினதுபுறத்தையொப்ப இழைசூழ்ந்த பல தையலினது இடைக்கண் உளவாகிய புரைகளைப்பற்றி ஒன்றோடொன்றுதொடர்ந்த பிணிப்பு விடாதேயிடக்கின்ற ஈரினது நிரையோடு தங்குதல் மிக்க பேனாகியபகையை ஒரு பகையென்பேனோ? உண்ணாமையின் உடம்பு புலர்ந்து கண் தெளித்தநீரால் நிறைந்து வியர்ப்புற்ற எனது பலசுற்றத்தோடு பசியாய்வருத்தும்பகையை ஒருபகையென்பேனோ? அப்பெற்றிப்பட்ட எனதியல்பையும் அறியாராய் நின்கைப்பொருளைத் தாவென்றுசொல்லி எம்முடையநிலைகள் தளரும்படி மரங்கள்செறிந்த குளிர்ந்தமலையிற் குரங்குபோலப் பறித்துக்கொள்ளும் இயல்பையுடைய புல்லிய குறிய

ஆதலின் அவர் பாத்துவைத்திலக்கும்பகையை ஒருபகையென்பேனோ? எல்லாப் பகையும் அறிவான் ஆவேயெனக்கருதி எமதுவாக்கினால் மிகவும் நினதுபெயரை வாழ்த்தி நின்னுடையபுகழை ஏத்தி ஞாயிறுசுடப்பட்ட சுரத்தின்கண்ணேயேறி இவ்விடத்துவந்த பெரிய கச்சுதலையுடையேம்; இங்ஙனம் வறுமையுற்ற எங்களுக்கு ஒன்றை இடுவோரன்றோ பயன்கருதாது பிறர்க்கு இடுமவர்களாவாரெனவும் எம்மையொழித்த பிறர்க்கு இடுவோரன்றோ பயன்கருதியிடுதலால் தங்களுக்கே இடுவோரெனவும் அவ்வளவாக யான் சொன்னேனாக, நினக்குப்பொருந்தியது நீ ஆராய்ந்து எமக்குப் பரிசில்தந்தனையாய் விடுவாயாக; நாடோறும், குளிர்ந்தநீரோடும் வாய்த்தலையையுடைய துறையூரின்கண் துறைமுன்னர் நுண்ணிய பலமணலினும் பல காலம் வாழ்கவென வாழ்த்தி உண்பேம், பெரும, நீதந்தசெல்வத்தை.—எ - று.

பெரும, நீ நல்கியவளத்தை அல்கலும் ஏத்தி உண்பேம்; நினக்கொத்தது நீ நாடிப் பரிசில்நல்கினை விடுமதியெனக்கூட்டுக.

'ஆவென' என்பதற்கு ஆவென்று பிறர்சொல்லவென்றும், 'எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்' என்பதற்கு எமக்கீவோர் எம்வறுமைகண்டு வருத்தமுறுவோர்யாவர்க்கும் ஈவோரெனவும், 'பிறர்க்கீவோர்தமக்கீப' என்பதற்குப் பிறர்க்குக்கொடுப்போர் அக்கொடுக்கப்படுமின்றோர்தமக்கேகொடுப்போராவரெனவுமுரைப்பாருமுளர். கசிவுற்றவென்பதற்கு இரக்கமுற்றவெனினுமமையும். பேற்பகையென வெண்புழி, எனவும், ஆங்கெனைப்பகையுமென்புழி, ஆங்கும் அசைநிலை. கண் தெண்ணீரின்மல்கியெனவும், வாயாரப்பெயரேத்தியெனவும் மாற்றப்பட்டன. (கஙசு)

(கஙஎ.) இரங்கு முரசி னினஞ்சால் யானை
முந்நீ ரேணி விறல்கெழு மூவரை
யின்று போர்யான் வரவறி யேனோ
நீயே, முன்யா னறியு மோனே துவன்றிய
ரு கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது
கழைக்கரும்பி னொலிக்குந்து
கொண்டல் கொண்டநீர் கோடை காயினுங்
கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து
கருங்கால் வேங்கை மலரி னாளும்
க0 பொன்னன்ன வீசுமந்து
மணியன்னநீர் கடற்படருஞ்
செவ்வரைப் படப்பை நாஞ்சிற் பொருந

சிறுவெள் ளருவிப் பெருங்க லாடினை
நீவா ழியவின் றந்தை
கடு தாய்வா ழியர்நிற் பயந்திசி னோரே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி ; பரிசிற்றுறையுமாம்.
நாஞ்சில்வள்ளுவனை ஒருசிறைப்பெரியனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்குமுரசினையும் இனமமைந்தயானையையுமுடைய கடலாகிய எல்லையையுடைய நிலத்தின்கண் வென்றிபொருந்திய மூவேந்தரை இன்னுமும் யானொருவனே பாடும்வரவையறியேன் ; நீதான் முன்னேதொடங்கி யானறியுமவன் ; நீர்நிறைந்த பள்ளத்தின்கண் விதைத்தவித்த நீரின்மையாற் சாவாது கரும்புபோலத்தழைக்கும், மழையால் மூகத்துசொரியப்பட்டநீர் கோடைகாயினும் மகளிர்கண்போன்ற குவளைமுதலிய மலர்பூக்கும், கரியதாளையுடைய வேங்கை மலரின் காடோறும் பொன்போலும்பூவைச்சுமந்து மணிபோலும்நீர் கடற்கட்செல்லும் செவ்விய மலைப்பக்கத்தையுடைய நாஞ்சிலென்னுமலையையுடைய பொருந, சிறிய வெளிய அருவியையுடைய பெரிய மலையையுடைய நாட்டையுடையாய், நீவாழ்வாயாக, நின்னைப் பெற்றோராகிய நின்றந்தையும் தாயும்வாழ்க.—எ - று.

நீர்மலர்பூக்குமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. கோடைக்காயினுமெனபதுபாடமாயின், கோடைகட்காயினுமென்றானும் கோடைக்காலாயினுமென்றானுமாகக முன்னின்ற பெயரெச்சமூனறும், நாஞ்சிலென்னும் நிலப்பெயர்கொண்டன ; தனபழமைதோன்றப் புகழ்ந்துகூறுவான், மூவரையும் இன்னும் வரவறியேனென்றதாகக்கொள்க. (கஙஎ)

(கஙஅ.) ஆனினங் கலித்த அதர்பல கடந்து
மானினங் கலித்த மலையின் ஒழிய
மீனினங் கலித்த துறைபல நீந்தி
உள்ளி வந்த வள்ளுயிர்ச் சீறியாழ்
ரு சிதாஅ ருடுக்கை முதாஅரிப் பாண
நீயே பேரெண் ணலையே நின்னிறை
மாறி வாவென மொழியலன் மாதோ
ஒலிவருங் கதுப்பி னாயிழை கணவன்
கிளிமரீஇய வியன்புனத்து
௧0 மரனணி பெருங்குர லனைய னாதலின்
நின்னை வருத லறிந்தனர் யாரே.

திணை - அது, துறை - பாணாற்றுப்படை.
ஆயனை மருதன் இளநாகனார் பாடியது.

இ - ள்.—பெற்றதினது இனமிக்க வழிபலவும்கடந்து மான்திரள்மிக்க மலைபின்கழிய மீனினத்தழைத்த துறைபலவற்றையுநீந்தி நினைத்துவந்த வள்ளிய ஓசையையுடைத்தாகிய சிறியயாழையும் சிதாராகிய உடையையுமுடைய மூத்தபாணனே, நீதான், அவன்பாற் செலக்கருதிப் போகின்றமையின் பெரிய எண்ணத்தையுடையை ; நின்னுடையதலைவன் இப்பொழுது போய்ப் பின் ஒருகாட் பரிசிற்கு

வாவென்றுசொல்லான் ; தழைத்த சிறகுடைத்தலையுடைய ஆயிழைக்குத்தலைவன், கிளி மருவிய அகன்ற புனத்தின்கண் மரப்பொதும்பின்கண்வைத்த பெரிய கதிரை யொப்பனாதலின், நீ அவன்பாற் பரிசில்பெற்றவருதற்கண் நின்னைப் பழையபாணனென்று அறிவார்யார்.—எ - று.

'நின்னைவருதலறிந்தனர்யார்' என்பதற்குக்கருத்து : நின்னை அறிவாரும் அறியாதன்மையையாவையென்பதாம். அறிவார்யாரென்பது, அறிந்தனர்யாரெனக் காலமயக்கமாயிற்று. நினக்கு அவன் பரிசில் தப்பாமல் தருமென்பான், நின்னிறையென்றான். 'மானணிபெருங்குரலனையன்' என்றது, இளியிடுவாய்த்தாற்போல்வனென்னும் வழக்கைப்பற்றிநின்றது. (கநஅ)

(கஙகூ.) சுவலழுந்தப் பலகாய
சில்லோதிப் பல்லிளைஞருமே
யடிவருந்த நெடிதேறிய
கொடிமருங்குல் விறலியருமே
ரு வாழ்தல் வேண்டிப்
பொய்கூறேன் மெய்கூறுவ
லோடாப் பூட்கை யுரவோர் மருக
வுயர்சிமைய வுழாஅ நாஞ்சிற் பொருந
மாயா வுள்ளமொடு பரிசில் துன்னிக்
கO கனிபதம் பார்க்கும் காலை யன்றே
யீத லானான் வேந்தே வேந்தற்குச்
சாத லஞ்சாய் நீயே யாயிடை
யிருநில மிளிர்ந்திசி னாஅங் கொருநா
ளருஞ்சமம் வருகுவ தாயின்
கரு வருந்தலு முண்டென் பைதலங் கடும்பே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தோள் வடுப்படப் பலமூட்டைக்கனையுங்காவிய சிலவாயமயிரையுடைய பல இளையோரும் அடிவருந்த நெடும்பொழுது ஏறிய கொடிபோலும் இடையினையுடைய விறலியரும் என இவர் வாழ்தலைவிரும்பிப் பொய்சொல்லேன் ; மெய் சொல்லுவேன் ; புறக்கொடாத மேறகோளையுடைய வலியோர்மரபிலுள்ளானே, உயர்ந்த உச்சியையுடைத்தாய் உழப்படாத நாஞ்சிலென்னும் பெயரையுடைய மலைக்குவேந்தே, மறவாதநினைவுடனே பரிசிற்குவந்துபொருந்திப் பின்புசென்று நின் மனம்நெகிழும் செவ்விபார்க்கும் காலமல்ல, யான் வறுமையுற்று நிற்கின்றநிலைமை; நினக்கு வேண்டிற்றுத்தருதலை அமையான், நின்னுடைய அரசன் ; அவ்வரசன் பொருட்டுச் சாதலுக்கு அஞ்சாய், நீ ; அவ்விடத்துப் பெரிய நிலம்பிறழ்ந்தாற்போல ஒருநாள் பொறுத்தற்கரிய பூசல் வருவதாயின், வருந்துதலுமுளதாம், எனது பசித்துன்பத்தையுடைய சுற்றம்.—எ - று.

அதனாற் போர்வருவதன்முன்னே பரிசில்தந்துவிடுவாயாகவென்பதுகருத்து.()

(கசO.) *தடவுநிலைப் பலவின் நாஞ்சிற் பொருநன்
மடவன் மன்ற செந்நாப் புலவீர்

வளைக்கை விறலியர் படப்பைக் கொய்த
வடகின் கண்ணுறை யாக யாஞ்சில
௫ வரிசி வேண்டினே மாகத் தான்பிற
வரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி
யிருங்கடறு வளைஇய குன்றத் தன்னதோர்
பெருங்களிறு நல்கி யோனே யன்னதோர்
தேற்றா வீகையு முளதுகொல்
௧௦ போற்றா ரம்ம பெரியோர்தங் கடனே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

அவனை †அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பெரிய நிலைமையையுடைய பலாமரத்தையுடைத்தாய நாஞ்சில் மலைக்குவேந்தன், அறிவுமெல்லியன், நிச்சயமாக; செவ்விய நாவையுடையபுலவீர், வளையணிந்த கையையுடைய விறலியர் மனைப்பக்கத்தின்கட்பறித்த இலைக்கு மேல் தூவுவதாக யாங்கள் சில அரிசிவேண்டினோமாக, தான் பரிசிலர்க்குதவும் வரிசை யறிதலால் எம்வறுமையைப்பார்த்தலேயன்றித் தனதுமேம்பாட்டையும் சீர்தூக்கிப் பெரிய காடுசூழ்ந்த மலைபோல்வதொரு பெரிய யானையையளித்தான்; ஆதலால், ஒருவராது ஒன்றனைக்கொடுக்குமிடத்து அப்பெற்றிப்பட்டதோர் தெளியாக்கொடையும் உளதோதான்? பெரியோர் தாங்கள்செய்யக்கடவமுறைமையைத் தெரிந்து பாதுகாத்துச் செய்யார்கொல்.—எ - று.

பிறவென்பது, அசைநிலை. கொல்லென்பது, பின்புங்கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. (௧௪௦)

(௧௪௧.) பாணன் சூடிய பசும்பொற் றாமரை
மாணிழை விறலி மாலையொடு விளங்கக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட் டசைஇ
யூரீர் போலச் சுரத்திடை யிருந்தனிர்
௫ யாரீ ரோவென வினவ லானாக்
காரென் னொக்கற் கடும்பசி யிரவல
வென்வே லண்ணற் காணா வூங்கே
நின்னினும் புல்லியே மன்னே யினியே
யின்னே மாயினே மன்னே யென்றும்

---

* இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய 'கொடுப்போரேத்தல்' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல் ௩௫ - ம் சூத்திரவுரை].

† ஒளவையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

௧௦ *உடாஅ போரா வாகுத லறிந்தும்
படாஅ மஞ்ஞைக் கீத்த வெங்கோ
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக
னெத்துணை யாயினு மீத்த லன்றென
மறுமைநோக் கின்றோ வன்றே
௧௫ பிறர், வறுமைநோக் கின்றவன் கைவண் மையே.

திணை - அது ; துறை - பாணாற்றுப்படை ; புலவராற்றுப்படையுமாம்.
வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனைப் பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—'பாணன்சூடிய ஓட்டற்ற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட தாமரைப்பூ மாட்சிமைப்பட்ட அணியினையுடைய விறலியணிந்த பொன்னரிமாலையுடனேவிளக்க வடிவகுதிரையைப்பூண்ட நெடியதேரைப் பிணிப்பைவிட்டு இளைப்பாறி யூரின்கண் இருக்கிற்போலச் சுரத்திடையிருந்தீர் ; நீர்யாவிர் பாணரோ' என எம்மைக்கேட்டலமையாத புல்லென்ற சுற்றத்தையும் மிக்கபசியையுமுடைய இரவலனே, வென்றிவேலையுடைய தலைவனைக் காண்பதன்முன் யாம் நின்னினும்வறியேம்; இப்பொழுது அவ்வறுமைநீங்கி இத்தன்மையேமாயினோம், எக்காலும் உடா போராவாதலை அறிந்துவைத்தும் படாத்தினை மயிலுக்குக்கொடுத்த எம்மிறைவன், மதமிக்கயானையினையும் மனஞ்செருக்கிய குதிரையினையுமுடைய பேகன், எவ்வளவாயினும் கொடுத்தல் அழகிதென்று மறுபிறப்பைநோக்கிற்றோவெனின், அன்று ; பிறரது மிடியைக்கருதிற்று, அவனது கைவண்மை.—எ - று.

எங்கோ, பேகன், அவன்கைவண்மை மறுமைநோக்கிற்றன்று ; பிறர்வறுமை நோக்கிற்றெனக்கூட்டுக.

'நின்னினும்புல்லியேமன்' என்பது, 'பண்டுகொடுமன்' என்பதுபோலநின்றது. ஒழிந்த மன் - அசைநிலை. (௧௪௧)

(௧௪௨.) அறுகுளத் துகுத்து மகல்வயற் பொழிந்தும்
†உறுமிடத் துதவா துவர்நில மூட்டியும்
வரையா மரபின் மாரி போலக்
கடாஅ யானைக் கழற்காற் பேகன்
௫ கொடைமடம் படுத லல்லது
படைமடம் படான்பிறர் படைமயக் குறினே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வற்றியகுளத்தின்கண்ணே பெய்தும் அகன்றவிளைநிலத்தின்கண்ணே சொரிந்தும் இவ்வாறு குளத்தும் விளைநிலத்தும் பெய்யாது களர்நிலத்தைநிறைத்

---

* "வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற், கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, வருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருங்க னாடன் பேகனும்" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை [அடி ௮௪ - ௮௭].

† உறுநிலத்துதவாதென்றும் பாடம்.

தம் எவ்விடத்தும் வரையாது மாரியையுடைய மழைபோல மதமிக்க யானையினையுடைய கழல்புனைந்த காலையுடைய பேகன் கொடையிடத்துத் தான் அறியாமைப் படுதலல்லது பிறர்படைவந்து கலந்தபோரின் அப்படையிடத்துத் தான் அறியாமைப்படான்.—எ - று.

படைமடமென்றது, வீரரல்லாதார்மேலும், முதுகிட்டார்மேலும், புண்பட்டார்மேலும் மூத்தார் இளையார்மேலும் செல்லுதல். (கசஉ)

(கசங.) மலைவான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்
மாரி யான்று மழைமேக் குயர்கெனக்
கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள்
பெயல்கண் மாறிய வுவகையர் சாரற்
ரு புனத்தினை யயிலு நாட சினப்போர்க்
கைவள் ளீகைக் கடுமான் பேக
யார்கொ லளிய டானே நெருநற்
சுரனுழந்து வருந்திய வொக்கல் பசித்தெனக்
குணில்பாய் முரசி னிரங்கு மருவி
க0 நளியிருஞ் சிலம்பிற் சீறூ ராங்கண்
வாயிற் றோன்றி வாழ்த்தி நின்று
நின்னுநின் மலையும் பாட வின்னா
திகுத்த கண்ணீர் நிறுத்தல் செல்லாள்
முலையகம் நனைப்ப விம்மிக்
கரு குழலினை வதுபோ லழுதனள் பெரிதே.

திணை - பெருந்திணை; துறை - குறுங்கலி, தாபதநிலையுமாம்.

அவனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகிகாரணமாக அவனைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—மலையை மழைவந்து சூழ்கவென்று மிக்கபலியைத்தூவி அம்மழை மிகப்பெய்தலான் அப்பெயல் அமைந்து முகில் மேலேபோவதாகவேண்டுமெனத் தெய்வத்தைப்போற்றிய குறமாக்கள் மழை இடத்துமாறிய உவகையராய் மலைச்சாரற்கட் புனத்தினையை உண்ணுநாட, சினத்தினாற்செய்யும் போரையும் கைவண்மையாற்கொடுக்கும் கொடையினையுமுடைய விரைந்த குதிரையையுடைய பேக, அவ்வருளத்தக்காள், யாரோதான்; நெருநற்றுச்சுரத்தின்கண்ணே நடந்துவருந்திய எனதுசுற்றம் பசித்ததாக, கடிப்பு அறையப்பட்ட முரசுபோல ஒலிக்கப்பட்ட அருவியையுடைய பெரிய உயர்ந்தமலைக்கட் சிறிய ஊராகிய அவ்விடத்து வாயிற்கண்ணேவந்துதோன்றி வாழ்த்திநின்ற நின்னையும் நின்மலையையும்பாட, அப்பொழுது இன்னாதாகச்சொரியப்பட்ட கண்ணீரை ஒழித்தல்மாட்டாளாய் அக்கண்ணீர் முலையிடத்தைநனைப்பப் பொருமிக் குழல் இரங்கியொலிப்பதுபோல் அழுதாள், மிகவும்.—எ - று.

மழைவேண்டுங்காலத்துப் பெய்வித்தற்கும் வேண்டாக்காலத்து ஒழித்தற்கும் பலிதூஉய்ப்பேணிய குறவராகியமாக்களென்க.

மாக்கள் புனத்தினை அயிலாட, பேக, என்னொக்கல்பசித்தென வாயிற்றோ ன்றி வாழ்த்திநின்ற நின்னும்நின்மலையும்பாடக் குழல் இனைவதுபோல அழுதாள்; அவ்வளிக்கத்தக்காள் யார்கொல்? அவன்பால் அருள்பண்ணத்தருமென வினை முடிக்க.

இது, நின்மலையிற்குறவர்மாக்கள் கடவுட்பேணி மழைவேண்டியபொழுது பெற்றுத் தாம்வேண்டுமுணவு நுகருமாறுபோல் இவளும் நின்னருள்பெற்று இன்ப நுகர்வாளாகவேண்டுமென்பதோர் நயந்தோன்றநின்றது. மழைமிகப்பெய்தலா னென்பது, ஆற்றலாற் கூறப்பட்டது.

பேகனாற்றுறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனொடுகூட்டலுறுவார், அருள்பண் ணவேண்டுமென்று இரந்துகொண்டுகூறினமையின், குறுங்கலியாயிற்று.

குறவர்மாக்கள் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (௧௪௩)

(௧௪௪.) அருளா யாதலோ கொடிதே யிருள்வரச்
சிறியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழநின்
காரெதிர் கானம் பாடினே மாக
நீனற நெய்தலிற் பொலிந்த வுண்கண்
௫ கலுழ்ந்துவா ரரிப்பனி பூணக நனைப்ப
வினைத லானா ளாக விளையோய்
கிளையை மன்லெங் கேள்வெய் யோற்கென
யாந்தற் றொழுதனம் வினவக் காந்தள்
முகைபுரை விரலிற் கண்ணீர் துடையா
௧0 யாமவன் கிளைஞரே மல்லேங் கேளினி
யெம்போ லொருத்தி நலனயந் தென்றும்
வரூஉ மென்ப வயங்குபுகழ்ப் பேக
னொல்லென வொலிக்குந் தேரொடு
முல்லை வேலி நல்லூ ரானே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவன்காரணமாகப் *பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—அருள்பண்ணாயாதல் கொடிது; மாலைக்காலம்வந்தவளவிலே சிறிய யாழை இரக்கப்பண்ணாகிய செவ்வழியென்னும்பண்ணிலே வாசிக்கும்பரிசுபண்ணி நினது மழையையேற்றுக்கொண்ட காட்டைப்பாடினேமாக, நீலநறுநெய்தல்போன்ற பொலிந்த மையுண்டகண்கள் கலங்கிவீழ்ந்த இடைவிட்ட துளிகள் பூணையுடைய மார்பைநனைப்ப வருந்துதல் அமையாளாக, இளையோய், 'கிளைமையை யுடையையோ எம்முடையகேண்மையைவிரும்புவோனுக்கு' என யாங்கள் தன்னை வணங்கிக்கேட்டேமாக, அவள் காந்தள்மொட்டுப்போலும் விரலாலே தன் கண்ணீரைத்துடைத்து நாங்கள் அவனுடைய கிளைஞரேமல்லேம்; கேட்பாயாக, நீ இப் பொழுது; எம்மை ஒப்பாளொருத்தியுடைய அழகைக்காதலித்து எக்காலும்வரு

* வன்பரணரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

மென்று பலரும் சொல்லுவரென்றுகூறினாள்; விளங்கிய புகழையுடையபேகன், ஒல்லெனமுழங்கும்தேருடனே முல்லைவேலியையுடைய நல்லூரின்கண்.—எ - று.

இனையையோவென ஓகாரமும், என்றுகூறென ஒருசொல்லும் வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

நின்கானம் பாடினேமாக, 'இனைதலானாக, யாம் நற்றொழுதனம் வினவ, தன்கண்ணீர்துடைத்துப் பேகன் ஒருத்திநலனயந்து நல்லூரின்கண் என்றும் வருமென்பவென்றாள்; அவனை அருளாயாதல் கொடிதெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

எம்போலொருத்தியென்றது, உவமைகூறாது வன்மையுரை தோன்றநின்றது. இனி, யாம் நற்றொழுதனம்வினவினேமாக, அவளாயத்தார் தம்விரலால் அவள் கண்ணீரைத்துடைத்து யாம் அவன்கேளேமல்லேம் இதுபுகுந்தவாறு யாம் கூறக்கேளென முன்புகூறிப் பின் பேகன் எம்போலொருத்தி நலன் நயந்து நல்லூரின்கட்சென்று வருமென்றுசொன்னார்கள்; இவ்வாறு இனையோளும் ஆயத்தாரும் உறுந் துன்புறவுரைத்து அருளாயாதல் கொடிதெனவுரைப்பினுமமையும்.

எம்போலொருத்தியென்றது, எம்மைப்போலும் பொதுமகளொருத்தியென அவளை இழித்துக்கூறியவாறு. (கசச)

(கசரு.) மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றருளிப்
படாஅம் ஈத்த கெடாஅ நல்லிசைக்
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக
பசித்தும் வாரேம் பாரமு மிலமே
ரு களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்
நயம்புரிந் துறையுநர் நடுங்கப் பண்ணி
யறஞ்செய் தீமோ வருள்வெய் யோயென
விஃதியா மிரந்த பரிசி லஃதிருளி
னினமணி நெடுந்தே ரேறி
க௦ யின்னா துறைவி யரும்படர் களைமே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவள்காரணமாக அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மெல்லிய தகைமையையுடைய கரிய மயில் குளிரால்நடுங்குமென்று அருள்செய்து படாங்கொடுத்த அழியாத நல்லபுகழினையுடைய மதம்பட்டயானையையும் மனஞ்செருக்கியகுதிரையையுமுடைய பேக, யாம் பசித்தும்வருவேமல்லேம்; எம்மாற் பரிக்கப்படுஞ்சுற்றமுமுடையேமல்லேம்; களாப்பழம்போன்ற கரிய கோட்டையுடைய சிறிய யாழை இசையின்பத்தைவிரும்பியுறைவார் அவ்விசையின்பத்தாற் றலையசைத்துக் கொண்டாடும்படி வாசித்து, அறத்தைச்செய்வாயாக அருளைவிரும்புவோயென இது, நின்பால் யாம் இரந்தபரிசில்; இற்றைநாளிரவின்கண் இனமாகிய மணியையுடைய உயர்ந்ததேரையேறிப்போய்க் காண்டற்கு இன்னாதாக உறைகின்றவள் பொறுத்தற்கரிய நினைவாலுண்டாகியநோயைத் தீர்ப்பாயாக.—எ - று.

பேக, தேரேறி இன்னாதுறைவி அரும்படர் களை; யாழைப்பண்ணி யாம் இரந்தபரிசில் இதுவெனக்கூட்டுக.

இதுவென்றது, அப்படிப் படர்களைதலை. 'மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றருளிப் படாஅ மீத்தபேக' என்றகருத்து: இவ்வாறு ஒருகாரணமுமின்றியும் அருள்பண்ணுமென்ற நீ நின்னால்வருந்துமென்ற இவட்கு அருளாதொழிதல் தகாதென் பதாம். இனி, அருள்வெய்யோய், யாமிரந்தபரிசில், அறஞ்செய்யவேண்டுமென்று கூறுமிது; அவ்வறந்தான் யாதென்றுகேட்பின், நின்பால் அருள்பெருமையின் இன் னாதுறைவி அரும்படரை நீசென்றுகளைதல்; அதனைச்செய்வாயாகவெனக் கூட்டி யுரைப்பினுமமையும்.

மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றஞ்சியென்பதூஉம் பாடம். (கசரு)

(கசசு.) அன்ன வாகநின் னருங்கல வெறுக்கை
யவைபெறல் வேண்டே மடுபோர்ப் பேக
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணிநின் வன்புல
நன்னாடு பாட வென்னை நயந்து
ரு பரிசி னல்குவை யாயிற் குரிசினீ
நல்கா மையி னைவரச் சாஅ
யருந்துய ருழக்குநின் றிருந்திழை யரிவை
கலிமயிற் கலாவங் கால்குவித் தன்ன
வொலிமென் கூந்தற் கமழ்புகை கொளீஇத்
க0 தண்கமழ் கோதை புனைய
வண்பரி நெடுந்தேர் பூண்கநின் மாவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவன்காரணமாக அரிசில்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—அத்தன்மையவாக; நின்னால்தரப்பட்ட பெறுதற்கரிய ஆபரணமும் செல்வமுமாகிய அவைபெறுதலைவிரும்பேம்; கொல்லும்போரையுடைய பேக. சிறியயாழைச் செவ்வழியாகப்பண்ணி வாசித்து நினது வலியநிலமாகிய நல்ல மலை நாட்டைப்பாட, என்னைக்காதலித்துப் பரிசில்தருகுவையாயின், தலைவனே, நீ அரு ளாமையாற் கண்டாரிரங்க மெலிந்து அரிய துயரத்தான்வருந்தும் உன்னுடைய திருந்திய அணியையுடைய அரிவையது தழைத்த மயிலினது பீலியைக் காலொன் றக் குவித்தாற்போன்ற தழைத்த மெல்லியகூந்தற்கண்ணே மணங்கமழும்புகை யைக் கொள்ளுவித்துக் குளிர்ந்த மணங்கமழும் மாலையைச்சூட வளவிய செலவை யுடைய உயர்ந்ததேரை நின்குதிரைகள் பூண்பனவாக.—எ - று.

அன்னவாகவென்றது, இரவலர்க்கு அருங்கலவெறுக்கைகளை வீசிநிற்கொடுப் பையன்றே? அவ்வெறுக்கை எமக்கும் எளிதாகவென்றவாறும். (கசசு)

(கசஎ.)*கன்முழை யருவிப் பன்மலை நீந்திச்
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி வந்ததைக்
கார்வா னின்னுறை தமியள் கேளா
நெருந லொருசிறைப் புலம்புகொண் டுறையு

* கன்முழைவருவியென்றும் பாடம்.

ரு மரீமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை
நெய்யொடு துறந்த மையிருங் கூந்தல்
மண்ணுறு மணியின் மாசற மண்ணிப்
புதுமலர் கஞல வின்று பெயரி
னதுமனெம் பரிசி லாவியர் கோவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன்காரணமாக அவனைப் பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கன்முழைக்கணின்றும் விழும் அருவியையுடைய பலமலையை அரிதிற்கழித்துச் சீறியாழைச் செவ்வழியென்னும்பண்ணை வாசிக்கும்படியாகப் பண்ணி வாசித்துவந்ததற்குக் கார்காலத்துமழையினது இனியதுளி வீழ்கின்ற ஓசையைத் தமியளாகக்கேட்டு வெருவுற்று ஒருபக்கத்துத் தனிமைகொண்டிருந்த அரிபரந்த மதர்த்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும் அழகியமாமைநிறத்தினையுமுடைய அந்த அரிவையது நெய்யாற்றுறக்கப்பட்ட மைபோலும் கரியமயிரை ஒப்பமிடப்பட்ட நீலமணியினும் மாசறக்கழுவிச் செவ்விமலர்நெருங்கும் பரிசு இன்று வருவையாயின், அதுவாகும், எம்முடையபரிசில்; ஆவியருடையவேந்தே.— எ - று.

உறை - துளி; என்பது, ஆகுபெயரால் துளியினோசையை. மன் - அசை.

சீறியாழ் செவ்வழிபண்ணிவந்ததற்கு அரிவைகூந்தல் புதுமலர்கஞலும்படி அவள்பால் என்றுநீ்வரின் எம்பரிசில் அதுவெனக்கூட்டுக.

நெய்யொடுதலோடு பெறுதலைத்துறந்தவெனினுமமையும். செவ்வழிபண்ணிவந்து, புதுமலர்கஞலவென்று இயைத்துரைப்பாருமுளர். (கசஎ)

(கசஅ.) கறங்குமிசை யருவிய பிறங்குமலை நள்ளிநின்
னசைவி னோன்றா ணசைவள னேத்தி
நாடொறு நன்கலங் களிற்றொடு கொணர்ந்து
கூடுவிளங்கு வியனகர்ப் பரிசின் முற்றளிப்பப்
ரு பீடின் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச்
செய்யா கூறிக் கிளத்த
லெய்யா தாகின்றெஞ் சிறுசெந் நாவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசிற்றுறை.

*கண்டீரக்கோப் †பெருநள்ளியை வன்பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—உச்சிக்கணின்றும் ஆலித்து இழிதரும் அருவியினையுடைய உயர்ந்த மலையையுடைய நள்ளி, நினது தளர்ச்சியில்லாத வலியமுயற்சியொடுகூடிய நச்சப்படும் செல்வத்தைவாழ்த்தி நாடோறும் நல்ல அணிகலத்தைக் களிற்றோடே கொண்டுவந்து நெற்கூடுவிளங்கும் அகலியநகரின்கணிருந்து சூழ்ந்திருந்தபரிசிலர்க்கு அளித்துவிடுதலாற் பிறர்க்கியும்பெருமையில்லாத அரசரைப்புகழும்புகழ்ச்சியையிரு

* கண்டீரக்கோவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† பெருநற்கிள்ளியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ம்பி அவ்வரசர்செய்யாதவற்றைச்சொல்லி அவர்குணங்களைக் கூறுதலை அறியா-தாயிற்று, எம்முடைய சிறிய செந்நா.—எ - று.

பொய்கூறாமையிற் செந்நாவென்றார்; தற்புகழ்ந்தாராகாமற் சிறுசெந்நா-வென்றார். அருவியவென்றது, விகாரம்.

நள்ளி, நீ பரிசின்முற்றளித்தலான், எம் சிறுசெந்நா நின்னைவளனேத்தி மன்னரைப்புகழ்ச்சிவேண்டிக் கிளத்தல் எய்யாதாகின்றெனக்கூட்டுக; நின்னை-வளன் ஏத்திக் கொணர்ந்து முற்றளித்தலாலெனப் பரிசிலர்மேலேற்றி உரை-பினுமமையும். (கசஉ)

(கசகூ.) நள்ளி வாழியோ நள்ளி நள்ளென்
மாலை மருதம் பண்ணிக் காலைக்
கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி
வரவெமர் மறந்தன ரதுநீ
ரு புரவுக்கடன் பூண்ட வண்மை யானே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நள்ளி, வாழ்வாயாக, நள்ளி, நள்ளென்றும் ஓசையையுடைய மாலைப்பொழுதின்கண்ணே மருதமென்கின்றபண்ணை வாசித்துக் காலைப்பொழு-தின்கண் கைவழியாகிய யாழின்கட் செவ்வழியென்னும் பண்ணைவாசித்து *வர-லாற்றுமுறைமையை எம்முடைய பாணர்சாதியிலுள்ளோர் மறந்தார்; அவ்வாறு மறந்தது, நீ கொடுத்து ஓம்புதலைக் கடனாக மேற்கொண்டவண்மையான்.—எ - று.

கையகத்து எப்பொழுதும் இருத்தலான், யாழைக் கைவழியென்றார்; ஆகு-பெயரான். வரவெமர் மறந்தனரென்பதூஉம் பாடம். (கசங)

(கரு0) கூதிர்ப் பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன
பாறிய சிதாரேன் பலவுமுதற் பொருந்தித்
தன்னு முள்ளேன் பிறிதுபுலம் படர்ந்தவென்
னுயங்குபடர் வருத்தமு முலைவு நோக்கி
ரு மான்கணந் தொலைச்சிய குருதியங் கழற்கால்
வான்கதிர்த் திருமணி விளங்குஞ் சென்னிச்
செல்வத் தோன்றலோர் வல்வில் வேட்டுவன்
றொழுதனெ னெழுவேற் கைகவித் திரீஇ
யிழுதி னன்ன வானிணக் கொழுங்குறை
க0 கானதர் மயங்கிய விளையர் வல்லே
தாம்வந் தெய்தா வளவை யொய்யெனத்
தான்ஞெலி தீயின் விரைவினன் சுட்டுநின்

---

* வரலாற்றுமுறைமையாவது, காலைப்பண் மருதமும், மாலைப்பண் செவ்-வழியுமென்பது.

விரும்பே ரொக்கலெ தின்மெனத் தருதலி
னமிழ்தின் மிசைந்து காய்பசி நீங்கி
௧௫ நன்மா னிலவ நறுந்தண் சாரற்
*கன்மிசை யருவி தண்ணெனப் பருகி
விடுத்த றொடங்கினே னாக வல்லே
பெறுதற் கரிய வீறுசா லன்கலம்
பிறிதொன் றில்லைக் காட்டுநாட் டேமென
௨௰ மார்பிற் பூண்ட வயங்குகா ழார
மடைசெறி முன்கைக் கடகமொ டீத்தன
னெந்நா டோவென நாடுஞ் சொல்லான்
யாரீ ரோவெனப் பேருஞ் சொல்லான்
பிறர்பிறர் கூற வழிக்கேட் டிசினே
௨௫ யிரும்புபுனைந் தியற்றாப் பெரும்பெயர்த் தோட்டி
யம்மலை காக்கு மணிநெடுங் குன்றிற்
பளிங்குவகுத் தன்ன தீநீர்
†நளிமலை நாட னள்ளியவ னெனவே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—கூதிர்க்காலத்துப் பருந்தினது கரியசிறகையொத்த துணியாகிய சீரையையுடையேனாய்ப் பலாவடியைப்பொருந்தி, தன்னையுமின்னையேனாய்ச் சேர்ந்து காட்டின்கட்சென்ற என்னை ஓய்ந்த செலவாளனாகிய வருத்தத்தினையும் மிடியையும்பார்த்து மானினது இரைத்தொலைத்த குருதிதோய்ந்த அழகிய வீரக்கழலினையுடைய காலினையும் வாலிய ஒளியையுடைய அழகிய நீலமணிவிளங்கும் உச்சியையுமுடைய செல்வத்தையுடைய தலைவனாகிய நேர்வலியவில்லினையுடைய வேட்டுவன், தன்னை அஞ்சலிபண்ணினேனாய் எழுந்திருப்பேனைக் கைகவித்து இருந்தி செய்யிழுதுபோன்ற வெள்ளியனைத்தையுடைய கொழுவியதசையைக் காட்டுவழியின்கண் வழிமயங்கிப்போகிய இளையர்தாம் விரைவுவந்துபொருந்துவதற்குமுன்னே கடிதாகத் தான்கடைந்த தீயான் விரைந்துசுட்டு தினது மிகப்பெரியசுற்றத்துடனே தின்மினென்றுதருதலான் அதனை யாங்கள் அமிழ்துபோலத்தின்று காய்கின்ற பசிதீர்த்ததாக, கலைமாச்சேறிலையுடைய நறிய குளிர்ந்த மலைச்சாரற்கண் மலையுச்சியினின்றும்வீழ்ந்த அருவிநீரைக் குளிரக்குடித்து விடைகொள்ளத்தொடங்கினேனாக, விரைவுவந்து பெறுதற்கரிய பெருமையமைந்த நல்ல அணிகலங்கள் தருதற்கு வேறொன்றில்லை, யாம் காட்டுநாட்டின்கண்ணேமெனச்சொ

மார்பிற்பூணப்பட்ட விளங்கிய முத்துவடங்களையுடைய ஆரத்தைக் கொளுத்துச்

* கன்முழைஅருவியென்றும் பாடம்.

† "காவாது, கட்டோ ருவப்ப கடைப்பரி சார, முட்டாது கொடுத்த முனிவிலாக் கொடைக்கடனே, தனிமழை பொழியும் தனிதஞ்சு வெள்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியும்" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை. [அடி. ௧0௬ - ௧0௭].

சுக

செறித்த முன்கைக்கணிந்த கடகத்துடனே தந்தனன்; நம்முடையனாகு என்பாடே வென்றுகேட்ப நாமம் சொல்லிற்றிலன்; நீ யாரெனக்கேட்பப் பெயரும் சொல்லிற்றிலன்; அவனும் பெயரும் பிறர்பிறர் வழியின்கண்ணே சொல்லக்கேட்டேன் யான்; இரும்பாற் புனைந்து செய்யப்படாத மிக்கபுகழையுடைய தோட்டியாகிய அம்மலைக்காக்கும், அழகிய பெரிய பக்கமலையினையும் பளிங்கை யறுத்தாற்போன்ற வெளியநிறத்தையுடைய இனியநீரையுமுடைய பெரிய மலைநாட்டையுடைய நள்ளி அவனென.—எ - று.

பலவுமுதற்பொருந்தித் தொழுதனனெனவும், மலைகாக்கும் நள்ளியெனவு மியையும். அவன் நள்ளியெனப் பிறர்பிறர்கூற வழிக்கேட்டினெனக்கூட்டுக.

திணை - துறை. (க௫0)

(கருக.) பண்டும் பண்டும் பாடுந ருவப்ப
விண்டோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாஅன்
கிழவன் சேட்புலம் படரி னிழையணிந்து
புன்றலை மடப்பிடி பரிசி லாகப்
௫ பெண்டிருந் தம்பதங் கொடுக்கும் வண்புகழ்க்
கண்டீ ரக்கோ னாகலி னன்று
முயங்க லான்றிசின் யானே பொலந்தேர்
நன்னன் மருக னன்றியு நீயு
முயங்கற் கொத்தனை மன்னே வயங்குமொழிப்
௧0 பாடுநர்க் கடைத்த கதவி னாடுமழை
யணங்குசா லடுக்கம் பொழியுநு
மணங்கமழ் மால்வரை வரைந்தன ரெமரே.

திணையும் துறையும் அவை.

இளங்கண்டீரக்கோவும் *இளவிச்சிக்கோவும் ஒருங்கிருந்தவழிச் சென்ற பெருந்தலைச்சாத்தனார் இளங்கண்டீரக்கோவைப்புல்லி இளவிச்சிக்கோவைப் புல்லாராக, என்னை என்செயப் புல்லீராயினிரென அவர் பாடியது.

இ - ள்.—முன்பெயும் முன்பெயும் பாடுவோர்விரும்ப விசும்பைப்பொருந்திய உச்சியையுடைய சிறந்த மலைப்பக்கத்துத் தம்கணவர் சேட்சென்றாராகச் செல்லின் ஆபரணத்தையணிந்து புல்லியதலையையுடைய மெல்லியபிடியைப் பரிசிலாகக் கொண்டு அவர்பெண்டிரும் தம் தரத்திலே பரிசில்கொடுக்கும் வள்ளியபுகழையுடைய கண்டீரக்கோனாதலாலே பெரிதும் தழுவிக்கொள்ளுதலமைந்தேன் யான்; பொன்னாற்செய்யப்பட்ட தேரினையுடைய நன்னன்மரபிலுள்ளானாதலன்றியும் நீ

யும் தழுவுதற்குப்பொருந்திருப்பினும் விளங்கும் மொழியையுடைய பாடுவார்க்கு அடைத்த கதவுகாரணமாக, இயக்குமுயில் தெய்வமமைந்த அரைமலைக்கண்ணே சேரியும் நமது மனைகாதும் உயர்ந்தமலையைப் பாடுதலீக்கின்றோர், எம்முன்னோர்; ஆதலான், முயங்கிற்றிலேன்.—எ - று.

---

* இளவிச்சிக்கோவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பெண்டிரும் தம்பதம்கொடுக்குமெனவே ஆடவரும் தம் தாத்தே கொடுத்தல் போந்தது. 'கிழவன்' என்பது, 'எவ்விவர் தாய்வழி வீட்டு' என்பது போலப் பன்மைசுட்டிநின்றது. 'கன்னன்மருணைந்தியும்' என்றற்கு 'பெண்கொலைபுரிந்த நன்னன் போல, வரையா நிரயத்துச் செலீயரோ வென்னே' என்றமையின், அதுவும் வராதற்கு ஓர்காரணமாக உரைப்பாருமுளர். பதமென்றது, பரிசில். மன் - ஒழியிசைக்கண்வந்தது. (கருக)

(கருஉ.) வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி
பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி துறீஇப்
புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி யுரற்றலைக்
கேழற் பன்றி வீழ வயல
ரு தாழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும்
வல்வில் வேட்டம் வலம்படுத் திருந்தோன்
புகழ்சால் சிறப்பி னம்பு மிகத் திளைக்கும்
கொலைவன் யார்கொலோ கொலைவன் மற்றிவன்
விலைவன் போலான் வெறுக்கைநன் குடைய
கo னாரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்
சார லருவிப் பயமலைக் கிழவ
னோரி கொல்லோ வல்லன் கொல்லோ
பாடுவல் விறலியோர் வண்ண நீரு
மண்முழா வமைமின் பண்யாழ் நிறுமின்
கரு கண்விடு தூம்பிற் களிற்றுயிர் தொடுமி
னெல்லரி தொடுமி னாகுளி தொடுமின்
பதலை யொருகண் பையென வியக்குமின்
மதலை மாக்கோல் கைவலந் தமினென்

கிறைவ னாகலிற் சொல்லுபு குறுகி
௨௰ மூவேழ் துறையு முறையுளி கழிப்பிக்
கோவெனப் பெயரிய காலை யாங்கது
தன்பெய ராகலி னாணி மற்றியா
நாட்டிட னாட்டிடன் வருது மீங்கோர்
வேட்டுவ ரில்லை நின்னொப் போரென
௨௫ வேட்டது மொழியவும் விடாஅன் வேட்டத்திற்
றானுயிர் செகுத்த மானிணப் புழுக்கோ
டானுருக் கன்ன வேரியை நல்கித்
தன்மலைப் பிறந்த தாவி னன்பொன்
பன்மணிக் குவையொடும் விரைஇக் கொண்மெனச்
௩௰ சுரத்திடை நல்கி யோனே விடர்ச்சிமை

ஓங்கிருங் கொல்லிப் பொருந
னோம்பா வீகை விறல்வெய் யோனே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.
வல்விலோரியை வன்பரணர் பாடியது.

இ-ள்.—யானையைக் கொன்றுவீழ்த்த சிறந்த தொடையையுடைய அம்பு பெரியவாயையுடைய புலியை இறந்துபாட்டையுறுவித்துத் துளைபொருந்திய கோட்டையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய புள்ளிமான்கலையையுருட்டி உரல்போலும் தலையையுடைய கேழலாகிய பன்றியைவீழச்செய்து அதற்கு அயலதாகிய ஆழ்தலையுடைய புற்றின்கட்கிடக்கின்ற உடும்பின்கட்சென்றுசெறியும் வல்வில்லாலுண்டாகிய வேட்டத்தை வென்றிப்படுத்தியிருந்தவன், புகழமைந்த சிறப்பினையுடைய அம்பு எத்தொழிலிலேமிகச் சென்றுறுதற்குக்காரணமாகிய கொலைவன் யாரோதான்? கொலைவன் மற்றிவன், விலை எதுவாகக் கொன்றானுமாட்டான்; செல்வத்தை மிகவுடையனுமிருந்தான்; சந்தனம்பூசிப்புலர்த்திய அழகிய பரந்தமார்பினையுடைய, சாரற்கண்ணே அருவியையுடைய பயன்படுமலைக்குத் தலைவனாகிய ஓரியோ அல்லனோதான்? அவனைத்தரும்; யான்பாடுவேன், விறலி, ஒருவண்ணம்; நீங்களும் முழாவின்கண்ணே மார்ச்சனையையிடுமின்; யாழிலே பண்ணைநிறுத்துமின்; கண்திறக்கப்பட்ட தூம்பாகிய களிற்றினதுகைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை இசையுங்கோள்; சல்லியை வாசியுமின்; சிறுபறையை அறையுங்கோள்; பதலையில் ஒருமுகத்தை மெல்லெனக்கொட்டுமின்; மதுபிறப் புணர்த்தும் கரியகோலைக் கையின்கண்ணே தருங்கோளென்றுசொல்லி அணுகித் தலைவனாதலாலே இருபத்தொரு பாட்டுத்துறையையும் முறையாற் பாடிமுடித்துப் பின்னர்க் கோவேயென்று அவன்பெயர்கூறியகாலத்து அவ்விடத்து அவ்வார்த்தை தன்பெயராதலால் நாணிப் பின்னை யாங்கள் நாட்டிடந்தோறும் நாட்டிடந்தோறும் சென்றுவருவேம், இவ்விடத்து ஒருவேட்டுவரில்லை, நின்னை ஒப்போரென

யாம்விரும்பியதுகூறவும் அதற்குக் காலத்தானும் வேட்டையின்கண் தானெய்த மாவினது பிணத்தையுடைய தசையினது புழுக்குடனே ஆவின் நெய்யை உருக்கி னாற்போன்ற மதுவைத்தந்து தன்னுடைய மலையின்கட்பிறந்த வலியில்லாத நல்ல பொன்னைப் பலமணித்திரளுடனேகலந்து இதனைக் கொண்மினெனச்சொல்லிச் சாத்திடத்தே யெமக்குத்தந்தான்; முழையையுடைத்தாகிய உச்சியையுடைய உயர்ந்த பெரிய கொல்லிக்குத்தலைவன், பாதுகாவாத வண்மையினையுடைய வென்றியைவிரும்புவோன்.—எ - று.

புழையென்றது, ஆகுபெயராற் புழையையுடையகோட்டை. களிற்றுயிரென்றது, ஆகுபெயராற் களிற்றினது கையைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை. பாடு வல்விறலியோர்வண்ணமென்றது, நீயும் ஒன்றுபாடுவாயாகவென்றுவினவிற்று. நீருமென்றது, கூட்டத்தை. மூவேழ்துறையுமென்றது, வலிவு மெலிவு சமமென்னும் மூன்றுதானத்திலும் ஒவ்வொன்றில் எழுதானமுடித்துப்பாடும் பாட்டுத்துறையை; அன்றி, இருபத்தொருமரம்பாற்றொடுக்கப்படும் பெரிய யாழெனினுமமையும். தம்மினென்றது, தமினெனக் குறைந்துநின்றது.

கொல்லிப்பொருநனுமே விறல்வெய்யோன் கோவெனப் பெயரியகாலை, அது தன்பெயராகலின்காணி வேட்டதுமொழியவும்விடானும் கல்லியோனெனக் கூட்டுக. (கடுஉ)

(கடுகூ) மழையணி குன்றத்துக் கிழவ னாளும்
இழையணி யானை யிரப்போர்க் கீயுஞ்
சுடர்விடு பசும்பூட் சூர்ப்பமை முன்கை
யடுபோ ரானா வாத னோரி
ரு மாரி வண்கொடை காணிய நன்றுஞ்
சென்றது மன்னெங் கண்ணுளங் கடும்பே
பனிநீர்ப் பூவா மணிமிடை குவளை
வாளார்த் தொடுத்த கண்ணியுங் கலனும்
யானை யினத்தொடு பெற்றனர் நீங்கிப்
௧0 பசியா ராகன் மாறுகொல் விசிபிணிக்
கூடுகொ ளின்னியங் கறங்க
வாடலு மொல்லார்தம் பாடலு மறந்தே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—முகில்சூழ்ந்த மலைக்குத்தலைவன், நாடோறும் பட்டமுதலாகியபூண் களைப்பணிந்த யானையை இரப்போர்க்குக்கொடுக்கும் கதிர்விடுகின்ற பசும்பொன் னாற்செய்த அணியினையும் வளைத்தகடகமமைந்த முன்கையினையுமுடைய கொல் லும்போர் அமையாத ஆதனோரியது மழைபோலும் வள்ளிய கொடையைக்காண் டற்கு மிகவும்சென்றது, எம்முடையகூத்தச்சுற்றம்; அச்சுற்றத்தார் குளிர்ந்த

நீரின்கட்பூவாத மணிமிடைந்த குவளைப்பூவை வெள்ளிநாராற்றொடுக்கப்பட்ட பொன்னரிமாலையினையும் பிற அணிகலங்களையும் யானையணிகளுடனேபெற்றன ராய்மீள்கிப் பரிவாரங்களோடேகொல்லோதான், வாரால்வலித்துப்பிணிக்கப்பட்ட பலகருவியும் தொகுதிகொண்ட இனிய இயங்களொலிப்ப ஆடுதலுமாட்டாராயி னர், தமதுபாடுதலையுமறந்து.—எ - று.

சூர்ப்புடையதனைச் சூர்ப்பென்றார். குடிமை ஆண்மைத் தொடக்கத்தன, நின்றுங்கேகின்ற உயர்திணைமுடிவும்பெறுதலின் இக்கம்பென்பதும் பொருளோ க்காற் முடிவுபெற்றது. கணைஞனைக்கம்பெனவின்றவழி, அம் - அல்வழிச்சாரி யை. மன் - அசைநிலை.

ஓரிவண்கோடைகாணிய கண்ணுளக்கம்புசென்றது; சென்றபின்னை அக் கம்பாயினோர் தமதுபாடலுமறந்து ஆடலும் ஒல்லாராயினர்; அதற்குக்காரணம் பரிவாரங்கண்மாறுகொலெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

தண்பூணென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௧௫௩)

(கருசு.) திரைபொரு முந்நீர்க் கரைநணிச் செலினு
மறியுநர்க் காணின் வேட்கை நீக்குந்
தின்னீர் விளவுவர் மாந்த ரதுபோ
லரச ருழைய ராகவும் புரைதபு
ரு வள்ளியோர்ப் படர்குவர் புலவ ரதனால்

யாமும், பெற்ற தறியம் பேறியா தென்னே
றுற்றனெ னாதலி னுள்ளிவந் தனனே
யீயென விரத்தலோ வரிதே நீயது
நல்கினு நல்கா யாயினும் வெல்போ
௫ ரெறிபடைக் கோடா வாண்மை யறுவைத்
தூவிரி கடுப்பத் துவன்றி மீமிசைத்
தண்பல விழிதரு மருவிநின்
கொண்பெருங் கானம் பாடலெனக் கெளிதே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.

கொண்கானங்கிழானை மோசுகீரனார் பாடியது.

இ - ள்.—திரையலைக்கும் கடலினது கரைக்கண் அணியவிடத்தேபோ... அறிவாரைக்காணின் நீர்வேட்கையினைத் தணிக்கும் சிறியநீரைக்கேட்பர், ம க்கள்; அதுபோல வேந்தரிடத்தாராகவும், குற்றந்தீர்ந்த வள்ளியோ... த்துச்செல்வர், அறிவுடையோர், அதனால், யாமும் பெற்றதனைப் பய... ன்று பெற்றபொருள்சிறிதாயினும் இவன்செய்தது என்னென்று இகழேன், ... மையுற்றேனாதலின்; நின்னைநினைத்துவந்தேன், எனக்கு ஈயாயென்று இரத்... அரிது; நீ அப்பரிசிலைத் தரினும் தாராயாயினும் பூசலிடத்து எறியும் படை ...

அக்குப்புறத்த அடியிடா ஆண்மையையும், தலைவினது தூயவிசிலையொப்ப செ, க்கி உச்சியினின்றும் பலவாயிழியும் குளிர்ந்த அருவியையுடைய கினது கொ— னத்தையும் பாடல் எனக்கு எளிது.—எ - று.

புனைதபவென்றபாடமோதிப் புனைதபப்படர்குவரெனினுமமையும்.

நீ அதுகல்லினும் கல்காயாயினும் ஈயெனவிரத்தல் எனக்கு அரிது ; நின் ஆண்மையையும் கொண்பெருங்கானத்தையும்பாடல் எனக்கு எளிதெனக்க ட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (கருள,

(கருரு.) வணர்கோட்டுச் சீறியாழ் வாடுபுடைத் தழீஇ
உணர்வோ ரியாரென் னிடும்பை தீர்க்கெனக்
கிளக்கும் பாண கேளினி நயத்திற்
பாழூர் நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ
ஏர்தரு சுடரி னெதிர்கொண் டாஅங்
கிலம்படு புலவர் மண்டை விளங்குபுகழ்க்
கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன்
தண்டா ரகல நோக்கின மலர்ந்தே.

திணை - அது ; துறை - பாணாற்றுப்படை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வளைந்தகோட்டையுடைய சிறியயாழை உலர்ந்தமருங்கிலேதழு விக்கொண்டு அறிவோர்யாரோ எனது துன்பத்தைத் தீர்க்கவென்றுசொல்லும பாண, யான்சொல்லுகின்றதனை இப்பொழுது கேட்பாயாக ; நயத்தால், பாழூரின்

கண் நெருஞ்சியினது பொன்னிறத்தையுடைய வாலியபூ எழுகின்றஞாயிற்றை எதிர்கொண்டாற்போல, வறுமையுற்ற யாழ்ப்புலவரது மண்டையோடு, விளங்கிய புகழையுடைய கொண்பெருங்கானத்துக்கிழவனது குளிர்ந்த தாரையுடைய மார்பத்தை மலர்ந்துநோக்கின.—எ - று.

‘ஏர்தரு சுடரி னெதிர்கொண் டாங்கு’ என்புழி, இன் - சாரியை ; அது, தோற்றம்வேண்டாத்தொகுதிக்கண்வந்தது. அன்றி, ஐகாரம் - விகாரத்தால் தொக்கதெனினுமமையும். நயத்திற்கிளக்கும்பாணவென இயையும் ; நயத்தின் அகல நோக்கினவென இயைப்பினுமமையும். மண்டை அகலநோக்கி மலர்ந்தவென்ற கருத்து : கொடுக்கும்பொருள் மார்பின்வழியான் உளதாமாதலின், அகலநோக்கின வென்றதாகக்கொள்க. (கருசு)

(கருசு.) ஒன்றுநன் குடைய பிறர்குன்ற மென்றும்
இரண்டுநன் குடைத்தே கொண்பெருங் கானம்
நச்சிச் சென்ற இரவலர்ச் சுட்டித்
தொடுத்துணக் கிடப்பினுங் கிடக்கு மஃதான்று
நிறையருந் தானை வேந்தரைத்

திறைகொண்டு பெயர்க்குஞ் செம்மலு முடைத்தே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வண்மையாதல் வலியாதல் இவையொன்றுடைய, பிறருடைய மலைகள்; எங்கோனும் இரண்டுதன்மையையுமுடைத்து, பெரிய கொண்கானமென்னு மலை; அது, தன்பாற் பரிசில்கொள்ளப்போன இரப்போர்காரணமாகத் தான் அவர்க்கு முன்புகடன்கொடுத்தோராலே வளைப்புண்ணப்பட்டுக் கிடப்பினுங்கிடக்கும்; அதுவன்றி, இறுத்தற்கரிய படையையுடைய அரசரைத் திறைகொண்டு அவரை மீட்கும் தலைமையையுமுடைத்து.—எ - று.

இரவலர் கட்டியென்றபாடமோதி, இரவலர்க்குறித்கொண்டு புகழ்கொள்ளத் தொடுத்தன்னைக் கிடக்கினுங்கிடக்குமெனவும், இரவலர் எமது எமதென்று கூறித் தின்னக் கிடக்கினுங்கிடக்குமெனவும் உரைப்பினுமமையும்.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. (௧௫௬)

(௧௫௭.) தமர்தற் றப்பி னதுநோன் றல்லும்
பிறர்கை யறவு தானா ணுதலும்
படைப்பழி தாரா மைந்தின னாகலும்
வேந்துடை யவையத் தோங்குபு நடத்தலும்
௫ நும்மோர்க்குத் தகுவன வல்ல வெம்மோன்
சிலைசெல மலர்ந்த மார்பிற் கொலைவேற்
கோடற் கண்ணிக் குறவர் பெருமக

---

* "நீள்சுடர் நெறியை நோக்கு நிறையிதழ் நெருஞ்சிப்பூ" என்றார் சிந்தாமணியிலும்; கோவிந்தையாரிலம்பகம், ௨௬ - ம் செய்யுள்.

னாடுமழை தவிர்க்கும் பயங்கெழு மீமிசை
யெற்படு பொழுதி னினந்தலை மயங்கிக்
௧௦ கட்சி காணாக் கடமா னல்லேறு
மடமா னாகு பிணைபயி ரழைப்பின்
விடர்முழை யிரும்புலிப் புகர்ப்போத் தோர்க்கும்
பெருங்க னாடனெம் மேறைக்குத் தகுமே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஏறைக்கோனைக் குறமகள் இளவெயினி பாடியது.

இ - ள்.—தனக்குச்சிறந்தோர் தன்னைப்பிழைப்பின் அதுபொறுத்தலும், பிறருடையமிடிமைக்குத் தான் நாணுதலும், படையிடத்துப் பிறர் பழிக்கப்படாத வலியையுடையனாதலும், அரசவைத்தாகிய அவைக்களத்தின்கண் மேம்பட்டு நடத்தலும் நும்மால் மதிக்கப்படுகின்றதலைவர்க்குத் தகுவனவல்ல; எம்முடையதலைவன்,

வில்லைப் பூரணமாகவலித்தலான் அகன்றமார்பினையும் கொல்லும்வேலினையும் காக்
தட்பூவாற்செய்த கண்ணியினையுமுடைய குறவர்க்குத்தலைமகன், இயங்குகின்றமுகி
லைத் தனது உயரத்தால் தடுக்கும் பயன்பொருந்தியமலையினது உச்சிக்கண் ஞாயிறு
படுகின்றகாலத்தில் இனத்தினின்றும் தலைமயங்கித் தான்சேரும் சேக்கையைக்
காணாத காட்டின்கண் மானினதுகல்லகலை மடப்பத்தினையுடைய மாறுகிய இளம்
பிணையைப் பயிரான் அழைப்பின் அவ்வோசையை விடாகிய முழையின்கட்
கிடக்கின்ற பெரும்புலியாகிய புகர்நிறத்தினையுடைய ஏறு செவிதாழ்த்துக்கேட்கும்
பெரிய மலைநாடனாகிய எம்முடைய ஏறைக்கோனுக்குப்பொருந்தும்.—எ - று.

'சிலைசெலமலர்த்தமார்பு' என்பதற்கு மலைதோற்க மலர்ந்த மார்பெனினும்
அமையும். தலைமயங்கியென்பதனான், தலை - அசைநிலை. (கருஎ)

(கருஅ.) முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவு
மரசுடன் பொருத வண்ணல் நெடுவரைக்
கறங்குவெள் ளருவி கல்லலைத் தொழுகும்
பறம்பிற் கோமான் பாரியும் பிறங்குமிசைக்
௫ கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரியுங்
காரி யூர்ந்து பேரமர்க் கடந்த
மாரி யீகை மறப்போர் மலையனு
மூரா தேந்திய குதிரைக் கூர்வேற்
கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ ணெழினியு
௧0 மீர்ந்தண் சிலம்பி னிருடூங்கு நளிமுழை
யருந்திறற் கடவுள் காக்கு முயர்சிமைப்
பெருங்க லாடன் பேகனுந் திருந்துமொழி
மோசி பாடிய வாயு மார்வமுற்
றுள்ளி வருந ருலைவுநனி தீரத்
௧௫ தள்ளா தீயுந் தகைசால் வண்மைக்

கொள்ளா ரோட்டிய நள்ளியு மெனவாங்
கெழுவர் மாய்ந்த பின்றை யழிவரப்
பாடி வருநரும் பிறருங் கூடி
யிரந்தோ ரற்றந் தீர்க்கென விரைந்திவ
௨0 ணுள்ளி வந்தனென் யானே விசும்புறக்
கழைவளர் சிலம்பின் வழையொடு நீடி
யாசினிக் கவினிய பலவி னார்வுற்று
முட்புற முதுகனி பெற்ற கடுவன்
றுய்த்தலை மந்தியைக் கையிடூஉப் பயிரு

௨௫ மதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ
இவண்விளங்கு சிறப்பி னியறேர்க் குமண
இசைமேந் தோன்றிய வண்மையொடு
பகைமேம் படுகநீ யேந்திய வேலே.

திணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்; பரிசில்கடாநிலையுமாம்.
குமணனைப் பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ள்.—முரசு கடிப்பு அறையவும் வெள்ளியசங்கு முழங்கவும் வேந்தருடனேபொருத தலைமையையுடைய நெடியமலைக்கண் ஒலிக்கும் வெளிய அருவி கல்லை உருட்டியோடும் பறம்பிற்குவேந்தனாகியபாரியும், உயர்ந்த உச்சியையுடைய கொல்லிமலையையாண்ட வலியவில்லையுடைய ஓரியும், காரியென்னும் பெயரையுடைய குதிரையைச்செலுத்திப் பெரியபூசலைவென்ற மாரிபோலும்வண்மையையும் மிக்கபோரினையுமுடைய *மலையனும், செலுத்தப்படாத உயர்ந்த குதிரையென்னுமலையையும் கூரியவேலையும் கவிளங்கண்ணியையும் விளங்கிய ஆரத்தையுமுடைய எழினி அதியமானும், மிகக்குளிர்ந்த மலையின்கண் இருள்செறிந்த பெரிய முழையினையும் மலைதற்கரியவலியினையுமுடைய செவ்வகாரரும் உயர்ந்தசிகரங்களையுடைய பெரியமலைநாடனாகிய பேகனும், திருந்தியசொல்லையுடைய மோசியென்னும்புலவன்பாடப்பட்ட ஆயும், ஆசைப்பட்டுத் தன்னை நினைந்துவருவாருடையவறுமை மிகவுநீங்கத் தவிராதுகொடுக்கும் கூடுபாடமைந்த வண்மையினையுடைய பகைவரைத்தாழ்த்திய நள்ளியும் எனச்சொல்லப்பட்ட †எழுவரும் இறந்த

---

* காரியென்பவன், இவனே; இவனை மலையமான்திருமுடிக்காரியென்றுங் கூறுவர்.

† இச்செய்யுளிற்போலவே "வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற், கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, அருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருங்க லடன் பேகனுஞ் சுரும்புண, நறவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியுங் கறங்குமணி, வாலுளைப் புரவியொடு வையக மருள, வீர நன்மொழி யிரவலர்க் கீந்த, அழறிகழ்ந் திமைக்கு மஞ்சுடை நெடுவேற், கழறொடித் தடக்கைக் காரியு நிழறிகழ், நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த, சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோள், ஆர்வ நன்மொழி யாயு மால்வரைக், கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி, யமிழ்துவிளை தீங்கனி யௌவைக் கீந்த, உரவுச்சினக்

பின்பு கண்டார்க்கு இரக்கம்வரப் பாடிவருவாரும் பிறருங்கூடி இரந்தோரதுஅற்றத்தைத்தீர்க்கக்கடவேன் யானென்று நீ இருத்தலால் விரைந்து இவ்விடத்தே ட செல்பெறினைத்துவந்தேன், யான்; வானகத்தின்கண்ணேபொருந்த மூங்கிலுய ரும்மலையின்கட் சுரபுன்னையோடு ஓங்கி ஆசினியோடு அழகுபெற்ற பலாவின்கனி ஆசைப்பட்டு முன்னைப்புறத்தேயுடைய முதிர்ந்த பலாப்பழத்தைப்பெற்றகடுவன் பஞ்சுபோலும் மயிரையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மந்தியைக் கையாற்குறி செய்தழைக்கும் தளராத புதுவருவாயையுடைய முதிரமென்னுமலைக்குத்தலைவ,

உலகமுழுவதிலும் விளங்குகின்ற தலைமையினையும் இயற்றப்பட்ட தேரினையு முடைய குமணனே, புகழ்மேம்பட்டவன்மையுடனே பகைவிடத்து உயர்க, நீ எடுக்கப்பட்டவேல் — எ - று.

ஆசினியொடுகவினியவென, ஒடு - விரித்துரைக்கப்பட்டது. ஆர்வுற்றுப்பயிரு மென்க. ஆசினியென்பது, ஒருமரம், ஈரப்பலாவென்பாருமுளர். பாடிவருநரும் பிறருங்கூடி இரந்தோரற்றந்தீர்க்கவேண்டுமெனக்கருதியென்று உரைப்பாருமுளர்.

(கருகூ.) வாழு நாளொ டியாண்டுபல வுண்மையிற்
றீர்தல்செல் லாதென் னுயிரெனப் பலபுலந்து
கோல்கா லாகக் குறும்பல வொதுங்கி
நூல்விரித் தன்ன கதுப்பினள் கண்டுயின்று
ரு முன்றிற் போகா முதிர்வினள் யாயும்
பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி
மருங்கிற் கொண்ட பல்குறு மாக்கள்
பிசைந்துதின வாடிய முலையள் பெரிதழிந்து
குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த
கo முற்றா விளந்தளிர் கொய்துகொண் டுப்பின்று
நீருலை யாக வேற்றி மோரின்
றவிழ்ப்படுத மறந்து பாசடகு மிசைந்து
மாசொடு குறைந்த வுடுக்கைய ளறம்பழியாத்
துவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோளும்
கரு என்றாங், கிருவர் நெஞ்சமு முவப்பக் கானவர்
கரிபுன மயக்கிய வகன்கட் கொல்லை

கனலு மொளிநிகழ் நெடுவே, லரவக்கடற் றானை மதிகெழு காவாது, கட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி காரம், முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியு நளிசினை, நறும் போது கஞலிய நாகுமுதிர் நாகத்துக், குறும்பொறை நன்னாடு கோடியர்க் கீந்த, காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த, வோரிக் குதிரை யோரியு மெனவாங், கெழு சமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ, ளெழுவர் பூண்ட வீகைச் செந்நுகம், விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க, வொருதா னாகிய வுரனுடை நோன்றாள் .... ஓவியர் பெருமகன்" என்று வள்ளல் எழுவரையும் சிறுபாணாற்றுப்படையுட்கூறி யிருத்தல்காண்க [அடி. அ௪ - கஉஉ].

ஐவனம் வித்தி மையுறக் கவினி
யீனல் செல்லா வேனற் கிழுமெனக்
கருவி வானந் தலைஇ யாங்கு
உo ஈத்த நின்புக ழேத்தித் தொக்கவென்

பசிதினத் திரங்கிய வொக்கலு முவப்ப
வுயர்ந்தேந்து மருப்பிற் கொல்களிறு பெறினுந்
தவிர்ந்துவிடு பரிசில் கொள்ளலே னுவந்துநீ
யின்புற விடுதி யாயிற் சிறிது
௨௰ குன்றியுங் கொள்வல் கூர்வேற் குமண
வதற்பட வருளல் வேண்டுவல் விறல்புகழ்
வசையில் விழுத்திணைப் பிறந்த
விசைமேந் தோன்றனிற் பாடிய யானே.

திணை - அது, துறை - பரிசில்கடாநிலை.
அவனை அவர் பாடியது

இ - ள் —தனக்குச்சென்ற நாண்கள் பல உண்டாதலின், இன்னும்போ கின்றிலவே எனதுயிரென்று சொல்லிக்கொண்டு வாழுநாளோடு பலவாகவெறுத் துத் தாளபிடித்தகண்டே காலாகக்கொண்டு ஒன்றற்கொன்று அணுகப் பலஅடி யிட்டுநடந்து நூலவிரித்தாற்போலும் மயிரையுடையவளாய்க் கண்மறைந்து முற் றத்திடத்துப் புறப்படமாட்டாத மூப்பையுடைய தாயும், பசப்புற்றமேனியுடனே நினைவுவருத்த வருந்தி மருங்கிலே எடுத்த பலசிறுபிள்ளைகள் பிசைந்துமெல்லுத லால் உலர்ந்தமுலையினையுடையளாய் மிகவும்வருந்திக் குப்பையின்கண் படுமுத லாகவெழுந்த கீரையினது முன்புகொய்யப்பட்ட கண்ணிலேயிளைத்த முதிராத இலையதனைப்பறித்துக்கொண்டு உப்பின்றியே நீரை உலையாகக்கொண்டு ஏற்றிக் காய்ச்சி மோரின்றி அவிழாகிய வரைவுமறந்து பசிய இலையதனின்று மாசோடு கூடித் துணிபட்ட உடையினளாய் அறங்கடவுளைப்பழித்து உண்ணுவாளாகிய என்னை விரும்பியோளுமென்றுசொல்லப்பட்ட இருவருடையநெஞ்சமும் காதலிப்ப, வேட் டைப்பட்டுக் களித்தயானைகளை மயங்கவுழக்க அகன்ற இடத்தையுடையகொல்லைக்கண் ஐவனநெல்லோடேவிதைத்த இருட்சியுற்ற அத்துப்பெறூஉம் கோடையிடத்திருந்தியான் சந்தனப் பொருந்தாத திவலையாய் இழுமெனும் அருவியொலியுடனே மின்னும் இடியு முதலாகிய தொகுதியையுடையமழை துளியைச்சொரிந்தாற்போலத் தந்த நினது புகழைவாழ்த்திப் பசிதினலாலவருந்தமுற்ற சுற்றத்தமனது மகிழ்ச்சியும் மகிழ, மேம் பட்டு ஏந்தியகோட்டையுடைய கொலையானையைப்பெறினும் முகமாறித்தரும்பரி சிலைக் கொள்ளேன் ; மகிழ்ந்து நீ யான் இன்புற விரையத் தந்து விடுவாயாயிற் சிறிதாகிய குன்றியென்னும் அளவையுடையபொருளாயினும் கொள்வேன் ; கூரிய வேலையுடைய குமணனே, அவ்வின்புறத்தகனோபட அருளுதலைவேண்டுவேன், வென்றிப்புகழையுடைய வசையில்லாத சிறந்த குடியின்கட்பிறந்த இசைமேம் பட்ட அண்ணலே, நின்னைப்பாடியயான்.—எ - று.

குமண, இசைமேந்தோன்றல், நிற்பாடியயான் கொல்களிறுபெறினும் தவிர் த்துவிடுபரிசில் கொள்ளலேன், இருவர்நெஞ்சமுமுவப்ப, ஒக்கலுமுவப்ப உவந்து

இன்புறவித்தியாயிற குன்றியுமகொள்வேன், அதற்பட அருளல்வேண்டுமென்றெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'வாழு காவோடி யாணபெல வுணமையின்' எனபதற்கு, இனபுதகாதகழி நத இளமைகளுடனே மூபபுவந்ததனபமுறற யாணபெலவுணமையினெனிறு மணையும. குனறியுமெனபதறகுக குறைநதுமெனறு உரைபபாருமுளா. ஆவகு மெனனும உமமை - இசைநிறைவு. (கருடை

(கசுO) உருகெழு ஞாயிற றொணகதிா மிசைநத
முளிபுற கானங குழைபபக கலலென
வதிாகுர லேறொடு துளிசொரிந தாஙகுப
பசிதினத திரஙகிய கசிவுடை யாககை
(ரு) யவிழ்புகு வறியா தாகலின வாடிய
நெறிகொள வரிககுடா ஞெளளபபத தணணெனக
குய்கொள கொழுநதுவை நெய்யுடை யடிசின
மதிசோ நாண மீன போல நவினற
சிறுமபா னைகலை சுறறி இக
கய கேடின றாகப பாடுநா கடும்பென
வாது பெறு பொலனகல பெறிகினை விசை
நடுநாள் நடட நடைநிசைக் கபணன
மடடாா மறுகின முதிா தோனே
செ குவை யாயினை குவன பெ செய
(கரு) பாடுநா வலலுநா கூற வலலிலா
அனா ந தாபப வுககின னேனோ
இ அணைத் து அத்தலி மை க துனை ம
புலவுககு கும்ப ப புக வன பலமாலை
பாலில வா பூலை சுவவத தனன பெரு ஆன
உ கூவு சோறுவ கடைஇ புழி
ஞெளிவில வழுககல திபகதுக கணடு
மறபபுறி யுனா கது மகியுங காடடிய
னோநதனா வாக நுநதையை யுனிப
பொடிநதநின செவவி காடடெனப பலவும
உ(ய) வினவ லானா ளாகி நனவின
வலலை துழ பொண மலலல சிறபபச
செலவைச செலவ மிகுததனை வலலே
விடுததல வேணடுவ லததை படுகினா
நீராரு நிலவரை யுயாநிலை
கூO சீாகெழு விழுபபுக ழேகதகம பலவே

திணையும் துறையும் அவை
அவனை அவர் பாடியது

இ - ள்.—உட்குப்பொருந்திய ஞாயிற்றினது ஒள்ளிய கதிர்தின்னப்பட்ட முளிந்த புல்லையுடையகாடு தளிர்ப்பக் கல்லென்ன ஓசையுண்டாக அதிர்தலைச்செய்யும் ஓசையையுடைய உருமேற்றுடனேகூடித் துளியைப்பொழிந்தாற்போலப் பசிதின்னப்பட்டு உலர்ந்த வேர்ப்புடைய உடம்பு அவிழ்புகுவதறியாதாரைக் கட்டமுற்ற முடக்கல்கொண்ட பலவரிசையையுடைய குடர் தன்கண்ணேமூழ்கும் பரிசுகுளிரத் தாளிப்புச்சேரப்பட்ட கொழுவிய தசையோடுகூடிய நெய்யுடைய அடிசிலைத் திங்களைச்சேர்ந்த சனைமீனையொப்பப் பசியதை பொன்னாற்செய்யப் பட்ட சிறிய கல்லகலங்களைச் சூழவைத்திருந்து ஊட்டிக் கேடில்லையாகப் பாலோர் தசைற்றமெனச்சொல்லிப் பெறுதற்கரிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட அணிகலக் களை எளிதாகவழங்கித் தனதுடைய கட்டோரினும் எம்மோரேட்புச்செய்த நல்ல புகழையுடைய குமணன், மதிநிறைந்த தெருவினையுடைய முதிரமென்னுமலையிடத் தான் ; நீ அவன்பாற் செல்லையாயின், நினக்கு மிகவுந்தருவனென நினது பல புகழையும் சொல்லுவார்சொல்ல, அதுகேட்டுக் கடிதாக விரைந்து எனது உள்ளம் செலுத்துதலான் வந்தேனை, எனதுமனை உண்ணப்படுவனவற்றைக் கைவிடுதலான் அம்மனையையிகழ்ந்துநினையாது உறைகின்ற புல்லிய உளைமயிர்போலும் குடுமியை யுடையபுதல்வன் பலபடியும் பாலில்லாத வறுவியமுலையைச் சுவைத்துப் பால் பெறுஞனுப்க் கூழையும் சோற்றையும்வேண்டி மூடுமி முறைமுறையே உள்ளோன் றில்லாத வறிய அடுகலத்தைத் திறந்து அங்கு ஒன்றுங்காணாதழ, அதனைப்பார்த்து மறத்தையுடைய புலியைவரவுசொல்லி அச்சுறுத்தியும் அம்புலியைக்காட்டியும் அவற்றால் தணிக்க அருமையின் வருந்தினளாய் நின்பிதாவைநினைந்துவெறுத்த நின் செவ்வியைக்காட்டெனச்சொல்லிக்கேட்டல் அமையாளாய் மிகுதிப்பட தனவின் கண்ணும் துயராழுறுவோள் வளப்பமிகத் தொலையாதசெல்வத்தை மிகுதலையாகப் விரையப் பரிசில்தந்து விடுத்தலைவிரும்புவேன், யான், ஒலிக்குந்திரையையுடைய நீராற்சூழப்பட்டநிலவெல்லையிலேயோங்க நினது சீர்மைபொருந்திய சிறந்த புக ழைப் பலவாகவாழ்த்துவேம் —எ - று.

அத்தை - அசைநிலை. கன்கலமிரீஇ அடிசிலைக் குடர்குளிப்பத் தன்னென ஊட்டியென்க.

ஊட்டியென ஒருசொல் தரப்பட்டது. 'கட்டோர்கட்ட' என்பதற்கு கட் டோரைகாட்டியவெனினுமமையும். 'செல்லாச்செல்வமிகுதலை' என்பதூஉம்,

(கசுக.) நீண்டொலி யழுவங் குறைபட முகந்துகொண்
டீண்டுசெலற் கொண்மூ வேண்டுவயிற் குழீஇப்
பெருமலை யன்ன தோன்றல சூன்முதிர்
புருமுரறு கருவியொடு பெயல்கடன் இறுத்து
ரு வளமழை மாறிய வென்றூழ்க் காலை
மன்பதை யெல்லாஞ் சென்றுணக் கங்கைக்
கரைபொரு மலிநீர் நிறைந்து தோன்றியாங்
கெமக்கும் பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகலி
னன்பிலா டவர்கொன் றாறு கவர்ச்

க0 சென்றுழலை வருந வல்ல வன்பின்று
வன்கலை தெவிட்டு மருஞ்சுர மிறந்தோர்க்
கிற்றைநா ளோடும் யாண்டுதலைப் பெயரவெனக்
*கண்பொறி போகிய கசிவொ டுரனழிந்
தருந்துய ருழக்குமென் பெருந்துன் புறவினின்
கரு றுன்படு செல்வங் காண்டொறு மருளப்
பனைமரு டடக்கையொடு முத்துப்பட முற்றிய
வுயர்மருப் பேந்திய வரைமரு ளேந்தல
டொளிதிக ழோடை பொலிய மருங்கிற்
படுமணி யிரட்ட வேறிச் செம்மாந்து
உ0 செலனசைஇ யுற்றனென் விறன்மிகு குரிசி
லின்மை துரப்ப விசைதர வந்துநின்
வண்மையிற் றொடுத்தவென் னயந்தினை கேண்மதி
வல்லினும் வல்லே னாயினும் வல்லே
யென்னளந் தறிந்தனை நோக்காது சிறந்த
உரு நின்னளந் தறிமதி பெரும வென்றும்
வேந்தர் நாணப் பெயர்வேன் சாந்தருந்து
பல்பொறிக் கொண்ட வேந்தெழி லகல
மாணிழை மகளிர் புல்லுதொறும் புகல
நாண்முர சிரங்கு மிடனுடை வரைப்பினின்
ங0 றாணிழல் வாழ்நர் நனைகல மிகுப்ப
வாளம ருழந்தநின் றானையுஞ்
சீர்மிகு செல்வமு மேத்துகம் பலவே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.

அவனை அவர்பாடிப் பகடுபெற்றது.

இ - ள்.—பெரிதாய் ஒலிக்கின்ற பரப்பினையுடைய கடல்குறைபட நீரை முக
ந்துகொண்டு விரைந்தசெலவையுடையமுகில்கள் வேண்டியவிடத்தே திரண்டு

பெரிய மலைபோலுந்தோற்றத்தையுடையவாய்ச் சூல்முதிர்ந்து உருமேறிடிக்கும் மின்முதலாயினதொகுதியுடனேகூடிப் பெயலை முறைமையாகப்பெய்து வளத்தைத் தரும் மழைநீங்கிய கோடைகாலத்து உயிர்ப்பன்மைகளெல்லாஞ்சென்று நீருண் டற்குக் கங்கையினது கரையைப்பொரும் மிக்கவெள்ளம் நிறைந்துதோன்றிய வாறுபோல வங்கட்கும் பிறர்க்கும் தலைமையையுடையையாதலின், யாவரோடும் உறவில்லாத ஆறலை கள்வர் கொன்று வழியிலே அடித்துப்பறித்தலாற் போய் முடிவனவல்ல அருஞ்சுரமாயிருக்கத் தம்முயிர்மேல் அன்பின்றி வலிய கலைகடந்து அசையிடும் போதற்கரிய சுரத்தின்கண்ணே அளவின்றிப்பசித்தவர்க்கு இற்றை நாளோடுங்கூடி யாண்டுகழிகவெனச்சொல்லிக் கண்ணொளிமழுங்கிய இரக்கத்

* கண்பொறிமாறியவென்றும் பாடம்.

துடனே வலிகெட்டுப் பொறுத்தற்கரிய துன்பமுறும் எனது பெரியசுற்றமையுடை யோன் நினது முயற்சியாலுண்டாகிய செல்வத்தைக்காணுந்தோறும் வியப்பப் பிணையையொக்கும் பெருங்கையுடனே முத்துப்பதிப்படிமுதிர்ந்த உயர்ந்த கொம் பேந்திய மலையையொக்கும் வலிய களிற்றை ஒளிவிளங்கும் பட்டம் பொலியப் பக்கத்தேயொலிக்குமணி ஒன்றற்கொன்று மாறியொலிப்ப எதிர் நிலைமைதோன்ற இருந்து போதலைவிரும்பினேன்; வென்றிமிக்கதலைவனே, எனதுவறுமை பின்னே நின்றுதுரத்த நின்புகழ்கொண்டுவரவந்து நினதுகைவண்மையிலே நிலைநின்றதைத்தொடு த்த என்னைக் காதலித்துக்கேட்பாயாக; சிலவற்றைச்சொல்ல அறிவேனாயினும் அறியேனாயினும் விரைய என்கலவியளவை ஆராய்ந்திருந்தையாய் ஆராயாதுசெ க்த நின்னளவை அளந்தறிவாயாக, பெருமானே, எக்காலும் நினதுமிகுதியைக் கண்டு அரசர்காணும்படி பெயர்வேன்; சாந்துபூசப்பட்டுப் பல நல்ல இலக்கணத் தைப்பொருந்திய மேம்பட்ட அழகினையுடையமார்பை மாட்சிமைப்பட்ட ஆபர ணத்தையுடையமகளிர்தழுவுந்தோறும் விரும்ப நாட்காலையே முரசுமுழங்கும் இட னுடைத்தாய எல்லையின்கண் நினதுதாணிழற்கண்வாழ்வார் நல்ல ஆபரணத்தை மிகுப்ப வாளாற்செய்யும் போரின்கண்ணே உழக்கப்பட்ட நினதுபடையையும் நினதுசீர்மிக்கசெல்வத்தையும் பலபடப்புகழ்வேம்.—எ - று.

அருஞ்சுரம் சென்று தலைவருவனவல்லவென முற்றூக்கி, அவ்வருஞ்சுரமிறந் தோரெனவும், அன்பின்றியிறந்தோரெனவுங்கூட்டுக. நின்வண்மையிற்றொடுத்த வென்பதற்கு நின்வண்மையால்வலித்துக்கொள்ளப்பட்டவெனினுமமையும். புகல மிகுப்பவென்னும் செயவெனெச்சங்கள், வாளமருழந்தவென்னும் பிறவினையொடு முடிந்தன.

தன்புறவிமருளப் பகடேறிச் செலல்கையைஇ உற்றனெனெனவும், மகளிர்புக லத் தாணிழல்வாழ்நர் நன்கலமிகுப்ப வாளமருழந்தநின்றானையும் செல்வமும் ஏத் துகமெனவுங்கூட்டுக. (௧௬௧)

(௧௬௨.) *இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை
புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்லர்

நிரவல ருண்மையுங் காணினி யிரவலாக
இவோ ருண்மையுங் காணினி நினனாக
௫ கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம பிணித்த
நெடுநல் யானையெம் பரிசில
கடுமான் றோன்றல் செல்வல் யானே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடைப்பாற்பட்டது.

அவர் வெளிமானுழைச்சென்றக்கு வெளிமான்துஞ்சவான் தம்பியைப் பரிசில்கொடுவென அவன் சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாதுபோய்க் குமணனைப் பாடிக் குமணன் பகடுகொடுப்பக் கொணர்ந்துநின்று வெளிமானூர்க் கடிமரத்து யாத்துச்சென்று அவர்சொல்லியது.

---

* இப்பாட்டு 'பிறனபாற் பெறுபெறறச் சிறிதுதந்தவற்குக்காட்டிபவிடை' என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கூ௰ சூத்திரவுரை].

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—இரப்போர்க்கு ஈந்து பாதுகாப்பாய் நீயுமல்லை; புரப்போர் இரப்போர்க்கு இல்லையுமல்லர்; இனி இரப்போருண்டாதலையும் காண்பாயாக; இரப்போர்க்கு இடுவோருண்டாதலையும் காண்பாயாக; நின்னுடைய வூரின்கட் காவலையுடையமரம்வருந்தக் கொடுவந்து யாம்கட்டிய உயர்ந்த நல்ல இலக்கணமுடைய யானை எமதுபரிசில்; விரைந்தசெலவினையுடைய குதிரையையுடைய தலைவனே, இனி யான்போவல்.—எ - று.

யான்போவலென்றகருத்து: முன்சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாதமிகுதிதோன்றநின்றது. இரவலருண்மையுங்காணினியென்றகருத்து: இரப்போர்க்குப் பெருந்தன்மையுளதாதல் என்னைவிலேகாணென்பதாம். 'யாம்பிணித்த' என்னும் பன்மை, பெருமிதந்தோன்றநின்றது. *"கடைவயிற் றோன்று மிருவகை விடையும்" என்பதனால், இது பெருதுபெயர்ந்தபரிசில்விடை. (௧௬௨)

(௧௬௩) நின்னயந் துறைநர்க்கு நீநயந் துறைநர்க்கும்
பன்மாண் கற்பினின் கிளைமுத லோர்க்குங்
கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழநின்
னெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கு
௫ மின்னோர்க் கென்னா தென்னொடுஞ் சூழா
தல்லோர்க்கு வாழ்து மென்னாது நீயு
மெல்லோர்க்குங் கொடுமதி மனைகிழ வோயே
பழந்தூங்கு முதிரத்துக் கிழவன்
திருந்துவேற் குமண னல்கிய வளனே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்பாற்பட்டது.

பெருஞ்சித்திரனார் குமணனைப்பாடிப் பரிசில்கொணர்ந்து மனைவியோட்குச் சொல்லியது.

இ - ள்.—நின்னைக்காதலித்துறையும் நின்சார்வாய மகளிர்க்கும் நீ அன்புசெய்தொழுகப்பட்டமகளிர்க்கும் பலகுணங்களும் மாட்சிமைப்பட்ட கற்பினையுடைய

னைச்சுற்றத்து மூத்தமகளிர்க்கும் நமதுசுற்றத்தினது மிக்கபசிநீங்க நினக்கு நெடு நாட்படக் குறித்த எதிர்ப்பை தந்தோர்க்கும் மற்றும் இன்னதன்மையாரென்றுகருதாது என்னொடுகூடி உசாவுதலுஞ்செய்யாது சதுரப்படக் குடிவாழ்க்கைவாழக் கடவேமென்றுகருதாது நீயும் யாவர்க்கும் வழங்குவாயாக, எனது மனைக்குரியோயே, பலாப்பழமுதலாயினதூங்கும் முதிரமென்னுமலைக்குத்தலைவனாகிய திருந்தியவேலையுடையகுமணன் நல்கியசெல்வத்தை.—எ - று.

மனைகிழவோய், குமணனல்கியசெல்வத்தை நீயும் எல்லோர்க்குங்கொடுமதி யெனக்கூட்டுக.

நின்பன்மாண்கற்பிற்கிளைமுதலோர்க்குமெனவியையும் ; நின்றுங்குறைப்பினு மமையும். நீயுமென்றவும்மை, யானுங்கொடுப்பேன் நீயுங்கொடுவென எச்சவும்மையாய்நின்றது. (௧௬௩)

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௩௬.

(௧௬௪.) ஆடுநனி மறந்த கோடுய ரடுப்பி
னாம்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவாப்
பாஅ லின்மையிற் றோலொடு திரங்கி
யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை
௫ சுவைத்தொ றழூஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி
நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கணென்
மனையோ ளெவ்வ நோக்கி நினைஇ
நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண
வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னிந்நிலைத்
௧௦ தொடுத்துங் கொள்ளா தமையலெ னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பின் பச்சை நல்யாழ்
மண்ணார் முழவின் வயிரிய
ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

தம்பியால்நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்தகுமணனைப் பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—அடுதலை மிகவுமறந்த புடையோங்கிய அடுப்பின்கட் காளாம்பிபூப்ப உடம்புமெலியும்பசியால்வருந்திப் பாலின்மையாற் றோலாய்த்தன்மையுடனேதிரங்கித் துளைதூர்ந்த பொல்லாத வறியமுலையை வறிதேசுவைக்குந்தோறும் அழுகின்ற தனதுபிள்ளையதுமுகத்தைப்பார்த்து நீரானிரம்பிய ஈரிய இமையையுடைய குளிர்ந்தகண்ணையுடைய என்மனைவியது வருத்தத்தைப்பார்த்து இவ்வருத்தந்தீர்த்தற்குரியாய் நீயெனநினைந்து நின்பால்வந்தேன் ; நல்லபோரையுடையகுமண, எனது

வறுமைநிலையை நீ அறிந்தாயாயின் இவ்வாறு வறுமையுற்றநின் றநிலைமைக்கண் வந்தாயினும் பரிசில்கொள்ளாது விடேன்; பலமாக அடிக்கப்பட்ட பண்ணுறு தலமைந்த நரம்பினையுடைய தோலாற்போர்க்கப்பட்ட கல்லயாழையும் மார்ச்சனை நிறைந்த மத்தளத்தினையுமுடைய கூத்தரது மிடிமையைக்கெடுக்கும் குடியின்கட்பிறந்தோயாதலால்.—எ - று.

அந்நிலைமிகவுமறத்தலால் தேய்வின்றி உயர்ந்த அப்பெண்டூராகம்.

குமண, நீ இன்மைதீர்க்குங்குடிப்பிறந்தோயாதலால் இக்கிளைத்தொடுத்தும் கொள்ளாது அமையவெனெனக்கூட்டுக. (கசச)

(கசூரு.)*மன்னு வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்
தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே
துன்னருஞ் சிறப்பி னுயர்ந்த செல்வ
ரின்மையி னிரப்போர்க் கீயா மையிற்
றொன்மை மாக்களிற் றொடர்பறி யலரே

* இப்பாட்டு, வாகைத்திணையின்பகுதியாகிய 'இடையில் வண்புகழ்க்கொடைமை' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உக - ம் சூத்திரவுரை].

தாடாழ் படுமணி யிரட்டும் பூநுதல்
லாடியல் யானை பாடுநர்க் கருகாக்
கேடி னல்லிசை வயமான் றோன்றலைப்
பாடி நின்றனெ னாகக் கொன்னே
க0 பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென்
னாடிழந் ததனினு நனியின் னாதென
வாட்டந் தனனே தலையெனக் கீயத்
தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன் றின்மையி
னாடுமலி யுவகையொடு வருவ
கரு லோடாப் பூட்கைநின் கிழமையோற் கண்டே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

தம்பியால்நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்த குமணனைக்கண்டு அவன் தன்வாள்கொடுப்பக் கொண்டுவந்து இளங்குமணற்குக்காட்டிப் பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

பரிசில்விடையாவது,—
*"வேந்தனுண் மகிழ வெல்புக ழறைந்தோர்க்
கீந்து பரிசி லின்புற விடுத்தன்று."

இ - ள்.—எப்பொருளும்நிலையாத இவ்வுலகத்தின்கண் நிலைபெறுதலைக்கருதினோர் தம்முடையபுகழைப் பூமியிடத்தேநிறுத்தித் தாங்களிறந்தார்; சேறுதற்கரிய தலைமையையுடைய மிக்கசெல்வர், வறுமையால் இரப்போர்க்குக் கொடாமையிற் பழைய வண்மையையுடைய மாக்கள்போலப் பின்னும் தம்பெயரைநிறுத்தி உலகோடுதொடர்ந்துபோதுதலை அறியார்; தாளின்கண் தாழ்ந்த ஓசையையுடைய மணி ஒன்றற்கொன்றுமாறியொலிக்கும் புகர்நுதலையுடைய வெற்றியையுடையயானை

யைப் பாவலர்க்குமிகக்கொடுக்கும் அழிவில்லாத நல்லபுகழையுடைய வலிய குதிரையையுடைய தலைவனைப்பாடிநின்றேனாக, பயனின்றியே பெருமைபெற்றபரிசிலன் வாடினனாகப்பெயர்தல் எனது நாட்டையிழந்ததனினும் மிக இன்னாதென நினைந்து வாளைத்தந்தான், தனது தலையை எனக்குத்தருவானாக; ஆங்குத்தருதற்குத் தன்னிற்சிறந்தபொருள் வேறொன்றில்லாமையின். வென்றிமிக்க உவகையான்வந் தேன், புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய நின்தலைமையனைக்கண்டு.—எ - று.

வருவலென்பது, காலமயக்கம். மன்னுதல்குறித்தோர் புகழ்நிறுத்தலும், புகழ்நிறுத்தாதோர் மன்னாதலும் இல்லையன்றேயென்பது கருத்தாகக்கொள்க. நின்கிழமையோர்க்கண்டு வருவலெனவும், வயமான்றோன்றலைப்பாடிநின்றேனாகப் பரிசிலன் கொன்னேபெயர்தல் இழந்ததனினும் இன்னாதெனத் தன்னிற்சிறந்தது பிறிதொன்றின்மையின் தலை யெமக்கீய வாள்தந்தனனாதலால், ஆடுமலியுவகையின் வருவலெனவும் கூட்டுக. கிளைமையோர்க்கண்டென்று பாடமோதுவாருமுளர். ()

(௧௬௬.) நன்றாய்ந்த நீணிமிர்சடை
முதுமுதல்வன் வாய்போகா

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௨௬.

தொன்றுபுரிந்த வீரிரண்டி
னாறுணர்ந்த வொருமுதுநூ
௫ லிகல்கண்டோர் மிகல்சாய்மார்
மெய்யன்ன பொய்யுணர்ந்து
பொய்யோராது மெய்கொளீஇ
மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய
வுரைசால் சிறப்பி னுரவோர் மருக
௧௦ வினைக்குவேண்டி நீபூண்ட
புலப்புல்வாய்க் கலைப்பச்சை
சுவற்பூண்ஞாண் மிசைப்பொலிய
மறங்கடிந்த வருங்கற்பி
னறம்புகழ்ந்த வலைசூடிச்
௧௫ சிறுநுதற்பே ரகலல்குற்
சிலசொல்லிற் பலகூந்த
னிலைக்கொத்தநின் றுணைத்துணைவியர்
தமக்கமைந்த தொழில்கேட்பக்
காடென்று நாடென்றாங்
௨௦ கீரேழி னிடமுட்டாது
நீர்நாண நெய்வழங்கிய

மெண்மறணப் பலவேட்டும்
மண்ணுணப் புகழ்பரப்பியு
மருக்கடிப் பெருங்காலை
உ0 விருந்துற்றநின் றிருந்தேந்துநிலை
என்றும், காண்கதில் லம்ம யாமே குடாஅது
பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு சிலைப்பிற்
பூவிரி புதுநீர்க் காவிரி புரக்குந்
தண்புனற் படப்பை யெம்மூ ராங்க
உ0 ணுண்டுந் தின்று மூர்ந்து மாடுகஞ்
செல்வ லத்தை யானே செல்லாது
மழையண் ணாப்ப நீடிய நெடுவரைக்
கழைவள ரிமயம் போல
நிலீஇய ரத்தைநீ நிலமிசை யானே.

திணை - வாகை; துறை - பார்ப்பனவாகை.

சோணாட்டுப்*பூஞ்சாற்றூர்ப் பார்ப்பான் கௌணியன்விண்ணந்தாயனை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

* பூஞ்சிற்றூரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பார்ப்பனவாகையாவது,—
*"கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானை
வேள்வியான் விறன்மிகுத்தன்று."

இ - ள்.—பெரிதும் ஆராயப்பட்ட மிக்க நீண்டசடையினையுடைய முதிய இறைவனது வாக்கைவிட்டுநீங்காது அறமொன்றையேமேவிய நான்குகூற்றை யுடைத்தாய் ஆறங்கத்தாலும் உணரப்பட்ட ஒருபழையநூலாகிய வேதத்திற்குமாறு பட்டநூல்களைக் கண்டோராகிய புத்தர்முதலாயின புறச்சமயத்தோரது மிகுதியைச் சாய்க்கவேண்டி அவரதுமெய்போன்றபொய்யை உளப்பட்டறிந்து அப்பொய்மையை மெய்யென்றுகருதாமல் உண்மைப்பொருளை அவர்களுக்கு ஏற்பச்சொல்லி இருபத்தொருவேள்வித்துறையையும் குறைவின்றாகச் செய்துமுடித்த புகழமைந்ததலைமையையுடைய அறிவுடையோர்மரபிலுள்ளானே, வேள்வித்தொழிற்கு வேண்டி நீபோர்க்கப்பட்ட காட்டுநிலத்துவாழும் பல்வாய்க்கலையினது உறுப புத்தோல் நினதுதோளின்கண் இடப்பட்ட பூணூலின்மீதே சிறந்துதோன்றக் கொடுமையைநீக்கிய பெறுதற்கரியகற்பினையும், அறநூல்புகழப்பட்ட †சாலகத்தைதர்குடி, சிறியநுதலினையும் பெரிய அகன்ற அல்குலையும் மெத்தெனற்சொல்லையும் பாவாகியகூந்தலையுமுடைய நின்னுடையநிலைமைக்கு மனமொத்த நின்னுடையதுணைவியராகிய காதலிமார் தத்தமக்குப்பொருந்திய ஏவற்றொழிலைக்கேட்பச் செய்யக் காடென்றும் காடென்றற்சொல்லப்பட்ட அவ்விடத்தின்கட் காட்டின் எழுவகைப்பட்டபசுவானும் நாட்டின் எழுவகைப்பட்டபசுவானும் முட்டாது நீர் காணும்பரிசு செய்யைவழங்கியும் எண்ணிறப்பப் பலவேள்விகளைவேட்டும் மண

பொருளுமற் புகழைப்பரப்பியும் அவ்வாறு பெறுதற்கரிய விளக்கமுற்ற வேள்விமுடி த்த பெரியகாலத்து விருந்தினரைப்பொருந்திய நினது திருந்திய மேம்பட்ட நிலைமையை எக்காலமுங்காண்பேமாக, யாங்கள்; மேற்றிசைக்கண் பொன்படுகின்ற நெடிய குடகமலைக்கண்ணே முகிலின்கண் இடிமேறுமுழங்கிற் பூப்பரந்த புதுநீரை யுடைய காவிரி உலகத்தைப்பாதுகாக்கும் குளிர்ந்த புனற்பக்கத்தையுடைய எம் மூரிடத்தின்கண் உண்ணப்படுவனவற்றையுண்டும் தின்னப்படுவனவற்றைத்தின் றும் ஏறப்படுவனவற்றையேறியும் கொண்டாடுவேமாகப் போவேன், யான்; போ காது, மழை தலையெடுப்ப உயர்ந்த நெடிய பக்கமலைகளையுடைத்தாய் மூங்கில்வள ரும் இமயமலைபோல நிலைபெறுவாயாக, நீ நிலத்தின்மேலே.—எ - று.

முதுமுதல்வன்வாய்போகாதென்றகருத்து: அப்பெரியோனுறையும் எக்கால மும் அந்நியமம் பண்ணப்படுமென்றதாகக்கொள்க; 'வாய்போகாதொன்றுபுரி ந்த' என்பதற்கு மெய்ம்மைநீங்காமல் வீடொன்றையுமே புரிந்தவென்றும், 'பொய் யோராது' என்பதற்குத் தாம்பொய்ம்மையை விசாரியாதென்றும், 'நூலேழ்துறை' என்பதற்கு இருபத்தொருகூறுபட்ட தருக்கநூலென்றும், 'ஏழின்' என்பதற்குக் காட்டின் எழுநாளும நாட்டின் எழுநாளுமென்றும், 'கற்பின்கைகூடி' என்பதற்குக் கற்பினல்கலைகூடியென்றுமுரைப்பினுமமையும்.

உரவோர்மருக, பொலியக் கேட்ப வழங்கியும் வேட்டும் பரப்பியும் இவ்வாறு விருந்துற்ற நினைதிருந்தேத்துநிலை என்றும் இன்றுபோலக் காண்பேமாக, யாமும்;

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், க.

† சாலகம் - ஜாலகம்; இது யாகபத்தினிகள் அணியும் அணிவிசேடம்.

எம்மூரிடத்து உண்டும் தின்றும் ஊர்ந்தும் இவ்வாறுசெய்து நீதந்தபரிசில்கொண்டு கொண்டாடுவேமாகச் செல்வேன்; நீதானும் இமயம்போல நிலைபெறுவாயாக வெனமுடிக்க.

நன்றாய்ந்த ஒருமுதநூலெனவும், கற்பையும் நாணையும் அல்குலையும் சொல்லை யும் கூந்தலையுமுடையதுணைவியர் வலைகூடித் தொழில்கேட்பவெனவும், சொல் லாதவிலியவெனவுமியையும். நூலேழ்துறையுமென்பதற்கு இருபத்தொருகூறு பட்ட அருத்தநூலென்பாருமுளர். விருந்தென்றது, அதிதிகளை; அன்றி, உறப் புத்தோல்முதலியவற்றாற் புதுமையுற்றவெனினுமமையும். காவிரிபரக்குமென்ப தூஉம் பாடம். இல் - விழைவினைவைத்தது (கசுசு)

(கசுஎ.) நீயே, அமர்காணி னமர்கடந் தவர்
படைவிலக்கி யெதிர்நிற்றலின்
வாஅள் வாய்த்த வடுவாழ் யாக்கையொடு
கேள்விக் கினியை கட்கின் னாயே
(ரு) அவரே, நிற்கா ணிற்புறங் கொடுத்தலின்
ஊறறியா மெய்யாக் கையொடு
கண்ணுக் கினியர் செவிக்கின் னாரே

ஆதலின், நீயுமொன் றினியை யவருமொன் றினிய
ரொவ்வா யாவுள மற்றே வெல்போர்க்
௧0 கழல்புனை திருந்தடிக் கடுமான் கிள்ளி
நின்னை வியக்குமிவ் வுலகம்
தென்னோ பெரும வுரைத்திசி னெமக்கே.

திணை - அது; துறை - அரசவாகை.

ஏனாதிதிருக்கிள்ளியைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

இ - ள்.—நீதான், போர்க்களத்தின் அப்போரைவென்று அப்பகைவரது படையைவிலக்கி எதிர்நிற்றலான் வாள்வாய்க்கத்தைத்த வடுவழுந்திய உடம்புடனே கேட்டசெவிக்கு இனியை, கண்டார்க்கு இன்னாய்; பகைவராகிய அவர்தாம், நின்னைக்கண்டு புறக்கொடுத்தலாற் புண்ணறியாத உடம்பாகியவடிவுடனே கண்ணுக்கு இனியர், செவிக்கு இனியரல்லர்; அதனால், இவ்வண்ணம் நீயும் ஒன்றினியை; அவரும் ஒன்றினியர்; இனி அவையொவ்வாதன வேறியாவையுள, வெல்லும் போரினைச் செய்யும் வீரக்கழலணிந்த திருந்திய அடியினையும் கடிய செலவினையுடைய குதிரையையுமுடைய கிள்ளி, நின்னை மதித்திருக்கும் இவ்வுலகம், அதற்குக்காரணம் யாதோ பெருமானே, எமக்குச்சொல்லுவாய் — எ - று.

நீ கட்கின்னுயெனப் பழித்ததுபோலப் புகழ்தலும், அவர் கட்கினியரெனப் புகழ்ந்ததுபோலப் பழித்தலும் சில அணிதோன்றநின்றன. (௧௬எ)

(௧௬அ.) அருவி யார்க்குங் கழைபயி னனந்தலைக்
கறிவள ரடுக்கத்து மலர்ந்த காந்தட்

கொழுங்கிழங்கு மிளிரக் கிண்டிக் கிளையொடு
கடுங்கட் கேழ லுழுத பூழி
௫ நன்னாள் வருபத நோக்கிக் குறவ
ருழாஅது வித்திய பரூஉக்குரற் சிறுதினை
முந்துவிளை யாணர் நாட்புதி துண்மார்
மரையான் கறந்த நுரைகொ டீம்பால்
மான்றடி புழுக்கிய புலவுநாறு குழிசி
௧0 வான்கே ழிரும்புடை கழாஅ தேற்றிச்
சாந்த விறகி னுவித்த புன்கங்
கூதளங் கவினிய குளவி முன்றிற்
செழுங்கோள் வாழை யகவிலைப் பகுக்கு
மூராக் குதிரைக் கிழவ கூர்வே
௧௫ னறைநார்த் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி
வடிநவி லம்பின் வில்லோர் பெரும
கைவள் ளீகைக் கடுமான் கொற்ற
வையக வரைப்பிற் றமிழகங் கேட்பப்

பொய்யாச் செந்நா நெளிய வேத்திப்
௨0 பாடுப வென்ப பரிசிலர் நாளும்
ஈயா மன்னர் நாண
வீயாது பரந்தநின் வசையில்வான் புகழே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசிற்றுறை; இயன்மொழியும், அரசவாகையுமாம்.

பிட்டங்கொற்றனைக் கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளைசாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—அருவி ஒலித்திழியும் வெய்பயின்ற அகன்றவிடத்து மிளகுகொடி வளரும் மலைச்சாரலினிடத்து மலர்ந்தகாந்தளினது கொழுவிய கிழங்குபிறழக்கிளைத் தன்னினத்தோடேகூடத் தறுகண்மையையுடைய கேழலுழுதபுழுதிக்கண்ணே கல்லாவக்த செவ்வியைப்பார்த்துக் குறவர் அங்கிலமுழாதே அதுவே உழவாக வித்திய பரியதோகையையுடைய சிறியதினை முற்படவிளைந்த புதுவருவாயாகிய தினை கல்லாளின்கண்ணே புதிதுண்ணவேண்டி மரையாவைக்கறந்த நுரைகொண்ட இனியபாலை மான்றடிபுழுக்கப்பட்ட புலால்நாறும் பானையினது நிணத்தோய்ந்த வெளியசிறத்தினையுடைய பெரியபுறத்தைக்கழுவாதே உலைநீராகவார்த்தேற்றிச் சந்தனவிறகான் உலிக்கப்பட்ட சோற்றைக் கூதாளி வின்பெற்ற மலைமல்லிகைசூழ்ந்தத வளவியகுலையையுடைய வாழையினது அகன்ற இலைக்கண்ணே பலருடனேபகுத்துண்ணும் வரைப்படாத குதிரையென்னுமலைக்குத்தலைவ, கூரியவேலையும் கறைக்கொடியின் காசாற்றெடுக்கப்பட்ட வேங்கைப்பூமாலையினையும் வடித்தல்பயின்ற அம்பினையுமுடைய வில்லாட்களுக்குத்தலைவ, கையான்வழங்கும் வண்மைய கொடையினையும் கடிய குதிரையையுமுடையகொற்ற, உலகத்தெல்லையுள் தமிழ்நாடுகேட்கப் பொய்யாத செவ்வியநா வருந்தும்படி வாழ்த்திப்

பாடுவரென்றுசொல்லுவர் பரிசிலர், நாடோறும்; கொடாதமன்னர்நாணக் கெடாது பரந்த நினது வசையில்லாத வானியபுகழை.—எ - று.

கிழவ, பெரும, கொற்ற, பரிசிலர் நின்புகழையேத்திப் பாடுபவென்ப; அதனால், யானும் நின்பாற் பரிசில்பெற்றுப் பாடவேண்டுமெனப் பரிசிற்றுறைச் சேர்க்கக் கூறியதாக்குக.

வரைக்குதிரை - மலைக்குவெளிப்படை. எறை - பச்சிலை. (கசுஅ)

(கூகூ.) நும்படை செல்லுங் காலை யவர்படை
எடுத்தெறி தானை முன்னரை யெனாஅ
அவர்படை வருஉங் காலை நும்படைக்
கூழை தாங்கிய அகல்யாற்றுக் குன்று
௫ விலங்கு சிறையி னின்றனை யெனாஅ
அரிதாற் பெருமநின் செவ்வி யென்றும்
பெரிதா லத்தையென் கடும்பின திடும்பை
யின்னே விடுமதி பரிசில் வென்வேல்

இளம்பல் கோசர் விளங்குபடை கன்மா
௧௦ ரிகலின் னொழிந்த வகலிலை முருக்கின்
பெருமரக் கம்பம் போலப்
பொருநர்க் குலையாநின் வலன்வா ழியவே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—நும்முடையபடை பகைவர்மேற் போங்காலத்து அவரதுபடை யாகிய வேல்முதலாயவற்றை ஏக்கியெறியும் படைக்கு முன்னேநிற்பையாகலா னும், அவர்படை அடர்த்துவருங்காலத்து நும்படையினது அணியைத்தாங்க வேண்டி அகன்ற ஆற்றின்கட் குறுக்கேதங்கித்தடுக்கின்ற மலையையொப்ப அத னைத்தடுத்துநின்றாயாதலானும் பெருமா, நின்னைக் காணலாங்காலம் பெறுதலரிது, எக்காலும்; எனதுசுற்றத்தினது இடும்பை பெரிதாதலால் நீ இப்பொழுதே எனக் குப் பரிசில்தந்துவிடுவாயாக; வென்றிவேலையுடைய இளைய பலகோசர் விளங்கிய படைக்கலங்கற்பார் மாறுபட்டனராயெறிந்த அகன்ற இலையையுடைய முருக்கா கிய பெரியமரத்தாற்செய்யப்பட்ட தூணமாகிய இலக்கைப்போல பொருவார்க் குத்தொலையாத நினது வென்றிவாழ்வதாக.—எ - று.

'ஞெ' என்பது, எண்ணிடைச்சொல். எளிதாலத்தையென்று பாடமோது வாருமுளர். (௧௬௯)

(௧௭௦.) மரைபிரித் துண்ட நெல்லி வேலிப்
பரலுடை முன்றி லங்குடிச் சீறூ
ரெல்லடிப் படுத்த கல்லாக் காட்சி
வில்லுழு துண்மார் நாப்ப ணொல்லென
௫ இழிபிறப் பாளன் கருங்கை சிவப்ப

வலிதுரந்து சிலைக்கும் வன்கட் கடுந்துடி
புலிதுஞ்சு நெடுவரைக் குடிஞையோ டிரட்டு
மலைகெழு நாடன் கூர்வேற் பிட்டற்
குறுக லோம்புமின் றெவ்வி ரவனே
௧௦ சிறுகண் யானை வெண்கோடு பயந்த

வொளிதிகழ் முத்தம் விறலியர்க் கீத்து
நார்பிழிக் கொண்ட வெங்கட் டேறல்
பண்ணமை நல்யாழ்ப் பாண்கடும் பருந்தி
நசைவர்க்கு மென்மை யல்லது பகைவர்க்
கரு இரும்பு பயன்படுக்குங் கருங்கைக் கொல்லன்
விசைத்தெறி கூடமொடு பொரூஉ
முலைக்க லன்ன வல்லா ளன்னே.

திணை - வாகை; துறை - வல்லாண்முல்லை; தானைமறமுமாம்.
அவனை உறையூர்மருத்துவன்தாமோதரனார் பாடியது.

வல்லாண்முல்லையாவது,—

*" இல்லும் பதியு மியல்புங் கூறி
நல்லாண் மையை நலமிகுத் தன்று."

இ - ள்,—மலையாளரால் பிரித்துண்ணப்பட்ட நெல்லியாகிய வேலியையுடைத்தாய் அதனை இலைதயாகிய பாறையுடைத்தாகியமுற்றத்தினையுடைய அழகிய குடியையுடைய சிறிய ஊரின்கட் பகற்பொழுதெல்லாம் வேட்டையாடித்திரிந்த கல்வியில்லாத காட்சியையுடைய வில்லாகிய ஏராலுழுதுண்பாருடையகடுவே ஓசையையுடைத்தாக இழிந்தபிறப்பினையுடையபுலையன் தனதுவலியகைசிவப்ப வலியான் முடுக்கிக்கொட்டும வலியகண்ணையுடைய அச்சத்தைச்செய்யும் துடி புலிகிடக்கும் நெடியமலையின்கட் பேராக்கையோடுகூடியொலிக்கும் மலைபொருந்தியகாட்டையுடையனாகிய கூரியவேலையுடையபிட்டனை அணுகுதலைப் பாதுகாமின், பகைவீர், அவன்றான் சிறுகண்ணையுடையயானையினது வெளியகோட்டாற்பட்ட ஒளிவிளங்குமுத்தத்தை விறலியருக்குக்கொடுத்து நாராற்பிழித்துகொள்ளப்பட்ட விரும்பத்தக்க கள்ளாகியதெளிவைப் பண்பொருந்தின நல்லயாழினையுடைய பாணர் சுற்றத்தைநுகர்வித்து இவ்வாறு தன்பாற் பரிசில்நச்சிவந்தோர்க்கு மெல்லியனாயிருத்தலல்லது பகைவர்க்கு இரும்பைப்பயன்படுத்துகின்ற வலியகையையுடைய கொல்லன் விசைத்தடிக்கப்பட்ட கூடத்தோடேயெற்று மாறுபட்டும் உலையிடத்து அடைகல்போலும் வலிய ஆண்மையையுடையன்.—எ - று.

பிட்டன் நசைவர்க்குமென்மையல்லது பகைவர்க்குக் கல்லன்னவல்லாளனாதலால், தெவ்விர், அவனைக் குறுகலோம்புமினெனக்கூட்டுக.

வலிதுரக்தென்பதற்கு மாற்றார்வலியைக்கெடுத்தெனினுமமையும். நார்பிழிக்கொண்டவென்பதற்குக் கோதைப் பிழிந்துகொண்டவெனினுமமையும். (கஎ0)

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், உரு.

(கஎக.) இன்று செலினுந் தருமே சிறுவரை
நின்று செலினுந் தருமே பின்னு
முன்னே தந்தென னென்னாது துன்னி
வைகலுஞ் செலினும் பொய்யல னாகி
ரு யாம்வேண்டி யாங்கெம் வறுங்கல நிறைப்போன்

றன்வேண்டி யாக்குத் தன்னிறை யுவப்ப
வருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்ற
னினமலி கதச்சேக் களனொடு வேண்டினும்
களமலி நெல்லின் குப்பை வேண்டினு
௧௦ மருங்கலங் களிற்றொடு வேண்டினும் பெருந்தகை
பிறர்க்கு மன்ன வறத்தகை யன்னே
யன்ன னாகலி னெந்தை யுள்ளடி
முள்ளு நோவ வுறற்க தில்ல
வீவோ ரரியவிவ் வுலகத்து
௧௫ வாழ்வோர் வாழவவன் றாள்வாழியவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—இன்றுபோகினுந்தருவன்; சிறிதுநாட் கழித்துப்போகினும் தருவன்; பின்னையும் முன்போந்தேமென்றுது பயின்று நாடோறுஞ்செலினும் பொய்யானாகி யாம்வேண்டியபடியே எம்முடைய வறியகலத்தைநிரப்புவான்; தான் விரும்பினபடியே தன்னுடைய அரசுறுவப்பச் செய்தற்கரிய போர்த்தொழில்களை முடிப்பானாக, திருந்தியவேலையுடையகொற்றன், இனமாகிய மிக்க வெகுளிய சேக்களைத் தொழுவோடேவேண்டினும் களத்தின்கண்மலிந்த நெல்லின்குப்பையைவேண்டினும் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைக் களிற்றுடனேவேண்டினும், பெரியதகைமையையுடையான், பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுங்கூற்றையுடையான்; அத்தன்மையனாதலால், எம்முடைய இறைவனது உள்ளடிக்கண் முள்ளுமுனைப்பட நோவச் சென்று உறுதொழிலவேண்டாம்; சாவோரரிதாகிய இவ்வுலகத்தின்கண் உயிர்வாழ்வோர்வாழும்பரிசு அவனது தாள்வாழ்வதாக.—எ - று.

பிறர்க்குமென்பது, எச்சம். தில் - விழைவின்கண்வந்தது.

திருந்துவேற்கொற்றன், பெருந்தகை, சேக்களனொடுவேண்டினும், நெல்லின் குப்பைவேண்டினும், அருங்கலம் களிற்றொடுவேண்டினும் மிகக்கொடுப்ப பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுந்தகுதியையுடையன்; யாம் வேண்டியாங்கு எம் வறுங்கலம் நிறைப்போன்; தான்வேண்டியாங்குத் தன்இறையுவப்ப அருந்தொழில்முடிப்பானாகவேண்டுவது; எந்தை உள்ளடி முள்ளும் நோவவுறற்க; வாழ்வோர் வாழ அவன்தாள் வாழியவெனக்கூட்டுக.

'வாழ்வோர்வாழ்வு' என்றோதி, வாழ்வோர்வாழும்வாழ்வெல்லாம் அவன்றன் வாழ்வென்றரைப்பினுமமையும். தானை முயற்சியெனினுமமையும். (௧௭௧)

(௧௭௨.) ஏற்றுக வுலையே யாக்குக சோறே
கள்ளுங் குறைபட லோம்புக வொள்ளிழைப்
பாவெல் விறலியர் கோதையும் புனைக

வன்னவை பிறவுஞ் செய்க வென்னதூஉம்
௫ பரியல் வேண்டா வருபத நாடி
யைவனங் காவலர் பெய்தீ நந்தி
ஞெளிதிகழ் திருந்துமணி களியிரு ளகற்றும்
வன்புல நாடன் வயமான் பிட்ட
னாரமர் கடக்கும் வேலு மவனிறை
௧௦ மாவள் ளீகைக் கோதையு
மாறுகொண் மன்னரும் வாழியர் நெடிதே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார் பாடியது.

இ - ள்.—உலையை ஏற்றுக; சோற்றை ஆக்குக; மதுவையும்நிறைய உண்டாக்குக; விளங்கிய அணிகலத்தையுடைய பாடுதல்வல்லவிறலியர், மாலையும் சூடுக; அத்தன்மையனமற்றும் செய்க; சிறிதும் இரங்குதல்வேண்டா, மேல் வரக்கடவ உணவை ஆராய்ந்து; ஐவனநெல்லைக்காப்பார் காவற்கிடப்பட்ட தீ அவ்விடத்துக்கெட்டகாலத்து ஒளிவிளங்கும் திருந்தினமாணிக்கம் செறிந்த இருளைத்தூரக்கும் வலியநிலமாகிய மலைநாட்டையுடையவன், வலியகுதிரையையுடையபிட்டன் பொருதற்கரியபோரைவெல்லும்வேலும் அவன்றலைவனாகிய பெரிய வள்ளியகொடையையுடையகோதையும் அவனோடுபகைத்தவேந்தரும் நெடிது வாழ்க.—எ - று.

பிட்டன்வேலும் கோதையும் மாறுகொண்மன்னரும் நெடிதுவாழியர்; அதுவேவேண்டுவது; மேல்வரும் உணவைத்தேடி என்னதூஉம் பரியல்வேண்டா; ஆதலால், ஏற்றுக; ஆக்குக; ஓம்புக; கோதையும்புனைக; பிறவும்செய்கவெனமாறிக் கூட்டுக.

மாறுகொண்மன்னரும் வாழியரென்றகருத்து: இவன்வென்றுதிறைகொள்வது அவருளராயினென்பதாம். விறலியரென்பது, என்றும் முன்னிலைக்கண்வந்தது. வேண்டாவென்பது, வினைமேனின்றதோர்முற்றுச்சொல். அன்னவைபிறவுமென்பது, பூசுவன உடுப்பன பூண்பன முதலாயினவற்றை. வருபதநாடியென்றோதி, ஐவனத்துக்குவரும் இடையூறுநாடியென்று அதனைக் காவலென்பதனான்முடிப்பினுமமையும். (௧௭௨)

(௧௭௩.) யான்வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய
பாணர் காண்கிவன் கடும்பின திடும்பை
யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளிமிழ்ந் தன்ன
வூணொலி யரவந் தானுங் கேட்கும்
௫ பொய்யா வெழிலி பெய்விட நோக்கி
முட்டை கொண்டு வற்புலஞ் சேருஞ்
சிறுதுண் ணெறும்பின் சில்லொழுக் கேய்ப்பச்

சோறுடைக் கையர் வீறுவீறு இயங்கு
மிருங்கிளைச் சிறாஅர்க் காண்டுங் கண்டு
௧௦ மற்று மற்றும் வினவுதுந் தெற்றெனப்
பசிப்பிணி மருத்துவ னில்ல

மணித்தோ செய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

சிறுகுடிகிழான்பண்ணனைச் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் பாடியது.

இ - ள்.—யான் உயிர்வாழுநாளையும்பெற்றுப் பண்ணன்வாழ்வானாக; பாணரே, காண்பீராக, இந்தப் பரிசிலனது சுற்றத்தின்வறுமையை. புதுவருவாயையுடைத்தாகிப் பழுத்தமரத்தின்கண்ணே புள்ளினமொலித்தாற்போன்ற வொலியுண்டாகிய ஆரவாரத்தானுங்கேட்கும்; காலந்தப்பாத மழை பெய்யுங்காலத்தைப்பார்த்துத் தம்முட்டைகளைக்கொண்டு மேட்டுநிலத்தினையடையும் மிகச்சிறிய எறும்பினது சிலவாகிய ஒழுக்கத்தையொப்பச் சோறுடைக்கையினராய் வேறுவேறுபோகின்ற பெரியசுற்றத்தோடேகூடியபிள்ளைகளைக்காண்பேம்; கண்டுவைத்தும் எம்பசிவருத்தத்தானும் வழிவரல்வருத்தத்தானும் பின்னரும்பின்னரும் விதுப்புற்றுக்கேளாநின்றேம்; தெளிய, பசிநோய்தீர்க்குமருத்துவனதுமனை அணித்தோ? தூரித்தோ? எங்களுக்கு நீர்சொல்லுமின்.—எ - று.

காண்க இவனென்பது, காண்கவெனக் கடைக் குறைந்துநின்றது. தானென்பது, அசைநிலை.

இது, பரிசில்பெறப்போகின்றான் வருகின்றவனைக்கண்டுவினவுவான் பண்ணனது இயல்புகூறிவாழ்த்தியவாறு.

இனி, பரிசிலன்றான், 'அரவமுங்கேட்கும்; சிறாரைக்காண்டும்; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதும்; நீர் எமக்குப் பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமின்' என்னுகின்றான்; இவன்கடும்பினது இடும்பையைப் பாணர் காண்க; இங்ஙனம் எப்போதும் இரவலர்வறுமையைத்தீர்க்கின்றபண்ணன்வாழிய வென்று பெறப்போகின்றானைக்கண்டு பெற்றுவருகின்றான் பக்கப்பாணரைநோக்கிக் கூறியதாக வுரைப்பினுமமையும். இதற்கு என்னுகின்றானென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அன்றியும், பரிசிற்குச்செல்கின்றான், பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோசேய்த்தோவென்று பலகாலும்வினவ, அதனை உட்கொண்டு, ஊரொலியரவமுங்கேட்கும்; இருங்கிளைச்சிறார்க்காண்டும்; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதுமெனச் சாதியொருமையானுளப்படுத்திக்கூறிப் பின்பு இங்ஙனம் காணவும்கேட்கவும்படுவது நமக்கு ஏற அணித்தோ சேய்த்தோகூறுமின் எமக்கென்று அவனைநோக்கிக்கூறி, பின்பு இங்ஙனம் என்வறுமையுந்தீர்த்து இவன்வறுமையுந்தீர்க்கவிருக்கின்றபண்ணன் யான் வாழுநாளும்பெற்றுவாழ்வானாகவெனப் பரிசில்பெற்றுவருகின்றான் தன்பக்கப்பாணரைநோக்கிக் கூறியவாறாகவுரைப்பாருமுளர். இனி, செல்கின்றான்பக்கப்பாணருள் ஒருவன் ஆண்டுநிற்கின்ற பாணன் பக்கப்பாணரைநோக்கிக் கூறியதாகவுரைப்பாருமுளர். காண்டும் இவனென்றது, பரிசிலனை. மற்றுமற்றும்வினவுந்தெற்றெனவென்று பாடமோதுவாருமுளர். ()

பென்னுயிர் யாக்கையிற் பிரியும் பொழுது

ரு மென்னியான் மறப்பின் மறக்குவென் வென்வேல்
விண்பொரு நெடுங்குடைக் *கொடித்தேர் மோரியர்
திண்கதிர்த் திகிரி திரிதரக் குறைத்த
வுலக விடைகழி யறைவாய் நிலைஇய
மலர்வாய் மண்டிலத் தன்ன நாளும்
க0 பலர்புர வெதிர்ந்த வறத்துறை நின்னே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

ஆதனுங்கனைக் கள்ளில் ஆத்திரையனார் பாடியது.

இ - ள்.—என்னுடைய இறைவ, வாழ்வாயாக; ஆதனுங்க, யான் ஒன்றைச் சொல்லநினைப்பின், நினதுபுகழல்லது சொல்லாமையான், எனதுநெஞ்சை வெளிப்படுத்திக் காணலுறுவோர் ஆங்குநின்னைக் காணுகிற்பர்; நின்னையுடைய யான் நின்னைமறப்பின் மறக்குங்காலமாவது சொல்லக்கேட்பாயாக; என்னுடைய உயிரானது என்னுடம்பைவிட்டுநீங்குங்காலத்தும் என்னை யான்மறக்குங்காலம் உண்டாயின் அப்பொழுது மறப்பேனல்லது மறவேன். வென்றிவேலையுடைய விசும்பைத்தோயும் நெடியகுடையினையும் கொடியணிந்த தேரினையுமுடைய நிலமுழுதாண்டவேந்தரது திண்ணிய ஆர்சூழ்ந்த சக்கரமியங்குதற்குக் குறைக்கப்பட்ட வெள்ளிமலைக்கு அப்பாலாகிய உலகத்திற்குக் கழியும் இடைகழியாகிய அறுவாயின்கண் தேவர்களால்நிறுத்தப்பட்டு இருபொழுதும் ஒருபெற்றியே நிலைபெற்று விளங்கும் பரந்த இடத்தையுடைய ஆதித்தமண்டலத்தையொப்ப நாடோறும் இரவுபகலென்னுமைல் பலரையும்காத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு ஒருபெற்றியேவிளங்கிய அறத்துறையாகியநின்னை.—எ - று.

எந்தை, வாழி; ஆதனுங்கனே, மண்டிலத்தன்ன அறத்துறைநின்னை நின்னுடையேனுகியயான் மறப்பின் மறக்குங்காலமாவது என்யான்மறப்பின் மறக்குவென்; ஆதலால், என்னெஞ்சைத்திறப்போர் நிற்காண்குவரெனக்கூட்டி வினைமுடிக்க.

மோரியரானோர் - சக்கரவாளசக்கரவர்த்திகள்; விச்சாதரரும், நாகருமென்பர். 'திகிரி திரிதரக்குறைத்த' என்றது, சக்கரவாளத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உலகத்து மோரியர் திகிரி ஊடறுத்துச்சேறலிற் பிளவுபட்ட வாயிற்கு அப்பாலாகிய உதயகிரிக்கண் நிலைபெற்ற ஆதித்தமண்டலமென்றுரைப்பாருமுளர். (கஎரு)

(கஎசு.) ஓரை யாயத் தொண்டொடி மகளிர்
கேழ லுழுத விருஞ்சே றகழ்ப்பின்
யாமை யீன்ற புலவு நாறு முட்டையைத்
தேனா றாம்பற் கிழங்கொடு பெறூஉ
ரு மிழுமென வொலிக்கும் புனலம் புதவிற்
பெருமா விலங்கைத் தலைவன் சீறியாழ்

* கொடித்தேர் மோரியரென்றும் பாடம்.

இல்லோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை

யுடையை வாழியெற் புணர்ந்த பாலே
பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீ
க0 ரோரூ ருண்மையி னிகந்தோர் போலக்
காணாது கழிந்த வைகல் காணா
வழிநாட் கிரங்கு மென்னெஞ்சமவன்
கழிமென் சாயல் காண்டொறு நினைந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

*ஓய்மாநல்லியக்கோடனைப் புறத்திணைநன்னாகனார் பாடியது.

இ - ள்.—விளையாட்டுத்திரட்சிக்கண் ஒள்ளியவளையையுடையமகளிர் கேழற் பன்றியுழுத கரியசேற்றைக்கிளறின், அதன்கண்ணே ஆமையீனப்பட்ட புலாலு நாம்முட்டையைத் தேனுறும் ஆம்பலினதுமுழுக்கிழங்குடனேபெறும் இழுமென்னும் அனுகரணமுண்டாகமுழங்கும் நீர்வழங்கும்வாய்த்தலைகளையுடைய பெரிய †மாவி லங்கையென்னும் ஊர்க்குத் தலைவன், சிறியயாழையுடைய வறியோர்தொகைக்கும் புகழ்மாலைசூடும் நல்லியக்கோடனைத் துணையாக நீயுடையையாதலான், என்னைப் பொருந்தியவிதியே, நீ ஒருகுறையுடையையல்லை; வாழ்வாயாக; பாரியதுபறம் பின்கட் குளிர்ச்சியையுடைய சுனையிடத்துத் தெளிந்தநீர் போய்த்தேடிக்கொள்ள வேண்டாமல் ஓரூரின்கண்ணேயுண்டாதலின் அதனை யாம் வேண்டியபொழுது உண்கின்றேமென்று நெகிழ்ந்திருந்தாரையொப்ப அவனைக்காணாதொழிந்தநாட்கள் எனக்கு நாட்களாய்க்கழிந்தனவல்லவென்று உட்கொண்டு அவனோடுதொடர்ந்த நட்பு இன்றேபோல இடையறாதுசெல்லவேண்டுமென்று பின்வருநாளைக்கு இரங் காநின்றது என்னுடையநெஞ்சம், அவனது மிக்க மெல்லிய சாயலைக் காணுந் தோறும்நினைந்து.—எ - று.

என்னெஞ்சம் அவன்சாயலைக்காணுந்தோறும்நினைந்து வழிநாட்கிரங்கும்; என் னைப்புணர்ந்தவிதியே, நீ நல்லியக்கோடனை உடையையாதலால், நீ ஒன்றுகுறை யையுடையை; நீவாழ்வாயாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'இல்லோர்சொன்மலை' என்பதற்கு இல்லோர்சொல்லைச்சூடுமென்றும், 'எற் புணர்த்தபாலே' என்றோதி என்னை அவனோடுகூட்டியவிதியேயென்றும், 'வழிநாட் கிரங்கும்' என்பதற்கு இன்னும் இவனோடுதொடர்ந்தநட்பு இடையற்றுக்கழியுங் கொலென்று இரங்குமென்றும் உரைப்பாருமுளர். (கஎ௬)

(கஎஎ.) ஒளிறுவாண் மன்ன ரொண்சுடர் நெடுநகர்
வெளிறுகண் போகப் பன்னாட் டிரங்கிப்
பாடிப் பெற்ற பொன்னணி யானை

---

* இவன், பத்துப்பாட்டிற் சிறுபாணாற்றுப்படைத்தலைவன்.

† "தொன்மா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய, நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளும் .... நுவியர் பெருமகன்" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை [அடி கஉக- கஉஉ].

தமரெனின் யாவரும் புகுப வமரெனிற்
௫ றிங்களு நுழையா வெந்திரப் படுபுழைக்
கண்மாறு நீட்ட நணிநணி யிருந்த
குறும்பல் குறும்பிற் றதும்ப வைகிப்
புளிச்சுவை வேட்ட செங்க ணாடவர்
தீம்புளிக் களாவொடு துடரி முனையின்
௧௦ மட்டற னல்யாற் றெக்க ரேறிக்
கருங்கனி நாவ லிருந்துகொய் துண்ணும்
பெரும்பெய ராதி பிணங்கரிற் குடநாட்
டெயினர் தந்த வெய்ம்மா னெறிதசைப்
பைஞ்ஞிணம் பெருத்த பசுவெள் ளமலை
௧௫ வருநர்க்கு வரையாது தருவனர் சொரிய
விரும்பனங் குடையின் மிசையும்
பெரும்புலர் வைகறைச் சீர்சா லாதே.

திணையும் துறையும் அவை.

மல்லிகிழான் காரியாதியை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—விளங்கிய வாளையுடைய வேந்தரது ஒள்ளியவிளக்கத்தினையுடைய உயர்ந்தகோயிற்கண் கண்ணொளிகெடப் பலகால் நின்றுலர்ந்து அவ்விடத்துப் பாடிப்பெற்ற பொற்படையணிந்தயானை, தமக்குச்சிறந்தாராயின் எல்லாரும் வழி நிற்புகப்பெறுவர் போராயின் திங்களாலும் நுழையப்படாத பொறிகளைப்பொருந்திய இட்டியவாயிலையுடைத்தாய்க் கண்ணை ஒருவர்க்கொருவர் மாறுமாறாகநீட்டிட ஒன்றற்கொன்று அணித்தாயிருந்த குறிய பல அரணின்கண்ணேயிருந்து அக்கள்ளை நிரம்பவுண்கொண்டு கழித்துப் பின்னைச் செருக்கினால்விடாய்மிக்குப் புளிச்சுவையை விரும்பிய மதத்தாற்சிவந்தகண்ணையுடைய ஆண்மக்கள் இனியபுளிப்பையுடைய களாப்பழத்தொடே துடரிப்பழத்தைத்தின்றவெறுப்பிற் கனாமரத்துப் பைந்தேன் அரித்தொழுகுகின்ற கல்லை காலயாற்றினது மணற்குன்றின்கண்ணேயேறிக் கரிய நாவற்பழத்தைப்பறித்து இருந்துண்ணும் பெரியபெயரையுடையனாகிய ஆதியினது, பிணங்கிய அரில்பட்ட காட்டையுடைய குடகாட்டின்கண் மறவர் எய்து கொண்டுவரப்பட்ட எய்ப்பன்றியினது அறுக்கப்பட்டதசையினது செவ்வியையுடைய நிணமிக்க புதிய வெண்சோற்றுக்கட்டியை வருவார்க்கெல்லாம் ஒப்பக்கொடுத்துச் சொரியப் பெரிய பனையோலையாலியன்ற குடையிலேயிருந்துகளும் பெரிய புலர்ச்சியையுடைய விடியற்காலத்துச்செருக்கு நீங்காதொழியாது.—எ - று.

எந்திரப்புழையையுடைய நணிநணியிருந்த குறும்பிற் கண்மாறுநீட்டத் ததும்ப வுண்டுவைகிப் புளிச்சுவைவேட்ட ஆடவர் முனையின் எக்கரேறியிருந்து நாவற் கனி கொய்து உண்ணுமெனவினையும். பாடிப்பெற்றயானையும் பன்னாள்திரங்கிப் பெற்றமையிற் பனங்குடையின்மிசையும் வைகறைச்சீர்சாலாதென்றார், வெளிறு கண்போகப்பாடியெனக்கூட்டி, வெண்மை இடத்தினின்றும்நீக்கப் பாடியெனினு மமையும். வைகறைச் சீர்சாலாதென்றது, அக்காலத்து அவன்செய்யுஞ்சிறப்பினை

நோக்கி. 'மைமாறு நீட்டி வளிமணி யிருந்த குரும்பல் குரும்பிற் றதும்ப வைக்கும் வைகி' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (கஎஎ)

(கஎஅ.) கந்துமுனிந் துயிர்க்கும் யானையொடு பணைமுனிந்து
காலியற் புரவி யாலு மாங்கண்
மணன்மலி முற்றம் புக்க சான்றோ
ருண்ணா ராயினுந் தன்னொடு சூளுற்
௫ றுண்மென விரக்கும் பெரும்பெயர்ச் சாத்த
னீண்டோ வின்சா யலனே வேண்டா
ரெறிபடை மயங்கிய வெருவரு ஞாட்பிற்
கள்ளுடைக் கலத்த ருள்ளூர்க் கூறிய
நெடுமொழி மறந்த சிறுபே ராள
௧௦ ரஞ்சி நீங்குங் காலை
யேம மாகத் தான்முந் துறுமே.

திணை - வாகை; துறை - வல்லாண்முல்லை.

*பாண்டியன்கீரஞ்சாத்தனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கம்பத்தைவெறுத்து நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளும்யானையோடு பந்தியைவெறுத்துக் காற்றுப்போலும் இயல்பையுடையகுதிரை ஆலிக்கும் அவ்விடத்து இம்மணன்மிக்க முற்றத்தின்கட் புக்கசான்றோர் அப்பொழுது உண்ணாராயினும் தன்னுடனேசார்த்திச் சூளுற்று உண்மினென்று அவரைவேண்டிக்கொள்ளும் பெரியபெயரையுடையசாத்தன் எம்போல்வாரிடத்து இனிய மென்மையையுடையன்; இங்ஙனம் மெல்லியனாயினும் விரும்பாதாரெறியும் படைக்கலம் தம்மிற்கலந்த அஞ்சத்தக்கபோரின்கண் வீரபானத்தையுடைய கலத்தினராய் அதனையுடைய செருக்கான் ஊர்க்குள்ளேயிருந்துசொல்லிய வீரம் மேம்பட்டவார்த்தையைப் போரின்கண்மறந்த சிறியபேராண்மையையுடையோர் போர்க்களத்து அஞ்சிப் புறங்கொடுத்து ஓடுங்காலத்து அவர்க்கு அரணாகத் தான் தன்வலியான் முந்துற்றுத்தவிர்ப்பன்.—எ - று.

நெடுமொழிமொழிதலாற்பேராண்மையும், பின் அதனை மறத்தலாற் சிறுமையு முடைமையின், சிறுபேராளரென்றார். நெடுமொழிமறந்தென்பதூஉம் பாடம். ()

(கஎகூ.) ஞால மீமிசை வள்ளியோர் மாய்ந்தென
வேலாது கவிழ்ந்தவெ னிரவன் மண்டை
மலர்ப்போர் யாரென வினவலின் மலைந்தோர்
விசிபிணி முரசமொடு மண்பல தந்த
௫ திருவீழ் நுண்பூட் பாண்டியன் மறவன்
படைவேண்டுவழி வாளுதவியும்
வினைவேண்டுவழி யறிவுதவியும்

வேண்டுப வேண்டுப வேந்தன் றேஎத்

---

* பாண்டிக்குதிரைச்சாக்கையவன் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

உ௩

தசைநகம் படாஅ வாண்டகை யுள்ளத்துத்
க௦ தோலா நல்லிசை நாலை கிழவன்
பருந்துபசி தீர்க்கு நற்போர்த்
திருந்துவே லாகற் கூறினர் பலரே.

திணையும் துறையும் அவை.

*நாலைகிழவனாகனை †வடநெடுந்தத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—உலகத்தின்மேல் வன்மையுடையோர் இறந்தாராகப் பிறர்பா ஏலாதுகவிழ்ந்த எனது இரத்தலையுடையமண்டையை ஏற்கும்பரிசு இட்டுமலர்த் வல்லார்யாரென்று கேட்டவில், தன்னொடு மாறுபட்டோரது வலித்துப் பிணிக்க பட்டமுரசத்தோடு மண்பலவற்றையுங்கொண்ட திருமகள்விரும்பிய நுண்ணி தொழில்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடையபாண்டியன்மறவன், அவனுக்குப் பன வேண்டியவிடத்து வாட்போரையுதவியும் அரசியற்கேற்றகருமச்சூழ்ச்சிவேண்டி விடத்து அமைச்சியலோடுநின்று அறிவு உதவியும் இவ்வாறு வேண்டுவன அவ்வ ளிடத்து உதவித் தான்பூண்ட நுகம் ஒருபாற்கோடித் தளராமற்செலுத்தும்பக போல ஆண்மையினும் சூழ்ச்சியினுந்தளராத ஆண்மைக்க றபாடுபொருந்திய ஊ கத்திணையும் தோலாத நல்லபுகழையுமுடைய நாலைகிழவன், பருந்தினது பசிதீர் கும் நல்ல போரைச்செய்யும் திருந்தியவேலையுடைய நாகனைப் பலரும் சொ ன்னார்.—எ - று.

பருந்துபசிதீர்க்கும்வேலெனவினையும். (கஎக

(கஅ௦.) நிரப்பாது கொடுக்குஞ் செல்வமு மிலனே
இல்லென மறுக்குஞ் சிறுமையு மிலனே
யிறையுறு விழுமந் தாங்கி யமரகத்
திரும்புசுவைக் கொண்ட விழுப்புணோய் தீர்ந்து
ரு மருந்துகொண் மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி
வடுவின்று வடிந்த யாக்கையன் கொடையெதிர்ந்
திரந்தை போசின பாண்பசிப் பகைஞ
னின்மை தீர வேண்டி னெம்மொடு
நீயும் வம்மோ முதுவா யிரவல
க௦ யாந்தன் னிரக்குங் காலைத் தானெம்

முண்ணா மருங்குல் காட்டித் தன்னூர்க்
கருங்கைக் கொல்லனை யிரக்குந்
திருந்திலை நெடுவேல் வடித்திசி னெனவே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - பாணாற்றுப்படையுமாம்.

ஈர்ந்தூர்கிழான் ‡தோயன்மாறனைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

---

* இஃது ஏட்டுப்பிரதியில் காலைகிழவென்றும் படித்தற்கிடமுண்டு; உண்மை விளக்கவில்லை.

† வடமனெடுத்தனுரென்றும், வடமனெடுத்தச்சனுரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ கோயமானென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ள்.—நாடோறும் தொடர்ந்துகொடுக்கும் செல்வமுமுடையானல்லன்; இல்வனம் வறிஞனாயினும் இரந்தோர்க்கு இல்லையெனச்சொல்லிமறுக்கும் புன்மையுமுடையனல்லன்; தன் அரசர்க்குவந்துற்ற போராலமைந்த இடும்பையைத் தான்பொறுத்து அந்தப்போரின்கட் படைக்கலங்கள் சுவைக்கொண்ட சிறந்தபுண்ணையகோய்தீர்த்து, மருந்துவாங்கிக்கொள்ளப்பட்டமரம்போல வாளுற்ற வடு ஒன்றோடொன்றுவிரவி ஆண்மைக்குறைபாடின்மையின் வசையின்றி அழகுபெற்ற உடம்பையுடையனாய் வண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு ஈர்ந்தையென்னுமூரின்கண்ணேயிருந்தான், பாணரதுபசிக்குப்பகைவனாயவன்; நினதுவறுமைநீக்கவேண்டுவையாயின் எம்முடனே நீயும் வாராய் முதியவாயையுடைய இரவல, யாம் தன்னையிரக்கும்பொழுது தான் எம்முடைய உண்ணாதமருங்கினைக்காட்டித் தன்னுடைய ஊரின் வலியகையினையுடைய கொல்லனைவேண்டிக்கொள்ளாநிற்கும் அவன்; திருத்தின இலையையுடைய நெடியவேலைவடிப்பாயாகவெனச்சொல்லி.—எ - று.

பாண்பசிப்பகைஞன் ஈர்ந்தையோன்; அவன் தன்னை யாமிரக்குங்காலைத் தான் எம்மருங்கைக்காட்டி வேலைவடித்திசினெனக் கொல்லனையிரக்கும்; இரவல, இன்மைதீரவேண்டின், எம்மொடு நீயும்வருவாயாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இரக்குமென்றது இழித்துக்கூறியது, பலகாலும் வடிக்கவேண்டுதலானும் பசிக்கு உதவவேண்டுதலானும். (கஅ0)

(கஅக.) மன்ற விளவின் மனைவீழ் வெள்ளில்
கருங்க ணெயிற்றி காதன் மகனொடு
கான விரும்பிடிக் கன்று தலைக்கொளும்
பெருங்குறும் புடைத்த வன்புல விருக்கைப்
(ரு) புலாஅ லம்பிற் போரருங் கடிமிளை
வலாஅ ரோனே வாய்வாட் பண்ணன்
னுண்ணா வறுங்கடும் புய்தல் வேண்டி
னின்னே சென்மதி நீயே சென்றவன்
பகைப்புலம் படரா வளவைநின்

௧௦ பசிப்பகைப் பரிசில் காட்டினை கொளற்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

வல்லார்கிழான் பண்ணனைச் சோணாட்டு முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார் பாடியது.

இ - ள்.—மன்றத்தின்கண்ணே நிற்கப்பட்ட விளாவினது மனையிடத்து வீழ்ந்த விளாம்பழத்தைக் கரியகண்ணையுடையமறத்தி காதன்மகனுடனே காட்டுவாழும் கரிய பிடியினது கன்று வந்தெடுக்கும் பெரிய அரண்சூழ்ந்த வலிய நிலத்தின்கண்ணதாகிய இருப்பையும் புலால்நாறும் அம்பினையும் பொருதற்கரிய காவற்காட்டினையுமுடைய வல்லாரென்கிற ஊரிடத்தான், வாய்த்தவாளையுடைய பண்ணன்; நினது உண்ணப்பெறாத வறியசுற்றம் உண்டு பிழைத்தல்வேண்டுவையாயின், நீ இப்பொழுதேசெல்வாயாக; போய் அவன் வேற்றுப்புலத்துச்செல்லாத எல்லையில்

அவனொடு கொடிப்பொருளினை ஈட்டிக்கொணர்ந்துத் தானும் மிகவுந்தழைக்கும்; வேந்தன் அறிவான் மெல்லியனாகி நாடோறும் தரமறியாத உறுதிகூறாது அவன்விரும்புவதனையேதானுங்கூறும் ஆரவாரத்தையுடையசுற்றத்தோடுகூடி அன்புகெடக்கொள்ளும் பொருட்டொகுதியைவிரும்பின் அந்தயானைபுக்கபுலம்போலத் தானும் உண்ணப்பெறான், உலகமுங்கெடும்.—எ - று.

பரிவுதவவென்றோதி, அக்குடிகட்கு வருத்தமிகவென்றுரைப்பாருமுளர். மெல்லியன்கிழவனாகியென்றும் பாடம். (௧௮௪)

(௧௮௫.) கால்பார் கோத்து ஞாலத் தியக்குங்
காவற் சாகா டுகைப்போன் மாணி
னூறின் றாகி யாறினிது படுமே
யுய்த்த றேற்றா னாயின் வைகலும்
௫ பகைக்கூ ழள்ளற் பட்டு
மிகப்பஃ றீநோய் தலைத்தலைத் தருமே.

திணையும் துறையும் அவை.

தொண்டைமான் இளந்திரையன் பாட்டு.

இ - ள்.—உருளையையும் பாரையுங்கோத்து உலகின்கண்ணேசெலுத்தும் காப்புடையசகடந்தான் அதனைச்செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின் ஊறுபாடில்லையாய் வழியை இனிதாகச்செல்லும் அவன் அதனை இனிதாகச்செலுத்துதலைத் தெளியமாட்டானாயின் அது நாடோறும் பகையாகிய செறிந்த சேற்றிலேயழுந்தி மிகப்பல தீயதுன்பத்தை மேன்மேலுமுண்டாக்கும்.—எ - று.

இஃது, உலகாளுமுறைமைகூறுதலையுட்கொண்டு சகடம்செலுத்துமாற்றைக் கூறினமையின், நுவலாநுவற்சியென்னுமலங்காரமாயிற்று; ஒட்டென்றுகூறுவாருமுளர்; அன்றி இதற்கு உலகத்தின்கண்ணே உலகியற்கையைநிறுத்தி அதனோடு ஞாலத்தின்கண்ணேசெலுத்தப்படும் காப்பாகியசகடம் தன்னைச்செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின் தனக்கு ஓரிடையூறுமின்றாகி நெறிமுறைமையேநடக்கும்; அதனைச்செலுத்துதல் தெளியானாயின் அச்சகடம் நாளும் மறுதலையென்னும் செறிந்த அள்ளலிலே அகப்பட்டுத் தனக்கும் தன்கீழ்வாழ்வார்க்கும் மிகப்பலவாகிய தீக்கேட்டினை மேன்மேலேதருமெனவும் பொருளுரைப்பர். இப்பொருட்குப் பாரென்

றது, உலகியற்கையை. கால் - உருளை. (கஅரு)

(கஅசு.) நெல்லு முயி ரன்றே நீரு முயி ரன்றே
மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்
அதனால், யானுயி ரென்ப தறிகை
வேன்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே.

திணையும் துறையும் அவை.
†மோசிகீரனார் பாடியது.

---

* ஞாலத்தியக்குமென்றும் பாடம்.
† மாதிமாதிரத்தனார்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ள்.—வேந்தனுடைய உயிரையுடைத்து, பரந்த இடத்தையுடைய உலகம்; அதனான், இவ்வுலகத்தார்க்கு நெல்லும் உயிரன்று, நீரும் உயிரன்று, யான் உயிரென் பதனை அறிகை வேலான்மிக்க படையையுடைய அரசனுக்குமுறைமை.—எ - று.

மன்னனுயிர்த்தென்றகருத்து: உயிரையாக்கும் நெல்லும் நீரும் உளவாவது மன்னன்முறைசெய்துகாப்பினென்றதாம். (கஅசு)

(கஅஎ.) நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
வவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
வெவ்வழி நல்லவ ராடவ
ரவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே.

திணையும் துறையும் அவை.
ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—நிலனே, நீ ஒன்றில் நாடேயாக, ஒன்றிற் காடேயாக; ஒன்றிற் பள்ளமேயாக, ஒன்றில் மேடேயாக; எவ்வாறாயினும் எவ்விடத்து நல்லர் ஆண்மக்கள் அவ்விடத்து நீயும் நல்லையல்லது, நினக்கென ஓர் நலமுடைமையையில்லை; வாழி.—எ - று.

தீயநிலனேயாயினும் நல்லோருறைதலின் நன்றெனவும், நல்லநிலனேயாயினும் தீயோருறைதலின் தீதெனவும், தன்னிடத்துவாழ்வோரியல்பல்லது தனக்கென ஓரியல்புடையதன்றென நிலத்தை இழித்துக்கூறியதுபோல உலகத்தியற்கைகூறியவாறாயிற்று. ஒன்றோவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (கஅஎ)

(கஅஅ.) படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ டுண்ணு
முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
யிட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்து
ரு நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்

பயக்குறை யில்லைத் தாம் வாழு நாளே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி பாடியது.

இ - ள்.—படைக்கப்படும்செல்வம் பலவற்றையும்படைத்துப் பலருடனே கூடவுண்ணும் உடைமைமிக்க செல்வத்தையுடையோராயினும் காலம் இடையே யுண்டாகக் குறுகக்குறுக நடந்துசென்று சிறியகையைநீட்டிக் கலத்தின்கட்கிடந்ததனைத் தரையிலேயிட்டும் கூடப்பிசைந்துதோண்டியும் வாயாற்கவ்வியுங் கையால் துழாவியும் நெய்யையுடையசோற்றை உடம்பின்கட்படச்சிதறியும் இவ்வனம் அறிவை இன்பத்தான்மயக்கும்புதல்வரை இல்லாதார்க்குப் பயனுகிய முடிக்கப்படும் பொருளில்லை, தாம் உயிர்வாழுநாளின்கண்.—எ - று.

தொட்டென்பதற்குக் கூட வாரிப்பிடித்தெனினுமமையும். குறையென்பது, முடிக்கப்படுஞ்சொல் முடிக்கப்படும்பொருள். இனிப் பயக்குறையுள்ளதென ஒரு சொல்வருவித்துத் தாம்வாழுநாளும் இல்லையென்றுகூறுவாருமுளர். (கஅஅ)

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(கஅக.) தெண்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி
வெண்குடை நிழற்றிய வொருமை யோர்க்கும்
நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்
கடுமாப் பார்க்குங் கல்லா வொருவற்கும்
௫ உண்பது நாழி யுடுப்பவை யிரண்டே
பிறவு மெல்லா மோரொக் கும்மே
செல்வத்துப் பயனே யீதல்
துய்ப்பே மெனினே தப்புந பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரர் பாடியது.

இ - ள்.—தெளிந்தநீராற்சூழப்பட்டவுலகமுழுதையும் பிறவேந்தர்க்குப்பொதுவாதலின்றித் தமக்கேயுரித்தாக ஆண்டு வெண்கொற்றக்குடையால்நிழற்செய்த ஒருதன்மையையுடையோர்க்கும் இடையாமத்தும் நண்பகலும் துயிலானாய் விரைந்தசெலவையுடைய மாக்களைப் படுக்கக்கருதிச்செல்லும் கல்வியில்லாத ஒருவனுக்கும் உண்ணப்படும்பொருள்நாழி, உடுக்கப்படுமவை இரண்டே, பிறவுமெல்லாம் ஒக்குமாதலால் செல்வத்தாற்பெறும்பயனாவது கொடுத்தல், செல்வத்தை யாமே நுகர்வேமெனக்கருதின் தவறுவன பல.—எ - று.

பலவென்றது, அறம்பொருளின்பங்களை. பகலை ஒருயாத்திரையென்றும், கடுமாவை யர்களையென்றும், கல்லாத ஒருவனைப் பாகனென்றும் உரைப்பாருமுளர். (கஅக)

(ககூ௦.) விளைபதச் சீறிடம் நோக்கி வளைகதிர்
வல்சி கொண்டளை மல்க வைக்கும்
எலிமுயன் றனைய ராகி யுள்ளதம்
வளன்வலி யுறுக்கு முளமி லாளரொ
௫ டியைந்த கேண்மை யில்லா கியரோ
கடுங்கண் கேழ லிடம்பட வீழ்ந்தென

வன்றவ ணுண்ணா தாகி வழிநாட்
பெருமலை விடரகம் புலம்ப வேட்டெழுந்
திருங்களிற் றொருத்த னல்வலம் படுக்கும்
௰ புலிபசித் தன்ன மெலிவி லுள்ளத்
துரனுடை யாளர் கேண்மையொ
டியைந்த வைக லுளவா கியரோ.

திணையும் துறையும் அவை.

*சோழன் நல்லுருத்திரன் பாட்டு.

இ - ள்.—விளைந்தசெவ்வியையுடைய சிறிய இடத்தைப்பார்த்து வளைந்தகதி ராகிய உணவைக்கொண்டு முழையின்கண்ணேநிறையவைக்கும் எலிமுயன்றாற்

---

* சோழன் நல்லுருத்திரனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

போலும் சிறியமுயற்சியராகி உள்ள தம்முடையசெல்வத்தைதயோது இறுகப்பிடி க்கும் உள்ளமிகுதியில்லாருடன்பொருந்தியநட்பு இல்லையாக; திண்ணென்பமை யுடையகேழலாகியபன்றி தனது இடப்பக்கத்தே பட வீழ்ந்ததாக, அன்று அவ்விட த்து உண்ணுதாகிப் பிற்றைநாட் பெரியமலையின்கண் தனதுமுழையிடம் தனிமைப் பட உணவைவிரும்பியெழுந்து பெரியகளிறாகிய ஒருத்தலை நல்வலப்பக்கத்தே படப் படுக்கும் புலிபசித்தாற்போலும் குறைவில்லாத மேற்கோளையுடைய வலியை யுடையோர்கட்போடு பொருந்தியநாட்கள் உளவாக.—எ - று.

சிறிடமென்றது, விளைந்துமுற்றியபின் அறுப்பதற்குமுன்னுகிய இடத்தை. இல்லாகியர், உளவாகியரென்பன - ஈண்டு வியங்கோட்பொருளவாய்நின்றன. ()

(௧௯௧.) யாண்டுபல வாக நரையில வாகுதல்
யாங்கா கியரென வினவுதி ராயின்
மாண்டவென் மனைவியொடு மக்களு நிரம்பினர்
யான்கண் டனையரென் னிளையரும் வேந்தனு
௫ மல்லவை செய்யான் காக்கு மதன்றலை
யான்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச்
சான்றோர் பலர்யான் வாழு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்தானுழைச்சென்ற பிசிராந்தையாரை, 'நெட்டுங்காலம் பலவாயலோ? நரை நுமக்கில்லையாலோ' என்றசான்றோர்க்கு அவர் சொற்றது.

இ - ள்.—நுமக்குச்சென்றயாண்டுகள் பலவாயிருக்க நரையில்லையாகுதல் எப் படியாயினீரெனக் கேட்பீராயின், என்னுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குணங்களை யுடைய மனைவியுடனே புதல்வரும் அறிவுநிரம்பினர்; யான்கருதிய அதனையே கருதுவர், என்னுடைய ஏவல்செய்வாரும்; அரசனும் முறையல்லாதனசெய்யா

ாய்க்காக்கும்; அதற்குமேலே யாளிருதின் நடிரிவகன் கற்குணங்களால் அமை
ந்து பணியவேண்டுமவர்க்தோரிடத்துப்பணிந்து ஐம்புலனும் அடக்கிய கோட்
பாட்டினையுடையசான்றோர் பலராதலான்.—எ - று.

'ஆன்றவிந்தடங்கிய' என்பதற்குக் கல்வியால்நிறைந்து அதற்கேற்பச் சுவை
முதலியவற்றிற்செல்லும் அறிவவிந்து மனமொழிமெய்களான் அடங்கியவெனினு
மமையும். 'யாகாகியர்' என்பதற்கு மக்காருயிற்றென்றும், எப்படியாலாயிற்
றென்றும் பொருள்கூறுவாருமுளர். (கககூ)

(ககஉ.) யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர்
தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா
நோதலுந் தணிதலு மவற்றோ ரன்ன
சாதலும் புதுவ தன்றே வாழ்தல்
ரு இனிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே முனிவி
னின்னா தென்றலு மிலமே மின்னொடு
வானந் தண்டுளி தலைஇ யானாது

பலாகிய சான்றீரென்பது, பல்சான்றீரெனத்தொக்கது; *" பல்குட்டுவர்"
என்பதுபோல. பலவாகிய குணங்களால் அமைந்தீரெனினுமமையும். பயனில்
மூப்பென்றவைத்துப் பல்சான்றீரேயென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; அகெ்கு - வினை
யின்கண்வந்தது. (ககரு)

(ககசு.) †ஒல்லுவ தொல்லு மென்றலும் யாவர்க்கு
மொல்லா தில்லென மறுத்தலு மிரண்டு
மாள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே
யொல்லா தொல்லு மென்றலு மொல்லுவ
ரு தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும் வல்லே
யிரப்போர் வாட்ட லன்றியும் புரப்போர்
புகழ்குறை படூஉம் வாயி லத்தை
யனைத்தா கியரினி யிதுவே யெனைத்துஞ்
சேய்த்துக்கா ணாது கண்டன மதனால்
க0 நோயில ராகநின் புதல்வர் யானும்
வெயிலென முனியேன் பனியென மடியேன்
கல்குயின் றன்னவென் னல்கூர் வளிமறை
நாணல தில்லாக் கற்பின் வாணுதல்
மெல்லியற் குறுமக ளுள்ளிச்
கரு செல்வ லத்தை சிறக்கநின் னாளே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநன்மாறன் பரிசில்நீட்டித்தானை

ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—தம்மாற்கொடுக்கவியலும்பொருளை இயலுமென்றுசொல்லிக்கொடுத் தலும், யாவர்க்கும் தம்மாற்கொடுக்க இயலாதபொருளை இல்லையென்றுசொல்லி மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் தாளாண்மைப்பக்கத்துளவாகிய நட்பின்கூற்றிலுள் ளன; தனக்கு இயலாததனை இயலுமென்றலும் இயலும்பொருளை இல்லையென்று மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் வினாய இரப்போரை மெலிவித்தலன்றியும் ஈவோர் புகழ் குறைபடும்வழியாம்; இப்பொழுது நீ எம்மளவிற்செய்தசெய்தியும் அத்தன் மைத்தாகுக; இஃது* எத்தலையும் எங்குடியிலுள்ளார் முன்புகாணாதது, யாம்கண் டேம்; அத்தன்மையினால், நின்பிள்ளைகள் நோயின்றியேயிருப்பாராக; யானும் வெயி லென்றுநினைத்து போக்கைவெறேனாய்ப் பனியென்றுகொண்டு மடிந்திரேனாய் விட்டுநீங்காமையாற் கல்லைச்செய்தாற்போன்ற எனது நல்குரவின்மிகுதியான் வளிமறையாகியமனையிடத்து நாணல்லது† வேறில்லாத கற்பினையும் ஒளியை யுடைத்தாகிய நுதலினையும் மெல்லிய இயலினையுமுடைய குறுமகளை நினைத்து போவேன்; நின் ஆயுள்மிகுவதாக.—எ - று.

* பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி; கoரு - ம் அடி.

† இப்பாட்டினை, கொடைப்பழித்தலுக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சி னார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ஙு - ம் சூத்திரவுரை].

'நோயிலராகநின்புதல்வர்' என்பதூஉம், 'சிறக்கநின்னுள்' என்பதூஉம் குறிப்புமொழி; அன்றி, பரிசில்மறுத்தலான் இவன்புதல்வர்க்கும் இவனுக்கும் தீங்கு வருமென்றஞ்சி நோயிலராகவெனவும், சிறக்கநின்னுளெனவும் கூறினாராக உரைப் பினுமமையும். நல்குரவென்பது, நல்லெனக் குறைந்துநின்றது. 'கல்லுயிர்ந் தன்னவென் னல்கூர் வளிமறை' என்பதற்குக் கல்லாற்செய்தாற்போன்ற பயன் கொள்ளாத யாக்கையையுடைய எனது நல்கூர்ந்தவளிமறையெனவும், கல்லைத் துளைத்தாற்போன்ற காற்றடைமாத்திரையாகச்செய்யப்பட்ட நல்கூர்ந்த எம்மனை யெனவுமுரைப்பாருமுளர். (கசுசு)

(கசுஎ.) வளிநடந் தன்ன வாஅய்ச் செலவி னுளிமையொடு
கொடிநுடங்கு மிசைய தேரின ரெனாஅக்
கடல்கண் டன்ன வொண்படைத் தானையொடு
மலைமாறு மலைக்குங் களிற்றின ரெனாஅ
ரு உருமுரற் றன்ன வுட்குவரு முரசமொடு
செருமேம் படூஉம் வென்றிய ரெனாஅ
மண்கெழு தானை யொண்பூண் வேந்தர்
வெண்குடைச் செல்வம் வியத்தலோ விலமே
யெம்மால் வியக்கப் படூஉ மோரே
க0 யிடுமுட் படப்பை மறிமேய்ந் தொழிந்த

குறுநறு முஞ்ஞைக் கொழுங்கட் குற்றடகு
புன்புல வரகின் சொன்றியொடு பெறூஉஞ்
சீறூர் மன்ன ராயினு மெம்வயிற்
பாடறிந் தொழுகும் பண்பி னோரே
கரு மிகப்பே ரெவ்வ முறினு மெனைத்து
முணர்ச்சி யில்லோ ருடைமை யுள்ளேம்
நல்லறி வுடையோர் நல்குர
வுள்ளுதும் பெருமயா முவந்துநனி பெரிதே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளிக்கிளிவளவன் அரசினைப்பெற்று நின்ற மாவலவனைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

இ - ள்.—காற்றியக்கினாற்போலும் தாவுதலையுடைத்தாகிய செலவையுடைய குதி ரையோடு கொடிநுடங்கும் உச்சியையுடைய தேரினையுடையரெனவும் கடலைக் கண்டாற்போலும் ஒள்ளியபடைக்கலத்தையுடைய சேனையுடனே மலைபோலமோத பட்டுப் பொருங் களிற்றினையுடையரெனவும் இடிமுழக்கினாற்போலும் அஞ்சத் தக்க முரசத்தோடு போரின்கண் மேம்படும் வெற்றியையுடையரெனவுங்கருதி நிலத் தைப்பொருந்தின படையினையுடைய ஒள்ளியபூணினையுடைய அரசர் வெண் கொற்றக்குடைநிழற்றப்படுஞ்செல்வத்தை மதிக்கின்றிலேம்; எங்களால் மதிக்கப் படுவோர், இடப்பட்ட முள்வேலியையுடையதோட்டத்து மறியின்ன ஒழித்து நின்ற குறிய நாற்றத்தினையுடைய முஞ்ஞையது கொழுவியகண்ணிற்கிளைக்கப்

பட்ட குறிய இலையைப் புல்லியநிலத்தில்விளைந்த வரகினதுசோற்றுடனேபெ ற்ற சிறிய ஊரையுடைய வேந்தராயினும் எம்மிடத்துச்செய்யும் மு யறிந்தொழுகும் குணத்தினையுடையோர்காண்; யாம் மிகப்பெரிய துன்பமுற்றோ சிறிதும் அறிவிலாதோருடையசெல்வம் பயன்படாமையின் அதனைநினையே நல்லறிவினையுடையோரது வறுமை பயன்படுதலின் அதனைப் பெருமானே, உ உவந்து மிகப்பெரிதும் நினைப்பேம்.—எ - று.

எனவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (கா.

(கக அ.) அருவி தாழ்ந்த பெருவரை போல
ஆரமொடு பொலிந்த மார்பிற் றண்டாக்
கடவுள் சான்ற கற்பிற் சேயிழை
மடவோள் பயந்த மணிமரு ளவ்வாய்க்
ரு கிண்கிணிப் புதல்வர் பொலிகென் றேத்தித்
திண்டே ரண்ண னிற்பா ராட்டிக்
காதல் பெருமையிற் கனவினு மரற்றுமென்
காமர் நெஞ்ச மேமாந் துவப்ப
வாலமர் கடவு ளன்னநின் செல்வம்

௧௦ வேல்கெழு குரிசில் கண்டே னாதலின்
விடுத்தனென் வாழ்கநின் கண்ணி தொடுத்த
தண்டமிழ் வரைப்பகங் கொண்டி யாகப்
பணித்துக்கூட் டுண்ணுந் தணிப்பருங் கடுந்திற
னின்னோ ரன்னநின் புதல்வ ரென்று
௧௫ மொன்னார் வாட வருங்கலந் தந்துநும்
பொன்னுடை நெடுநகர் நிறைய வைத்தநின்
முன்னோர் போல்கிவர் பெருங்கண் ணோட்டம்
யாண்டு நாளும் பெருகி யீண்டுதிரைப்
பெருங்கட னீரினு மக்கடன் மணலினு
௨௦ நீண்டுயர் வானத் துறையினு நன்று
மிவர்பெறும் புதல்வர்க் காண்டொறு நீயும்
புகன்ற செல்வமொடு புகழினிது விளங்கி
நீடு வாழிய நெடுந்தகை யானுங்
கேளில் சேஎய் நாட்டினெந் நாளுந்
௨௫ துளிநசைப் புள்ளினின் னளிநசைக் கிரங்கிநின்
னடிநிழற் பழகிய வடியுறை
கடுமான் மாற மறவா தீமே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை வடமவண்ணக்கன் பெரியசாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—அருவிதாழ்ந்த பெரியமலைபோல ஆரத்தொடுபொலிந்தமார்பின்கண் வேட்கைதணியாத தெய்வத்தன்மையமைந்த கற்பினையும் செய்ய ஆபரணத்தையு முடைய உன்னுடையமடவோள்பெறப்பட்ட பவழமணிபோன்ற அழகிய வாயை யும் கிண்கிணியையுமுடையபுதல்வர் பொலிவைக்கண்டுவாழ்த்தித் திண்ணியதேரை யுடையவேந்தே, நின்னைப் புகழ்ந்தபரிசின்மேல் அன்புபெரிதாகலின் கனவின் கண்ணும் நின்புகழையேகூறும் எனதுவிருப்பத்தையுடையநெஞ்சம் இன்புற்று மகிழ ஆலிலையின்கண்மேவியதிருமால்போலும் நின்னுடையசெல்வத்தையெல்லாம் வேலையுடையதலைவ, கண்டேன்; ஆதலால் விடைகொண்டேன்; வாழ்க, நினது கண்ணி, தொடர்புபட்ட குளிர்ந்த தமிழ்நாடெல்லைமுழுதும் கொள்ளையாகக்கொ ண்டு நின்பகைவரைத்தாழ்த்து அவர்கள்பொருள்களையும் வாங்கிக்கொண்டுண்ணும் தணித்தற்கரிய மிக்கவலியையுடைய நின்னையொக்கும்வலியையுடைய நின்னு டையமைந்தர்; எந்நாளும் பகைவர்தேய அவருடைய பெறுதற்கரிய அணிகலத்தைக் கொண்டுவந்து நம்முடைய பொன்னுடையநெடியமனையின்கண் பொலியவைத்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோரைப்போல்க, இவருடைய பெரியகண்ணோட்டம்; யாண்டும்நாளும்மிக்குச் செறிந்தஅலைகளையுடைய பெரியகடல்நீரினும் அக்கடல் கொழித்திடப்பட்டமணலினும் நீண்டுயர்ந்தமழையின்துளியினும் பெரிதும் இவர் பெறும்பிள்ளைகளைக்காணுந்தோறும் நீயும் விரும்பியசெல்வத்துடனே புகழும் இனி

ராகவிளங்கி நெடுங்காலம்வாழ்க; பெருந்தகாய், யானும், உதவில்லாத்தூசிய காட்டின்கண்ணே காடோறும் துளியைச்சொரிதலையுடைய வானம்பாடியென்னும் புட்போல நின்னுடைய வண்மைக்கையான் இரங்கி நினது அடிநிழற்கட் பழைய அடியின்வாழ்வேன்; விரைந்தசெலவையுடைய குதிரையையுடையமாறனே, நீ செய்தசெயலை மறவாதொழிவாயாக.—எ - று.

புதல்வர்மார்பிற் பொலிகெனக் கூட்டினுமமையும். 'ஆலமர் கடவு ளன்ன நின்' என்றதற்கு ஆலின்கீழமர்ந்த முக்கட்செல்வனாகிய கடவுளையொப்ப என்றும் நிலைபெற்றிருப்பேனென்றிருக்கின்ற நின்னென்றுரைப்பினுமமையும். 'நின்முன் னோர்போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்' என்றது, அவரும் வழங்காதவைத்தலிற் கண்ணோட்டமிலர்; இவரும் அவரையொக்கக் கண்ணோட்டமிலராகவென்பதா யிற்று. 'முன்னோர்போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்' எனவும், 'வாழ்கநின்கண்ணி' எனவும், 'நீடுவாழியர்' எனவுநின்றவை - குறிப்புமொழி; அன்றி, என்னிடத்து நீ செய்தகொடுமையால் நினக்குத் தீங்குவரும்; அதுவாராதொழிகவென வாழ்த்திய தாஉமாம். மறவாதீமேயென்றது, என்னளவில் நீசெய்தசெய்தியை மறவாதொழி யென்பதாயிற்று. 'யாண்டோரும்பெருகி' என்பதற்கு நின்னுடைய திங்களெல்லைய வாக; அத்திங்கள் யாண்டோரனையவாக; யாண்டூழியனையவாம்பினவாக வென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (கசுஅ)

(ககூகூ.) கடவு ளாலத்துத் தடவுச்சினைப் பல்பழம்
நெருந லுண்டன மென்னாது பின்னுஞ்
செலவா னாவே கலிகொள் புள்ளின
மனையர் வாழியோ விரவல ரவரைப்
புரவெதிர் கொள்ளும் பெருஞ்செய் யாடவ

ருடைமை யாகு மவருடைமை
யின்மை யாகு மவரின் மையே.

திணையும் துறையும் அவை.

பெரும்பதுமனார் பாட்டு.

இ - ள்.—தெய்வமுறையும் ஆலமரத்தினது பெரியகொம்பின்கட் பலபழத்தை நென்னலுமுண்டேமென்றுவாய்ப் பின்னும் அவ்விடத்துப்போதலையமையா, ஒலி பொருந்தின புள்ளினம்; அத்தன்மையினையுடையார் இரப்போர்; அவரைக் காத் தற்கு எதிர்த்துகொள்ளும் மிக்கசெய்கையையுடைய ஆண்மக்களது செல்வமாகும், அவ்விரப்போர்செல்வம்; அவ்வாண்மக்களுடைய வறுமையாகும், அவ்விரப்போ ருடைய வறுமை.—எ - று.

வாழியும், ஓவும், அசைநிலை. (கசுசு)

(உ00.) பனிவரை நிவந்த பாசிலைப் பலவின்
கனிகவர்ந் துண்ட கருவிரற் கடுவன்
செம்முக மந்தியொடு சிறந்துசேண் விளங்கி
மழைமிசை யறியா மால்வரை யடுக்கத்துக்
(ரு) கழைமிசைத் துஞ்சுங் கல்லக வெற்ப
நிணந்தின்று செருக்கிய நெருப்புத்தலை நெடுவேல்
களங்கொண்டு கனலுங் கடுங்கண் யானை
விளங்குமணிக் கொடும்பூண் விச்சிக் கோவே
இவரே, பூத்தலை யறாஅப் புனைகொடி முல்லை
(க0) நாத்தழும் பிருப்பப் பாடா தாயினுங்
கறங்குமணி நெடுந்தேர் கொள்கெனக் கொடுத்த
பரந்தோங்கு சிறப்பிற் பாரி மகளிர்
யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தண னீயே
வரிசையில் வணக்கும் வாண்மேம் படுந
(கரு) னினக்கியான் கொடுப்பக் கொண்மதி சினப்போ
ரடங்கா மன்னரை யடக்கு
மடங்கா விளையு ணாடுகிழ வோயே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.

பாரிமகளிரை விச்சிக்கோனுழைக் கொண்டுசென்ற கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—குளிர்ந்தமலையின்கணோங்கிய பசிய இலையையுடைய பலாவினது பழத்தைக்கவர்ந்துண்ட கரியவிரலையுடையகடுவன் சிவந்தமுகத்தையுடைய தனது மந்தியுடனேபொலிந்து சேய்மைக்கண்ணேவிளங்கி முகிலாலும் உச்சியறியப்படாத உயர்ந்தமலைப்பக்கத்து மூங்கிலுச்சியின்கண் துயிலும் மலையகத்துத் தாழ்ந்த வரையையுடையோய், நிணத்தைத்தின்றகளித்த நெருப்புப்போலும் தலையையுடைய நெடியவேலினையும் களத்தைத் தனதாக்கிக்கொண்டு காயும் தறுகண்மையையுடைய யானையினையும் விளங்கியமணிகளாற்செய்யப்பட்ட வளைந்த ஆபரணத்

தினையுமுடைய விச்சிக்கோவே, இவர்கடாம், பூவைத் தனது தலையின் கண்மாறாத அலங்கரித்தாற்போலும் கொடிமுல்லைதான் நாத்தழும்பேறப் பாடாராயினும் ஒலிக்குமணியையுடைய நெடியதேரைக் கொள்கவென்றுசொல்லிக் கொடுத்த பரந்து மேம்பட்ட தலைமையினையுடைய பாரிக்குமகளிர்; யான் பரிசிலன்; அதுவன்றியும் நிலைபெற்ற அந்தணன்; நீ, பகைவரைப்போர்செய்யுமுறைமையாற்பொருது தாழ்விக்கும் வாளான்மேம்படுபவன்; ஆதலால், நினக்கு யான்தரக்கொள்வாயாக; சினத்தையுடையபோரானே பகைவேந்தரை மிகவடக்கும், அடக்கப்படாத மிக்க விளைதலையுடைய நாட்டையுடையோய்.— எ - று.

மடக்குதல் - போகமொருக்குதல்.

பலவின்கனிகவர்ந்துண்டகடுவன் மந்தியொடுசிறந்து சேண்விளங்கிக் கழை

மிசைத்தஞ்சமென்றதனல், நீயும் இவளைவரைந்துகொண்டு இன்புற்ற வாழ்தல் வேண்டுமென்பது தோற்றிநின்றது.

'யானே பரிசிலன்' என்பதனல் நினக்கு என்குறை முடிக்கவேண்டுமென்பதூஉம், அந்தணனென்றதனல் யான் தருதற்குரியேனென்பதூஉங்கொள்ளப்படும்.

உலகத்துமகட்பேசிவிடக் கொடுத்தலையன்றித் தாமே இவளைக் கொள்வாயாக வென்று இரந்துகூறினமையின், இது பரிசிற்றுறையாயிற்று. (உ௦௦)

(உ௦க.) இவர்யா ரென்குவை யாயி னிவரே
ஊருட னிரவலர்க் கருளித் தேருடன்
முல்லைக் கீத்த செல்லா நல்லிசைப்
படுமணி யானைப் பறம்பிற் கோமா
௫ னெடுமாப் பாரி மகளிர் யானே
தந்தை தோழ னிவரென் மகளி
ரந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே
நீயே, வடபான் முனிவன் றடவினுட் டோன்றிச்
செம்புபுனைந் தியற்றிய சேணெடும் புரிசை
௧௦ யுவரா ஈகைத் துவரை யாண்டு
நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த
வேளிருள் வேளே விறற்போ ரண்ண
லுரணி யானைச் சேட்டிருங் கோவே
யாண்கட னுடைமையிற் பாண்கட னாற்றிய
௧௫ வொலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்
யான்றர விவரைக் கொண்மதி வான்கவித்
திருங்கட லுடுத்தவிவ் வையகத் தருந்திறற்
பொன்படு மால்வரைக் கிழவ வென்வே
லுடலுந ருட்குந் தானைக்
௨௦ கெடலருங் குரைய நாடுகிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.
பாரிமகளிரை இருங்கோவேளுழைக்கொண்டுசென்ற கபிலர் பாடியது.

௨௫

இ-ள்.—இவர் யாரென்றவினவுவாயாயின், இவர்தாம், ஊரெல்லாவற்றையும் இரப்போர்க்குவழங்கித் தேரை ஏறுதற்கேற்பச்சமைத்த அணியோடும் படர்வியா மெய்கூட முல்லைக்குவழங்கிய தொலையாத நல்லபுகழையும் ஒலிக்கும் மணியையுடைய யானையையுமுடைய பறம்பிற்குத்தலைவனாகிய மிக்க பெரிய பாரியுடைய மகளிர்; யான், இவர்பிதாவின்தோழனாதலான் இவர் என்னுடையமகளிர்; அந்தணனாகிய புலவன்யான் கொண்டுவந்தேன்; நீதான் வடபக்கத்து முனிவனுடைய ஓமகுண்டத்தின்கட்டோன்றிச் செம்பாற்புனைந்துசெய்தாலொத்த சேய்மையை

யுடைத்தாகிய நெடியமதிலையுடைய துவராபதியென்னும் படைவீட்டையாண்டு வெறுப்பில்லாத கொடையினையுடையாராய நாற்பத்தொன்பதுதலைமுறை தொன்றுபட்டுவந்த வேள்களுள்வைத்து வேளாயுள்ளாய், வென்றிப்போரையுடைத் தலைவா, தாரணிந்தயானையினையுடைய பெரிய இருங்கோவே, நீதான், ஆண்டன்மையைக் கடப்பாடாக உடைமையாற் பாணர்க்குச் செய்யக்கடவமுறைமையை யுதவிய தழைத்தகண்ணியையுடைய புலிகடிமாலே, யான் நினக்குத்தர இவரைக் கொள்வாயாக; வானுற்கவிக்கப்பட்டுப் பெருங்கடல்சூழ்தரப்பட்ட இவ்வுலகத்தினுள் அறுகுதற்கரிய வலியையுடைய பொன்னுண்டாகும் பெரியமலைக்குத்தலைவ, வென்றிவேலையுடைத்தாகிய பகைவரஞ்சும் படையையுடைய கேடில்லாதநாட்டுக்குரியவனே.—எ - று.

உவராவீகை வேளிரெனக்கூட்டுக. 'வடபான் முனிவன் றடவினுட் டோன்றி' என்பதற்குக் கதையுரைப்பிற்பெருகும்; அது கேட்டுணர்க. புலிகடிமாலென்பது, இவனுக்கு ஓர் பெயர்.

வேளே, அண்ணல், இருங்கோவே, புலிகடிமாஅல், இறைவ, காவிழவோய், நீ இப்படிப்பட்ட உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்தவனாதலால், யான்தர இவரைக்கொண்மதியெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

யான் இவருடையதந்தைதோழனாதலாலும் அந்தணனாதலாலும் யான்றர நீ இவரைக் கோடற்குக் குறையில்லையென்பது கருத்து. (உ0௧)

(உ0உ.) வெட்சிக் கானத்து வேட்டுவ ராட்டக்
கட்சி காணாக் கடமா நல்லேறு
கடறுமணி கிளரச் சிதறுபொன் மிளிரக்
கடிய கதழு நெடுவரைப் படப்பை
௫ வென்றி நிலைஇய விழுப்புக ழொன்றி
இருபாற் பெயரிய வுருகெழு மூதூர்க்
கோடிபல வடுக்கிய பொருணுமக் குதவிய
நீடுநிலை யரையத்துக் கேடுங் கேண்மினி
நுந்தை தாய நிறைவுற வெய்திய
௧0 வொலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅ
னும்போ லறிவி னுமரு ளொருவன்
புகழ்ந்த செய்யுட் கழாஅத் தலையை
யிகழ்ந்ததன் பயனே யியறே ரண்ணா

லெவ்வி தொல்குடிப் படீஇயர் மற்றிவர்
௧௫ கைவண் பாரி மகளி ரென்றவென்
றேற்றாப் புன்சொ னோற்றிசிற் பெரும
விடுத்தனென் வெலீஇயர்நின் வேலே யடுக்கத்

அரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை
மாத்தகட் டொள்வீ தாய துறுகல்
௨௦ இரும்புலி வரிப்புறங் கடுக்கும்
பெருங்கல் வைப்பி னாடுகிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.
இருங்கோவேள் பாரிமகளிரைக்கொள்ளாதானைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—வெட்சியையுடைய காட்டின்கணவன் வேட்டுவனலைப்பத் தனக்குப் புகலிடங்காணாத கடமாவினது நல்ல ஏறு வரைச்சாரன்மணி மேலெழும்பவும் சிதறியபொன் விளங்கவும் விளையவோங்கும் நெடியமலைப்பக்கத்து வெற்றியை பெற்ற சிறந்த புகழ்பொருந்திச் சிற்றரையம் பேரரையமென இருகூற்றாற்பெயர் பெற்ற உட்குப்பொருந்திய பழைய ஊரின்கட் பலகோடியாக அடுக்கப்பட்ட பொன்னை நுங்களுக்கு உதவிய நீடியநிலையையுடைய அரையத்தினதுகேட்டையும் இனிக் கேட்பாயாக; அதுகெட்டதற்குக் காரணம்: நினதுதாதையால்தரப்பட்ட பொருளையன்றி நுந்தையுடைய உரிமையை நிறையப்பெற்ற தழைத்தகண்ணியையுடைய புலிகடிமாலே, நும்மையொக்கும் அறிவினையுடைய நுங்குடியுளொருவன், புகழ்ந்தசெய்யுளையுடைய கழாஅத்தலையாரென்னும் புலவரை அவமதித்ததனாலுண்டான பயன்; இயற்றப்பட்டதேரையுடையதலைவ, இவர் எவ்வியுடைய பழைய குடியிலேயுள்ளோர்களாக; பின்னை இவர் கைவண்மையையுடைய பாரிமகளிரென்று சொல்லிய எனது தெளியாதபுன்சொல்லைப் பொறுப்பாயாக; பெருமானே, யான் நின்னை விடைகொண்டேன்; நின்வேல் வெல்வதாக; அரைமலையில் முகைபற மலர்ந்த கரியகாலையுடைய வேங்கையினது கரிய புறவிதழையுடைய ஒள்ளியபூப் பரந்த பொற்றைக்கல் பெரும்புலியினது வரியையுடையபுறத்தையொக்கும் பெரிய மலையிடத்தூர்களையுடைய நாட்டையுடையோய்.—எ - று.

புலிகடிமால், அண்ணல், நாடுகிழவோய், அரையத்துக்கேடும் கேள், இனி; அது கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயன். இப்பொழுது எவ்விதொல்குடிப்படீஇயர், இவர் பாரிமகளிரென்ற புன்சொல்லைப்பொறுப்பாயாக; பெருமானே, நின்னை விடுத்தேன; நின்வேல் வெல்வதாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஒலியற்கண்ணி - தளிர்மாலையெனினுமமையும். நீடுநிலையரையத்துக்கேடும் கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயனென்ற உம்மையான், இவ்விகழ்ச்சியும் உனக்குக் கேடுதருமென்பதாயிற்று. அது கெட்டதற்குக்காரணம், கழாத்தலையை நுமருள் ஒருவன் இகழ்ந்ததனால், அவன்வாக்குத்தப்பாதாகலின், அவன்வசையாகப்பாடினானென்றுசொல்லுவர்; அதுவேயென்பதாம். 'வெலீஇயர்நின்வேல்' என்றது, குறிப்புமொழி. 'நுந்தைதாயம்நிறைவுறவெய்திய' என்பதூஉம், 'நும்போலறிவின்' என்பதூஉம் - இகழ்ச்சிதோன்றநின்றன. வேங்கைவீதாயதுறுகல் இரும்புலிவரிப்புறங்கடுக்குமென்றகருத்து: ஏதம்செய்யாததூஉம் ஏதம்செய்வதுபோலக்

கண்டார்க்கு அச்சம்வரத்தோன்றுமென்றமையான், இதுவும் இகழ்ச்சிதோன்றி நின்றது. (உ0உ)

(உ0ங.) கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறினுந்
தொல்லது விளைந்தென நிலம்வளங் கரப்பினு
மெல்லா வுயிர்க்கு மில்லால் வாழ்க்கை
யின்னுந் தம்மென வெம்மனோ ரிரப்பின்
ரு முன்னுங் கொண்டிரென நும்மனோர் மறுத்த
லின்னா தம்ம வியறே ரண்ணா
லில்லது நிரப்ப லாற்றா தோரினு
முள்ளி வருநர் நசையிழப் போரே
யனையையு மல்லை நீயே *யொன்னா
க0 ரார்எயி லவர்கட் டாகவு நுமதெனப்
பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளியோய்
பூண்கட னெந்தைநீ யிரவலர் புரவே.

திணையுந் துறையும் அவை.

சேரமான் பாமுளூரெறிந்த நெய்தலங்கானலிளஞ்சேட்சென்னியை ஊன் பொதிபசுங்குடையார் பாடியது.

இ - ள்.—கழிந்தகாலம் பெய்தேனெனக்கருதி மழை பெய்யாதுமாறினும் முற்காலத்துவிளைந்தேனெனக்கருதி நிலம் விளைவை ஒழியினும் எல்லாவுயிர்கட்கும் உயிர்வாழ்க்கையில்லை; அதுபோல இன்னமும் எனக்குப்பரிசில்தாருமென்றுசொல்லி எம்போல்வாரிரப்பின் அவர்க்கு முன்னும்பரிசில்கொண்டீரென்று நும்போல்வார்மறுத்தல் இன்னாது; கேளாய். இயற்றப்பட்ட தேரையுடைய அண்ணலே, இல்லாதபொருளைத் தேடிநிரப்பமாட்டாத வறியோரினும், அவராற்பரிசில்பெறக்கருதிவந்தவர்கொடாராயின் அவ்விரப்போரால் நச்சப்படும் இன்பத்தையிழப்பர்; தம்வறுமையாற்கொடுக்கமுடியாமையின் நாணி அவரெதிர்முகநோக்கமாட்டாது இன்பமிழக்குமாந்தர்தன்மையையுமல்லை நீ, இறந்துபடுவை; நீ, பகைவரது அரிய அரண் அவரிடத்ததாகவும் அதனை அழித்துக்கொள்ளுவதன்முன்னே நும்முடையதெனப் பாணர்க்குக் கடனாகக்கொடுக்கும்வென்றியோடுகூடிய வண்மையையுடையோயாதலான் எம் இறைவா, நீ இரப்போரைப்பாதுகாத்தலை முறைமையாகப் பரிகரிப்பாயாக.—எ - று.

அனையையுமல்லையென்பதற்கு இரவலர்வேண்டுமளவும் பாணியாது முன்னே அளித்தலின், நசையிழப்போர்தன்மையையுடையாயல்லையென்றுமாம். எம்மனோரென்றது, பிறரைநோக்கியன்றெனவுணர்க. 'பொழிந்தென' 'விளைந்தென' என்

* "ஒன்னா, ராரெயி லவர்கட் டாகவு நுமதெனப், பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளி யோய்" என்பது, உழிஞைக்குத்திணைக்குரியதுறைகளுள, 'கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றம்' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கஉ - ம் சூத்திரவுரை].

பனவற்றை வினையெச்சமாக்கி, மாறினும் காப்பிறுமென்னும் வினையோடுமுடிப் பினுமமையும். (உ0௯)

(உ0ச.) ஈயென விரத்த லிழிந்தன் றதனெதி
ரீயே னென்ற லதனினு மிழிந்தன்று
கொள்ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன் றதனெதிர்
கொள்ளே னென்ற லதனினு முயர்ந்தன்று
ரு தெண்ணீர்ப் பரப்பி னிமிழ்திரைப் பெருங்கட
லுண்ணா ராகுப நீர்வேட் டோரே
யாவு மாவுஞ் சென்றுணக் கலங்கிச்
சேறொடு பட்ட சிறுமைத் தாயினு
முண்ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும்
க0 புள்ளும் பொழுதும் பழித்த லல்லதை
யுள்ளிச் சென்றோர் பழியல ரதனாற்
புலவேன் வாழிய ரோரி விசும்பிற்
கருவி வானம் போல
வரையாது சுரக்கும் வள்ளியோய் நின்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

வல்விலோரியைக் கழைதின்யானையார் பாடியது.

இ - ள்.—இழிந்தோன்கூற்றுஈயெனச்சொல்லியிரத்தல் இழிந்தது; அவ்வீயென்றதனெதிர் ஈயேனென்றுசொல்லிமறுத்தல் அவ்விரத்தலினுமிழிந்தது; ஒருவன் இரப்பதன்முன்னே அவன்குறிப்பைமுகத்தாலுணர்ந்து இதனைக்கொள்வாயாகவென்றுசொல்லித் தானிரந்துகொடுத்தல் ஒருவற்கு உயர்ந்தது; அதனை அவன் அவ்வாறுகொடுப்ப அதனெதிர் கொள்ளேனென்றுசொல்லிமறுத்தல் அக்கொடையினுமுயர்ந்தது; தெளிந்தநீர்ப்பரப்பின் ஒலிக்குந்திரையையுடைய பெரியகடல் நீரையுண்ணாராவர், தண்ணீரைவிரும்பினோர்; ஆவும் மாவுஞ்சென்று நீரை உண்ணக் கலங்கிச் சேற்றோடுகூடிய சிறுமையையுடைத்தேயாயினும் உண்ணுநீரையுடைய தாழ்ந்தவிடத்துச் செல்லும்வழி பலவாகும்; தாம்புறப்பட்டுச்செல்லப் பட்டவழியிடத்து அப்பொழுதுசெய்யும் புள்நிமித்தத்தையும் புறப்பட்டமுகுர்த்தத்தையும் பழித்தலல்லது தாம்பரிசில்பெறக்கருதிச்செல்லப்பட்டோரை அவர்த்திலராயினும் பரிசிலர்பழியார்; அதனால் நீ எனக்கு இன்னாயாயினும் வெறேன், வாழ்வாயாக, ஓரி, ஆகாயத்தின்கண் மின்முதலியதொகுதியையுடையமழைபோல் யாவர்க்கும் எப்பொருளையும் வரையாதுவழங்கும் வண்மையையுடையோய், நின்னை.—எ - று.

ஓரி, வள்ளியோய், பரிசிலர் புள்ளும்பொழுதும்பழித்தலல்லது உள்ளிச்சென்றோர்ப்பழியலர்; அதனால், யானும் நின்னைப்புலவேன்; வாழியரெனக்கூட்டுக.

மேற்கூறிய இரத்தல்முதல் நான்கிற்கும், ஈயெனவிரத்தலால் இழிபுபெற்றக் கொள்ளேனென்னுமுயர்பு யான்பெற்றிலேனென்பதூஉம், அவ்வாறிரப்பவும் ஈயே னென்றாற்போலப் பரிசில்நீட்டித்தலால் உள்ள இழிபுபெற்றக் கொள்ளேனக்

கொடுக்குமுயர்ச்சி நீ பெற்றிலையென்பதூஉம் கருத்தாகக்கொள்க. இதனால், ஈயே னென்னுமிழிபினும் கொள்ளெனக்கொடுக்குமுயர்பினும் நினக்குத் தக்கதறிந்து செய்யென்பதுகூறினாராம். 'பெருங்கட லுண்ணு ராகுப நீர்வேட்டோர்' என் பதனாற் செல்வரேயாயினும் வள்ளியோரல்லார்பாற்செல்லேனென்பதும், 'உண் ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும்' என்பதனால் நீ வள்ளியையாகலின் நின்பால்வந்தே னென்பதும் கொள்ளப்படும். (உ0௪)

(உ0ரு) முற்றிய திருவின் மூவ ராயினும்
பெட்பின் றீதல் யாம்வேண் டலமே
விறற்சினந் தணிந்த விரைபரிப் புரவி
யுறுவர் செல்சார் வாகிச் செறுவர்
ரு தாளுளந் தபுத்த வாண்மிகு தானை
வெள்வீ வேலிக் கோடைப் பொருந

சிறியவும் பெரியவும் புழைகெட விலங்கிய
மான்கணந் தொலைச்சிய கடுவிசைக் கதநாய்
நோன்சிலை வேட்டுவ நோயிலை யாகுக
க0 வார்கலி யாணர்த் தரீஇய கால்வீழ்த்துக்
கடல்வயிற் குழீஇய வண்ணலங் கொண்மூ
நீரின்று பெயரா வாங்குத் தேரொ
டொளிறுமருப் பேந்திய செம்மற்
களிறின்று பெயரல பரிசிலர் கடும்பே.

திணையும் துறையும் அவை.

கடியநெடுவேட்டுவன் பரிசில்நீட்டித்தானைப் பெருந்தலைச்சாத்தனார்பாடியது.

இ - ள்.—நிறைந்தசெல்வத்தையுடைய மூவேந்தராயினும் எம்மைப்பேணுத லின்றி ஈதலை யாங்கள் விரும்பேம்; வென்றியானுளதாகிய சினந்தீர்ந்த விரைந்த செலவையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய அஞ்சிவந்தடைந்தபகைவர்க்குச்செல் லும் புகலிடமாய் அவ்வாறன்றிப் போர்செய்யும்பகைவர் முயற்சியையுடைய ளிர்ந்த உள்ளத்தைக்கெடுத்த வாட்போரின்மிக்க படையினையுடைய வெள்ளியபூவை யுடைத்தாகிய முல்லைவேலியையுடைய கோடையென்னுமலைக்குத்தலைவ, சிறியன வும் பெரியனவுமாகிய புழைகளைப் போக்கறவிலக்கிய மானினதிரட்சியைத் தொலைத்த கடியசெலவையுடைய சினமிக்கநாயையும் வலியவில்லையுமுடைய வேட்டுவ, நீ நோயின்றியிருப்பாயாக; இடியினது மிக்க ஓசையையுடைய புதுப் பெயலைத்தரவேண்டிக் காலிழித்துக் கடலிடத்தேதிரண்ட தலைமையையுடைய முகில் நீரின்றி மீளாவாறுபோலத் தேருடன் விளங்கிய கோடுயர்ந்ததலைமையை யுடைய களிற்றையின்றி மீளா, பரிசிலரது சுற்றம்.—எ - று.

புரவியையுடைய விறற்சினந்தணிந்த உறுவரெனவினையும். செல்சார்வாகித் தாளுளந்தபுத்த பொருநவெனவினையும். வெள்வீயென்றது, அதனையுடையமுல்

லமை. புழைகெடவிலக்கிய காயெனவிழையையும். மூலாயிறுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. புழைகெடவிலக்கியென்பதூஉம் பாடம்.

கோடைப்பொருக, வேட்டல், பெட்பின்றீதல் யாம்வேண்டலம் ; பரிசிலர்க்கெம்பு கனிதின்றபெயரல ; நீ கோயிலையாகுகவெனக்கூட்டுக.

யான்கனிதின்றிப்பெயராநின்றேனென்பதுகருத்தாகலின், கோயிலையாகவென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (உ0ரு)

(உ0௬.) *வாயி லோயே வாயி லோயே
வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித்
தாம், முள்ளியது முடிக்கு முரனுடை யுள்ளத்து
வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கைப்
ரு பரிசிலர்க் கடையா வாயி லோயே
கடுமான் றோன்ற னெடுமா னஞ்சி
தன்னறி யலன்கொ லென்னறி யலன்கொ
லறிவும் புகழு முடையோர் மாய்ந்தென
வறுந்தலை யுலகமு மன்றே யதனாற்
க0 காவினெங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை
மரங்கொ றச்சன் கைவல் சிறாஅர்
மழுவுடைக் காட்டகத் தற்றே
யெத்திசைச் செலினு மத்திசைச் சோறே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்நெடுமானஞ்சிபரிசில்நீட்டித்தவழி ஒளவையார் பாடியது.

இ - ள்.—வாயில்காப்போய், வாயில்காப்போய், வண்மையுடையோரதுசெவியிடத்தே விளங்கியசொற்களைவிதைத்துத் தாம்நினைந்தபரிசிலை விளைக்கும் வலியையுடைத்தாகிய நெஞ்சினையுடைய, மேம்பாட்டிற்குவருந்தும் இப்பரிசிலாண்வாழும் இல்வாழ்க்கையையுடைய பரிசிலர்க்கு அடையாத வாயில்காப்போய், விரைந்த குதிரையையுடைய குரிசிலாகிய நெடுமானஞ்சி தான் என்தராமறியான்கொல்லோ? அதுகிடக்க, என்தராமறியான்கொல்லோ? அறிவுடைப்புகழுடையோர் இறந்தாராக வறிய இடத்தையுடைய உலகமுமன்றே ; ஆதலாற் காவினேம், கலங்களை ; கட்டினேம், †முட்டுக்களை ; மரத்தைத்தறிக்குந்தச்சன் பயந்த மழுவையுடைய கைத்தொழில்வல்ல மகார் காட்டிடத்துச்சென்றால் அக்காட்டகம் பயன்படுமாறு அவர்க்கு எத்தன்மைத்து? எமக்கும் யாதொருதிசைக்கட்போயினும் அத்திசைக்கட் சோறு அத்தன்மைத்து.—எ - று.

கலப்பை - யாழுமாம். உள்ளத்தையுடைய பரிசிலரெனிறுமமையும். மழுவென்றது, வாய்ச்சியை ; தறிகையுமாம். காட்டகமென்றாரேனும் கருதியது அதன்கண் மரமாகக்கொள்க. பரிசிலர்க்குச் சிறாரும், கல்விக்கு மழுவும், செல்லுந்திசை

* இப்பாட்டு, பரிசில்கடாநிலை அன்றென்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௩0 - ம் சூத்திரவுரை].

† இங்கே கலத்தையிட்டுவைக்கும்பையையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(உ0௭.) எழுவினி நெஞ்சஞ் செல்கம் யாரோ
பருகு வன்ன வேட்கை யில்வழி
யருகிற் கண்டு மறியார் போல
வகனக வாரா முகனழி பரிசி
௫ லறுவி லாளர் வேளா ரல்லர்
வருகென வேண்டும் வரிசை யோர்க்கே
பெரிதே யுலகம் பேணுநர் பலரே
மீளி முன்பி னாளி போல
வுள்ள முள்ளவிந் தடங்காது வெள்ளென
க0 நோவா தோன்வயிற் றிரங்கி
வாயா வன்கனிக் குலம்வரு வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

வெளிமான்துஞ்சியபின் அவன்தம்பி இளவெளிமானைப்பரிசில்கோடுவே அவன் சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ள்.—எழுந்திருப்பாயாக, இனி எம்முடையநெஞ்சமே, யாம்போவே மாக; யார்தாம், கண்ணாற்பருகுவதுபோலும் விருப்பமில்லாதவிடத்துத் தம்மரு கே கண்டுவைத்தும் கண்டறியாதார்போல உள்ளமகிழ்வாராத தம்முகமாறித்தரப் பட்ட பரிசிலைப் பிறிதோரிடத்துச்செல்லமுயலும் முயற்சியில்லாதோர் விரும்பா ரல்லர்; இங்ஙனம்வருவீராகவென்று எதிர்கோடல்வேண்டும் தாமுடையோர்க் குப் பெரிது, உலகம்; விரும்புவோரும் பலர்; ஆதலால், மறம்பொருந்திய வலியை யுடைய யாளியையொப்ப, உள்ளம் மேற்கோளின்றித் தணியாது, கண்டோர்யாவர் க்கும்தெரிய நம்மைக்கண்டிரங்காதவனிடத்தேநினைந்திரங்கி உள்ளுறக்கனியாத வலியபழத்தின்பொருட்டுச் சுழல்வோர்.—எ - று.

வன்கனியென்றது, நெஞ்சநெகிழ்ந்துகொடாதபரிசிலை. உலமாலும் - அல மரல்போல்வதோருரிச்சொல்.

வாயாவன்கனிக்கு உலம்வருவோர்யாரோ? நெஞ்சமே, உள்ளம் உள்ளவிந் தடங்காது யாளிபோல இனி எழுவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வரிசையோர்க்கு யாளிபோல உள்ளம் உள்ளவிந்தடங்காதென முற்றாக்கி உரைப்பாருமுளர். (உ0௭)

(உ0அ.) குன்று மலையும் பலபின் னொழிய
வந்தனென் பரிசில் கொண்டனென் செலற்கென
நின்ற வென்னயந் தருளி யீதுகொண்

யீங்கனஞ் செல்க தானென வென்னை
௫ யாங்கறிந் தனனோ தாங்கருங் காவலன்
காணா தீத்த விப்பொருட் கியானோர்
வாணிகப் பரிசில னல்லேன் பேணித்
தினையனைத் தாயினு மினிதவர்
துணையள வறிந்து நல்கினர் விடினே.

திணையுந் துறையும் அவை.

அதியமான்நெடுமானஞ்சியுழைச்சென்ற பெருஞ்சித்திரனாரைக்காணாது இது கொண்டுசெல்கென்று அவன்பரிசில்கொடுப்பக் கொள்ளாது அவர் சொல்லியது.

இ-ள்.—குன்றுகளும் மலைகளும் பல பின்கழியவந்தேன் யான் பரிசில்கொண்டேகுப் போதற்கெனச்சொல்லிநின்றவென்னை அன்புற்றருளி இப்பொருளைக்கொண்டு இவ்வாறுபோக தானெனச்சொல்ல என்னை எப்படியறிந்தான், பகைவரால் தடுத்தற்கரியவேந்தன்; என்னையழைத்துக்காணாதே தந்த இப்பொருட்கு யான் ஓர் ஊதியமேகருதும் பரிசிலனல்லேன்; விரும்பித் தினைத்துணையளவாயினும் நன்று, அந்தப்பரிசிலரது கல்விமுதலாகிய பொருந்திய எல்லையையறிந்து கொடுத்துவிடின்.—எ-று.

ஈங்கனஞ்செல்கவென்றது, காணாதே அவன்சொல்லிவிட்டவார்த்தையை.

அவர்துணையளவறிந்து பேணி நல்கினர்விடின், தினையனைத்தாயினுமினிதெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

யான்தரங்கெடப் பொருள்கொடுபோமவனல்லேன்; அவனாயின் இதுவும் கொடுபோவன்; நீ எனக்குத் தரமறிந்து தரவேண்டுமென்பதாம். 'அவர்துணையளவு' எனத் தம்மை உலகின்மேலிட்டுக்கூறினார். (௨௦௮)

(௨௦௯.) பொய்கை நாரை போரிற் சேக்கு
நெய்தலங் கழனி நெல்லரி தொழுவர்
கூம்புவிடு மென்பிணி யவிழ்ந்த வாம்ப
ல..மடை யரியன் மாந்தித் தெண்கடற்
௫ படுதிரை யின்சீர்ப் பாணி தூங்கு
மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
பல்கனி நசைஇ யல்குவிசும் புகந்து
பெருமலை விடரகஞ் சிலம்ப முன்னிப்
பழனுடைப் பெருமரந் தீர்ந்தெனக் கையற்றுப்
௧௦ பெறாது பெயரும் புள்ளினம் போலநின்
னசைதர வந்துநின் னிசைநுவல் பரிசிலென்
வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுந
வீயா யாயினு மிரங்குவெ னல்லேன்

நோயிலை யாகுமதி பெரும நம்முட்
கரு குறுநணி காண்குவ தாக நாளும்
நறும்ப லொலிவருங் கதுப்பிற் றேமொழித்
தெரியிழை மகளிர் பாணி பார்க்கும்
பெருவரை யன்ன மார்பிற்
செருவெஞ் சேஎய்நின் மகிழிருக் கையே.

உகூ

திணை - அது ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

மூவன்பரிசில்நீட்டித்தானைப் பெருந்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—பொய்கைக்கண்மேய்ந்ததாரா போரின்கண்ணே யுறங்கும் செய்தலையுடையஅழகியவயற்கண் நெல்லையறுக்குமுழவர் முகையவிழ்கின்ற மெல்லிய இதழ்கள் கெழுமிய ஆம்பலினது அகன்ற இலையதனாலே மதுவையுண்டு தெளிந்த கடலினது ஒலிக்குந்திரையின் இனியசீராகியதாளத்தேயாடும் மென்புலத்தூர்களையுடைய நல்லநாட்டுக்கு வேந்தே, பலபழத்தையுண்ணச் சென்று தாம்வாழ்ந்தவிடமாகிய ஆகாயத்தின்கண்ணே உயரப்பறந்த பெரியமலையின்முழை எதிரொலிமுழங்கச் சென்று அவ்விடத்துப் பழமுடைய பெரியமரம் பழுத்தமாதிரத்தாகவருந்திப் பழம் பெறுதேமின்றும் புள்ளினத்தையொப்ப நினது நச்சப்படுந்தன்மைகொண்டுவரவந்து நின்புகழைக்கூறும் பரிசிலேன்யான் வறியேனாய் மீளக்கடவேனோ? வாட்போரின் கண்மேம்படுவோய், நீ ஒன்றை ஈத்திலையாயினும் யான் அதற்கு வருந்துவேனல்லேன் ; அதுநிற்க, நோயின்றியிருப்பாயாக ; பெருமா, நம்மிடத்துண்டாகிய அணிய அணுமையைக் காண்பதாக, நாடோறும் நறிய பலவாகிய தழைத்தமயிரையும் தேன்போலுஞ்சொல்லையும் ஆராய்ந்த ஆபரணத்தினையுமுடையமகளிர் ஒருவரி றொருவர் புணர்தற்குக்காலம்பார்க்கும் பெரியமலைபோலுமார்பினையுடைய போரை விரும்பும் சேயையொப்பாய், நினது மகிழ்ச்சியையுடைய நாளோலக்கம்.—எ - று.

பாணிபார்க்கும் மார்பு - பாணிபார்த்தற்கு ஏதுவாகிய மார்பு. நம்முட் குறுநணிகாண்குவதாகவென்றது, நீ என்மாட்டுச்செய்த அன்பின்மையை அவ்விருக்கையன்றிப் பிறரறியாதொழிவாராகவெனனும் நினைவிற்று.

பொருந, வாண்மேம்படுந, சேஎய், நின் இசைநுவல்பரிசிலேன் வறுவியேன் பெயர்கோ நீ ஈயாயாயினும் இரங்குவேனல்லேன் ; பெரும, நோயிலையாகுமதி ; நம்முட் குறுநணியை நின்னிருக்கைகாண்குவதாக ; பிறர்காணாதொழிகவெனக் கூட்டுக.

நோயிலையாகென்பது, நீசெய்ததீக்கால் நோயுறலை, அஃதுறாதொழிக வென்பதாம். இனி, நின்மகிழிருக்கைக்கண் நம்முள் மிக அணித்தாகக்காணுங் காட்சி உளதாகவென்றுமாம். இதனாற் காட்சியுண்டாகவென்பது குறிப்பு. இனி, 'குறுநணிகாண்குவதாக' என்பதற்கு நம்மிடத்து மிகவும் மனத்தாற்காணுங்காட்சி

ளதாகவென்பதுகூடாது, நீசெய்தகொடுமையாமென்றுரைப்பினுமமையும். (,

(உ௧௦.) மன்பதை காக்கு நின் புரைமை நோக்கா
தன்புகண் மாறிய வறனில் காட்சியொடு
நும்ம னோருமற் றினைய ராயி
னெம்ம னோரிவட் பிறவலர் மாதோ
௫ செயிர்தீர் கொள்கை யெம்வெங் காதலி
யுயிர்சிறி துடையா ளாயி னெம்வயி
னுள்ளா திருத்தலோ வரிதே யதனா
லறனில் கூற்றந் திறனின்று துணியப்
பிறனா யினன்கொ லிறீஇயரென் னுயிரென

௧௦ நுவல்வுறு சிறுமையள் பலபுலந் துறையு
மிடுக்கண் மனையோ டீரிய விந்நிலை
விடுத்தேன் வாழியர் குருசி லுதுக்கா
ணவல நெஞ்சமொடு செல்வனிற் கறுத்தோ
ரருங்கடி முனையரண் போலப்
௧௫ பெருங்கை யற்றவென் புலம்புமுந் துறுத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான்குடக்கோச்சேரலிரும்பொறை பரிசில்நீட்டித்தானைப் பெருங்குன்றூர் கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—உயிர்ப்பன்மையைக்காக்கும் நினது உயர்ச்சியைப்பாராது காதல் கண்மாறிய அறமில்லாதபார்வையுடனேகூடி நும்போல்வார்யாவரும் இதற்கொத்த அறிவையுடையாராய் அருள்மாறுவாராயின் எம்போல்வார் இவ்வுலகத்துப் பிறவாதொழியக்கடவர்; குற்றந்தீர்ந்தகற்பினையுடையளாய் எம்மைவிரும்பியகாதலி இறந்துபடாது உயிர்வாழ்வுடையளாகக்கூடின் எம்மிடத்து நினையாதிருத்தல் அரிது; அதனால், அறனில்லாதகூற்றம் திறப்பாடின்றி உயிர்கொளத்துணிய இறந்துபட்டான்கொல்லோ? என்னுயிர் கெடுவதாகவென்று சொல்லுதலுற்றகோலையுடையாளாய்ப் பலபடவெறுத்துறையும் மனைவியது துன்பந்தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதே விடைகொண்டேன்; வாழ்வாயாக; இறைவ, இதனைப்பாராய்; இன்னாமையையுடைய நெஞ்சத்துடனே போவேன், நின்னைவெகுண்டாரது அணுகுதற்கரிய காவலையுடையமுனையிடத்து அரணைப்போலப் பெரிய செயலற்ற எனது வறுமையை முன்போகவிட்டு.—எ - று.

குரிசிலே, நும்மனோரும் இனையராயின் எம்மனோர் இவட்பிறவார்; எங்காதலி உயிர் சிறிதுடையளாயின் நினையாதிருத்தலரிது; அதனால், அம்மனையோளிடுக்கண் தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதே விடுத்தேன், நிற்கறுத்தோர்முனையரண்போலக் கையற்ற என்புலம்புமுந்துறுத்துச்செல்வேன், வாழியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

'உதுக்காண்' என்றது, அச்செலவை. என்வறுமை என்னை விட்டுநீங்கப்போ

தலையொழியப் புலம்பைமுந்துறுத்துக்கொண்டு போகாநின்றேனென இரங்கிக் கூறியவதனுல், 'வாழியர்ஆரிசில்' என்பது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பாயிற்று. உயிர்வெங் காதலியென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௨௧௦)

(௨௧௧.) அஞ்சுவரு மரபின் வெஞ்சினப் புயலே
றணங்குடை யரவி னருந்தலை துமிய
நின்றுகாண் பன்ன நீண்மலை மிளிரக்
குன்றுதூ வெறியு மரவம் போல
௫ முரசெழுங் கிரங்குந் தானையொடு தலைச்சென்
றரசுபடக் கடக்கு முரைசா றோன்றனின்
னுள்ளி வந்த வோங்குநிலைப் பரிசிலென்
வள்ளிலை யாதலின் வணங்குவ னிவனெனக்

கொள்ளா மாந்தர் கொடுமை கூறநின்
௧௦ னுள்ளியது முடித்தோய் மன்ற முன்னாட்
கையுள் ளதுபோற் காட்டி வழிநாட்
பொய்யொடு நின்ற புறநிலை வருத்த
நாணு வாயினு நாணக் கூறியெ
னுணங்கு செந்நா வணங்க வேத்திப்
௧௫ பாடப் பாடப் பாடுபுகழ் கொண்டநின்
னாடுகொள் வியன்மார்பு தொழுதனென் பழிச்சிச்
செல்வ லத்தை யானே வைகலும்
வல்சி யின்மையின் வயின்வயின் மாறி
யில்லெலி மடிந்த தொல்சுவர் வரைப்பிற்
௨௦ பாஅ லின்மையிற் பல்பாடு சுவைத்து
முலைக்கோண் மறந்த புதல்வனொடு
மனைத்தொலைந் திருந்தவென் வாணுதற் படர்ந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—அஞ்சத்தக்க முறைமையையுடைய வெய்யசினத்தையுடைய மழையின்கணுள்ள இடியேறு அச்சமுடைய பாம்பினது அணுகுதற்கரிய தலைதுணிய நிலவுலகத்தைநின்றுபார்ப்பதுபோன்ற நீண்டமலைபிறழச் சிறுமலைதூவவெறியும் ஓசைபோல வீரமுரசு ஒலிக்கும் படையுடனே மேற்சென்று வேந்தர்பட எதிர்நின்றுகொல்லும் புகழமைந்த தலைவ, நீ வள்ளியையாதலான் எமக்குத் தாழ்த்து பரிசில் நல்குவனிவனென்று நின்னை நினைந்துவந்த உயர்ந்தநிலைமையையுடைய பரிசிலேனுமியான் நினக்கு எம்மை எதிரேற்றுக்கொள்ளாமாந்தரது கொடுமையைச்சொல்லவும் நின்னுடையநினைவேசெய்தாய், நிச்சயமாக; முன்னைநாட் பரிசில்கையிலேபுகுந்ததுபோலக்காட்டிப் பிற்றைநாட் பொய்யைப்பெற்றுநின்ற நினதுபுறநிலைமைக்கு யான்வருந்தியவருத்தத்திற்கு நீதான்நாணுவாயினும் நீநாணச் சொல்லி எனது துன்னிய ஆராய்ச்சியையுடைய செவ்வியநா வருந்தப்புகழ்ந்து

நாடோறும் பாடப்பாடப் பின்னரும் பாடவேண்டும்புகழையேற்றுக்கொண்ட நினது வென்றிபொருந்திய அகன்றமார்பை வணங்கிவாழ்த்திப்போவேன் யான்; நாடோறும் உணவில்லாமையான் இடத்தோறுமிடத்தோறும் மாறிமாறி அகழ்த லால் இல்லெலிமடிந்த பழையசுவராகிய எல்லையையுடைய பாலில்லாமையாற் பலபடிசுவைத்து முலையுண்டலைவெறுத்த பிள்ளையுடனே மனையின்கண்ணே வறு மையுற்றிருந்த என்னுடைய ஒளிபொருந்திய நுதலையுடையாளை நினைத்து.—எ - று.

தோன்றல், நின்னுள்ளிவந்தபரிசிலென், நான்கூற, நின்னுள்ளியதுசெய்தா யாதலான் வருத்தங்கூறி எத்திக் தொழுதனென்பழிச்சி வளைப்பின்மனைக்கண்ணே புதல்வனெடு தொலைந்திருந்த என்வாணுதலை நினைத்துசெல்வல் யானெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

நாணக்கூறிவென்றதன்பின்னே எத்திப் பழிச்சிச் செல்வலென்றமையான், அவை குறிப்புமொழி. வளைப்பின்மனையென இயையும். 'வள்ளிய நுதலின்

வணங்குவ னிவனென' என்று பாடமாயின், வள்ளன்மையையுடையவனுதலால் இவன் எமக்குத்தாழ்ந்து பரிசிலளிப்பனெனக்கருதியெனக. 'வள்ளியையாதலின் வணங் குவனிவனெனக் கொள்ளாமாந்தர் கொடுமைகூற' என்றதற்கு வள்ளியையாதலின் இவனைவணங்குவேனெனநினைத்துவணங்க அதுபாராது நின்பாற்பரிசில்பெறுத மாந்தர் .... நிலவெறியுமென்பது, நவெறியுமென வகரங்கெட முடிதல் புறனடையாற்கொள்க; நிலவெறியுமென்பதூஉம் பாடம்; விகாரமெனினுமமை யும். 'புறநிலை' என்பதற்குப் புறங்கடைநின்றநிலையென்றுமாம். 'இல்லெலிமடி ந்ததொல்சுவர்' என்பதற்கு இல்லெலிதான் தொழில்மடிந்த தொல்சுவரென்றுரைப் பினுமமையும். நின்னைக்கொடுமைகூறவென்றுரைப்பினுமமையும். (௨கக)

(௨க௨.) நுங்கோ யாரென வினவி னெங்கோக்
களமர்க் கரித்த விளையல் வெங்கள்
யாமைப் புழுக்கிற் காமம் வீட வாரா
வாரற் கொழுங்கு டக்கவு ளடாஅ
(௫) வைகுதொழின் மடியு மடியா விழவின்
யாணர் நன்னாட் டுள்ளும் பாணர்
பைதற் சுற்றத்துப் பசிப்பகை யாகிக்
கோழி யோனே கோப்பெருஞ் சோழன்
பொத்தி னண்பிற் பொத்தியொடு கெழீஇ
௧௦ வாயார் பெருநகை வைகலு நக்கே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழனைப் பிசிராந்தையார் பாடியது.

இ - ள்.—உம்முடைய இறைவன் யாரென்று கேட்பீராயின், எம்மு டைய இறைவன் களமர்க்கு அரிக்கப்பட்ட முதிர்ந்த விரும்பத்தக்கமதுவை ஆமை யிறைச்சியுடனே வேட்கைதீர அக்களமர் உண்டு ஆரன்மீனுகிய கொழுவியகுட்டை

அழியகதுப்பகத்தேயடக்கி மதவுண்டமயக்கத்தால் வைகுந்தொழிலொழியும் நீக்காத விழவினையுடைய புதுவருவாயுடைத்தாகிய நல்லசோழநாட்டுள்ளும் பாணருடைய வருத்தமுற்றசுற்றத்தினது பசிக்குப்பகையாய் உறையூரென்னும் படைவீட்டிடத்திருக்கான், கோப்பெருஞ்சோழன்; புரையில்லாத நட்பினையுடைய பொத்தியென்னும்புலவனோடுகூடி மெய்ம்மையார்ந்த மிக்கமகிழ்ச்சியை நாடோறுநிகழ்த்த.—எ - று.

நன்னாட்டுள்ளுமென்றவும்மை - சிறப்பும்மை. கோழி - உறையூர்.

நன்கோயாரெனவினவின், எங்கோக் கோப்பெருஞ்சோழன், அவன் பசிப்பகையாகிப் பொத்தியொடு வைகலும் நக்குக் கோழியிடத்திருந்தானெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஆசிக் கெழீஇ நக்கென்னுஞ் செய்தெனெச்சங்களைக் கோழியோனென்னும் வினைக்குறிப்போடு முடிக்க. (உகஉ)

---

* மகிழ்தென்றும் பாடம்.

(உகங.) மண்டம ரட்ட மதனுடை நோன்றாள்
வெண்குடை விளக்கும் விறல்கெழு வேந்தே
பொங்குநீ ருடுத்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து
நின்றலை வந்த விருவரை நினைப்பிற்
ரு றொன்றுறை துப்பினின் பகைஞரு மல்லர்
அமர்வெங் காட்சியொடு மாறெதிர் பெழுந்தவர்
நினையுங் காலை நீயு மற்றவர்க்
கனையை யல்லை யடுமான் றோன்றல்
பரந்துபடு நல்லிசை யெய்தி மற்றுநீ
க0 யுயர்ந்தோ ருலக மெய்திப் பின்னு
மொழித்த தாய மவர்க்குரித் தன்றே
அதனால், அன்ன தாதலு மறிவோய் நன்று
மின்னுங் கேண்மதி யிசைவெய் யோயே
நின்ற துப்பொடு நிற்குறித் தெழுந்த
கரு வெண்ணில் காட்சி யிளையோர் தோற்பி
னின்பெருஞ் செல்வம் யார்க்கெஞ் சுவையே
யமர்வெஞ் செல்வ நீயவர்க் குலையி
னிகழுந ருவப்பப் பழியெஞ் சுவையே
அதனால், ஒழிகதி லத்தைநின் மறனே வல்விரைந்
உ0 தெழுமதி வாழ்கநின் னுள்ள மழிந்தோர்க்
கேம மாகுநின் றாணிழல் மயங்காது

செய்தல் வேண்டுமா லத்தை யாணோ
ருநும்பெற லுலகத் தானமவர்
விதுப்புறு விருப்பொடு விருந்தெதிர் கொளற்கே.

திணை - வஞ்சி ; துறை - துணைவஞ்சி.

அவன்மக்கள்மேற்சென்றானைப் புல்லாற்றூர் *எயிற்றியனார் பாடியது.

இ - ள்.—மண்டுத்தெழுந்த போரின்கட்கொன்ற மிகுதிபொருந்திய வலியமுய சியையுடைய வெண்கொற்றக்குடையான் உலகத்தைநிழற்செய்து புகழால்விள ங்கும் வென்றியையுடையவேந்தே, ஈர்ந்தநீரையுடைய கடலாற்சூழப்பட்ட இ பரந்தவிடத்தையுடைய உலகத்தின்கண் நின்னிடத்துப் போர்செய்யவந்த இ வரையுங்கருதிற் பழையதாய்த் தங்கப்பட்ட வலியையுடைய நின்பகைவேந்தராகி சேரபாண்டியருமல்லர், போரின்கண் விரும்பியகாட்சியுடனே நின்னொடுபகையா வேறுபட்டெழுந்த அவ்விருவர்தாம் ; நினையுங்காலத்து நீயும் அவர்க்கு அத்தன்மை யையாகிய பகைவனல்லை ; பகைவரைக்கொல்லும் யானைவினையுடையதலைவ, நீ ப ந்துபட்ட நல்லபுகழை இவ்வுலகத்துப்பொருந்தித் தேவருலகத்தின்கட்போயி பின்பு நீ ஒழித்த அரசாட்சியுரிமை அவர்க்குரித்து ; ஆதலால் அப்பெற்றித்தாகிய

* எயிற்றியாரென்றும் பாடபேதமுண்டு.

மறிவோய், பெரிதும் இன்னமும் கேட்பாயாக ; புகழைவிரும்புவோய், நிலைபெற்ற வலியோடு நின்னைக்கருதிப் போர்செய்தற்கு எழுந்திருந்தஞுச்சியில்லாத அறிவை யுடையநின்புதல்வர்தோற்பின் நினதுபெரியசெல்வத்தை அவர்க்கொழியயாவர்க் குக் கொடுப்பை ; போரைவிரும்பியசெல்வ, நீ அவர்க்குத்தோற்பின் நின்னையிகழும் பகைவருவப்பப் பழியை உலகத்தேநிறுத்துவை ; ஆதலான், ஒழிவதாக, நின்னு டையமறன் ; கடிதின்விரைந்தெழுந்திருப்பாயாக ; நின்னுடைய உள்ளம் வாழ்வ தாக; அஞ்சினோர்க்கு அரணாகும் நினதடிநிழல் மயங்காமற் செய்தல்வேண்டும், நல் வினையை, விண்ணோரது பெறுதற்கரிய உலகத்தின்கண் அமைந்தவர் விரைந்த விருப்பத்தோடு விருந்தாக ஏற்றுக்கொள்ள.—எ - று.

மற்று - அசை. இல் - விழைவின்கண்வந்தது. வானோருலகென்றது, ஒட் டன்றி ஒருபெயராய்நின்றது.

வேந்தே, நின்மறனொழிக ; ஆன்றவர் விருந்தெதிர்கொளற்கு நன்றுசெய்தல் வேண்டும் ; ஆதலால், அதற்கு விரைந்தெழுவாயாக ; நின்னுள்ளம் வாழ்வதாக வெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

செல்வமும்பழியும் நினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினைகொண்டன. எஞ்சுதல் - இவற்குப்பின்னும்நிற்றல். நாணிழல்மயங்காதென்பதற்கு நினக்கு ஒருதீங்கும் வாராமலென்றதாகக்கொள்க. இனி 'அதனு லன்ன தாதலு மறிவோய்' என்ற தற்கு உயர்ந்தோருலகமெய்துவதுகாரணத்தால் அத்தாயம் அவர்க்கு அப்படியே யுரித்து ; அன்னதாதல் நீயறிவையெனமுற்றாகவும், அழிந்தோர்க்கு ஏமமாகுநின் றாணிழலென முற்றாக்கி மயங்காதுதெளிந்துநின்று நன்றுசெய்தல்வேண்டுமெனவு

றுரைப்பாருமுளர். 'மாவெங்காட்சியொடு மாறெதிர்ந்தெழுந்தவர்' என்ற பாடமோதுவாருமுளர். (௨௧௩)

(௨௧௪.) செய்குவங் கொல்லோ நல்வினை யெனவே
ஐயம் மறாஅர் கசடீண்டு காட்சி
நீங்கா நெஞ்சத்துத் துணிவில லோரே
யானை வேட்டுவ னானையும் பெறுமே
௫ குறும்பூழ் வேட்டுவன் வறுங்கையும் வருமே
அதனால், உயர்ந்த வேட்டத் துயர்ந்திசி னோர்க்குச
செய்வினை மருங்கி னெய்த லுண்டெனிற்
றொய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சியுங் கூடுந்
தொய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சி யில்லெனின்
௧௦ மாறிப் பிறப்பி னின்மையுங் கூடும்
மாறிப் பிறவா ராயினு மிமயத்துக்
கோடுயர்ந் தன்ன தம்மிசை நட்டுத்
தீதில் யாக்கையொடு மாய்தறவத் தலையே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.
அவன்வடக்கிருந்தான் சொற்றது.

இ - ள்.—அறவினையைச்செய்வேமோ அல்லேமோவென்றுகருதி ஐயப்பாடு நீங்கார், அழுக்குச்செறிந்தகாட்சிநீங்காத உள்ளத்தினையுடைய தெளிவில்லாதோர்;

யானைவேட்டைக்குப்போவோன் யானையையும் எளிதாகப்பெறுவன்; குறும்பூழ் வேட்டைக்குப்போவோன் அதுபெறாது வறியகையினனாயும் வருவன்; அதனா லுயர்த்தவிருப்பத்தையுடைய உயர்ந்தோர்க்குத் தாஞ்செய்யப்பட்ட நல்வினைக்கூற்றிலே அதனை அனுபவித்தலுண்டாமாயின் அவர்க்கு இருவினையும் செய்யப்படாத உம்பருலகத்தின்கண் இன்பமனுபவித்தலுங்*கூடும்; அவ்வுலகத்தின்கண் நுகர்ச்சி யில்லையாயின், மாறிப்பிறத்தலிலேகூடும் பிறப்பின்கண் இன்மையெய்தவுங்கூடும்; மாறிப்பிறவாரென்று சொல்லுவாருளராயின் இமயமலையின்சிகரம் ஓங்கினாற் போன்ற தமதுபுகழை நிலைபெறுத்தி வசையில்லாத உடம்பொடுகூடிநின்றிறத்தல் மிகத் தலையாயது; அதனால், எவ்வாற்றானும் நல்வினைசெய்தல் அழகிது.—எ - று.

உயர்ந்திசினோர்க்கென்னும் நான்காவதன்றியும் உயர்ந்திசினோர்செய்வினை மருங்கினெய்தலுண்டெனின், இவர்க்கு நுகர்ச்சியுங்கூடுமென்றுரைப்பினுமமையும். 'காட்சியொடுநீங்காநெஞ்சத்து' என்பதூஉம் பாடம். 'பிறவாராயினும்' என்னும் உம்மை - அசைநிலை; உம்மையின்றியோதுவாருமுளர். (௨௧௪)

(௨௧௫.) கவைக்கதிர் வரகி னவைப்புறு வாக்க
றாதெரு மறுகிற் போதொடு பொதுளிய
வேளை வெண்பூ வெண்டயிர் கொளீஇ
யாய்மக ளட்ட வம்புளி மிதவை

ரு யவனோ கொய்யுந ராரமார்ந்துந்
தென்னம் பொருப்ப னன்னாட் டுள்ளும்
பிசிரோ னென்பவெ னுயிரோம் புநனே
செல்வக் காலை நிற்பினு
மல்லற் காலை நில்லலன் மன்னே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையார்வாராரென்றசான்றோர்க்கு அவர்வரு வாரென்று சொல்லியது.

இ - ள்.—கவர்த்தகதிரினையுடைய வரகினது குத்துதலுற்ற வடிக்கப்பட்ட சோற்றையும் தாதாக உதிர்த்த அருவையுடையதெருவின்கண் போதொடுதழைத்த வேளையினது வெள்ளியபூவை வெளியதயிரின்கட்பெய்து இடைமகன் அடப்பட்ட அழகிய புளிக்கூழையும் அவரைகொய்வார் நிறையவுண்ணும் தென்றிக்கின் கட் பொதியின்மலையையுடையபாண்டியனது நல்லநாட்டினுள்ளும் சேய்த்தாகிய பிசிரென்னுமூரிடத்தானென்று சொல்லுவார், என்னுயிரைப் பாதுகாப்போனை; அவன் எமக்குச் செல்வமுடையகாலத்துநிற்பினும் யாம் இன்னாமையுறுங்காலத்து ஆண்டுநில்லான்.—எ - று.

மன் - அசைநிலை. (உகரு)

(உகசு.) கேட்டன் மாத்திரை யல்ல தியாவதுங்
†காண்ட லில்லா தியாண்டுபல கழிய

* கூட்டுமெனவும் பாடபேதமுண்டு.

† காண்டலியாதென்றும் பாடம்.

வழுவின்று பழகிய கிழமைய ராயினு
மரிதே தோன்ற லதற்பட வொழுகலென்
ஞைறயங் கொள்ளன்மி னாரறி வாளீ
ரிகழ்வில னினிய னியாத்த நண்பினன்
புகழ்கெட வரூஉம் பொய்வேண் டலனே
தன்பெயர் கிளக்குங் காலை யென்பெயர்
பேதைச் சோழ னென்னுஞ் சிறந்த
௧0 காதற் கிழமையு முடைய னதன்றலை
யின்னதோர் காலை நில்லல
னின்னே வருகுவ னொழிக்கவவற் கிடமே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன்வடக்கிருந்தான்பிசிராந்தையார்க்கு இடனொழிக்கவென்றது.

இ - ள்.—'நின்னை அவன் கேட்டிருக்குமளவல்லது, சிறிதுபொழுதுங்காண்

டல்கூடாது; பல்லியாண்டுசெல்லத் தவறின்றாக மருவிப்போந்த உரிமையை யுடையோராயினும் அரிதே தலைவா அவ்வழுவாதகூற்றிலேபடவொழுகுதல்', என்றகருதி ஐயப்படாதொழிமின், நிறைந்த அறிவினையுடையீர், அவன் என்[illegible] என்றும் இகழ்ச்சியிலனாய் இனியகுணங்களையுடையன்; பிணித்தநட்பினையுடையன்; புகழழிவவரூஉம் பொய்ம்மையைவிரும்பான்; தனதுபெயரைப் பிறர்க்குச்சொல்லும் பொழுது என்னுடையபெயர் பேதைமையையுடைய சோழனென்று எனதுபெயரைத் தனக்குப்பெயராகச்சொல்லும் மிக்க அன்புபட்ட உரிமையையுமுடையன்; அதற்குமேலே இப்படி யான்துயராமுறுங்காலத்து ஆண்டிருக்கிலன், இப்பொழுதே வருவன்; அவனுக்கு இடமொழிக்க.—எ - று.

'அதற்பட' என்பதற்கு அவ்விறந்துபாட்டிலேபடவென்றும், 'இகழ்விலன்' என்பதற்கு இகழப்படுவன குணமிலனென்றுமுரைப்பினுமமையும். பேதைச் சோழனென்றது, தான்றன்னை இழித்துக்கூறியது. (உகஎ)

(உகஎ.) நினைக்குங் காலை மருட்கை யுடைத்தே
எனைப்பெருஞ் சிறப்பினோ டீங்கிது துணிதல்
அதனினு மருட்கை யுடைத்தே பிறனாட்டுத்
தோற்றஞ் சான்ற சான்றோன் போற்றி
ரு இசைமர பாக நட்புக் கந்தாக
இனையதோர் காலை யீங்கு வருதல்
வருவ னென்ற கோனது பெருமையும்
அதுபழு தின்றி வந்தவ னறிவும்
வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறந் தன்றே
க0 அதனால், தன்கோ லியங்காத் தேயத் துறையுஞ்
சான்றோ னெஞ்சுறப் பெற்ற தொன்னிசை

அன்னோனை யிழந்தவிவ் வுலகம்
என்னா வதுகொ லளியது தானே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

அவன்வடக்கிருந்தானுழைச்சென்ற பிசிராந்தையாரைக்கண்டு பொத்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—கருதுங்காலத்து வியக்குந்தன்மையையுடைத்து, எத்துணையும் பெரியதலைமையுடனேகூடியும் இவ்விடத்தே இவன்சிறப்புக்களைக்கைவிட்டுவரத் துணிதல்; இவன் இவ்வாறுதுணிந்த அதனினும்வியக்குந்தன்மையையுடைத்து, வேற்றுவேந்தனது நாட்டின்கண் விளக்கமமைந்த சான்றோன் பாதுகாத்துப் புகழ் மேம்பாடாக நட்பே பற்றுக்கோடாக இத்தன்மைத்தாகிய ஓர் இன்னாக்காலத்து இவ்விடத்துவருதல். இவ்வாறுவருவனென்று துணிந்துசொல்லிய வேந்தனது

மிகுதியும் அவன் சொல்லியசொற் பழுதின்றாகவந்தவனது அறிவும் வியக்குந் தோறும்வியக்குந்தோறும் வியப்புக் கைமிக்கது ; ஆதலால், தன்செங்கோல்செல்லாத தேயத்துறையும் அமைந்தோனது நெஞ்சைத் தன்னிடத்தேயுரித்தாகப்பெற்ற பழைய புகழையுடைய அப்பெற்றிப்பட்ட பெரியோனையிழந்த இத்தேயம் என்னை இரங்கத்தக்கது!-எ-று. (218)

இது வென்பது, அரசனைக்கைவிட்டு இறந்துபட்டதுணிதலென்றுமாம். (உகஎ)

(உகஅ.) பொன்னுந் துகிரு முத்து மன்னிய
மாமலை பயந்த காமரு மணியு
மிடைபடச் சேய வாயினுந் தொடைபுணர்ந்
தருவிலை நன்கல மமைக்குங் காலை
(5) யொருவழித் தோன்றி யாங்கென் றுஞ் சான்றோர்
சான்றோர் பால ராப
சாலார் சாலார் பாலரா குபவே.

திணையுந் துறையும் அவை.

† பிசிராந்தையார் வடக்கிருந்தானைக் கண்டு கண்ணகனார் பாடியது.

இ - ள்.—பொன்னும் பவளமும் முத்தும் நிலைபெற்ற பெரியமலைதரப்பட்ட விரும்பத்தக்கமணியும் ஒன்றற்கொன்று இடைநிலம்பட்டுச் சேய்நிலத்தினவாயினும் கோவைபொருந்தி அரியவிலையினையுடைய நல்ல அணிகலங்களைச்செய்யுங்கலத்து ஒரிடத்துத்தோன்றினாற்போல எக்காலும் அமைந்தோர் அமைந்தோர்பக்கத்தராவார் ; அமைதியில்லார் அமைதியில்லார்பக்கத்தராவார்.—எ - று.

சான்றோர்குழுவினைப்புகழ்வதொருத்தாகலின், அவர்க்கேற்ற உவமங்கூறினார். சாலாதார்க்கும் ஏற்றவுவமம் வருவித்துக்கொள்க. தொடைபுணர்ந்துதோன்றி யாங்கென இயையும் (உகஅ)

* 'கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பின் அதுவே உடனுயிர்நீக்கும் உரிமைத்தாயநட்பினைப்பயக்கும்' என்பது, திருக்குறள் எஅ - ம் அதிகாரம் நட்பு, ௫ - ம் பாட்டு, பரிமேலழகருரை.

† பிசிராந்தையாரைக் கண்டகண்ணனார் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(உகக.) உள்ளாற்றுக் கவலைப் புள்ளி நீழன்
முழூஉ வள்ளூர முணக்கு மன்ன
புலவுதி மாதோ நீயே
பலரா லத்தைநின் குறியிருக் தோரே.

திணையுந் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானைக் கருவூர்ப் பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதநாதனார் பாடியது.

இ - ள்.—யாற்றிடைக்குறையுட் புள்ளிப்பட்ட மரநிழற்கணிருந்து உடம்பாகிய முழுத்தசையை வாட்டும்வீர, நின்கருத்திற்கேற்ப நின்னோடு வடக்கிருந்தார் பலராதலான், யான் இதற்கு உதவாது பிற்பட்டதற்கு என்னை அவரோடுசொல்லி வெறுத்தி நீ.—எ - று.

யான் பிற்படவந்ததற்கு என்னைப்புலந்து என்னோடு சொல்லாடாதிருந்தாய் நீயென்றும், இவனுடனே வடக்கிருந்தோர்களும் எதிரேற்றுக்கொள்ளாமைநோக்கி நின்குறிப்பிற்கேற்பப் புலந்தார்பலரென்றுமுரைப்பினுமமையும். 'உள்ளாற்றுக் கவலை' என்பதற்கு வழிக்குள்ளாகிய நாற்சந்தியுங் கூடிய இடமென்றுமாம்; கவர்த்த வழிக்குள்ளென்றுரைப்பாருமுளர். அரசனோடு வடக்கிருந்து உயிர்நீத்த உள்ள மிகுதியான் மன்னவென்றார். (உகக)

(உஉ0.) பெருஞ்சோறு பயந்து பல்யாண்டு புரந்த
பெருங்களி றிழந்த பைதற் பாகன்
அதுசேர்ந் தல்கிய வழுங்க லாலை
வெளிற்பா ழாகக் கண்டுகலுழ்ந் தாங்குக்
(ரு) கலங்கினே னல்லனோ யானே பொலந்தார்த்
தேர்வண் கிள்ளி போகிய
பேரிசை மூதூர் மன்றங் கண்டே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானாகச்சென்று மீண்டுவந்து உறையூர்கண்டபொத்தியார் அழுது பாடியது.

இ - ள்.—பெரியசோற்றையுண்டாக்கிப் பலயாண்டுபாதுகாத்த பெரியகளிற்றையிழந்த வருத்தத்தினையுடையபாகன் அவ்வியானைசேர்ந்துதங்கிய இரக்கத்தை யுடையகூடத்தின்கட் கம்பம்வறிதேகிடக்கப் பார்த்துக் கலங்கினதன்மைபோல யான் இறந்துபடுதலின்றிக் கலங்கினேனல்லனோ, பொன்னாலியன்றமாலையை யுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் கிள்ளிபோகப்பட்ட பெரியபுகழினையுடைய பழைய உறையூரின்மன்றத்தைப்பார்த்து.—எ - று.

மூதூர்மன்றங்கண்டு கலங்கினேனல்லனோவெனக்கூட்டுக.

மன்றம் - நன்றுச் செண்டுவெளி. அழுங்கல் - முன்புள்ள ஆரவாரமுமாம். இறந்தென்றுசொல்லுதல் இன்மையால், போகியென்றார். (உஉ0)

(உஉக.) பாடுநர்க் கீத்த பல்புக ழன்னே
யாடுநர்க் கீத்த பேரன் பினனே

* இப்பாட்டினை, காஞ்சித்திணைக்குரிய மன் அடாதவந்த மன்னைக்காஞ்சிக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உச - ம் சூத்திரவுரை].

யறவோர் புகழ்ந்த வாய்கோ லன்னே
திறவோர் புகழ்ந்த திண்ணன் பினனே
ரு மகளிர் சாயல் மைந்தர்க்கு மைந்து
துகளறு கேள்வி யுயர்ந்தோர் புக்கி
லனைய னென்னு தத்தக் கோனை
நினையாக் கூற்ற மின்னுயி ருய்த்தன்று
பைத லொக்கற் றழீஇ யதனை
௧0 வைகம் வம்மோ வாய்மொழிப் புலவிர்
நனந்தலை யுலக மரந்தை தூங்கக்
கெடுவி னல்லிசை சூடி
நடுக லாயினன் புரவல னெனவே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவன் நடுகற்கண்டு அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பாடுநர்க்குக்கொடுத்த பலபுகழினையுமுடையன்; கூத்தர்க்குக்கொ
க்கப்பட்ட மிக்க அன்பினையுமுடையன்; அறத்திறமுடையோர்புகழப்பட்ட நீ
ற்குத்தக ஆராய்ந்தநடத்திய செங்கோலையுடையன்; சான்றோர்புகழப்பட்
திண்ணியநட்பினையுடையன்; மகளிரிடத்து மென்மையையுடையன்; வலியோ
ரிடத்து மிக்கவலியுடையன்; குற்றமற்றகேள்வியையுடைய அந்தணர்க்குப் பு
லிடம்; அத்தன்மையையுடையோனென்றுகருதாது அத்தகுதியையுடையோ
அவ்வாறுகருதாத கூற்றம் அவனது இனிய உயிர் கொண்டுபோயிற்று. அதனா
பையாப்புற்ற நம்முடையசுற்றத்தை அணைத்துக்கொண்டு அக்கூற்றத்தை வைவே
மாக வாரீர், மெய்யுரையையுடையபுலவீர், நல்ல இடத்தினையுடையவுலகம் துன்
மிக் கேடில்லாத நல்லபுகழ்ச்சிமாலையைச்சூடி நடப்பட்டகல்லாயினன் எம்மை
பாதுகாப்போனெனச்சொல்லி.—எ - று.

ஈத்தபுகழ் - ஈதலானுளதாகியபுகழெனவும், ஈத்தவன்பு - ஈத்தற்கு ஏதுவா
அன்பெனவுங்கொள்க.

வாய்மொழிப்புலவீர், அத்தக்கோனைக் கூற்றம் இன்னுயிருய்த்தது; அதனா
புரவலன் கல்லாயினனென ஒக்கல்தழீஇ அதனைவைகம் வம்மோவெனக்கூட்
வினைமுடிவுசெய்க.

சாயல் மைந்து புக்கிலென்பன - ஆகுபெயர். புக்கில் - வினைத்தொ
கேடென்பது, கெடுவெனக் குறைந்துநின்றது. (உஉ

(உஉஉ.) அழலவிர் வயங்கிழைப் பொலிந்த மேனி
நிழலினும் போகாநின் வெய்யோள் பயந்த
புகழ்சால் புதல்வன் பிறந்தபின் வாவென
வென்னிவ ணொழித்த வன்பி லாள
ரு வெண்ணா திருத்தலை யல்லை
யென்னிடம் யாதுமற் றிசைவெய் யோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனைத் தன்மகன்பிறந்தபின் பெயர்த்துச்சென்று பொத்தியார் எனக்கு இடந்தாவென்றுசொற்றது.

இ - ள்.—நிலாவிளங்கிய ஒளியையுடைய ஆபரணத்தாற்சிறந்த வடிவினை யுடையனாய் நின்கிழவினும் ஒருபொழுதுநீங்காத நீவிரும்பத்தக்கமனைவிபெறப் பட்ட புகழமைந்தபிள்ளையானவன் பிறந்தபின் வாவெனச்சொல்லி என்னை இவ் விடத்துநின்றும்போக்கிய என்னோடு உறவில்லாதவனே, நின்னோடு என்னிடை நட்பைக் கருதாதிருப்பையல்லை; புகழைவிரும்புவோய், நீ எனக்குக்குறித்தவிடம் யாது? சொல்லுவாயாக.—எ - று.

மற்று - அசை. அழல்போலப் பாடஞ்செய்யுமேனியெனினுமமையும். ()

(௨௨௩.) பலர்க்குநிழ லாகி யுலகமீக் கூறித்
தலைப்போ கன்மையிற் சிறுவழி மடங்கி
நிலைபெறு நடுக லாகியக் கண்ணு
மிடங்கொடுத் தளிப்ப மன்ற வுடம்போ
(௫) டின்னுயிர் விரும்புங் கிழமைத்
தொன்னட் புடையோர் தம்முழைச் செலினே.

திணையும் துறையும் அவை.

கல்லாகியும் இடங்கொடுத்தகோப்பெருஞ்சோழனை வடக்கிருந்தபொத்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—பலர்க்கும் அருளுடைமையான் நிழலையொத்து உலகத்தார் மிகுத் துச்சொல்ல உலகத்தையாளுந் தன்மை முடியச்செலுத்துதற்கு மறமைமையின்மை த்தலால் முடிவுபோகாமையின் வடக்கிருத்தற்குவகுத்த சிறிய இடத்தின்கணிரு ந்து உயிர்நீத்தவின்நிலைபெறநடப்பட்ட கல்லானவிடத்தும் இடங்கொடுத்தளிப்பர், நிச்சயமாக; உடம்போடு இனியவுயிர்விரும்புமாறுபோல விரும்புமுரிமையையு டைய பழையதாகிய நட்பையுடையோர் தம்மிடத்தேசெல்லின்.—எ - று.

மீக்கூறியென்பது, மீக்கூறவெனத்திரிக்கப்பட்டது; ஆனைகூறியென்றுமாம்.

தொன்னட்புடையோர்தம்முழைச்செலின், இடங்கொடுத்தளிப்பவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அவன் நட்பினை வியந்துகூறியது. (௨௨௩)

(௨௨௪.) அருப்பம் பேணா தமர்கடந் ததூஉந்
துணைபுண ராயமொடு தசும்புடன் றொலைச்சி
யிரும்பா ணொக்கற் கடும்பு புரந் ததூஉ
மறமறக் கண்ட நெறிமா ணவையத்
(௫) துறைநகற் கறியுநர் முன்னுறப் புகழ்ந்த
தூவியற் கொள்கைத் துகளறு மகளிரொடு

பரிதி யுருவிற் பல்படைப் புரிசை
வெருவை நுகர்ச்சி யூப நெடுந்தூண்
வேத வேள்வித் தொழின்முடித் ததூஉ

௧௦ மறிந்தோன் மன்ற வறிவுடை யாளன்
னிறந்தோன் றானே யளித்திவ் வுலக
மருவி மாறி யஞ்சுவரக் கடுகிப்
பெருவறங் கூர்ந்த வேனிற் காலைப்
பசித்த வாயத்துப் பயனிரை தருமார்
௧௫ பூவாட் கோவலர் பூவுட னுதிரக்
கொய்துகட் டழித்த வேங்கையின்
மெல்லியன் மகளிரு மிழைகளைந் தனரே.

திணையும் துறையும் அவை.
சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது

இ - ள்.—அரிய அரண்களைப் பாதுகாவாது போரைச்செய்தழித்ததூஉம் தலையாய்க்கூடிய இனத்துடனேயுங்கூட மதுக்குடங்களைச் சோறுகர்க்குத்தொலைத்துப் பெரிய பாண்சுற்றமாகியசுற்றத்தைப் பாதுகாத்ததூஉம் அறத்தைத்தெளியவுணர்ந்த ஒழுக்கம் மாட்சிமைப்பட்ட அந்தணரது அவைக்களத்தின்கண் வேள்விக்குரிய முறைமையை நன்றாகவறியுஞ்சடங்குகள் அம்முறைமையை முன்னின்றுகாட்டப் பலராலும்புகழப்பட்ட தூய இயல்பையுடைத்தாகிய கற்பொழுக்கமாகிய கொள்கையையுடைய குற்றந்தீர்ந்த குலமகளிரோடு வட்டமாகியவடிவினையுடைத்தாகிய பலபடையாகச்செய்யப்பட்ட மதிலாற்சூழப்பட்ட வேள்விச்சாலையுட் பருந்துவிழுங்குவதாகச்செய்யப்பட்டவிடத்து நாட்டிய யூபமாகிய நெடிய கம்பத்து வேதத்தாற்சொல்லப்பட்ட வேள்வியினைச்செய்துமுடித்ததூஉமாகிய இவற்றானுயபயனை யறிந்தநிச்சயமாக அறிவினையுடையோன்; அவன்றான் றுஞ்சினன்; ஆதலால், இனி இவ்வுலகம் இரங்கத்தக்கது; அருவிநீர்மறுத்து உலகத்தாரஞ்சும்பரிசு வெம்மையுற்றுப் பெரிய வற்கடமிக்கவேனிற்காலத்துப் பசித்த ஆயமாகியபயன்படும் ஆனிரையை இரக்ஷித்தல்செய்வாராகக் கூர்மைபொருந்திய கொடுவாளாற் கோவலரானவர்கள் பூக்களுடனேயுதிரக் கொம்புகளைக்கழித்து அதன்றழைச்செறிவை யழித்த வேங்கையினையொப்ப மெல்லிய இயல்பினையுடைய உரிமைமகளிரும் அருங்கலவணிமுதலவாகிய அணிகலனையொழித்தார்.—எ - று.

முறைநற்கறியுநர் முன்னுற வேள்வித்தொழின்முடித்ததூஉமெனவியையும். எருவையென்றது, பருந்தாகச்செய்யப்பட்டவடிவினை.

அறிவுடையாளனிறந்தான்; மகளிரும் இழைகளைந்தனர்; இவனையிழந்தவுலகம் அளித்தெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

எருவைநுகர்ச்சியென்று பாடமோதுவாருமுளர். 'ஆயத்துப்பயனிரை' என்பதற்கு ஆயத்திற்குப்பயனாகிய இரையெனினுமமையும். (௨௨௪)

(௨௨௫.) தலையோர் நுங்கின் றீஞ்சேறு மிசைய
விடையோர் பழத்தின் பைங்கனி மாந்தக்

கடையோர், விடுவாய்ப் பிசிரொடு சுடுபிழுக்கு நுகர
நிலமலர் வையத்து வலமுறை வளைஇ
ரு வேந்துபீ டழித்த வேந்துவேற் றானையொ

டாற்ற லென்பதன் றோற்றங் கேளினிக்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
முள்ளுடை வியன்காட் டதுவே நன்றுஞ்
சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி கேட்குவன் கொல்லென
கய இன்னிசைப் பறையொடு வென்றி நுவலத்
தூக்கணங் குரீஇத் தூங்குகூ டேய்ப்ப
வொருசிறைக் கொளீஇய திரிவாய் வலம்புரி
ஞாலங் காவலர் கடைத்தலைக்
காலைத் தோன்றினு நோகோ யானே.

திணையும் துறையும் அவை.
சோழன் நலங்கிள்ளியை ஆலந்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—முன்செல்லும் தூசிப்படையோர் பனையின்கணுளதாகிய நுங்கினது இனிய சுறிவையயில, இடைச்செல்வோர் பழத்தினது செவ்விக்கனியை நுகர, பின்செல்வோர் நீங்கியவாயையுடைய பிசிருடனே சுடப்பட்ட கிழங்கினை நுகர இப்படியொழுக்குடைத்தாகி இடமகன்ற உலகத்து வலமுறையாகச்சூழ்ந்து மன்னரை வலிகெடுத்த மேம்பட்டவேலையுடைய சேனையுடனேகூடிய வலியென்றுசொல்லப்பட்ட வினைவை இனிக் கேட்பாயாக; கள்ளியோங்கிய களர்நிலமாகிய பாழ்பட்டவிடத்து முள்ளுடைத்தாகிய பெரிய புறங்காட்டின்கண்ணதாயிற்று; பெரிதும் சேட்சென்னிநலங்கிள்ளி கேட்பான்கொல்லோவென அஞ்சி இனிய ஓசையையுடைய முரசுடனே வெற்றியைச்சொல்லாநிற்க முன்பு தூக்கணங்குருவியினது தூங்கப்பட்ட கூட்டையொப்ப ஒருபக்கத்தேதூக்கப்பட்ட வலத்திரிலைபுரிந்த திரிந்தவாயையுடையசங்கம் இப்பொழுது உலகங்காக்கும் அரசரது வாயிலிடத்தே பள்ளியெழுச்சிக்காலத்தேதோன்றினும் அதனைக்கேட்டு இறந்துபடாது கோமளவினேனாயினேன்.—எ - று.

முன்பு நலங்கிள்ளிசேட்சென்னி கேட்குவன்கொல்லென ஒருசிறைக்கொளீஇய வலம்புரி இன்றுவென்றிநுவலாநிற்கப் பறையொடு காலைத்தோன்றினும் யானோவேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கேளினியென்றது, நெஞ்சினை. வென்றிநுவலாவென்றும், காலைத்தோன்றினவென்றும் பாடமோதுவாருமுளர். (உஉரு)

(உஉகூ.) செற்றன் றாயினுஞ் செயிர்த்தன் றாயினு
முற்றன் றாயினு முய்வின்று மாதோ
பாடுநர் போலக் கைதொழு தேத்தி

பிரங்கன் றாகல் வேண்டும் பொலந்தார்
௫ மண்டமர் கடக்குந் தானைத்
திண்டேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை மாறோக்கத்து நப்பசலையார் பாடியது.

இ - ள்.—தன்மனத்துள்ளே சினங்கொண்டதாயினும் வெளிப்படநின்று வெகுண்டதாயினும் கூற்றநின்று கையொடுமெய்தீண்டிவருத்திற்றாயினும் அதற்குப் பிழைத்தலுண்டாகாது; பாவைபோலத் தோன்றிநின்ற கையாற்றொழுது வாழ்த்தி இரந்து உயிர்கொண்டதாகல்வேண்டும்; பொன்னாலியன்றமாலையினையும் மண்டியபோரின்கண் எதிர்நின்றுவெல்லும் படையினையும் திண்ணியதேரினையுமுடைய வளவனைக்கொண்டகூற்று.—எ - று.

பொலந்தார்வளவனெனவியையும்.

கூற்றமிரந்ததாகல்வேண்டும்; இம்மூன்றினுள் ஒன்றுசெய்யினும் பிழைப் பின்றெனக்கூட்டுக.

இஃது, அவனாண்மைமிகுதியினையும் வன்மையினையும் வியந்து இரங்கிக் கூறியவாறு. (௨௨௬)

(௨௨௭.) நனிபே தையே நயனில் கூற்றம்
விரகின் மையின் வித்தட் டுண்டனை
இன்னுங் காண்குவை நன்வா யாகுதல்
ஒளிறுவாண் மறவருங் களிறு மாவுங்
௫ குருதியங் குருஉப்புனற் பொருகளத் தொழிய
நாளு மானான் கடந்தட் டென்றுநின்
வாடுபசி யருத்திய பழிதீ ராற்றல்
நின்னோ ரன்ன பொன்னியற் பெரும்பூண்
வளவ னென்னும் வண்டுமூசு கண்ணி
௧௦ இனையோற் கொண்டனை யாயின்
இனியார் மற்றுநின் பசிதீர்ப் போரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை ஆடுதுறைமாசாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—மிகவும் அறிவுடையையல்லை; ஈரமில்லாத கூற்றமே, நினக்குப் போவதொருவிரகில்லாமையினுன் மேல் விளைந்து பயன்படும்விதையைக் குற்றி யுண்டாய்; ஆயின் நினக்கு இவ்வாறுசொல்லியவார்த்தை நல்லமெய்யாதல் இன்னு முன்காண்பை; ஒளிவிளங்கிய வாட்போராவல்ல வீரரும் யானையுங்குதிரையும் உதிரமாகிய நிறமுடைய அழகியநீர்மிக்க போர்க்களத்தின்கண்மாய நாடோறும் அமையாதும் எதிர்நின்றுகொன்று நாடோறும் நினதுமெய்வாடுதற்கேதுவாகிய

பரிசிற்கு கூட்டிய வசையற்ற வலிமையுடைய கொலைத்தொழிலுக்கு நின்றொத்த பொன்னணியன்ற பேரணிகலத்தையுடைய வளவனென்று சொல்லப்படுகின்ற வண்கேள்மொய்க்கப்படுங்கண்ணிமையுடைய இத்தன்மையினையுடையோனை நீ கொண்டாயாயின், இனி நின்பரிசையைக்கேட்போர் யார் சொல்லுவாயாக.—எ-று.

கூற்றமே, இத்தன்மையோனைக் கொண்டாயாயின், நின் பசியைத்தீர்ப்போர் இனி யார்? விரகின்மையின் வித்தட்டுண்டனை; கவ்வாயாகுதல் இன்றுங்காலனைக் குலைமென்க்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கவம் - வியாயமுகாம்.

(உஉ௬)

புறநானூறு மூலமும் உரையும். உஉஎ.

(உஉஅ.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே
இருடிணிந் தன்ன குருஉத்திரட் பருஉப்புகை
யகலிரு விசும்பி னூன்றுஞ் சூளை
நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே
(ந) யளியை நீயே யாங்கா குவைகொ
னிலவரை சூட்டிய நிவணை நீர் தானைப்
புலவர் புகழ்ந்த பொய்யா நல்லிசை
விரிகதிர் ஞாயிறு விசும்பிவர்ந் தன்ன
சேண்விளங்கு சிறப்பிற் செம்பியர் மருகன் *
கo கொடிநுடங்கு யானை நெடுமா வளவன்
றேவ ருலக மெய்தினன் ஆதலி
னன்னோற் கவிகுங் கண்ணகன் றாழி
வனைதல வேட்டனை யாயி னெனையதூஉ
மிருநில மிகிரியாப் பெருமலை
கரு மண்ணு வனைத லொல்லுமோ நினக்கே.

திணை - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

அவனை *ஐயூர்முடவனார் பாடியது.

ஆனந்தப்பையுளாவது:—

†" விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்தயங் கின்று."

இ - ள்.—அடிகலம்வனையும் வேட்கோவே, அடிகலம்வனையும் வேட்கோவே, இருள்நீங்கி ஒரிடத்தேசெறிந்தாலொத்தாற்போன்ற நிறமுடைத்தாய்த் திரண்ட மிக்க புகை அகலிய பெரிய ஆகாயத்தின்கட்சென்றுதங்கும் சூளையையுடைய அகலிய இடத்தினையுடைய பழைய ஊரின்கட் கலம்வனையுமவேட்கோவே, இரங்கத்தகுவை நீ, என்னாவருத்தமுறுவதான், நிலவெல்லையின்கண்பரப்பிய மிக்க பெரியசேனையினையுடைய அறிவுடையோர்புகழ்ந்த பொய்யாதநல்லபுகழினையும் பரந்தகதிரினையுமுடைய ஆதித்தன் வானத்தின்கண்பரந்தாலொத்த செய்மைக்கண்ணே விளங்

கும் தலைமையையுடைய செம்பியனாமட்பிறுன்னான், கொடிகள் நுடங்காநின்ற யானையினையுடைய மிகப்பெரியவளவன், அவன் தேவருடையவின்றுவகத்தை யடைந்தானாகலான், அப்பெற்றிப்பட்டோனைக் கவிக்கும் இடமகன்றதாழியை வனைதலை நீவிரும்பினுயாயின் எப்படியும் பெரியநிலவட்டம் உருளியாகப் பெரிய மேருமலை மண்ணுக வனைய இயலுமோ இயலாதன்றே நினக்கு.—ஈ - து.

அடுக்கு - விரைவின்கண்வந்தது.

கலஞ்செய்கோவே, வளவன் தேவருலகமெய்தினனாதலால், அவனைக் கவிக்குந்தாழிவனைதல் வேட்டனையாயின் இருநிலந்திகிரியாக மாமேரு மண்ணுக வனைத

* உறையூர்முடவனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், கக.

உஅ

சொல்லுமோ? ஒல்லாமையின் யாங்காகுவை; நீ இரங்கத்தக்காயெனக்கூ
வினைமுடிவுசெய்க.

இது, சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதலின், ஆனந்தப்பையுளாயிற்று. (உ௦.

(உஉகூ.)*ஆடிய லழற்குட்டத்
தாரிரு ளரையிரவின்
முடப்பனையத்து வேர்முதலாக்
கடைக்குளத்துக் கயங்காயப்
௫ பங்குனி யுய ரழுவத்துத்
தலைநாண் மீ னிலைதிரிய
நிலைநாண் மீ னதனெதிரேர்தரத்
தொன்னாண் மீன் றுறைபடியப்
பாசிச் செல்லா தூசி முன்னு
க௦ தளக்கர்த் திணை விளக்காகக்
கனைஎரி பரப்பக் காலெதிர்பு பொங்கி
யொருமீன் வீழ்ந்தன்றால் விசும்பி னானே
அதுகண், டியாமும் பிறரும் பல்வே றிரவலர்
பறையிசை யருவி நன்னாட்டுப் பொருந
க௫ னோயில னாயி னன்றுமற் றில்லென
வழிந்த நெஞ்ச மடியுளம் பரப்ப
வஞ்சின மெழுநாள் வந்தன் றின்றே
மைந்துடை யானை கைவைத் துறங்கவும்
திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் துருளவும்

உ0 காவல் வெண்குடை கால்பரிந் துலறவுங்
காலியற் கலிமாக் கதியின்றி வைகவு
மேலோ ருலக மெய்தின னாகலி
னொண்டொடி மகளிர்க் குறுதுணை யாகித்
தன்றுணை யாயம் மறந்தனன் கொல்லோ
உரு பகைவர்ப் பிணிக்கு மாற்ற லசைவர்க்
களந்துகொடை யறியா வீகை
மணிவரை யன்ன மாஅ யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

---

* இப்பாட்டு, பாடாண்டிணையாது காண்மீனை வீழ்மீன் கவித்தலைமைப்படக் கூறப்பட்டதென்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கூசு - சூத்திரவுரை].

*கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை இன்னநாளிற்றுஞ்சுமெனை அஞ்சி, அவன்றுஞ்சியவிடத்துக் கூடலூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—மேடவிராசிபொருந்திய கார்த்திகைநாளின்முதற்காலின்கண் நிறைந்த இருளையுடைய பாதிராவின்கண் முடப்பனைபோலும்வடிவையுடைய அனுடநாளின் அடியின் வெள்ளிமுதலாகக் கயமாகிய குளவடிவுபோலும்வடிவையுடைய புனர்பூசத்துக்கடையின்வெள்ளி எல்லையாகவிளங்கப் பங்குனிமாதத்தினது முதற்பக்கத்தின்கண் உச்சமாகிய உத்தரம் அவ்வுச்சியினின்றும்சாய அதற்கு எட்டாமீனாகியமூலம் அதற்கெதிரே எழாநிற்க அந்த உத்தரத்திற்கு முன்செல்லப்பட்ட எட்டாமீனாகிய மிருகசீரிடமாகியநக்ஷத்திரம் துறையிடத்தேதாழக் கீழ்த்திசையிற் போகாது வடதிசையிற்போகாது கடலாற்சூழப்பட்டபூமிக்கு விளக்காக முழங்காநின்ற தீப்பரக்கக் காற்றாற்பிதிர்த்தெரிந்து ஒருமீன்வீழ்ந்தது, வானத்தினின்றும்; அதனைப்பார்த்து யாமும்பிறருமாகிய பல்வேறுவகைப்பட்ட இரவலர் எம்முடைய பறையொலிபோலும் ஒலியையுடைய அருவியையுடைய நல்லமலைநாட்டுக்குவேந்தனாகியவன் நோயையுடையனல்லனாகப்பெறின் அழகிதென இரங்கிய நெஞ்சத்துடனே மடிந்தவுள்ளம் பரப்ப யாம் அஞ்சினேம்; அஞ்சினபடியே எழாநாள் வந்ததாகலின் இன்று, வலியையுடையயானை கையை நிலத்தேயிட்டுவைத்துத் துஞ்சவும் திண்ணிய வாராற்பிணிக்கப்பட்டமுரசம் கண்கிழிந்துருளவும் உலகிற்குக் காவலாகிய வெண்கொற்றக்குடை கால்துணிந்து உலறவும் காற்றுப்போலுமியல்பையுடைய மனஞ்செருக்கிய குதிரைகள் கதியின்றிக்கிடக்கவும் இப்படிக்கிடக்கத் தேவருலகத்தையடைந்தான்; ஆகையாலே, ஒள்ளியவளையையுடைய மகளிர்க்கு மேவப்பட்டதுணையாகித் தனக்குத்துணையாகிய மகளிரையும் மறந்தான்கொல்லோ; பகைவரைப்பிணித்துக்கொள்ளும் வலியையும் நச்சியோர்க்கு அளந்துகொடு

த்தலறியாத வண்மையையுமுடைய நீலமலைபோலும்மாயோன்.—எ - று.

மன்னும், இல்லும் - அசை. கயத்தக்குளக்கரையென்க. நற்றிசையாகிய கிழக்கும்வடக்குஞ்செல்லாது நீத்திசையாகியதெற்கும் மேற்குமாகிய ஒருதிசைக்கண் வீழ்ந்ததென்று ஆம்; அன்றி வடக்கும்கிழக்குஞ்செல்லாதெனவே வடகிழக்கேவீழ்ந்ததென்றுமாம். பட்டவென்றல் இன்னாமையிற் கைவைத்தறங்கவும் கண்கிழித்தருளவும் கால்பரித்தலறவும் கதியின்றிவைகவுமெனத் தகுதிபற்றிகூறப் பட்டன.

மாயோன் மகளிர்க்குறுதுணையாகித் தன்றுணையாயம் மறந்தனனே இல்லையோ யாம் மறவாநிலைமையமாயினமென இரங்கிக்கூறியவாறு.

“அஞ்சிலமெழுநாள்வந்தன்றின்றெனை” என்பதூஉம் பாடம். (உஉக)

(உ௩௦.) கன்றம ராயங் கானத் தல்கவும்
வெங்கால் வம்பலர் வேண்டுபுலத் துறையவும்

---

* ‘கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்ற வழி, அரசனென்பதோர்சாதியும், சேரமானென்பது ஒருகுடியும், வேழநோக்கின யுடையானென்பதோர்வடிவும், சேயென்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலி-

ரும்பொறையென்பதொருசிறப்புப்பெயரும்’ என்பது, திருக்குறள், ௩௬ - ம் அதிகாரம், மெய்யுணர்தல், ௫ - ம்பாட்டு, பரிமேலழகருரை.

பொன்புனை திகிரியிற் பொய்யா கியரோ
௫ விரும்பா ணொக்கற் றலைவன் பெரும்பூட்
போரடு தானை யெவ்வி மார்பி
னெஃகுறு விழுப்புண் பலவென
வைகுறு விடிய லியம்பிய குரலே.

திணையும் துறையும் அவை.

வேள் எவ்வியை வெள்ளெருக்கிலையார் பாடியது.

இ - ள்.—பொய்யாகுக; பொய்யாகுக; பரந்த அடியினையுடையயானையைப் பரிசிலர்க்குக் குறைவறக்கொடுக்கும் சீர்மைபொருந்திய வலியமுயற்சியையுடைய அகுதையிட்டது உளதாகிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட ஆழிபோலப் பொய்யாகுக; பெரியபாண்சுற்றத்திற்குமுதல்வன், பேரணிகலத்தினையுடைய போரின்கட்கொல்லும் படையினையுடைய எவ்வியதுமார்பின்கண் வேல்தைத்த சிறந்தபுண் பலவென வைகுதலுற்ற விடியற்காலத்துச்சொல்லிய வார்த்தை.—எ - று.

திகிரியென்றது, திகிரிதைத்ததென்றுபிறந்த வார்த்தையை. பொன் - ஈண்டு இரும்பு. அடுக்கு - விரைவின்கண்வந்தது. பெரும்பூண்மார்பென இயையும்.

இயம்பிவருதல் பொய்யாகியரெனக்கூட்டுக. (௨௩௩)

(௨௩௪.) நோகோ யானே தேய்கமா காலை
பிடியடி யன்ன சிறுவழி மெழுகித்
தன்னமர் காதலி புன்மேல் வைத்த
வின்சிறு பிண்டம் யாங்குண் டனன்கொ
௫ லுலகுபுகத் திறந்த வாயிற்
பலரோ டுண்டன் மரீஇ யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நோவக்கடவனே யான்; எனதுவாழ்க்கடவ மிக்கான் மாய்வதாக; பிடியினது அடிபோன்ற சிறிய இடத்தினைமெழுகித் தன்னைமேவப்பட்ட காதலி புன்மேல்வைக்கப்பட்ட இனியசிறியபிண்டத்தை எவ்வாறுண்டான்கொல்லோ? உலகத்தார்யாவரும் புகும்பரிசு திறந்தவாயிலையுடைய பலரோடுங்கூடி உண்டலைமருவியோன்.—எ - று.

இன்சிறுபிண்டமென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

பலரோடுண்டலைமரீஇயோன் பிண்டம் யாங்குண்டனன்கொலெனக்கூட்டுக.

(௨௩௫.) சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே
பெரியகட் பெறினே
யாம்பா டத்தான் மகிழ்ந்துண்ணு மன்னே
சிறுசோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே
௫ பெருஞ்சோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே

யென்பொடு தடிபடு வழியெல்லா
மெமக்கீயு மன்னே
யம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந்
தானிற்கு மன்னே
௧௦ நரந்த நாறுந் தன்கையாற்
புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே
யருந்தலை யிரும்பாண ரகன்மண்டைத் துளையுரீஇ
யிரப்போர் கையுளும் போகிப்
புரப்போர் புன்கண் பாவை சோர
௧௫ வஞ்சொ னுண்டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்
சென்றுவீழ்ந் தன்றவ னருநிறத் தியங்கிய வேலே
யாசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
வினிப்பா டுநரு மில்லைப் பாடுநர்க்
கொன்றீ குநரு மில்லைப்
௨௦ பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்

சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
றீயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமானஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—சிறிய அளவினையுடைய மதுவைப்பெறின் எங்களுக்குத்தருவன்; அதுகழிந்தது! பெரிய அளவினையுடையமதுவைப்பெற்றானாயின் அதனை யாமுண்டுபாட எஞ்சியமதுவைத் தான்விரும்பியுண்பான்; அதுகழிந்தது! சோறு எல்லார்க்கும்பொதுவாதலாற் சிற்றளவினையுடைய சோற்றின்கண்ணும் மிகப்பல கலத்தோடேகூட உண்பன்; அதுகழிந்தது! மிக்க அளவினையுடைய சோற்றின் கண்ணும் மிகப்பலகலத்தோடேகூட உண்பன்; அதுகழிந்தது! என்போடுகூடிய ஊன்றடியுளதாகிய இடமுழுதும் எங்களுக்கு அளிப்பன்; அதுகழிந்தது! அம் போடுவேல்தைத்து உருவுமிடமாகிய போர்க்களமுழுதும் தான்சென்றுநிற்பன்; அதுகழிந்ததே! தான்காதலிப்பார்க்கு மாலைசூட்டுதலான் நரந்தப்பூநாறும் தன்னுடையகையால் தான் அருளுடைமையிற் புலால்நாறும் எம்முடையதலையைத்தடவுவன்; அதுகழிந்ததே! அரியதலைமையையுடைய பெரியபாணரது அகலியமண்டையின்கண் துளையையுருவி இரப்பவர்கையுளும்தைத்துருவித் தன்னாற்புரக்கப்படும் சுற்றத்தாரது புல்லியகண்ணிற் பாவை ஒளிமழுங்க அழியசொல்லை ஆராயும் நுண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய அறிவினையுடையோர்நாவின்கண்ணே போய் வீழ்ந்தது, அவனது அரியமார்பத்தின்கண்தைத்தவேல். எமக்குப் பற்றாகிய எம்மிறைவன் எவ்விடத்துள்ளான்கொல்லோ? இனிப் பாடுவோருமில்லை; பாடுவோர்க்கு ஒன்றீவாருமில்லை; குளிர்ச்சியையுடைய நீரையுடையதுறையின்கட் பகன்றையினது தேனைப்பொருந்திய பெரியமலர் பிறராற்சூடப்படாதுகழிந்தாற்போலப் பிறர்க்கு ஒருபொருளைக்கொடுக்காது மாய்ந்துபோமுயிர் மிகப்பல.—எ - று.

அவன்றைத்த உருவியவேல் அவனுக்கு இறந்துபாட்டைச்செய்தலோடே பாணர்முதலாயினோர்க்கும் இறந்துபாட்டினைச்செய்தலான் ஒருகாலத்தே யாவரிடத்தும்தைத்ததென்றுரைக்கக்கொள்க. மன் - கழிவின்கண்வந்தது. (௨௩௫)

(௨௩௬.) கலையுணக் கிழிந்த முழவுமருள் பெரும்பழஞ்
சிலைகெழு குறவர்க் கல்குமிசை வாகு
மலைகெழு நாட மாவண் பாரி
கலந்த கேண்மைக் கொவ்வாய் நீயெற்
௫ புலந்தனை யாகுவை புரந்த யாண்டே
பெருந்தகு சிறப்பி னட்பிற் கொல்லா
தொருங்கு வரல்விடாஅ தொழிகெனக் கூறி
யினையை யாதலி னினக்கு மற்றியான்
மேயினே னன்மை யானே யாயினு
௧௦ மிம்மை போலக் காட்டி யும்மை
யிடையில் காட்சி நின்னோ
டுடனுறை வாக்குக வுயர்ந்த பாலே.

திணை - அது ; துறை - கையறுநிலை.

வேள்பாரிதுஞ்சியவழி மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்படுத்து வடக்கிருந்தகபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—மூசக்கலையெழித்துண்டொழிந்த முழவுபோலும் பெரியபலாப்பழம் வில்லையுடையகுறவர்க்கு அதன்பெருமையாற் சிலகாலைக்கு இட்டுவைத்துண்ணு மூணவாம் மலையையுடையநாட்டையுடையோய், பெரியவண்மையையுடையபாரி, நீயும்யானுங்கலந்தநட்பிற்குப் பொருந்த ஒழுகாயாய் நீ என்னை வெறுத்தாயாகக் கடவை, நீ எனக்கு உதவிசெய்த யாண்டேனும் ; பெருமைதக்க தலைமையினை யுடைய நட்பிற்குப்பொருந்தாமல் யானும் நின்னோடு கூடப்போதுதற்கு இசை யாது நீ ஈண்டுத்தவிர்கவெனச்சொல்லி இப்படி வேறுபட்டதன்மையையுடையை யாதலின், நினக்கு யான் பொருந்தினேனல்லாமையான். இங்ஙனம்பொருந்திற் றிலேனாயினும் இப்பிறப்பின்கண் நீயும்யானுங்கூடி இன்புற்றிருந்தவாறுபோலக் காட்டி மறுபிறப்பினும் இடைவிடாத காட்சியினையுடையநின்னோடு கூடிவாழ்தலை உயர்ந்தவிதி கூட்டுவதாக.—எ - று.

உலந்தயாண்டென்றுபாடமாயின், கழிந்தயாண்டென்க. மற்று - அசைநிலை.

(உஙஎ.) நீடுவாழ் கென்றியா னெடுங்கடை குறுகிப்
பாடி நின்ற பசிநாட் கண்ணே
கோடைக் காலத்துக் கொழுநிழ லாகிப்
பொய்த்த லறியா வுரவோன் செவிமுதல்
ரு வித்திய பனுவல் விளைந்தன்று நன்றென
நச்சி யிருந்த நசைபழு தாக
வட்ட குழிசி யழற்பயந் தாஅங்

களியர் தாமே யார்க வென்ன
வறனில் கூற்றந் திறனின் றுணிய
கo ஊழி னுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்
வாழைப் பூவின் வளைமுறி சிதற
முதுவா யொக்கற் பரிசில ரிரங்கக்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
வெள்வேல் விடலை சென்றுமாய்ந் தனனே
கரு யாங்கது நோயின் றாக வோங்குவரைப்
புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றிரை பிழைப்பி
னெலிபார்த் தொற்றா தாகு மலிதிரைக்
கடன்மண்டு புனலி னிழுமெனச் சென்று
நனியுடைப் பரிசிற் றருக
உo மெழுமதி நெஞ்சே துணிபுமுன் னுறுத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

வெளிமானுழைச்சென்றார்க்கு அவன்றுஞ்ச இளவெளிமான்சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ள்.—நெடுங்காலம்வாழ்வாயாகவென்று யான் நெடியவாயிலையணுகிப்

பாடுகின்ற பரிசிலையுடையகாலத்தின்கண்ணே, கோடையான்வெம்மையுற்றபொழுதின்கண் அடைந்தார்க்குக் கொழுவியநிழலைப்போன்று யார்கண்ணும்பொய்கூறுதலறியாத அறிவையுடையோனது செவியிடத்து நல்லோர்விதைத்த கேள்வியாகிய பயிர் நன்றாகவிளைந்ததெனநினைத்துப் பரிசிலைவிரும்பியிருந்த அவ்விருப்பம் பயனில்லையாக அடப்பட்டபானையினின்றும் சோறின்றி எரி புறப்பட்டாற்போல அளிக்கத்தக்கார் உண்பாராகவென்றுகருதாத அறமில்லாதகூற்றம் கூறுபாடின்றி அவனுயிரைக்கொள்ளத்துணிய முறையான் வெய்தாக மார்பின்கண் அறைந்துகொண்டமகளிர் கையிலணிந்த வளைகளின்முறிகள் வாழைப்பூப்போலச் சிதற முதியவாக்கினையுடைய சுற்றத்தோடுகூடிய பரிசிலராகக் கள்ளியோங்கிய களர்நிலமாகிய பாழ்பட்டபுறங்காட்டிடத்துக்கண் வெளியவேலையுடையவீரன்போய் இறந்துபட்டான்; கூற்றம் நோயின்றியிருப்பதாக; உயர்ந்தமலையிடத்துப் புலிபார்த்துவீழ்த்த களிறாகிய இரைதப்பின் தனக்கு இரையாதற்குப்போதாத எலியைப் பார்த்துவீழ்த்தாதாகும்; மிக்க திரையையுடைய கடலின்கண்மண்டிய ஆற்றுநீர்போல விரையப்போய் மிகுதியையுடைத்தாகியபரிசிலைக்கொண்டுவருவேமாக, எழுந்திராய்நெஞ்சே, தெளிவுவை முன்னிட்டுக்கொண்டு.—எ - று.

வைசயமுதாக அழற்பயந்தாக்குக் கூற்றந்துணிய விடலைமாய்ந்தனனெனவும், மகளிர்வளைமுறி வாழைப்பூவிற்சிதறவெனவும், அளிபுமுக்குந்துறந்த நெஞ்சமே எழுவெனவுங்கூட்டுக.

நோயின்றாகவென்றது, குறிப்பிற்றோன்றல். 'ஆங்கதுநோயின்றாக' என்றது, இளவெளிமான் சிறிதுகொடுப்ப அதனை இகழ்ந்துகூறியதென்பாருமுளர். 'புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றிரை பிழைப்பின், எலிபார்த் தொற்றா தாகும்' என்

துறையும் - இவன்பின்சென்றபரிசிலன் தொழுமைநோக்கின்றது. 'வளைஇ யுருப் பெருக்கிய மகளிர்' என்றேற்றி, விதிவைவெறப்ப வருக்கியமகளிரென்றனாப்பிழையையும். (உ௩

(உ௩அ.) கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த
செவிசெஞ் சேவலும் பொகுவலும் வெருவா
வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடிப்
பேஎ யாயமொடு பெட்டாங்கு வழங்கும்
ரு காடுமுன் னினனே கட்கா முறுநன்
றொடிகழி மகளிரிற் றொல்கவின் வாடிப்
பாடுநர் கடும்பும் பையென் றனவே
தோடுகொண் முரசங் கிழிந்தன கண்ணே
ஆளில், வரைபோல் யானையு மருப்பிழந் தனவே
௧0 வெந்திறற் கூற்றம் பெரும்பே துறப்ப

வெந்தை யாகுத லதற்பட லறியே
னந்தோ வளியேன் வந்தனென் மன்ற
வென்னா குவர்கொலெற் றுன்னி யோரே
மாரி யிரவின் மரக்கவிழ் பொழுதி
கரு னொரு ருற்ற நெஞ்சமொ டோராங்குக்
கண்ணி லூமன் கடற்பட் டாங்கு
வளையளந் தறியாத் தினையரு நீத்தத்
தவல மறுகழி மறுகலிற்
றவலே நன்றுமற் றகுதியு மதுவே.

திணையும் துறையும் அவை.

வெளிமான் துஞ்சியபின் அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பிணமிட்டுப்புதைக்கப்பட்ட கவிக்கப்பட்ட செய்யதாழியின
ருவிந்தபுறத்தேயிருந்த செவிசிவந்த கழுகின்சேவலும் பொகுவலென்னுமபுன்
அஞ்சாவாய் வாய்வலிய காக்கையும் கோட்டானும் கூடிப் பேயினத்துடனே தா
விரும்பியவழியேயியங்கும் சுகோட்டைத் தலைப்பட்டான், வீரபானத்தைக்காமு
வான்; அவனுடைய வினைகழிக்கப்பட்ட உரிமைமகளிரைப்போலப் பழைய அழ
தொலைந்து பாவோசைதசுற்றும் ஒளிமழுங்கின; தொகுதிகொண்டமுரசங்களு
கண்கிழிந்தன; பாகர்முதலாயின ஆளில்லாத மலைபோன்ற யானைகளும் மருப்பி
ந்துவிட்டன; இவ்வாறு வெவ்வியதிறலையுடையகூற்றம் பெரிய இறந்துபாட்
வந்துவிப்ப வென்னிறைவன்?......... அவ்விறந்துபாட்டிலேபடுதலை அறியேனு
ஐயோ! அளித்தலையுடையேன் வந்தேன்; நிச்சயமாக என்னையாமுறவர்கொ
லோ என்னையடைக்கத்தற்றத்தார்! மழையையுடைய இரவின்கண் மரக்கலங்க
ழ்ந்தகாலத்துப் பொறுத்தற்கரியதுன்பமுற்றநெஞ்சுடனே ஒருபெற்றிப்படக் க
ணில்லாதமன்னை கடலின்கண் அழுந்தினாற்போல எல்லையளந்தறியப்படாத நி

புறநானூறு மூலமும் உரையும். [illegible]

பரிதாபிய வெள்ளத்தின்கண் துன்பமாகிய மறுகழியின்கட்பட்டுச் சுழலுதலின்
இறந்துபடுதலேநன்று; நமக்குத் தக்கசெய்கையும் அதுவே—எ - று.

யான் அதுசெய்யப்பெற்றிலேனென்னும் நினைவிற்று. மன் - கழிவின்கண்
வந்தது. வெருவா வழக்குமென இசையும். 'முரசம் கண்கிழிந்தன' 'யானையும்
மருப்பிழந்தன' என்றகருத்து: அவற்றான்தொழில்கொள்வாரின்மையின், அவை
பயனிழந்தனவென்பதாம். (௨௩௮)

(௨௩௯.) தொடியுடைய தோண்மணந்தனன்
கடிகாவிற் பூசூடினன
றண்கமழுஞ் சாந்துநீவினன்
செற்றோரை வழிதபுத்தன

ரு னட்டோரை யுயர்புகூறினன்
வலியரென வழிமொழியலன்
மெலியரென மீக்கூறலன்
பிறரைத்தா னிரப்பறியல
னிரந்தோர்க்கு மறுப்பறியலன்
௧0 வேந்துடை யவையத் தோங்குபுகழ் தோற்றினன்
வருபடை யெதிர்தாங்கினன்
பெயர்படை புறங்கண்டனன்
கடும்பரிய மாக்கடவின
னெடுந்தெருவிற் றேர்வழங்கின
௧ரு னோங்கியல களிறூர்ந்தன
னீஞ்செறி தசும்புதொலைச்சின
னாணுவப்பப் பசிதீர்த்தன
மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்
செய்ப வெல்லாஞ் செய்தன னாகலி
௨0 னிடுக வொன்றோ சுடுக வொன்றோ
படுவழிப் படுகவிப் புகழ்வெய்யோன் றலையே.

திணையும் துறையும் அவை.

நம்பிநெடுஞ்செழியனைப் பேரெயின்முறுவலார் பாடியது.

இ - ள்.—இளையமகளிரது வளையணிந்ததோளை முயங்கினான்; காவலையுடைய இளமரக்காவின் பூவைச்சூடினான்; குளிர்ந்த மணநாறும் சாந்தைப்பூசினான்; பகைத்தோரைக் கிளையொடுங்கெடுத்தான்; நட்டோரை மிகுத்துக்கூறினான்; இவர் நம்மின்வலியவரென்றுகருதி அவர்க்கு வழிபாடுகூறியறியான்; இவர் நம்மின் மெலியரென்றுகருதி அவரின் மிகுத்துச்சொல்லியறியான்; பிறரைத் தான் ஒன்றீயெனச் சொல்லி இரந்தறியான்; சூழ்ந்துநின்று இரந்தோர்க்கு யாதும் இல்லையென்று மறுத்தலை அறியான்; அரசருடைய அவைக்களத்தின்கண் தனது உயர்ந்தபுகழை வெளிப்படுத்தினான்; தன்மேல்வரும்படையைத் தன் எல்லையுட்புகுதாமல் எதிர்

நின்று தடுத்தான்; புறக்கொடுத்துப்பெயரப்பட்ட படையினது புறக்கொடை கண்டு அதன்பின் செல்லாதுநின்றான்; விரைந்தசெலவையுடையகுதிரையைத் தன்மனத்தினும் விரையச்செலுத்தினான்; நெடியவீதியின்கண் தேரைச் சூழவிய க்கினான்; உயர்ந்த இயல்பையுடையவாகிய களிற்றைச்செலுத்தினான்; இனிய செறிவையுடைத்தாகிய மதுவையுடையகுடங்களைப் பலர்க்கும்வழங்கித் தொலை

வித்தான்; பாணருவப்ப அவர்பசியை மாற்றினான்; நடுவுநிலைமையின் மயக்குதலையுடையசொற்களை அந்நடுவுநிலைமையிற்பிழையாதபடி மயக்கந்தீரக்கூறினான்; அப்படிச் செய்யத்தகுவனவெல்லாம் செய்தானாதலான், இப்புகழைவிரும்புவோனது தலையை வாளான் அறுத்துப்போகடினும்போகடுக; அன்றிச் சுடினுஞ்சுடுக; பட்டபடி படுக.—எ - று.

'நட்டோரையுயர்புகூறினன்' என்றது, தான் உயர்த்துக்கூறவே யாவரும் உயர்த்துக்கூறுவரென்பதாம். 'மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்' என்பதற்கு உலகவொழுக்கத்தில் மயக்கமுடையசொற்கள் தன்னிடைப்புகுதாமல் விடுத்தானென்றும், பொருண்மயங்கியசொற்களைத் தன்னிடத்துப்புகுதாமல் விடுத்தானென்றுமுரைப்பினுமமையும். ஒன்றோவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (உ௩௯)

(உ௪௦.) ஆடுநடைப் புரவியுங் களிறுந் தேரும்
வாடா யாணர் நாடு மூரும்
பாடுநர்க் கருகா வாஅ யண்டிரன்
கோடேந் தல்குற் குறுந்தொடி மகளிரொடு
ரு காலனென் னுங் கண்ணிலி யுய்ப்ப
மேலோ ருலக மெய்தின னெனாஅப்
பொத்த வறையுட் போழ்வாய்க் கூகை
சுட்டுக் குவியெனச் செத்தோர்ப் பயிரும்
கள்ளியம் பறந்தலை யொருசிறை யல்கி
௧0 யொள்ளெரி நைப்ப வுடம்பு மாய்ந்தது
புல்லென் கண்ணர் புரவலர்க் காணாது
கல்லென் சுற்றமொடு கையழிந்து புலவர்
வாடிய பசிய ராகிப்பிறர்
நாடுபடு செலவின ராயின ரினியே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆயைக் குட்டுவன்கீரனார் பாடியது.

இ - ள்.—தாளத்திற்கேற்பநடக்கும் அசைந்தநடையையுடைய குதிரைகளும் யானைகளும் தேர்களும் அழியாதபுதுவருவாயையுடையநாடும் ஊர்களும் பாடுவார்க்குக்குறைவறக்கொடுக்கும் ஆயாகிய அண்டிரன், கோடேந்திய அல்குலினையும் குறியவளைகளையுமுடைய உரிமைமகளிரோடு காலனென்றுசொல்லப்படாநின்ற கண்ணோட்டமில்லாதவன் கொண்டுபோகத் தேவருலகத்தையடைந்தானாகக்கொண்டு பொத்தாகிய தான்வாழுமிடத்துப் போழ்ந்தாற்போலும் வாயலகையுடைய பேராந்தை சுட்டுக்குவியென்று செத்தாரை அழைப்பதுபோலக்கூவும் கள்ளியை

புடைய பாழிடமாகிய புறங்காட்டின் ஒருபுடையிலேறி நுண்ணியதீ உடம்பு மாய்த்துவிட்டது; பெரியவழிக்கண்ணீருடையராய்த் தம்மைப்பாதுகாப்போ ரைக்காணாது ஆரவாரிக்குங்கிளையுடனே செயலற்ற அறிவுடையோர் தம்மேல் புணர்க்கப்பட்ட நிலையுடையராய்ப் பிறருடையநாட்டின்கண் நிலையும் போக்கை யுடையராயினர் இப்பொழுது; இஃதோர்கிலை இருந்தவாறென்னை.—எ - று.

'மேலோ ருலக மெய்தின னெனவே' எனவும், 'நுண்ணெரி கைப்ப வுடம்பு மாய்த் தனனென' எனவும் பாடமோதுவாருமுளர். (உ௪௰)

(உ௪௧.) திண்டே ரிரவலர்க் கீத்த தண்டா
ரண்டிரன் வரூஉ மென்ன வொண்டொடி
வச்சிரத் தடக்கை நெடியோன் கோயிலுட்
போர்ப்புறு முரசங் கறங்க
(௫) வார்ப்பெழுந் தன்றால் விசும்பி னானே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது.

இ - ள்.—திண்ணியதேரை இரவலர்க்கீத்த குளிர்ந்தமாலையையுடைய ஆய் வருகின்றானென்று ஒள்ளியதொடியினையும் வச்சிராயுதத்தையுமுடைய விசாலமாகிய கையையுடைய இந்திரனதுகோயிலுள்ளே போர்த்தலுற்றமுரசமுழங்க வானத் தின்கண் ஓசைதோன்றிற்று.—எ - று.

இப்பெற்றிப்பட்டவள்ளியோனை வானோர் எதிர்கோடல் தப்பாதென்றவாறு.

இது, தற்குறிப்பேற்றமென்பதோரணிப்பொருட்டாய்கின்றது. (உ௪௧)

(உ௪௨.) இளையோர் சூடார் வளையோர் கொய்யார்
நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்
பாணன் சூடான் பாடினி யணியா
ளாண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த
(௫) வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை
முல்லையும் பூத்தியோ வொல்லையூர் நாட்டே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தனைக் குடவாயில் நல்லாதனார் பாடியது.

இ - ள்.—இளையவீரர் சூடார், வளையணிந்த இளையமகளிர் பறியார், நல்ல யாழ்க்கோட்டின் மெல்லவளைத்துப் பாணன்பறித்துச் சூடிக்கொள்ளான், பாடினி சூடாள், தன்னுடைய ஆண்மைப்பாடுதோன்ற யாவர்க்கும் வெளிப்பட்டவீர ரை எதிர்நின்றுகொன்றுவென்ற வலியவேலையுடையசாத்தன் இறந்துபட்டபின்பு முல்லையாயநீயும் பூக்கக்கடவையோ! அவனது ஒல்லையூர்நாட்டின்கண்.—எ - று.

அவனையிழந்த கொடியேனுய்வாழ்கின்ற யானேயன்றி நீயும் கொடியை யாய்ப் பூக்கின்றாயோவென எச்சவும்மையாய்நின்றது.

என்றது, பூச்சூடி நுகர்வாரின்மையிற் பயனில்லையென்றதாம். (உ௪௨)

பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு
௧௦ முயவற் பெண்டிரே மல்லே மாதோ
பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டீம
நுமக்கரி தாகுக தில்ல வெமக்கெம்
பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற
வள்ளித ழவிழ்ந்த தாமரை
௧௫ நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே.

திணை - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.
பூதபாண்டியன்றேவி பெருங்கோப்பெண்டு தீப்பாய்வாள் சொல்லியது.

* ஆனந்தப்பையுளாவது,—
"விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்தயங் கின்று."

இ - ள்.—பலசான்றவிரே, பலசான்றவிரே, நின்றலைவனொடிறப்ப நீபோ வென்றுகூறாது அதனைத் தவிர்கவென்றுசொல்லிவிலக்கும் பொல்லாதவிசாரத்தை யுடைய பலசான்றவிரே, அணிலினதுவரிபோலும்வரியையுடைய வளைந்த வெள்ளரிக்காயை அரிவாளால் அரிந்திடப்பட்ட விதைபோன்ற நல்ல வெள்ளிய நறிய நெய்தீண்டாமல் இலை இடையேபயின்ற கையாற்பிழிந்துகொள்ளப்பட்ட நீர்ச் சோற்றுத்திரளுடனே வெள்ளிய எள்ளைத்தவிழுதுடனே புளிகூட்டி அடப் பட்ட வேளையிலைவெந்த வேவையுமாகிய இவை உணவாகக்கொண்டு பருக்கைக ளாற்படுக்கப்பட்ட படுக்கையின்கண் பாயுமின்றிக்கிடக்கும் கைம்மைநோன்பால் வருந்தும் பெண்டிருள்ளேமல்லேம், யாம்; புறங்காட்டின்கண் உண்டாக்கப்பட்ட கரிய முருட்டால் அடுக்கப்பட்டபிணப்படுக்கை உங்களுக்கு அரிதாவதாகுக; எமக்கு எம்முடையபெரியதோளையுடையனாகிய கொழுநன் இறந்துபட்டானாக, முகை யில்லையாகவலரிய இதழ்மலர்ந்த தாமரையையுடையநீர்செறிந்த பெரியபொய்கை யும் தீயும் ஒருதன்மைத்து.—எ - று.

தில் - விழைவின்கண்வந்தது.

எமக்குப் பொய்கையும் தீயும் ஒருதன்மைத்து; நமக்கு அரிதாகுகவெனக் கூட்டுக. (௨௪௬)

(௨௪௭.) யானை தந்த முளிமர விறகிற்
கானவர் பொத்திய ஞெலிதீ விளக்கத்து
மடமான் பெருநிரை வைகுதுயி லெடுப்பி
மந்தி சீக்கு மணங்குடை முன்றி
௫ னீர்வார் கூந்த லிரும்புறந் தாழப்
பேரஞர்க் கண்ணள் பெருங்காடு நோக்கித்
தெருமரு மம்ம தானே தன்கொழுநன்
முழவுகண் டுயிலாக் கடியுடை வியனகர்ச்

சிறுநனி தமிய ளாயினு
௧0 மின்னுயிர் நடுங்குந்த னிளமைபுறங் கொடுத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவள் தீப்பாய்வாளைக்கண்டு மதுரைப்பேராலவாயார் சொல்லியது.

இ - ள்.—யானைகொண்டுவரப்பட்ட உலர்ந்தமரத்துவிறகால் வேட்டுமூட்டப்பட்ட கடைக்கொள்ளப்பட்ட எரியாகியவிளக்கினது ஒளியையுடைத்தாகிய மடவியமாகிய பெரியவிலை வைகிய உறக்கத்தையெழுப்பி மந்திரர்க்கும் அணங்குடைத்தேவியையுடையமுற்றத்து நீர்வடிக்க மயிர் மிக்கபுறத்திலவீழப் பெரிய துன்பமேவியகண்ணையுடையளாய்ப் புறங்காட்டைப்பார்த்துத் தான்சுழலும், தன் தலைவன் முழவினதுகண் மார்ச்சனையுலராதகாவலையுடைய அகலியகோயிலுள் மிகச் சிறிதுபொழுது தனித்திருப்பினும் இனியவுயிர்நடுங்கும் தன் இளமைபுறங்கொடுத்து.—எ - று.

....யானைக்கு அஞ்சிகெடுக்குதல் ....
அம்ம - அசை.

இளமைபுறங்கொடுத்துப் பெருங்காடுநோக்கித் தான் தெருமருமெனக்கூட்டுக.

(உசஅ.) அளிய தாமே சிறுவெள் ளாம்ப
லிளைய மாகத் தழையா யினவே
இனியே, பெருவளக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப் பொழுதுமறுத்
தின்னா வைக லுண்ணு
௫ மல்லிப் படூஉம புல்லா யினவே.

திணை - அது; துறை - தாபதநிலை.

.........†எக்கூர்மாசாத்தனார் பாடியது.

தாபதநிலையாவது,—

‡"குருந்தலர் கண்ணிக் கொழுநன் மாய்த்தெனக்
கருந்தடங் கண்ணி கைம்மை கூறின்று."

இ - ள்.—இரங்கத்தக்கன, சிறிய வெளிய ஆம்பல்; அவைதாம், யாம் இளையே மாயிருக்க முற்காலத்துத் தழையாயுதவின; இக்காலத்துப் பெரியசெல்வத்தை யுடையதலைவன் இறந்தானாக உண்ணுங்காலமாறி இன்னாத வைகும்பொழுதின் கண் உண்ணும் தம் அல்லியிடத்துண்டாம் புல்லரிசியாயுதவின.—எ - று.

தாமிளம்பருவத்தும் தன்புறங்காலத்தும் துணையாயுதவினவாதலான், அளியவாயினவென ஆம்பலைநோக்கிக்கூறியவாறாயிற்று.

நெல்லலாவுணவெல்லாம் புல்லென்றல் மரபு. (உசஅ)

(உசகூ.) கதிர்மூக் காரல் கீழ்ச்சேற் றொளிப்பக்
கணைக்கோட்டு வாளை மீனார் பிறழ

---

* நீங்குமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு. † ஒக்கூரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், ௬.

(உ௫௨.) கறங்குவெள் ளருவி யேற்றலி னிறம்பெயர்ந்து
தில்லை யன்ன புல்லென் சடையோ
டள்ளிலைத் தாளி கொய்யு மோனே
யில்வழங்கு மடமயில் பிணிக்குஞ்
௫ சொல்வலை வேட்டுவ னாயினன் முன்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்கும்வெள்ளிய அருவிநீரை ஏற்றலாற் பழையநிறம் மாறித் தில்லந்தளிர்போன்ற புற்கென்றசடையோடேகூடநின்று செறிந்த இலையையுடைய தாளியைப் பறிப்போன், மனையின்கணியங்கும் மடப்பத்தையுடையமயிலை அகப் படுத்திக்கொள்ளும் சொல்லாகிய வலையையுடைய வேட்டைக்காரனாயினான் முன்பு.—எ - று.

இதுவும் அவன்நிலைமையைக்கண்டு வியந்துகூறியது. (உ௫௨)

(உ௫௩.) என்றிறத் தவலங் கொள்ள லினியே
வல்லார் கண்ணி யிளையர் திளைப்ப
*நகாஅலென வந்த மாறே யெழாநெற்
பைங்கழை பொதிகளைந் தன்ன விளர்ப்பின்
௫ வளையில் வறுங்கை யோச்சிக்
கிளையு ளோய்வலோ கூறுநின் னுரையே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுபாலை.

.........†குளம்பாதாயனார் பாடியது.

முதுபாலையாவது,—

‡"காம்புயர் கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த
பூங்கொடி யரிவை புலம்புரைத் தன்று."

இ - ள்.—நின்னைப்பிரிந்து ஆற்றேனுகின்றேன்; என்னுடையதிறத்து வருத் தங்கொள்ளாதொழிவாயாக, இப்பொழுது; சுற்றப்பட்ட கண்ணியையுடைய நின் னொடுகூடி விளையாடப்போந்த இளையோர் விளையாடாநிற்ப அவரோடு நகுதின் றிலேனென்றுகருதவந்த நின் இறந்துபாட்டை நெல் எழாத பசியமூங்கில் பட்டை யொழித்தாற்போன்ற வெளுத்திருந்த வளையில்லாதவறியகையைத் தலைமேலே யேற்றிக்கொண்டு நின் சுற்றத்திடத்தேசெலுத்தச் செல்லுவேனோ இன்னும், இற ந்தபடியல்லது நின்வார்த்தையை எனக்குச்சொல்லுவாயாக.—எ - று.

அவலமென்றது, பிரிந்தவழி ஆற்றேனென்றுவருந்தும் அவலத்தை. கூற நின்னுரையென அவன்சொற்கேட்டவிருப்பினாற் கூறுவான்போன்று மயங்கிக் கூறியவாறு. (உ௫௩)

---

* நகாரெனவந்தவென்றும் பாடம்.

† குளம்பாதயானென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், ௪.

(௨௫௪.) இளையரு முதியரும் வேறுபுலம் படர
வெடுப்ப வெழாஅய் மார்பமண் புல்ல
விடைச்சுரத் திறுத்த மள்ள விளர்த்த
வளையில் வறுங்கை யோச்சிக் கிளையு
௫ ளின்ன னாயின னிளையோ னென்று
நின்னுரை *செல்லு மாயின் மற்று
முன்னூர்ப் பழுனிய கோளி யாலத்துப்
புள்ளார் யாணர்த் தற்றே யென்மகன்
வளனுஞ் செம்மலு மெமக்கென நாளு
௧௦ மானாது புகழு மன்னை
யாங்கா குவள்கொ லளிய டானே.

திணையும் துறையும் அவை.
.... கயமனார் பாடியது.

இ - ள்.—இளையோரும் முதியோரும் வேற்றுநிலத்தே விலங்கிப்போக யான் எடுப்பவும் நீ எழுந்திராயாய் நினதுமார்பம் நிலத்தைப்பொருந்தச் சுரத்திடை மேம்படவீழ்ந்த இளையோய், வெளுத்தவளையில்லாத வறியகையைத் தலைமேலே வைத்துச் சுற்றத்தின்கண் இத்தன்மையனாயினான் இளையனென்று யான்சொல்ல நின் இறந்துபாடுகூடியவார்த்தைசெல்லுமாயின், ஊர்முன்னர்ப்பழுத்த கோளியாகிய ஆலமரத்தின்கட் புள்ளுக்கள்மிகும் புதுவருவாயையுடைய அத்தன்மைத்து, என்னுடையமகனது செல்வமும் தலைமையும் எமக்கென்று நாடோறும் அமையாது புகழும் நின்னுடையமாதா எவ்வாறாவாள்கொல்! அவள் இரங்கத்தக்கவள்தான்.— எ - று.

வளனும்செம்மலும் புள்ளார்யாணர்த்தற்றென்றது, புள்ளெல்லாஞ்சென்றுணுக ஆலமரம் பயன்பட்டுநின்றாற்போல இவனும் தன்சுற்றத்தாரும் பிறரும் நுகரும்படி நின்றமைதோன்றிநின்றது. 'நின்னுரைசெல்லுமாயின் யாங்காகுவள்கொல்' என்றகருத்து : யான் இறந்துபட்டவாறுசொல்லினன்றே அவள் வருத்த முறுவள்; அது யான்மாட்டேனென்பதாம். முன்னூர - முன்மொழிநிலையல். மற்று - அசைநிலை. (௨௫௪)

(௨௫௫.) ஐயோ வெனின்யான் புலியஞ் சுவலே
†யணைத்தனன் கொளினே யகன்மார் பெடுக்க வல்லே
னென்போற் பெருவிதிர்ப் புறுக நின்னை
யின்னா துற்ற வறனில் கூற்றே
௫ நிரைவளை முன்கை பற்றி

வரைநிழற் சேர்க கடத்திடைப் பிறர்க்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

.... வன்பரணர் பாடியது.

---

* சொல்லுமாயினென்றும் பாடம்.

† எடுத்தனன்கொளினென்றும் பாடம்.

இ - ள்.—ஐயோவென்று அரற்றுவேனாயின் அவ்வரவமுழியேவந்து நின் உடம்பாயினும் யான்காணப்பெறாமல் ஏதஞ்செய்யுமோவென்று புலியையஞ்சுவேன்; இவ்விடத்தினின்றும் எடுத்துக்கொண்டுபோவேனென்றுநினைப்பின் நினது அகலிய மார்பை எடுக்கமாட்டேன்; என்னையொப்பப் பெரிய நடுக்கத்தை உறுவதாக, உன்னை இறந்துபடும்பரிசுவந்துதாக்கிய அறமில்லாதகூற்றே; யாம் மலையினது நிழற்கண்ணே அடைவேமாக; எனது நிரைத்த வளையையுடைய முன்கையைப் பிடித்து மெல்லநடப்பாயாக.—எ - று.

நடவாயென்னும் முன்னிலைவினைச்சொல் சின்னென்னும் இடைச்சொல்லான் அசைக்கப்பட்டுநின்றது. (உருரு)

(உருசு.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே
அச்சுடைச் சாகாட் டாரம் பொருந்திய
சிறுவெண் பல்லி போலத் தன்னொடு
சுரம்பல வந்த வெமக்கு மருளி
ரு வியன்மல ரகன்பொழி லீமத் தாழி
யகலி தாக வனைமோ
நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே.

திணையும் துறையும் அவை.

....

இ - ள்.—கலம்வனையும் வேட்கோவே, கலம்வனையும் வேட்கோவே, சகடஞ் செலுத்தும் உருளின்கண் ஆரத்தைப்பொருந்திவந்த சிறிய வெளியபல்லிபோல் செருநிலைகளாற் பலசுரமும் தன்னொடுகழிந்துவந்த எமக்கும் அருள்பண்ணியாலும் அவனோடேகூடியிருக்கும்படி பெரியபரப்பினையுடைய அகலியபூமியிடத்துக் காட்டின்கண் முதுமக்கட்டாழியை இடமுடைத்தாக வனைவாயாக, பெரிய இடத்தினையுடைய பழைய ஊரின்கட் கலம்வனையும்வேட்கோவே.—எ - று.

'எமக்கும்' என்றது, பன்மையும் தலைமையுங்கருதாது மயங்கக்கூறிநின்றது.

கோவே, கோவே, மூதூர்க்கலஞ்செய்கோவே, எமக்கும் அருளி அகலிதாக வனைகவெனக்கூட்டுக.

அடுக்கு - விரைவின்கண்வந்தது. (உருசு)

(உருஎ.) செருப்பிடைச் சிறுபர லன்னன் கணைக்கா
லவ்வயிற் றகன்ற மார்பிற் பைங்கட்

குச்சி னிரைத்த குரூஉமயிர் மோவாய்
செவியிறந்து தாழ்தருங் கவுளன் வில்லோ
௫ டியார்கொலோ வளியன் றானே தேரி
னூர்பெரி திகந்தன்று மிலனே யரணெனக்
காடுகொண் டன்று மிலனே காலைப்
புல்லா ரினநிரை செல்புற நோக்கிக்
கையிற் சுட்டிப் பையென வெண்ணிச்

௧௦ சிலையின் மாற்றி யோனே யவைதா
மிகப்பல வாயினு மென்னா மெனைத்தும்
வெண்கோ டோன்றாக் குழிசியொடு
நாளுறை மத்தொலி கேளா தோனே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

....

உண்டாட்டாவது,—
*"தொட்டிமிழ் கழன்மறவர்
மட்டுண்டு மகிழ்துள்ளின்று."

இ - ள்.— .... திரண்டகாலையும் அழகியவயிற்றினையும் பரத்த மார்பினையும் பரியகண்ணினையும் குச்சிற்புல்லை நிரைத்தாற்போன்ற நிறம்பொருந்திய மயிரினையுடையதாடியினையும் செவியிறந்துமுன்னேதாழ்ந்த கதுப்பினையுமுடையனாய் வில்லுடனே யார்தான் இவ்வளிக்கத்தக்கான்றான்? ஆராயின் ஊரைப் பெரிதும்நீங்கினதுமிலன்; தனக்கு அரணெனக்கருதிக் காட்டைக் கொண்டதுமிலன்; இற்றைநாட்காலையே பொருந்தாரது இனமாகியநிரைபோகின்ற இடத்தைப்பார்த்துத் தன்கையாற்குறித்து மெல்ல எண்ணிக் கரந்தையார்செய்யும்பூசலைமாற்றி வில்லாலேகொடுபோந்தனன்; அந்நிரைதாம் மிகப்பலவேயாயினும் என்னபயன் படும் எத்தன்மைத்தும், பால்முதலியன பெய்யப்படாமையிற் சிறிதும் வெள்ளிய முகக்தோன்றாதபானையைக்கண்டவுடனே காட்காலத்து உறைதெறிப்பக்கடையும் மத்தினொலியைக் கேளாதபடி பிறருக்குச்சோறாகக்கொடுத்தல் வல்லனாயினன், அவனுக்கு.— எ - று.

பகைவர் மேல்கடக்கவொட்டாது எதிரினின்றுவிலக்குதலின், 'செருப்பிடைச் சிறுபர லன்னன்' எனப்பட்டது. 'அன்ன' என்று பாடமோதி, செருப்பிடைச் சிறுபரலோசைபோலநெடிய ஓசையையுடைய காலென்றுரைப்பாருமுளர். யார்கொலென்றது, அறியான்வினாதலன்றி வியப்பின்கண்வந்தது. 'ஊர்பெரிதிகந்தன்றுமிலனே' என்பது, நிரைகோட்கமைவு.

சிறுபரலன்னன் கவுளனாகிய அளியனாவன்றான் யார்கொல்லோ? தேரின் வில்லோடு ஊர்பெரிது இகந்தன்றுமிலனாய்க் காடுகைக்கொண்டதுமிலனாய் கா

க்கு எண்ணி மாற்றினன்; மாற்றிக் குழிசிகொண்டலோடு மத்தொலிகேளாதோனுயி
னவனுக்கு அவைதாம் மிகப்பலவாயினும் என்றுமெனக்கூட்டுக.
கேளாதோற்கென உருபுவிரித்துரைப்பினுமமையும். (௨௫௭)

(௨௫௮.) முட்காற் காரை முதுபழ னேய்ப்பத்
தெறிப்ப விளைந்த தீங்கட் டேற
நிறுத்த வாயந் தலைச்சென் றுண்டு
பச்சூன் றின்று பைந்நிணம் பெருத்த
(௫) வெச்சி லீர்ங்கை விற்புறந் திமிரிப்

---

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், ௬௫.

மடஞ்சான் மஞ்ஞை யணிமயிர் சூட்டி
யிடம்பிறர் கொள்ளாச் சிறுவழிப்
படஞ்செய் பந்தர்க் கன்மிசை யதுவே.

திணை - அது; துறை - கையறுநிலை; பாடாண்பாட்டுமாம்.
...., வடமோதங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—ஓசைமிகவேண்டுமென்று அறையினும் ஓசையை உள்வாங்கி நோவப்பட்டு இரக்கற்பண்ணாகிய விளரியைச்சென்றுறுகின்ற இனிய யாப்பமைத்தொடையுணது நோவைநினைந்து கலங்குநெஞ்சத்தைத் தேற்றப்படாதுப் புறப்பட்டவளவிற் கிளித்த வழியாக ஒருமனைவி விரித்துவருகின்ற மயிரைப்பார்த்துக் களர்நிலத்தன்ன கள்ளிமரத்தின் நிழற்கண்ணுண்டாகிய தெய்வத்தைத்தேத்திப் பலிசெய்த வயிற்றுறவையையாய் இரங்கிக் கைகாற்றொழுது நங்குரிசிலைக் காணமாட்டேன்கொல் மேவென்று எதிர்வருவாரைப்பார்த்துக் கேட்குமெருகின்றபாண, கேட்பாயாக, நமது செல்வம்பட்டதில்லை; இனி நீ அவன் நமக்குவிட்ட வினைநிலங்களைக் கைப்பற்றி உண்பாயாயினும் அன்றி அவன்றிறங்கூடி இன்புற்றிருந்தவிடத்து அவனையின்றி உயிர்வாழ்தற்பொருட்டு இரக்கக்கடவோமென்றெழுந்திருந்து வருந்துவகொள்வாயாயினும் இரண்டும் நினது கையகத்துள்ளன; மிக்க அருமையையுடைய வெள் முன்னாகச்செய்யப்பட்ட பூசலின்கட்டோன்றித் தன்னுடைய வேலின்கண மிக்க நிரையைக்கொண்ட மறத்தினையுடையவீரர் எய்யப்பட்ட அம்புவெள்ளத்தைத் தவறுடையே பூணையாகவென்று பகைவரைக்கொன்று அவர்கொண்டநிரையை மீட்டு உலகம்தளிப்பச் சூழ்ந்துகொண்ட பாம்பினது கூரியபல்லினின்றும் பிழைத்துப் போந்த திங்களைப்போல மறவருடைய கையினின்றும் பிழைத்துப்போந்த கன்றையுடைய பலவாகிய ஆனிரையுடனேவந்த சொல்லையுடையனாய்த் தோலுரித்த பாம்புபோலத் தானொருவனுமேயாக அரிதாகச்செல்லப்படும் தேவருலகத்தின் கட்போயினன்; அவனது உடம்பு, காட்டில் சிற்றியாற்றினது அரியகரையிடத்துக் காலூற நின்ற நெக்கத்தோங்காய்த்த விலங்கினையொப்ப அம்பாற்சலித்து அவ்விடத்துவீழ்ந்தது; உயர்ந்தகீர்த்தி மிகவுந்தோன்றிய மறவன்பெயர் மென்மையமைந்த மயிலினது அழகியமயிராகிய பீலியைச்சூட்டப் பிறர் இடங்கொள்ளப்படாத சிறியவிடத்துப் புடைவையாற்செய்யப்பட்டபந்தர்க்கீழ் நட்ட கன்மேலது.—எ - று.

சூட்டியென்பது, சூட்டவெனத் திரிக்கப்பட்டது; சூட்டப்பட்டெனினுமமையும். 'மனையோள்கூத்தரேறைக்கி' என்பதற்குப் பாண என்மனைவியது சரியும் மயிரைநோக்கியெனவும், 'புரவுத்தொடுத்து' என்பதற்கு அன்று உலகைப்புரந்தபர்

(உகூக.) அந்தோ வெந்தை யடையாப் பேரில்
வண்டுபடு நறவிற் றண்டா மண்டையொடு
வரையாப் பெருஞ்சோற்று முரிவாய் முற்றம்
வெற்றியாற் றம்பியி னெற்றற வுகக்
(ரு) கண்டனென் மன்ற சோர்கவென் கண்ணே
வையங் காவலர் வளங்கெழு திருநகர்
மையல் யானை யயாவுயிர்த் தன்ன

நெய்யுலை சொரிந்த மையூ னோசை
புதுக்கண் மாக்கள் செதுக்க ணாரப்
க0 பயந்தனை மன்னான் முன்னே யினியே
பல்லாத் தழீஇய கல்லா வல்வில்
லுழைக்குரற் கூகை யழைப்ப வாட்டி
நாகுமுலை யன்ன நறும்பூங் கரந்தை
விரகறி யாளர் மரபிற் சூட்ட
கரு நிரைவிவட் டந்து நடுகலா கிய
வென்வேல் விடலை யின்மையிற் புலம்பிக்
கொய்ம்மழித் தலையொடு கைம்மையுறக் கலங்கிய
கழிகல மகடூஉப் போலப்
புல்லென் றனையாற் பல்லணி யிழந்தே.

திணையுந் துறையும் அவை.

.... ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—அந்தோ! என்னிறைவனது அடையாத பெரிய இல்லே, வண்டு படியும் மதுவினால் ஒழியாத மண்டையுடனே யாவர்க்கும் வரையாமல் வழங்கும் மிக்க சோற்றையுடைய முரிந்த குறட்டையுடைத்தாகிய முற்றம் நீரற்றயாற்றிடம் எத்தன்மைத்து அத்தன்மைத்தாகக் கண்டேன், நிச்சயமாக; என் கண்மணி சோர்ந்து வீழ்வனவாக; உலகத்தைக் காக்கும் வேந்தருடைய செல்வமிக்க திருநகரின்கண் மதத்தான் மயங்கிய யானை உயங்குதலான் நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டாற் போன்ற நெய்காய்கின்ற உலையின்கண் சொரியப்பட்ட ஆட்டிறைச்சியினது ஓசையையுடைய பொரியலைப் புதுமாந்தருடைய ஒளிமழுங்கின கண்கள் நிறையவுண்டாக்கினாய், முன்பு; அது கழிந்தது; இப்பொழுது பல ஆனிரையைக் கைக்கொண்ட கற்கவேண்டாத வலிய விற்படையைத் தன்னிடத்தே குரல்மிகவுடைய கூகை தன் இனத்தையழைத்துக் கூப்பிட அலைத்து நாகினது முலைபோன்ற நறியபூவையுடைய கரந்தையை அறிவுடையோர் சூட்டுமுறைமையிலே சூட்ட நிரையை இவ்வூரின்கண் மீட்டுத்தந்து நடப்பட்ட கல்லாகிய வென்றிவேலையுடைய இறைவனில்லாமையால் தனித்துக் கொய்யப்பட்ட மட்டையாகிய தலையுடனே கைம்மைகோ

ஞ்புழிக் கலக்கமுற்ற ஒழிக்கப்பட்ட அணிகலத்தையுடைய அவன்மனைவியை யொப்பப் பொலிவழிந்தன, பல அழுதழிழ்ந்து.—எ - று.

அம்பியினெனும்பழி, இன் - அசைநிலை. 'அம்பியினாற்றுக' என்று பாடமோது வாருமுளர். மன் - கழிவின்கண்வந்தது. கண் - அசை.

கைதைபேரிலலே. செறுக்கனாரப்பயந்தனேமு :; இனி மகளிடுப்போலப் பல அணியுமிழந்து புல்லென்றவையாய் அம்பியற்றுக்கண்டேன், கண்ட என்கண் சோர்கவெனக் கூட்டுக.

நசையென்றது, ஆகுபெயரான் நசையையுடையதறிவை; இஃது ஒர்நிலைச் சொல். 'செறுக்கனை' என்பதற்குச் செறுவின குடர்நிறைபவென்றுமாம்; கைம் மிஞ்சவென்றுமாம். (உசாக)

(உசாஉ.) நறவுந் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்
பாசவ லிட்ட புன்காற் பந்தர்ப்
புனறரு மிளமண னிறையப் பெய்ம்மி
னொன்னார் முன்னிலை முருக்கிப் பின்னின்று
௫ நிரையொடு வரூஉ மென்னைக்
குழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யலரே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு; தலைத்தோற்றமுமாம்.
.... மதுரைப்பேராலவாயார் பாடியது.

தலைத்தோற்றமாவது,—
*" உரவெய்யோ னினந்தழீஇ
வரவுணர்த்து இனமகிழ்ந்தன்று."

இ - ள்.—மதுவையும் அலைத்தன்றும்படி பிழிமின்; ஆட்டுவிடையையும் படுமின்; பசிய தழையாலேவேயப்பட்ட புல்லிய காலையுடையபந்தரின்கண் நீர் கொழித்துக் கொடுவரப்பட்ட இளையமணலை நிரம்பப்பரப்புமின்; பகைவரது தூசிப்படையை முறித்துப் பெயர்ந்துபோதுகிற தனதுபடைக்குப்பின்னேநின்று நிரையுடனேவருகின்ற என்னிறைவனுக்குப் பக்கமறவாராய் நிரைகொண்டுவருவோர் அவன்றன்னினும் பெரிய இனிப்பையுடையர்.—எ - று.

சாயல் - விடாயாலுண்டானமென்மை.

என்னைக்கு உழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சாயலர்; அவர்க்கு நறவுந்தொடுமின்; விடையும்வீழ்மின்; பெய்ம்மினெனக்கூட்டுக. (உசாஉ)

(உசாங.) †பெருங்களிற் றடியிற் றோன்று மொருக
ணிரும்பறை யிரவல சேறி யாயிற்
றொழாதனை கழித லோம்புமதி வழாது
வண்டுமேம் படூஉமிவ் வறநிலை யாறே
௫ பல்லாத் திரணிரை பெயர்தரப் பெயர்தந்து
கல்லா விளையர் நீங்க நீங்கான்
வில்லுமிழ் கடுங்கணை மூழ்கக்
கொல்புனற் சிறையின் விலங்கியோன் கல்லே.

திணை - கரந்தை; துறை - கையறுநிலை.

....

இ - ள்.—பெரியகளிற்றின் அடிபோலத்தோன்றும் ஒருகண்ணினையுடைத்தாகிய பெரிய பறையினையுடைய இரவலனே, நீபோகின்றாயாயின் தொழாயாய்ப்

---

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், ௨௨.

† இதுமுதலிய மூன்றுபாட்டுக்களின் உரையும், ௨௬௭-ம் பாட்டும் அதனுரையும் மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்வீட்டுப் பிரதியில்மட்டுமிருந்தன.

போதலைப்பரிகரிப்பாயாக; த தெ......... வண்கேள் மேம்பட்டோரும், இக்கொடியவழி; பல ஆக்களாகிய திரண்டநிரை மீண்டு தன்னூர்க்குப்போதரப்போர்த்த இயல்பாகிய போர்த்தொழிலையுடையவீரர் இரிந்தோடத் தான்போகாதும் வில்லுமிழப்பட்ட விரைந்த அம்புகுளிப்பக் கணையைக்கொல்லும் புனலின்கண் அணைபோல எதிர்நின்றுவிலக்கியவனது கல்லை.—எ - று.

புனற்சிறையின்விலக்கியோன்கல்லைத் தொழாதேகழிதலை ஓம்பு; தொழவே அவ்வறநிலையாறு வண்டுமேம்படுமெனக்கூட்டுக.

தொழுதுபோகவே சொரிந்தானம்மழைபெய்தலைத்தருவிருமென்பான், காகிய மாகியவண்டுமேம்படுதலைக்கூறினான். வண்டெனப்படு, மகளிருளொருசாதியென்பாருமுளர். ஆறு வண்டுமேம்படுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேலேறிநின்றது. (௨௬௩)

(௨௬௪.) பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கை சேர்த்தி
மரல்வகுந்து தொடுத்த செம்பூங் கண்ணியொ
டணிமயிற் பீலி சூட்டிப் பெயர்பொறித்
தினிநட் டனரே கல்லுங் கன்றொடு
(௫) கறவை தந்து பகைவ ரோட்டிய
நெடுந்தகை கழிந்தமை யறியா
தின்றும் வருங்கொல் பாணரது கடும்பே.

திணையுந் துறையும் அவை.

.... *உறையூர் இளம்பொன் வாணிகனார் பாடியது.

இ - ள்.—பருக்கைக்கலையுடையவிடத்துத் திட்டையைச்சேர்த்தி ஆண்டின மரலைக்கீறித்தொடுக்கப்பட்ட சிவந்தபூவையுடைய கண்ணியுடனே அழகியமயிலினது பீலியைச்சூட்டிப் பெயரையெழுதி இப்பொழுதுநட்டார், கல்லையும்; கன்றுடனே கறவையையுமீட்டுக்கொண்டுவந்து மறவரையோட்டியோட்டிய நெடுந்தகை பட்டமையறியாது இன்றும்வருங்கொல்லோ பாணரது சுற்றம்.—எ - று.

பட்டமையறிந்தவாராதொழியுமோ அறியாதவர் வருமோவென ஐயமாக்குக. பதுக்கைசேர்த்தலேயன்றிக் கல்லும் நட்டனரென உம்மை எச்சமிறந்தது (௨௬௪)

(௨௬௫.) ஊர்நனி யிறந்த பார்முதிர் பறந்தலை

யோங்குநிலை வேங்கை யொள்ளிணர் நறும்போப்
போந்தையங் கோட்டிற் பூங்கவர் தொடுத்துப்
பல்லான் கோவலர் படலை சூட்டக்
௫ கல்லா யினையே கடுமான் றோன்றல்
வானேறு புரையுநின் றாணிழல் வாழ்க்கைப்
பரிசிலர் செல்வ மன்றியும் விரிதார்க்
கடும்பகட் டியானை வேந்த
ரொடுங்கா வென்றியு நின்னொடு செலவே.

---

* ....ன்சாத்தன்கொற்றனுர் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

திணையும் துறையும் அவை.

.... முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார் பாடியது.

இ - ள்.—ஊரைமிகவுங்கடந்த முரம்புநிலமாகிய முதிர்ந்த பறந்தலையிடத்து உயர்ந்தநிலையையுடைய வேங்கையினது ஒள்ளிய கொத்தாகிய நறியபூவைப் பனை யோலையாலலங்கரித்துத்தொடுத்து .... (உசரு.)

(உசுசு.)*பயங்கெழு மாமழை பெய்யாது மாறிக்
கயங்களி முளியுங் கோடை யாயினும்
புழற்கா லாம்ப லகலடை நீழற்
கதிர்க்கோடு நந்தின் சுரிமுக வேற்றை
௫ நாகிள வளையொடு பகன்மணம் புகூஉ
நீர்திகழ் கழனி நாடுகெழு பெருவிறல்
வான்றோய் நீள்குடை வயமான் சென்னி
சான்றோ ரிருந்த வவையத் துற்றோ
னாசா கென்னும் பூசல் போல
௧௦ வல்லே களைமதி யத்தை யுள்ளிய
விருந்துகண் டொளிக்குந் திருந்தா வாழ்க்கைப்
பொறிப்புண ருடம்பிற் றோன்றியென்
னறிவுகெட நின்ற நல்கூர் மையே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னியைப் பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—பயன்பொருந்திய பெரியமுகில் பெய்யாதொழிதலால் நீர்நிலைகள் களியாய்முளியும் கோடைக்காலமாயினும் துளைபொருந்திய தாளையுடைய ஆம்பலி னது அகலிய இலையினிழற்கண் கதிர்போலுங்கோட்டையுடைய நத்தையினது சுரிமுகத்தையுடைய ஏற்றை நாகாகிய இளையசங்குடனே பகற்காலத்தேமணங் கூடும் நீர்விளங்கும் வயலையுடைத்தாகிய நாட்டையுடைய பெரிய வென்றியை யுடையோய், ஆகாயத்தைப்பொருந்தும் நெடியகுடையினையும் வலியகுதிரையினை யுமுடைய சென்னி, அறிவாணமைந்தோர் தொக்கிருந்த அவையின்கண் சென்று

பொருந்திறனொருவன் யானூற்ற தன்பத்திற்குத்துணையாய் எனக்கு நீர் பற்றாக வேண்டுமென்னும் ஆரவாரத்தை அவர் விளையத்தீர்க்குமாறுபோல விளையத் தீர்ப்பாயாக, என்னைக் கருதிவரப்பட்ட விருந்தினரைக்கண்டுவைத்து அவர்க்கு விருந்தாற்றமாட்டாமல் ஒளிக்கும் தன்மையில்லாத இல்வாழ்க்கையையுடைய ஐம்பொறியும் குறைவின்றிப்பொருந்திய எனது யாக்கையின்கட்டோன்றி அவற்றானுயபயன்கொள்ளாதபடி எனது அறிவுகெட நிலைபெற்ற வறுமையை.—எ - று.

மதியும் அத்தையும் - அசைநிலை.

---

* இப்பாட்டு, புறத்திரட்டிலுங் காணப்பட்டது.

பெருவிறல், சென்னி, சான்றோரிருந்த அவையத்துற்றோன்போல அவர் விளையக்கேட்டாற்போல எனது கல்கூர்மையை வல்லேகளைகெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கந்து வலையொடு பகன்மணம் புகுடவென்றகருத்து: அவை தம்செருக்கினுல் சாதியறியாது மயங்கிப்புணருமென்று காட்டின்மிகுதி கூறியதனுல், அவன் செயல்மிகுதிகூறியவாறு. 'காவிளங் தலையொடு பகன்மணம் புகூஉம்' என்று பாடமோதி, கந்திரனோற்றை காவிளந்தலையுடனே தத்தம் இனத்தொடு மணம்புகூஉமென்றுரைப்பினுமமையும். 'ஆசாகு' என்பதனை இரக்கத்துறிப்புப்படுமொழியென்பாருமுளர். பெருவிறலையுடைய வயமான்சென்னியெனினுமாம். 'பொறியுணருடம்பிற் றோன்றி' என்பதற்குப் பாவைபோலும் வடிவமாத்திரையேயன்றித் தோன்றியபயன்கொள்ளாமையால் என் அறிவுகெடுகின்ற கல்கூர்மையென்றும், 'விருந்துகண் டொளிக்கும்' என்பதற்கு வறுமைகண்டு வந்தவிருந்து தாம் அது காணமாட்டாது ஒளிக்குமென்றும் உரைப்பாருமுளர். மாறியென்பது, மாறவெனத்திரிக்கப்பட்டது. (உ௬௬)

* (உ௬எ.) ....

* (உ௬அ.) ....

(உ௬௯.) †குயில்வா யன்ன கூர்முகை யதிரல்
பயிலா தல்கிய ......காழ் மாலை
மையிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டிப்
புத்தகற் கொண்ட புலிக்கண் வெப்பர்
௫ ஒன்றிரு முறையிருந் துண்ட பின்றை
யுவலைக் கண்ணித் துடியன் வந்தெனப்
பிழிமகிழ் வல்சி வேண்ட மறுத்துக்
கொள்ளா மைந்தர் கள்ளின் வாழ்த்திக்
கரந்தை நீடிய வறிந்துமாறு செறுவிற்
க0 பல்லா னினநிரை தழீஇய வில்லோர்க்

கொடுஞ்சிறைக் குருஉப்பருந் தார்ப்பத்
தடிந்துமாறு பெயர்த்ததிக் கருங்கை வாளே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.
ஔவையார். (உகக)

(உஎ0.) பன்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பி
னிரங்கு முரசி னினஞ்சால் யானை

---

* இவ்வெண்களுக்குரியபாட்டுக்கள், கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒன்றிலுங்காணப்படவில்லை.

† இதுமுதலிய எல்லாப்பாட்டிற்கும் உரை அகப்படவில்லை; மூலங்களும் இடையிடையே சிதைந்தும் பொருளினுண்மைகாணக்கூடாதவண்ணம் பிறழ்ந்தும் போயிருக்கின்றன.

நிலந்தவ வுருட்டிய நேமி யோருஞ்
சமங்கண் கூடித் தாம்வேட் பவ்வே
ரு நறுவிரை துறந்த நாறா நரைத்தலைச்
சிறுவர் தாயே பேரிற் பெண்டே
நோநோ யானே நோக்குமதி நீயே
மறப்படை நுவலு மரிக்குரற் றண்ணுமை
யின்னிசை கேட்ட துன்னரு மறவர்
க0 வென்றிதரு வேட்கையர் மன்றங் கொண்மார்
பேரம ருழந்த வெருவரு பறந்தலை
விழுநவி பாய்ந்த மரத்தின்
வாண்மிசைக் கிடந்த வாண்மையோன் றிறத்தே.

திணை - கரந்தை; துறை - கையறுநிலை.
கண்டார் தாய்க்குச்சொல்லியது.
கழாத்தலையார். (உஎ0)

(உஎக.) நீரற வறியா நிலமுதற் கலந்த
கருங்குர னொச்சிக் கண்ணார் குரவுத்தழை
மெல்லிழை மகளி ரைதக லல்குற்
றொடலை யாகவுங் கண்டன மினியே
ரு வெருவரு குருதியொடு மயக்கி யுருவுகரந்
தெற்றுவாய்ப் பட்ட தெரிய லூரன்
செத்துப் பருந்துண் வேப்பயாங் கண்டன
மறம்புகன் மைந்தன் மலைந்த மாறே.

திணை - நொச்சி; துறை - செருவிடைவீழ்தல்.
வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார். (உஎக)

(உஎஉ.) மணிதுணர்ந் தன்ன மாக்குர லொச்சி
போதுவிரி பன்மர னுள்ளுஞ் சிறந்த
காத லன்மர நீமற் றிசினே
கடியுடை வியனகர்க் காண்வரப் பொலிந்த
௫ தொடியுடை மகளி ரல்குலுங் கிடத்தி
காப்புடைப் புரிசை புக்குமா றழித்தலி
னூர்ப்புறங் கொடாஅ நெடுந்தகை
பீடுகெழு சென்னிக் கிழமையு நினதே.

திணையும் துறையும் அவை.
மோசிசாத்தனார். (உஎஉ)

(உஎங.) மாவா ராதே மாவா ராதே
யெல்லார் மாவும் வந்தன வெம்மிற்
புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வற் றந்த
செல்வ னூரு மாவா ராதே
௫ யிருபேர் யாற்ற வொருபெருங் கூடல்
விலங்கிடு பெருமரம் போல
வுலந்தின்று கொல்லவன் மலைந்த மாவே.

திணை - தும்பை; துறை - குதிரைமறம்.
எருமைவெளியனார். (உஎங)

(உஎச.) நீலக் கச்சைப் பூவா ராடைப்
பீலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்
மேல்வருங் களிற்றொடு வேலாற் றினியே
தன்னுந் தூக்குவன் போலு மொன்னல
௫ ரெஃகுடை வலத்தர் மாவொடு பரத்தரக்
கையின் வாங்கித் தழீஇ
மொய்ம்பி னூக்கி மெய்க்கொண் டனனே.

திணை - அது; துறை - எருமைமறம்.
உலோச்சனார். (உஎச)

(உஎரு.) கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந்திரை யாடையும்
வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலு
மொத்தன்று மாதோ விவற்கே செற்றிய

திணிநிலை யலறக் கூழை போழ்ந்துதன்
ரு வடிமாண் ணெஃகங் கடிமுகத் தேந்தி
யோம்புமி னோம்புமி னிவணென வோம்பாது
தொடர்கொள் யானையிற் குடர்கா றட்பக்
கன்றமர் கறவை மான
முன்சமத் தொழிந்ததன் றோழற்கு வருமே.

திணையுந் துறையும் அவை. (உஎரு)

ஒரூஉத்தனார்.

(உஎசு.) நறுவிரை துறந்த நரைவெண் கூந்த
லிரங்கா ழன்ன திரங்குகண் வறுமுலைச்
செம்முது பெண்டின் காதலஞ் சிறாஅன்
குடப்பாற் சில்லுறை போலப்
ரு படைக்குநோ யெல்லாந் தானா யினனே.

திணை - அது; துறை - தானைநிலை. (உஎசு)

மதுரைப்பூதனிளநாகனார்.

(உஎஎ.) ....னை
வானரைக் கூந்தன் முதியோள் சிறுவன்
களிறெறிந்து பட்டன னென்னு முவகை
யீன்ற ஞான்றினும் பெரிதே கண்ணீர்
ரு நோன்கழை துயல்வரும் வெதிர ....
.........த் தூங்கிய சிதரினும் பலவே.

திணை - அது; துறை - உவகைக்கலுழ்ச்சி.

பூங்கணுத்திரையார். (உஎஎ)

(உஎஅ.) நரம்பெழுந் துலறிய நிரம்பா மென்றோண்
முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்
படையழிந்து மாறின னென்றுபலர் கூற
மண்டமர்க் குடைந்தன னாயி னுண்டவென்
ரு முலையறுத் திடுவென் யானெனச் சினைஇக்
கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயராச்
செங்களந் துழவுவோள் சிதைந்துவே றாகிய
படுமகன் கிடக்கை காணூஉ
வீன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே.

திணையுந் துறையும் அவை.

காக்கைபாடினியார் *நச்செள்ளையார். (உஎ௯)

(உஎகூ.) கெடுக சிந்தை கடிதிவ டுணிவே
மூதின் மகளி ராத றகுமே
மேனா ளுற்றசெரு விற்கிவ டன்னை
யானை யெறிந்து களத்தொழிந் தனனே
ரு நெருந லுற்றசெரு விற்கிவள் கொழுநன்
பெருநிரை விலக்கி யாண்டுப்பட் டனனே
இன்றும், செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி
வேல்கைக் கொடுத்து வெளிது விரித்துடீஇப்
பாறுமயிர்க் குடுமி யெண்ணெய் நீவி
க0 யொருமக னல்ல தில்லோள்
செருமுக நோக்கிச் செல்கென விடுமே.

திணை - வாகை; துறை - மூதின்முல்லை.

ஒக்கூர்மாசாத்தியார். (உஎக)

(உஅ0.) என்னை மார்பிற் புண்ணும் வெய்ய
நடுநாள் வந்து தும்பியுந் துவைக்கு

* நச்செள்ளையாரென்றும், நச்சௌ்ளையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

நெடுநகர் வரைப்பின் விளக்கு நில்லா
துஞ்சாக் கண்ணே துயிலும் வேட்கு
ரு மஞ்சுவரு குராஅற் குரலுந் தூற்று
நென்னீ ரெறிந்து விரிச்சி யோர்க்குஞ்
செம்முது பெண்டின் சொல்லு நிரம்பா
துடிய பாண பாடுவல் விறலி
யென்னா குவிர்கொ லளியிர் நுமக்கு
க0 மிவணுறை வாழ்க்கையோ வரிதே யானு
மண்ணுறு மழித்தலைத் தெண்ணீர் வாரத்
தொன்றுகா முடுத்த வம்பலைத் தெரியற்
சிறுவெள் ளாம்ப லல்லி யுண்ணுங்
கழிகல மகளிர் போல
கரு வழிநினைந் திருத்த லதனினு மரிதே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

மாறோக்கத்துநப்பசலையார். (உஅ0)

(உஅக.) *(க)தீங்கனி யிரமொடு வேம்பு (உ)மனைச்செரீஇ

(௩)வாங்குமருப் பியாழொடு பல்லியங் கறங்கக்
(௪)கைபயப் பெயர்த்து (௫)மையிழு திழுகி
யையவி சிதறி யாம்ப லூதி
௫ யிசைமணி யெறிந்து காஞ்சி பாடி
நெடுநகர் வளைஇக் கடிநறை புகைஇக்
(௬)காக்க வம்மோ காதலந் தோழி
வேந்துறு விழுமந் தாங்கிய
பூம்பொறி யுடைய நெடுந்தகை புண்ணே.

திணை - [காஞ்]சி; துறை - பேய்க்காஞ்சி.
அரிசில்கிழார். (௨௮௧)

க. தீங்கனியிரமொடு. தீங்கனியிரவமொடு.
௨. மனைச்செரீஇ.
௩. யாங்குமருப்பு.
௪. கைபயப்பெயர்த்து.
௫. மையிழுதிழுகி.
௬. காக்கமவம்மோ.

(௨௮௨.) எஃகுளங் கழிய விருநில மருங்கி
னருங்கட னிறுத்த பெருஞ்செ யாளனை
யாண்டுள னோவென வினவுதி யாயின்
....

* இதுமுதலாக மூலத்தில் இவைபோலிவைக்குறிக்கப்பட்ட எண்களுக்குச் சரியாக அவ்வப்பாட்டின்கீழே எழுதப்பட்டுள்ள குறிப்புக்கள், பிரதிபேதங்களிலுள்ள பாடபேதங்களெனக்கொள்க.

வருபடை தாங்கிய கிளர்தா ரகலம்
மருங்கட னிறுமார் (க)வயவ ரெறிய
வுடம்புந் தோன்றா வுயிர்கெட் டன்றே
மலையுநர் மடங்கி மாறெதிர் (௨)கழியத
....
யலகை (௩)போகிச் சிதைந்துவே றாகிய
பலகை யல்லது களத்தொழி யாதே
சேண்விளங்கு நல்லிசை நிறீஇ
நாநவில் புலவர் வாயு ளானே.

திணை - ....
பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோ. (௨௮௨)

க. வாயரெறிய. ௨. கழிய. ௩. பொறகச.

(உ ருங.)*ஒண்செங் குரலித் தண்கயங் கலங்கிக், (க)கழைநீர்கயநாளினா
பெறாஉம் பௌவவுறையளவா......... ....விமயகி
மாறுகொளமுதலையொடுமாறுபெயரு, மழிமபிலணடாஙகாற
கையுமெனறும வலம்புரிகொசரவைககளததாறு மனறுளென
பதுகெட..................... ....ரனெபாக்கற
கதிரூழகுறட்டினவெளிறததிஙக ரூயிபுறப்படாவளவைத
தெறுவா தெறறிபபாவைதிணிமணலயரு மென்றோண்மகளிர்
கனறுபப ....ண்டபாசிலைக், கமழ்பூந்தும்பை
நுதலசைத்தோனே.

திணை - தும்பை; துறை - பாடாண்பாட்டு.

அணைநெடுங்க............ ....யார். (உருங)

க. கழையுளானெ................ விமயகி மாறுகொளமுதலையொடுழமா நீர் காய்காளினாபெறாஉமபௌவவவளறயளவா .... ரனெபாஙகறகதிர் பெயருமழிமபிலணடஙகாறகையுமெனறுமவலம்புரிகோச ரவைக்களத்தாறுமனறு ளென்பதுகெட........ ரூழ்குறட்டினவெளிறத்திங்கறுயிறுபுறப்படாவளவை.

(உ ருச.) வருகதில் வல்லே வருகதில வல்லெள
வேந்துவிடு விழுத்தூ தாங்காங் கிசைப்ப
நாலரி மாலை (க)சூடிக காவிற
றமியன் வந்த மூதி லாள
ரு னருஞ்சமந் தாங்கி முன்னின் றெறிந்த
வொருகை யிரும்பிணத் தெயிறு (உ.)மிறையாகத்

---

* இப்பாட்டு, பொருள்விளக்காமையால் ஏட்டிலுள்ளவாறே பதிப்பிக்கப் பட்டது. பின்னும் இப்படியே பலவிடத்தும் பதிப்பிக்கப்படும்.

(ங.)திரிந்த வாய்வா டிருத்தாத்
(ச)தனக்கிரிக் தானைப் பெயர்புற நகுமே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஓரம்போகியார். (உருச)

க. சூட்டி. உ. பிறையாக. ங. திருத்த. ச. தனக்கிருக்தானை.

(உ ருரு.) பாசறை யீரே பாசறை யீரே
துடியன் கையது வேலே யடிபுணர்
வாங்கிரு மருப்பிற் றீந்தொடைச் சீறியாழ்ப்
பாணன் கையது தோலே காண்வரக்
ரு கடுந்தெற்று மூடையின்............

வாடிய மாலை மலைந்த சென்னியன்
வேந்துதொழி லயரு மருந்தலைச் சுற்றமொடு
நெடுநகர் வந்தென விடுகணை மொசித்த
(௧)மூரிவெண் டோள்...................
௧0 சேறுபடு குருதிச் செம்மலுக் கோஒ
(௨)மாறுசெறு நெடுவேன் மார்புளம் போக
நிணம்பொதி கழலொடு நிலஞ்சேர்ந் தனனே
அதுகண்டு, (௩)பரந்தோ ரெல்லாம் புகழத் தலைபணிந்
திறைஞ்சி யோனே குருசில் பிணங்குகதி
௧௫ ரலமருங் கழனித் தண்ணடை யொழிய
(௪)விலம்பா டொக்கற் றலைவற் கோரூர்
கரம்பைச் சீறூர் நல்கின னெனவே.

திணை - வாகை; துறை - .... முல்லை.
அரிசில்கிழார். (உஅ௫)

௧. மூரிவெண்டோல். ௨. மாறுபங்கெய. ௩. பார்த்தோர். ௪. வலம்பாடு.

(உஅ௬.) வெள்ளைவெள் யாட்டுச் செச்சை போலத்
தன்னோ ரன்ன விளைய ரிருப்பப்
பலர்மீது நீட்டிய மண்டை(௧)யென் சிறுவனைக்
கால்கழி கட்டிலிற் கிடப்பித்
௫ தூவெள் ளறுவை (௨)போர்ப்பித் திலதே.

திணை - தும்பை; துறை - வேத்தியல்.
ஔவையார். (உஅ௬)

௧. என். ௨. போர்ப்பித்திலவே. போர்ப்பித்திலனே.

(உஅ௭.) துடியெறி யும்புலைய
வெறிகோல்கொள்ளு மிழிசின
கால மாரியி னம்பு தைப்பினும்
வயற்கெண்டையின் வேல்பிறழினும்
௫ பொலம்புனை யோடை யண்ணல் யானை
யிலங்குவான் மருப்பி னுதிமடுத் தூன்றினு
மோடல் செல்லாப் பீடுடை யாளர்

நெடுநீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய வாளை
நெல்லுடை நெடுநகர்க் கூட்டுமுதற் (௧)புரளுந்
௧௦ தண்ணடை பெறுதல் யாவது படினே
மாசின் மகளிர் (௨)மன்ற லன்று
முயர்நிலை யுலகத்து நுகர்ப வதனால்
வம்ப வேந்தன் றானை
யிம்பர் நின்றுங் காண்டிரோ வரவே.

திணை - கரந்தை ; துறை - நீண்மொழி.
சாத்தந்தையார். (௨அஎ)

---

௧. பிறழ்ச். ௨. மண்ணாகன்று.

(௨அஅ.) மண்கொள வரிந்த வைந்நுதி மருப்பி
னண்ண லல்லே றிரண்டுடன் மடுத்து
வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த
திண்பிணி முரச மிடைப்புலத் திரங்க
௫ வாரமர் மயங்கிய ஞாட்பிற் றெறுவர
நெடுவேல் பாய்ந்த காறுடை நெஞ்சத
(௧)தருகுகை .... மன்ற
குருதியொடு துயல்வரு மார்பின்
முயக்கிடை யீயாது மொய்த்தன பருந்தே.

திணை - தும்பை, துறை - மூதின்முல்லை.
கழாத்தலையார். (௨அஅ)

---

௧ தருகுறை.

(௨அகூ.) ஈரச் செவ்வியு......... ....
....கவிளனு
கல்லெருது நோக்கி வீறு.........
வேறல் வாயு முழவன் போலப்
௫ பாடுபெறு தொல்குடிப் பாடுபல தாங்கிய

முதி லாள ருள்ளுங் காதலிற்
றனக்குமுகத் தேந்திய ப...... ....
....று மதவுமன் றிசினே
கேட்டியோ வாழி பாண பாசறைப்
பூக்கோ ளின்றென் றிறையு
மடிவாய்த் தண்ணுமை யிழிசினன் குரலே.

திணை - ....; துறை - ....முல்லை.

கழாத்தலையார். (உஅக)

(உகூ0.) இவற்கீத் தண்மதி கள்ளே சினப்போ
ரினக்களிற் றியானை யியறேர்க் குரிசி
னுந்தை தந்தைக் கிவன்றந்தை தந்தை
யெடுத்தெறி ஞாட்பி னிமையா னிச்ச
௫ னடுத்தெறி குறட்டி னின்றுமாய்ந் தனனே
மறப்புகழ் நிறைந்த மைந்தினோ னிவனு
முறைப்புழி யோலை போல
மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்துவரு வேலே.

திணை - கரந்தை; துறை - குடிநிலையுரைத்தல்.

ஔவையார். (உகூ0)

(உகூக.) சிறாஅர் துடியர் பாடுவன் மகாஅர்
தூவெள் ளறுவை மாயோற் குறுகி
(க)யிரும்புட் பூச லோம்புமின் யானும்
விளரிக் கொட்பின் வெண்ணரி கடிகுவெ
௫ னெம்போற் பெருவிதுப் புறுக வேந்தே
கொன்னுஞ் சாதல் வெய்யோற்குத் தன்றலை
மணிமருண் மாலை சூட்டி யவன்றலை
யொருகாழ் மாலை தான்மலைந் தனனே.

திணை - கரந்தை; துறை - வேத்தியல்.

நெடுங்கழுத்துப்பரணர். (உகூக)

க. இரும்பூட்பூசல்.

(உகூஉ.) வேந்தர்க் கேந்திய தீந்தண் ண......
.... தனக்குமுறை வளாவ விலக்கி
வாய்வாள் பற்றி நின்றனெ னென்று
சினவ லோம்புமின் சிறுபுல் லாள
௫ ரீண்டே போல வேண்டுவ னாயி

னென்முறை வருக வென்னான் கம்மென
வெழுதரு பெரும்படை விலக்கி
யாண்டு நிற்கு மாண்டகை யன்னே.

திணை - வஞ்சி; துறை - பெருஞ்சோற்றுநிலை.

விரிச்சியூர் நன்னாகனார். (உகூஉ)

(உகங.) (க)சிறப்புடைகொலையாமெல்லொன
குறும்பறகெதியுமொவறறணனுமை
நானுடைமாககடஙிரஙகுமாயி
(உ)னெமபிறுமபேரெழிலிழிநதவிலையென்ப
ரு பிறர்மனை புகுவர் கொல்லோ
வளிய டானே பூவிலைப் பெண்டே.
திணை - காஞ்சி ; துறை - பூக்கோட்காஞ்சி.
நொச்சிநியமங்கிழார். (உகங)

க. சிறப்புடைகொலைமெலொனறுவமபறகெதியு. உ. னெமபிறும.

(உகச.) வெண்குடை மதிய மேனிலாத் திகழ்தரக்
(ச)கண்கூ டியாத்த கடன்மருள் பாசறைக்
குமரிப்படை (உ)தழீஇய கூற்றுவினை யாடவர்
தமர்பிற (ஙு)ரறியா வமர்மயங் கழுவத்
ரு திறையும் பெயருந் தோற்றி னுமரு
ளொண்முறை தபுத்திர் வம்மி னீங்கெனப்
போர்மலைந் (ச)தொருசிறை நிற்ப யாவரு
மரவுமிழ் மணியிற் குறுகார்
(ரு)நிரைதார் மார்பினின் கேள்வனைப் பிறரே.
திணை - தும்பை ; துறை - தானைமறம்
பெருந்தலைச்சாத்தனார். (உகச)

க. கண்கூடிறுத்த. ங. அறியாதமர். ரு. நிரைகாழ்மாலையெங்
உ. தழீஇக். ச. ஒருதிறநிற்ப. கேள்வனே.

(உகரு.) கடல்கிளர்ந் தன்ன கட்டூர் நாப்பண்
வெந்துவாய் மடித்து வேறலைப் (க)பெயரித்
(உ)தோடுகைத் தெழுதருந் (ங)தூரந்தெறி ஞாட்பின்
வருபடை போழ்ந்து வாய்ப்பட விலங்கி
ரு யிடைப்படை யழுவத்துச் சிதைந்துவே றாகிய
சிறப்புடை யாளன் மாண்புகண் டருளி

வாடுமுலை யூறிச் சுரந்தன
வோடாப் பூட்கை விடலை தாய்க்கே.
திணை - தும்பை ; துறை - உவகைக்கலுழ்ச்சி.

க. பெயரத். உ. தொழுகைத். ங. தூர்த்தெதி.

(உகசு.) வேம்புசினை யொடிப்பவுங் காஞ்சி பாடவு
நெய்யுடைக் கைய ரையவி புகைப்பவு
மெல்லா மனையுங் கல்லென் றவ்வே
வேந்துடன் றெறிவான் கொல்லோ
ரு நெடிதுவந் தன்றா னெடுந்தகை தேரே.

திணை - வாகை; துறை - ஏறாண்முல்லை.

வெள்ளைமாளர். (உகசு)

(உகஎ.) பெருநீர் மேவற் றண்ணடை யெருமை
யிருமருப் புறழு நெடுமா (க)னெற்றின்
பைம்பய றுதிர்த்த கோதின் கோலணைக்
கன்றுடை மரையா துஞ்சுஞ் சீறூர்
ரு கோளிவண் வேண்டேம் புரவே (உ)நாரரி
(ங)கனைமுகிர் ... நறவின் வாழ்த்தித்
துறைநனி கெழீஇக் கம்புள் ளீனுந்
தண்ணடை பெறுதலு முரித்தே வைந்நுதி
நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின்
கO மடல்வன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

... . (உகஎ)

க. நெற்றின். உ. நாரி. ங. கனைமுகிர். ச. வைத்துனை.

(உகஅ.) எமக்கே கலங்க றருமே தானே
தேற லுண்ணு மன்னே நன்று
மின்னான் மன்ற வேந்தே யினியே
நேரா ராரெயின் முற்றி வாய்மடித்
ரு .... ரீமுந் தெனவே.

திணை - கரந்தை; துறை - நெடுமொழி.

*ஆவியார். (உகஅ)

* ஆனியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(உகக.) பருத்தி வேலிச் சீறூர் மன்ன
(க)னுழுத்தத ருண்ட வோய்நடைப் புரவி

கடன்மண்டு தோணியிற் படைமுகம் போழ
நெய்ம்மிதி யருந்திய கொய்சுவ லெருத்திற்
௫ றண்ணடை மன்னர் தாருடைப் புரவி
யணங்குடை முருகன் கோட்டத்துக்
(உ)கலக்தொடா மகளிரி னிகழ்ந்தநின் றவ்வே.

திணை - நொச்சி; துறை - குதிரைமறம்.
பொன்முடியார். (உ௯௯)

---

௧. உழுத்தருண்ட. உ. கலங்தொடா.

(௩00.) தொடீஇ தொடீஇ வென்றி தோலொடு
துறுகன் மறையினு முய்குவை போலா
....யே
கற்பெய் குன்றியிற் சுழலுங் கண்ணன்
௫ பேரூ ரட்ட கள்ளிற்
(௧)கோரிற் கோரிற் றேருமா னின்னே.

திணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.
அரிசில்கிழார். (௩00)

---

௧. கோரிற்கோயிற்.

(௩0௧.) பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
குமரி மகளிர் கூந்தல் புரைய
வமரி னிட்ட வருமுள் வேலிக்
கல்லென் பாசறைப் பல்சான் றீரே
௫ முரசுமுழங்கு (௧)தானை நு மரசு மோம்புமி
னொளிறேந்து மருப்பினுங் களிறும போற்றுமி
னெனைநாட் (உ)டங்குநும் போரே யனைநா
ளெறியா (ஈ)ரெறிதல் யாவண (௪)தெறிந்தோ
ரெதிர்சென் றெறிதலுஞ் (௫)செல்லா னதனா
௧0 லறிந்தோர் யாரவன் கண்ணிய பொருளே
பலமென் றிகழ்தல் லோம்புமி னுதுக்கா
ணிலனளப் பன்ன நில்லாக் குறுநெறி
வண்பரிப் புரவிப் பண்புபா ராட்டி
யெல்விடைப் படர்தந் தோனே கல்லென
௧௫ வேந்தூர் யானைக் கல்ல
தேந்துவன் (௬)போலான்ற னிலங்கிலை வேலே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆவூர்மூலங்கிழார். (௩௦௧)

௧. டாவினையு. ௩. அறிதல். ௫. செல்லாது.
௨. தாஅ. ௪. அறிந்தோன். ௬. போரணி.

(௩௦௨.) வெடிவேய் கொள்வது போல வோடித்
(௧)தாவு புகளு மாவே பூவே
விளங்கிழை மகளிர் கூந்தற் கொண்ட
நரந்தப பல்காழ்க் கோதை (௨)சுற்றிய
௫ வைதமை பாணி வணர்கோட்டுச் சீறியாழ்க்
கைவார் நரம்பின் பாணர்க் கோக்கிய
நிரம்பா வியல்பிற் கரம்பைச் சீறூர்
நோக்கினர்ச் செகுக்குங் காளை (௩)யூக்கி
(௪)வேலி னட்ட களிறுபெயர்த் தெண்ணின்
௧0 விண்ணிவர் விசும்பின் மீனுந்
தண்பெய லுறையு முறையாற் றாவே.

திணை - அது ; துறை - குதிரைமறம்.

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார். (௩௦௨)

௧. தாவுவகளு. ௨. சுற்றியைதமை. ௩. ஊக்கு. ௪. வேலினிட்ட.

(௩௦௩.) நிலம்பிறக் கிடுவது போற்குளம்பு கடையூ
வுள்ள மொழிக்குங் கொட்பின் மான்மே
லெள்ளுநர்ச் செகுக்குங் காளை கூர்த்த
வெந்திற லெஃக நெஞ்சுவடு விளைப்ப
௫ வாட்டிக் காணிய வருமே நெருநை
யுரைசால் சிறப்பின் (௧)வேந்தர் முன்னாக்
கரைபொரு முன்னிர்த் (௨)திமிலிற் போழ்ந்தவர்
கயந்தலை மடப்பிடி புலம்ப
விலங்குமருப் பியானை யெறிந்த வெற்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

எருமைவெளியனார். (௩௦௩)

௧. வேந்தன். ௨. நிழலிற.

(௩௦௪.) கொடுங்குழை மகளிர் கோதை சூடி
நடுங்கு (௧)பனிக் களைஇயர் காரரி பருகி

வளிதொழி லொழிக்கும் வண்பரிப் புரவி
பண்ணற்கு விரைதி நீயே நெருநை
௫ யெம்முற் றப்பியோன் றம்பியோ டொராங்கு

நாளைச் செய்குவ னமரெனக் கூறிப்
(௨)புன்வயி றருத்தலுஞ் செல்லான் (௩)பன்மான்
கடவு மென்ப பெரிதே யதுகேட்டு
வலம்படு முரசின் வெல்போர் வேந்த
௧௦ னிலங்கிரு மரசறை நடுங்கின்
றிரண்டா காதவன் கூறிய தெனவே.

திணையும் துறையும் அவை.
அரிசில்கிழார். (௩௦௪)

௧. பனிக்கசாஅய். ௨. புன்மையிற. ௩. பனமான.

(௩௦௫.) வயலைக் கொடியின் வாடிய (௧)மருங்கு
லுயவ லூர்திப் பயலைப் பார்ப்பா
னெல்லி வந்து நில்லாது புக்குச்
சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யதற்கே
௫ யேணியுஞ் சீப்பு மாற்றி
மாண்வினை யானையு மணி(௨)களைந் தனவே.

திணை - வாகை; துறை - பார்ப்பனவாகை.
மதுரைவேளாசான். (௩௦௫)

௧. மருங்கின். ௨. களைந்தனனே.

(௩௦௬.) களிறுபொரக் கலங்கு (௧)கழன்முள் வேலி
யரிதுண் கூவ லங்குடிச் சீறூ
ரொலிமென் கூந்த லொண்ணுத லரிவை
நடுகற் கைதொழுது பரவு மொடியாது
௫ விருந்தெதிர் பெறுகதில் யானே யென்னையு
மொ...... .... வேந்தனொடு
நாடுதரு விழுப்பகை யெய்துக வெனவே.

திணை - அது; துறை - மூதின்முல்லை.
அள்ளூர்நன்முல்லையார். (௩௦௬)

௧. கன்முள்வேலி.

(௩௦௭.) ஆசா கெந்தை யார...............
களிறெறிந்து பட்டோன் வம்பலன் போலத்
தோன்று முதுககாண் வெரினில் வரியணில்

வாலத் தன்ன கான லூகின்
ரு கழன்றுகு முதுவிய ரி..................
....................ல்லுமயா(க)துமணர்
யாருமி லொருசிறை மூடத்தொடு துறந்த

வாழா வன்பக டேய்ப்பத் (உ)தெறுவர்
(௩)பேருயிர் கொள்ளு மாதோ வடுவனத்
௧0 தெஞ்சலிற் சிறந்தது பிறிதொன் றில்லெனப்
பண்கொளற் கருமை நோக்கி
நெஞ்சற வீழ்ந்த புரைமை யோனே.

திணை - தும்பை; துறை - ... .
.... (௩0௭)

௧. மன்ற. ௨. தெறுவரப. ௩. பெருவிர்க்கொ.

(௩0அ.) பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
மின்னேர் பச்சை மிஞிற்றுக் குரற் சீறியாழ்
நன்மை நிறைந்த நயவரு பாண
சீறூர் மன்னன் சிறியிலை யெஃகம்
ரு வேந்தூர் யானை யேந்துமுகத் ததுவே
வேந்துடன் றெறிந்த வேலே யென்னை
சார்ந்தா ரகல முளங்கழிந் தன்றே
உளங்கழி சுடர்ப்படை யேந்திநம் பெருவிறல்
ஓச்சினன் துரந்த காலை மற்றவன்
௧0 புன்றலை மடப்பிடி நாணக்
குஞ்சர மெல்லாம் புறக்கொடுத் தனவே.

திணை - வாகை; துறை - மூதின்முல்லை.
கோவூர்கிழார். (௩0அ)

(௩0௯.) இரும்புமுகஞ் சிதைய நூறி யொன்னார்
இருஞ்சமங் கடத்த லேனோர்க்கு மெளிதே
நல்லரா வுறையும் புற்றம் போலவும்
கொல்லே றாடிய மன்றம் போலவும்
ரு மாற்றருந் துப்பின் மாற்றோர் பாசறை
உளனென வெரூஉ மோரொளி
வலனுயர் நெடுவே லென்னைகண் ணதுவே.

திணை - தும்பை; துறை - நூழிலாட்டு. (௩0௯)
மதுரையிளங்கண்ணிக்கௌசிகனார்.

(௩௧0.) பால்கொண்டு மடுப்பவு முண்ணா னாகிற்
செறாஅ தோச்சிய சிறுகோ லஞ்சியொ
டுயவொடு மனனே யினியே ....
புகர்நிறங் கொண்ட களிறட் டானான்
௫ முன்னான் விழ்ந்த வுரவோர் மகனே

யுன்னில னென்னும் புண்ணொன் றம்பு
மாலுளை யன்ன குடுமித்
தோன்மிசைக் கிடந்த புல்லண லோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

பொன்முடியார். (௩௧0)

(௩௧௧.) களர்ப்படு கூவற் றோண்டி நாளும்
புலைத்தி கழீஇய தூவெள் ளறுவை
தாதெரு மறுகின் மாசுண விருந்து
பலர்குறை செய்த மலர்தா ரண்ணற்
௫ கொருவரு மில்லை மாதோ செருவத்துச்
சிறப்புடைச் செங்கண் புகையவோர்
தோல்கொண்டு மறைக்குஞ் சால்புடை யோனே.

திணை - அது; துறை - பாடாண்பாட்டு.

ஔவையார். (௩௧௧)

(௩௧௨.) ஈன்று புறந்தருத லென்றலைக் கடனே
சான்றோ னாக்குத றந்தைக்குக் கடனே
வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே
நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே
௫ யொளிறுவா ளருஞ்சம முருக்கிக்
களிறெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே.

திணை - வாகை; துறை - மூதின்முல்லை.

பொன்முடியார். (௩௧௨)

(௩௧௩.) அத்த நண்ணிய நாடுகெழு பெருவிறல்
கைப்பொருள் யாதொன்று மிலனே நச்சிக்
காணிய சென்ற விரவன் மாக்கள்
களிற்றொடு நெடுந்தேர் வேண்டினுங் கடல
௫ வுப்போய் சாகாட் டுமணர் காட்ட
கழிமுரி குன்றத் தற்றே

யெள்ளமை யின்றவ னுள்ளிய பொருளே.

திணை - அது; துறை - வல்லாண்முல்லை.

மாங்குடிகிழார். (௩௧௩)

(௩௧௪.) மனைக்குவிளக் காகிய வாணுதல் கணவன்
முனைக்குவரம் பாகிய வென்வே னெடுந்தகை
நடுகற் பிறங்கிய வுவலிடு பறந்தலைப்
புன்காழ் நெல்லி வன்புலச் சீறூர்க்

௫ குடியு மன்னுந் தானே கொடியெடுத்து
(க)நிறையழிந் தெழுதருந் தானைக்குச்
சிறையுந் தானேதன் னிறையிழு முறினே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஐயூர்முடவனார். (௩௧௪)

க. நிலையழிந்து.

(௩௧௫.) உடைய னாயி னுண்ணவும் வல்லன்
கடவர் மீது இரப்போர்க் கீயு
மடவர் மகிழ்துணை நெடுமா னஞ்சி
யில்லிறைச் செரீஇய ஞெலிகோல் போலத்
௫ தோன்று திருக்கவும் வலலன் மற்.........
.... கனையெரி போலத்
தோன்றவும் வல்லன்றன் தோன்றுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

நெடுமானஞ்சியை ஔவையார். (௩௧௫)

(௩௧௬.) கள்ளின் வாழ்த்திக் கள்ளின் வாழ்த்திக்
காட்டொடு மிடைந்த சீயா முன்றி
னாட்செருக் (க)கனந்தர்த் துஞ்சு வோனே
யவனெம் மிறைவன் யாமவன் பாணர்
௫ நெருநை வந்த விருந்திற்கு மற்றுதன்
னிரும்புடைப் பழவாள் வைத்தன னின்றிக்
கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பணைய மிதுகொண்
டீவதி லாள னென்னாது நீயும்
வள்ளி மருங்குல் வயங்கிழை யணியக்
௧௦ கள்ளுடைக் கலத்தேம் யாமகிழ் தூங்கச்
(௨)சென்றுவாய் சிவந்துமேல் வருக
சிறுகண் யானை வேந்துவிழு முறவே.

திணையும் துறையும் அவை.

க. களர்தாத்துஞ்சு. உ. செறவர்சிவந்து. செறார்சிவந்து.

(௩௧௭.) வெ......... ....கது
முன்றிற் கிடந்த பெருங்களி யாளர்க்
கதளுண் டாயினும் பாயுண் டாயினும்
யாதுண் டாயினுங் கொடுமின் வல்லே

௫ வேட்கை மீளப... ....
....கு மெமக்கும்
பிறர்க்கும் யார்க்கு மீயகுயிலெறபினனெ.

திணையும் துறையும் அவை.
வேம்பற்றூர்க் குமரனார். (௩௧௭)

(௩௧௮.) கொய்யடகு வாடத் தருவிற் குறைந......
மயிலஞ்சாயன் மாஅ யோளொடு
பசித்தன் றம்ம பெருந்தகை யூரே
மனையுறை குரீஇக் கறையணற் சேவல்
௫ பாணர் (க)நரம்பிசை நீரொடு வயமான
குரலை பீலிய விளமை(உ)மூத்த குடம்பைப்
பெருஞ்செய் நெல்லி னரிசி யார்ந்துதன்
புன்புறப் பெடையொடு வதியும்
யாணர்த் தாகும் வேந்துவிழு முறினே.

திணையும் துறையும் அவை.
பெருங்குன்றூர்கிழார். (௩௧௮)

க. நரம்பின்சுகிரொடு. உ. பூத்த.

(௩௧௯.) பூவற் படுவிற் கூவற் (க)றோண்டிய
செங்கட் சின்னீர் பெய்த சிறின்
முன்றி லிருந்த முதுவாய்ச் சாடி
(உ)யாங்கஃ தெண்டென வறிதுமா சினறு
௫ படலை முன்றிற் சிறுதினை யுணங்கல்
புறவு மீதலு மறவு மூண்கெனப்
பெய்தற் கெல்லின்று பொழுதே யதனான்

முயல்சுட்ட வாயினுந் தருகு வேம்(௩)புகுத்
தெங்கிருந் தீமே முதுவாய்ப் பாண
௧0 கொடுங்கோட் டாமா னடுக்குதலைக் குழவி
புன்றலைச் சிறாஅர் கன்றெனப் பூட்டுஞ்
சீறூர் மன்ன னொருநகை ஞாங்கர்
வேந்துவிடு தொழிலொடு சென்றனன் வந்துநின்
பாடினி மாலை யணிய
௧௫ வாடாத் தாமரை சூட்டுவ னினக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆலங்குடி வங்கனார். (௩௧௯)

---

௧. ரெடிய. ௨. யாழ்ப்பிணை. ௩. புகுசிலிரு.

(௩௨0.) முன்றின் முஞ்ஞையொடு முசுண்டை பம்பிப்
பந்தர் வேண்டாப் பலர்தூங்கு நீழற்
கைம்மான் வேட்டுவன் கனைதுயின் மடிந்தெனப்
பார்வை மடப்பிணை தழீஇப் பிறிதோர்
௫ தீர்தொழிற் றனிக்கலை திளைத்துவிளை யாட
வின்புறு புணர்நிலை கண்ட மனையோள்
கணவ னெழுதலு மஞ்சிக் கலையே
பிணைவயிற் றீர்தலு மஞ்சி யாவது
மில்வழங் காமையிற் கல்லென வொலித்து
௧0 மான்கட் பெய்த வுணங்குதினை வல்சி
கானக் கோழியொ [illegible] கவர்ந் துண்டென
வார நெருப்பி னாரல் நாறத்
தடிவார்ந் திட்ட முழுவள் [illegible]
[illegible] நொக்க [illegible] [illegible]
௧௫ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
புனைசா [illegible] [illegible] [illegible]

திணையும் துறையும் அவை.

[illegible] [illegible]. (௩௨0)

(௩௨௧.) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] .... [illegible]
[illegible]
௧0 [illegible]

திணையும் துறையும் [illegible].
[illegible]. (௧௨௪)

௪. [illegible].

(௧௨௨.) (௧) உ ழு...... ....ன
உலைவுட் கள்ளிப் பொரியகாப் பொருந்திப்

புதுவர கரிகாற் கருப்பை யெய்த
புன்றலைச் சிறுஅர் வில்லெடுத் தார்ப்பிற்
௫ ....முடைய
முன்றிற் பாயும் வன்புலத் ததுவே
கரும்பி னேத்தஞ் சிலைப்பி னயலிற்
பெருஞ்சுவல் வாளை பிறழு மாங்கட்
பணை.......................................
௧0 ....யாவேலோ..........ரே.

திணையும் துறையும் அவை.
ஆலூர்கிழார். (௧௨௨)

௧. வழு.
௭௩.

(௧.௨.௧.) புலிப்பாற் பட்ட வாமான் குழவிக்குச்
சினங்கழி மூதாக் கன்றுமடுத் தூட்டுங்
கா.......................................க்
குள்ளியது கரந்து மோம்பா விகை
௫ வெள்வே லாவ மாயி னொள்வாட்
கறையடி யானைக் கல்ல
துறைகழி யாவேலோனூர................

....

(௩௨௪.) வெருக்குவிடை யன்ன வெருணோக்குக் கயந்தலைப்
புள்ளூன் றின்ற புலவுநாறு கயவாய்
வெள்வாய் (௧)வேட்டுவர் வீழ்துணை மகாஅர்
சிறியிலை யுடையின் சுரையுடை வான்மு
௫ ளூக நுண்கோற் செறித்த வம்பின்
வலாஅர் வல்விற் குலாவரக் கோலிப்
பருத்தி வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்
புன்புலந் தழீஇய வங்குடிச் சீறூர்க்
குமிழுண் வெள்ளை (௨)பகுவாய் பெயர்த்த
௧0 வெண்காழ் (௩)தாய (௪)வண்காற் பந்த
ரிடையன் பொத்திய சிறுதீ விளக்கத்துப்
பாணரொ டிருந்த நாணுடை நெடுந்தகை
வலம்படு தானை வேந்தற்
குலந்துழி யுலக்கு நெஞ்சறி துணையே.

திணையுந் துறையும் அவை.

ஆலத்தூர்கிழார். (௩௨௪)

---

௧. வேட்டுவன். ௨. மறுகுவாய். ௩. காய. ௪. வன்காழ்ப்பந்தர்,
மறுவாய்.

(௩௨௫.) களிறுநீ றாடிய விடுநில மருங்கின்
வம்பப் பெரும்பெயல் வரைதுசொரிந் திறந்தெனக்
குழிகொள் சின்னீர் குராஅ லுண்டலிற்
சேறுகிளைத் திட்ட கலுழ்கண் ணூறன்
௫ முறையி னுண்ணு நிறையா வாழ்க்கை
முளவுமா தொலைச்சிய முழுச்சொ லாடவ
ருடும்பிழு தறுத்த (௧)வொடுங்காழ்ப் படலைச்
சீறின் முன்றிற் கூறுசெய் திடுமார்
கொள்ளி வைத்த கொழுநிணம் நாற
௧0 மறுகுடன் கமழு மதுகை மன்றத்
திலந்தலை யிரத்தி யலங்குபசுங் கோட்டுக்
காய்த்தலைச் சிறாஅர் கணையின் காய்
(௨)மருப்பூழ யிருங்கலை யதுவே வென்வேல்
வேந்துதலை வரினுந் தாங்குந்
௧௫ தாங்கா வீகை நெடுந்தகை யூரே.

திணையுந் துறையும் அவை.

௧. கொங்காழ். ௨. அருமனை.

(௩௨௫.) ஊர்முது வேலிப் பார்நடை வெருகி
னிருட்பகை வெரீஇய நாகிள பேடை
யுயிர்நடுக் குற்றுப் புலாவிட் டரற்றச்
சிறையுஞ் செற்றையும் புடையுந ளெழுந்த
௫ பருத்திப் பெண்டின் சிறுதீ விளக்கத்துக்
கவிர்ப்பூ நெற்றிச் சேவலிற் றணியு
மருமுனை யிருக்கைய ததுவே மனையும்
வேட்டச் சிறாஅர் சேட்புலம் படராது
படமடைக் கொண்ட குறுந்தா ளுடும்பின்
௧0 விழுக்குநிணம் பெய்த தயிர்க்கண் விதவை
யாணர் நல்லவை பாணரொ டொராங்கு
வருவிருந் தயரும் விருப்பினன் கிழவ
னருஞ்சமந் ததையத் தாக்கிப் பெருஞ்சமத்

தண்ணல் யானை யணிந்த
௧௫ பொன்செ யோடைப் பெரும்பரி சிலனே.

திணையும் துறையும் அவை.

*தங்கால் பூட்கோவலனார்.

(௩௨எ.) எருது காலுறா திளைஞர் கொன்ற
(௧)சில்விளை வரகின் புல்லென் குப்பை
தொடுத்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிச்சில்
பசித்த பாண ருண்டுகடை தப்பலி
௫ னொக்க லொற்கஞ் சொலியத் தன்னூர்ச்
சிறுபுல் லாளர் முகத்தவை கூறி
(௨)வரகுகட னிரக்கு நெடுந்தகை
யரசுவரிற் றாங்கும் வல்லா ளன்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

....

௧. சில்விளை. ௨. வரகுகடனிர்க்கு.

(௩௨அ) ....டைமுதற் புறவுசேர்ந் திருந்த
புன்புலச் சீறூர் நெல்விளை யாதே
வரகுந் தினையு முள்ளவை யெல்லா
மிரவன் மாக்க ளுணக்கொளத் தீர்ந்தன
௫ ....டைமைத் தவனே

யன்ன ஞாயிறும் பாணர் கன்றும்
வெள்ளத் திகம்பா நான்குறை தொட......
களவுப் புளியன்ன விளை................
................................வா டூன்குறை
கO கொய்குர லவரையொடு நெய்பெய் தட்டுத்
துடுப்பொடு சிவணிய களிக்கொள் வெண்சோ
றுண்டினி திருந்த பின்.......................
...........................ருவன் மாதோ
தாவிறூத வடிய சிறந்து முஞ்ஞரு
கரு முயல்வந்து கறிக்கு முன்றிற்
சீறூர் மன்னனைப் பாடினை செலினே.

திணையும் துறையும் அவை.

.... (ஙஉ-அ)

(ஙஉகூ.) இல்லடு கள்ளின் சில்குடிச் சீறூர்ப்
புடைநடு கல்லி னாட்பலி யூட்டி

* தக்கால் நாட்கோவலனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(ந)ன்னீ ராட்டி நெய்ந்நறைக் கொளீஇ
மங்குன் மாப்புகை மறுகுடன் கமழு
ரு மருமுனை யிருக்கைத் தாயினும் வரிமிடற்
றரவுறை புற்றத் தற்றே நாளும்
புரவலர் புன்க ணோக்கா திரவலர்க்
கருகா தீயும் வண்மை
யுரைசா னெடுந்தகை யோம்பு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனார். (ஙஉகூ)

க. வல்லாட்டி.

(ஙஙO.) வேந்துடைத் தானை முனைகெட நெரிதர
வேந்துவாள் வலத்த னொருவ னாகித்
தன்னிறந்து வாராமை விலக்கலிற் பெருங்கடற்
காழி யலையன் மாதோ வென்றூம
ரு பாடிச் சென்ற பரிசிலர் வாயிப்
புரவிற் கடிஞர் ......
சில்லைநா குடிய வண்மை யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.
மதுரைக் கணக்காயனார். (௩௩௰)

(௩௩௧.) கல்லுறுத் தியற்றிய வல்லுவர்க் கூவல்
வில்லேர் வாழ்க்கைச் சீறூர் மதவலி
நனிநல் கூர்ந்தன னாயினும் பனிமிகப்
புல்லென் மாலைச் சிறுதீ ஞெலியுங்
௫ கல்லா விடையன் போலக் குறிப்பி
னில்லது படைக்கவும் வல்ல னுள்ளது
தவச்சிறி தாயினு மிகப்பல ரென்னாது
(க)னீணெடும் (உ)பந்த ரூண்முறை யூட்டு
மிற்பொலி மகடூஉப் போலச் சிற்சில
௰ வரிசையி னளக்கவும் வல்ல னுரிதினிற்
காவன் மன்னர் கடைமுகத் துகுக்கும்
போகுபலி வெண்சோறு போலத்
தூவவும் வல்லனவன் றூவுங் காலே.
திணையும் துறையும் அவை.
உறையூர் முதுகூத்தனார். (௩௩௧)

க. னீணெடு. உ. பந்தருள்.

(௩௩௨.) பிறர்வேல் போலா தாகி யிவ்வூர்
மறவன் வேலோ பெருந்தகை யுடைத்தே
(க)யிரும்புற (உ)நீறு மாடிக் (௩)கலந்திடைக்
குரம்பைக் கூரைக் கிடக்கினுங் கிடக்கு
௫ மங்கல மகளிரொடு மாலை சூட்டி
யின்குர (௪)லிரும்பை (௫)யாழொடு ததும்பத்
தெண்ணீர்ப் படியுந் தெருவினுந் திரிந்து
மண்முழு தழுங்கச் செல்லினுஞ் (௬)செல்லுமாங்
கிருங்கடற் றானை வேந்தர்
௰ பெருங்களிற்று முகத்தினுஞ் செலவா னாதே.
திணையும் துறையும் அவை.
விரியூர்நக்கனார். (௩௩௨)

க. இரும்புக. ௩. கலத்தலை. ௫. யாழெழுந்திமிழ்ப
உ. நீரு. ௪. இரும்பை. ௬. செல்றுங்கண்ணாறின்.

(கூகூகூ.) நீருட் பட்ட மாரிப் பேருறை
மொக்கு ளன்ன பொகுட்டுவிழிக் கண்ண
கரும்பிடர்த் தலைய பெருஞ்செவிக் குறுமுயல்
உள்ளூர்க் குறும்புதற் றுள்ளுவன வுகளுந்
ரு தொள்ளை மன்றத் தாங்கட் படரி
னுண்டென வுணரா வுயவிற் றாயினுந்
தங்கினிர் சென்மோ புலவீர் நன்றுஞ்
சென்றதற் கொண்டு மனையோள் விரும்பி
வரகுந் தினையு முள்ளவை யெல்லா
க0 மிரவன் மாக்க ளுணக்கொளத் தீர்ந்தெனக்
குறித்துமா றெதிர்ப்பை பெறாஅ மையிற்
குரலுணங்கு விதைத்தினை யுரல்வாய்ப் பெய்து
சிறிதுபுறப் பட்டன்றோ விலளே தன்னூர்
வேட்டக் குடிதொறுங் கூட்டு...............
கரு ....உடும்புசெய்
பாணி நெடுந்தேர் வலவ ரோரே
வம்பணி யானை வேந்துதலை வரினு
முண்பத மன்னு மதுவே
பரிசில் மன்னுங் குரிசில்கொண் டதுவே.

திணையும் துறையும் அவை.

.... (கூகூகூ)

(கூகூச.) ....பழனக் கண்பின் அன்ன
தூமயிர்க் குறுந்தா ணெடுஞ்செவிக் குறுமுயல்
புன்றலைச் சிறாஅர் மன்றத் தார்ப்பிற்
படப்பொடுங்கும்மே.........பின்பு.........
ரு ....ஞாரே மனையோள்
பாண ரார்த்தவும் பரிசில ரோம்பவு
மூணொலி யரவமொடு கைதூ வாளே
யுயர்மருப் பியானைப் புகர்முகத் தணிந்த
பொலம்.....................................ப்
க0 பரிசில் பரிசிலர்க் கீய
வுரவுவேற் காளையுங் கைதூ வானே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தனார். (௩௩௪)

(௩௩௫.) அடலருந்து..................................

........................குருந்தே முல்லையென்

றிந்நான் கல்லது பூவு மில்லை

கருங்கால் வரகே யிருங்கதிர்த் தினையே

௫ சிறுகொடிக் கொள்ளே பொறிகிள ரவரையொடு

இந்நான் கல்லது.......................................

துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்

றிந்நான் கல்லது குடியு மில்லை

ஒன்னாத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி

௧௦ ஒளிறேந்து மருப்பிற் களிறெறிந்து வீழ்ந்தெ

....வல்லது

நெல்லுகுத்துப் பரவுங் கடவு ளிலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

மாங்குடி கிழார். (௩௩௫)

(௩௩௬.) வேட்ட வேந்தனும் வெஞ்சினத் தினனே

கடவன கழிப்பிவ டந்தையுஞ் செய்யான்

ஒளிறுமுகத் தேந்திய வீங்குதொடி மருப்பிற்

களிறு கடிமரஞ் சேரா சேர்ந்த

௫ ஒளிறுவேன் மறவரும் வாய்மூழ்த் தனரே

இயவரு மறியாப் பல்லியங் கறங்க

அன்னோ பெரும்பே துற்றன் றில்லம்

அருங்கடி முதா ரறனின் மன்ற

தானே விறன்மலை.........................

௧௦ வேங்கை வெற்பின் விரிந்த கோங்கின்

முகைவனப் பேந்திய முற்றா விளமுலைத்

தகைவளர்த் தெடுத்த நகையொடு

பகைவளர்த் திருந்தவிப் பண்பி லாயே.

திணை - காஞ்சி; துறை - மகட்பாற்காஞ்சி.

பரணர். (௩௩௬)

(௩௩௭.) ஆர்கலி யினனே சோணாட் டண்ணல்

கவிகை மண்ணாள் செல்வ ராயினும்
வாள்வலந் தொழியப் பாடிச் சென்றோர்
வாரா தகல..
(ரு) வீத லானு விலங்குகொடித் தடக்கைப்
பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனை போலக்
காண்டற் கரிய ளாகி மாண்ட
பெண்மை நிறைந்த பொலிவொடு மண்ணிய
துகில்விரி கடுப்ப நுடங்கித் தண்ணென
௧௦ வகிலார் கழும்புகை யைதுசென் றடங்கிய
கபில நெடுநகர்க் கமழு நாற்றமொடு
மனைச்செறிந் தனளே வாணுத லினியே
யற்றன் றாகலிற் றெற்றெனப் போற்றிக்
காய்நெற் கவளந் தீற்றிக் காவுதொறுங்
௧௫ கடுங்கண் யானை காப்பன ரன்றி
வருத லானார் வேந்தர் தன்னையர்
பொருசமங் கடந்த வுருகெழு நெடுவேற்
குருதி பற்றிய வெருவரு தலையர்
மற்றிவர் மறனு மிற்றாற் றெற்றென
௨௦ யாரா குவர்கொ றானே நேரிழை
யுரித்தல் பல்சுணங் கணிந்த
மருப்பிள வனமுலை யொருத்தி தந்தையே.

திணையும் துறையும் அவை.

கபிலர். (கூஙஎ)

(கூஙஅ.) ஏர்பரந்தவய னீர்பரந்தசெறுவி
னென்மலிந்தமனைப் பொன்மலிந்தமறுகிற்
படுவண் டார்க்கும் பன்மலர்க் காவி
னெடுவே ளாதன் போந்தை யன்ன
(ரு) பெருஞ்சீ ரருங்கொண் டியளே கருஞ்சினை

வேம்பு மாரும் போந்தையு மூன்று
மலைந்த சென்னிய ரணிந்த வில்லர்
கொற்ற வேந்தர் வரினுந் தற்பணிந்
திறைஞ்சாக் கிருவ னல்லன்வண் டோட்டுப்
௧௦ பிணங்குகதிர்க் கழனி நாப்ப ணேமுற்
றுணங்குகல னாழியிற் றோன்று
மோரெயின் மன்ன னொருமட மகளே.

திணையும் துறையும் அவை.

குன்றூர்கிழார்மகனார். (கூஙஅ)

௧. உணக்குரோழி.

(௩௩௯.) வியன்புலம் படர்ந்த பல்லா நெடுவேறு
படலை மாலை விழ லசைவிடக் கோவல
ரந்தை முல்லைப் பூப்பறிக் குந்து
குறுங்கோ லெறிந்த நெடுஞ்செவிக் குறுமுய
௫ னெடுநீர்ப் பரப்பின் வாளையொ டுகளுந்து
தொடலை யல்குற் றொடித்தோண் மகளிர்
கடலாடிக் கயம்பாய்ந்து
கழிநெய்தற் பூக்குறூஉந்து
பைந்தழை துயல்வருஞ் செறுவிற......
௧௦ ....லத்தி
வளர வேண்டு மவளே யென்று
மாரம ருழப்பது மமரிய ளாகி
முரஞ்செவி யானை வேந்தர்
மறங்கெழு நெஞ்சங் கொண்டொளித் தோளே.

....

.... (௩௩௯)

(௩௪௦.) அணித்தழை நுடங்க வோடி (௧)மணிப்பொறிக்
(௨)குரலங் குன்றி கொள்ளு மிளையோள்
மாமகள் ....
...................லென வினவுதி கேளி
௫ வெடுப்பவி.................................
.............................மைந்தர் தந்தை
யிரும்பனை யன்ன பெருங்கை யானை
கரந்தையஞ் செறுவிற் பெயர்க்கும்
பெருந்தகை மன்னர்க்கு வரைந்திருந் தனனே.

திணையும் துறையும் அவை.
அ.. (௩௪௦)

௧. பணிப்பொறி. ௨. கூரலக்குன்றி.

(௩௪௧.) ....டாஅ னேந்துகோட்
டம்பூந் தொடலை யணித்தழை யல்குற்
செம்பொறிச் சிலம்பி னிளையோ ளந்தை
யெழுவிட் டமைத்த திண்ணிலைக் கதவி
௫ னரைமணி குகிரா..........................

.........கணத் தன்ன கடுங்கட் சுற்றமொடு
மாற்ற மாறுன் மறலிய சினத்தன்
பூக்கோ ளென்ப கயம்புக் கனனே
விளங்கிழைப் பொலிந்த வெ...ாமெல்லியற்
௧௦ சுணங்கணி வனமுலை ....ண்
மணம்புகு வைக லாகுத லொன்றோ
வாரம ருழக்கிய மறங்கிளர் முன்பி
னீணிலை யெஃக மறுத்த வுடம்பொடு
வாரா வுலகம் புகுத லொன்றெனப்
௧௫ படைதொட் டனனே குரிசி லாயிடைக்
களிறுபொரக் கலங்கிய தண்கயம் போலப்
பெருமகவி னிழப்பது கொல்லோ
மென்புனல் வைப்பினித் தண்பணை யூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர். (௧௪௧)

(௩௪௨) கானக் காக்கைக் கலிசிற கேய்க்கு
மயிலைக் கண்ணிப் பெருந்தோட் குறுமக
ளேனோர் மகள்கொ லிவளென விதுப்புற்
றென்னொடு வினவும் வென்வே னெடுந்தகை
௫ திருநயத் தக்க பண்பினிவ ளலனே
பொருநர்க் கல்லது பிறர்க்கா காதே
பைங்காற் கொக்கின் பகுவாய்ப் பிள்ளை
மென்சேற் றடைகரை மேய்ந்துண் டதற்பி
னாரலின்ற வையவி முட்டை
௧௦ கூர்கவிறலின் பிள்ளையொடு பெறூஉந்
தண்பணைக் கிழவனிவ டந்தையும் வேந்தரும்
பெறாமை யின்மையிற் பேரமர் செய்தலிற்
பிணம்பி றங்குபோ ரழிகளி றெருகா

வாட்கை வைகலு முழக்கு
௧௫ மாட்சி யிலரிவ டன்னை மாரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அரிசில்கிழார். (௧௪௨)

(௩௪௩) மீனொடுத்து நெற்குவைஇ

மிசையம்பின மனைமறுக்குந்து
(க)மனைக்குவைஇய கறிமூடையாற்
கலிச்சும்மையகருந்து
ரு கலந்தந்த பொற்பரிசங்
கழித்தோணியாற் கரைசேர்க்குந்து
மலைத்தாரமுங் கடற்றாரமுந்
தலைப்பெய்து வருநர்க்கீயும்
புனலங் கள்ளின் பொலந்தார்க் குட்டுவன்
க0 முழங்கடன் முழவின் முசுறி யன்ன
நலஞ்சால் விழுப்பொருள் பணிந்துவந்து கொடுப்பினும்
புரைய ரல்லோர் வரையல ளிவளெனத்
தந்தையுங் கொடாஅ னாயின் வந்தோர்
வாய்ப்பட விறுத்த வேணி யாயிடை
கரு வருந்தின்று கொல்லோ தானே பருந்துயிர்த்
திடைமதிற் சேக்கும் புரிசைப்
படைமயங் காரிடை நெடுநல் லூரே.

திணையுந் துறையும் அவை.
பரணர். (கசங)

க. மனைமறக்குவைஇய.

(ஙசச.) செந்நெ லுண்ட பைந்தோட்டு மஞ்ஞை
செறிவளை மகளி ரோப்பலிற் (க)பறந்தெழுந்து
(உ)துறைநணி மருதத் திறுக்கு மூரொடு
நிறைசால் விழுப்பொரு டருத லொன்றோ
ரு புகைபடு கூரெரி பரப்பிப் பகைசெய்து
பண்பி லாண்மை தருத லொன்றோ
விரண்டினு ளொன்றா காமையோ வரிதே
காஞ்சிப் பனிமுறி யாரங் கண்ணி
கணிமேவந்தவளல்குலவரியே.

திணையும் துறையும் அவை.
.... அடைநெடுங்கல்வியார். (கசச)

க. பிறந்தெழுந்து. உ. துறைநணி.

(௩௬௫.) களிறணைப்பக் கலங்கினகாஅ
தேரோடத்துகள் கெழுமின தெருவு
(க)மாமறுகலின் மயக்குற்றன, வழி
கலங்கழாஅலிற், றுறை, கலக்குற்றன
௫ தெறன்மறவ ரிறைகூர்தலிற்
பொறைமலிந்து நிலனெளிய
வந்தோர் பலரே வம்ப வேந்தர்
பிடியுயிர்ப் பன்ன கைகவ ரிரும்பி
ஞெவுற ழிரும்புறங் காவல் கண்ணிக்
௧௦ கருங்கண் கொண்ட நெருங்கல் வெம்முலை
மையல் ஞெக்கிற் றையலை நயந்தோ
ரளியர் தாமேயிவ டன்னை மாரே
செல்வம் வேண்டார் செருப்புகல் வேண்டி
நிரலல் லோர்க்குத் தரலோ வில்லெனக்
௧௫ கழிப்பிணிப் பலகையர் (உ)கதுவாய் வாளர்
குழாஅங் கொண்ட குருதியம் புலவொடு
கழாஅத் தலைய கருங்கடை நெடுவேல்
(௩)இன்ன மறவர்த் தாயினு மன்னோ
வென்னா வதுகொ றானே
௨௦ (௪)பன்னல் வேலிப் பணைநல் லூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர். (௩௪௫)

க. மாவழங்கலின். ௩. இன்னம்பிறவர்த்தாயினும.
உ. நதுவாய். ௪. பன்னெல்வேலி.

(௩௪௬.) பிற..............ளபாலென மடுத்தவி
ளிக்ற தாயோ வேண்டா ளல்லள்
கல்வி யென்னும் வலலாள சிறு அ
ஞெல்வ..................ரது குடியே
௫ யழிந்தோ ரழிய வொழிந்தோ ரொக்கல்
பேணுநர்ப் பெறாஅது விளியும்
புன்றலைப் பெரும்பாழ் செய்யுமிவ ணலனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அண்டர்மகன்குறுவழுதி. (௩௪௬)

(௩௪௭.) உண்போன்றான்றுகளினிடசில
காவிடைப் பஃறோ கொலச சிவந்த

வொளிறுவாடக் குழைத்தபைந் தும்பை
யெறிந்திலை முறிந்த கதுவா................
௫ மணனாறு மார்பின் மறப்போ ரகுதை
குண்டுநீர் வரைப்பிற் கூட லன்ன
குவையிருங் கூந்தல் வருமுலை மணனாறு
மார்பின்மறப்போ ராகலைசெப்ப
வென்று வதுகொ ளூனே சேந்த
௧௦ சினைநீர் வரைப்பிற் கூட லன்ன
விளங்குழைய வாயினும் வேந்தர்
வினைவல் யானை பிணிப்ப
வேர்துளங் கினகம் மூருண் மரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

கபிலர். (௧௪௭)

(௩௪௮.) வெண்ணெல் [illegible]ஞர் தண்ணுமை வெரீஇக்
கணணக கொண்ட நீங்தே விரியக்
கள்ளரிக் குங்குயஞ் சிறாரின் மீவும்
பாண்சேரி வாய்மொழித் தழும்பனூ ரன்ன
௫ குவளை யுண்க ணிவளைத் தாயே
யிறு ளாயின ளாயி னுறுது
நிழறொறு நெடுந்தோ நிற்ப வயின்றொறுஞ்
செந்நுதல் யானை பிணிப்ப
வருந்தன் மன்னெம் பெருந்துறை மரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர். (௧௪௮)

(௩௪௯.) நுதிவேல் கொண்டு நுதல்வியர் துடையாக
கடிய கூறும வேந்தே தந்தையு
நெடிய வல்லது பணிந்துமொழி யலனே
யிஃதிவர் படிவ மாயின் வையெயிற்
௫ றரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை
மரம்படு சிறுதீப் போல
வணங்கா யினடான் பிறந்த வூர்க்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை மருதனிளநாகனார். (௧௪௯)

(௩௫௦.) தூர்ந்த கிடங்கிற் சோர்ந்த ஞாயிற்
சிதைந்த விஞ்சிக் கதுவாய் மூதூர்

யார்கா லதுகொ லொன்னே தாங்காது
படுமழை யுருமி னிரங்கு முரசிற்
௫ கடுமான் வேந்தர் காலை வந்தெந்
நெடுநிலை வாயிற் கொட்குவர் மாதோ
பொருந்தா தமருவ ரல்லர் போருழந்
தடுமுரண் முன்பிற் றன்னைய ரேந்திய
வடிவே லெஃகிற் சிவந்த வுண்கட்
௰ டொடிபிறழ் முன்கை யிளையோ
ளணிநல் லாகத் தரும்பிய சுணங்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரையோலைக்கடைக்கண்ணம்புகுந்தாராயத்தனார். (௩௱௫௰)

(௩௱௫௰௧.) படுமணி மருங்கின பணைத்தாள் யானையுங்
கொடிநுடங்கு மிசைய தேரு மாவும்
படையமை மறவரொடு துவன்றிக் கல்லெனக்
கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் றானை
௫ வென்றெறி வேந்த ரென்னுமை.........
ண்ணகை யெயினன் வாகை யன்ன
இவணலந் தாரா தமைகுவ ரல்ல
ரென்னா வதுகொ லொன்னே தெண்ணீர்ப்
பொய்கை மேய்ந்த செவ்வரி நாரை
௰ தேக்கொண் மருதின் பூஞ்சினை முனையிற்
காமர்காஞ்சி...............................
மேமஞ்சால் சிறப்பினிப் பணைநல் லூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைப்படைமங்கமன்னியார். (௩௱௫௰௧)

(௩௱௫௰௨.) தேஎங்கொண்ட வெண்மண்டையான்
வீ.................................கறக்குந்து
அவல்வகுத்த பசுங்குடையாற்
புதன்முல்லைப் பூப்பறிக்குந்து
௫ ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்
குன்றேறிப் புனற்பாயிற்
புனல்வாயி...............................
.........................நொடைநறவின்
மாவண் டித்தன் வெண்ணெல் வேலி
௰ யுறந்தை யன்ன வுரைசா லன்கலங்
கொடுப்பவுங் கொடாஅ னெ.........

………ர்தந்த காவின வேங்கையிற்
கதிர்த்தொளி திகழு நுண்பல் சுணங்கின்
மாக்கண் மலர்ந்த முலைய டன்னையுஞ்
௧௫ சிறுகோ லுளையும் புரவி………
………………………………பமரே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர். (கஇஉ)

(கூ௫௩.) ஆசில் கம்மியன் மாசறப் புனைந்த
பொலஞ்செய் பல்கா சணிந்த வல்குல்
லீகைக் கண்ணி யிலங்கத் தைஇத்
தருமிமொ டியல்வோள் சாய னோக்கித்
௫ தவிர்த்த தேரை விளர்த்த கண்ணை
வினவ லானா வெல்போ ரண்ணல்
யார்மக ளென்போய் கூறக் கேளினிக்
குள………………நிலைப்பல சேர்பு
நாட்கடா வழித்த நனைத்தலைக் குப்பை
௧௦ வல்வி லிளையர்க் கல்குபத மாற்றாத்
தொல்குடி மன்னன் மகளே முன்னாட்
கூழி வந்த மாமுது வேந்தர்க்கு
………………………………
………புழுக்கிக் குருதி யோட்டிக்
௧௫ கதுவாய் போகிய நுதிவா யெஃகமொடு
பஞ்சியுங் களையாப் புண்ண
ரஞ்சுதக வுடையரிவ டன்னை மாரே.

திணையும் துறையும் அவை.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார். (கஇக)

(கூ௫௪.) அரசு தலைவரினு மடங்க லொரு
நிரைகா மெல்க நிரின் மூழ்கப்
புரைமோர் சேக்கெனத் தந்தையும் பெயர்க்கும்
வயலமர் கழனி வாயிற் பொய்கைக்
௫ கயலார் நாரை யுகைத்த வாளை
புனலாடு மகளிர் வளமனை யொய்யு
மூர்கவி னிழப்பவும் வருவது கொல்லோ
சுணங்கணிந் தேந்திய வணங்கேந் திளமுலை
வீங்கிறைப் பணைத்தோள் மடந்தை

க0 மான்பிணை யன்ன மகிழ்மட நோக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர். (௩௫௪)

(௩௫௫.) மதிலு ஞாயி லின்றே கிடங்கு
நீஇ ரின்மையிற் கன்றுமேய்க் குகளு
மூரது நிலைமையு மிதுவே

....

.... (௩௫௬)

(௩௫௭.) பனிபழுநிய பல்யாமத்துப்
பாறுதலை மயிர்நனைய
வினிது துஞ்சுந் திருநகர் வரைப்பி
னினிய லகற்றவென் கிணைதொடாக் குறுகி
௫ பவியுணவினோர் புறங்காப்ப
வறநெஞ்சத்தோன் வாழ்நாளென்
றதற்கொண்டு வரலேத்திக்
கரவில்லாக் கவிவண்கையான்
வாழ்கவெனப் பெயர்பெற்றோர்
க0 பிறர்க்குவமந் தானல்லது
தனக்குவமம் பிறரில்லென
வதுநினைந்து மதிமழுங்கி
யாங்குநின்ற வெற்கா ணூஉச்
சேய்நாட்டுச் செல்கிணைஞனை
கரு நீபுரவலை யெமக்கென்ன
மலைபயந்தமணியுங் கடறுபயந்தபொன்னுங்
கடல்பயந்த கதிர்முத்தமும்
வேறுபட்டவுடையுஞ் சேறுபட்டதசும்புங்
கனவிற்கண்டாங்கு வருந்தாதிறப்ப
உ0 நனவி னல்கியோ னசைசா றோன்றல்
நாடென மொழிவோர வ னாடென மொழிவோர்
வேந்தென மொழிவோரவன் வேந்தென மொழிவோர்
காதல ரழுகண்ணீ
ரென்புபடு சுடலை வெண்ணீ றவிப்ப
உரு வெல்லார் புறனுந் தான்கண் டுலகத்து
ம...
தன்புறங் காண்போர்க் காண்பறி யாதே.

திணையும் துறையும் அவை.

(கூருஎ.) குன்றுதலை மணந்த மலைபிணித் தியாத்தமண்
பொதுமை சுட்டிய மூவ ருலகமும்
பொதுமை யின்றி யாண்டிசி னோர்க்கு
மாண்ட தன்றே யாண்டுகெ டுணையே
௫ வைத்த தன்றே வெறுக்கை வி......
..................................னை
புணைகை விட்டோர்க் கரிதே துணையழத்
தொக்குயிர் வௌவுங் காலை
யிக்கரை நின்றிவர்க் குக்கரை கொளலே.

திணை - அது; துறை - .... பெருங்காஞ்சியுமாம்.
பிரமனார். (கூருஎ)

(கூருஅ.) பருதி சூழ்ந்தவிப் பயங்கெழு மாநில
மொருபக லெழுவ ரெய்தி யற்றே
வையமுந் தவமுந் தூக்கிற் றவத்துக்
கையவி யனைத்து மாற்றா தாகலிற்
௫ கைவிட் டனரே காதல ரதனால்
விட்டோரை (க)விடாஅ டிருவே
விடாஅ தோரிவள் விடப்பட் டோரே.

திணை - அது; துறை - மனையறம் துறவறம்.
வான்மீகையார். (கூருஅ)

க. விடாஅதிரு.

(கூருகூ.) பாறுபடப் பறைந்த பன்மாறு மருங்கின்
வேறுபடு குரல வெவ்வாய்க் கூகையொடு
பிணந்தின் குறுநரி நிணந்திகழ் பல்ல
பேஎ மகளிர் பிணந்தழூஉப் பற்றி
௫ விளரூன் றின்ற வெம்புலான் மெய்யர்
களரி மருங்கிற் கால்பெயர்த் தாடி
ஈம விளக்கின் வெருவரப் பேருங்
காடுமுன் னினரே நாடுகொண் டோரு
நினக்கும் வருதல் வைக லற்றே
க0 வசையு நிற்கு மிசையு நிற்கும்
அதனால், வசைநீக்கி யிசைவேண்டியு
நசைவேண்டாது நன்றுமொழிந்து

நிலவுக்கோட்டுப் பலகளிற்றொடு
பொலம்படைய மாமயங்கிட
௧௫ விளைபுகிர் நெடுந்தே ரிரவலர்க் கருகாது

கக

கொள்ளென விடுவை யாயின் வெள்ளென
வாண்டுநீ பெயர்ந்த பின்னு
மீண்டுநீ டிலங்குநீ யெய்திய புகழே.

திணை - அது , துறை - பெருங்காஞ்சி.
அந்துவன்கீரனைக் காவட்டனார். (௩ ..

(௩௬௦.) பெரிதாராச் சிறுசினத்தர்
சிலசொல்லாற் பலகேள்வியர்
நுண்ணுணர்வினாற் பெருங்கொடையர்
கலுழ்நனையாற் றண்டேறலர்
௫ கனிகுய்யாற் கொழுந்துவையர்
தாழுவந்து தழூஉமொழியர்
பயனுறுப்பப் பலர்க்காற்றி
யேம மாக விந்நில மாண்டோர்
சிலரே பெரும கேளினி நாளும்
௧௦ பலரே தகையஃ தறியா தோரே
யன்னோர் செல்வமு மன்னி நில்லா
தின்னு மற்றதன் பண்பே யதனா
னிச்சமு மொழுக்க முட்டிலை பரிசி
னச்சுவர் கையிற் கரப்ப லோம்புமதி
௧௫ யஞ்சுவரப் பாறிறை கொண்ட பறந்தலை மாகத்
கள்ளி போகிய களரி மருங்கின்
வெள்ளில் நிறுத்த பின்றைக் கள்ளொடு
புல்லகத் திட்ட சில்லவிழ் வல்சி
புலைய னேவப் புன்மேல மர்ந்துண்
௨௦ டழல்வாய்ப் புக்க பின்னும்
பலர்வாய்த் திராஅர் பகுத்துண் டோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
தந்துமாறனைச் சங்கவருணரென்னும் நாகரியர்பாடியது (௩௬௦)

(ஙகூக.) காரெதிர் உருமி னுரறிக் கல்லென, வாருயிர்க் கலமரு மாராக கூறற, நின்வர வஞ்சலன் மாதோ நன்பல, கேள்வி முற்றிய வேள்வி யந்தணர்க, கருங்கல நீரொடு சிதறிய பெருகதகைத, தாயினன்று பலர்க்கீத்துத, தெருணடைய மாகளிறுருடுதன், முன்பாடுநர்க்கு நன்கருளியு, முருணடை.....................
...........ரன்றதன், முன்சேருநர்க் கினிதீத்தும், புரிமாலைபா பாடினிக்கும், பொலந்தாமரைப் பூம்பாணரொடு, கலந்தலைஇய நீளிருக்கையாற், பொறைபொ....................மாறுேக்கின்

புறநானூறு மூலம்.

வில்லென விலவிபுருவத தவலலெனனகினுலஞ்சுமூள்
ளையிற்றுமகளிரலகுறுஙகாவசைமெலவெ... ...க்கலத்தேக்கி
யமிழ்தெனமடுப்பமாக்தியிகழ்வில, னில்லாவுலகத்து.........
............லைமநிசொல்லவேண்டாமுந்தறிக்க...............
....
.... னர். (ஙகூக)

(ஙகூஉ.) ஞாயிற் றன்ன வாய்மணி மிடைந்த
மதியுறழ் ஆரம் மார்பிற் புரளப்
பலிபெறு முரசம் பாசறைச் சிலைப்பப்
பொழிலகம் பரந்த பெ....................
௫ ....குமர விசய வெண்கொடி
யணங்குருத் தன்ன கணைக்கா லோடைக்
கடாஅத் தன்ன மாயிரு முன்பி
னுக்குரற் காண்டி னந்த ..னிர்
கான்மறைக் குறி...............................யி
௧௦ னாங்குரிக தன்று பொருநா ..தலின்
மருமடர்க்கு மாக்கொடிக
கைபெய்தகா கடற்பரப
வாரிருந்த வடைகல்கிச்
சோறுகொடுத்து மிகப்பெரிதும்
௧௫ வீறுசா.................. ..நன்றுக
சிறுவெண் ணெண்ணி வெடிவெண் களிர
வாயவன் காக்கக் கூகைபொடு கூட
பாகுறுக் கவு மக்குழு விளக்கட
காநிகள் மறைத்த கல்லென் சுறற...
௨௦ ..ல்லென் ..ல்வயிற் பொய ..வைவ
விடக்கிரி கொதுக்க மெந்தி
புடல்பொக்கு செல்மா நுயார்க்கோள கா...

திணை - பொதுவியல்; துறை - பெருங்காஞ்சி.
அவனைச் சிறுவெண்டேரையார். (௩௬௨)

(௩௬௩.) இருகட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மாநில
முடையிலை நடுவணத் திடைபிறர்க் கின்றித்
தாமே யாண்ட வேமங் காவல
ரிடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபிணக்
௫ காடுபதி யாகப் போகித் தத்த
நாடு பிறர்கொளச் சென்றுமாய்ந் தனரே

அதனால், நீயுங் கேண்மதி யத்தை வீயா
துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே
௧௦ கள்ளி வேய்ந்த முள்ளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்க
ணுப்பிலாஅ வவிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா
திழிபிறப்பினோ னீயப்பெற்று
௧௫ நிலங்கல னாக விலங்குபலி மிசையு
மின்னா வைகல் வாரா முன்னே
செய்ந்நீ முன்னிய வினையே
முந்நீர் வரைப்பக முழுவதுடன் றுறந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.
....................ஐயாதிச் சிறுவெண்டேரையார். (௩௬௩)

(௩௬௪.) வாடா மாலை பாடினி யணியப்
பாணன் சென்னிக் கேணி பூவா
வெரிமரு டாமரைப் பெருமலர் தயங்க
மைவிடை யிரும்போத்துச் செந்தீச் சேர்த்திக்
௫ காயங் கனிந்த கண்ணகன் கொழுங்குறை
நறவுண் செவ்வாய் நாத்திறம் பெயர்ப்ப
வுண்டுந் தின்று மிரப்போர்க் கீந்து
மகிழ்கம் வம்மோ மறப்போ ரோயே
யரிய வாகலு முரிய பெரும
௧௦ நிலம்பக வீழ்ந்த வலங்கற் பல்வேர்
முதுமரப் பொத்திற் கதுமென வியம்பும்
கூகை கோழி யானாத்
தாழிய பெருங்கா டெய்திய ஞான்றே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனைக் கூகைக்கோழியார். (௩௬௪)

(௩௬௫.) மயங்கிருங் கருவிய விசும்பு (௧)முகனாக
இயங்கிய விருசுடர் கண்ணெனப் பெயரிய
(௨)வளியிடை வழங்கா வழக்கரு நீத்தம்
வயிரக் குறட்டின் (௩)வயங்குமணி யாத்துப்
(௫) பொன்னந் திகிரி முன்சமத் துருட்டிப்
பொருநர்க் காணாச் செருமிகு முன்பின்
முன்னோர் செல்லவுஞ் செல்லா தின்னும்

விலைநலப் பெண்டிரிற் பலர்மீக் கூற
(௪)வுள்ளேன் வாழியர் யானெனப் பன்மா
௧௦ ணிலமக ளழுத காஞ்சியு
முண்டென வுரைப்பரா லுணர்ந்திசி னோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
மார்க்கண்டேயனார்.

(௩௬௫)

௧. முகனாக. ௨. வழியிடை. ௩. வயிரமணியாத்துப். ௪. உளனேவாழிய.

(௩௬௬.) விழுக்கடிப் பறைந்த முழுக்குரன் முரச
.... .ருங்கி னொருமொழித் தாக
வரவெறி யுருமி னுரறுபு சிலைப்ப
வொருதா மாகிய பெருமை யோருந்
(௫) தம்புகழ் நிறீஇச் சென்றுமாய்ந் தனரே
அதனால், அறவோன் மகனே ம.........
....
.... உரைப்பக் கேண்மதி
நின்னூற்ற மிறரறி யாது
௧௦ பிறர்கூறிய மொழிதெரியா
ஞாயிற் றெல்லை யாள்வினைக் குதவி
யிரவி னெல்லை வருவது நாடி
யுண....................................
.. முதுவாழ் பொருளாக ... நின் ... கூ
௧௫ செங்கண் மகளிரொடு சிறுதுடி யோர்
பங்கட் டேறல் ...த் துருபப
கெடலருந் திருவ ... .
மடைவேண் டுநர்க் கிடைமடுத்தாங்கு
தடிவேண் டுநர்க்கு மிடையறுநர்
௨௦ விளை யிற் கொ ... நிலற்றிப்ப
போகில் பெருந்த வாமனை மடைகொண்

காவுதோறும............ ....
மடக்க லுண்மை மாயமோ வன்றே.

திணையுந் துறையும் அவை.

தருமபுத்திரனைக் கோதமனார். (கூசுசு)

(கூசுஎ.) நாகத் தன்ன பாகார் மண்டிலந்
தமவே யாயினுந் தம..............
வேற்றோ ராயினு நோற்றோர்க் கொழியு
மேற்ற பார்ப்பார்க் கீர்ங்கை நிறையப்

ரு பூவும் பொன்னும் புனல்படச் சொரிந்து
பாசிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
நாரரி தேறல்.....................மகிழ்ந்
திரவலர்க் கருங்கல மருகாது வீசி
வாழ்தல் வேண்டுமிவண் வரைந்த வைகல்
க0 வாழச் செய்த நல்வினை யல்ல
தாழுங் காலைப் புணைபிறி தில்லை
யொன்றுபுரிந் தடங்கிய விருபிறப் பாளர்
முத்தீப் புரையக் காண்டக விருந்த
கொற்ற வெண்குடைக் கொடித்தேர் வேந்தர்
கரு யானறி யளவையோ விதுவே வானத்து
வயங்கித் தோன்று மீனினு மிம்மென
வியங்கு மாமழை யுறையினு
முயர்ந்துமேந் தோன்றிப் பொலிகநுந் நாளே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சேரமான்மாவெண்கோவும், பாண்டியன் கானப்பேர்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதியும், சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் ஒருங்கிருந்தாரை ஔவையார். (கூசுஎ)

(கூசுஅ.) களிறு முகந்து பெயர்குவ மெனினே
யொளிறுமழை தவிர்க்குங் குன்றம் போலக்
கைம்மா வெல்லாங் கணைபடத் தொலைந்தன
கொடுஞ்சி நெடுந்தேர் முகக்குவ மெனினே
ரு கடும்பரி நன்மான் வாங்குவயி றொல்கி
நெடும்பீ டழிந்து நிலஞ்சேர்ந் தனவே
கொய்சுவற் புரவி முகக்குவ மெனினே
மெய்ந்நிறைந்த வடுவொடு பெரும்பிறி தாகி
வளிவழக் கறுத்த வங்கம் போலக்

௧௦ குருதி யம்பெரும் புனல்கூர்ந் தனவே
யாங்க, முகவை யின்மையி னுகவை யின்றி
யிரப்போ ரிக்கு...வெனு வியன்களத்
தாளழிப் படுத்த வாளே ருழவ
கடாஅ யானைக் கால்வழி யன்னவென்
௧௫ றெடாரித் தெண்கண் டெளிர்ப்ப வொற்றிப்
பாடி வந்த தெல்லாக் கோடியர்
முழவுமரு டிருமணி மிடைந்த
நிரைவுறு மார முகக்குவ மெனவே.

திணை - வாகை; துறை - மறக்களவழி.

சோமான்குடக்கோநெடுஞ்சேரலாதன் சோழன்வேற்பஃறடக்கைப்பெருநற் கிள்ளியொடு போர்ப்புறத்துப்பொருதுவீழ்ந்தாரங்கழத்தன்னதாக உயிர்போகாது கிடந்தானைக் கழாத்தலையார். (௩௬௮)

(௩௬௮) இருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பிற்
கருங்கை யானை கொண்மூ வாக
நீண்மொழி மறவ ரெறிவன ருயர்த்த
வாண்மின் னாக வயங்குகடிப் படைந்த
௫ குருதிப் பலிய முரசுமுழக் காக
வரசராப் பனிக்கு மணங்குறு பொழுதின்
வெவ்விசைப் புரவி வீசுவளி யாக
விசைப்புறு வல்வில் வீங்குநா ணுகைத்த
கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை
௧௦ யீரச் செறுவயிற் றேரே ராக
விடியல் புக்கு நெடிய நீட்டிநின்
செருப்படை மிளிர்ந்த திருத்துறு செஞ்சாற்
பிடித்தெறி வெள்வேற் கணையமொடு வித்தி
விழுத்தலை சாய்த்த வெருவரு பைங்கூழ்ப்
௧௫ பேய்மகள் பற்றிய பிணம்பிறங்கு பல்போர்க்
கணநரி யோடு கழுதுகளம் படுப்பப்
பூதங் காப்பப் பொலிகளந் தழீஇப்
பாடுநர்க் கிருந்த பீடுடை யாள
தேய்வை வெண்காழ் புரையும் விசிபிணி
௨௦ வேய்வை காணா விருந்திற் போர்வை
யரிக்குரற் றடாரி யுருப்ப வொற்றிப்
பாடி வந்திசிற் பெரும பாடான்

றெழிலி தோயு மிமிழ்கை யருவிப
பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன
௨.ரு வோடை நுதல வொல்குத லறியாத்
துடியடிக் குழவிப் பிடியிடை மிடைந்த
வேழ முகவை நல்குமதி
தாழா வீகைத் தகைவெய் யோயே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - ஏர்க்கள உருவகமுமாம்.

சேரமான்கடலோட்டிய வேல்கெழுகுட்டுவனைப் பாணர். (௩௬௯)

(௩௭௦.) ....வி
ளரும் போழுஞ செய்தண் டோராக்குப்

பசிதினத் திரங்கிய விரும்பே ரொக்கற்
கார்பதங் கண்ணென மாதிரந் துழைஇ
ரு வேருழக் துலறி மருங்குல......கொழிய
வத்தக் குடிஞை துடிமரு ளிங்குர
லுழுஞ்சிலங் கவட்டிடை யிருந்த பருந்தின்
பெடைபயிர் குரலோ டிசைக்கு மாங்கட்
கழைகாய்ந் துலறி...............................
௧௦ வரிமரற் றிரங்கிய கானம் பிற்படப்
பழுமர முள்ளிய பறவை போல
வொண்படை மாரி வீழ்கனி பெய்தெனத்
துவைத்தெழு குருதி நிலமிசைப் பரப்ப
விளைந்த ......குர லரிந்துகால் குவித்து
௧ரு ....பல்போர் பழிய வாங்கி
யெருதுகளி றாக வாண்மட லோச்சி
யதரி திரித்த வாளுகு கடாவி
ணகன்கட் டடாரி தெளிர்ப்ப வொற்றி
வெந்திறல் வியன்களம் பொலிகென் றேத்தி
௨௦ யிருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பின்
வரைமருண் முகவைக்கு வந்தனென் பெரும
வடிநவி லெஃகம் பாய்ந்தெனக் கிடந்த
தொடியுடைத் தடக்கை யோச்சி வெருவா
ரினத்தடி விராய வரிக்குடர் ரடைச்சி
௨ரு யழுகுரற் பேய்மக ளயரக் கழுகொடு
செஞ்செவி யெருவை திரிதரு
மஞ்சுவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதிபசுங் குடையார்.   (கூஎ0)

(கூஎக.) அகன்றலை வையத்துப் புரவற் காணாது
மரந்தலைச் சேர்ந்து பட்டினி வைகிப்
போதவி ழலரி நாரிற் றொடுத்துத்
தயங்கிரும பித்தை பொலியச் சூடிப்
ரு பறையொடு தகைத்த கலப்பையென் முரவுவா
யாடுறு குழிசி பாடின்று தூக்கி
மன்ற வேம்பி னொண்பூ வுறைப்பக்
குறைசெயல் வேண்டா நலசுப விருக்கையே

புறநானூறு மூலம்.

னரிசி யின்மையி னாரிடை நீங்கிக்
௧0 கூர்வா யிருமபடை நீரின் மிளிர்ப்ப
விருக்கை ய......ளி யன்பின்று தலைஇ
யிளைசுரும் பார்க்கு முளைசால் பாசறை
வில்லே ருழவநின் வல்லிசை யுள்ளிக்
குறைத்தலைப் பிணனெதிர்ப்போர் பழித்து
௧௫ யானை யெருத்தின் வாண்மடல் லோச்சி
யதரி திரித்த வாளருகு கடாவின்
மதியத் தன்னவென் விசியுறு தடாரி
யகன்க ணகிர லாருகுமி தொடாஅலிற்
பணையமரு ணெடிநகாட் பல்பிணைத் தடக்கைப்
௨0 புகர்முக முகனைக் குவதிசின் பெரும
களிற்றுக் கோட் டன்ன வாலெயி றழுத்தி
விருக்கொடி விளைஇய வெண்ணிணச் சுவையினள்
குடர்த்தலை மாலை சூடி யுணத்தினா
வாழ்ப் பெருவள னேய்ந்தொர வானத்து
௨௫ வயங்குபன் மீனினும் வாழியர் பலவென
வுருகெழு பேய்மகள் அயர
குருதித் துகளாடிய களங்கிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனைக் கல்லாடனார். (கூஎஉ)

(கூஎஉ.) விசிபிணித் தடாரி விம்மென வொற்றி
யேத்தி வந்த தெல்லை முழுத்த
விலங்குவா ளவிரொளி வலம்பட மின்னக்
கலைந்துளி பொழிந்த கண்கூடு பாசறைப்

௫ பொருந்தாத் தெவ்வ ரிரத்தத்தலை யடுப்பிற்
கூவிள விறகி னாக்குவரி புடைய
லாறு மண்ணடை வலாவியர் துடுப்பிற்
...ரியல வெண்மா விடக்குடைக் கூட்ட
மாபலி பிண்டம் வாதுவ னேக்க
௧௦ வாதுவை விழுமிற் புதுவோர்க் கெல்லாம்
வெவ்வாய்ப் பெய்த பூதவிர் சால்கெனப்
புலவுக்களம் பொலிய வேட்டோய்நின்
னிலவுத்திக ழார முகக்குவ மெனவே.

திணை - வாகை; துறை - மறக்களவேள்வி.
அவனை மாங்குடிகிழார். (ஙஎஉ)

கூக

(ஙஎங.) உருமிசை முரச முழக்கென விசைப்பச்
செருநவில் வேழங் கொண்மூ வாகத்
தேர்மா வளிதுளி தலைஇ நாமுறக்
கணைக்காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை
௫ மிழிதரு குருதியொ டேந்திய வொள்வாட்
பிழிவது போலப் பிட்டைபூ ழுவப்ப
மைந்த ராடிய மயங்குபெருந் தானைக்
கொங்கு புறம்பெற்ற கொற்றவேந்தே
........................தண்ட மாப்பொறி
௧௦ மடக்கண் மயிலியன் மறலி யாங்கு
நெடுஞ்சுவர் நல்லில் புலம்பக் கடைகழிந்து
மென்றோண் மகளிர் மன்றம் பேணா
புண்ணுவ..
........................யணிப் புரவி வாழ்கொளச்
௧௫ சென்னிற விளைமயி ரன்னிறச் சேர
னண்புண் மார்பிற் புன்றலை சிறுஅ
ரம்பழி பொழுதிற் றமர்முகங் காணா
.... ற் றெருக்கா ண
வேந்தா புகக்கொடுத்த விருந்து பாந்தலை
௨௦ மாட மயங்கெரி மண்டிக் கோடிறு
புருபெயி மலையி னிருவிளஞ் சேரச

சென்றோன் மன்ற சொலி...............
..............ண்ணறிநர் கண்டுகண் ணலைப்ப
வஞ்சி முற்றம் வயக்கள னாக
௨௫ அஞ்சா மறவ ராட்போர் பழித்துக்
கொண்டனை பெரும குடபுலத் ததரி
பொலிக வத்தைநின் பணைதனு... ..ளம்
விளங்குகுடிக் கிளை வேந்தர் களந்தொறுஞ் சென்று
புகாமுக முகவை பொலிகென றேத்தித்
௩௦ தொண்டு செல்ப பெரியோர் யானு
மங்கல் மாக்கிணை யதிர வொருபற
....லெனுயினுங் காதலி னேத்தி
நின்றோர் பிறரிவ ணின்மையின் ....
மன்னெயின் முகவைக்கு வந்திசிற பெரும
௩௫ பகைவர் புகழ்ந்த வாண்மை நகைவர்க்குத்
தாவின் றுதவும் பண்பிற் பேரோடு

கணைகரி திரிதரு மாக்க ளிளைஞருக்கு
செஞ்செவி யெருவை குழீஇ
யஞ்சுவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே.

திணை - அது; துறை - மறக்களவழி; ஏர்க்கள உருவகமுமாம்.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் கருவூரெறிந்தானைக் கோவூர்கிழார். (௩௭௩)

(௩௭௪.) கானன் மேய்ந்து வியன்புலத் தல்கும்
புல்வா யிரலை நெற்றி யன்ன
பொலமிலங்கு சென்னிய பாறுமயி ரவியத்
தண்பனி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்
௫ மன்றப் பலவின் மால்வரை பொருந்தியென்
றெண்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
யிருங்கலை யோர்ப்ப விசைஇ காண்வரக்
கருங்கோற் குறிஞ்சி யடுக்கம் பாடப்
புலிப்பற் றாலிப் புன்றலைச் சிறாஅர்
௧௦ மான்கண் மகளிர் கான்றேர் அகன்றுவா
சிலைப்பாற் பட்ட முளவுமான் கொழுங்குறை
விடர்முகை யடுக்கத்துச் சினைமுதிர் சாந்தம்
புகர்முக வேழத்து மருப்பொடு மூன்றும்
இருங்கேழ் வயப்புலி வரியதட் குவைஇ

கரு விருந்திறை நல்கு நாட னெங்கோன்
கழறொடி யாஅ யண்டிரன் போல
வண்மையு முடையையோ ஞாயிறு
கொன்விளங் குதியால் விசும்பி னானே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பூவைநிலை.
ஆய் அண்டிரனை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார். (ஙஎச)

(ஙஎரு) அலங்குகதிர் சுமந்த கலங்கற் சூழி
நிலைதளர்வு தொலைந்த வொல்குநிலைப் பல்காற்
பொதியி லொருசிறைப் பள்ளி யாக
முழாஅரைப் போந்தை யரவாய் மாமடல்
ரு நாரும் போழுங் கிணையொடு சுருக்கி
ஏரின் வாழ்நர் குடிமுறை புகாஅ
ஊழிரந் துண்ணு முயவல் வாழ்க்கைப்
புரவெதிர்ந்து கொள்ளுஞ் சான்றோ ரியாரெனப்
பிரசந் தூங்க வறாஅ யாணர்

கo வரையணிப் படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந
பொய்யா வீகைக் கழறொடி யாஅய்
யாவரு மின்மையிற் கிணைப்பத் தாவது
பெருமழை கடற்பரந் தாஅங் கியானு
மொருநின் னுள்ளி வந்தனெ னதனாற்
கரு புலவர் புக்கி லாகி நிலவரை
நிலீஇய ரத்தை நீயே யொன்றே
நின்னின்று வறுவி தாகிய வுலகத்து
நிலவன் மாரோ புரவலர் துன்னிப்
பெரிய வோத்தினுஞ் சிறிய வுணராப்
உo பீடின்று பெருகிய திருவிற்
பாடின் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்தியல்.
அவனை அவர். (ஙஎரு)

(ஙஎசு.) விசும்பு நீத்த மிறந்த ஞாயிற்றுப்
பசுங்கதிர் மழுகிய சிவந்துவாங் கந்திச்
சிறுநனி பிறந்த பின்றைச் செறிபிணிச்
சிதாஅர் வள்பினென் றடாரி தழீஇப்
ரு பாணர் ஆரு மளவை யான்றன்
யாணர் நன்மனைக் கூட்டுமுத னின்றனென்

விளைத்தோர் விழுத்த யாத்திரை யொரேரெனக்
குணக்கெழு திங்கள் கனையிருள் அகற்றப்
பண்டறி வாரா உருவோ டென்னரைத்
௧௦ தொன்றுபடு துளையொடு பருவிழை போகி
நைந்துகரை பறைந்தவென் உடையு நோக்கி
விருந்தின னளிய னிவனெனப் பெருந்தகை
(௧)நின்ற முரற்கை நீக்கி நன்றும்
அரவுவெகுண் டன்ன தேறலொடு சூடுதருபு
௧௫ நிரயத் தன்னவென் வறன்களைந் தன்றே
இரவி னானே யீத்தோ னெந்தை
அன்றை ஞான்றினோ டின்றி னூங்கும்
இரப்பச் சிந்தியே னிரப்படு புணையின்
உளத்தி னளக்கும் விரந்த கையே
௨௦ விளைக்குளப் புதவின் மகிழ்ந்தமே யாகி
ஒருநாள், இரவலர் வாரா வைகல் போர் கடைத்தலை

ஞாங்கர் கெடுமொழி பயிற்றித்
தோன்றல் செல்லாதென் சிறுகிணைக் குரலே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.
ஒய்மான்நல்லியாதனைப் புறத்திணைநன்னாகனார். (௩௭௬)

௧. கிளைமுரற்.
நின்றமுரற்கைநீக்கி.

(௩௭௭.) .... பொற்கோட்டு
யானையர் கவரிப் புரவிக் (௧)கச்சைநன்மான் (௨)வடிமணிவாக்கு
சினைநற்றேர்க்குழுவின (௩)நெடுங்கொடி வானத்துவிளங்கு மின்னின் வாழ்
கரார்ப்போ மாமனத்தடகெ ...

குருசினீமன்னியகெடிதே.

திணை - அது ; துறை - வாழ்த்தியல்.
சோழன் இராசசூயம் வேட்டபெருநற்கிள்ளியை உலோச்சனார். (௩௭௭)

௧. கச்சமை. ௨. வடிமணியாங்குருள.
௩. நெடும்பரி............... தண்டுக்கடலொலிகோசமா.

(௩௭௮.) தென்பரதவர் மிடல்சாய
வடவடுகர் வாளோட்டிய
தொடையமை கண்ணித் திருந்துவேற் றடக்கைக்
கடுமா கடைஇய விடும்பர் வடிமணி

ரு னற்றார்க் கள்ளின் சோழன் கோயிற்
புதுப்பிறை யன்ன சுதைசெய் மாடத்துப்
பனிக்கயத் தன்ன நீணகர் நின்றோ
னரிக்கூடு மாக்கிணை யிரிய வொற்றி
யெஞ்சா மரபின் வஞ்சி பாட
க0 வெமக்கென வகுத்த வல்ல மிகப்பல
மேம்படு சிறப்பி னருங்கல வெறுக்கை
தாங்காது பொழிதந் தோனே யதுகண்
டிலம்பா டுழந்தவென் னிரும்பே ரொக்கல்
விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குநருஞ்
கரு செவித்தொடர் மரபின விரற்செறிக் குநரு
மரைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குநரு
மிடற்றமை மரபின வரைக்கியாக் குநரும்
கடுந்தே ரிராம னுடன்புணர் சீதையை
வலித்தகை யரக்கன் வௌவிய ஞான்றை
உ0 நிலஞ்சேர் மதரணி கண்ட குரங்கின்

புறநானூறு மூலம்.

செம்முகப் பெருங்கிளை யிழைப்பொலிந் தாஅங்
கறாஅ வருநகை யினிதுபெற் றிகுமே
யிருங்கிளைத் தலைமை யெய்தி
யரும்பட ரெவ்வ முழந்ததன் றலையே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் சேருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதிபசுங் குடையார். (கூஎஅ)

(கூஎகூ.) யானே பெறுகவன் றாணிழல் வாழ்க்கை
யவனே பெறுகவென் னாவிசை நுவற
னெல்வரி தொழுவர் கூர்வாண் மழுங்கிற்
பின்னை மறத்தோ டரியக் கல்செத்
ரு தள்ளல் யாமைக் கூன்புறத் துரிஞ்சு
செல்லமல் புறவி னிலங்கை கிழவோன்
வில்லி யாதன் கிணையேம் பெரும
குறுந்தா ளேற்றைக் கொழுங்க ணவ்விளர்
நறுநெய் யுருக்கி நாட்சோறு...............
க0 வல்ல னெந்தை பசிதீர்த் தல்லெனக்
கொன்வரல் வாழ்க்கைநின் கிணைவன் கூறக்
கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கைதண் டாது

விட்டோய் தலைய குன்றம் பின்படர
......................கனென் யானே தாயி
௧௫ றாவாக் குழவி போல வாக்கத்
திருவுடைத் திருமனை யைதுதோன்று கமழ்புகை
வருமழை மங்குலின் மறுகுடன் மறைக்குங்
குழும்ப.........கெதொடகழி நீண்மதி லூரே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.

ஒய் மான்வில்லியாதனைப் புறத்திணைநன்னாகனார். (௩௭௯)

(௩௮௦) தென்பவ வத்து முத்தப் பூண்டு
வடகுன்ற..............................
..............................ங்கடற் றானை
யின்னிசை விறல்வென்றித்
௫ தென்னவர் வயமறவன்
மிசைப்பெய்த நீர் கடற்பரந்து முத்தாகுந்து
காறிதழ்க் குளவியொடு கூதளங் குழைய

வெறுபெ................................த்துக்கு
தீஞ்சுளைப் பலவி னுஞ்சிற் பொருநன்
௧௦ துப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய
னட்பெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கை கண்மையன்
வல்வேற் கந்த னல்லிசை யல்ல
......................த்தாரப் பின்னையஞ் சிறுஅ
ரன்ன னுகன் மாறே யிகழில
௧௫ மிலம்படு காலை யாயினும்
புலம்பல்போ யின்று பூத்தவென் கடும்பே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

நாஞ்சில்வள்ளுவனைக் கருவூர்க் கதப்பிள்ளை. (௩௮௦)

(௩௮௧) ஊனு மூணு முனையி னினிதெனப்
பாலிற் பெய்தவும் பாகிற் கொண்டவும்
அளவுபு கலந்து மெல்லிது பருகி
விருந்துறுத் தாற்றி யிருந்தனெ மாகச்
௫ சென்மோ பெருமவெம் விழவுடை நாட்டென
யாந்தன் னறியுந மாகத் தான்பெரி

தன்புடை மையிரு ணமப்பிரி வஞ்சித்
துணையது கொளாஅ வாடிப் பருஞறுத்தப
பயம்பகர் வரியா மயக்கரின் முதுபாழ்ப்
௪0 பெயல்பெய தன்ன செல்வந் தாங்க
வரிய மன்னர் புறங்கடைத் தோன்றிச்
சிதாஅர் வள்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி
யூனுகிர் வலந்த தெண்க ணொற்றி
விரல்விசை தவிர்க்கு மரலைப் பாணியி
௪௫ னிலம்பா டகற்றல் யாவது புலம்பொடு
தெருமர லுயக்கமுந் (க)தீர்க்குவோ மதனா
லிரு(உ)நிலன் கூலம் பாறக் (௩)கோடை
வருமழை (௪)முழக்கிசைக் கோடியர் பின்னைச்
சேயை யாயினு மிவணை யாயினு
௫0 மிதப்பக்கொண் டளிமை வாழியோ விளைவ
சிறுநனி, ஒருவழிப் படர்கென் றோனே யெந்தை
யொலிவெள் ளருவி வேங்கட நாட
னுறுவருஞ் சிறுவரு மூழ்மா றுய்க்கு
மறத்துறை யம்பியின் மானப் பிறப்பிறன்

௫௫ திருக்கோ ளீரப் பூட்கைக்
கரும்ப னூரன் காதன் மகனே.

திணையும் துறையும் அவை.
கரும்பனூர்கிழானை நன்னாகனார். (கூ௮௧)

க. தீர்க்குவோனதனால். ௩. கொண்டவருமழை.
உ. நிலக்கடலம். ௪. முழக்கிடைக்.

(கூ௮உ.) கடற்படை யடற்கொண்டி
மண்டுற்ற மறனொன்னா
ருண்சோறு நாட்டுப்பொருந
னலங்குளை யணிபுரவி
௫ நலங்கிள்ளி நசைப்பொருநரேம்
பிறர்ப்பாடிப் பெறல்வேண்டே
மவற்பாடுது மவன்றாள் வாழியவென
நெய்குய்ய வூனவின்ற
பலசோற்றா னின்சுவைய
௧0 நல்குரவின் பசித்துன்பின் பின்னபதின

முன்னாள் விட்ட மூதறி சிறாரும
யாமுமே மணியங் கேழணி யுத்திக்
கட்கேள் விக் கவைநாவிற்
றாஙிறத்த வராஅப்போல
கரு வறமுன் றொஇ வயங்குவாய்ப்ப
விம்மதி யத்தை கம்மான் ஒருன்ற
னினதே, முந்நீ ருடுத்தவிவ் வியனுல கறிய
வெனதே கிடைக்கா தன்னவென் றெண்கண் மாக்கிணைக்
கண்ணகத் தியாத்த நுண்ணரிச் சிறுகோ
உ0 லெற்றொறு நுடங்கி யாக்குநின் பகைஞர்
கேட்டொறு நடுங்க வேந்து
வென்ற தோநிறர் வேத்தவை யானே.

திணை - அது; துறை - கடைநிலை.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார். (கூஅஉ)

(கூஅகூ.) ஒண்பொறிச் சேவ லெடுப்பவேற் றெழுந்து
தண்பனி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்
நுண்கோற் சிறுகிணை சிலம்ப வொற்றி
நெடுங்கடை நின்று பகடுபல வாழ்த்தித்
ரு தன்புக ழேத்தினெ னாக ஊன்புலந் ....

கருங்கடி வியனகர்க் குறுகல் வேண்டிக்
கூம்புவிடு மென்பிணி யவிழ்ந்த வாம்பற்
றேம்பா யுள்ள தங்கமழ் மடருளப்
கப பாம்பு பயந்தன்ன வடிவின் (க)சாம்பின்
கழைபடு சொலிப்பி னிழையணி வாரா
வொண்பூங் கலிங்க முடீஇ நுண்பூண்
வசிந்துவாங்கு நுசுப்பி னல்வாங் குந்திக்
கற்புடை மடந்தை தற்புறம் புல்ல
கரு வெற்பெயர்ந்த சேக்கை.....................
....................................கற்கொண்
(உ)டளித்துப் பிறக்கனெ முறி யவ்வரிப்
பிறர், பாடுபுகழ் பாடிப் படர்பறி வேனே
குறுமுலைக் கலமரும் பாலார் வெண்மறி
உ0 நரைமுக வூகமொடு கஞ்சென..............
.... (ங)கன்றுபல கெழீஇய
கான்கெழு நாடன் கடுந்தேர் வியனெனா
வொருவனோ யுடையோன் மன்னே யானே

யாறு னைவன் பரிசோ வெள்ளியது கிலேயே.
திணையும் துறையும் அவை
மாறோக்கத்து *நப்பசலையார். (௩அ௩)

---

௧. காம்பின, ௨. டழிவிதரப, ௩. தனறபல,

(௩அ௪.) யென்பாலா ...
வஞ்சிக்கோட ...
வாடைக்க நம்பின் பூவருந்து
வல்...
௫ ...
வக்கட் குருமுயல் வெருவ வயல
கரும்கோட டிருப்பைப் பூவுறைக் குந்து
...
...
௧0 ...துணையோர் பெரும
நெல்லென்னும் பொன்னென்னுங்
கன்னற்கொண்ட ...
...மன்னு வளைபலவும்

---

* ஈப்பாலையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

புறநானூறு மூலம்.

யான்றண்டவு (௨)மூன்றண்டா
௧௫ திணம்பெருத்த கொழுஞ்...........

....
நீர்நாண நெய்வழங்கிப்
புரந்தோ னெந்தை யாமலத்தொலே.........
யன்னோனை யுடையேமெனபவற.........
௨0 கியாண்டு நிற்க வெள்ளி மாணட
வுண்டகன்கலம் பெய்தறடக்கவுந்
தின்றகண்ப (௩)லூன்றேண்டவும்
வந்த வைக லல்லது
சென்ற வெல்லேச் செலவறி யேனே.
திணையும் துறையும் அவை.
கரும்பனூர்கிழானைப் புறத்திணைநன்னகனார். (௩௮௪)

---

௧. பாலாற்கு. ௨. மதான்றண்டா. ௩. லூன்றொனதண்டவு.

(கூஅரு.) வெள்ளி தோன்றப் புள்ளுக்குர லியம்பப்
புலரி விடியற் பகடுபல வாழ்த்தித்
தனவடைத் தோன்றினு மிலனே பிறன்கடை
யகன்கட் டடாரிப் பாடுகேட் டருளி
௫ வறனியா னீங்கல் வேண்டி யென்னரை
நிலந்தின் சிதார்களைந்து
வெளிது உடீஇயென் பசிகளைந் தோனே
காவிரி யணையுந் தாழ்நீர்ப் படப்பை
நெல்விளை கழனி யம்பர் கிழவோ
௧0 னல்லரு வந்தை வாழியர் புல்லிய
வேங்கட விறல்வரைப் பட்ட
வோங்கல் வானத் துறையினும் பலவே.

திணை - அது ; துறை - வாழ்த்தியல்.

அம்பர்கிழான் அருவந்தையைக் கல்லாடனார். (கூ...

(கூஅகூ.) நெடுநீர நிறைகயத்துப்
படுமாரித் துளிபோல
நெய்துள்ளிய வறைமுகக்கவுஞ்
சூடு கிழித்து வாடூன் மிசையவு
௫ மூன்கொண்ட வெண்மண்டை
யான்பயத்தான் முற்றழிப்பவும்
வெய்துண்ட வியர்ப்பல்லது

செய்தொழிலான் வியர்ப்பறியாமை
ஈத்தோ னெந்தை யிசைதன தாக
௧0 வயலே, நெல்லின் வேலி நீடிய கரும்பின்
பாத்திப் பன்மலர்ப் பூத்த தும்பை
புறவே, புல்லருந்து பல்லாயத்தான்
வில்லிருந்த வெங்குறும்பின்று
கடலேகரந்த கலனெண் ணுவோர்

௧௫ கானற் புன்னைச் சினைநிலைக் குருகு
கழியே, சிறுவெள் ளருப்பின் கொள்ளை சாற்றிப்
பெருங்கள் ளுட் டமைவிக்குந்து
அன்னதன் னாட்டுப் பொருநன் யாமே
பொராஅப் பொருநரேம்
௨௦ குணதிசை நின்று குடமுதற் செலினுங்
குடதிசை நின்று குணமுதற் செலினும்
வடதிசை நின்று தென்வயிற் செலினுந்
தென்றிசை நின்று குறுகாது நீடினும்
யாண்டு நிற்க வெள்ளியாம்
௨௫ வேண்டிய துணர்ந்தோன் றாள்வா ழியவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைக் கோவூர்கிழார். (௩௮௬)

௩௮௭) வள்ளுகிர வயலாமை
வெள்ளகடு கண்டன்ன வீங்குசிலைப் புதப்போர்வைத்
தெண்கண் மாக்கிணை யியக்கி யென்று
மாறுகொண் டோர் மதிலிடறி
௫ நீறாடிய நறுங்கவுள
பூம்பொறிப் பணையெருத்தின
வேறுவேறு பரந்தியங்கி
வேந்துடைமிளை யயல்பரக்கு
மேந்துகோட் டிரும்பிணர்த்தடக்கைத்
௧௦ திருந்துதொழிற் பலபகடு
பகைப்புல மன்னர் பணிதிறை தந்துநின்
னகைப்புல வாணர் நல்குர வகற்றி
மிகப்பொலியர்தன்சேவடியத்தை
யென்றியானிசைப்பினனிநன்றெனாப்
௧௫ பலபிறர் வாழ்த்த விருந்தோ ரென்கோ
மருவவினகாகன திருக்குகமழ்ற்

சேவடி குறுகல் வேண்டி
வென்றி ரக்கும் விறன்முரசினோ
னென்சிறுமையி னிழித்துநோக்கான்
௨௦ றன்பெருமையிற் றகவுநோக்கிக்
குன்றகம் களிறென்கோ

ரெ..................ரவென்கோ
மன்றுநிறையு நிரையென்கோ
மனைக்களமரொடு களமென்கோ
உரு ஆங்கவை, கனவென மருள வல்லே நனவி
னல்கி யோனே நகைசா றோன்ற
னாழி...................................
பூழியர்பெருமபியானைச்
செருமிகு சோன்றுட் செல்வக் கடுங்கோ
௲0 வாழி யாத னென்னுந் தெவ்வ
ருயர்குடை பணித்திவண் விடுவர் மாதோ
நெடிதே, நி......வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங்
கல்லென் பொருநை மணலினு மாங்கட்
பல்லூர் சுற்றிய கழனி
௲ரு வெல்லாம் விளையு நெல்லினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செலவக்கடுங்கோவாழியாதனைக் குண்டு கட்பாலியாதன். (௲அஅ)

(௲அஅ.) வெள்ளி தென்புலத் துறைய விளைவயற்
பள்ளம் வாடிய பயனில் காலை
யிரும்பறைக் கிணைமகன் சென்றவன் பெரும்பெயர்
....................................பொருந்தித்
ரு தன்னிலை யறியுந ளாக வந்நிலை
யிடுக்க ணிரியல் போக வுடைய
கொடுத்தோ னெந்தை கொடைமேந் தோன்ற
லுமருப்பாக, வெல்லும் வாய்மொழிப் புல்லுடைவி
.........பெயர்க்கும்பணணாகடெட ம ரோமகிரென
௧0 விளைப்பக டேத்து மேனி நினைத்தொடர்
காடொறும் பாடே னாயினே னாக
நாணு, மணிகிளர் முன்றிற் றென்னவன் மருகன்
பிணிமுர சிரங்கும் பீடுகெழு தானை

புறநானூறு மூலம். ௬௩

மண்ணால் யானை வழுகண
௧ரு மாறி வியரென் பெருங்கிளைப் புரவே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சிறுகுடிகிழான்பண்ணனை மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் மள்ளனார். (௩௮௮)

(௩௮௯.) நீர்நுங்கின் கண்வலிப்பக்
கானவேம்பின் காய்திரங்கக்
கயங்களியுங் கோடையாயினு
மேலா வெண்பொன் போருறு காலை
௫ யெம்மு முள்ளுமோ பின்னையம் பொருந
வென்றித் தனவே யிசைசா னெடுந்தகை
யின்றுசென் றெய்தும் வழியனு மல்லன்
செலினே காணா வழியனு மல்லன்
புன்றலை மடப்பிடி யினையக் கன்றுதந்து
௰ குன்றக நல்லூர் மன்றத்துப் பிணிக்குங்
கல்லிழி யருவி வேங்கடங் கிழவோன்
செல்வுழி யெழாஅ நல்லேர் முதிய
னாத னுங்கன் போல நீயும்
பசித்த வொக்கற் பழங்கண் வீட
௧௫ வீறுசா னன்கல நல்குமதி பெரும
ஐதக லல்குன் மகளிர்
நெய்தல்கே ளன்மார் நெடுங்கடை யானே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆதனுங்கனைக் கள்ளிலாத்திரையனார். (௩௮௯)

(௩௯௰.) அறவை நெஞ்சத் தாயர் வளரு
மறவை நெஞ்சத் தாயி லாள
ரரும்பலர் செருந்திநெடுங் கான்மலர் கமழு
மன்னமுற்றத், தார்வலர் குறுகி னல்லது காவலர்
௫ கனவினுங் குறுகாக் கடியுடை வியனகர்
மலைக்கணைத் தன்ன மாடஞ் சிலம்பவென்
னரிக்குரற் றடாரி யிரிய வொற்றிப்
பாடி நின்ற பன்னா ளன்றியுஞ்
சென்ற ஞான்றைச் சென்றுபடு மிரவின்
௰ வந்ததற் கொண்டு நெடுங்கடை நின்ற
புன்றலைப் பொருந னளியன் றானெனத்
தன்னுழைக் குறுகல் வேண்டி யென்னரை

முதுநீர்ப் பாசி யன்ன வுடைகளைக்

தநிரும வானன்ன புதுமடிக் கொளீஇ
௧௫ மகிழ்தரன் மரபின் மட்டே யன்றியு
மமிர்தன மரபி னூன்றுவை யடிசில்
வெள்ளி வெண்கலத் தூட்ட லன்றி
மூன்னூர்ப் பொதியிற் சேர்ந்த மென்னடை
யிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் பகற்றக்
௨௦ கடுங்கண் வேழ்கை வீகண் டன்ன
படுதரு செங்கெற் போரொடு நல்கிக்
கொண்டி பெறுகென் றோனே யுண்டுறை
மலைபல ரணியுந் தலைநீர் நாடன்
கண்டாற் கொண்டுமெனை திருந்தடி வாழ்த்தி
௨௫ வானறி யலவென் பாடுபசி போக்க
லண்ணல் யானை வேந்த
ருண்மையோ வறியல காண்பறி யலரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமானெடுமானஞ்சியை ஔவையார். (௩௯௰)

(௩௯௧.) தண்டுளி பலபொழிந் தெழிலி யிசைக்கும்
விண்டு வனைய விண்டோய் பிறங்கன்
மூகடுற வுயர்ந்த நெல்லின் கிழ்வரப்
பகடுதரு பெருவளம் வாழ்த்திப் பெற்றதிருந்தா
௫ மூரிபரந் துபட கெண்டி யரிய லார
கெ............ய லார்தைய ருண்டினி துவக்கும்
வேங்கட வரைப்பின் வடபுலம் பசித்தென
வீங்குவந் திறுத்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
தீர்கை விடுக்கும் பண்பின் முதுகுடி
௧௦ கன.......................................
வினவலின் மூன்னும் வந்தோன் மருங்கி
லின்னுமன் னுகலிற் பொருந னிவனென
நின்னுணர்ந் தறியுந ரென்னுணர்ந்து கூறக்
காண்கு வந்திசி..............................
௧௫ ....பெருங்கழி நுழைமீ னருந்துந்
துதைந்த தூவியம் புதாஞ் சேக்குந்
தந்தை, தந்தபுன யானின செழுநகர் வரைப்பி
னெஞ்சமர் காத லின்வெய் யோளொ
டின்றுயி...............................ஞ்சா

௨௦ றுளிபத னழிந்து பொழிய
வேலி யாயிரம் விளைகநின் வயலே.

திணை - அது ; துறை - கடைநிலை.

பொறையாற்றுகிழானைக் கல்லாடனார். (௩௯௧)

(௩௯௨.) மதியேர் வெண்குடை யதியர் கோமான்
கொடும்பூ ணெழினி நெடுங்கடை நின்றியான்
பசலை நிலவின் பனிபடு விடியற்
பொருகளிற் றடிவழி யன்ன வென்கை
௫ யொருகண் மாக்கிணை யொற்றுபு கொடாஅ
வுருகெழு மன்ன ராரெயில் கடந்து
நிணம்படு குருதிப் பெரும்பாட் டீரத்
தணங்குடை மரபி னிருங்களந் தோறும்
வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டி
௰ வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும்
வைகல் உழவ வாழிய பெரிதெனச்
சென்றியா னின்றனெ னாக வன்றே
யூருண் கேணிப் பகட்டிலைப் பாசி
வேர்புரை சிதாஅர் நீக்கி நேர்கரை
௧௫ நுண்ணூற் கலிங்க முடீஇ யுண்மெனத்
தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்
கோண்மீ னன்ன பொலங்கலத் தளைஇ
யூண்முறை யீத்த லன்றியுங் கோண்முறை
விருந்திறை நல்கி யோனே யந்தரத்
௨௦ தரும்பெற லமிழ்த மன்ன
கரும்பிவட் டந்தோன் பெரும்பிறங் கடையே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்மகன் பொகுட்டெழினியை ஔவையார். (௩௯௨)

(௩௯௩.) பதிமுதற் பழகாப் பழங்கண் வாழ்க்கைக்
குறுநெடுந் துணையொடு கூர்மை வீதலிற்
குடிமுறை பாடி யொய்யென வருந்தி
யடனசை மறந்தவெங் குழிசி மலர்க்குங்
௫ கடனறி யாளர் பிறநாட் டின்மையின்
வள்ளன் மையினெம் வரைவோர் யாரென
வுள்ளிய வுள்ளமோ டுலைநசை துணையா

கவக மெல்லா மொருபாற் பட்டென

மலர்தா ரண்ணனி னல்லிசை யுள்ளி
௧௦ யீர்ங்கை மறந்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
கூர்ந்த வெவ்வம்விடக் கொழுநிணங் கிழிப்பக்
கோடைப் பருத்தி வீடுநிறை பெய்த
மூடைப் பண்ட மிடைநிறைந் தன்ன
வெண்ணிண மூரி யருள நாளுற
௧௫ வீன்ற வரவி னரருக் கடுக்குமென்
றுன்றுபடு சிதாஅர் துவர நீக்கிப்
போதுவிரி பகன்றைப் புதுமல ரன்ன
வகன்றுமடி கலிங்க முடீஇச் செல்வமுங்
கேடின்று நல்குமதி பெரும மாசின்
௨௦ மதிபுரை மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
யாடுமக ளல்கு லொப்ப வாடிக்
கோடை யாயினுங் கோடி..................
காவிரி புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந
வாய்வாள் வளவன் வாழ்கெனப்
௨௫ பீடுகெழு கோனைப் பாடுகம் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை நல்லிறையனார். (௩௯௩)

(௩௯௪.) சிலைப்புலா நிமிர்ந்த சாந்துபடு மார்பி
னொலிபுனற் கழனி வெண்குடைக் கிழவோன்
வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்
வள்ளிய னாதல் வையகம் புகழினு
௫ முள்ள லோம்புமி னுயர்மொழிப் புலவீர்
யானும், இருணிலாக் கழிந்த பகல்செய் வைகறை
யொருகண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றிப்
பாடிமிழ் முரசி னியறேர்த் தந்தை
வாடா வஞ்சி பாடினே னாக
௧௦ வகமலி யுவகையொ டணுகல் வேண்டிக்
கொன்றுசினந் தணியாப் புலவுநாறு மருப்பின்
வெஞ்சின வேழ நல்கின னஞ்சி
யானது பெயர்த்தனெ னாகத் தானது
சிறிதென வுணர்ந்தமை நாணிப் பிறிதுமோர்
௧௫ பெருங்களிறு நல்கி யோனே யதற்கொண்

யிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புரிஇனர்

துன்னரும் பரிசில் தருமென
வென்றுஞ் செல்லேனவன் குன்றுகெழு நாட்டே.

திணையும் துறையும் அவை.

கடைநிலையாயினவெல்லாம் பாடாண்டிணை.

சோழியவேனாதிதிருக்குட்டுவனைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர்மாடலன்மதுரைக் குமரனார்.

(௩௯௪)

(௩௯௫.) வயலுழவர் வன்புலத்துப்
பகடுவிட்டுக் குறுமுயலின்
குழைச்சூட்டொடு நெடுவாளைப்
பல்லுவியற் பழஞ்சோற்றுப்
௫ புகவருந்திப் புதற்றளவின்
பூச்சூடி...........................
.......................அரியலாருந்து
மனைக்கோழிப் பைம்பயிரினே
கானக்கோழிக் கவர்குரலொடு
௰ நீர்க்கோழிக் கூப்பெயர்க்குந்து
வேயன்ன மென்றோளால்
மயிலன்ன மென்சாயலார்
கிளிகடியின்னே
அகலன்வாய்ப் புன்றுரீஇயுந்து
௧௫ யாக்கப், பலநல்ல புலனணியுஞ்
சீர்சான்ற விழுச்சிறப்பிற்
சிறுகண் யானைப் பெறலருந் தித்தன்
செ.......................உறந்தைக் குணாது
நெடுங்கை வேண்மா னருங்கடிப் பிடவூர்
௨௦ அறப்பெயர்ச் சாத்தன் கிளையேம் பெரும
முன்னாள் நண்பகற் சுரனுழந்து வருந்திக்
கதிர்நனி சென்ற...........................மாலைத்
தன்கடைத் தோன்றி என்னுறா விசைத்தலிற்
ரிகுரல்..........கிணைக்குரற் றடாரியொ
௨௫ டாங்குநின்ற வெற்கண்டு
சிறிதுநில்லான் பெரிதுகூறா
னருங்கலம் வரவே யருளினன் வேண்டி
யொன்றுரைத் தன்றி நல்கித் தன்மனைப்
பொன்போன் மடந்தையைக் காட்டி யிவளை

கூ0 யென்போற் போற்றுபன் சேனை யதற்கண்

டவன்மறவலேனே பிறருள்ளலேனே
யகன்ஞாலம் பெரிதுவெம்பினு
மிகவாது ளெரிதோன்றினுங்
குளமீனொடுந் தாட்புளையினும்
கடு பெருஞ்செய் நெல்லின் கொக்குகிர் நிமிரல்
பசுங்கட் கருனைச் சூட்டொடு மாந்தி
விளைவெனரே வெள்ளங்கொள்கென
வுள்ளது மில்லது மறியா
தாங்கமைந் தன்றால் வாழ்கவன் றாளே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழநாட்டுப் பிடவூர்கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தனை மதுரைநக்கீரர். (கசு௫)

(கடகூ.) கீழ்நீரான் மீன்வழங்குந்து
மீநீரான் கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து
கழிசுற்றிய விளைகழனி
யரிப்பறையாற் புள்ளோப்புந்
டு துண்டுநீர் கூடு மணற்றண்கான்
மென்பறையாற் புள்ளிரியுந்து
நனைக்கள்ளின் மனைக்கோசர்
தீந்தேற லறவுமயிழ்ந்து
தீங்குரவைக் கொளைத்தாங்குந்து
க0 வுள்ளிலோர்க்கு வலியாகுவன்
கேளிலோர்க்குக் கேளாகுவன்
கழுமியவேளே
வளநீர் வாட்டாற் றெழினி யாதன்
கிணையேம்பெரும, கொழுந்தடிய சூடென்கோ
கரு வளநனையின் மட்டென்கோ
குறுமுயலின் ளிணம்பெய்தந்
துறுகெய்ய சோறென்கோ
திறந்துமறந்து கூட்டுமுதன்
முகந்துகொள்ளு முணவென்கோ
உ0 வளளையபலபல......................
....றுந்தய

விரும்பேரொக்க லிருஞ்செஞ்சிய
வழித்தவப்ப வித்தோனெந்தை
யெம்மோராக்கக் கங்குண்டே
௨௫ மாரிவானத்து மீனாப்பண்

விரிகதிர வெண்டிங்களின்
விளங்கித் தோன்றுகவவன் கலங்கா நல்லிசை
யாமும் பிறரும் வாழ்த்த நாளும்
நிரைசா னன்கல னல்கி
௩0 யுரைசெலச் சிறக்கவவன் பாடல்சால் வளனே.

திணையும் துறையும் அவை.
வாட்டாற்றெழினியாதனை மாங்குடிகிழார்.

(௩௯௭.) வெள்ளியு மிருவிசும் பேர்தரும் புள்ளு
முயர்சினைக் குடம்பைக் குரற்றோற் றினவே
பொய்கையும் போதுகண் விழித்தன பைபயச்
சுடருஞ் சுருங்கின் றொளியே பாடெழுந்
௫ திரங்குகுரன் முரசமொடு வலம்புரி யார்ப்ப
விரவுப் புறங்கண்ட காலைத் தோன்றி
வெஃகிரு பாகற்று மேமப் பாசறை
வைகறை யரவங் கேளியர் பலகோட்
செய்தார் மார்ப வெழுமதி துயிலெனத்
௧0 தெண்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
நெடுங்கடைத் தோன்றி யோனே யதுநயக்
துள்ளி வந்த பரிசில னிவனென
நெய்யுறப் பொரித்த குய்யுடை நெடுஞ்சூடு
மணிக்கல னிறைந்த மணநா றுதேறல்
௧௫ பாம்புரித் தன்ன வான்பூங் கலிங்கமொடு
மாரி யன்ன வண்மையிற் சொரிந்து
வேனி லன்னவென் வெப்பு நீங்க
வருங்கல நல்கி யோனே யென்றுநு
செறுவிற் பூத்த சேயிதழ்த் தாமரை
௨0 யறுதொழி லந்தண ரறம்புரிந் தெடுத்த
தீயொடு விளங்கு நாடன் வாய்வாள்
வலம்படு தீவிற் பொலம்பூண் வளவ
னெறிதிரைப் பெருங்கட லிறுதிக்கட் செலிறுக்
தெறுகதிர்க் கனலி தென்றிசைத் தோன்றினு

உரு மென்னென் றஞ்சலம் யாமே வென்வே
லருஞ்சமங் கடக்கு மாறலவன்
றிருந்துகழ னென்றாட் டண்ணிழ லேமே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்விடை; கடைநிலைவிடை.
சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை எருக்காட்டூர்த்தாயங்கண்ணனா
ர். (கூகஎ)

(கூகஅ.) மதிநிலாக் கரப்ப வெள்ளி யேர்தர
வகைமா ணல்லிற..........................
பொறிமயிர் வாரணம் பொழுதறிந் தியம்பப்
பொய்கைப் பூமுகை மலரப் பாணர்
ரு கைவல் சிறியாழ் கடனறிந் தியக்க
விரவுப் புறம்பெற்ற வேம வைகறைப்
பரிசிலர் விசையெ........................
லரிசையி னிறுத்த வாய்மொழி வஞ்ச
னசைவர் குறுகி னல்லது பகைவர்க்குப்
௧0 புலியின மடிந்த கல்லளை போலத்
துன்னல் போகிய பெரும்பெயர் மூதூர்
மதியத் தன்ன வென்.........றுகுடாரி
யிரவுரை நெடுவா ரிப்ப வட்டித்
துள்ளி வருநர் கொள்கல நிறைப்போய்
கரு தள்ளா நிலைமை யாகிய ரெமக்கென
வென்வா வறீஇய சிறிதிற்குப் பெரிதுவந்து
விரும்பிய முகத்த னாகி யென்னரைத்
துரும்புபடு சிதாஅர் நீக்கித் தன்னரைப்
புகைவிரித் தன்ன பொங்கு துகிலுடீஇ
உ0 யழல்கான் றன்ன வரும்பெறன் மண்டை
னிழல்காண் டேற னிறைய வாக்கி
யானுண வருள லன்றியுந் தானுமன்
மண்டைய கண்ட மான்வறைக் கருனைக்
கொக்குகிர் நிமிர லொக்க லார
உரு வரையுறழ் மார்பின் வையகம் விளக்கும்

விரவுமணி யொளிர்வரு மரா அற மாரமொடு
புனையோன் மேனிப் பூத்தசல..................
முனைசெலவருளியோனே
.........................யருவிப் பாயற் கோவே.

திணை - அது ; துறை - கடைநிலை.

சேரமான்வஞ்சனைத் திருத்தாமனார். (கூகூஅ)

(ஈஉகூ.) அமெகன் முகக்த வளவா வெண்ணெற்
றெமொ ஜுலக்கைப் பருஉக்குற் றரிசி
காடி வெள்ளுலைக் கொளீஇ நீழ
லோங்குசினை மாவின் றீங்கனி நறும்புளி
ரு மோட்டிரு வராஅற் கோட்டுமீன் கொழுங்குறை

செறாவின் வள்ளை சிறுகொடிப் பாகற்
பாதிரி யூழ்முகை யவிழ்விடுத் தன்ன
மெய்களைந் தினனொடு விரைஇ ....
மூழ்ப்பப் பெய்த முழுவலிம்ப் புழுக்கல்
கo ....களற் படுகர் களிபட வைமிற்
பழஞ்சோ றயிரு மூழங்குகிர்ப் படப்பைக்
காவிரிக் கிழவன் மாயா நல்லிசைக்
கிள்ளி வளவ னுள்ளி யவற்படர்தருஞ்
செல்லேன் செல்லேன் பிறர்முக நோக்கே
கரு னெடுங்கடைத் தூண்டி விடுபீ னுடெத்தூக்
கிளைமக ளட்ட பாஅற் புளியங்கூழ்
பொழுதமறுத் துண்ணு முண்டியே னழிவுகொண்
டொருசிறை யிருந்தே னென்னே யினியே
யறவ ரறவன் மறவர் மறவன்
உo மள்ளர் மள்ளன் றொல்லோர் மருக
னிசையிற் கொண்டா னசைவமு துண்கென
வப்படர்த் திறந்து வன்கோள் மண்ணி
வள்பரிந்து கிடந்த .... மணக்க
விசிப்புறுத் தமைந்த புதுக்காழ்ப் போர்வை
உரு யலகின் மாலை யார்ப்ப வட்டித்துக்
கடியு முணவென்னக் கடவுட்கு தொடேன்
கடுந்தேர்ப் பள்ளற் கசாவா நோன்கவற்
பகடே யத்தையான் வேண்டிவந் ததுவென

வொன்றியான் பெட்டா வளவை யன்றே
கூ0 வான்று விட்டன னத்தைய விசும்பின்
மின்பூத் தன்ன யுருவப் பன்னிரா
யூர்தியொடு கலங்கி யோனே சீர்கொள
விழுமென விழிதரு மருவி
வான்றே யுயர்நிலைமைத தோன்றிக் கோவே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்விடை.

தாமான்தோன்றிக்கோனை ஐயூர்முடவனார். (ககக)

(௪00.) மாகவிசும்பின் வெண்டிங்கள்
மூவைந்தான் முறைமுற்றக்
கடனவெட் கண்டன்னவென்
னியமிசையா மரபேத்திக்

ரு கடைத்தோன்றிய கடைக்குலாற்
ப்லர்துஞ்சவுந் தான்றுஞ்சா
னுலகுகாக்கு முயர்செ..............க்
கேட்டோ னெந்தையென் றெண்கிணைக் குரலே
கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கைதண் டாது
௧0 தொன்றுபடு சிதா றருங்கு நீக்கி
மிகப்பெருஞ் சிறப்பின் வீற.............
....லவண
கலிங்க மழித்ததோட் டொன்னை நோக்கி
காரரித்த கறவுமகிழ்ந்து
௧ரு போதறியேன் பதிப்பழகவுந்
தன்பகை கடித லன்றியுஞ் சேர்ந்தோர்
பசிப்பகை கடிதலும் வல்லன் மாதோ
மறவர் மலிந்தத ....
கேள்வி மலிந்த வேள்வித் தூணத்
௨0 திருங்கழி யிழிதரு .... கலிவங்கக்
தெறுநீர்ப் பரப்பின் யாறற சித்தத்
துறைதொறும் பிணிக்கு நல்லூ
ருறைவின் யாண.........கிழவோனே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

புறநானூறு முற்றிற்று.

உ

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

[பின்வரும் எண்கள் பாட்டைக் குறிப்பன.]

பாட்டு.

அகன்றலைவை,

அஞ்சுவருமரபின்,

அடலருந்து,

அடிபுனைதொடு,

அடுநையாயினும்,

அடுமகண்முகந்த,

அணங்குடைநெடு,

அணங்குடையவுணர்,

அணித்தழை,

அத்தநண்ணிய,

அதளெறிந்தன்ன,

அந்தோவெங்கைத,

அமரர்ப்பேணிய,

அரசுதலைவரி,

அரிமயிர்த்தி,

அருப்பம்பேணு,

அருவிதாழ்ந்த,

அருவியார்க்கும்,

அருளாயாகலோ,

அலங்குகதிர்,

அலர்பூந்தும்பை',

அழல்புரந்தவடர்,

அழலவிர்வயங்கி,

அளிதோதானேபாரி,

அளிதோதானேபேரிருங்,

அளியதாமே,

அற்றைத்திங்கள்,

அறவைநெஞ்சத்,

அறுகுளத் துருத்து,
அறையும்பொறையும்,
அன்னச்சேவலன்ன,
அன்னயாஜிரின்,

எண்.	பாட்டு.	எண்.
௱௭௩	ஆசாகெந்தை,	௱௰௭
௨௩௩	ஆசில்கம்மி,	௱௫௱
௱௱௫	ஆடியலழற்குட்டத்,	௨௨௯
௮௱	ஆடுநடைப்புரவி,	௨௪௰
௱௬	ஆடுநனிமறந்த,	௧௬௪
௱௯௯	ஆர்கலியினனே,	௱௱௭
௫௨	ஆர்ப்பெழுகடலினும்,	௮௩
௩௭௪	ஆரந்தாழ்ந்த,	௫௯
௱௪௰	ஆவுமானியற்பார்,	௯
௱௩௱	ஆன்றமலையறுத்த,	௱௪
௧௯௱	ஆறெண்கையமடுப்போர்,	௬௨
௨௯௩	ஆனினங்கலித்த,	௧௱௮
௯௩	இம்மைச்செய்தது,	௧௱௪
௱௫௪	இமிழ்கடல்வளைஇய,	௧௯
௩௩	இரங்குமுரசின்,	௧௱௭
௨௪	இரவலர்புரவலை,	௩௯௨
௧௯௮	இருங்கடலுடுத்த,	௱௯௱

௧௬௮	இருப்புமுகஞ்செறித்த,	௩௬௯
௧௪௪	இரும்பனைவெண்டோடு,	௪௫
௩௦௫	இரும்பிடித்தொழுதி,	௪௪
௬௭	இரும்புமுகஞ்சிதைய,	௩௦௯
௨௯	இருமுந்நீர்க்குட்டமு,	௨௦
௧௨௨	இல்லடுகள்,	௩௨௯
௩௦௯	இல்லாகியரோ,	௨௯௨
௧௧௧	இவ்வே, பீலியணிந்து,	௯௫
௨௪௮	இவர்யாரென்குவை,	௨௦௧
௧௧௨	இவற்கீத்துண்மதி,	௧௮௦
௩௯௦	இவனியாரென்குவை,	௧௩
௧௪௨	இழையணிப்பொலிந்த,	௮௯
௧௧௮	இளையருமுதியரு	௨௫௪
௯௭	இளையோர்சூடார்,	௨௪௨
௧௪௯	இன்கடுங்கள்ளின்,	௮௦

உ

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.

இன்றுசெலினுந்,
இனிநினைந்திரங்க,
ஈண்டுநின்றோர்க்குந்,
ஈயெனவிரத்த,
ஈரச்செவ்வி,
ஈன்றுபுறந்தரு,
உடும்புரித்தன்ன,

உடையனாயி,
உடைவளைகடைப்ப,
உண்டாலம்ம,
உண்போன்றனு,
உருகெழுஞாயிற்றொண்,
உருமிசைமுரச,
உவவுமதியுருவி,
உள்ளாற்றுக்கவலை,
உற்றாழியுதவியும்,
ஊர்க்குறுமாக்கள்,
ஊர்நனியிறந்த,
ஊர்முதுவேலி,
ஊறுமூறுமிசை,
எஃகுளங்கழி,
எங்கோனிருந்த,
எந்தைவாழி,
எமக்கேகலங்க,
ஒருதுநாளுறு,
ஒருதேயிலைய,
ஒருனாரயன்ன,
ஒழுகிணிநெஞ்ச,
ஒறிபுனர்குறுமவன்,
ஒன்றிறததவலகய,
ஒவ்வினைகடரிஃத,
ஒன்னேர், புற்கையுண்டும்,
ஒன்னைபராபிற்,
ஒனோரா யானையுர,
ஓர் சந்தவய,
ஒப்புதவுலேய,
ஏறுவலறுயரிய,
ஏறுடைடெரு,
ஐயோவெனின்,

எண்.	பாட்டு.	எண்.
களக	ஒண்பொறிச்சேவல்,	ருஅரு
உசாரு	ஒருசாருவியார்ப்ப,	கஉரு
ககச	ஒருதலைப்பத்தலை,	க0ரு
உ0ச	ஒருதிசையொருவனை,	சஉந
உஅகூ	ஒருநாட்செல்லலெ,	க0க
ருகஉ	ஒருவனையொருவன்,	எகூ
சாஅ	ஒல்லுவதொல்லும்,	நகூசா
ருகரு	ஒளிறுவாண்மன்னர்,	களஎ
கூ0	ஒன்றுநன்குடைய,	நருசா
கஅஉ	ஒன்னார்யானை,	சஉசா
ருசாஎ	ஓங்குமலைப்பெருவிற்,	ருரு
கசா0	ஓரிநெய்தல்,	நசாச
ருஎரு	ஓரையாயத்து,	சஎசா
ரு	ஓவத்தன்ன,	உருந
உநகூ	கடந்தடுதானை,	கந0
கஅரு	கடல்கிளர்ந்தன்ன,	உசாரு
சாச	கடல்கொளப்படாஅது,	[illegible]

உசாரு	கடவுளாலத்து,	கககூசா
௩உசா	கடற்படையடற்,	௩அட
௩அ௩	கடுங்கண்ணகொல்,	க௪

உஅஉ	கடுந்தேர்குழித்த,	கரு
ரு௪	கடும்பினடுகல்,	௩உ
கஎரு	கண்ணிகார்,	க
உகூஅ	கதிர்மூக்காரல்,	உ௪கூ
௩உஎ	கந்துமுனிந்துயிர்க்கும்,	கஎஅ
க0உ	கல்லறுத்தியற்றிய,	௩௩௩
ரு	கலஞ்செய்......அசச,	உருசா
உ0எ	கலஞ்செய்......இருடிணிந்,	உஉஅ
உ௩க	கலையுணக்கிழி,	உ௩சா

உரு௩	கவிசெந்தாழிக,	உ௩
அரு	கவைநகதிர,	உக௩
அ௪	கழிந்தவெபாழிந்தென,	உ0
உஅ0	கள்ளின்வாய்த்தி,	௩௩சா

காரு	களங்கனியனை,	௯௨௦
ருருஅ	களம்புகலோரட்டு,	அ
௯௭௨	களர்ப்ப டு,	ரு
௫௬	களிறணைப்ப,	ருச
உ௫௬	களிறுகடை இய,	௬
உ௫௫	களிறுநீருடிய,	ருஉ
உஅரு	களிறுபடாஅக,	ரு௦௧

பாட்டு.

களிறுமுகந்து,

கறங்குமிசையருவிய,

கறங்குவெள்ளருவி,

கன்முழையருவி,

கன்றமராயங்,

காய்நெல்லறுத்து,

கார்ப்பெயறலைஇய,

காரெதிருருமி,

கால்பார்கோத்து,

காலனுங்காலம்,

காணாக்காம்ணைக,

கானன்மேய்ந்து.

காறுவைறவாழ்க்கை,
கிண்கிணிக்கோர்த்தி,
கிழ்ம்ரான்,
குய்குரம்மணிக்க,
குயில்வாயன்னா,
குழவிப்பிறப்பிழு,
குறக்கிடாட்டுப்பு,
குறியிறைக்குரம்பை,
குன்றுகலைப்பைக்,
குன்றுமலையும்,
கூதிர்ப்பாரந்தக்,
செக்கெசிக்கைக,

கோட்டம்பாத்திரை,
நாகபத்திகாட்டரிமரு,
மாகாபுத்திமேவமேல்,
பொரிங்குழாறு,
கொடுவரிவழுங்கு,
கொண்டைக்கடலை,
கொய்யட்டுவாட,
கோட்டங்கண்ணி,
கோணறைப்பாட்டிறு,
சாறுதட்டிக்கொடாசம்பேடை,
இலுப்பலாதிமிதிக்க,

சிற்றினற்றாண்,
சிறப்பில்சிதடு,
சிறப்புடையராயிற்,
சிறு[illegible],
சி[illegible]றினோ,

எண்.	பாட்டு.	எண்.
௩௯௮	சுவல்மூழ்ந்த,	௧௩௯
௧௪௮	செஞ்ஞாயிற்றுச்,	௩௦
௨௫௨	செந்நெலுண்ட,	௩௬
௧௪௭	செய்குவங்கொல்லோ,	௨௧௪
௨௩௦	செருப்பிடைச்,	௨௫௭
௧௮௬	செற்றன்றாயினுஞ்,	௨௨௯
௧௧௯	சேயிழைபெறுகுவை,	௪௦௫
௩௯௧	சேற்றுவளர்தாமரை,	௨௭

[illegible]	ஞாயிற்றன்ன,	[illegible]
[illegible]	ஞாலமீமிசை,	[illegible]
[illegible]	கடவுணிலைப்பலவின்,	[illegible]
[illegible]	கண்டிசிபால்,	[illegible]
[illegible]	தமர்தற்றப்பின,	[illegible]
[illegible]	தலையோர்நுங்கின்,	[illegible]
[illegible]	திண்டேரவலர்,	[illegible]
[illegible]	திண்பிணிமுரசு,	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]	நறுந்தண் [illegible],	[illegible]
[illegible]	நறுந்[illegible] பாடலிப்[illegible],	[illegible]
[illegible]	[illegible] பூந்,	[illegible]
[illegible]	நக்[illegible]தாளி,	[illegible]
[illegible]	நல்லியந்தியம்,	கOரு
[illegible]	நள்ளிவாழியோ,	கசகூ
[illegible]	நளிகடலிருங்,	உரு
[illegible]	நளியிருமுந்நீர்நாவாய்,	ருரு
கூக	நளியிருமுந்நீரேணி,	கூ௫
உகூக		
உகூரு	நறவுந்தொடுமின்,	[illegible]

சம

பாட்டு.

நறுவிரைதுறந்த,
நன்றாய்ந்தநீணிமிர்,

நணிபேதைமையே,

நாகக்கன்னா,

நாட்கள்ரெண்டு,

நாடனென்சோ,

நாடாமிகான்றோ,

நாளன்றுபோகி,

நிரப்பாதுமிகாரிக்குப்,

நிலம்பிறங்கிறது,

நிலமினைசொரம்நர்,

நிறாயபுடைகா,

நின்னாயந்துறைநர்,

நினைக்குக்காலை,

நீரிவாழ்மென்றி,

நீண்டொடாவியப்பூவாய்,

நீயே, அர்ச்சகாணிகள்,

நீயே, கன்னிப்பாற்றாளி,

நீயே, பிறசேதாப்புப்ப,

நீயே, புபவிளானமல,

நீர் நாங்ஙின்,

நீர்பிக்கிற்கிணாறப்,

நீசறாமற்றியல்,

நீ நாட்பட்ட,

நீலக்கசமை,

துங்கோகாயாமேசனா,

நுதிவேல்கொண்டு,
நும்பகைச்செல்லும்,
நெடுந்தேர்நிரைத்து,
நெல்லரியுமிருந்,
நெல்லு முயிரன்றே,
நோகோயானே,
படிபணிமருந்,
படைப்புப்பலபடைத்து,
பண்டிப்பண்டிப்,
பதிமுதற்பழகா,
பயங்கெழுயாமையும்,

பரணருடைய பாட்டுகளும்,
பருத்திப்பெண்டின்,
பருத்திவேலிச்,

எண்.	பாட்டு.	எண்.
உஎசா	பருதிசூழ்ந்த,	கூ௫௮
கசுசு	பல்சான்றீரே.....கயன்முள்,	ககூ௫
உஉஎ	பல்சான்றீர்.....குமரி,	கூ௦க
கூசுஎ	பல்சான்றீர்.....சொல்லென,	உசுஉ
சஉ௬	பலர்க்குநிழலாகி,	உஉகூ
சசு	பன்மீனிமைக்கு,	உஎ௦
சஅ௦	பனிபழுனிய,	கூ௫அ
கஉச	பனிவரைநிவந்த,	உ௦௦
சஅ௦	பாசறையீரே,	உஅ௫
கூ௦௬	பாடுநர்க்கீத்த,	உஉக

சரு	பாணர்செல்வி,	உ௪௪
உ௯௯	பாணர்தாயரை,	௪௨
௪௭௬	பாணன்குடிய,	௪௭௩
உ௩௭	பாரிபாரி,	௧௦௭
உ௬௭	பால்கொண்டு,	௯௧௦
௪௪௩	பாறுபடப்பறைந்த,	௬௫௯
௪௬௭	பிறர்வேல்போலா,	௬௯௨
௫௮	புலவரையிறந்த,	உ௧
௪௦	புலிப்பாற்பட்ட,	௬௨௯
௪௪	புறவினல்லல்,	௯௯
௬௩௯	பூவற்படுவிற்,	௯௪௭
௫௯	பெரிதாராற்,	௯௭௦
௭௩	பெருங்களிற்,	உ௪௯
௬௯௯	பெருந்தோட்பழையன்,	உஉ௦
உ௭௪	பெருநீர்மேவல்,	உ௯௭
உ௩உ	பொய்யாநாவி,	உ௦௪
௬௪௯	பொய்யாகியரோ,	உ௯௯
௪௩௯	பொரிப்புறப்,	௯உ௪
௬௮௩	பொன்வார்ந்தன்ன,	௬௦௮

உச	பொன்றுஞ்சுகிற,	உகஎ
கஅ	போர்க்குரைஇ,	கூ
உகூச	போர்த்தமின்பதயிர்,	கo
கூரு	பட்டுவாய்த்திறப்ப,	ககஎ
[illegible]	மடங்கலிற்சினைஇ,	எ
கருக	மடத்தகைமாமயில்,	கசுரு
கூசுகூ	மண்கெடாவொளி,	உஅ
உகூ	மண்டமர்ப்பட்ட,	உகூ
உகூச	மண்டிணிந்தநிலன்,	[illegible]
கஉரு	மண்முழாவமைப்ப,	சு
உசுசு	மணிதுணர்த்தன்ன,	உo

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.

மதிநிலாக்கரப்ப,

மதியேர்வெண்குடை,

மதிலுஞாயி,

மயங்கிருங்கருவி,

மலைபிரித்துண்ட,

மலைவான்கொள்கென,

மழைக்கணஞ்,

மழையணிகுன்றத்,

மன்பதைகாக்கு,

மன்றப்பலவின்,

மன்றவிளவின்,

மன்னுயல்கக்து,

மனைக்குயிலாய்,

பாதகன் [illegible],
பா[illegible]சித்த,
பா[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible].

பல்லக்கிறக்கினார்,
புக்கிறார்புக்கிறார்,
பிரகாரமாயில்,
பெல்லவந்திருமல்ல,
பெய்வியல்லிறவ,
பெண்ணாராளா,
பைப்பிசைப்புவைபிறுப்,
பாக்குப்பெட்டிகா,
பாண்டிமண்டபார்,
பாதுமேமே,
பாவிரையிறுங்,
பாழ்ப்படுத்தர்,
பாலெமாருக்கொள்ளா,

[illegible]

எண்.	பாட்டு.	எண்.
௩௯௮	யானைபெருக,	௩௭௯
௩௯௨	யானைதந்த,	௨௪௭
௩௫௫	வடாஅதுபனிபடு,	௬
௩௬௫	வணங்குதொடை,	௭௮
௧௭0	வணர்கோட்டு,	௧௫௫
௧௪௩	வயலுழுவர்,	௧௯௫
௧௩௧	வயலைக்கொடி,	௩0௫
௧௫௩	வருந்தில்வல்,	௨௮௪
௨௧0	வருதார்தாங்கி,	௯௨
௧௭௮	வளைபுனையு,	௩௮
௧௮௩	வல்லாராயினும்,	௫௭
௧௯௫	வலம்படுவாய்,	௯௧
௩௧௪	வழிபடுவோரை,	௧0
௪00	வள்ளியோர்,	௪௭

அஅ	வெள்ளியுரிமுவிட்ட,	ருகூ
கரு.க	வெள்ளைவெள்,	உஅசு
சூ௨.	வெளிநீரேறைக்காழ்,	உரு
கoரு	வேட்டவேந்தழுப,	ருரு௨

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
வேந்தர்க்கேந்தி,	உகூ௨	வேழம்வீழ்த்த,	கடு௨
வேந்துடைத்தானை,	ரு.ரு0	வையங்காவலர்,	அ
வேம்புசினை,	உகூசு		

முதலில்லாதபாட்டுக்கள் :—

உஎஎ, ருகஎ, ரு௨௨, ரு௨அ, ருருச, ருசக, ருசகூ, ருஎ0, ருஎஎ.

முற்றுமில்லாதபாட்டுக்கள் :—

உகூஎ, உகூஅ.

சிலபாட்டுக்களின் பிற்பாகமும் சிலபாட்டுக்களின் இடைப்பாகமும் பிரதிகளிற் கிடைக்கவில்லை.

திணைதுறைவிளக்கங்களின்

முகவுரை.

புறநானூற்றில் ஒவ்வொருசெய்யுட்களின் ஒழுக்கத்தைப்புலப் படுத்தி அவ்வச்செய்யுட்களின்பின் எழுதப்பட்டுள்ள திணையுந் துறையும் தொல்காப்பியப்புறத்திணையியலிற்கூறிய இலக்கணத்தோடு பெரும்பான்மை ஒத்திருப்பினும் பொருந்தாதனவாயினும், இவை புறப்பொருட் பன்னிருபடலத்தின்படியே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்று தோற்றினும் இப்பொழுது அந்நூல் அகப்படாமையின் அதிலிருந்தெடுத்துக் காட்டுதல் இயலாதா தாம் எழுதப்பட்டனவாயினும், அந்நூலின் வழிநூலாகிய புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின் கருத்திற்கு இவை பெரும்பாலும் ஒத்திருக்கின்றமை யாலும் இத்திணைவிளக்கத்தில் அத்துறைகளைக் கூறும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையென்னும் நூலிலிருந்தே எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. சில அந்நூலிற்காணப்படா மையால், அவற்றிற்கு விளக்கம் எழுதப்படவில்லை. அந்நூலின்படி பார்க்குமிடத்துப் புறநானூற்றில் ஒருதிணையிலடங்கியனவாக வேறுதிணை யிலும் துறைகள் [illegible] [illegible] சில காணப்படுகின்றன. ஆகையால் பொருள் இல்லை [illegible] [illegible] [illegible].

தி ணை வி ள க் க ம்.

கரந்தைத்திணை: — *௨௫௯, ௨௬௦, ௨௬௧, ௨௬௩, ௨௬௪, ௨௬௫, ௨௬௯, ௨௭௦, ௨௭௪, ௨௭௫, ௨௭௬. கரந்தைத்திணையாவது - பகைவர் கைப்பற்றிய பசுக்கூட்டங்களை மீட்டல்; 'மலைத்தெழுந்தோர் மறஞ்சாயத் - தலைக்கொண்ட நிரைபெயர்த்தன்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ௧.

காஞ்சித்திணை: — ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௧௦௯, ௧௧௦, ௧௧௧, ௨௭௮, ௨௭௯, ௩௩௬, ௩௩௭, ௩௩௮. காஞ்சித்திணையாவது - பகையரசன் போர்க்குவந்துவிட, அரசன் காஞ்சிப்பூவைச்சூடித் தன்னிடத்தைப் பாதுகாத்தல்; 'வெஞ்சின வேந்தன் விடுத்த வேந்தன் - காஞ்சி சூடிக் கடிமனை கருதின்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்படலம், ௧.

கைக்கிளைத்திணை: — ௮௩, ௮௪, ௮௫. கைக்கிளைத்திணையாவது - ஒருதலைக் காமம்; அஃது ஆண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை என இருவகைப்படும்.

தும்பைத்திணை: — ௬௨, ௬௩, ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௭, ௯௦, ௨௮௩, ௨௮௪, ௨௮௫, [illegible], ௨௮௮, ௨௮௯, ௨௯௨, ௨௯௩, ௨௯௪, ௨௯௫, ௩௦௦, ௩௦௧, ௩௦௨, ௩௦௩, ௩௦௪, ௩௦௫, ௩௦௬, ௩௦௭, ௩௩௩. தும்பைத்திணை

*இவ்வெண்களும் பின்னுள்ள எண்களும் புறநானூற்றுச்செய்யுட்குரிய எண்களெனக்கொள்க.

யாவது - பகைவரோடு போர்செய் தலைமிலைந்த தும்பைப்பூவைச்சூடுத ல்; 'செங்களத்து மறங்கருதிப் - பை ந்தும்பை தலைமலைந்தன்று' — புறப் பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப் படலம், ௧.

நொச்சித்திணை :—௨௭௧,௨௭௨,௨௯௯. நொச்சித்திணையாவது - மதிலைக்காக் கும வீரர்கள்சூடிய போர்ப்பூவைப் புகழ்வது; 'எப்புழை ஞாயி லேந்து நிலை யரணன் - காப்போர் சூடிய பூப் புகழ்ந் தன்று.'—புறப்பொருள்வெண பாமாலை, நொச்சிப்படலம், ௧.

பாடாண்டிணை :—௧, ௨, ௩, ௫, ௬, ௮, ௯, ௧0, ௧௧, ௧௨, ௧௩, ௧௪, ௧௫, ௩0, ௩௨, ௩௪, ௩௫, ௩௮, ௩௯, ௪0, ௪௮, ௪௯, ௫0, ௫௫, ௫௬, ௫௮, ௫௩, ௬0, ௬௪, ௬௭, ௬௮, ௬௯, ௭0, ௭௧, ௭௨, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௧0௧, ௧0௨, ௧0௩, ௧0௫, ௧0௬, ௧0௭, ௧0௮, ௧௨௨, ௧௨௩, ௧௨௪, ௧௨௬, ௧௨௭, ௧௨௮, ௧௨௯, ௧௩0, ௧௩௧, ௧௩௨, ௧௩௩, ௧௩௪, ௧௩௫, ௧௩௬, ௧௩௭, ௧௩௮, ௧௩௯, ௧௪0, ௧௪௧, ௧௪௨, ௧௪௩, ௧௪௯, ௧௫0, ௧௫௧, ௧௫௨, ௧௫௩, ௧௫௪, ௧௫௫, ௧௫௬, ௧௫௭, ௧௫௮, ௧௫௯, ௧௬0, ௧௬௧, ௧௬௨, ௧௬௩, ௧௬௪, ௧௬௫, ௧௬௬, ௧௬௭, ௧௭௧, ௧௭௨, ௧௭௩, ௧௭௫, ௧௭௬, ௧௭௭, ௧௯௬, ௧௯௭, ௧௯௮, ௧௯௯, ௨00, ௨0௧, ௨0௨, ௨0௩, ௨0௪, ௨0௫, ௨0௬, ௨0௭, ௨0௮, ௨0௯, ௨௧0, ௨௧௧, ௨௧௨, ௨௧௫, ௨௧௬, ௨௧௯, ௩௬௭, ௩௭௪, ௩௭௫, ௩௭௬, ௩௭௭, ௩௭௮, ௩௭௯, ௩௮0, ௩௮௧, ௩௮௨, ௩௮௩, ௩௮௪, ௩௮௫, ௩௮௬, ௩௮௭,

பொதுவியல் :—௧௮, ௨௪, ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௫, ௭௩, ௭௫, ௧௧௨, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௫, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௮, ௧௧௯, ௧௨0, ௧௨௧, ௧௮௨, ௧௮௩, ௧௮௪, ௧௮௫, ௧௮௬, ௧௮௭, ௧௮௮, ௧௮௯, ௧௯0, ௧௯௧, ௧௯௨, ௧௯௩, ௧௯௪, ௧௯௫, ௨௧௪, ௨௧௭, ௨௧௮, ௨௧௯, ௨௨0, ௨௨௧, ௨௨௨, ௨௨௩, ௨௨௪, ௨௨௫, ௨௨௬, ௨௨௭, ௨௨௮, ௨௨௯, ௨௩0, ௨௩௧, ௨௩௨, ௨௩௩, ௨௩௪, ௨௩௫, ௨௩௬, ௨௩௭, ௨௩௮, ௨௩௯, ௨௪0, ௨௪௧, ௨௪௨, ௨௪௩, ௨௫௩, ௨௫௪, ௨௫௫, ௨௫௬, ௨௮0, ௨௯௨, ௩௬௩, ௩௬௪, ௩௬௫, ௩௬௬.

வஞ்சித்திணை :—௪, ௭, ௧௯, ௩௯, ௪௧, ௬௫, ௪௯, ௬௭, ௫௭, ௯௮, ௨௧௩, ௨௯௨ வஞ்சித்திணையாவது - அரசன் வஞ்சிப்பூவைத்தலையிலேசூடிப பகைவருடையபூமியைக் கைக்கொள்ளக்கருதுதல, 'வாடா வஞ்சி தலைமலைந்து - கூடார்மண் கொளக்குறித் தன்று'— புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், ௧.

வாகைத்திணை :—௧௭, ௧௯, ௨0, ௨௧, ௨௨, ௨௩, ௨௫, ௨௯, ௩௧, ௩௯, ௩௭, ௪௨, ௪௯, ௬௪, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫..., ௬௧, ௬௯, ௭௯, ௭௭, ௭௮, ௭௯, ௮௧, ௮௯, ௯௪, ௯௩, ௯௪, ௯௮, ௯௯, ௧00, ௧0௭, ௧௨௫, ௧௩௯, ௧௩௭, ௧௭0, ௧௭௪, ௧௭௮, ௧௭௯, ௧௮0, ௧௯௧, ௨௭௪, ௨௮௫, ௨௯௯, ௨௭௫, ௩0௫, ௩0௯, ௩0..., ௩௧௨, ௩௧௩, ௩௧௪, ௩௧௬, ௩௧௯, ௩௧௭, ௩௧௮, ௩௧௯, ௩௨0, ௩௨௧, ௩௨௨, ௩௨௩, ௩௨௯, ௩௨0, ௩௭௧, ௩௭௨, ௩௭௩ வாகைத்திணை யாவது - வாகைப்பூவைத்தலையிலே

கூஅஅ, கூஅகூ, கூகூ0, கூகூக, கூகூஉ, கூகூங. பாடாண்டிணையாவது - ஒருவனுடைய கீர்த்தியும் வலியும் கொடையும் அளியும் ஆகிய இவற்றைத் தெரிந்துசொல்லுதல், 'ஒளியு மாற்றலு மோம்பா வீகையு - மளியு மென்றிவை யாய்ந்துரைத் தன்று'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்டிணைப்படலம், க.

பெருந்திணை :—கசங, கசச, கசரு, கசசா, கசஎ. பெருந்திணையாவது - பொருந்தாக்காமம்

சூடிப் பகைவரோடு மேற்சென்று ஆரவாரித்தல், 'இலைபுனை வாகை சூடி யிகன்மலைந் - தலைகடற் றானை யரசட்டார்த் தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், க.

வெட்சித்திணை : — உருஎ, உருஅ, உகூஉ, உகூகூ, உசுஎ. வெட்சித்திணையாவது - வீரர், அரசனுடைய கட்டளையைப்பெற்றேனும் பெறாமலேனும்போய்ப் பகைவருடைய பசுக்களைக்கவர்தல்; 'வென்றி வேந்தன் பணிப்பவும் பணிப்பின்றியுஞ் - சென்

துறைவிளக்கம்.

று நிரைகொண்டு முனை யாத்தந் தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், க.

திணையிறந்துபோனபாட்டுக்கள் : — உசஎ, உசஅ, உசகூ, உசய, உசஎ, உசக, உருய, உருக, உருஉ, உசஎ, உசஅ, உஅஉ, உஅக, கூஉக, கஉச, கூஉரு, கூஉசா, கூஉஎ, கூஉஅ, கூஉகூ, கூகூ0, கூஙக, கூஙஉ, கூஙங, கூஙச, கூஙரு, கூஙசா, கூச0, கூசக, கூசஉ, கூசங, கூசச, கூசரு, கூசசா, கூசஎ, கூசஅ, கூசகூ, கூரு0, கூருக, கூருஉ, கூருங, கூருச, கூருரு, கூருசா, கூருஎ, கூருஅ, கூசா0, கூசாக.

துறைவிளக்கம்.

அரசவாகை :— [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], உஉ, உ[illegible], உ[illegible], [illegible]. அரசவாகை யென்பது - அரசனது இயல்பைக் கூறுதல்; 'பகலன்ன வா

ய்மொழி - யிகலே யேந்தனிலைப்புனைந் தன்று' — புறப்பொருள் வெண்பா மாலை, வாகைப்படலம், [illegible]

இ[illegible]த்[illegible] :— [illegible], [illegible], உ[illegible], உ[illegible], உ[illegible]. [illegible]ன்றிப்[illegible] யுமாவது - ஒரு குலமகள் தன் கண வன் மரிக்கத் தான் பழுதுதல்: 'விழும க்கூர வேய்த்தோளிவை - கொழு நன்வீயக் குழுந்துயங்கின்று' — புற ப்பொருள் வெண்பாமாலை, சிறப்பிற் பொதுவியற்படலம், க[illegible],

இயன்மொழி :— அ, க[illegible], க[illegible], க[illegible], க[illegible], கல, உஉ, [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], கலக, கலஉ, கல[illegible], கல[illegible], கல[illegible], கலல, உக[illegible], உக[illegible], உக[illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible]. இயன்மொழியாவது

-'தலைவனெதிர் சென்றேறி அவனா
செய்தியையும் அவன் குலத்தோர்
செய்தியையும் அவன்மேலே ஏற்றிப்
புகழ்தல்' என்பர் நச்சினார்க்கினியர்;
இதனைத் தொல்காப்பியம் புறத்திணை
யியலில், ௩௫ - ம் சூத்திரவுரையிற்
காண்க. இயன்மொழியே இயன்மொ

ழியாகத் தொடர்ந்து அவர் கூறுவர். இத
னுடைய அச்சூத்திரவுரையானுணர்க.
இயன்மொழிவாழ்த்து:—௯௨. இயன்
மொழி வாழ்த்தாவது - இன்னோர்
இன்னது கொடுத்தார், அவர்போ
லீயும் எமக்குக் கொடுப்பாயாக
வென்று சொல்லுதல். 'இன்னோரின்
னவை கொடுத்தா ரீயு - மன்னோர்
போல்வை யெமக் கீயென - மென்
னோரு மறிய வெடுத்துரைத் தன்று.'—
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பா

டானைப்படலம், கூ. இவ்விலக்கணம்
புறநானூற்றுரைகாரர் கருத்தும் செய்யுளுக்
குப் பொருந்தவில்லை பின்னும் இப்
படியே பலவுள.

[illegible]:—[illegible].

உண்டாட்டு :— உண், உண்டு, உண்ட, உண்டு, உண்டல். உண்டாட்டாவது - [illegible] முனைகளித்தல்; 'தொட்டிமிழுங் கழன்மறவர் - மட்டுண்டு மகிழ்தூங்கின்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், கஉ.

உலைக்கல்லுப்பூரி :— உலை, உலைவு, உலைப்பு. உலைக்கல் குழிச்சியாவது - வட்புமிகுந்த உடையையுடைய கலைக்களைப் பகைவிடத்துக் களிக்களித்தல், 'வாள்வாய்த்த வடு வாழ்யாக்கை - கேள்கண்டு கலுழ்ந் துவந்தன்று'—புறப்பொருள் வெண் பாமாலை, தும்பைப்படலம், உரு.

எருமைமறம் : — அப, உசை, உவகு·
ருமை மறமாவது - முதலிட்ட தன்
சேனைக்குப்பின் பகைவர் சேனை
யையஞ்சாது மிகுந்த கோபங்கொ
ண்டு நிற்றல்; 'வெயர்பொடிப்பச் சி
னங்கடை இப் - பெயர் படைக்குப்பி

துறைவிளக்கம்.

ன்னின்றன்று.’—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௧௩.

ஏர்க்களவுருவகம் :—௩௬௧, ௩௭௩.

ஏறாண்முல்லை :—௮௬, ௨௬௬. ஏறாண் முல்லையாவது-எதிரில்லாதபடி ஆண்மைத்தன்மை மேன்மேல் ஏறுகின்ற குடிவொழுக்கத்தினை உயர்த்திச்சொல்லுதல்; ‘மாறின்றி மனைக்கனலு - மேறாண்குடியெடுத்துரைத்தன்று.’—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௨௨.

கடவுள்வாழ்த்து : — க. கடவுள்வாழ்த்தாவது - அயன்முதலிய மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரை உயர்த்திச்சொல்லுதல்; ‘காவல் கணணிய கழலோன் கைதொழு - மூவரி லொருவனை யெடுத்துரைத் தன்று.’ — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம, ௩

கடைநிலை : — ௧௨௭, ௩௮௨, ௩௮௫, ௩௮௪, ௩௩௧, ௩௩௨, ௩௩௩, ௩௩௪.

குடிநிலையுரைத்தல் :—௨௬௦. குடிநிலையுரைத்தலாவது - பழமையினும் வீரத்தினும் புகழ்பெற்ற குடியின்வரலாற்றைச்சொல்லுதல்; ‘மண்டிணி ஞாலத்துத் தொன்மையு மறனுங் - கொண்டு பிறரறியுங் குடிவர வுரைத்தன்று.’ — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ௧௪.

குடைமங்கலம் : — ௬௦. குடைமங்கலமாவது - அரசன்குடையைப்புகழ்ந்து சொல்லுதல்; ‘காற்றிசையும் புகழ் பெருக - வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்ந் தன்று.’— புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௩௪.

குதிரைமறம் : — ௨௭௬, ௨௬௬, ௩௦௨, ௩௦௩, ௩௦௪. குதிரைமறமாவது - ஒரு வீரனுடைய குதிரையின்மறத்தைக் கூறுதல்; ‘எறிபடையா னிகலமருட் - செறிபடைமான் றிறங்கிளர்ந்தன்று.’— புறப்பொருள் வெண்பாமாலை. தும்பைப்படலம், ௭.

கையறுநிலை :—௩௫, ௧௧௨, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௫, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௮, ௧௧௯, ௧௨௦, ௨௧௭, ௨௧௮, ௨௧௯, ௨௨௦, ௨௨௧, ௨௨௨, ௨௨௩, ௨௨௪, ௨௨௫, ௨௨௬, ௨௨௭, ௨௩௦, ௨௩௧, ௨௩௨, ௨௩௩, ௨௩௪, ௨௩௫, ௨௩௬, ௨௩௭, ௨௩௮, ௨௩௯, ௨௪௦, ௨௪௧, ௨௪௨, ௨௪௩, ௨௬௦, ௨௬௧, ௨௬௩, ௨௬௪, ௨௬௫, ௨௭௦. கையறுநிலையாவது - அரசனிறப்ப அவனைச்சேர்ந்தோர் அவ்விறந்துபாட்டைச்சொல்லி ஒழுக்கந்தளர்தல்; ‘செய்கழன்மன்னன் மாய்ந்தெனச்சேர்ந்தோர் - கையற வுரைத்துக் கைசோர்ந் தன்று.’ — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், ௧௪.

கொற்றவள்ளை: — ௪, ௭, ௪௧, ௬௮. கொற்றவள்ளையாவது - அரசனுடைய கீர்த்தியைச்சொல்லி அவன் பகைவர் தேசங்கெடுதற்கு வருந்துதல்; ‘மன்னவன் புகழ்கிளந் - தொன்னார்நா டழிபிரங்கின்று.’ — புறப்பொருள்வெண் பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், ௮.

செருமலைதல் : — ௨௫௧. செருமலைதலாவது - வெட்சியாரைக்கிட்டி அவர் அஞ்சத்தாக்கி மிக்க போர்செய்தலை மேற்கொள்ளுதல்; [வெட்சியார்-பசுக்களைக்கவர்ந்தோர்] ‘வெட்சியாரைக் கண்ணுற்றவரை - யுட்குவரத்தாக்கி யுளர்செருப்புரிந்தன்று.’ — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ௪.

செருவிடைவீழ்தல் : — ௨௭௧, ௨௭௨. செருவிடைவீழ்தலாவது - அகழியையும் காவற்காட்டையுங்காத்து இறந்த வீரருடைய வெற்றியைச்சொல்லுதல்; ‘ஆழ்ந்துபடுகிடங்கி னருமிளைகாத்து - வீழ்ந்தவேலோர் விறன்மிகுத் தன்று.’— புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, நொச்சிப்படலம், ௪.

குறுங்கலி :— கசக, கசச, கசரு, கசசு, கசஎ. குறுங்கலியாவது - வேறுமகளிரைவிரும்பிய ஒருவனுடைய காதல்கெடும்படி சொல்லுதல; 'காதிருங் கூந்தன் மகளிரை நயப்ப - வேறுபடு வேட்கை வீயக் கூறின்று' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை,இருபாற்பெருந்திணை, கஅ.

செவியறிவுறூஉ :— உ, ங, ரு, சு, ஙரு, சo, ருரு. செவியறிவுறூஉவாவது - மாற்சரியமும் கெடுதலுமில்லாத பெரிய வண்ணத்தை அரசனுக்குச்சொல்லுதல் ; 'மறந்திரிவில்லா மன்பெருஞ்சூழ்ச்சி - யறத்தெரிகோலாற் கறியவுரைத்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ஙங.

துறைவிளக்கம்.

தலைத்தோற்றம் : — உகஉ. தலைத்தோற்றமாவது - ஒருவீரன் பகைவர்பசுக்களைக் கைக்கொண்டுவருதலறிந்து உறவுமுறையார்மனமகிழ்தல் ; 'உரவெய்யோ னினந்தழீஇ-வரவுரைத்து மனமகிழ்ந்தன்று.'— புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், கஉ.

தாபதநிலை : — கசங, உசஅ, உசக, உருo, உருக, உருஉ. தாபதநிலையாவது - கணவனிறப்ப மனைவி வைதவ்யமடைந்ததைச்சொல்லுதல ; 'குருந்தலர்க்கண்ணிக் கொழுநனமாய்த்தெனக் - கருந்தடங்கண்ணி கைம்மைகூறின்று'— புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், ச.

தானைநிலை :—உகக. தானைநிலையாவது-இரண்டுசேனையுந் தனது வீரத்தைக் கொண்டாடும்படி ஒருவீரன் போர்க்களத்திற்சிறப்பெய்தியிருத்தல ; 'இருபடையு மறப்பழிச்ச - பொருகளத்துப்பொலிவெய்தின்று.'— புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், உஉ.

தானைமறம் :—அள, அஅ, ..சு, சுo, கஎo, உகசு, ஙபo, ஙபக. தானைமறமாவது-போர்செய்தற்கெதிர்த்த இருவகைச்சேனைகளும் தமக்குட்பொருது மடியாதவண்ணம் ஒருவீரன் பாதுகாத்த ஆற்றலினது உயர்ச்சியைச்சொல்லுதல் ; 'தாம்படைத் தலைக்கொள்ளாமை - யோம்படுத்த வுயர்வுகூறின் பொருள்வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், உரு.

நீண்மொழி : — உஅஎ.

நூழிலாட்டு : — கoக, கஅo. நூழிலாட்டாவது - ஒரு வீரன் பகைவருடைய சேனை கெடும்படி தன் மார்பைப்பற்றி நின்ற வேலைப்பறித்து எறிதல் ; 'எஃகுழு கொழுமிய புடைவிரிய - வாள்வழித்த வேலெடுத்தோச்சின்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், கக.

நெடுமொழி : — உகஅ. நெடுமொழியாவது - சிறந்த அரசனுக்கு ஒரு வீரன் தன்னுடைய மேம்பாட்டைத் தான் உயர்த்திச்சொல்லுதல் ; 'மன் மேம்பட்ட மதிக்குடையோற்கு - தன்மேம்பாடு தானெடுத்துரைத்தன்று'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், கக.

பரிசில் கடாநிலை : — கக, சoக, ககக, ககங, கஙக, கசுக, கஎo, கஎச, கஎஅ, கஅக, உoக, உசo, உகக, உகஎ. பரிசில் கடாநிலையாவது - 'பரிசிலைச் சிறிது தலையாது கொடுத்தொழிய தலைவனுக்குப் பரிசில் வேட்டோன் தனக்குமேலான இன்பமும் தவியாதறிந் தான்குறித்த பொருண்மையினைச்சொல்லிக் கடாவினநிலை' யென்பர் நச்சினார்க்கினியர்; இதனைத் தொல்காப்பியம், புறத்திணையி

று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௯. இது இன்னும் இரண்டுவகைப்படும். ௪, ௫.

நூழையந்தி — ௯௯, ௪௰, ௪௯, ௫௭, ௬௨, ௨௧௯.

தொகைநிலை.—௯௨, ௯௯. தொகைநிலையாவது - போர்க்களத்திலே எல்லாரும் ஒருங்குமாய்ந்ததைச்சொல்லுதல்; 'அழிவின்றுபுகழ்நிறீஇ - பொழிவின்றுளத்தொழிந்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௨௮.

நல்லிசைவஞ்சி:—௨௯. நல்லிசைவஞ்சியாவது - பகைவருடைய இடக்கண் கெடும்படி சென்றுவிட்டவீரனுடையவெற்றியைச்சொல்லுதல்; 'ஒன்னார் முனைகெடவிறுத்த - வென்வேலாடவன் விறன்மிகுத்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, ௩௫-ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

பரிசில்விடை:—௧௪௦, ௧௫௨, ௧௬௨, ௧௭௦. பரிசில்விடையாவது - அரசன் தன்புகழைக்கூறினோர்க்குப் பரிசில்வழங்கி இன்பமிகும்படி அவர்களுக்கு விடைகொடுத்தல்; 'வேந்தனுவமையவெல்புகழ்நறைந்தோர்க்-கீந்து பரிசில் விடுத்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௨௯.

பரிசிற்றுறை:—௧௨௯, ௧௩௫, ௧௬௯, ௧௪௮, ௧௫௪, ௧௬௬, ௧௬௯, ௧௮௮, ௨௦௦, ௨௦௧, ௨௦௨, ௨௦௩, ௨௦௪, ௨௦௫, ௨௦௬, ௨௦௭, ௨௦௮, ௨௧௯. பரிசிற்றுறையாவது - அரசன்முன்னே பரிசிலர் தாம் கருதியபொருளினைச் சொல்லுதல்; 'மன்னனைக் காவன் மன்னன் முன்னை - சென்

துறைவிளக்கம்.

ஒளிய பரிசி விறவென வுரைத்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௫.

பழிச்சுதல் : — அங, அச, அ௫.

பாடாண்பாட்டு :—உகூ0, உஅங,உஅச, ஙகக; பாடாண்பாட்டாவது - ஒருவனுடைய ஒளி ஆற்றல் ஈகை அளி என்னுமிவற்றை ஆராய்ந்துசொல்லுதல் ; 'ஒளியு மாற்றலு மோம்பா வீகையு - மளியு மென்றிவை யாய்ந்துரைத்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், க.

பாணாற்றுப்படை : — கூஅ, கூக, எ0, ககூஅ, கசக, க௫௫, கஅ0. பாணாற்றுப்படையாவது - மலைவழியிற் பாணனை வழிப்படுத்துதல் ; 'சேணோங்கிய வரையதரிற் - பாணனை யாற்றுப் படுத்தின்று.'—புறப்பொருள் வெண் பாமாலை, பாடாண்படலம், உஅ.

பார்ப்பனவாகை : — ககூ, கூ0௫. பார்ப்பனவாகையாவது - கேட்கக்கடவனகேட்டுத் தலைமைபெற்ற அந்தணனை யாகத்தால் வெற்றியைப்பெருக்குதல் ; 'கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானை - வேள்வியான் விறன்மிகுத்தன்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௬.

பிள்ளைப்பெயர்ச்சி : — உ௫க. பிள்ளைப்பெயர்ச்சியாவது - காரியென்னும் புள் தடுக்கவும் அந்நிமித்தத்திற்கு அஞ்சாமற்போய்ப் போர்செய்த வீரனுக்கு அரசன் தண்ணளிசெய்தல் ; 'போர்தாங்கிப் புள்விலங்கி யோனைத்-தார் வேந்தன் றலையளித்தன்று.'— புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், க௨.

புலவராற்றுப்படை : — சஅ, சக, கசக. புலவராற்றுப்படையாவது - மிக்க அறிவுடையோனைத் தேவர்களிடத்து வழிப்படுத்துதல் ; 'இருங்கண் வானத் திமையோருழைப் - பெரும் புலவனை யாற்றுப்படுத்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண் படலம், ச௨.

பூக்கோட்காஞ்சி : — உகங.

பூவைநிலை : — அ, ௫ங, ௫க, ஙஎச. பூவைநிலையாவது - திருமாலின் திருநிறனொடு பொரீஇப்-புரவலர் பூவைப்பூப்புகழ்ந்தன்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௬.

பெருங்காஞ்சி : — ககச, ங௫எ, ங௫க, ஙகூ0, ஙகூஉ, ஙகூங, ஙகூச, ஙகூ௫, ஙகூகூ. பெருங்காஞ்சியாவது-நிலையாமையைக் கருதிச்சொல்லுதல் ; 'மலையோங்கிய மாநிலத்து - நிலையாமை தெரியுரைத்தன்று.'— புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்பொதுவியற்படலம், உ.

பெருஞ்சோற்று நிலை : — உகூஉ. பெருஞ்சோற்றுநிலையாவது - பகைவருடைய வேற்றுப்புலத்தை நமக்கு அழித்துத் தருவரென்று, மிக்கசோற்றை வீரர்கொள்ளும்படி அரசன்கொடுத்தல் ; 'திருந்தார் தெம்முனை தெறுகுவரெனப் - பெருஞ்சோ றுடவர் பெருமுறை வகுத்தன்று' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், உங.

பேய்க்காஞ்சி : — உஅக. பேய்க்காஞ்சியாவது - போர்க்களத்திலே பட்டார்க்குப் பேய் மிகவும் அச்சமுறுத்துதல் ; 'பிணம்பிறங்கிய களத்து வீழ்ந்தார்க் - கணங்காற்ற வச்சுறீஇயன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்படலம், கஎ.

பொதுமொழிக்காஞ்சி : எ௫.

பொருண்மொழிக்காஞ்சி : — ௫, உஎ, க௨க, கஅ௨, கஅங, கஅச, கஅ௫, கஅகூ, கஅஎ, கஅஅ, கஅக, க௯0, க௯க, க௯௨, க௯ங, க௯௫, உகச. பொருண்மொழிகாஞ்சியாவது - முனிவர் தெளிந்த பொருளைச்சொல்லுதல ; 'எரிந்திலங்குஞ் சடைமுடி முனிவர் - புரிந்து கண்ட பொருண்மொழிந்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப் பொதுவியற்படலம், ங.

மகட்பாற்காஞ்சி:—ஙஙகூ,ஙஙஎ,ஙஙஅ. மகட்பாற்காஞ்சியாவது - நின்மகளைத் தருகவென்னும் அரசனோடு மாறுபட்டுநிற்றல் ; 'ஏந்திழையாட் டருகென்னும் - வேந்தனோடு வேறுநின்றன்று.' புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்படலம், உச.

வருவோடு உவமித்தக்கூறும் காயம் பூவைப்புகழ்தல்; 'தறவை காவல

மகண்மறுத்தல் :— ௪௦௧, ௧௧௦, ௧௪ மகண்மறுத்தலாவது - ஒருவீரன்

ல்கோடற்குத் தம்மகளைவேண்டச் செ த்தரன்வளிலுள்ளோர் மறுத்துச்சொ ல்லுதல் ; 'விம்முராணுள் மகள்வேண் ட - இம்மதிலோர் மறுத்துரைத்தன் று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, கொச்சிப்படலம், ௬.

மழுபுலவஞ்சி :—௭, ௧௯, ௬௪. மழுபுல வஞ்சியாவது - பகைவருடைய வேற் றுப்புலத்தைக்கொள்ளையூட்டி அவர் கள்வீடுகள்பாழ்படக் கவர்ந்ததொழி லைச்சொல்லுதல; 'கூடார்முனை கொ ள்ளைசாற்றி - விடறககவர்த்த வினை மொழிந்தன்று.' — புறப்பொருள்வெ ண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், ௧௫.

மறக்களவழி :—௬௪௮, ௬௪௬, ௬௫௦, ௬௫௪, ௬௫௬. மறக்களவழியாவது - அரசனை உழும்வேளாளனாக மிகுத்து ச்சொல்லுதல ; 'முழவுறழ திணிதோ ளானை - யுழவனாக வுரைமலிந்தன்று' —புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வா கைப்படலம், ௩.

மறக்களவேள்வி. — ௬௫௨. மறக்கள வேள்வியாவது - பேய்மகள் வயிரார உண்ணும்படி வீரன் களவேள்விசெ ய்தல், 'அடுதிற லணங்கார - விடுதி றலான் களம்வேட்டன்று.' — புறப பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்ப டலம், ௬. இது களவேள்வியெனவும் வழங்கும்.

மனையாற்றுவாறு :—௬௭௮.

முதல்வஞ்சி .—௬௭

முதுபாலை. — ௨௫௬, ௨௭௪, ௨௫௬, ௨௫௯. முதுபாலையாவது - காட்டிடை தன் கணவனையிழந்த மடக்கையினு டைய தனிமையைச சொல்லுதல ; 'காம்புயர்கடத்திடைக் கணவனையிழ

முதின்முல்லை :—௨௭௯, ௨௭௮, ௩௦௯, ௩௦௮, ௩௭௨. முதின்முல்லையாவது - வீரக்கல்லாமல் அம்மறக்குடியிற்பி றந்த மகளிர்க்கும் கோபமுண்டாதலை யிருத்துச்சொல்லுதல்; 'அடல்வேலா டவர்க் கன்றியுமக்குடி - மடவரன்மக ளிர்க்கு மறமிகுத்தன்று.'—புறப்பொ ருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௨௪.

வஞ்சினக்காஞ்சி :—௭௨, ௭௧, ௭௩. வஞ் சினக்காஞ்சியாவது - அரசன் பகை வரைத்தாழ்வித்தற்பொருட்டு இவ்வா றுசெய்வேனெனச்சொல்லிய கூறுபா ட்டைச்சொலலுதல்; 'வெஞ்சின வே ந்தன் வேற்றவர்ப்பணிப்ப - வஞ்சின க்கூறிய வகைமொழிந்தன்று.'—புற ப்பொருள்வெண்பாமாலை, காஞ்சிப் படலம், ௬.

வல்லாண்முல்லை :—௧௪௦, ௧௪௮, ௧௪௯, ௧௨௦, ௧௭௪, ௬௪௩, ௬௪௭, ௬௪௫, ௬௪௯, ௬௫௦, ௬௫௮, ௬௬௬, ௬௭௦, ௬௭௨, ௬௭௭. வல்லாண்முல்லையா வது - ஒருவீரனுடைய வீட்டையும் ஊரையும் இயல்பினையுஞ்சொல்லி அ வனுடைய நல்லாண்மையை நன்குபெ ருகச்சொல்லுதல் ; 'இல்லும் பதியு மியல்புங்கூறி - நல்லாண்மையை நல மிகுத்தன்று.'— புறப்பொருள்வெண் பாமாலை, வாகைப்படலம், ௨௬.

வாண்மங்கலம் —௬௨௫. வாண்மங்கல மாவது - அரசனுடைய வாளைப்புகழ் தல, 'கயக்கருங் கடற்றானை - வயக் களிற்றான் வாட்புகழ்ந்தன்று.'—புற ப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண் படலம், ௩௫

வாயுத்தியல் —௨, ௬, ௩௬, ௬௪, ௯௫௮,

ந்த - பூங்கொடி மடக்கை புலமபுனைந்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், ச.

முதுமொழிக்காஞ்சி :— கஅ, உ௦, [illegible], உக, ௭ச. முதுமொழிக்காஞ்சியாவது - அறிவுடையோர் குற்றமற்ற ஆராயும் உலகத்தியலுள் முடிந்தபொருளாகிய அறம்பொருளின்பத்தை அறியச்சொல்லுதல், 'பலர்புகழ் புலவர் பன்னின தெரிபு-முலையில் பொருண்முடி புணரக்கூறின்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்பொதுவியற்படலம், க.

[illegible]

வாழ்த்து — [illegible]

விறலியாற்றுப்படை :— [illegible]. விறலியாற்றுப்படையாவது - அரசனுடைய கீர்த்தியைப்பாடும்பாடினியை வழிப்படுத்தல்; 'திறல்வேந்தன் புகழ்பாடும் - விறலியை யாற்றுப்படுத்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், கசு.

வேத்தியல் :— உஅச, உகக.

துறைவிறந்தபாட்டுக்கள் :— உசச, உசரு, உசஎ, உசஅ, உஅ௦, உஅரு,

துறைக்குறிப்பு.

[illegible]

துறைக்குறிப்பு.

[புறநானூற்றின் உரையைக்கொண்டே ஒருவாறுவிளங்கிய துறைகளும், அவற்றின் இலக்கணமும்.]

அரசவாகை :— அஃதாவது - அரசனது வெற்றியைக் கூறுதல் ; 'பொறுத்தற்கரியபிழையைப்பொறுத்த குணவென்றியான் அரசவாகையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். சரு.

ஆனந்தப்பையுள் :— அஃதாவது - ஒருவன் இறந்ததைப்பற்றிச் சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதல் ; 'சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதலின் ஆனந்தப்பையுளாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். உஉஅ.

இயன்மொழி :— அஃதாவது - இயல்பைக்கூறுதல் ; 'தம்கையின் மென்மையது இயல்புக்கூறுவார் அரசன் கையின் வலிய இயல்புக்கூறினமையான் இஃது இயன்மொழியாயிற்று' எனவும், 'இவைவெப்பொழுதுஞ்செய்தல் இயல்பெனக்கூறினமையின் இஃது இயன்மொழியாயிற்று' எனவும், 'அவனது இயல்பைப் புகழ்ந்தமையான் இயன்மொழியுமாயிற்று' எனவும், 'பண்ணனது இயல்புகூறி வாழ்த்தியவாறு' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். கசு, கரு, எக, கஎரு.

உடனிலை :— அஃதாவது - உடனிருந்த இருவரைப்பாடுதல் ; 'இருவரரசர் ஒருங்கிருந்தாரைப் பாடினமையின் இஃது உடனிலையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். ருஅ.

குறுங்கலி :— அஃதாவது - ஒருவனால் துறக்கப்பட்ட அவன்மனைவியை அவனோடு கூடுவிக்கும்பொருட்டு, நீ இவள்பால் அருள்செய்தல் வேண்டுமெனவேண்டுதல்; 'பேகனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனோடுகூட்டலுறுவார் அருள்பண்ணவேண்டுமென்று இரந்து கொண்டுகூறினமையின் குறுங்கலியாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். கசரு.

கையறுநிலை :— அஃதாவது - கழிந்துபோன பொருளைக்குறித்து இரங்கிக்கூறுதல் , 'இளமைகழிந்து இரங்கிக்கூறுதலான் இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். உசரு.

கொற்றவள்ளை :— அஃதாவது - அரசனதுபுகழையும், அவன் பகைவரது நாடுஅழிதற்கு இரங்குதலையுங் கூறுதல் ; 'சென்ஞாயிற்றுக்கவினைவென்றதனையும மன்னவன்புகழும் ஒவாதகூடலின் உடற்றியோர் காடென ஒன்னார் நாடழிபிரங்கலுமாதலான் இது கொற்றவள்ளையாயிற்று' எனவும், 'இது பிரகன்றலை நாடு நல்ல இல்லவாகுபவென்றமையின் கொற்றவள்ளையும்' எனவும், 'காற்றெறிகிளர்ந்தன்ன செலவிற்செருமிகுவளவென மன்னவன்புகழும், நிற்சினை இயோர்சசடு பைதன்மாக்களொடு பெருங்கலக் குற்றன்றென ஒன்னார் நாடழிபிரங்கியது மாதலால் இது கொற்றவள்ளையாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். எ, எ, சக.

செவியறிவுறூஉ :— அஃதாவது - அரசன்செய்யவேண்டும் உலகக்காவன் முறைதன்மையை அவனிடஞ் சொல்லி அவன்செவியிற்புகுத்தி அறிவித்தல்; 'காவல் குழவிகொள்பவரினோம் பென்றமையாற் செவியறிவுறூஉவும்' எனவும், 'இஃது இவ்வாறுசெய்கவென அரசியல்கூறலிற் செவியறிவுறூஉ

துறைக்குறிப்பு.

வும்' எனவும், 'சுரமெழுசெல்வத்துப்பிழைசெழுகேள்தே,......பாரவேம்பிப் புறந்தருகுநரையாயின் கின்னடி புறந்தருகுவர் அடங்காதோ ரென்றமையாற் செவியறிவுறூஉவாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். ௫, ௬, ௬௫.

துணைவஞ்சி :— அஃதாவது - பிறரை வெல்லவாவது கொல்லவாவது துணிந்து நிற்கின்றொருவனைச் சில கூறிச் சந்திசெய்வித்தல்; 'மேற்சென்றோனைச் சந்துசெய்துவிட்டலின் இது துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'இது சந்துசெய்வித்தலால் துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'இதுவும் இவனைக்கொல்லாமற் சந்துசெய்வித்தலின் துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'சந்துசெய்விக்கும் நினைவாற்கூறினமையின் இது துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். ௬௮, ௪௫, ௫௯, ௫௭.

பரிசில்கடாநிலை :— அஃதாவது - 'யாவரும்பரிசில்பெற்றார், யான்பெறாதிலேன்' எனத் தனது பரிசில்பெறும் வேட்கையைப் பரிசிலகொடுப்போனிடத்தே புலப்படுத்திக் கூறுதல, 'பாடினி இழைபெற்றாள், பாணன் பூப்பெற்றான், யான அதுபெறாதின்றிலேன் எனப் பரிசிலகடாநிலையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின. ௧௧.

பரிசில்விடை.— அஃதாவது - பரிசில் பெறவந்தவன் அதனைப்பெற்றாயினும் பெறாமலாயினும் பரிசிலளிப்பவனைநோக்கிக்கூறும் விடை; 'இது பெறாதுபெயர்ந்தபரிசில்விடை' என்றார் உரைகாரராதலின். ௧௬௨.

பரிசிற்றுறை :— அஃதாவது - பரிசிலர் அரசன்முன்னே தாங்கருதிய பேற்றைச்சொல்லுதல்; 'உலகத்துமக்கட்பேறிவிடக் கொடுத்தலைவிந்தித் தாமே இவனைக்கொள்வாயாகவென்று இரந்துகூறினமையின் இது பரிசிற்றுறையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். ௨௦௦.

புலவராற்றுப்படை : — அஃதாவது - பகைவென்றவன் இரவலைக் கண்டு இயல்பையும் ஈகையுந் தம்பெற்றமை தோன்றக்கூறி அவ்விரவலனை அந்த வேந்தனிடத்தே செலுத்துதல்; 'நம்பி வளனியல்பையும் ஈகையுங்கூறிக் கூத்தரவனை ஏற்றுமுன்செலுத்தல் தன்மைதோன்றக்கூறினமையால் இது புலவராற்றுப்படையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். ௪௮.

பூவைநிலை :— அஃதாவது - மனிதனைத் தேவரோடு உவமித்துக்கூறுதல்; 'இது தேவரோடுவமித்தமையாற் பூவைநிலையாயிற்று' எனவும், 'ஞாயிற்றோடும் திங்களோடும் உவமித்தமையால் இது பூவைநிலையாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். ௫௬, ௫௧.

பொருண்மொழிக்காஞ்சி :— அஃதாவது - உயிருக்கு இம்மைமறுமையினில் உறுதிதரும் பொருளை ஒருவனுக்குக் கூறுதல, 'அருளும் அன்பும் நீக்கி நீங்கா நிரயம் கொள்பவரோ டொன்றாதென்றமையாற் பொருண்மொழிக் காஞ்சியுமாயிற்று' எனவும், 'இது நிலையாமைகூறி இனிதொழுகென்றமையாற் பொருண்மொழிக்காஞ்சி' எனவும் முறையேகூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின. ௫, ௨௭.

மழபுலவஞ்சி — அஃதாவது - அரசனொருவன பகைவர்நாட்டை எரியூட்டிக் கொள்ளைகொண்டு அழித்ததனைச் சிறப்பித்துக்கூறுதல, 'நாடெரி எக்கத்தழுவினிக்கமயிலை வெறுநாமமின மழபுலவஞ்சியுமாயிற்று' எனவும், 'எமகனுடோனனரியூட்டினென்றதனால் இது மழபுலவஞ்சியாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின. ௭, ௬௧.

முதுமொழிக்காஞ்சி . — அஃதாவது - அறம் பொருள் இன்பமென்னும் முப்பொருளினது உறுதிகூறுந் தன்மையைக் கூறுதல்; 'சான்றோர் பெருகத்தட்கவே அறமுதன்மூன்றும் பயக்குமென்பது கூறினமையால் இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'அரசர்க்கு மானத்தின்மிக்க அறமும் பொருளும் இன்பமும் இன்மையின் இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார்

நெருப்புவலயநோக்கித் தீவலைத | உவமைகாரமாதலின். கஅ, ௬௦.

வாழ்த்தியல் :— அஃதாவது - தலைவியை வாழ்த்துதல்; 'நீவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறாயிற்று' எனவும், 'வாழ்த்தியவாதலவிளக்க வேண்டுமென ஒருசொல் தந்துரைக்கப்பட்டது' எனவும், 'மதியமும் ஞாயிறுமபோல மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்தியதுமாயிற்று' எனவும், 'வாழ்த்தினமையால் இது வாழ்த்தியலாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போதரா உரைகாரராதலின். உ, ௩, ௪, ௧௩.

இவ்விலக்கணக்குறிப்பு அவ்வப்பாட்டின் விசேடவுரையின் இறுதியிலேயே பெரும்பாலும் காணப்படும்.

அரும்பத அகராதி.

அ

அகம் - உள், 'கானக நாடனை' *௫.

அகல - நீங்க, 'மீனறிசும் விசும்பிற பாயிரு ளகல' உ௫

அகலம் - மார்பு, 'மலைப்பரு மகல மதியார்' ௫அ.

அகலும் - விரியும், 'விரியபி னகலுக்

தொகுப்பி னெஞ்சம்' ருசு
அகழி - கிடங்கு, 'பாருடைத்த குண டகழி' கச.
அகற்ற - அகலச்செய்ய, 'களிறு சென்று களனகற்றவும்' உரு
அகன்ற - விசாலித்த, 'விலங்ககன்ற வியன்மார்ப' ரு.
அகுதை - ஒருவன், 'சுரமெழு சொன்றோ ளகுதை' உகூ, 'மறப்போரகுதை' கூசு.
அகைத்த - பிளந்த, 'குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த' க
அசும்பு - சேறு, 'வாரசும் பொழுகு முன்றில்' கக௪.
அசைஇ - இளைப்பாறி, 'கடும்பரி நெடுந் தேர் பூட்டுவிட் டசைஇ' கசக
தகஅ, 'குறும்பறை யசைஇ' எஅ
அசைஇய - வருத்திய, 'களிறு தாங் கசைஇய' கூஅ.

அஞ்சி - அதியமானெடுமானஞ்சி, 'ஆர்கலி நறவி னதியர் கோமான் போரடு திருவிற் பொலந்தா ரஞ்சி' ௯௧, 'பலவே லஞ்சி' ௧0௩, 'கடுமான் றோன்றல் நெடுமா னஞ்சி' ௨0௬.

அஞ்சுவரு தகுந - அஞ்சத்தகுவன, 'அஞ்சுவரு தகுந புனிறுதீர் குழவிய' ௪௧.

அஞ்சவல் - அஞ்சுவேன், 'யான் யானஞ் சுவலே' ௮௬

அஞர் - துன்பம், 'பேரஞர்க் கண்ணள் பெருங்காடு நோக்கி' ௨௪௭.

அட்ட - கொன்ற, 'ஆலங் கானத் தமர்கடந் தட்ட' ௨௩.

அட்டு - குத்தி, 'வித்தட் டுண்டனை' ௨௨௭. வென்று, 'அமிழ்தட்டு' ௪0.

அடக்கி - ஒடுக்கி, 'தன்னுள் அடக்கி' ஐ.

அடகு - இலை, 'பட்டமைய கொய்த அடகு' கச0, 'பசடகு மிசைந்து' ...,

அடங்காதோர் - பகைவர், 'அடிபுறந் தருகுவர் அடங்காதோரே' கலி.

அடர - நசுக்க, 'அழகுபுரக்க அடர்தரும ஊர' உக.

அடர்தல் - நெருங்குதல், 'அடர்புகர்ச் சிறுகண யானை' ...

அடர்த்த - தகடாகச்செய்த, 'ஐதடர்ந்த நூற்பெய்து' உக.

அடார் - கல்லடார், 'பெருங்கல் அடார் ...' ...

அடி - பாதம், 'கைத்தடி பொருத்தி ... ...' க0.

அடுப்பில் - உலை, 'கமழ்குய் அடுப்பில்' க0

அகப்பறை - அடியின்வாழ்வேன், 'நின்
னடிக்குறை படுமிய வடிபுறை' கலி;
ஒட்டியிருகணை [illegible] ' [illegible]
[illegible]

அக்கம் - அலையல், 'அக்கத்துச் செ
நிலைவல்' உ, 'அனைக்குரா லுக்
கம்' கருக, [illegible], 'கதிவை
[illegible]க்கத்து' [illegible], [illegible]ப்பகம், 'மறை
[illegible] உறிய பாலனை யுக்கத்து'
[illegible]

அக்தல - கொல்லுதல், 'டைக்கு நா
லை' அ

அக்கைக - கொல [illegible], 'அகோக யரவி
[illegible] [illegible]யிறும்' [illegible]

அடை - இலை, 'பழநகர வாபப வகல
டை [illegible]' உ. [illegible]
[illegible] நுமொறும் வள்ளல், 'ஆஅ
[illegible] கப்போ நனைனல' கக;
'வைப்பூடு கண்ணி வாய்கா வை

டிநல' கசுக, 'தலைடா நலைடிநன்'
உசக, 'ஆஅடலைடிநன்' கூயஅ.

அமைஞ்ஞரது - தலையெடுத்தது, 'மன்னுர்
நகல வலைஞ்ஞக தேமி' சுஉ.

அணைக்கு - தெய்வம், 'அணைக்குடைசெ
டுவகோடு' ருஉ. வருநதம், 'நல்லை
க்காரலை காமிய மார்பின்' கஎ;

---

*வள்ளல் புறநானூற்றுச் செய்யுட்குரியவகைக்கொள்க.

அரும்பத, அகராதி.

*'அணங்குஞ்ஞக்கேத்திற' செல்லே' எஅ.

அஞால் - தாடி, 'மைபணந் காலே' அரு; 'புல்லணந் காலே' உடுஅ.

அணித்தன்று - அழகுசெய்தது, 'அணி யது மணித்தன்று' க.

அணியல் - அழகுசெய்தல், 'அணியது மணித்தன்று' க.

அத்தம் - அருஞ்சுரம், 'ஆளி லத்த மாறிய காடே' உரு.

அதர் - வழி, 'ஆளினங் கலித்த வதர்' கூஅ; 'கானதர்மயங்கிய விளையர்' கரு௦.

அதள் - தோல், 'அதளெறிக் தன்ன நெடுவெண் களரின்' கஞரு.

அந்தி - அந்திக்காலம், 'அந்தி யந்தணரருங்கட னிறுக்கும்' உ. காலையந்தி மாலையந்தி, 'காலை யந்தியு மாலை யந்தியும்' ருஎ.

அந்துவஞ்சாத்தன் - ஒல்லையூர்தந்த பூதபாண்டியனுடைய நண்பருளொருவன், 'அந்துவஞ் சாத்தனும்' எக.

அரிசர் - அறுப்பார், 'அரிசர் நேம்மடைக் கொண்ட வாளையும்' சுஉ.

அருப்பம் - அரண், 'வீங்குசிறைநவியலருப்பம்' கஉ; அரியஅரண், 'அருப்பம்பேணு தமர்கடக்கதூஉம்' உஉஅ.

அருமை - செய்தற்கருமை, 'அருங்கடனிறுக்கும்' க.

அருவந்தை - அம்பர்கிழான் அருவந்தையென்போன்; இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன், 'செல்லிளைகழனியம்பர்கிழவோ, னல்லருவந்தை வாழியர்' கூஅரு

அருள் - ஒன்றின் றுயர்கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றுமிரக்கம், 'அருளுமன்பும்' ரு.

அருளன்மாறு - அருளுதலால், 'நெடுமொழிச்சீ யருளன்மாறே' கூஉ.

அழுயம், - இது சிற்றழுயம் பேரழுயமென்னும் இரண்டுகூற்றினையுடையதோர் பெரியநகரம், 'நீடுநிலையரையத்துக்கேடுங்கேளினி' உ௦உ.

அல்கிய - தங்கிய, 'அதுசேர்ந் தல்கிய

அம்பர் - ஓரூர், 'செல்வி கழனி யம்பர் கிழவோன் - நல்லரு வந்தை வாழியர்' ௩௮௫.

அம்பு - பாணம், 'எம்மம்புகடி விடுதும்' ௯.

அமரும் - விரும்பும், 'வருவிருந் தமரும்' ௪௨.

அமலை - சோற்றுத்திரளை, 'ஊன்சோற் றமலை' ௩௩; 'அமலைக் கொழுஞ்சோறு' ௩௪; 'பைஞ்ஞிணம் பெருத்த பெருவெண் ணமலை' ௧௭௭.

அமிழ்து - அமிர்தம், 'அமிழ்தட்டு' ௧௦.

அயர்வு - மனக்கவற்சி, 'உலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்விலா' ௧௮௨.

அயறு - புண்கழலை, 'அயறுசோரு மிருஞ்சென்னிய' ௨௨.

அயிரை - ஒருமீன், 'குமரியம் பெருந்துறை யயிரை மாந்தி' ௬௭.

அயினி - உணவு, 'அயினியு மின்றயின் றனனே' ௭௭.

அரண் - அரணுடையஇடம், 'தம்மரண் சேர்மின்' ௯.

அரி - ஐம்மை, 'அரிமயிர்த்திரண்முன்கை' ௧௧. கிணைப்பறை, 'அரிக்குடரசியின்' ௨௪௧. பருக்கை, 'செறியரிச்சிலம்பு' ௭௯.

உழுங்கலாலே' ௨௨௦.

அல்குமிசைவு - இட்டுவைத்துண்ணுமுணவு, 'சிலைகெழு குறவர்க் கல்குமிசைவாகும்' ௨௩௯.

அலங்குதல்-அசைதல் 'அலங்குளைப்புரவி' ௨; 'அலங்குசெந்நெற்கதிர்' ௨௨.

அலத்தல் - வறுமையுறுதல், 'அலத்தற் காலையாயினும்' ௧௦௩.

அலைத்து - உருட்டி, 'கல்லலைத்தொழுகும்' ௧௪௫.

அவ் - அவை, 'அவ்வேபகைவர்க்குத்திக்கோடு கனிசிதைந்து கொற்றுறைக் குற்றில' ௯௫.

அவ்வாய் - அழகியவாய், 'கருங்கைக் கொல்லனரஞ்செயவ்வாய்' ௩௯; 'மணிமருளவ்வாய்க் கிண்கிணிப் புதல்வர்' ௧௧௮.

அவணது - அவ்விடத்தது, 'அவணதுயர்நிலையுலகத்து' ௫௦.

அவல் - பள்ளம், 'அவலிழியினும்' ௧௦௨; 'அவலா கொன்றோ' ௧௮௭. விளைநிலம், 'பாசவற்படப்பை' ௬.

அவற்றோரன்ன - அவற்றையொத்த, 'அவற்றோரன்ன சினப்போர்வழுதி' ௫௧.

அவைப்பு - குற்றுதல், 'வரகி னவைப் புறு வாக்கல்' ௨௧௫.

அரும்பத அகராதி.

அழல் - நெருப்பு, 'ஒள்ளழற்புரைத்தாமரை' கக.

அழற்குட்டம் - கார்த்திகைநாள், 'ஆடு வலழற்குட்டத்து' உஉக.

அழாஅல் - அழுகை, 'அழாஅல்மறந்த புனறிலைச்சிறுஅர' சக.

அழி - இரக்கம், 'அழிவரப்பாடி வருநரும் பிறருங்கூடி' கஇஅ; வைக்கோல், 'உழுதகோன்பகடழிதினூஉங்கு' கஉரு.

அழிந்த - இரங்கிய, 'அழிந்தநெஞ்சம்' உஉக.

அழுங்க - அழிய, 'பிணனழுங்கக்களனுழக்கி' க.அ.

அழுங்கல் - இரக்கம், 'அதுநோக்கல் [illegible]' [illegible].

அழுந்த - [illegible], 'அழுந்தப்பற்றி' [illegible].

அழுவம் - பரப்பு, 'கடலழுவத்தப்புக்குறித்து' [illegible], 'நீரையுடைய [illegible]' [illegible]

அள்ளிலை - செறிந்தஇலை, 'அள்ளிலைத் தாளி' [illegible]

அளறு - [illegible]

அளைந்து - [illegible], 'அளைந்தறியலும்' உப.

அளி - அருள், 'கலியாணத் [illegible]' [illegible].

அளித்து - [illegible], 'அளிதோ [illegible]' [illegible]

அளிய - [illegible], 'அளிய [illegible]'

அறவு - அறுதல், '[illegible]' [illegible].

அறவை - அறத்தையுடையாள், 'அறவையினினெஞ்சத்திறத்தல்' [illegible].

அறிஞ—அறிஞ - அறிவர், 'வழிபடு [illegible]' [illegible].

அறிந்தோர் - அறிவர், 'அன்னர் [illegible]' [illegible].

அறிவன - அறிவாய், '[illegible]' [illegible].

அறிபுமோன் - அறிபுவன், 'நீயே, [illegible]' [illegible].

அறிவாரா - அறிவாரா, 'பொருளறி [illegible]' [illegible].

அறபு - அறத, '[illegible]' [illegible].

அறமாக - நீக்கவேண்டி, '[illegible]' [illegible].

அறை - பாறை, 'அறையும்பொறையும்' [illegible].

அறைநர் - அறுப்பவர், 'அறைநர் [illegible] பிறவொடு [illegible]' [illegible].

அறைபு - [illegible] [illegible].

அனை - ஒத்த, '[illegible]' [illegible].

அனத்தல - மத்தம், '[illegible] தறபறை' [illegible].

அனைய - அத்தன்மையையுடைய, 'அனையைபாக்ஷம [illegible]' உப, அதற் கேற்ற செய்கையையுடைய, 'அன [illegible]' [illegible].

அளியர - அளிக்கத்தக்கார, 'யாரோகோ லளியர்தாமே' , இரங்கத்தக்கார, 'அளியரோவளியரவனளிக்கநரோ ரே' ௩௧.

அளியை - இரங்கத்தகுவை, 'அளியை நீயே' ௨௨௭

அளை - குகை, 'அளைசெறிஉழுவை' ... மோர, 'செம்புறழ்புலவி னினையை புளித்து' ௬௧.

அற்றம் - துன்பம், 'இரக்கோரற்றந்தீ ரகென' ௧௫௮

அற்று - ஒக்கும், 'புத்தேளுலகத்தற்றெ ன' ௨௨.

அற - தெளிய, 'அறமறக்கண்ட' ௨௨௪.

அறல் - அரித்தொழுகுதல், 'மட்டறல லயார்த்து' ௬௭.

ஆ

ஆ - பசு, 'ஆவுமானியற்பார்ப்பனமாக் களும்' ௯.

ஆகம் - மார்பு, 'சூலிபொலியாகமுரும் பூ...' ௨௫

ஆகுக - ஆகவேண்டும், 'மூவருளொரு வன்றுப்பாகியரென' ௬௨.

ஆகலியர் - ஆகாதொழிக, 'கள்ளுடை கலனுள் நியதை நீமையும், இல்லையெ னபோர்க்கின்று குடிலியர்' ௨௧.

ஆகின்று - ஆயிற்று, 'பெண்ணுருவொ ருதிற னாயின்று' ௯.

ஆகுப - ஆகுவர், 'இல்லோர் குபவால்' ௯.

ஆகுளி - சிறுபறை, 'கல்லாழுகுளி' ௬௪ ; 'ஆகுளிதொடியின்' ௬௯௨.

அரும்பத அகராதி.

ஆங்கு - அப்படி, 'ஆங்கனிதொழுது மதி' ௨௪ ; போல, 'கவெகின்றாங்கு' ௯௫.

ஆசினி - ஒருமரம் ; ஈரப்பலாவுமாம், 'ஆசினிக் கவினிய பலவினூர் வற்ற' ௧௫௮.

ஆசு - பற்று, 'ஆசா கெக்கை' ௨௩௫ ; 'ஆசா கென்னும் பூசல் போல' ௨௪௬.

ஆட்டி - அலைத்து, 'உழைக்குரற் கூகை யழைப்ப வாட்டி' ௨௬௧.

ஆட்டும் - அலைக்கும், 'ஒருவனாட்டும் புல்வாய்' ௧௯௩.

ஆடு - அடுதல், 'ஆடுகொள் வென்றி' ௬௭ ; வென்றி, 'ஆடுகொளக் குழைந்த' ௨௧.

ஆடுதுறை - ஓரூர், ௨௨௭.

ஆதனழிசி - ஒல்லையூர்தந்தபூதப்பாண்டியன் நண்பருள் ஒருவன், 'ஆதனழிசியும்' ௭௧.

ஆதனுங்கன் - ஒரு கொடையாளி, 'என் மே' ௧௭௫ ; 'அறவிலை வாணிக னாஅ யல்லன்' ௧௩௪ ; 'மலைகெழு நாடன் மாவே ளாஅய்' ௧௩௫ ; 'களிற்றுப் பகையு மறியுநன், எனக்கருதி' ௧௩௬ ; 'திருந்துமொழி மோசி பாடிய வாயும்' ௧௫௮ . 'பாவேந்த் சுரு காவலை யண்டிரன்' ௨௪௧ ; 'பொய்யா வீகைக் கழறொடி யாஅய்' ௩௯௫.

ஆய்குடி - ஆயென்னும் வள்ளலினூர், 'தென்றிசை யாய் குடியின் றாயின்' இது பொதியின்மலைக்கு அருகேயுள்ளது, ௧௩௨.

ஆர்த்தும் - நிறைக்கும், 'சேர்ந்தவர்கடும் பார்த்தும்' ௨௨.

ஆர்தல் - உண்ணுதல், 'கயலார் நாரை' ௨௪.

ஆர்ந்த - உண்ட, 'அமலைக் கொழுஞ் சோ றார்ந்தபா ணர்க்கு' ௩௪.

ஆர்வலர் - பரிசிலர், 'இனிய செய்தி நின் னார்வலர் முகத்தே' ௧௨.

ழை வாழி யாதனுங்க' ௪௭௫; 'கல்
லிழி யருவிவேங் கடக்கிழ வோன்
செல்வுழியெழாஅ நல்லோ ருதியரு
தனுங்கன்' ௯௮௧.

ஆதனோரி - ஓரியென்னும்வள்ளல், 'அடு
போ ராஅ வாத னோரி' ௧௫௩.

ஆதி - மல்லிகழான்காரியாதி, 'பெரும்
பெய ராதி பிணங்கரிற் குடகாட்டு'
௧௭௭.

ஆர்ந்தை - ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டிய
னுடைய நண்பருள் ஒருவன்; இவ
னுடைய ஊர் எயிலென்பது, 'மன்
னெயி லார்ந்தையும்' ௭௧.

ஆப்பி - சாணகம், 'மெழுகு மாப்பி'
௨௪௯.

ஆப - ஆவார், 'சான்றோர் சான்றோர்
பால ராப' ௨௧௮.

ஆம்பி - காளாம்பி, 'ஆம்பி பூப்ப'
௧௬௪.

ஆமூர் - இது மூக்காவனுட்டுள்ளது,
'இங்கெங்கள்ளிறு மூமாங்கண் மைந்
துடைமல்லன்' ௮௰.

ஆய் - சிறுமை, 'ஆய்தூதன் மடந்தை'
௨௪௯; தன்மை, 'ஆய்தொடி யரி
வை' ௧௪௭; மென்மை, 'ஆய் கரு
ம்பு' ௨௨; வள்ளல்களுள் ஒருவன்,
'ஆஅய் கோயில்' ௧௨௭; 'தென்
திசை யாய் குடியின் ருயின்' ௧௩௨;
'தேர்வே ளாயைக் காணிய சென

ஆர்வுற்று - ஆசைப்பட்டு, 'பலவினார்
வுற்று' ௧௬௮.

ஆரணங்கு - ஆற்றுதற்கரிய வருத்தம்,
'நல்லவர்க் காரணங் காகிய மார்ப்'
௧௪.

ஆரம் - முத்தாரம், 'கழூஉவினங் காரங்
கவைஇய மார்பே' ௬௧; வண்டியின்
ஆரம், 'அச்சுடைச் சாகாட்டாரம்'
௨௫௬.

ஆரல் - ஒருவகை மீன்; இது சிறிய
வடிவையுடையது, 'நாண்முரல்' ௬.

ஆல - ஆட, 'மயிலெழுந் தால' ௧௧௦.

ஆலங்கானம் - தலையாலங்கானமென்
னும் பெயரையுடையதோரூர்; இப்
பொழுது தலையாலங்காடென்று வழ
ங்கப்படுகின்றது; இதில் நெடுஞ்செ
ழியன் இருபெருவேந்தரையும் ஐம்
பெருவேளிரையும் பொருதுவென்ற
னன், 'ஆலங் கானத் தமர்கடந் தட்ட
கால முன்ப' ௨௩.

ஆலங்குடி - ஓரூர், ௩௧௧.

ஆலத்தூர் - ஓரூர், ௩௪, ௩௬, ௬௯,
௨௨௫, ௩௨௪.

ஆலும் - ஒலிக்கும், 'மாறெழுந் தாலும்'
௧௨௮.

ம்பு' ௨௨; வள்ளல்களுள் ஒருவன்,
'ஆஅய் கோயில்' ௧௨௭; 'தென்
திசை யாய் குடியின் ருயின்' ௧௩௨;
'தேர்வே ளாயைக் காணிய சென

ஆலை - யானைக்கூடம், 'அதுசேர்ந் தல்
கிய அழுங்க லாலை' ௨௨௦.

ஆவம் - அம்பறாத்தூணி, 'ஆவஞ்சேர்
ந்த புறத்தை' ௧௪.

ஆவியர்கோ - பேகனென்னும்வள்ளல்,
'அறமனெம் பரிசி லாவியர் கோவே'
௧௪௭.

ஆவுதி - ஆகுதி, 'ஆவுதி மருந்தியும்'
௯௯; யாக்ப்புகை, 'நெய்மலி யா
வுதி' ௧௫.

ஆவூர் - ஓரூர், ௩௮, ௪௰, ௪௪, ௧௭௮,

இருப்ப - அதற்க, 'முளைவிடுப் பிருப்ப
வும்' ௧௯௮.

இசை - கீர்த்தி, 'இசைப்புற ஞளிசெபா
ம்பிய பொருளே' ௨௧.

இட்டிய - சிறிய.

இடாஅ - குத்தி, 'மயிற்பீலை வாக
வெயிற்கத விடாஅ' ௬.

கஎஎ, கஎ௯, க௲௲, உகஅ, ௬௦க, ௲உஉ.

ஆற்றல் - வலி, 'தம்பா ரியு மாற்ற லெ ல்கோ' உஉ.

ஆற்றலை - வலியையுடையை, 'பேழ் கா யுழவை பொ ற்க மாற்றலை' ௬௬; 'வேண்டியாங்கு விளக்குமாற் றலை' ௬.௯; 'அமைச்சர் பணிக்கு மாற் றலை' சஉ.

ஆற்றார் - மாட்டார், 'ஆற்றா ராயினும்' ௨அ; வலியில்லார், 'தாற்றாக்குத மாற்றார்' ௬௬.

ஆற்றுதிர் - உதவுவீர், 'ஒருவிரொருவி ர்க் காற்றுதிர்'

ஆறு - வழி, 'அறத்தாற நிலையும் நாட் கைக' ௬.

ஆன் - பெற்றம், 'ஆனிரைபரக்கும் மா லை' ௩.

ஆன்பொருநை - ஆன்பொருந்தமென்
னுமாறு; இது கருவூர்க்கருகில் ஓடு
வது, 'தண்பொருநைப் புனற்பாயும்,'

இடிப்பு - இடித்து, 'புரைப் பசியின் விடை
யிடிப்பு தொடுத்த' கக.

இடும்பை - நோய், 'இடும்பைகொள்
பருவரல்' கசு.

இடை - இடம், 'கருங்கல் லிடைதோ
று' ; காலம், 'உடையோர் போல
விடையின்று குறுகி' ருசு; வழி, 'நி
ரல நிவிடைய' கூ.

இடைக்காடு - ஓரூர், சஉ.

இடைக்குன்றூர் - ஓரூர், எக, எஉ, எங,
எச.

இணர் - பூங்கொத்து, 'மெல்லிணர்க்
கண்ணி' உ.சு.

இதழ் - கண்ணிமை, 'நீரொடு சிறை
த்த நிரிதழ் மழைக்கண்' ககூ.

இப்பி - சிப்பி, 'முதிர்வா சிப்பி' ருக.

இமயம் - இமயமலை, 'பொற்கோட் டிம

[illegible]ரும் பொதியமும் போன்றே' உ; 'வடா அது பனிபடு நெடுவரை' கூ; '[illegible] தரியாப் பொன்படு நெடுங்கோட், டிமயம்' ஙஅ; 'வடதிசை [illegible]துவே வானறே விமயம்' [illegible]; 'மழையாண் [illegible]ப்ப நீடிய நெடுவரைக், [illegible] இமயம்' [illegible]; 'பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன' [illegible].

விலைபொருட்டு விறல்[illegible]' கக; 'நன்[illegible] பொருளை [illegible]' ஙு; 'வல்சிப் பரமதி [illegible] கல்லென்பொருளை' [illegible].

ஆன்று - அமைந்தன, '[illegible]ன்றி னியானே' [illegible].

ஆறு - அமையாத, 'அமிழ்தட் டானாக் கமழ்குய் [illegible]' கப; 'ஆறை [illegible]' [illegible].

ஆறாத - அமையாத, 'ஆ[illegible], இருவும் புகழுமா[illegible]' [illegible].

ஆனிலை - கோலோகம், 'மேல தானிலை யுலகத் தானும' [illegible].

இ

இகழ்பு - இகழ்ந்து, 'இகழ் பாடுகோ செருத்த மடங்க' [illegible].

இகழுநர் - மதியாதபகைவர், 'இகழுந ரிசைகெடு[illegible] மாய' உக.

இகுத்த - சொரியப்பட்ட, 'இகுத்த கண்ணீர்' [illegible].

இமிழும் - ஒலிக்கும், 'புள்ளின மிமி ழும் பழனம் விளையுள்' [illegible].

இமைகண் - ஒவ்வொர் தக்க பூதப்பாண்டியனுடைய கண்பருள் ஒருகண், 'செ[illegible] வியக்கணும்' [illegible].

இயம்ப - ஒலிப்ப, 'கடிமனை யியம்ப' [illegible].

இயல் - இயல்பு, 'ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும்' க; தன்மை, 'தன்னியல் வழாஅது' உ[illegible].

இயவி - நடந்து, 'ஒளிர்நி னியலி' [illegible]; 'கலை மருங்குவிற் கானவ ரியலி' [illegible].

இயறுதல் - இயற்றுதல், 'இயறேர்கை வ' [illegible]; செய்தல், 'பொன்னியற் புனை தோட்டி' [illegible].

அரும்பத அகராதி.

இயற்கை - இயல்பு, 'இயற்கையல்லன செயற்கையிற் றோன்றினும்' ௬௫. தன்மை, 'ஐம்பெரும் பூதத்தியற்கை போல' ௨.

இரங்க - வருந்த, 'வெங்கைமார்பனிர ங்க' ௨௬.

இரட்டும் - மாறியொலிக்கும், 'பழமணி யிரட்டும்......யானை' ௭௨.

இரத்தி - இலந்தைமரம், 'இரத்தி நீடிய யகன்றலைமன்றம்' ௬௪.

இரவல் - இரத்தல், 'இரவன்மாக்கள்' ௨௪.

இரவு - இரா, 'எல்லையுமிரவுமென்று ய்' ௭.

இரியல்போக்கும் - சாய்த்துக்கொடுக் கும், 'கறையடி யானையிரியல்போக் கும்' ௧௬௫.

இரீஇய - இருத்திய, 'கோடிகடையி ரீஇய' ௧௪; 'இடர்ப்படுத்திரீஇய' ௭௪.

இருக்கை - இருப்பிடம், 'பார்வலிருக் கை' ௯.

இரும் - இருமல், 'இருமிடைமிடைந்த சிலசொல்' ௨௪௩

இரும்பிசிராந்தை - பிசிராந்தையாரெ ன்னும் புலவர், 'பெருங்கோக்கிள்ளி கேட்க விரும்பிசிராந்தை யடியுறை யெனினே' ௬௭.

இருமருந்து - சோறும் தண்ணீரும், 'இ ருமருந்து விளைக்கு நன்னாடு' ௭௦.

இருமை - கருமை, 'இரும்பிடித்தொ ழுதி' ௪௪; பெருமை, 'அகலிருவி சும்பு' ௩; 'இருநிலத்தன்ன' ௧௪.

இல்லாகியர் - இல்லையாகுக, 'இமைந்த கேண்மையில்லாகியர்' ௧௬௰; இல் லாகியரோ காலை மாலை' ௨௩௨.

இவ் - இவை, 'இவ்வே, பீலியணிந்து' ௯௫.

இவர்தல் - படர்தல், 'கரைவிவர்மருங் கின்' ௧௧௭.

இவுளி - குதிரை, 'அலங்குளைப்பரீஇ யிவுளி' ௪; 'வாஅய்ச்செலலிவுளி' ௧௧௭.

இழிசினன் - புலைமகன், 'கட்டினிணக் குமிழிசினன்' ௮௨.

இழித்தன்று - அவமதித்தது, 'வியத்தன் றிழித்தன்றுமிலன்' ௭௭.

இழிபிறப்பாளன் - புலையன், 'இழிபிற ப்பாளன் கருங்கைசிவப்ப' ௧௭௦.

இழுக்கி - தப்பி, 'மகிழ்கையிழுக்கி' ௭௧.

இழுது - நெய், 'குழிசிகவிழ்ந்திழுது மறப்ப' ௬௫; நெய்யிழுது, 'இழு தினன்னவானிணக் கொழுங்குறை' ௧௫௦.

இழுமெனமுழங்க - இழுமென்னுமோ சையை யுடைத்தாய்முழங்க, 'ஏம முரசமிழுமெனமுழங்க' ௬.

இழை - ஆபரணம், 'சேயிழை கணவ' ௬; 'வாலிழை மடமங்கையர்' ௧௧; நூலிழை, 'இழைவலந்த பஃறுன் னம்' ௧௩௬.

இறங்குதல் - வளைதல், 'இறங்கு கதிர லம்வருகழனி' ௬௮.

இறத்தி - போகின்றாய், 'புறக்கொடுத் திறத்தி' ௮.

இறந்த-கடந்த, 'புலவரை யிறந்த புகழ்' ௨௧.

இறந்தன்று - மிக்கது, 'வியப்பிறந் தன் றே' ௨௧௭.

இறீயர் - கெடுவதாக, 'இறீயரென் னுயி ரென' ௨௧௦

இல்வி - துளை, 'இல்விதூர்ந்த பொல்லாவறுமலை' ௧௬௪.
இலக்கம் - குறி, 'நிலைக்கொராஅ விலக்கம்போன்றன' ௪.
இலங்கை - வில்லியாதனூர், 'செல்லமல் புறவி னிலங்கைகிழவோன், வில்லி யாதன்' ௩௭௯.
இலஞ்சி - மடு. 'கடுமுரண்முதலைய நெடுநீரிலஞ்சி' ௩௭.
இலம் - வறுமை, 'இலம்படு புலவர்' ௧௫.
இலித்தல் - காத்தல், 'குழவிக்கிலிற்றுமுலை' ௬௮.

இறக்கல் - இறைகொடுத்தல், 'இறக்கல் வேண்டுக் திறையே' ௩௭.
இறக்கும் - தங்கும், 'புலங்கெட விறக்கும் வரம்பி ருலை' ௧௬; பண்ணும், 'தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறக்கும்' ௬.
இறந்த - தங்கிய, 'குன்றத் திறந்த குரீஇயினம்' ௯௩௩, 'அம்புசென் றிறந்த' ௪௧.
இறம்பு - சிறுகாடு, 'தூங்கிரு ளிறம்பு' ௧௨௪.
இறை - உயர்ச்சி, 'ஏந்துகொடி யிறைப்புரிசை' ௧௭; சக்கைதயுடையமுன்கை

'வணங்கிறைப் பணைத்தோள்' ௩௨; தங்குதல், 'எக்குழாத்தோ டிறைகூர்ந்த' ௧௩௬; வீட்டின் இறப்பு, 'குறியிறைக் குரம்பை' ௧௨௯.
இறைகொள்ளும் - தங்கும், 'தேனிறை கொள்ளு மிரும்பல் யானை' ௧௭.
இறைஞ்சிய - தாழ்ந்த, 'குலைஇ றைஞ்சிய கோட் டாழை' ௧௭.
இறைஞ்சுக - வணங்குக, 'இறைஞ்சுக பெரும' ௬.
இன்மை - வறுமை, 'இன்மை தீர்த்தல் வன்மை யானே' ௯.
இன்று - துன்பம், 'இன்று வரகப் பிறர்மலை கொண்டு' ௧௨.
இன்னீர் - இத்தன்மையையுடைய, 'இன்னீ ராகலி னினியவு முளவோ' ௫௮.

ஈத்த - வழங்கிய, 'செல்நீர்ப்பமைவெள ளவயிரியர்க்கீத்த' ௧.
ஈத்தனை - கொடுத்தாய், 'சாறுயிர்க்குவெ ளக்கீத்தனையே' ௩௧.
ஈப - ஈவார், 'பிறர்க்கீவோர்தமக்கீப வென' ௧௩௯.
ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு, 'ஈப்புறவீமவொள்ளழல்' ௨௩௧.
ஈயும் - கொடுக்கும், 'நும்பாரியுமாத்திரவெல்லோர' ௨௨.

இன்னேம் - இத்தன்மையேமுடையேம், 'இன்னே மாயினேம்' [illegible]

இனம் - கூட்டம், 'சுறவினத்தன்ன வாளோர்' [illegible]; கிளை, 'மலர்வாய்க் கழுதைப் புலவினைய [illegible]' [illegible]

இனி - இப்பொழுது, [illegible], 'இனிநினைந் திரக்கமாகின்று' [illegible].

இனிய - இனியவைகள், 'இனிய செய்தி' [illegible].

இனைகூட - வருந்திக்கூப்பிட [illegible], 'வினைபுனை நல்லில் இனைகூடக் கேட்பவும்' [illegible]

இனைப்ப - கெடுப்ப, 'வினைபுனை நல்லில் வெவ்வெரி யினைப்ப' [illegible].

ஈ

ஈகை - கொடை, 'தண்டா ஈகைத் தகைமாண் குடுமி' [illegible]. பொன், 'ஈகையங் கழறொடி' [illegible], வண்மை,

'ஓம்பா ஈகை' அ.

ஈர்ப்பு - இழுத்தல், 'ஈர்ப்புடைக்கராஅ த்தன்னவென்னையை' ௧௦௪.

ஈங்கை - ஒருமரம், இதை ஈர்க்கையெ னவும் வழங்கும், ௧௮०

ஈர்ங்குழை ஈரந்தழை, 'ஈர்க்கைப்போதோடோ டாம்பிடிப்பலைக்குந' ௧௮०.

ஈற்று - ஈனுதல், 'பெண்ணீற்றுற்றென' ௮௨.

ஈன்மர் - பெறுவார், 'ஈன்மரோவிவ் வுலகத்தானே' ௭௬.

உ

உகந்து - உயரப்பறந்து, 'பயனிலைமுடங்கல் ஒல்குவிசையப்புகைத்து' உ०௬.

உகள - தாவ, 'வெள்ளுலைக் கவிமான் கவிழ்அன புரள' ௧௯.

உதைத்த - மோதிய, 'பழனமஞ்ஞையுகு தாபீலி' ௧௬

உட்கு - அச்சம், 'உடையோருட்கவிக் க' ௬.

உட்கு அச்சம். 'உட்குவரவிளக்கி' ௬௨அ.

உட்குக — அச்சமுற, 'வாறுட்குக்கவட நீ ... மையல்' ௧அ, 'ஒளருட்குத் துவவருங்கபேர்த்தலை' ௬௪.

உடலுநல — பகைத்தல், 'உடலருந்துப் ... ; உடலினம்' ௭௨.

உடலுநர் — மாறுபட்டோர், 'உடலுநரு ட்க' ௯௰.

ஏழையரியவிழை — மங்கலியசூத்திரம், 'ஏழை யரிய விழையணி மகளிர்' ௯௨௰.

ஈண்டிய — திரண்ட, 'ஈண்டிய மணை பெண மருளும் பட்டேர்' ௬௰.

ஈண்டுசெலல் — ஓங்கிச்செல்லுதல், 'ஈண்டுசெலன் மாபின் .. .., ஞாயிறு' ௨௫.

ஈண்டுதல் — செறிதல், 'ஈண்டகன்கிடக்கை' கசு; விரைதல், 'ஈண்டுசெலற் கொண்மூ' ககக.

உடற்றியோர் — வெப்பித்தவர், 'ஒளிர் நகடஉதின்னுடற்றியோர்வே' ௬௰.

உடன்று — கோபித்து, 'உடன்றுநோக் கினை' ௬௰; 'நீ, உடன்றுநோக்கும் வாய்' ௬௰; உடன்றுமேல்வந்த வம் பமன்னர்' ௬௰.

உதிர்த்த — கழுப்பட்ட, 'அருங்குரும்புகு த்தகாணப்பெயரில்' ௨௪.

உண்கும் — உண்பேம், 'உண்குமெம்பெரு ந்தொண்குவைத்திசின்' ௬௨௮.

௩௬ அரும்பத அகராதி.

உண்டி - உணவு, 'உண்டிகொடுத்தோ ருயிர்கொடுத்தோரே' கஅ.

உண்மார் - உண்போர், 'புல்லுணுமுதன் மார்' சகூ; உண்ணவேண்டி, 'முக் குவிலையாளர் காட்புழி துண்மார்' ககூஅ.

உண்மென - உண்ணுமியென்று, 'உண் மெனவிரக்கும் பெரும்பெயர்ச்சாத் தன' கஎஅ.

உண்மை - உண்டாதல், 'தேய்தலுண் மையும் பெருகலுண்மையும்' உஎ.

உணர்த்திய - துயிலெழுப்ப; 'சேவலே னல் காப்போருணர்த்திய கூடம்' உஅ.

உணர்ந்து - அறிந்து, 'முன்னமுகத்தி னுணர்ந்து' ரு.

உணவின்பிண்டம் - உடம்பு, 'உண்டி முதற்றேயுணவின்பிண்டம்' கஅ.

உம்பல் - வழித்தோன்றினோன், 'உர வோரும்பல்' கஅ.

உமணர் - உப்புவிற்பார், 'உமணர்வெ

உரீஇய - உரிஞ்சிய, 'கழலுரீஇய திருத் தடி' எ.

உரு - தன் ஆணையாற்பிறரஞ்சும் உட் குடைமை, 'உருவும் புகழுமாகி' கூ; 'உருகெழு ஞாயிறு' உரு; 'உரு கெழு முரசம்' ருO; வடிவு, 'பெண் ணுருவொருதிற னாகின்று' க; 'உவவு மதியுருவி னோங்கல் வெண்குடை' ரு.

உருப்ப - அழல, 'முலைபொலி டாக முருப்ப நூறி' உரு.

உரும் - இடி, 'பெருமலை விடரகத் தரு மெறிந் தாங்கு' கூஎ.

உரை - புகழ், 'உரைசெல முரசவெள வி' உகூ; 'உரைசாலுத்தலைஞ் சாத்த னும்' எக.

உரைஇ - புடைபெயர்ந்துலாவி, 'போர்க்குரைஇ' கூஎ.

உலகம் - தேசம், 'திங்கட்புத்தேளிரு முலகத்து' உஎ.

உலம்வருவோர் - சுழல்வோர்; உலம்வ ருமை அலம்வரல்போல்வதோர் உரிச்

ருடைந்தனைற’ அ௪.
உய்த்த - செலுத்திய, ‘சேமியுய்த்த’ ௬.
உய்தல் - பிழைத்தல், ‘உணருவறங் கடும்புய்தல்வேண்டி’ ௧அ௧.
உய்தி - நீங்குதல், ‘செய்திகொன்றோர்க்குய்தியில்லென’ ௬௪.
உய்ந்தன்று - பிழைத்தது, ‘சிதைதசலுய்த்தன்று’ ௨௫.
உயர்திறிஞேர்-உயர்ந்தோர், ‘உயர்ந்த வேட்டத்துயர்ந்திசிஞேர்க்கு’ ௨௧௪.
உயரிய - உயர்த்திய, ‘எற்றுவலனுயரிய ....மணிமிடற்றோனும்’ ௫௬.
உயவல் - வருத்தம், ‘உயவற்பாணை’ ௬௯.
உயவு - வருத்தம், ‘உயவரிய’ ௬.
உயவும் - வருத்தம், ‘அடுகளிறுயவுங் கொடிகொன்பாசறை’ ௬௯.
உயிர் - ஓசை, ‘வள்ளுயிர்ச் சிறியாழ்’ ௧௬அ.
உரவு - வலிமை, ‘உரவுச்சினக்திருகிய’ ௨௫.
உரவோர் - வலியோர், ‘ஒருதசமாகிய உரவோர்’ ௧அ.
உரீஇய - முழங்கிய, ‘களிறெரியுரறிய மருங்கும்’ ௨௬.
உரறுதல் - ஒலித்தல், ‘உருமுரறுகருவி யொடு’ ௧௬௧.
உராய் - உலாவி, ‘ததெறியாச்சிவந்து ராய்’ ௪.

சொல், ‘வாயாவன்கனிக் குலம்வரு வோரே’ ௨0௭.
உலைவு - தரித்திரம், ‘உயங்குபடர் வருத்தமு முலைவுநோக்கி’ ௧௫0.
உவல் - தழை, ‘பாசுவலிட்ட புன்காற் பந்தர்’ ௨௬௨.
உவலை - தழை. ‘பாசிலைத் தொடுத்த வுவலைக்கண்ணி’ ௫௪.
உவவு - உவாநாள், ‘உவவுமதி’ ௬.
உவித்த - அவித்த, ‘சாந்தவிறகி னுவித்த புன்கம்’ ௧௯௮.
உழக்கி - கலக்கி, ‘அரசபடவமருழக்கி’ ௨௭.
உழக்கும் - வருந்தும் ‘அருந்துயருழக்கு நின் திருந்திழையரிவை’ ௧௪௯.
உழிஞை - கொற்றான்; இது குடநாட்டார் வழக்கு, ‘பொலங்குழையுழிஞையொடு பொலியச்சூட்டி’ ௫0.
உழுபடை - கலப்பை, ‘உழுபடை - ..ன்றசான்மருங்கி லீன்றதன்பயனே’ ௬௫.
உழுவை - புலி, ‘அளைச்செறி யுழுவை யிரைக்குவந்தன்ன’ ௭அ; ‘பேழ்வா யுழுவையை’ ௧௫௨.
உளம் - ஊக்கம்.
உள்ளாற்றுக்கவலை - ஆற்றிடைக்குறை, ‘உள்ளாற்றுக் கவலைப் புள்ளி நீழல்’ ௨௧௬.

உள்ளி - நினைத்து, ‘ஒருநிசை யொருவனையுள்ளி’ ௧௨௪.

உளர - அசைப்ப, 'விரைவளியுளர' கஅ.
உளர்கூந்தல் - விரித்தவருமயிர், உசு0.
உளவாகியர் - உளவாகுக, 'இவைத்த லைக ளுளவாகியரோ' கசு0.
உழை - நிலைபாட்டம், 'அலங்குழைப் புர வி மையவொடு மிழிஇ' உ.
உழை - தழை, 'மிசையலங்குழைய பனை' உஉ.
உழைய - வெறுப்ப, 'இழைய னிவளென வுழையக்கூறி' எஉ.
உற்க - எரிந்துவீழ, 'திசையிரு நான்கு முற்க முற்கவும்' எக.
உற்கம் - எரிகொள்ளி, எக. (உற்கை)
உறந்தை - உறையூர், 'அறங்கெழு சோழ ருறந்தை யவையத்து' [illegible]; 'அற ந்துஞ் சுறந்தைப்பொருநனை' [illegible], 'பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை போல னே' [illegible]; 'மாவண் டித்த னுறந்தை யன்ன வுரைசா னலங்கலம்' [illegible].
*உறழ்தல் - மாறுபடுதல், 'உறழ்மணியா னுயர் மருப்பின்' உஉ.
உறீஇக - உறுதொழிக [illegible] வேண்டும், '[illegible] முன்னுறோவ [illegible]' கஎக.
உறுதி - உற்றகாரியம், 'தாமறி குவர் தமக் குறுதி' [illegible].
உறுவர் - எதிர்த்தவர், 'தப்புநர் புறம் பெற்றிசினோ' கக
உறை - [illegible], 'உறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே' [illegible] 'வானத் துறையிறும்' [illegible].
உறையன் - உறைதல், 'தாங்கா வுறை யு ளல்லூர்' [illegible], 'உயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை' [illegible]; 'உறையுள் முனியுமவன் செல்லு மூரே' [illegible].
உறையூர் - ஒரூர்; இது சோழர்களு டைய பழைய இராசதானி; இதை உறந்தையென்றும் கோழியென்றும் வழக்கப்படும்: கடு, உஎ, சஅ, ௬௭, எஅ, கூ0, உ0உ, கஉக, கஉ௩, கசுசு.
உறையூர் ஏணிச்சேரி, கடு.
உறைவி - உறைகின்றவள், 'இன்னுறை வியருப்படக்கனமே' கசுஉ.
உன்னம் - உன்னமரம் 'உன்ன மரத்த துன்னருங் கவலை' கூ.

ஊக்கம் - மேற்கோள், 'இடுக்கீற்றொன் றூ மூக்கத் தரப்ப' அ.
ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார், 'உடனூக்கார்' கஉஉ.
ஊக்கும் - மேற்கொள்ளும், 'வலிக் கூக்கும்' கஎ.
ஊக்கேனோர் - முன்னுன்னோர், 'நின் னூக்கேனோர் கிளைப்பின்' கூ.
ஊங்கு - முன், 'இன்றி யூங்கோ வே ளகம்' எசு; 'முழவுத்தோ ளென்னை யைக் காணூங்கே' அஅ; 'வென் வே லண்ணற் காணூங்கே - நின் னிறும் புலவேனம்' கசச.
ஊட்டு - உடைக்கு, 'ஊடமுன்னுனை' [illegible]
ஊதியம் - பயன், 'பேதைமை யல்ல தூதிய மில்லென' உஅ; 'பெற்ற வூதியம்' கூ0.
ஊம் - ஊமை; இஃது என்வகை எச்சத் தொன்று, 'கூறும் குறளு மூமுஞ் செவிடும்' உஅ.
ஊர்தி - ஏறப்படுவது, 'ஊர்தி வால்வெ ள்ளேற்ற' க.
ஊர்பு - ஊர்ந்து, 'கடலூர் பெழுதரு ஞாயிறு' [illegible].
ஊரன் - மருதநிலமுடையோன், 'ஊர கொண்கோ' [illegible].
ஊழ் - முறைமை, 'ஊழின்றாகவின் செ [illegible]'; 'ஊழ்மாறுபெயர' [illegible].
ஊழி - வாழ்நாள், 'அன்ன வாக நின் னூழி' [illegible].
ஊறு - புண், 'ஊறறியா மெய்யாக்கை மொடு' கஎ0.
ஊன் - தசை, 'ஊன்சோற்றமலை' [illegible].
ஊன்றும் - சென்றதன்றும், 'அகலிரு விசும்பி னூன்றும்' உ௨.

எ

எஃகு - வேல், 'ஒளிறிலைய வெஃகே ந்தி' உஎ.
எக்கர் - மணற்குன்று, 'எக்கர்த் தேக்க சேறி' கஅஅ.
எக்கூர் ஒக்கூர் - ஒரூர், உசஅ.
எடுப்பி - எழுப்பி, 'வைகுதுயி லெடு ப்பி' உசுக.

எனலை - எண்ணத்தையுடையை, 'நீயே பேரென் னலையே' ௧௬௮.

எண்மை - எளிமை, 'இக்குடிப் பிறந் தோர்க் கெண்மை காணுமெனை' ௪௯.

எதிர்ந்த - மாறுபட்ட, 'செய்வினைக்கெ திர்ந்த தெவ்வர்' ௯

எதிர்ந்து - ஏற்றுக்கொண்டு, 'புரவெதி ர்ந்து' ௩௪ ; 'போரெதிர்ந் தெண்ணை போர்க்களம் புகினே' ௮௪; மாறுப ட்டு, 'கடுமான் கோதை துப்பெதிர் ந் தெழுந்த' ௩௪ ; 'போரெதிர்ந்து' ௮௭.

எந்திரம் - பொறி, 'திங்களு நுழையா வெந்திரப் படுபுழை' ௧௭௭.

எந்தை - என்தலைவனை, 'எந்தையொடு கிடக்தோரெம் புன்றலைப் புதல்வர்' ௧௧

எம்மனோர் - எங்கள், 'எம்மனோர்க்கொ ருதலை கைம்முற்றல' ௫௯.

எம்மோன் - எம்முடைய தலைவன், 'எம் மோன் .... குறவர் பெருமகன்' ௧௫௭.

எய்த - அணுக, 'எய்த வந்தனம் யாம்' ௧௦.

எய்ம்மான் - எய்ப்பன்றி, 'எயினர் தந்த வெய்ம்மா னெறிதசை' ௧௭௭.

எய்யாதாகின்று - அறியாததாயிற்று, 'இ னத்த - லெய்யா தாகின்றெம் சிறு செந் நாவே' ௧௪௯.

எயில் - பாணாட்டு ஊர்களுளொன் று, 'மண்ணெயி லார்க்கதையும்' ௭௬; மதில், 'எயிற்கதவு' ௬, 'ஆரெயில்பல தந்து' ௫.

எயிற்றி - மறத்தி, 'கருங்க ணெயிற்றி' ௧௮௧.

எல்லை - பகல், 'எல்லையு மிரவு மென் றூழ்' ௭.

எவ்வி - ஒருசேனன், 'மாவே யெவ்வி புனலம் புதவின் மிழலை' ௨௪; 'இரும் பா ணொக்கற் றலைவன் பெரும்பூட் போரடு தானை யெவ்வி' ௨௩௩.

எழில் - உயர்ச்சி, 'பகட்டெழின்மார்பு' ௧௩ ; பெருமை, 'அறமறுப் பெழிற் கலை' ௨௬.

எழிலிய - எழில்பெற்ற. 'அம்பகட்டெ ழிலிய செம்பொறி யாகத்து' ௯௮.

எழினி - ஒருவள்ளல், 'ஊரா தேந்திய குதிரைக் கூர்வேற் கூவிளங் கண் ணிக் கொடும்பூ ணெழினியும்' ௧௫௮; 'வையகம் புகழ்ந்த வயங்குவினை யொ ள்வாட் பொய்யா வெழினி' ௨௩௦; இவனை எழினி அதியமானென்றும் கூறுவர்.

எழு - கணையமரம், 'காப்புடைய வெழு முருக்கி' ௧௪; 'எழுவுறழ் திணிதோ ள்' ௯௯.

எள்ளிய - இகழ்ந்த, 'உள்ள மெள்ளிய மடவோனை' ௭௩.

எறிச்சிலூர் - ஓர் கோனாட்டுள்ள ஊர் களுளொன்று, ௱௪, ௬௧, ௧௬௭.

எறிதல - உறைத்தல், 'காடுசூடு கமழ் புகை யெறித்த லானே' ௬.

எறிதல - அடித்தல், 'எறிகோ லஞ்சா வரவி னன்ன' ௮௯.

எறிந்த - அறைந்த, 'விளங்குபொன் னறை கலங்கினர் பலகை' ௧௫; க டைந்து செறிக்கப்பட்ட, 'யானை வா ண்மருப் பெறிந்த வெண்கடைக் கோ னிலை துலாம்' ௬௫.

எறிந்து - வெட்டி, 'எறிந்துகளம் படுத்

எருக்கிய - அறைந்துகொள்ள. 'ஞமிறி ஞருப்ப வெருக்கிய மகளிர்' ௨௩௭.
எருத்தம் - கழுத்தம், 'ஊகஞ்பாடுமோ ரெருத்தமடங்க' ௪௰.
எருத்து - கழுத்து, 'எருத்து வவ்விய புலிபோன்றனன்' ௪.
எருவை - தலைவெளுத்து உடல் சிவந்திருக்கும்பருந்து; கழுகுமாம், 'விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்ப' ௬௪.
எல் - பகற்பொழுது, 'எல்லடிப் படுத்த' ௧௯௰; விளக்கம், 'எல்லுப்பட விட்ட சுடர்' ௧௬.
எல்லரி - சல்லியென்னும் வாத்தியம், 'எல்லரி தொடுமின்' ௧௫௨.

த வேந்துவான்' ௪௧.
எறியா - முறித்து, 'களிறே - கதவெறியாச் சிவந்து' ௪.
எறுழ்முன்பு - மிக்கவலி, 'தோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பு' ௭.
என்குலை - என்ற வினாவாய், 'இவன்யா ரென்குவையாயின்' ௧௫.
என்றாழ் - கோடை, 'வெண்கோடை - யென்றாழ் வாடுவறல்' ௭௫; 'வளமழை மாறிய வென்றாழ்க்காலை' ௧௬௪.
என்னதூஉம் - சிறிதும், 'என்னதூஉம் கடிமரந் தடித லோம்பு' ௫௭.
என்னை - என்னிறைவன், 'அணங்கருங் கடுந்திறலென்னை' ௭௮; 'திரைபொ

அரும்பத அகராதி.

ஓ வரூஉ மென்னோக்கு' உகஉ.

எனைய - என்னுடையன சிலவாக்கினை, 'எனைய கேண்மதி' கூ௫.

ஏ.

ஏணி - எல்லை, 'ஏணியிரு முந்நீ ரேணி யாக' கூ௫; 'முந்நீ ரேணி' ௬௬௰.

ஏத்தி - வாழ்த்தி, 'முன்றுறை தண்பல மணலிறு மேத்தி' ௬௭௯.

ஏத்துகம் - புகழ்வோம், 'ஏத்துகம் பல வே' ௬௦.

ஏதின்மாக்கள் - அயலோர், 'ஏதின் மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளாது' (ஈ)அ.

ஏந்திய - ஓங்கிய, 'நிலனேந்திய விசும்பு' உ.

ஏமம் - காவல், 'எல்லா வுயிர்க்கு மேமமாகிய' க; 'ஏம முரச மிழுமென முழங்க' ௬.

ஏமாந்த - ஆசைப்பட்ட, 'அருந்தே மாந்த நெஞ்சம்' ௧௦௪.

ஏமாந்து - இன்புற்று, 'காமர் நெஞ்ச மேமாந் துவப்ப' ௧௪௨.

ஏமுற்று - இன்பமுற்று, 'ஏமுற்றுக் கழிந்த மன்னர்க்கு' [illegible].

ஏய்ப்ப - ஒப்ப, 'அலவிப பாவை யாய்வனப் பேய்ப்ப' [illegible]

ஏர்தல் - எழுதல், 'ஏர்தரு கடரின்' ௬௩௩.

ஏறு - இடபம், 'ஊர்தி வால்வெள் ளேறே' க; இடி, 'அதிர்குர லேறொடு துளிசொரிந் தாங்கு' ௧௬௦, மதிதல், 'பருந்து ளேறு குதித்து' [illegible].

ஏனை - ஏனைக்கோள், 'பொருங்க ரிடை மெனம் போறைக்குத் தருமே' ௧௭௯.

ஏனல் - தினை, 'ஏனல் காப்போர்' உ௮.

ஐ.

ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு, 'ஐயவி புகைப்பவும்' ௬௮.

ஐயூர் - ஓரூர், உக, ருக, உஉ௰, ௬௬௮.

ஐவனம் - மலைநெல், 'ஐவனம் வித்தி' கடுக.

ஒசிய - முறிய, 'இருஞ்சிறை வொசிய ... த்தி' ௮௦.

ஒடியா - இடையறாத, 'ஒடியா முறைமையின்' உக.

ஒடுக்கம் - ஒடுங்குமிடம், 'கல்லில் ... சொடுக்கம் காணாய்' உ௯க.

ஒடுக்கா - மடியாத, 'ஒடுக்கா வுள்ளத்து' அ.

ஒண்மை - விளக்கம், 'ஒண்ணுதல்' ௬௨.

ஒத்தி - ஒப்பை, 'யாக்கை யொத்தி வே' அ.

ஒதுங்கு - இயங்குதல், 'ஒதுங்கின் நிவி மணற் புதப்பும் பன்னி' ௬௯, ௬௭௩, 'தகைமெல் லொதுங்கின் ... விறலி' ௬௬௫.

ஒதுங்கி - நடந்து, 'கோல்கா லாகக் குறும்பல் லொதுங்கி' ௬௨௯.

ஒப்ப - தக, 'ஒப்ப நாடி' ௬௦.

ஒய்யென - விரைய, 'ஐயவிப் புகையும் தாங்கா தொய்யென' ௬௮.

ஒரா - தப்பாத, 'திங்கணொராது விளக்கம்' ௬.

ஒரீஇ - தப்பி, 'கூருகிர்ப் பருந்தி னேறு குறித்தொரீஇ' ௬௬, நீங்கி, 'நெடுமனை வாழ்க்கை யொரீஇ' உ௯; 'பெருநல யானை யொரீஇ' ௧௨; 'தெனபுலக் காவலி னொரீஇ' ௬௯.

ஒருசார் - ஒருபக்கம், 'ஒருசார் சருவி யார்ப்ப' ௬௮௩.

ஒல்கல்-தளர்தல், 'ஒல்க நுண்ணிய மொழி' ௬௮௫.

ஒல்லாய் - உடம்படாய், 'பாசறை யல்லது நீயொல் லாயே' ௬௯.

ஒல்லான் - உடன்படான், 'சண்டைய ... தெரு மொல்லான்' எ௮.

ஒல்லையூர் - ஓரூர், இது பெருஞ்சாத்த னுடையது, 'முல்லையும் பூத்தியோ வொல்லையூர் நாட்டே' உ௪௨.

ஒலிக்கும் - தழைக்கும், உம் - உந்தாவித்து, 'தழைக்கரும்பி னொலிக்குந் து' ௬௬௬.

ஒலித்தல்-தழைத்தல், 'ஒலிமென் பீலி'

ஒ.

ஒக்கல் - சுற்றம், 'இல்லோ ரொக்கற் றலைவ' கரு.
ஒக்கலை - சுற்றத்தையுடையை, 'பெரு ம்புல் லென்ற விரும்பே ரொக்கலை' சுக.
ஒக்கூர் - ஓரூர், உஎசு.
ஞ.
ஒலிபு - தழைத்து, 'தோடொலிபு கந்தி' கஉ0.
ஒலிமென்கூந்தல் - தழைத்த மெல்லிய கூந்தல், கசஅ
ஒலியல் - தழைத்தல், 'ஒலியற் கண்ணி' உபக

அரும்பத அகராதி.

ஒலியற்கண்ணி - தளிர்மாலை, உ0உ.
ஒலியன்மாலை - வளையமாலை, 'ஒலியன் மாலையொடு பொலியச் சூடி.' எசு.
ஒழிய - சாக, 'ஈரைம் பதின்மரும் பொ ருதுகளத் தொழிய' உ.
ஒழுக - நடக்க, 'வையங் காவலர் வழி மொழிக் தொழுக' அ.
ஒழுகை - வண்டி, 'உப்போ யொழு கை' கககூ.
ஒளித்தி - ஒளிப்பாய், 'மலைமறைந் தொளித்தி' அ.
ஒளிர்வருடம் - விளக்கும், 'கண்ணொ ளிர் வருடங் கவின்சா பத்து' எ.
ஒளிறுதல - விளக்குதல், 'ஒளிறுவாண் மன்னர்' கஎஎ.
ஒற்றி - சாய்த்து, 'திருந்தலை நோன் வெளில் வருந்த வொற்றி' சுசு.
ஒற்றிய - வீழ்த்த, 'புலிபார்த் தொற் றிய களிற்றிரை பிழைப்பின்' உகூஎ.
ஒறுத்தி - தண்டஞ்செய்வை, 'அத்தக வொறுத்தி' க0.
ஒன்றுது - பொருந்தாது, 'கிரயங் கொ ள்பவரோ டொன்றுது' ரு.
ஒன்றுபட்டு - ஒருபெற்றிப்பட்டு, 'ஒன் றுபட்டு வழிமொழிய' கஎ.
ஒன்னுதோர் - பகைவர், 'இன்னுய் பெ ருமநி னொன்னு தோர்க்கே' கஎ.
ஒன்னுர் - பகைவர், 'ஒன்னுர் காடுசுடு

ஓம்புற்ற - பாதுகாத்த, 'பிறரோம்பு ற்ற மன்னெயில்' ச0.
ஓய்தல் - செலுத்துதல், 'உப்போ யொ ழுகை' கககூ.
ஓர்க்கும் - செவிதாழ்த்துக் கேட்கும், 'இரும்புலிப் புகர்ப்போத் தோர்க் கும்' கருஎ.
ஓராங்கு - ஒருபெற்றிப்பட, 'ஓராங்கு மலைந்தன பெருமநின் களிறே' கசு.
ஓரி - ஒருவள்ளல், 'கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரியும்' கருஅ; வில் வல்விலோரியென்றுங்கூறுவர். தேன் முதிர்ந்தாற்பரக்கும் நீலநிறம்; முசுக் கலையுமாம், 'அணிநிற வோரி பாய்ந் தின் மிசைஇழிந்து - திணிநெடுங் குன் றந் தேன்சொரி யும்மே' க0கூ.
ஓரியர் - சக்கரவாள சக்கரவர்த்திகள், விச்சாதாரும் நாகருமென்பர், 'வின் பொரு நெடுங்குடைக் கொடித்தே ரோரியர்' கஎரு.
ஓரை - மகளிர்விளையாட்டு, 'ஓரை யா யத் தொண்டொடி மகளிர்' கஎகூ.
ஓவாது - ஒழியாது, 'ஓவாது கூடும்'

க.

கங்கை - ஓராறு, 'மன்பதை யெல்லாஞ் சென்றுணக் கங்கைக், கரைபொரு மலிநீர் நிறைந்து தோன்றியாங்கு'

கமழ்புகை' ௬.

ஒ.

ஒக்கிய - எடுக்கப்பட்ட, 'பொருநர்க் கோக்கிய வேலன்' ௬௯.

ஒங்கல் - உயர்தல், 'ஒங்கல் வெண்குடை' ௯.

ஒச்சி - எடுத்து, 'மதனுடை முழவுத் தோ ளோச்சி' ௫௦.

ஒடை - யானை நெற்றிப்பட்டம், 'பொன்னோடைப் புகரணிநுதல்' ௯; 'ஒன்னார் யானை யோடைப்பொன் கொண்டு' ௧௨௬; 'நோன்பக டொளிறு மோடை பொலிய' ௧௬௬.

ஒப்புநர் - ஓட்டுவோர், 'செல்வினை கழனிப் பழனப்புள் ளோப்புநர்' ௨௯.

ஓம்பா - பாதுகாவாத, 'ஓம்பா வீகை' ௮.

ஓம்பாது - பாதுகாவாது, 'ஓம்பா தீயுமாற்ற லெங்கோ' ௨௬; 'ஓம்பாது கடந்தட்டு' ௬௦.

கூ௬.

கசடு-அழுக்கு, 'கசடீண்டு காட்சி' ௨௧௪.

கசிந்து - இன்புற்று, 'மூதிற் பெண்டிர் கசிந்தழு' ௧௯.

கசிபு - இரங்கி, 'கசிபு கைதொழாஅ' ௨௬௦.

கசிவு - இரக்கம், 'கண்பொறி போகிய கசிவோடு' ௧௬௬; [illegible]யர்ப்பு, 'கசி[illegible]றவென் பல்கி[illegible]' ௧௯௬; '[illegible]னைத் திரங்கிய கசிவுடை யாக்கை' ௧௬௦.

கஞல-நெருங்க, 'புதுமலர் கஞல' ௧௪௭.

கட்கும் - களையும், 'ஆம்பலொடு கட்கும்' ௬௧.

கட்சி - காடு, 'கட்சி மஞ்ஞையின்' ௬௦; சேக்கை, 'கட்சி காணுக் கடமா நல்லேறு' ௧௫௭; புகலிடம், 'கட்சி காணுக் கடமா நல்லேறு' ௨௦௨.

கடந்து - அழித்து, 'வெப்புடைய வாண்கடந்து' ௧௧; எதிர்நின்றழித்து, 'ஓம்பாது கடந்து' ௬௦; எதிர்நின்று,

'ஆலம் காணத் தமர்கடைந்து' உக; 'களம்புகு மல்லற் கடந்து' அ0; வஞ்சியெதிர்நின்று, 'கடந்தடு தானைச் சேர லாதனை' அ.
கடம்பு - ஒருமரம். 'கார்நறுங் கடம்பின் பாசிலைத் தெரியல்' உக.
கடவன் - கடப்பாடாகவுடையவன், 'கடவன் பாரி கைவண் மையே' க0௬.
கடறு - காடு, 'இருங்கடறு வளைஇய குன்றம்' க௫0; மலைச்சாரல், 'கடறு மணிகிளர' உ0உ.
கடன் - கிரியை, 'அந்தி யந்தண ரருங் கட னிறுக்கும்' உ; தென்புல வாழ் நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்' ௯.
கடாம் - யானைமதம், 'கமழ்கடாத்து... ......யானை' ௬.
கடி - காவல், 'கடியுடை வியனகர்' க௫; விரைவு, 'எம்மம்பு கடிவிடுதும்' ௯; விளக்கம், 'அருங்கடிப் பெருங்காலை' க௬௬.
கடிந்து - போக்கி, 'கொடி நகடிந்து' கல.
கடிப்பு - முரசடிக்குங்குறுந்தடி, 'முரசு கடிப் பிகுப்பவும்' க௫௮.
கடுக்கும் - ஒக்கும், 'அவிர்அறல் கடுக்கும்' ௩௯.
கடுங்கண்ண - வன்கண்மையையுடைய, 'கடுங்கண்ண கொல்களிற்றால்' க௯.
கடுங்கள் - அழன்றகள், 'இன்கடுங் கள்ளி னுரூர்' ...
கடுப்ப - ஒப்ப, 'மடைகலங் கடுப்ப மலர்ந்த காந்தள்' ௯0.
கடும்பகல் - விளங்கியபகற்பொழுது.
கடும்பரி - மிக்கபரி, 'கடும்பரி கடுக்கிய விடும்பைகூர் நெஞ்சமொடு' உக0.

கண்ட - மனத்தால் ஆராய்ந்தறியப் பட்ட, 'நீமெய்கண்ட நினைவெல்லாம்' ௪0.
கண்டன்று - கண்டது, 'வாழ்க் கண்டன்று மிலமே' க௬.
கண்டிகும் - கண்டேம், 'மன்னர்க் கண்டிகும்' உ௫௬.
கண்டிசின் - கண்டேன், 'இனிது கண் டிசிற் பெரும' உஉ.
கண்டீரக்கோன் - கண்டீரக்கோப்பெரு நள்ளி, 'வண்புகழ்க் கண்டீரக்கோ னாதலின்' க௫௬.
கண்பெயின்று - கண்மறைந்து, 'நாவலி ரிந்தன்ன கதுப்பினள் கண்பெயின்று' க௫௬.
கண்ணி - தலைமேற்சூடப்படுமோலை, 'கண் ணி கார்நறுங் கொன்றை' க; மாலை, 'மெல்லிணர்க்கண்ணி மிலைந்தமைந் தர்' உச.
கண்ணுறை - மேலீடு, 'புகைகெழு வெண்சோற்றுக் கண்ணுறை யாக' ௬௬; மேலேதூவுவது, 'அடகின் கண்ணு றை யாக யாஞ்சில அரிசி வேண்டி னே மாக' க௪0.
கண்ணோடிய - இரங்கிய, 'கூற்றம் கண் ணோடிய வெருவரு பறந்தலை' ௬௯.
கணிச்சி - ஓர் ஆயுதம்; குந்தாலியென் றும் மழுவென்றுஞ்சொல்லுவர்; 'மருங்கிற் கணிச்சி கூர்த்த வட்டித்து' ௬உ, மழுவாயுதம், 'மாற்றரும் கணிச் சி மணிமிடற் றோனும்' ௬௯; 'கணி ச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொரு வன்' க௫௬.
கணை - அம்பு, 'வட்கணை மிழித்த பகட்

கடும்பு - சுற்றம், 'சேர்ந்தவர்கடும்பார்த்தும்' ௨௨; 'உடும்புரித்தன்னவென்பெழுமருங்கிற்கடும்பின்' ௩௮.
கடுமானகோதை - சேரமான்குட்டுவன் கோதை, 'கவினைக்கவின்மைக்கடுமான் கோதை' ருசு.
கடுவளி - பெருங்காற்று, 'கடுவளிதொகுப்ப வீண்டிய' ரு௩.
கடைஇ - முடுகி, 'கூழுஞ்சோறுங் கடைஇ' ௧௬௦.
கடைஇய - செலுத்திய, 'களிறுகடைஇய தாள்' ௭.
கண் - அசைநிலை, 'மீன்கணற்று' ௪௦௧; கரும்பின்கண், 'ஆடுகட் கரும்பின் வெண்பூ' ௩௰.

டெழின் மார்பின்' ௧௩.
கதம் - சினம், 'கதவாய் வேட்டுவன்' ௩௬.
கதழும் - ஓடும், 'கடிய கதழு நெடுவரைப் படப்பை' ௨௦௨.
கதிர் - கிரணம், 'பகல்விளங் குதியாத் பல்கதிர் விரித்தே' ௮; சுடர், 'தண்கதிர் மதியம்,' 'ஒண்கதிர் ஞாயிறு' ௯.
கதூஉம் - கவரும், 'பூக்கதூஉ மினவாளை' ௧௮; 'கோடாச்சூழ்த் கதூஉக் கடுமுரண் முதலை' ௩௯.
கந்தம் - தூணம், 'கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட' ருஉ.
கந்தாரம் - மது, 'தெறிப்ப விளைந்த தீங் கந்தாரம்' ௨௫௮.

கந்து - கம்பம், 'கந்துமுனிந் துயிர்க்கும் யானை' ௧௭௮; 'களிறு - கந்து சேர்பு நிலைஇ வழங்க' ௨௨; தறி, 'நெடுநல் யானைக்குக் கந்தாற் றாகே' ௫௭; பறுக்கோடு, 'மறங்கந் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த நீள்கழன் மறவர்' ௩௫; 'கட்புக் கந்தாக' ௨௪௭.
கபிலர் - சங்கப்புலவருளொருவர்; இவர் அந்தணர்; 'புலனழுக் கற்ற வந்தணாளன், இரந்துசென் மாக்கட் கினியிட னின்றிப், பரந்திசை நிற்கப் பாடினன்' ௪௨௬; 'பொய்யா நாவிற் கபிலன் பாடிய, மையணி நெடுவரை' ௪௭௮.
கம்பலை - ஆரவாரம், 'அழுவிளிக்கம் பலை' ௭.
கமழ - பரக்க, 'வியலிடங் கமழ விவணிசை யுடையோர்க்கு' ௫௦.
கயம் - நீர்நிறைந்தபள்ளம், 'கயத்திட்ட வித்து' ௩௫௭.
கரக்கிறும் - மறைக்கிறும், 'தன்னுணடக்கிக் கரக்கிறுங் காக்கும்' ௧.
கரகம் - குண்டிகை, 'நீரற வறியாக் கரகத்து' ௧.
கலப்பை - மூட்டைக்கள்; யாழுமாம், 'காவினெங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை' ௨௦௬.
கலம் - ஆபரணம், 'செவ்வுறு கன்கலம்' ௬; குப்பி, 'யவனர் - நன்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல்' ௫௬.
கலவம் - மயிற்பீலி, 'கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வர வியலி' ௧௩௩.
கலாம் - போர், 'புலாற்களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்' ௬௬.
கலாவ - கலக்க, 'தண்சிதர் கலாவப் பெய்யினும்' ௧௦௫.
கலி - ஓசை, 'கலிகெழு கடவுள்' ௫௨; செருக்கு, 'வெள்ளுளைக் கலிமான்' ௧௫; 'கலிமான் வளவ' ௩௩; 'தாழ் பரிய கலிமாவும்' ௫௫; தழைத்தல், 'கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை' ௬௩.
கலிச்சும்மை - மிக்க ஆரவாரம், 'கலிச் சும்மை வியலாங்கண்' ௨௨.
கலித்த - செருக்கிய, 'காரஅங் கலித்த' ௩௭; தழைத்த, 'தூவற் கலித்த தேம்பாய் புன்னை' ௨௬; மிக்க, 'மானினங் கலித்த மலை' ௧௬௮.

கரப்பு - மறைத்தல், 'கரப்பி லுள்ள மொடு' ௯௪.

கராம் - முதலை, 'சர்ப்புடைக் கராஅத் தன்ன வெண்ணே' ௧௦௪ ; முதலையுள் ஒருசாதி, 'கராஅங் கலித்த குண்டு கண் ணகழி' ௯௭.

கரிகால்வளவன் - ஒருசோழன், 'களி யியல் யானைக் கரிகால் வளவ' ௬௬.

கரு - கருப்பம், 'மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்' ௯௪ ; முட் டை, 'புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகு' ௯௪.

கரும்பனூர் - ஓரூர், ௯௮௪.

கருமை - வலிமை, 'கருங்கை யொள் வாட் பெரும்பெயர் வழுதி' ௩ ; 'கரு ங்கைக் கொல்லன்' ௨௧.

கருவி - தொகுதி, 'கருவி வானம்' ௧௫.

கருவூர் - இது சோர்களுடைய இராச தானிகளுளொன்று ; இது வஞ்சியெ னவும் வழங்கும், ௧௧, ௧௩, ௯௨, ௯௬, ௭௮, ௧௬௮, ௨௧௧.

கலக்குற்றன்று - கலக்கமுற்றது, 'பெ ருங்கலக் குற்றன்றால்' ௪௧.

கலுழ்ந்து - கலங்கி, 'உண்கண்-கலுழ்ந் துவா ரரிப்பனி' ௧௪௪.

கவ்வை - எள்ளிளங்காய், 'கவ்வை கறு ப்ப' ௧௨௦.

கவசம் - மெய்புகு கருவி, 'புலிநிறக் கவ சம்' ௧௩.

கவர்பு - கவர்ந்து, 'அந்தண் காவிரி வந் துகவர் பூட்ட' ௯௫ ; கவர்ந்து, 'வினை வயல் கவர்பூட்டி' ௧௬.

கவலை - கவர்த்தவழி, 'துன்னருங் கவ லை' ௩.

கவான் - மலைப்பக்கம், 'விறல்வரைக் கவான்' ௧௫௧.

கவிகண்ணோக்கு - கையாற்கவிக்கப்ப ட்ட கண்ணாற்குறித்துப்பார்க்கும்பா ர்வை, 'கவிகண் ணோக்கின்......... ஆடவர்' ௩.

கவிகுளம்பு - கவிந்தகுளம்பு, 'வென்று லைக்கவிமான் கவிகுளம் புகள' ௧௫.

கவிகை - இடக்கவிந்தகை, 'கவிகை வண்மைக் - கடுமான் கோதை' ௫௭.

கவினிய - அழகுபெற்ற, 'ஆசினி கவி னிய பலவின்' ௧௫௮.

கவினை - ஒளியையுடையாய், 'செஞ்ஞா யிற்றுக் கவினை' ௪.

அரும்பத அகராதி.

கவுள் - கன்னம், 'களிறு கவுளடுத்த வெ
றிகல்' ௩௦.
கவைஇய - அகத்திட்ட, 'ஆரம் கவைஇய
மார்பே' ௪௯.
கவைமுள் - வேலமுள், 'கவைமுள்ளிற்
புழையடைப்பவும்' ௬௮.
கழங்கு - கழற்சிக்காய், 'மகளிர் - பொ
லஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாடும்'
௩௬.
கழல் - ஒருகொடி, 'கழற்கனி வகுத்த'
௪௩ ; வீரகண்டை, 'தாள் - களங்கொ
ளக் கழல்பறைந்தன' ௪.
கழனி - வயல், 'கழனி யுழவர்' ௪௬.
கழாத்தலை - கழாத்தலையாரெனனும் சங்
கப்புலவர், 'தமபோ லறிவி னுமரு
ளொருவன், புகழ்த்த செய்யுட் கழாஅ
த் தலையை, யிகழ்ந்ததன் பயனே'
௨௦௨.
கழால் - கழுவுதல், 'பாரகுரு மாக்கள்
வெணகோடு கழாலின்' ௬௪, கழி
தல், 'கனிகால் கழாலின்' ௨௨.
கழி - காமபு, 'தோல கழிதொடிய பிடி
செறிபபவும்' ௬௮.
கழிப்பி - முடித்து, 'மூவேந்தரையு
முறையுளி கழிப்பி' ௬௯.
கழிய - இறப்ப, 'மாணிழை மகளிர் நா
ணினர கழிய' ௭௨.
கழியும - இறக்கும் 'ஆயோர் கழியுமில
வுலகத்து' ௨௪.
கழுமிய - கலந்த, 'ஆத்தாக் கழுமிய
தனன்' ௨௭௮.

கழுவாய் - போக்குமார்க்கம் 'வழுவாய்
மருங்கிற் கழுவாயு முளவே' ௩௪.

கறிக்கும் - தின்னும், '[illegible]
வேலி வெள்ளூர்க் கறிக்கும்' [illegible].
கறுழ் - குதிரைக்குக்கருவி, 'மாவே,...
கறுழ்பொருத செவ்வாயன' ௪.
கறை - கறுப்பு, 'கறைமிட றணியலு
மணிந்தன்று' ௧.
கறையடி யானை - கறைபொருந்திய அ
டியினையுடைய யானை, ௬௫, ௧௦௯.
கன்மார் - கற்பார், 'இளம்பல் கோசர்
விளங்குபடைக் கன்மார்' ௧௬௯.
கனலி - சூரியன், 'அலங்குகதிர்க் கனலி
காலுமித் தோன்றினும்' ௩௫; 'வெ
ங்கதிர்க் கனலி துற்றவும்' ௪௧.
கனை - மிகுதி, 'கனையெரி யுரறிய மரு
ங்கும்' ௭.

கா.

கா - சோலை, 'கடிமரந் தடிந்தஇய கா
வும்' ௨௩, தோட்டமும், ௫௭.
காணகு - காணவேபோல, 'காணகு வந்தி
சிற பொழும்' ௪௯; வஞ்சைதீர்க் காண
குவை திசிவே' ௬௫.
காணபு - காட்சி, 'காணபெய நிலைஇய
காணபின காலை' ௪௪.
காப்பினை - காவலையுடைமை, 'சிறப்
புற வுதியா வேமக் காப்பினை' ௨௦.
காபபு - காவல், 'காப்புடைய செழு
முருக்கி' ௬௪.
காமா - அழகு, 'காமர் - வண்ண மா
சப' ௭.
காப்ப தல - விடாப்பிடுதல், 'காப்பதல முன்

டக கல்லெய் போனே' ௨௫௮.
காய - காயிய — சமைந்த, 'வெள்ளமூந்தப்

கழூஉ - கழுவி, 'கழூஉ விளக் காரம்' ௧௯.

களம - போர்க்களம், 'சுனாம் பஙின மரும பொருதுகளத் தொழிய' ௭, யாகசாலை, 'யூப நட்ட வியன்களம பலகொல' ௧௫

களரி - களர்நிலம், 'கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை' ௨௩ (௫).

களிறு - ஆண்பன்றி, 'களிறுமேல் கொள்ளவும' ௫௨; யானை, 'கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசும்பு நிழற்றும்' ௯.

கறங்க - ஒலிப்ப, 'இமிழ்த்தரக் முரசங் கறங்க' ௬௯.

கறி - மிளகுகொடி, 'கறிவளர் அடுக்கத்து' ௧௬௮.

பலகாய' ௧௯௯.

காயம் - ஆகாயம், 'வறிதுநிலைஇய காயமும்' ௨௦, ௩௦

கார - கார்காலம், 'கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை' ௧.

காரியாறு - ஓராறு, ௬௫.

காலொரொருக்கல் - புல்லென்றசுத்தம் 'காலொ ரொருக்கற் சிலம்பணி விரலை' ௧௬௪.

காரை - ஒருசெடி, 'முட்காற் காரை முதுபழன்' ௨௫௮.

காலம - முடிவு, 'ஞாலங் காக்குங் கால முன்பின்' ௩௯.

காலமுன்ப - காலன்போலும் வலியை யுடையோய், 'கால முன்பநிற் கண்டனென்' ௨௧.

அரும்பத அகராதி.

காவல் - காக்கப்படுவோர்தேயம்; ஆகுபெயர், 'காவல் - குழவி கொள்பவரி னோம்புமதி' ௫.

காவலர் - காக்கும் அரசர், 'வையங் காவலர்' ௮.

காவிரி - ஒருநதி, 'அந்தண் காவிரி வந் துகவர் பூட்ட' ௩௫; 'மிக்குவரு மின் னீர்க் காவிரி' ௪௩; 'நீயே தண்பு னற் காவிரிக் கிழவனை' ௫௮; 'புனி றுதீர் குழவிக் கிலிற்றுமுலை போலச், சுரந்த காவிரி மரங்கொன் மலிநீர்' ௬௮; 'பொன்படு நெடுவரைப் புய லேறு சிலைப்பிற், பூவிரி புதுநீர்க் கா விரி புரக்குந், தண்புனற் படப்பை' ௧௬௬; 'கரைபொருது இரங்குபுன லொரிதரு மிகுபெருங் காவிரி, மல்ல னன்னாட்டு' ௧௭௪; 'கோடை யாயி னுங் கோடி......காவிரி புரக்கு நன் னாடு' ௩௮௬; 'முழங்குநீர்ப் படப் பைக் காவிரிக் கிழவன்' ௩௯௯.

காவிரிப்பூம்பட்டினம் - சோழநாட்டில் கடற்கரைக்கண் இருந்ததோர் பழைய நகரம், ௫௨, ௫௮, ௧௭௪, ௩௯௫.

காழ் - கம்பம், 'வெளிறி னோன்காழ்ப் பணைநிலை முனைஇ' ௨௨; காம்பு, 'கணைய ரோன்காழ் திருத்தி' ௯௫; காரகசம், 'கயத்துவாழ் யாமை காழ் கோத் தன்ன' ௭௰; முத்துவடம், 'மார்பிற் பூண்ட வயங்குகா ழாரம்' ௧௫௰; விதை, 'அணில்வரிக் கொடு ங்காய் வாள்போழ்ந் திட்ட - காழ்' ௨௪௬.

காழகம் - ஆடை, 'காழக நீப்பவும்' ௪௧.

கான் - காடு, 'கானக நாடனை' ௫.

கானப்பேர் - காளையார்கோயில்; இது

கிடை - கெட்டி, 'அறுகய மருங்கிற் சிறுகோல் வெண்கிடை' ௭௫.

கிண்கிணி - சதங்கை, 'கிண்கிணி களை ந்தகா லொண்கழ றொட்டு' ௭௭.

கிணை - உடுக்கை, 'துண்கோற் றகை த்த தெண்கண் மாக்கிணை' ௭௰; போ ர்ப்பறை, 'பாடின் றெண்கிணை கற ங்க' ௭௧; தெண்கிணை கறங்கச்சென் றாண்டட் டனனே' ௭௮.

கிணைமகள் - விறலி, 'கிணைமகட் கெளி தாற் பாடினள் வரினே' ௧௧௧.

கிணைமகன் - கிணையென்னும் பறையை யுடையவன், 'இரும்பறைக் கிணைம கன்' ௩௮௮.

கிணைவன் - கிணைமகன், 'கொன்வரல் வாழ்க்கைநின் கிணைவன்' ௩௭௧.

கிழவோன் - உரித்தாந்தன்மையையுடை யோன், 'விழுநீர் வேலி நாடுகிழ வோனே' ௧௯.

கிழித்த - தின்ற, 'குறுமுயற் கொழுஞ் சூடு கிழித்த வொக்கலொடு' ௩௪.

கிள்ளி - ஏனாதி திருக்கிள்ளி, 'கழல் புனை திருந்தடிக் கடிமான் கிள்ளி' ௧௬௭. சோழன்.

கிள்ளிவளவன் - சோழன் குளமுற்றத் துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், 'உரு கெழு பசும்பூட் கிள்ளி வளவன்' ௬௬; 'கிள்ளி வளவ னல்லிசை யுள்ளி' ௭௰.

கிளை - இனம், 'கிளைபுகலத் தலைக்கூடி யாங்கு' ௧௭.

கிளைப்பின் - கிளறின், 'கேழ லுழுத வி ருஞ்சேறு கிளைப்பின்' ௧௭௬.

கிளையை - கிளைமையை யுடையோய், 'கிளையை மன்னெங் கேள்வெய் யோ

பல சிற்றரண்களையுடையதோர் பே
ரரண்; இதன்தலைவன் வேங்கைமார்
பன்; இவனைவென்று இதனைக்கைக்
கொண்டான் உக்கிரப் பெருவழுதி,
'அருங்குறும் புடுத்த கானப் பேரெ
யில், ... வேங்கை மார்ப னிர
க்க' உக; ௩௯௭.

கானல் - கடற்கரை, 'நிலவுமணல் விய
ன்கானல்' ௧௰; 'கானற் கழியுப்பு
முகந்து' ௬௦.

கி.

கிடப்பி - கிடத்தி, 'பசம்புற் பரப்பினர்
கிடப்பி' ௬௬.

ற்கென' ௧௪௪.

கீ.

கீழ்மடை - கடைமடை, 'அரிநர் கீழ்
மடைக் கொண்ட வாளையும்' ௪௨.

கீள்வது - உடைவது, 'சிறுகுளங் கீள்
வது மாதோ' ௧௧௮.

கு.

குச்சு - குச்சுப்புல், 'குச்சி னிரைத்த
குரூஉமயிர் மோவாய்' ௨௫௭.

குட்டம் - ஆழம், 'இருமுந்நீர்க் குட்ட
மும்' ௨௦; 'நெடுநீர்க் குட்டத்துத்
துடுமெனப் பாய்ந்து' ௨௪௬.

குட்டுவன் - சோழியவேனாதி திருக்குட்
டுவன், 'வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்
வாட் குட்டுவன்' ௩௪௩.

குடக்கு - மேற்கு, 'வெண்டலைப் புண
ரிக் குடகடல்' ௨; 'குடாஅது தொ
ன்றுமுதிர் பௌவத்துக் குடக்கும்' ௬.

குடமலை - மேற்றிசையின்கண்ணதோர்
மலை, 'குடாஅது பொன்படு நெடு
வரை' ௧௬௬.

குடர் - நரம்பு, 'அரிக்குட ரகிபின் யா
மை யினிர' ௨௪௧.

குமரி - கன்னியாறு, 'தெனாஅ துருகெ
ழு குமரி' ௬; 'தெங்குமரி' ௧௭;
'குமரியம் பெருந்துறை யயிரை மா
ந்தி' ௬௭.

குய் - தாளிப்பு, 'கமழ்குய் யடிசில்'
௧௦; 'கமைக்கினி தாளிய குய்யுடை
யடிசில்' ௧௨௭.

குரம்பை - சிறியமனை, 'குறிவிறைக் கு
ரம்பை' ௧௨௯.

குரல் - எழுசுரம்பில் முதற்சுரம், 'குர
ல்புணர்சீர்க் கொளைவல்பாண் மக

குடவாயில் - ஒரூர், எச, உசஉ.

குடவர் - குடநாட்டார், 'வலையா வி ல்லக் குடவர் கோவே' கஎ.

குடாது - மேற்றிசைக்கண்ணது, 'குடாஅது தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குட க்கும்' ௯.

குடிஞை - பேராந்தை, 'கடுங்குடிக் குடிஞையோ டிரட்டும்' கஉ௰.

குடுமி - பாண்டியன் பல்யாகசாலைமுது குடுமிப்பெருவழுதி, 'குடுமிக் கோ மாற் கண்டு கெடுநீர்ப் புறலை ஈந்த னம் வரற்கே' கூச.

குடுமித்து - முடியையுடைத்து, 'கொ ண்ட குடுமித்தித் தண்பணை நாடே' சஉ.

குடை - பனையோலையாற்செய்யப்படும் ஒருவகை உண்கலம், 'இரும்பனங் குடையின் மிசையும்' கஎ௰.

குண்டு - ஆழம், 'குண்டகழி' கஎ; 'குண்டுசு...' கக௯.

குணக்கு - கிழக்கு.

குணாது - கிழக்கின்கண்ணது, 'குணாது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்கும்' ௯.

குணில் - முரசடிக்கும் குறுந்தடி, 'குணி ல்பாய் முரசி னிரங்கு மருவி' கசஅ.

குதிரை - ஒருமலை, 'வாரா தேத்திய குதி ரைக் கூர்வேற், கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ ணெழினியும்' கநஅ; 'வா ராக் குதிரைக் கிழவ' கஎஅ.

குப்பை - திரட்சி, 'குப்பை நெல்லின் முத்தூறு தந்த' உச.

குமணன் - ஒருகொடையாளி, 'குன்றி யுங் கொன்னல் கூர்வேற் குமண' கடுக; 'நட்டோர் நட்ட நல்லிசைக் குமணன்' கசு0; 'திருந்துவேற் கும ணன்' கருஅ; 'திற்படர்க் கிரிவே நற்போர்க் குமண' கரு௭.

ஞும்' கக: கதிர், 'மாணவி பெரு க்குர லினையன்' கஅ; தொகை, 'பருஉக்குரற் சிறுதினை' கஅ.

குரலை - குரலைக்கூந்தல், 'சினமாந்தர் வெறிக்குரலை - வேதநீர்ப் பெய ர்பு பெயல்' உஉ.

குரீஇல் - நிலைவன், 'பசிலைக் கரும் கல கல்லவும் குரீஇல்' கஎ

குரீஇ - குருவி, 'குன்றத் திறந்த குரீஇயி னம்' கஅ; 'தூக்கணங் குரீஇத் தூங் குகூ டேய்ப்ப' உஉ௯.

குருமைப - பசேந்தங்கு, 'இரும்பினவி ன குருட்டைபரிறும்' உ௩.

குரூஉ - கனம், 'பசமட் குரூஉத்திரள் போல' கஉ.

குலவு - வளைவு, 'குலவுச்சினைப் பூக்கொ ய்து' கக.

குவவு - திரட்சி, 'நல்குமணற் குவவுத் தாழை' உ௩.

குவளை - செங்கழுநீர், 'நீர்தரு மகளிர் குற்ற குவளையும்' சஉ; 'குண்டுநீர் ப பூத்த குவளை' கக௯. நீலம், 'நடவு வாய்க் கவித்த மாயிதழ்க் குவளை' ௪0௫.

குவை - குவிவு, 'குவைஇரும் கூந்தல்' உ௫.

குவைஇய-திரண்ட, 'கூர்வேற் குவைஇ ய மொய்ம்பின்' கஅ.

குழவி - குழந்தை, 'தாயி லூவாக் குழ வி போல' ச.

குழவிகொள்பவர் - குழந்தையை வளர் ப்போர், 'குழவி கொள்பவரி னோம் புமதி' ரு.

குழிசி - பானை, 'இருங்கட் குழிசி கவி ழ்த்திழுது மறப்ப' ௬௩.

குழீஇ - திரண்டு, 'கொண்மூ வெண்டு வயிற் குழீஇ' கசக.

குழை - தளிர், 'பொலங்குழை யுழி ஞை' ௫0.

குழைப்ப - தளிர்ப்ப, 'முளிபுற் கானங் குழைப்ப' கசo.

குளவி - மலைமல்லிகை, 'அடைமல்கு குளவி' கo ; 'கூதளங் கவினிய குளவி முன்றில்' ககஅ.

குளிப்ப - மேல்விழுந்து உள்புக, 'கடற்படை குளிப்ப மண்டி' சு.

குற்ற - பறித்த, 'குற்ற குவளை' சஉ.

குற்றுதல் - குறுதல், 'குற்றுறு வலக்கை' உஉ.

குறித்து - கருதி, 'நீரமுவ நிவப்புக் குறித்து' கச.

குறிவெதிர்ப்பை - குறித்த எதிர்ப்பை, 'செமெக்குறி வெதிர்ப்பை கலஙி' ககரு.

குறுகி - அணுகி, 'இடையின்று குறுகி' ருச.

குறுக்கோழியூர் - ஒரூர், கஎ, உo, உஉ.

குறுக்கணி - அணிமை, 'கம்மூட் - குறுக்கணி காண்குவ தாக' உoக

குறும்பறை - பேடை, 'உயாநிலை மாடத்துக் குறும்பறை யசைஇ' சுஎ.

குறும்பு - அரண், 'குறும்பல் குறும்பிற் றதும்பவைகி' கஎ ; குறும்பர், 'குறும்படைத்த வரண்கடந்தவர்' கூஎ. சிற்றரண், 'குருஉக்களிறுக் குறும்புடைத்தலின்' கூஎ.

குறுமகள் - மனைவி, 'மெல்லியற் குறுமக ளுள்ளிச் செல்வல்' ககசு.

குறுமாக்கள் - சிறுபிள்ளைகள், 'ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாலின்' கூச.

குறை - முடிக்கப்படும்பொருள், 'பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழு நாளே' கஅஅ.

குன்றினும் - குறையினும், 'மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்' கூரு.

குன்று - சிறுமலை, 'குன்றுமலை காடுநாடு' கஎ ; 'குன்றுதுறு வெதிய மரவம் போல' உகக ; பக்கமலை 'அம்மலை காககு மணிநெடுங் குன்றின்' கருப.

குன்றூர் - ஒரூர், கூகூஅ.

கூ.

கூடல் - மதுரை, 'தமிழ்கெழு கூடற் றண்கோல் வேந்தே' ருஅ.

கூடலூர் - ஒரூர், உஉக.

கூடு - நெற்கூடு, 'கூடு வியனகர்' கசஅ.

கூதளம் - கூதாளி, 'கூதளங் கவினிய குளவி முன்றில்' ககஅ.

கூம்பு - பாய்மரம், 'கூம்பொடு மீசைப் பாய் களையாது' கூo.

கூர் - மிகுதி, 'கூரி லாண்மை' எரு.

கூழ் - சோறு, 'கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர்' எo; பொருள், 'எத்தினர் தரூஉங் கூழே' கஉஉ.

கூழை - பின்படை, 'கூழைதார் கொண்டு' அஅ; மயிர், 'கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்' சுக.

கூளியர் - ஆறலைகள்வர், 'குரங்கன்ன புன் குறுங்கூளியர்' ககூசு ; மறவர், 'கூர்நல் லம்பிற் கொடுவிற் கூளியர்' உகூ.

கூற்றம் - நாட்டின் ஒருபாகம், உச ; யமன், 'மருந்தில்கூற்றத்து' கூ.

கூற்று - யமன், 'உயிருண்ணுங் கூற்றுப் போன்றன' ச

கெ.

கெடிறு - ஒருவகைமீன், 'குருஉக் கெடிற்ற குண்டகழி' கஅ.

கெடுவின்று - கெடுதலில்லாமல், 'கெடுவின்று.........அறநின்று நிலையிற்று' கூக.

கே.

கேட்டிசின் - கேட்டேன், 'பிறர்பிறர் கூற வழிக் கேட்டிசினே' கருo

கேட்டல் - கேட்பேன், 'கேட்ப லெந்தே' உஎ.

கேழ் - நிறம், 'சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ் - நூற்றிதழ் லரின்' உஎ,

கேளலம் - கேட்டறியோம், 'இன்றிலுங்கோ கேளலம்' எக.

கேளிர் - சுற்றத்தார், 'வன்புலக் கேளிர்கரு வருவிருந் தமரும்' சஉ.

கை - கொடாவியின்கை, 'கெடுங்கை

கூஉம் - கூப்பிடும், 'ஓவாது கூஉநின் னுடற்றியோர் நாடே' எ; கூவும், 'சேவல்......எனல் காப்போ ருணர்த்திய கூஉம்' உஅ.

கூகை - கோட்டான், 'வாய்வன் காக்கையும் கூகையுங் கூடி' உகூஅ.

கவியம்' கூ௪; செயல், 'மையுன் மாலையாங் கையறு பிணைய' கூ௯.

கைம்முற்றல-முடியா, 'கைம்முற் றலநின் புகழே' ருக.

கைம்மை - கைம்மைநோன்பு, 'ஒன்னுதன் மகளிர் கைம்மை கூர' உகு.

அரும்பத அகராதி.

கையறவு - வறுமை, 'பிறர்கை யறவு தாஅங் குறுதலும்' கஞ௯.

கைவழி - யாழ், எப்பொழுதும் கையகத்திருத்தலால் இப்பெயர்பெற்றது; 'கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி' கசகூ.

கொ.

கொட்கும் - சுழலும், 'காறுணை வாகைக் கடஅரூடு கொட்கும்' சுக.

கொடி - ஒழுங்கு, 'ஆய் கரும்பின் கொடிக்கூரை' உஉ; 'மீன்சுவ புலைவின புலவுநாறு நெடுங்கொடி' ருஉ; துவசம், 'கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசும்பு நிழற்றும்' க.

கொடிஞ்சி - தேர்மொட்டு, 'நெடுந்தேரக் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றோனை' எஎ.

கொடிது - தீத்தொழில், 'கொடிது கடித்து கோறிருதி' கஎ.

கொடுந்தோய் - வழுங்கினைய், 'பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்' உ.

கொடுமை - வளைவு, 'கொடுமிற் கூவிய' உகூ, 'கொடுங்கழைத் தெண்ணீர்ச் சிறுகுளம்' கஉஎ.

கொடுவரி - புலி, பசைபத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை, ஆகுபெயருமாம், 'கொடுவரி வழங்கும் கோடியா வெடுவரை' கஙு.

கொண்மூச்-கொண்டல்மேகம், 'தண்பெயல் எழிலி குழீஇய கொண்மூ' கஙு.

கொல்மொழி - கொல்லும்மொழி, 'கொல்மொழிக் கூற்றம் பெயரிடை வேலே' கஙு.

கொய்து - பறித்து, 'குழைக்கோதை பூக் கொய்து' கஉ.

கொல்லாது - கொல்லாமல், 'பிறரைக் குறைகொல்லாது' ௯௯.

கொல்லி - ஒருமலை, 'ஒங்கு கொல்லிப் பொருநன்' கஉ; 'நன்மலைக் கொல்லிப் பொருநன்' கஙு; 'பிறங்குமிசைக் கொல்லி யாண்ட வல்வில் லோரியும்' கஙஅ.

கொல்லன் - கொல்லுதல்செய்பவன், 'கொல்லன் யாரெனவே' கஙு.

கொழுநன் - கணவன்.

கொழுமீன் - கொழுமையுடையமீன், 'வழுவி யுழுவர் குட்டொடு தொகுக்கும் - கொழுமீன்' கசு.

கொள்கை - விரதம், 'ஆன்ற கேள்வி யடங்கிய கொள்கை' உக.

கொள்ளார் - பகைவர், 'கொள்ளார் ஓட்டிய நள்ளியும்' கஙஅ.

கொளீஇ - கொளுத்தி, 'பூவாத்தந்த பகைகொளீஇ' சுச; நம்முடைய பெருவிற பாம்பு காண கொளீஇ' ருஉ; பெய்து, 'புனற்குறுநி புலைக் கொளீஇ' உக.

கொளை - பாட்டு, 'கொளைவல்லபாண்

கொண்கானம் - ஒருமலை, கஉ௯, க௫௰, க௫௯.

கொண்டல் - கீழ்காற்று, 'கொண்டல மாமழை' ௬௪

கொண்டி - கொள்ளை, 'கொண்டியும் பெரிதென' ௬௫; 'தண்டமிழ் வரைப்பகங் கொண்டி யாக' கஎ௩, நிறை, 'கொண்டி வேண்டுவ ளாயிற கொள்கென' ௩௧.

கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன் - கொண்கானக்கிழான், க௫௯.

கொண்பெருங்கானம - கொண்கானமென்னுமலை, 'நனைபல விரிந்த மருவின, கொண்பெருங் கானம் பாடலெனக் கெளிதே' க௫௪, 'விளங்குபுகழ்க் கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன்' க௫௬; 'இரண்டுடன் குன்றத்தே கொண்பெருங் கானம்' க௫௯.

மன்னும்' ௪௪.

கொற்றம - வெற்றி, 'பாடுநரை முற்றிய கொற்ற வேந்தே' உ௧.

கொற்றன - பிட்டங்கொற்றன், 'வை வேல் பிட்டைக் கடுமான் கொற்ற' கஎ௧; 'திருந்துவேற் கொற்றன்' க௬௮.

கொளனோ - நிறைந்தோர், 'ஒருவன் செய்தி கொளனோர்க்கு' ௬௪.

கோ.

கோ - அரசன், 'ஆற்ற லெங்கோ' உஉ.

கோடாது - வளையாமை, 'மைபொன் கோல்கோ டாது' ௫௫.

கோடியர் - கூத்தர், 'விழவின் கோடியர் நீர்மை போல' உ௯.

கோடு - கொம்பு, 'நுதிமழுங்கிய வெண்கோட்டான்' ௪. வளைவு, 'வெண்கோட்டு மயலும்' உ. பக்கம், 'கோ

கழியிசை கொண்டு' கஙி. புடை, 'நிறைபெய அடுப்பு' கஎஎ. பாழின் முருப்பு, 'கரும்கோட்டுச் சீறியாழ்' ௯௨௭; சுஙி.

கோடை - வடவ மெல்லேபெட்டுவெண்மலை, 'வெள்ளி வெலிக் கோடைப் பொரு ந' ௨௬௫.

கோதை - சேரமான் கோக்கோதை மார்பன், 'கோதை மார்பிற் கோதை யாறும்' ௯௮; 'பரங்கன மொழிகோ வேங்குவட் கோதையை' ௪௯. சேரன், 'மாவன் ளிகைக் கோதையு ம்' ௬௨. மாலை, 'கோதை மார்பிற் கோதை யாறும்' ௬௮.

கோயில - அரணமனை, ௬௫.

கோல் - கோற்றெழில், 'வார்கோல் ......குறுந்தொடி மகளிர்' ௬௫.

கோவல் - கோவலூர்.

கோவலூர் - இது பெணணையாற்றின் கரையின் கண்ணதோர் நகரம்; இத ன் தலைவர் மலையமான் திருமுக்காரி முதலியோர், இஃது ஒரு காலத்து அதியமான் நெடுமானஞ்சியால வெ லலப்பட்டது, கோவலெனவும் வழ ங்கும, 'முரண்மிகு கோவலூர் நூறி நின, அரணடு திகிரி யேந்திய தோ ளே' ௯௯.

கோவூர் - ஒரூர், ௯௯.

கோழி - உறையூர், 'கோழி - யுயர்நிலை மாடத்து' ௬௭; கோழி யோனே கோப்பெருஞ் சோழன்' ௨௭௨.

கோள - குலை, 'செழுமகோள் வாழை' ௬௮.

கோளி - பூவாது காய்க்கு மரம், 'முழு முத நொலைந்த கோளி யானைத்து' ௫௮.

கோறு - இது சோழநாட்டின் உள் ளாகெளுமொன்று, ௫௪.

கௌ.

கௌரியர்-பாண்டியர், 'தவிரா வீகைக் கௌரியர் மருக' ௩.

சா.

சாஅய் -மெலிந்து, 'கல்கா மையி லைவ ரச் சாஅய்' ௬௪௯.

சாகாடு - உருள், 'அச்சுடைச் சாகாட் டாரம்' ௰௫. சகடம்—வண்டி, 'அ சொலிய' ௯௦; 'சாவற் சகா நெடு ப்பேரன்' ௬௩௫; 'அச்சுடைச் சாகா ட் டாரம் பொருந்திய - நெடுவெ பல்லி' ௨௫௬.

சாத்தன் - ஒல்லையூர்கிழாரமகன் பெருஞ் சாத்தன், 'வல்வேற் சாத்தன் மாய்த பின்றை, முல்லையும் பூத்தியோ வ ஒல்லையூர் நாட்டே' ௨௪௨; பாண டியன் கீரஞ்சாத்தன், 'உண்மெ விரக்கும் பெரும்பெயர்ச் சாத்தன' ௬௮.

சாந்து - சந்தனம், 'பொலங்கழற்கா புலர்சாந்தின்' ௬.

சாபம் - வில், 'சாப நோன்ஞாண்' ௬௪, 'குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம பறறி' ௭௦.

சாயலர் - இளப்பையுடையா, 'உழை யோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யல ரே' ௨௬௨.

சாயா - இளையாத, 'மருந்தில கூற்றத தருந்தொழில் சாயா' ௩.

சாயின்று - சாய்ந்தது, 'சாயின் றெனப் வாஅய் கோயில' ௯௨௭.

சாலவு - புகலிடம, 'உறுநர் செலசா லாகு' ௨௦௫.

சாறு - விழா, 'சாறுகொண்ட களம போல' ௨௨; 'சாறுதலைக கொண டெண' ௮௨.

சான்ற - அமைந்த, 'பாடல் சான்ற வி றல்வேந்தனும்' ௯

சான்றோர-நற்குணங்களாலமைந்தோர, 'சானறோர் செய்த நன்றுண டா யின' ௬௪.

சி.

சிதடன் - குருடன், 'தஞ்சபுலி யிட றிய சிதடன போல' ௭௩.

சிதடு - குருடு; இஃது எண்வகைமெய் சத்தின் ஒன்று, 'சிறப்பில சிதடு முட பபில் பிண்டமும்' ௨௮.

சிதா - துளி, 'தணசிதா கலாவப் பெய் யினும்' ௩௦௫.

சிதலை - கறையான், 'நன்பல் சிதலை யரிதுமுயன் றெடுத்த - செம்புற்று' ௫௧.

சிதார் - சீரை, 'வேற்றிழை நுழைந்த வேர்நனை சிதாஅர்' ௬௯; கூருமாப்

, கரைச் சகடட்டந்தீ போக்கும்' கௐ ; 'பண்டச் சகடட் டத்தி

பருத்தி விருஞ்சிற கன்ன - பாறப நிதாரேன்' கஙு.

சிறைப் - அடி, 'புலிநிறக் கலைக்கும் பொறி சிறைய' கக ; சிறக, 'தன் னுள் பொருளை வெய்யனாற் சி றைய' கக.

சிமை - மலையுச்சி, 'ஆசெறைழ காழுஞ் சேட்சிமைய' கஉ௦.

சிலம்பு - மலை, 'குணிலபாய் முரசி னிர ங்கு மருவி-எனியிருஞ் சிலம்பு' கசக.

சிலை - வில, 'சிலைத்தா ரகலம்' கக.

சிலைக்கும - கொட்டும், 'கலிதாக்து சிலைக்கும் வன்கட் கமிக்துடி' ககo

சிலைத்து - ஒலித்து, 'சிலைத்தெழுந்து' கஅ.

சிவந்து - கோபித்து, 'தநெறியாச் சிவ க்துாசுங' ச.

சிற்றனாயம் - அனையமென்னும் ககரத் தின் ஒருபாகம், உ௦௨.

சிறந்த - மிகுந்த, 'சிறந்த சீர்செழுகொ டையும்' க, 'சிறந்த - காண்மறை முனி வா' கூ.

சிறந்தது - உயர்ந்தது, 'சிறிவோர் பெரினது சிறத்தது மனனே' எறு

சிறப்பு - செல்வம், 'தளைபெருகு சிற ப்பிற் குன்றித கோமான' கூச, தலை மை, 'வியாச சிறப்பின வேள்வி மு றறி' கஙு, 'உலைசால் சிறப்பிற புக முசான மாற' ஙூ, 'உலகமொடு கிலைஇய பலாபுகழ் சிறப்பின' கூ.

சிறுநடி - பண்ணனழுா, 'கைகளை வி கைப பண்ணன சிறுகுடி' ஙo

சிறுபதம் - தண்ணீா, 'கோன கோனிா கோனா ன சிறுபதம்' கஅ.

சிறுபோனா - சிறியபெரிய அணாமை யையுடையோா, 'வெம்மொழி மறைத

௪௪௨ புலிநிறக் கலைக்கும் பொறி

சீக்கும் - நீக்கும், 'மகிழ் இருஞ்சிலைச் சுடு முக்கிய உரை.

சீர் - அளவு, 'விரிசீர் தெரிகோட்' க. தினை, 'விழுச்சீர் - வலம் புட்டை' கஉக ; 'நன்குரைக்கச் சீரு க்குக்து' உச நாளம், 'மலிந்தசீர் துக்க' கஉ. சினை, 'சிறுமடல விழைபெறு நிறிலே' கக பெருமை, 'சீர்செழு கொடிய வல்லே சேர்ப' க

சீர்த்தி - மிகுபுகழ், 'அருஞ்சீர்த்திப் பெ ருக்கணுமை' கஙு.

சீறா - தலம், 'சீறா புக்க வல்லாய வினை புரவோர்' சக.

க.

கட்டில் - குதிப்பின், 'தொக்கலிக் கிழமை கட்டின' கக.

கடர் - ஒளி, 'தெறுகடர் ஒண்கதிர் குரவிற' க. குரியன், 'கடர் வட்ட காத்தேறி' கககெ.

கமமை - ஆரவாரம், 'வலிக்கம்மை லிய லாயகன' உக.

காம - அரியவழி, 'நெடிய வென்றுகை காமபல கடந்து' சக.

கருகு - கட்டி, 'கயபா முதுலி பற லைபொடு கருகி' கச.

கருகிவெள - கட்டிவேம், 'கருகி வெள கலபபை' உ௦க.

கலை - தோள், 'கலைமுந்தப் பலகாய' கூக, 'கலைநூன் குணாமிகைப் பொலிய' கூக மெட்டலிலம், 'வெ யகைக செருக்கன' கஉ௦.

கைகைக - உள்ள, 'கைகைக்கினி நா

சிறபே ராளர்' கஅ

சிறை - அரண், 'சேமிமிச் சிறைபு மின் லே' ருக, காவல், 'வீழ்குசிறை வில ஸருப்பம்' கஎ, சிறகு, 'திருநதி றை வில்லாய்ப பருந்து' க

செவியை - கொதித்தெழுமாவியை, 'இரு கு முனைடோ குமிற சௌவியை' கo.

சினை - மரக்கிளை, 'குவைசினைப பூச் கொய்து' கக.

சினைஇ - கோபித்து, 'அலக்குளைப் புர வி மயலசெரு சினைஇ' உ, 'மடைக் விற் சினைஇ' கக

சினைஇயோர் - கோபித்தோர், 'வளை வித் சினைஇயோர் ககடே' சக.

சிய குப்புடை படிசில' கஉ.

சுற்றம் - கிளைகள், 'வைகப்புற குகீன் சுற்றம்' உக

சுறவு - ஒருமீன, 'சுறவினத் தனை வா ளோர' கக.

கு.

குட்டுவ - சேரந்தவ, 'சீர விருக்கை யாழி குட்டுவ' கக பாபமிய, 'சில ளை குட்டுவ சிமெய்க் தலை' உஉஅ.

குடி - குட்டுவநம்பி, 'குமரிவைப் பொ முக்குடி' கள செந்குடி, 'பீலி சுழனி புழுவ குட்டுவன் கொழுக் கும்' சக.

அருஞ்சொல்லகராதி முற்றிற்று.

சூழி - குராபகமா, 'சூழியை முருகன்' உக.

சூர்ப்பு - கவிக்கடகம், 'கடர்விடு பக ம்பூட் சூர்ப்புடை முன்கை' கஉ.

சூல் - கருப்பம், 'இளம்பிடி யொருசூற் பத்தி னும்மே' கஎ0.

சூழ்ச்சி - உசாவுதல், 'போற்றார்ப் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகலமும்' உ.

செ.

செக்கர் - செக்கிறம், 'செஞ்சுடர் ஞாயி ற்றுச் செக்கரிற் றோன்ற' கக.

செங்கோலை - செங்கோலையுடையை, 'அறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே' உ0.

செத்து - அறிந்து, 'முழவின் - பாடின் றெண்கண் கனிசெத்து' கஉஅ.

செதுக்கண் - ஒளிமழுங்கினகண், 'புது க்கண் மாக்கள் செதுக்க ணார்' உகக.

செந்தில் - திருச்செந்தூர், 'வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தில், நெடுவே ணிலைஇய காமர் வியன்றுறை' ருரு.

செம்பியன் - சோழன், 'சினங்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக' கூஎ.

செம்பியர் - சோழர், 'சேண்விளங்கு சிறப்பிற் செம்பியர் மருகன்' உஉஅ.

செம்மல் - தலைமை, 'தம்மைப் பிழைத் தோர்ப் பொறுக்குஞ் செம்மல்' சரு; 'நும்மோ ரன்ன செம்மலு முடைத் தே' சஎ.

செம்மலை - தலைமையையுடையாய், 'எம க்கும் பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகலின்' ககரு.

செம்மற்று - தலைமையையுடையது, 'செம்மற் றம்மநின் வெம்முனை யிருக்கை' கூரு.

செம்மீன் - அங்காரகன்; திருவாதிரையு மாம்; 'செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பின்' கூ0.

செம்மை - சேர்மை, 'செச்சொடை பிழையா வன்க ணாடவர்' கூ.

செய் - செய்கை, 'பெருஞ்செய் யாடவர்' ககக.

செய்யோய் - செய்யவனே, 'வெட்டு செய்ந்நோய்' சக.

செயற்கை - தொழில்; 'இயற்கை யல்ல செயற்கையிற் றோன்றினும்' சுரு.

செயிர் - குற்றம், 'செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை' க.

செயிர்த்தன்று - வெகுண்டது, 'செற் றன் றாயினுஞ் செயிர்த்தன் றாயினும்' உஉக.

செரீஇ - செருகி, 'மிசையலங் குளைய பனைப்போழ் செரீஇ' உஉ.

செரு - சண்டை, 'செருமிகு சேஎய்' கச.

செருக்கிய - களித்த, 'திணைத்தின்ற செ ருக்கிய செருப்புத்தலை கெடுவேல்' உ00.

செல்ல - பரக்க, 'உலைசெல முரசு வெளவி' உக.

செல்லாமோ - போவேமல்லேமோ, 'செல்லா மோதில் சிலவளை விறலி' சுச.

செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் - சேர மான்சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன், 'செருமிகு கோன்றூட் செல்வக் கடுங்கோ, வாழி யாத னென்றுந் தெவ்வர்' கூஅஎ.

செல்லை - செல்வமுடையாய், 'செல லை யாயிற் செல்லை யாகுவை' எ0.

செலல் - செல்லுதல், 'வீலகுசெலல மண்டிலம்' அ

செலவு - வீதி, 'செஞ்ஞாயிற்றுச் செல வும்' கூ0.

செலியர் - தணிக, 'செலிய ரத்தைநின வெகுளி' கூ.

செலீயர் - போவதாக, 'படாஅச் செலீ யர்நின் பகைவர் நாடே' உச.

செவ்வழி - இரங்கற்பண், 'சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி' கசச, கசஎ. மா லைப்பண், 'கைவழி மருங்கிற் செவ் வழி பகர்ணி' கசக.

செவ்வானம் - செக்கர்வானம், 'செவ்

செய்தி - செய்கை, 'குடிப்பொருளன் றாஞ் செய்தி' சரு. செய்க்கன்றி, 'செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென' ௩௪. செய்கை, 'இனிய செய்தியின் நின்னார்வலர் முகத்தே' ௩௨.

செய்திமோ - செய்வாயாக, 'அறஞ்செய்திமோ அருள்வெய் யோய்' ௧௬௫.

...னாத்து வளைப்புப் போன்றனெ' ௪.

செல்வியோர் - கல்விநிலைமையையுடையோர், 'செல்வியோர்க் களித்தலும்' ௨௧.

செவிசெஞ்சேவல் - கழுகின் சேவல், 'கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த செவிசெஞ் சேவலும்' ௨௩௮.

செழிய - பாண்டியனே; 'வெல்வேற் செழிய' ௧௯; '[illegible] நன்றோ நின்வேற் செழிய' ௨௫.

செற்றன்று - கறுவுகொண்டது, 'செற்றன் றாயினுஞ் செயிர்த்தன் றாயினும்' ௨௨௬.

செற்றும் - சென்றுசெறியும், 'ஆழ்ப் புறத் தும்பிச் செற்றும்' ௧௬௨.

செறல் - வெருட்சி, 'செறனோக்கின் ..... களிறு' ௧௭.

செறிவினை - அடக்கத்தையுடையாய், 'அறிவறி வாகச் செறிவினை யாகி' ௩௦.

செறு - வயல், 'மலங்குமிளிர் செறுவில்' ௬௧; 'நூறுசெறு வாயினும்' ௧௮௪.

செறுக்கும் - அடைக்கும், 'மீனிற் செறுக்கும்' ௭.

செறுத்த - அடக்கிய, 'செறுத்த செய்யுள்' ௫௩.

செறுவர் - பகைவர், 'செறுவர் நோக்கிய கண்' ௱.

சென்மே - செல்வாயாக, 'தேர்வேளைக் காணிய சென்மே' ௧௩௩.

சேர்ப்பு - [illegible], '[illegible] சேர்ப்பினும் புன்கொடும் [illegible]' [illegible].

சேர்பு - பொருந்தி, '[illegible] சேர்பு [illegible]' [illegible].

சேர்மின் - அடையும், '[illegible] மின்' ௯.

சேறு - சேறல், '[illegible] நின்சேறு [illegible]' [illegible].

சேறும் - செல்லுதும், 'சேறும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பாரியோ' [illegible].

சொ.

சொலிய - [illegible], 'புதவிலைக் கலன் சொலிய' ௧௧; 'பன்மைச் சாகாட் டழுந்தி சொலிய' ௯௦.

சொன்றி - சோறு, 'பன்பல வரசின் சொன்றிவெண்மை பெறுகம்' [illegible].

சோ.

சோரும் - வடியும், 'அயறுசோரு மிருஞ் சென்னிய' ௨௨.

ஞ.

ஞமலி - நாய், 'தொடர்ப்படு ஞமலியின்' ௭௪.

சென்னி - சோழன், ௨௬௬. தலை, 'இறைஞ்சுக பெருமநின் சென்னி சிறந்த, நான்மறை முனிவ ரேந்துகை யெதிரே' ௬.

சே.

சேக்கும் - உறங்கும், 'கடலோர் காலை போரிற் சேக்கும்' ௨௪; 'பொய்கை காலை போரிற் சேக்கும்' ௨௯.

சேக்கை - கட்டில், 'நுரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை' ௫௰.

சேண் - நெடுந்தூரம், 'சேண்விளங் கும் புகழ்' ௪௰; 'சேண்விளங்கு சிறப்பின் ஞாயிறு' ௧௭௪. நெடுங்காலம், 'இரியச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி' ௨.

சேட்சென்னி - சோழன் நலங்கிள்ளி யின்பெயர், 'சேட்சென்னி நலங்கி ள்ளி' ௨௭; 'சேட்சென்னி நலங்கிள் ளி கேட்குவன் கொல்லென' ௨௨௫.

சேப்ப - தங்க, 'கான மஞ்ஞை கண னொடு சேப்ப' ௧௨௰.

சேய்-முருகக்கடவுள், 'செருமிகுசேஎய்' ௧௪.

சேர்ப்பன் - நெய்தனிலமுடையவன், 'பாடியிழ் பணிக்கடற் சேர்ப்ப னென்கோ' ௪௯.

ஞமன் - சமன், காமன், 'தெரிகோல் ஞமன்னபோல' ௬.

ஞா.

ஞாண் - நாண், 'சாப நோன்ஞாண்' ௧௪; 'ஓங்குமலைப் பெருவிற் பாம்பு ஞாண் கொளீஇ' ௫௫.

ஞாயில் - மதிற்சூட்டு, 'மீன்பூத் தன்ன வருவ ஞாயில்' ௨௧.

ஞாயிறு - சூரியன், 'நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு' ௨; 'செஞ்ஞா யிற்றுக் கவினை' ௪; 'ஒண்கதிர், ஞாயிறு' ௬.

ஞான்ற - வீழ்ந்த, 'பட்ட மாரி ஞான்ற ஞாயிற்று' ௮௨.

ஞி.

ஞிமிறு - தேனீ, 'கரிஞிமி றார்க்கும் வாய்புகு கடாம்' ௧௯.

ஞெ.

ஞெமல-பரக்க, 'கரிமணன் ஞெமல' ௧௰.

ஞெலிதல் - கடைதல், 'நல்ஞெலி தீயின் விளைவினை சுட்டி' [illegible].

ஞெலிகோல் - கடைந்துகொள்ளப்பட்டது, 'கானவர் பொத்திய ஞெலிகோல் விளக் கத்து' ௨௪௭.

ஞெள்ளல் - தெரு, 'எல்தேர் எறிந்த ஞெள்ளல்' [illegible].

[illegible] அரும்பத அகராதி.

த.

[illegible] - [illegible], '[illegible] மோகை' [illegible].

தகடு - புறவிதழ், 'மாத்தாட் பெருவீ தாய தகடன்' ௨௦௨.
தகடூர் - ஓரூர், ௫௦.
தகரம் - ஒருமரம், 'தகரத் தண்ணிழற் பிணையொடு வதியும்' ௧௩௨.
தகவு - தகுதி, 'காணுநர்த்தக வுடைத்தே' ௯௯.
தகுதி - தக்கசெய்கை, 'தகுதி கேளினி மிகுதி யாள' ௧௮.
தகை - அழகு, 'தகைமாண் வழுதி' ௫௧. கூறுபாடு, 'வான்றடைக்குந் தகைய போல' ௯௮. தகுதி, 'தகைமாண் குடுமி' ௯.
தகைத்த - கட்டப்பட்ட, 'தண்கோத் தகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை' ௭௦.
தகைத்தல் - தடுத்தல், 'தகைத்தார்' ௬௧.
தங்கால - திருத்தங்காலென்னுமோரூர், ௩௯௫.
தசும்பு - குடம், 'துணைபுணர் ஆயமொடு தசும்புடன் றொலைச்சி' ௨௨௪. மிடா, 'தயிர்கொடு வந்த தசும்பு' ௩௩.
தஞ்சம் - எளியது, 'முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்' ௭௩. எளியேன், 'யானோ தஞ்சம்' ௩௪.
தட்கும் - தங்கியிருக்கும், 'ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே' ௧௩௫.
தட்டை - கிளிகடிகருவி, 'புனவர் தட்டை புடைப்பின்' ௪௯.
தட்டோர் - தடைப்படச்செய்தோர், 'தட்டோ ரம்ம விவட்டட் டோரே' [தன்பகுதி]. ௧௮.
தட்ப - தடுப்ப, 'புள்ளிடை தட்ப' ௧௨௪.
தட - பெருமை, 'தாடோய் தடக்கை' ௧௪.
தடவரல் - வளைவு, 'தடவரல் கொண்ட தகைமெல் லொதுக்கின்' ௧௬௫.
தடவு - ஓமகுண்டம், 'வடபால முனிவன் றடவினுட் டோன்றி' ௨௦௧. கனை, 'தடவுவாய்க் கலித்த மாயிதழ்க் குவளை' ௧௦௫. பெருமை, 'தடவுநிலைப் பலவு' ௧௫௦; 'தடவுச்சினைப் பல்பழம்' ௧௧௧.
தடி - வெண்டடி, 'என்பொடு தடிபடு வழியெல்லா மெமக்கீயு மன்னே' ௨௩௫. தசை, 'புலவுநாற்றத்த பைந்தடி' ௧௪.

தண்டம் - தண்டனை, 'தண்டமுந் தணிதி' ௧௦.
தண்டா - தணியாத, 'தண்டா வீகை' ௩.
தண்மை - குளிர்ச்சி, 'தண்பொருநைப் புனற்பாயும்' ௧௧; மென்மை, 'தண் குரவை' ௨௪.
தண்ணுமை - முழவு, 'விசியுறு தண்ணுமை' ௮௯.
தணிதி - தணிவை, 'தண்டமுந் தணிதி' ௧௦.
ததும்ப - நிரம்ப, 'ததும்ப வைகி' ௧௭௨. மிகவொலிப்ப, 'ஈர்ந்தண் முழவின் பாணி ததும்ப' ௧௯௪.
ததைய - சிதற, 'அருஞ்சமம் ததைய நூறி' ௯௩; 'அருஞ்சமம் ததையத் தாக்கி' ௧௨௬.
தந்து - கொண்டு, 'ஆரெயில் பலதந்து' ௭.
தப்பிய - பிழைத்த, 'பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்' ௩௪.
தபுதி - அழிவு, 'புறவின் றபுதியஞ்சி' ௪௩.
தம்மென - தாருமென, 'இன்னுந் தம்மென வெம்மனோ ரிரப்பின்' ௨௦௩.
தமர் - தனக்குச்சிறந்தோர், 'தமர்தற் றப்பி னதுநோன் றல்லும்' ௧௫௭.
தமித்து - தனித்து, 'நூறுசெறு வாயினுந் தமித்துப்புக் குணினே' ௧௮௪.
தரீஇய - தரவேண்டி, 'ஆகலியாணர்த் தரீஇயகால வீழ்த்து' ௨௦௫.
தருஉந்து - தரும், 'எல்வளை மகளிர் தலைக்கை தருஉந்து' ௨௪.
தருஉம் - தரும், 'பொருபடை தருஉங் கொற்றமும்' ௫௫.
தலை - இடம், 'பெருங்கை யானையிரும் பிடர்த்தலை யிருந்து' ௩.
தலைஇய - தலைப்பட்ட, 'வளித்தலைஇய தீயும்' ௨; பெய்துமாறிய, 'கார்பெய றலைஇய' ௧௧௧.
தலைக்கை - முதற்கை, 'தலைக்கை தருஉந்து' ௨௪.
தலைக்கொண்ட - தன்னிடத்தேகொண்ட, 'நிலந்தலைக் கொண்ட ....ஈரைம் பதின்மரும்' ௨.
தலைக்கொண்டென - தொடங்கிற்றாக, 'சாறுதலைக் கொண்டென' ௮௨.

நிலைப்பாடு - [illegible]பெறுதல், 'நிலைப்பா ட ன்றன வினை' [illegible].

நிலைப்போகன்மையின் - முடிவுபோகா மையின், 'நிலைப்போ கன்மையிற் றெறுழி மடங்கி' ௨௨௪.

நிலைபயந்த - [illegible], 'தமிழ்நில பயந்த நிலையாலம் காணத்து' [illegible].

நிலையாலக்காலம் - நிலையாலம் [illegible] [illegible]ண்ணூர், 'தமிழ்நில பயந்த நில யாலை காணத்து' கக; இதன் வரலா ற்றை, 'ஆலங்கானம்' என்பதிற் கா ண்க.

தவல் - இறந்துபடுதல், 'அவல மறுசுழி மறுகலிற் றவலே கன்று' ௨௬௪.

தவழ - பரக்க, 'எரிதவழ' ௬௪.

தவிரா - ஒழியாத, 'தவிரா வீகை, ௬.

தழீஇ - தழுவி, 'கோய்ப்பால விளிநர வாக்கை தழீஇ' ௬௬. அணைத்துக் கொண்டு, 'ஒருபுடைத் தழீஇ' ௬௬௫.

தழீஇய - அணைத்துக்கொண்ட, 'சிறை தி தழீஇய தெருவுடை மடப்பிணை' ௨௬.

[illegible], '[illegible] [illegible] கொல்லாமலி' [illegible] '[illegible]' [illegible].

தாரம் - பண்டங்கள், '[illegible] [illegible]' [illegible].

தாவல் - [illegible], '[illegible] ம் பூசல் [illegible]' [illegible].

தாளி - [illegible]; [illegible] [illegible] ஒரு வகை [illegible], 'தாளி [illegible] [illegible]' [illegible].

தாழை - தெங்கு, '[illegible] கோட்டுதாழை' [illegible].

தான் - [illegible], 'தனித்த [illegible]' [illegible]; [illegible] கோள்முன்' [illegible]; 'தனித் தொல்லாக்' [illegible].

தானை - சேனை, '[illegible] முட்டிய [illegible] [illegible] தானை' [illegible].

தி.

திகழ்தல் - விளங்குதல், 'மின்றிகழ் வி சும்பு' ௨௫.

தழும்பனூர் - ஓரூர், 'பாணசேரி வாய் மொழித் தழும்பனூ ரன்ன' ௩௪௮.

தழை - மகளிரணியும் ஒருவகையுடை, இதுமலராலும் தளிராலும் செய்யப் படுவது, ௧௧௬, ௨௪௮.

தள்ளாதோர் - தமையாதவர், 'தள்ளா தோரிவட் டள்ளா தோரே' ௪௩

தளம்பு - சேறுகுத்தி, 'மலங்குமிளிர செறுவிற் றளம்புதடிந் திட்ட பழன வாளை' ௬௧.

தா.

தா - வலி, 'தாவி னன்பொன்' ௩௯௨.

தாக்கி - வெட்டி, 'அருஞ்சமத்ததையத் தாக்கி' ௧௨௪.

தாங்க - பிடிக்க, 'முன்புதாங்கு சமந் தாங்கவும்' ௧௪.

தாங்கி - தடுத்து, 'கருதார்த் தாங்கி' ௧௨. பொறுத்து.

தாங்கிய - தடுத்த, 'எழூஉத் தாங்கிய கதவு' ௩௭.

தாயம் - உரிமை, 'மலர்தாயத்து' ௬௬; 'முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்' ௭௩.

தார் - மாலை, 'வண்ண மார்பிற் றாருங் கொன்றை' ௧; 'இழைத்தார் மார்ப' ௪௦; 'இழைத்தா ரகலம்' ௬௬. முன்பு

திங்கள் - சந்திரன், 'பசுமீ ளுப்பட் டிங்கள் போலவும்' ௬௬. மாதம், 'திங்கள் கலித்த கலைஞ் செறுவே' ௮௯.

திணிந்த - செறிந்த, 'மண்டிணிந்த நிலனும்' ௨.

திணை - குடி, 'குடிமுதற் சுற்ற விழுத்திணைப் பிறந்த - வாளிலை வசுந்த' ௨௪; 'சேற்றுமை யிக்கா விழுத்திணைப் பிறந்து' ௨௪; விழுத்திணைப் பிறந்த - விளைசுமேம் தோன்றல்' ௨௦௦.

தித்தன் - ஒரு சோழன், 'போரருந் தித்தன் காண்கதில்' ௮௦; 'மாவண் டித்தன் வெண்ணெல் வேலியுறந்தை யன்ன' ௩௯௫; 'இதைன் பசியைப் பெறலருந் தித்தன்' ௩௫௨.

திமிரி - திமிர்த்து, '[illegible] புறந் திமிரி' ௨௬௪.

திமில் - மீன்படகு, 'திண்டிமில் வன்பரதவர்' ௨௪; 'முந்நீர் வழப்பட் டிமிற் கடற் போல' ௩௦.

திரங்கி - உலர்ந்து, 'ஒலிந்தவண் மன்ன வெவ்வைப் பெரும்போது - வெளிதளை போலப் பன்றுட் டிரங்கி' ௨௨௦.

திரங்கிய - உலர்ந்த, 'பசிதினத் திரங்கிய கிருகுடை யாக்கை' ௨௬௦.

திரிவிடும் - வேறுபடும், 'எண்டோன் றிரிவிடும்' ௨.

திரிதர - வேறுபடர், 'உடனிலை திரிபி யானின்' ௯அ.

திருகி - முறுகி, 'விசும்புதிரிப் பிறப்புத் திருகி' ௬௭.

திருகிய - முறுகிய, 'மொய்த்திருகிய' உ௫

திருத்தி - செவ்விதாக்கி, 'கொடிது கடிந்து கோறிருத்தி' ௬௭.

திருவில் - இந்திரவில், 'திருவி லல்லது கொலைவி லறியார்' உ௦.

திரைக்கும் - சுருட்டும், 'நிலந்திரைக் குங் கடற்றானை' ௩.

தில்லை - ஒருமரம், 'தில்லை யன்ன புல் லென் சடையோன்' உ௫உ.

திளைப்ப - விளையாடாநிற்க, 'இளையர் திளைப்ப' உ௫௩.

திறத்தல் - திறத்தல் செய்வாயாக, 'அறவை யாயி னினதெனத் திறத்தல்' ௪௪.

திறம் - கூறுபாடு, 'கிற்றிறஞ் சிறக்க' ௯ பக்கம், 'பெண்ணுரு வொருதிற னாகின்ற' ௧.

திறல் - வலி, 'துணைவரூக் திறல்' ௩; 'துன்னருங் கடுந்திறல்' ௩௩.

திறவோர் - கூறுபாடறிவோர், 'திறவோர் - காட்சியிற் றெளிந்தனம்' ௧௯உ.

தின்மென - திண்மீனென, 'இரும்பே ரொக்கலொடு தின்மெனத் தருதலின்' ௧௫௦.

துஞ்சுதல் - தங்குதல், 'புலிதுஞ்சு வியன்புலம்' ௫௪.

துஞ்சும் - தங்கும், 'அறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே' உ௦. தூங்கும், 'முத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சும்' உ.

துடைக்கும் - தடவும், 'வான்றுடைக் குந் வகைபோல' ௩அ.

துணி - துண்டம், 'வெளிற்றுப் பனைத் துணி' ௩௫.

துணியல் - தடி, 'பழன வாளைப் பருஉக் கட் டுணியல்' ௬௧.

துணிவு - தெளிவு, 'துன்னல் போகிய துணிவி னோனென' உ௩; 'துணிவி லோரே' உ௧௪.

துப்பு - வலி, 'துப்புறுவர' ௧௧; 'கடு மான் கோதை துப்பெதிர்ந் தெழு க' ௫௪.

துமித்து - துணித்து, 'அம்புடைத் தட க்கை வாயொடு துமிந்து' ௭௩.

துமிய - துணிய, 'அணங்குடை யரவி னருந்தலை துமிய' உ௧௧.

துய் - பஞ்சு, 'துய்த்தலை மந்தி' ௧௫அ.

துயின்மடிதல் - உறங்குதல், 'துயின்ம டிந் தன்ன' ௧உ௩.

துரந்து - செலுத்தி, 'முன்பு துரந்து' ௧௪

துரப்ப - செலுத்த, 'ஊக்கந் துரப்ப' அ.

துவ்வான் - உண்ணான், 'துவ்வா னாகிய வெவ்வெய் யோனும்' ௧௫௧.

துவராபதி - இது பழையவேளிர்களின்

தீ.

தீஞ்சாறு - இனியசாறு, 'பூங்கரும்பின் தீஞ்சாறும்' உ௫.

தீங்கனி - இனியகனி, 'தீங்கனிப் பல வின் பழமூழ்க் குமே' ௬௦௧.

தீட்டி - கோதி, 'கூந்த நீட்டி' ௬உ.

தீது - குற்றம், 'தீதமருங் கறுமாா்' ௬௬.

தீநீர் - இனியஇளநீர், 'குவவுத்தாழைத் தீநீரோடு' உச.

தீமை - கொடுமை, 'தீமெய் கண்ட தீமை காணின்' ௬௦.

தீர்தல் - அறுதல், 'செயிர்தீர் கற்பு' ௬௬

தீரதன்று - தீர்ந்தது, 'புனைதீர்ந் தன் றது' ௪௨.

து.

துகிர் - பவழம், 'பொன்னுங் துகிரு முத்தும்' உ௪அ.

துஞ்சாய் - மடியாய், 'துஞ்சாப் யாதே' உ௨.

நகரம்; இருங்கோவேளுடையது; துவராபதியெனவும் வழங்கும். 'உவரா வீகைத் துவரை யாண்டு, நாற்பத் தொனபது வழிமுறை வந்த, வேளி ருள் வேளே' உ௦௧; இது துவார ஸமுத்திரமென்று இப்பொழுது வழ ங்கப்படுகின்றது. 'அகத்தியனார்... துவராபதிப்போந்து நிலங்கடந்த நெ டுமுடியண்ணல்வழிக்கண் அரசர்பதி னெண்மரையும் பதினெண்குடி வே ளிருள்ளிட்டாரையும் அருவாளரையு மகொண்டுபோந்து காடுகெடுத்து நா டாக்கி' எனத் தொல்காப்பியப்பாயிர வுரையிலும், 'மலயமாதவன் நிலங் கடந்த நெடுமுடியண்ணலுழை நர பதியருடன்கொணர்ந்த பதினெண் வகைக் குடிப்பிறந்த வேளிர்க்கும்' என அகத்திணையியல் ௬உ - ம் சூத் திரவுரையிலும் நச்சினார்க்கினியர்எழு தியிருத்தல்காண்க.

தகணை - துவராபதி, உ0௧.

தலை - உலவின்விசேடம், 'வைந்த லை - கதிசோ துன்டு' கச; 'அட் டான் குறுக் கொழுந்தலை பூன் சோறு' ௪௧௬.

தலைத்து - ஒலித்து, 'தலைத்தம்பித் தமிசோன்றல' ௪.

தழூத்த - தழுவிய, 'தடுப்பிற் தழூத்த' உ௬.

தழூத்து - தழுவி, 'இட்டுக் தொட்டுக் கௌவியுத் தழூத்தும' ௪அஅ.

தழூவும் - சூழ்வரும், 'மாநிரக் தழுவுக் கலலை கெஞ்சத்து' ௪௪௪.

தனக்கல்செல்லாது - தனராது, 'தொ ல்சோர் மாய்த்தெனத தனகலசெ ல் லாது' ௫அ.

தனக்கிய - நீலைகலங்கிய, 'கடிமரத் த னக்கிய காவும்' உ௬

தனக்கின - தனாதன, 'குடைதனக்கி னவே' ௬உ.

தெரியல் - மாலை, 'பரிதியஞ் செரியலி' உ௯; 'பொனனறுந் தெரியல்' ௬௪; 'ஆர்புனைதெரியல்' அ௫.

தெவ்வர் - பகைவர், 'செய்யிறைக் கெரிந்த தெவ்வர்' ௯.

தெவ்விர் - பகைவிர், 'வைப்புறுவேலைப் புமின்தெவ்விர்' ௮௭.

தெவிட்டும் - அசையிடும், 'வைக்கலை தெ விட்டும்' ௪௬௪.

தெற்றி - திண்ணை, 'இலக்குவமை வை ளிர் தெற்றி யாடும்' இ௯; வேதிகை, 'குறுந்தொடி மகளிர் - பொலஞ்செ ய் கழங்கீத் தெற்றி யாடும்' ௬௯.

தெறல - அழித்தல, 'கலியுத் தெறது மனியு முடையோய்' உ; வெம்மை, 'செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறலல்லது' உ௦.

தெறிக்கும - தள்ளும், 'தாவுபு தெறிக் கு மான்மேல்' உ௫௬

தெறித்தல் - தள்ளல, 'தெறிவடை மட பபிணை' உ௯

துளக்குதல் - அசைதல், 'துளக்கியலா ற் பிணைபெருத்தின' கரு.

துறுகல் - பொற்றைக்கல், 'மாத்தகட் டொள்வீ தாய துறுகல்' உ௦உ

துறையூர் - ஓரூர், 'தண்புனல் வாயிற் றுறையூர் முன்றுறை, துணைபல மணை விழும' கஈக.

துன்னம் - தையல், 'இழைவலத்த பஃ றுன்னத்து' கஈக.

துனைவல் - அஞ்சுதல், 'து... ல் போ லே' உக

தூ.

தூய் - தூவி, 'உயர்பலி தூஉய்' சகக.

தூங்க - ஆட, 'பணைசேர் தூங்க' கஉ.

தூங்குதல் - செறிதல், 'தூங்கிருள் துமியில்' கஉ.

தூங்குந்து - ஆடும், 'தண்குரவைச் சீர் தூங்குந்து' உச.

தூம்பு - துளை, 'தூம்புடைத் தடக்கை' கக.

தூவல் - துவலை, 'தூவற் கலித்த தேம் பாய் புன்னை' உச

தூவாத - உண்ணாத, 'தூவாக் குழவி போல' ச

தெ.

தெரிகோல் - பொருள்களை ஆராயும் துலைக்கோல், 'தெரிகோல் ஞமன் போல' க

தெறிப்ப - முற்ற, 'தெறிப்ப விளைந்த தீங்கட் டாரம்' உகூஅ

தெறுகதிர் - சுடுகின்றகதிர், 'தெறுகதிர்க் கனலி' சஉ.

தெறுதல் - சுடுதல், 'தெறுவது அம்ம நின் மாறிய ஞாயிறு' கஉ தண்டஞ்செய்தல், 'கொடியோர்த் தெறுதலும்' உக.

தெறுவர - வெருட்சிதோன்ற, 'தெறுவர விருபாற் பகுக்கும் வாய்வாள்' (ரு)

தெறுழ் - கட்டி நுள்ள தோர்கொடி; புளிமாவென்றுமுரைப்பர், 'தெறுழ் வீ பூப்ப' ககக

தென்புலவாழ்நர் - தென்றிசைக்கண்வாழ்வோராகிய பிதிரர், 'தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும் - பொன்போற் புதல்வர்' க

தென்னம்பொருப்பு - பொதியின்மலை, 'தென்னம் பொருப்ப னன்னாட்டு' கக.

தெனாஅது - தெற்கின்கண்ணது, 'தெனாஅது உருகெழு குமரி' க.

தே.

தேம் - தேயம், 'தெவ்வர் தேஎத்து' க. தேன், 'தேம்பாய் புன்னை' உச.

தேர்க்கால் - குயவன் கலம்வனையுந் திகிரி; தேர்க்கால்போலிருத்தலின் இப் பெயர்பெற்றது, 'வேட்கோச் சிறாஅர் தேர்க்கால் வைத்த - பசுமண்' கஉ.

தேற்றும் - தெளிவாம், 'தேற்றாய் பெ ரும் பெய்யே' ௬க.

தேறல - தெளியாய், 'பிறர்பழி கூற வோர் மொழிதே றலையே' ௪௦.

நை.

நைதி - செய்து, 'பாணர் சென்னி பொலியத் நைதி' கஉக.

நைதிய - செய்துபுனைந்த, 'கழை நைதிய வல்லாளனே' ௬௦. புனைந்துசெயத, 'வல்லோன் நைதிய' கூரு.

நைவருதல் - நடவிவருதல், 'விசும்பு நைவரு வளியும்' உ.

தொ.

தொகுக்கும் - திரட்டும், 'தொகுக்குங் கொழுமீன்' கரு.

தொட்டு - செறித்து, 'கழறொட்டு' எஎ தோண்டி, 'மைந்தர் புண்டொட்டு' கூ௬.

தொடர் - சங்கிலி, 'தொடர்ப்படு ஞமலி யின்' எச

தொடி - பூண், 'தொடித்தலை விழுத்த ண்டு' உசரு வளை, 'ஒண்டொடி மக ளிர்' உச; 'தொடிசழித் திடுதல்' அரு வீரவளை, 'தொடித்தோள்' உக

தொடுக்குவர் - வளைத்துக்கொள்வர், 'த மதெனத தொடுக்குவ ராயின்' கரு௩

தொடுதல் - தோண்டுதல், 'தொடுகடல்' கூ

தொடுமின் - பிழிமின், 'நறவுத் தொடு மின' உகூஉ

தொடை - சந்து, 'தொடைப் பொலி த்த வலிகெழு கோணரூஉ' எஅ; தொ டுத்தல, 'செக்தொடை பிழையா வன் க ணாடவா' கூ; யாழ்நரம்பு, 'தேவக் கீர்த்தொடைச் சீறியாழ்' எ௦

தொண்டி - இது கடற்கரையிலுள்ள தொரு நகரம், சேரருடையது, 'தண டொண்டியோ ரம்பொருந'க௭;'கண ணறும்பே கானலந் தொண்டி' ௬அ

தொலைஇயோன் - தொலைவித்தோன, 'தொலைஇயோ னிவனென' கஉ௫

தொலைச்சி - தொலைத்து, 'வெங்கட் டொலைச்சிய மைமயார' உக; 'தசம்பு டன் றொலைச்சி' உஉச.

தொலைச்சிய - தொலைத்த, 'மயிர்க்கணைக் தொலைச்சிய' க௫௦.

தொழுதி - கூட்டம், 'இரும்பிடித் தொ ழுதி' ௬ச.

தொழுவர் - உழவர், 'செல்லரி தொழு வர்' உ௦க.

தொன்று - பழமை, 'தொன்றிசை' உகஎ.

தோ.

தோட்டி - அங்குசம், 'பொன்னியற் பு னைதோட்டியால்' க௪. ஒருமலை, இ து கண்மடாக்கோப்பெரு நள்ளியுடை யது, 'இரும்புபுனைக் தியற்றாப் பெரு ம் பெயாத் தோட்டி' க௫௦.

தோடு - இதழ், 'பொலந்தோட்டுப் பை ந்தும்பை' உஉ. இலை, 'தோடொலிபு நந்தி' கஉ௦ தொகுதி, 'தோடுகொ ண் முரசு' உகூஅ

தோண்டாது - பறியாமல், 'மிளைசப்பரக் தோணடாது' கூ௦

தோய்தல் - பொருந்துதல், 'தாடோய் தடக்கை' கச

தோல் - கேடகம், 'தோல் - துவைத் த ம்பித் றுளைதோன்றுவ' ச பரிசை, 'மழையுருவின தோல்பரப்பி' க௬, 'தோலகழியொடு பிடிசெறிப்பவும' கூஎ. யானை, 'தோல்பெயரிய வெற ழ்முன்பின்' எ.

தோற்றம் - காட்சி, 'அறத்து வழிப்ப டூஉந் தோற்றம் போல' ருக

தோன்றல - தலைவன், 'புகழ்சா றோன் றல' உக

ந.

நக்க - சுடுக, 'எரியு நக்க' ௬எ.

நகர் - கோயில், 'முக்கட் செல்வர் நகா' ௬, 'ஒளிறுவாள மன்ன ரொணசுடர் நெடுநகா.' நகரம், 'கெடுநகர் வினை புனை நலவில' உரு

நகாஅல் - நகுகின்றிலேன், 'நகாஅலெ ன வந்த மாறே' உ௫௬

நகுதக்கனர் - சிரிக்கத்தக்கார், 'நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுநா' எஉ

நகை - மகிழ்ச்சி, 'வாயார் பெருநகை' உகஉ.

நசை - ஆசை, 'நசைதர வந்தோர் நசை பிறக் கொழிய' க௫.

நசைவர் - விரும்பிவந்தோர், 'நசைவர் கரு மென்மை யல்லது' க௪௦.

[illegible] - [illegible], '[illegible]' [illegible]

[illegible] - [illegible]விருப்பம், '[illegible] வேட்கையி னிரவலர் வருவர்' [illegible]

அருஞ்சொல் அகராதி

[illegible]

[illegible] - [illegible], '[illegible]' [illegible]

[illegible] - [illegible]த்துக்கொண்ட, '[illegible] [illegible]புரிந் துறையுநர் [illegible] பணையி' [illegible]

[illegible] - [illegible], '[illegible] [illegible]டொறுந் [illegible]' [illegible]

[illegible] - அளிமை, '[illegible]பெரு [illegible] [illegible] செலிறும்' [illegible]

[illegible] - விருமபி, '[illegible] [illegible]' [illegible]

[illegible] - [illegible], '[illegible]' [illegible] விருமபி, '[illegible]' [illegible]

நயம் - இன்பம், 'நயப்புரிந் துறையுநர்' [illegible]

[illegible] - [illegible], '[illegible] போலவு [illegible] போலவும்' [illegible]

[illegible] - [illegible], '[illegible]' [illegible]

[illegible] - [illegible], '[illegible]' [illegible]

நாறுதல் - மூக்கிலுழைத்தோன்றுதல், '[illegible]' [illegible]

[illegible] - [illegible], '[illegible]' [illegible]

நல்க - அளிக்க, 'பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவும்' [illegible]

நல்கி - கொடுத்து 'பரிசில மாக்கட்கு [illegible]

[illegible]

[illegible] - [illegible], '[illegible]' [illegible]

நனி - [illegible], '[illegible]' [illegible] [illegible], '[illegible]' [illegible] பெருமை, '[illegible]' [illegible]

நனிய - செறிவுடைய, '[illegible]' [illegible]

[illegible] - [illegible], '[illegible]' [illegible]; '[illegible]' [illegible]

நறும்புகை - [illegible]புகை, '[illegible] மேய்ந்த [illegible]' [illegible]

[illegible] - [illegible], 'போகாத் தெரி[illegible]' [illegible]

[illegible] - [illegible], '[illegible] [illegible]' [illegible]

நன்று - பெரிது, '[illegible] பெரும்' [illegible]; '[illegible]' [illegible], 'நன்றோ செய்த [illegible]' [illegible]

[illegible] ஒருமித்தா[illegible], 'பொலந்தேர் [illegible]' [illegible]

[illegible] - அகன்றிடம், '[illegible]' [illegible]; '[illegible]' [illegible] '[illegible]'

வரிசையி னவென' சு
கலிஞரும் வலம்பினும், 'கலிஞ கல கா ஞெயினும்' ௫௰
கலைவா - பெண்டிர், 'கலைவாக கார ணை காவிலை மாட்டு' கச
கலியகோடன் - ஒடமா கலியகோ டன், 'பெருமா விலங்கைத் தலைவ சீறியா ழிசைவோ சோழமன் கலி யக கோடனை' கஎ௬
கவ்வி மாணுகுட்டி, 'நிறதலை கவ்வி' உ
கவியம - கோடாலி, 'வடி கவி .யவியம பாய்தலின' உகூ, 'கெடுமை கவியம பாயதலின' கூ௬
கவியமபாய்தல் வெட்டுதல், உகூ, கூ௬
கவிழுதல் - பயிலுதல், 'மனைதவி லைத ரை' க
நள்ளி - கண்டீரகோப் பெருநள்ளி, இவன் ஒருவனலை, 'பிறரும்மலை நள் ளி' க௫அ, 'நள்ளிமலை காட்டுனள்ளியவ னோவே' கடுo, 'ஆரமுற் - நள்ளி
நக்கீரம் கூஅ

நா.

நாகன் நாலைகிழவனாகன், 'திருந்து வேனாகனை' கஎ௪
நாஞ்சில் கலப்பை, 'நாஞ்சில் பொருப்ப சிறுவெள்ளிலைப்புரை' கஎ; நாஞ்சில்மலை, 'செவ்வரைப் படப்பை நாஞ்சிற் பொ ருந' கஎo, 'உயர்சிமைய மழகளிறு நாஞ் சிற பொருந' கஎக, 'நாஞ்சிலம் பலவின் குறுகிற பொருநன்' கஎo; 'திருமலைப பலவின் குறுகிற் பொருந' கஎ௩
நாடகம் ஆராய்ச்சி, 'அறம்புரிந் தன்ன செங்கோ னாட்டத்து' ௩௫; 'வற்ற நாட்டத் தனைத் பறனை' ௬o.
நாட்டை - நாட்டையுடையாய், 'ஆழி நலம் கமழ்ந்த மனரட் டையே' உ௪
நாடம் - ஆராய்ச்சி, 'நாடல் சான்ற மைந் திகுவ்' ௬௫.

அரும்பத அகராதி.

நாடன்-குறிஞ்சிநிலமுடையோன், 'நாட னென்கோ ஊர னென்கோ' சக.

நாடனை - நாட்டையுடையாய், 'கானக நாடனை நீயோ' ரு; 'பெருங்க னாடனை' கஙஎ.

நாடி - ஆராய்ந்து, 'ஒப்ப நாடி' க௦.

நாப்பண் - நடு, 'பன்மீ னாப்பட் டிங்கள் போலவும்' கசு; 'மூகநீர் நாப்பட் டிமிற்சுடர் போல' கூ௦.

நாம் - அச்சம், 'நாம நல்லமர் செய்ய' கஙு.

நாய் - குதாகெருவி, 'நாயிடக் குழித்த வகைவி னல்லகம்' ருஉ.

நார - பன்னாடை, 'நாரரிழிக் கொண்ட கெக்கண்' கஎ௦; 'நாரர்' உகூஉ.

நாலைகிழவன் - நாலைகிழவனுகன், 'தோலா நல்லிசை நாலை கிழவன் - பருந்து படி றீாகரு நற்போர்த் - திருந்துவே ளுகன்' கஎகூ.

நாவாய் - மரக்கலம், 'மூந்நீர் வழங்கு நாவாய்' கரு

நாள் - காலை, 'நாண்மகி ழிருக்கை' உகூ.

நாளவை - நாளோலக்கம், 'செம்மலுனை வையணுந்து புகுதல்' ருச.

நாற்றம் - மணம், 'நாறற நாடடத் தறு கரத் பறவை' எ௦.

நி.

நிமிர்தல் - மிகைத்தல், 'நிமிர்பரிய மா தாங்கவும்' கச.

நிரயங்கொள்பவர் - நரகத்தைத் தமக்கு இடமாகக்கொள்பவர், 'நிரயங் கொள்பவரோ டொன்றாது' ரு

நிரயம் - நரகம், ரு.

நிணக்கும் - கட்டும், 'கட்டி னிணக்கு மிழிசினன்' அஉ.

நிலவு - நிலைதல், 'நிலவுக்கடம் வரைப்பு' கூ.

நிலியா - நிற்பாயாக, 'கேடின்றி நிலியரோ வத்தை' உ.

நிலீயர் - நிலைபெறுவாயாக, 'நிலீய ரத்தை நிலமிசை யானே' கஙக

நிலை - நிற்றல, 'பனைநிலை முனை இ' உக.

நிலைஇய - நிலைபெற்ற, 'வறிது நிலைஇய காயமும்' உ௦; 'செந்நில் - நெடுவே ளிலைஇய காமர் வியன்றுறை' ருரு; 'வறிது நிலைஇய காயமும்' கூ௦.

நிலைபழித்து - நிலைகெடுத்து, 'தவியம்பாய் தலினிலைபழித்து' கக.

நிவந்து - உயர்ந்து, 'மாக்கட னிவந்தெழு தரும்' ச; 'உருசெழு மதிநி னிவந்து சேண் விளங்க' கக.

நிவப்பு - ஓங்குதல், 'நீர்நிலை நிவப்பு' க; 'நீரழுவ நிவப்பு' கச.

நிழற்ற - நிழலைச்செய்ய, 'வெண்குடை மண்ணக நிழற்ற' ங.

நிழற்றிய - நிழலைச்செய்த, 'வெண்குடை நிழற்றிய' கஅக.

நிழற்றும் - நிழலைச்செய்யும், 'கொடிவி சும்பு நிழற்றும்' கூ; 'நீயின் - மன னுயிர் நீழற நிழறு மில்லை' ருக

நிற்பின்-நின்றால், 'மூங்கை நிற்பின்' க௦

நிறீஇ - நிறுத்தி, 'தம்புகழ் நிறீஇ' கஅ

நினவ - நின்னுடையனவெல்லாமியம், 'நி னவ கூறுவல்' கூரு.

நீ.

நீ, ந ை ா, 'செந்நீர்ப் பசம்பொன்' க

நீரது - தன்மையையுடையது, 'இது நீர்த்தோ நினக்கென' சங.

நு.

நுணங்கு - நுண்மை, 'நுணங்கு செந்நா வணங்க வேத்தி' உ.கச.

நுணுகி-மெலிந்து, 'தோணுணுகி' கக

நுதல - சென்னி, 'குடுமி களைந்த நுதல' எ. யானைமத்தகம், 'புகரணிநுதல' ங; 'பூநுதல யானை' கஉ.

நுதி-நுனி, 'நுதிமழுங்கிய வெண்கோடு' ச; 'நுதிமுக மழுங்க' ஙக

நும்மோரன்ன-நும்மைப்போலும், 'நும் மோ ரன்ன வேந்தர' சரு; 'நும்மோ ரனன செம்மலு முடைத்தே' சஎ

நுவல - சொல்ல, 'நகை நுவல' உச

நுவலும் - சொலலும், 'அறத்தாறு நுவ லும' கூ

நுழைகல்லா - நுழையாத, 'கதிர்நுழை கல்லா மரம்பயில் கடிமிளை' உக.

நுனை - நுனி, 'கூர்நுனை வேல்' சஉ.

நூ.

நூறி-அறைந்துகொண்டு, 'மூலைபொலி யாக முருப்ப நூறி' உரு; வெட்டி, 'அருஞ்சமந் ததைய நூறி' கஙு.

நெ.

நெடியோன் - ...

நிலையா - நடபதாக, 'நிலை நிலையிர் நிலை ஞணமீல' உச.

டியன், 'மூக்கீர் விழவி னெடியோன்' க.

நெடுமாவளவன் - சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன், 'கொடிஞ டன்கு யானை நெடுமாவளவன்' உஉஅ.

நெடுமானஞ்சி - அதியமான்நெடுமானஞ்சி, 'நெடுமானஞ்சிநீ வருவன் மா ர்ரே' கஉ; 'கடுமான் றோன்ற நெடு மானஞ்சி' உ0க.

நெடுமொழி - வஞ்சினம், 'நெடுமொழி மன்னர்' ருச. வீரமேம்பட்டவார்த்தை, 'நெடுமொழி மறந்த சிறுபே ராளர்' கஅ.

நெடுவேளாதன் - ஒரு சித்திரசன், 'நெடு வே ளாதன் போந்தை யன்ன' கஅ.

நெய்தல் - சாக்காட்டுப்பறை, 'நரி நெ ய்தல் கறங்க' ககச.

நெய்தலங்கானல் - இஃது இளஞ்சேட் சென்னியூர், 'நெய்தலங் கான நெ டியோய்' க0; இது நெய்தலங்கானலெனவும் வழங்கும்.

நெய்ம்மிதி - நெய்யால்மிதித்துத் திரட் டப்பட்ட கவளம், 'நெல்லுடைக் கவளமொடு நெய்ம்மிதி பெறாஅ' சச.

நெருநை - நேற்று, 'நெருநைப் பகலி டங்கண்ணி' உசக.

நெளிமருங்கு - குழிந்த இடம், 'நில நெளி மருங்கின்' கஅ.

நெளிய - வருந்த, 'பொய்யாச் செந்நா நெளிய வேத்தி' கஅ.

நெறி - ஒழுக்கம், 'நாஅல்வேத நெறி திரியினும்' உ; முடக்கம், 'நெறி கொள் வரிக்குடர்' க0.

நே.

நே - ஈரம், 'நேஎ நெஞ்சின்' க.

நேமி - சக்கரம், 'நேமி யுய்த்த' க.

நை.

நைத்தல் - அழித்தல், 'நாடு நைத்தலின்' கஎ.

நைவர - இரங்க, 'நல்கா மையி னைவ ரச் சாஅய்' ககச.

நோகு - நோவேன், 'நோகோ யானே' ககூ, உகச.

நோன் - வலி, 'சாய நோன்குருகின்' கூ; 'மறனுடை நோன்றாள்' [illegible]

நோன்றல் - பொறுத்தல், 'தவிர்த் தப்பி னறுநோன் றலும்' ச[illegible].

ப.

பஃறுளி - வடிம்பலம்பநின்ற பாண்டியனுண்டாக்கப்பட்டதோராறு, 'முந் நீர் விழவி னெடியோன், நன்னீர்ப் பஃறுளி' க.

பகடு - ஏர், 'பகடு புறந்தருநர் பார மோம்பி' ங்ரு. கடா, 'பெருமிதப் பக ட்டுக்குத் துறையு முண்டோ' கo. பரப்பு, 'பகட்டெழின் மார்பின்' கூ; 'ஆரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பின், சுஉ. வலி, 'மிர்விடு தண்டு வம் பகட்டு மார்பின்' அஅ; 'அலர்பூந் தும்பை யம்பகட்டு மார்பின்' கூ.

பகல - சூரியன், 'பகலிருளிலும்' உ. நடுவுநிலைமை, 'பகல் தண்டு பகைமை ற்றி' சஎ. பகற்பொழுது, 'பகல்வி ளங் குறியால்' அ. பருத்தல், 'நெருநைப் பகலிடங் கண்ணி' உசக.

பகழி - அம்பு. 'விழுத்தொடைப் பகழி' க[illegible]உ.

பகன்றை - பகன்றைப்பூ, 'பனித்துறைப் பகன்றை' உகரு.

பகுன் - செவ்வித்தமை, 'பகுன் நின் று' உ[illegible].

பச்சை - தோல், 'பச்சை நல்யாழ்' ககச.

பசலை - பொன்னிறம், 'பாழூர் நெருஞ் சிப் பசலை வான்பூ' கடு.

பசும்பொன - ஒட்டக்[illegible]ரான், 'பாண மகார்' ககச. ன் மூடிய பசும்பொ[illegible]

பஞ்சவர் - பாண்டியர், [illegible]றுமான் பஞ் சவ ரேறே' ருஅ.

பஞ்சி - பஞ்சு, 'பஞ்சி முன்றிற் சிற் றில்' ககஎ.

பசிலம் - தொகுதி, 'பன்னூ றடுக்கிய

நொ.

நொதுமலாளர் - குறிப்பிலடதவர், 'நொ துமலாளர் பொதுமொழி கொள் ளாது' கூ.

நோ.

நோக்கின்று - நோக்கியது, 'மறமை நோக் கின்றே வன்றே' சசஅ.

வேறபடு பஞ்சம்' கஉ.

பட்டமாது - பட்டபடியால், 'பெருந் தகை விழுப்புண் பட்ட மாறே' கஅ.

பட்டன்று - பட்டது, 'வைத்தபட் டன் றே' கஉ; 'ஆற்றுப் பட்டன் றவ் வைகளை வயே' கசஅ.

பட்டென - பட்டதாக, 'அறமரும் பெ றித்கலை புலிப்பாய் பட்டென' உகூ.

அரும்பத அகராதி.

படை - சொப்ப, 'அன்பெட மலர்த்த' க்சு.

படப்பை - பக்கம், 'பாசவற் படப்பை' க‌அ; 'பெரும்புனத் படப்பை' கூஅ; 'தண்புனத் படப்பை' ககூ. மனைப் பக்கம், 'விளைக்கை விறலியர் படப் பைக் கொய்த வடகு' கசo.

படர் - நினைவாலுண்டாகிய நோய், 'அ ரும்படர் களைமே' கசங.

படர்தி - போகின்றாய், 'அன்றொத் படர்தி யாயின்' சஅ.

படர்ந்து - நினைத்து, 'வள்ளியோரைப் படர்ந்து' சவ; 'காறிருங் கடந்தற் இழவலைப் படர்ச்தே' ககூ.

படாஅ - பட்டு, 'படாஅச் செலீயர்நின் பகைவர் மீனே' உச.

படிவினை - படிவித்தலை, 'காப்புடைய கயம்படிவினை' கடு.

படுக்கும் - உண்டாக்கும், 'சோறுபடுக் குந் தீயோடு' உo.

படுத்த - வீழ்த்த, 'எறிந்துகளம் படுத்த வேந்தவாள்' கக.

படுத்து - செய்து, 'இடர்ப்படுத் திரீஇய' உச.

படுதல் - விளித்தல், 'படுமணி மிரட்டும்' ௭௨.

படு - தோன்றுதல், 'படுபெறி யலனே பல்கதிர்ச் செல்வன்' கூச.

படுமலை - ஒருவகைப்பாலைப்பண், 'படு மலை நின்ற பயங்கெழு சீறியாழ்'

பண்டை - முன்; 'பண்டையிற் பெரி தே' சo.

பண்ண - ஏற்ப அமைக்க, 'புலைநேர் பண்ணவும்' ௭௨.

பண்ணன் - சிறுகுடிகிழான்பண்ணன், 'கைவள் ளீகைப் பண்ணன் சிறுகுடி' ௭o; 'யான்வாழு நாளும் பண்ணன வாழிய' கஎக. வல்லார்கிழான்பண் ணன், 'வலாஅ ரோனே வாய்வாட் பண்ணன்' கஅக.

பணி - ஏவல், 'வேற்றரசு பணிதொட ங்குநின்' கள.

பணியியர் - தாழ்க, 'பணியிய ரத்தை நின் குடையே முனிவர் - முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே' சு.

பணை - குதிரைப்பந்தி, 'பணைமுனிந்து - காலியற் புரவி யாலு மாங்கவை' கஎஅ. பெருமை, 'பணைபெருத்தின்' கடு: 'பாவடிப் பணைத்தாள்' ௭௨. மருத நிலம், 'பெருந்தண்பணை பாழாக' கூ. யானைக்கூடம், 'பணைநிலை மு னை இக் - களிறுபடிந் துண்டெனக் கலங்கிய துறையும்' உகூ.

பதர்லை - செவ்வியையுடையாய், 'இன் சொலெண் பதத்தை யாகுமதி' சo.

பதம் - உணவு, 'பெருஞ்சோற்று மிகு பதம் வரையாது கொடுத்தோய்' உ; 'கொள்பத மொழிய' உகூ. காலம், 'எறிபதத்தா னிடங்காட்ட' ச. கா லம், 'எறிபதத்தான்' ச. செவ்வி, சo;

கசுடு.

படை - ஆயுதம், 'எயிறு படையாக' சு; 'ஒண்படைக் கடுந்தார' கடு. குதி ரைக்கலம், 'பொலம்படைக் கலிமா' ககக; 'ஒளிறுபடைப் புரவிய தே ரும்' சுகடு. கொளுத்து, 'இன்படை கலங்கச் சிதைதலுய்க் தன்றோ நின்

வேல்' உடு.

படைத்திசினோர் - படைத்தவர், 'உட

ம்பு முயிரும் படைத்திசி னோரே' கஅ.

படைப்பு - செல்வம், 'வாழிய பெரும நின வரம்பில் படைப்பே' உஉ.

படைமடம் - வீரரல்லாதார்மேலும் மு துகிட்டார்மேலும் புண்பட்டார்மே லும் மூத்தார் இளையார்மேலும் போர் செய்தற்குச்செல்லுதல், 'படைமடம் படாஅன்பிறர் படைமயக் குறினே' சசஉ.

'கொழுங்கொடி விளர்க்காய் கோட் பத மாக' கஉ0; 'பதனன்று புக்கு' கஉச. தரம், 'பெண்டிருக் தம்பதக் கொடுக்கும்' கடுக.

பதலை - ஒருகணமாக்கிணையென்றும் பறை. 'கலயா ழாகுளி பதலையொடு சுருக்கி' சுச; 'ஒருதலைப் பதலை தூ

ங்க' கoசு, 'பதலை யொருகண் பை யென வியக்குமின்' கடுஉ.

பதுக்கை - கற்குவியல், 'அம்புவிட வீழ் ந்தோர் வம்பப் பதுக்கை' சு. திட்

டை, 'பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கை சேர்த்தி' உகச.

பயந்த - பூத்த, 'சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ் - நூற்றித ழலரி' உஎ.

பயம்-பயன், 'பயங்கெழு மாநிலம்' கூஅ.

பயம்பு - குழி, 'மாப்பயம்பின் பொறை போற்றாது' சுஎ.

அருமபத அகராத.

பயன் - பிரயோசனம், 'பயன்றீக் கைப்பின்' எ.

பயிர் - மிருகங்களும் ஒன்றை மற்றொன்று அழைக்கும் ஓசைக்குறிப்பு. 'கடமா னல்லேறு மடமா னுருபினை பயிரழைப்பின்' கஇ.

பயிரும் - அழைக்கும், 'கலைவன் - தம்பத்தில மந்திரைக் கையிலேப் பயிரும்' கருஅ

பயிலுதல் - செறிதல், 'மரம்பயில் கடிமிளை' உக

பயித்தி - பலகாரக்கூதி, 'வேண்டுமொழி பயித்தி' ருச

பரக்கும் - பரவும், 'ஆனிர்பரக்கும் யாவையு முன்பிற் - காணக' ரு

பரணன் - ஒருபுலவர், 'பரணனை பாடினன் மற்கொல்' க௦

பரதவர் - நுளையர், 'நெடுமில் வன்பரதவர்' உச

பரம் - பாரம், 'மிசைப்பரக் தோணேடாது' ௩௦.

பல்லியாடிய - [illegible] 'பல்லி யாடிய பல்வேறு செல்[illegible]'

பலகை - கேடகம், '[illegible] கெறிந்த கைக்கியர் பலகை [illegible]'

பலர் - கொடு, 'உழினைப் பலர்[illegible] மிலைடக்து' சக

பழனம் - பொய்கை, 'பழன வாளை' கக வயல், 'பழன மஞ்ஞை புகுந்த பீலி' சரு

பழி - குற்றம், 'பிறர்பழி கூறுவோரிக வகை, 'பழியீ ரத்தல்' உஉ௪.

பழிச்சி - வாழ்த்தி, 'நிற்பழிச்சிச்சேறும்' கக௬

பழிதாரா - பழிக்கப்படாத. 'படைப் பழி தாரா மைந்தினை ஆதலும்' ௪௩.

பழுமரம் - பழுத்தமரம், 'யானைப் பழுமரம் புள்ளிமிழ்த் தன்ன' ௯௬.

பழுனி - முதிர்ந்த, 'பெருமலை பழுனி' கக௩

பனி - சாலே, 'நினைமழைத் புறப்பும் பனி' ௬௩

பரல் - பருக்கைக்கல், 'பரலுடை மருங்கில்' ௨௯௪

பரி - கதி, 'அலங்குளைப் பரீஇ யிவுளி' ௪. குதிரைநடை, 'கதம்பரிய கலிமாவும்' ௫௫. செலவு, 'கிளர்பரிய மாதாங்கவும்' ௧௪, 'வண்பரி நெடுந்தேர்' ௧௯௪

பரிகரும் - தாங்கும், 'மணப்பமாப் பரிக்கு மதனுடை நோன்ஞான்' ௭௨

பரிசிலர் - இரந்துசெல்வோர், 'பரிசிலாளர் கருங்கல கலக்கவும்' ௧௪

பரிசின்மாக்கள் - பரிசிலர், 'பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னளிமி' ௬

பரிதல் - ஒடிதல், 'பொரலம்பைப்பதாரசெடப்பரிதலின்' ௬௨.

பரிதி - வட்டம், 'பரிதி ஞாலத்து' ௧௨

பரித்து - தனித்து, 'காலபரித்துருள' ௨௨௬

பரிப்பு - இயக்கம், 'அருஞ்ஞா யிற்றுப் பரிப்பும்' ௩௦

பரியல் - இரங்குதல், 'பரியல் வேண்டா' ௧௨௨

பரிவு - அன்பு, 'பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்' ௧௮௪; இரக்கம், 'பற்று மாக்களிற் பரிவுமுந் துறத்து'

பருத்திப்பெண்டு - பருத்திநூற்கும் பெண்டு, 'பருத்திப் பெண்டின் பனுவலன்ன' ௧௨௫.

பறநலிவியா - பற்றுதொழில், ௬.

பறந்தலை - பாசறை, 'களிறுதைக்கணைப் பொருத கணைக்கள் பறந்தலை' ௧௪. பாடி 'பூஞ்சிதடிய வெருவரு பறந்தலை' ௨௬ பாழ்பட்டவிடம், 'கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை' ௨௨௫. பாழி-மாவிட்புறங்காடு, 'கள்ளியம் பறந்தலை' ௨௬0. போர்க்களம், 'கூற்றுக் கணங்கொளுடைய வெருவரு பறந்தலை' ௧௯, 'களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை' ௬௨; களிகொள் வாடாவெள்ளணிய பறந்தலை' ௧௧

பறம்பு - ஒருமலை; இது பாரியென்னும் வள்ளலுடையது, 'பறம்பு பாடின ரதுவே' ௧௦௮, 'அளிதோ தானே பாரியது பறம்பு' ௧௦௯, 'கடந்தடு தானை மூவிரும் கூடி யுடன்றனி ராயினும் பறம்புகொளற் கரிதே' ௧௧0, 'சேறும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே' ௧௧௩; 'பறம்பிற் கோமான் பாரியும்' ௧௫௮; 'பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீர்' ௧௭௬; 'பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனை போல' ௧௭௬ பறம்புநாடு, பாரியென்பானுடைய நாடு, 'முந்நூ றூர்த்தே தண் பறம்பு நன்னாடு' ௧௧0; 'தேர்வண் பாரி தண் பறம்பு நாடே' ௧௧௮.

பறைத்தல் - நீக்குதல், 'வன்கொளச் சுழல்பறைத்தன' ௪.

புரவலை - பாதுகாப்பாய், 'இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை' ௧௬௨.

புரவி - குதிரை, 'அலங்குளைப் புரவி' ௨.

புரவு - அரசிறை, 'குடிபுர விரக்குங் கூரில் லாண்மை' ௭௫; விளைநிலம், 'புரவுத்தொடுத் துணகுவை யாயினும்' ௨௪0.

புரி - முறுக்கு, 'புரியடங்கு நரம்பின்' ௧௩௫.

புரிசை - மதில், 'வந்துதொழ விறைப்புரிசை' ௧௨; 'பல்படைப் புரிசை' ௨௨௪.

௨0௨: ஒரு முனிவர் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில், புலியொன்று அவரைக்கொல்லவர, அவர் இவனை நோக்கி (ஹொய்ஸள.ர) இப்புலியைக் கொல்லென்று கட்டளையிட, இவன் அதனைக்கொன்றமையின், இவனுக்கு இப்பெயர் வந்ததென்று பழையசிலாசாதன ஆராய்ச்சியையுடையோர் கூறுவர். இதன்விரிவை அவரிடம் கேட்டுணர்க.

புலைத்தி - புலைமகள், 'முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போல' ௨௫௯.

புரிதல் - ஆராய்தல், 'அறம்புரிந் தன்ன செங்கோ லாட்டத்து' ௬௫.

புரிந்து - விரும்பி, 'கயப்புரிந் துறைபு நர்' ௧௪௫.

புரை - குற்றம், 'புரையி னற்பனுவல்' ௫; 'புரைதீர்ந் தன்றது புதுவதோ வன்றே' ௭௨.

புரைமை - உயர்ச்சி, 'நீயளந் தறிதிநின் புரைமை' ௬௩; 'மன்பதை காக்கு நின் புரைமை நோக்காது' ௨௧௦.

புல்லாற்றூர் - ஒரூர், ௨௧௩.

புல்லென் கண்ணர் - புற்கென்ற கண்ணர், ௭௯.

புல்லென்சடை - புற்கென்ற சடை, ௨௫௨.

புல்லென்றனை - பொலிவழிந்தாய், 'புல் லென் றனையால் வளங்கெழு திருக கர்' ௨௰௩.

புலம் - அறிவு, 'புலவரை யிறந்த புக ழ்சா ன்றோன்றல்' ௨௧. இடம், 'புலங் கெட விறுக்கும் வரம்பி லானே' ௧௪. திசை, 'தென்புல வாழ்நர்க்கு' ௯.

புலம்பு - தனிமை, 'புலம்புகொண் டுறை யும்' ௧௪௭.

புலர்தல் - உலர்தல், 'புலர்சாந்தின்' ௬.

புலவர் - அறிவுடையோர்' ௭௨.

புலவு - புலால், 'புலவுநாற்றத்த பைந்த டி' ௧௪.

புலவுதி - வெறுத்தி, 'புலவுதி மாதோ நீயே' ௨௧௧.

புலன் - அறிவு, 'புலனழுக் கற்ற வந்த ணாளன்' ௧௨௬.

புலனுழுதுண்மார் - அறிவாலுழுதுண் ணுங்கற்றோர், 'புலனுழு துண்மார் புன்க ணஞ்சி' ௪௬.

புலிகடிமால் - இருங்கோவேள், 'ஒலி யற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்' ௨௦௧;

புழல் - துளை, 'புழற்றலைப் புகர்க்க லுருட்டி' ௧௫௨.

புழுக்கு - இறைச்சி, 'யாமைப் புழுக்கி ன்' ௨௧௨.

புழை - காட்டுவாயில், 'கழைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்' ௯௮.

புற்கை - மிக்கநீரால் அடப்பட்ட உண வு, 'கொழுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வாற் றே' ௬௩.

புறக்கொடுத்து - முதுகிட்டு, 'புறக்கொ டுத் திறத்த' ௮.

புறங்காப்ப - பாதுகாப்ப, 'மெலிவில் செங்கோ லீபுறங் காப்ப' ௭௨.

புறஞ்சிறை - வேலிப்புறம், 'புறஞ்சிறை மாக்கட்கு' ௨௮.

புறத்தை - முதுகையுடையை, 'ஆரச் சேர்ந்த புறத்தை' ௧௪.

புறந்தருநர் - பாதுகாப்பார், 'பகடு புற ந்தருநர் பார மோம்பி' ௩௫.

புறந்தரும் - பாதுகாக்கும், 'அழல்புறந் தரூஉ மந்தண ரதுவே' ௧௨௨.

புறப்புண் - மார்பில்லைத்துருவினபுண், 'புறப்புண் ணாணி' ௬௫.

புறம் - புறக்கொடை, 'துப்புறுவர் புற ம்பெற் றிசினே' ௧௧.

புன்கண் - வறுமை, 'புன்கணஞ்சி' ௪௬.

புன்கம் - சோறு, 'பாற்பெய் புன்கந் தேனொடு மயக்கி' ௩௪; 'சாந்த விறகி னுவித்த புன்கம்' ௧௬௮.

புனல் - நீர், 'தண்புனல் பரந்த பூசல்' ௭; 'தண்பொருநைப் புனற்பாயும்' ௧௧

புனைதல் - அலங்கரித்தல், 'புனைதேர் பண்ணவும்' ௧௨. அழகு செய்தல், 'பொன்னியற் புனைதோட்டியால்' ௧௪. செய்தல், 'வரிமணற் புனைபா வைக்கு' ௧௧.

பூ.

பெயர்பு - மீண்டு, 'பெயர்பு பெயர்

பூ - புகர், 'பூநுத - லாடியல் யானை' ககூ. பொலிவு, 'பூசிறக் கவசம்' கக. மலர், 'குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து' கக. யானைநெற்றிப்பட்டம். 'பூநுதல் யானையொடு' சஉ.

பூக்க - பொலிவதாக, 'பூக்கநின் வேலே' உக.

பூங்குன்றம் - ஒருமலை, [illegible].

பூசல் - ஆரவாரம், 'மெய்ம்மறந்த பட்டவரையாப் பூசல்' [illegible]; 'ஆரவென்னும் பூசல் போல' [illegible], 'தண்புனல் பரந்த பூசல்' [illegible].

பூஞ்சாற்றூர் - இதுசோழநாட்டின்னதோரூர்' [illegible].

பூட்கை - மேற்கோள், 'அறத்தாறு நுவலும் பூட்கை' [illegible]; 'பூட்கை இல்லோன் யாக்கை போல' [illegible].

உஉ.

பெயர்புறம் - சரிந்து மீளும் புறக்கொடை, 'வரும்படை தாங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்து' [illegible].

பெயரல் - பிறழாதொழியல்வேண்டும், 'நிலம்பெயரினு நின்சொற் பெயரல்' [illegible].

பெயரிய - பெயர்கூறிய, 'சேரலைப் பெயரிய காலை' [illegible]. பெயர்த்த, 'தோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பின்' [illegible].

பெயல் - மழை, 'உறைதேவின் பெயலுறிற் பெயல்பெறற் றேனே' [illegible]; 'காப்பெயற் கலித்த' [illegible].

பெருங்காஞ்சி - பழங்காடு, 'பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டிமம்' [illegible].

பெருங்குன்றூர் - ஓரூர், [illegible].

பூட்டு - பிணிப்பு, 'கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட்டு' [illegible].

[illegible] - [illegible], '[illegible]' [illegible].

பூழி - [illegible], '[illegible]' [illegible]; 'கடுங்கட் [illegible] பூழி' [illegible].

பெ

பெட்டாங்கு - விரும்பியபடியே, 'பெட்டாங் கியும் பெருவளம் பழுனி' [illegible].

பெட்பு - பேணுதல், 'பெட்பின் றீதல் யாம்வேண் டலமே' [illegible]

பெண்-மனைவி, 'பெண[illegible]ற் றந்தனை' ௯௨.

பெண்டிர் - மகளிர். 'பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும்' ௯.

பெண்ணை - பனை, 'செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட முயறும்' ௬௧.

ஓர் ஆறு, 'பெண்ணையம் படப்பை நாடுகிழ வோயே' ௧௨௬.

பெய்மார் - வார்க்கவேண்டி, 'பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்' ௧௧௫.

பெயர்க - பெயர்வாருக, 'கோயில ஞெனிப் பெயர்கதி லம்ம' ௧௯.

பெயர்த்தும் - பின்னும், 'நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்துநின்-வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும்' ௨.

பெயர்தல் - பிறழ்தல், 'நிலம்பெயரினு நின்சொற் பெயரல்' ௩.

[illegible]

பெருங்கோக்கிள்ளி - கோப்பெருஞ்சோழன், 'பெருங்கோக் கிள்ளி கேட்க' [illegible].

பெரும்பிறிது - இறந்துபடுதல், 'பெழ் [illegible] ளையைப பெரும்பிறி தரீஇ' [illegible].

பெரும்பேறு - இறந்துபாடு, 'வெற்றி நிற கூற்றம் பெரும்பே றுறப்ப' [illegible].

பெருமுத்தரை - செருக்கினையுடைய [illegible]ருய், 'நின்னென விலைசீ பெருமுத்தரையே' [illegible].

பெருமிதம் - மிக்கமனச்செருக்கு, 'பெருமிதப் பகட்டிக்குத் துறையு முண்டோ' [illegible].

பெருவங்கியம் - ஒருவகைவாத்தியம்; இது யானையின் துதிக்கைபோலும்

வடிவையுடையது, 'கண்விடு தூம்
பிற் களிற்றுயிர் தெறகேயின்' சிறுபா.

பெற்றினை - பெற்றாய், 'நிருடைய வி
ழைபெற் றினையே' கஉ. பெற்றான்,
'வெள்ளி மாதாற் பூப்பெற் றிசினே'
௪௩.

பெறலருங்குரைத்து - பெறுதற்கரிது,
'அரிதேர மாதேனபது பெறலருங்
குரைத்தே' ௩

பே.

பேகன் - வையாவிக்கோப்பெரும்பே
கன்; இவன் ஒருவள்ளல், 'கடாஅ

மண்டை - பாணர்கையிலுள்ள ஏற்கும் பாத்திரம், 'கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரோ' ௧0௩; 'பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்' ௧௧௫; 'பருஉக்கண் மண்டையொடு' ௧௨௫; 'ஏலாது கவிழ்த்தவென் னிரவன் மண்டை' ௧௭௯.

மண்ணி - முழுகி, 'பனிக்கய மண்ணி' ௭௯.

மண்ணினை - மண்ணினையுடைமை, 'பகைவருண்ணு வருமண் ணினையே' ௨0.

மண்ணுதல் - ஒப்பமிடுதல், 'மண்ணுறு மணி' ௧௪௭.

மணந்த - சேர்ந்த, 'அறையும் பொறையு மணந்த தலைய' ௧௫௮.

மணி - நீலமணி, 'ஒலிசெறிம் பீலி யொண்பொறி மணித்தார்' ௩0.

மதவலி - மிக்கவலி, 'மைந்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி' ௮0.

மதன் - மனவெழுச்சி, 'மண்டமர்ப் பரிக்கு [illegible]டை நோன்றாள்' ௭௫. மிகுதி, 'மண்டம ரட்ட மதனுடை நோன்றாள்' ௨௧௯. வலி, 'மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சி' ௩௰.

மதி - சந்திரன், 'உவவுமதி' ௯.

மதுகை - வலி, 'மதுகை யின்றி' ௭௪.

மதுரை - பாண்டியர்களின் நகரம், ௩௨.

மம்மர் - மயக்கம், 'மம்மர் நெஞ்சத் தெம்ம னோர்க்கு' ௩௬.

மயங்கி - கலந்து, 'பாற்பெய் புன்கந் தேனொடு மயங்கி' ௯௪.

மயங்கிய - கலந்த, 'தமிழ்தலை மயங்கிய தலையாலங் கானத்து' ௧௯.

மரபு - தன்மை, 'தொல்லோரு மரபினின் வினையொடும் பொலிய' ௨௨௪. முறைமை, 'நன்னிலை மரபிற் றன்னி யல் வழாது' ௨௩; 'உருமுறை மரபின்' ௯௮. மேம்பாடு, '[illegible] பாக' ௨௪௨.

மரீஇய - மருவிய, 'பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பின்' ௯௪.

மரீஇயோர் - மருவியவர், 'மரீஇயோ ரறியாது மைந்துபட் டன்றே' ௧௯.

மருங்கு - பக்கம், 'கவிழ்மணி மருங்கின்' ௯; 'கழைவெதி ரறிய மருங்கு நோக்கி' ௨௯.

மருங்குல் - வயிறு, 'பசிபடு மருங்குலை' ௨௬0.

மருட்கை - வியப்பு, 'நினைக்குங் காலை மருட்கை யுடைத்தே' ௨௧௭.

மருண்டு - பயந்து, 'புன்றலைச் சிறாஅர் மன்றுமருண்டு நோக்கி' ௪௬.

மருதம் - காலைப்பண், 'மாலை மருதம் பண்ணி' ௧௪௯.

மருந்து - பரிகாரம், 'மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில்' ௩; 'மருந்தில் கணிச்சி' ௪௨.

மருப்பு - கொம்பு, 'கொல்லேற்றின் மருப்புப்போன்றன' ௪. யாழ்க்கோடு, 'கல்லிசை யாழ்மருப்பு' ௨௪௨.

மருள் - எண்வகைமெய்ச்சத்த னொன்று; அறிவின்றிமயங்கியிருப்பது, 'மாவு மருளும்' ௨௮. ஒப்ப, 'எரிமருளவிர்சடை' ௫௬; 'மதிமருள் வெண்குடை' ௧௭௪.

மருள - வியப்ப, 'தான்பிறர் செல்வங் காண்டொறு மருள' ௧௬௧.

மரை - தாமரை, 'மரையிலை போலமாய்க் கிசினோர் பலரே' ௨௭.

மல்லல் - வளம, 'மல்லல் மூதூர்' ௪௨.

மலங்கு - ஒருவகைமீன், 'மலங்குமிளிர்ச் செறு' ௬௧.

மலர்தல் - பரத்தல், 'மலர்தா யத்து' ௧௭.

மலைந்தோர் - மாறுபடுவோர், 'மலைந்தா ரகல [illegible] ருளவெனினே' ௫௧.

மலைத்தல் - மாறுபடுத்தல், 'மலைத்தல் போ[illegible]த்தார் மார்ப' ௪0.

மலை[illegible] - பொருசாய். 'மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே' ௩௬.

மலைய - சூட, 'பாணர் தாமரை மலையவும்' ௧௨.

மலையன் - ஒருவள்ளல், 'காரி யூர்ந்து பேரமர்க் கடந்த, மாரி யீகை மறப்போர் மலையனும்' ௧௫௮; இவன், மலையமான் திருமுடிக்காரியென்றுஞ் சொல்லப்படுவான்.

மழகளிறு - இளங்களிறு, 'மைந்துமலி

மருக - மாபிறுன்னாய், 'ஒடாப் பூட்கை யுரவோன் மருக' கூ.
மருகனே - மாபிறுன்னாய், 'பலவும் விடுத்தோன் மருகனே' சஅ.
த்த மழகளிறு' உஉ.
மழலை - இளஞ்சொல், 'புதல்வர்தம் மழலை' கூஉ.
மழவர் - வீரர், 'மழவர் பெருமை' ஙா.

அரும்பத அகராதி.

மழித்தலை - மட்டையாகியதலை, 'கொய மமழித் தலையொடு கைமமையுறக் கலங்கிய' உருo.

மழுஙக - தேய, 'நுதிமுக மழுஙக' கூக

மழுஙகிய - தேயந்த, 'நுதிமழுஙகிய வெணகோடு' சு.

மள்ள - வீர, 'மூமூஉ வளரூச முனைகரு மள்ள' உகஅ.

மள்ளர - வீரர, 'மள்ளா மலைதநல போகிய சிலைதாா மாாப கா உடன்று மேல வந்த வம்ப மள்ளரை' எஎ

மறம - ஆண்மை, 'மறத்தகை மைந்தரொடு' கூகூ வீரம, 'மறததிற கொலகளிறு' கூ, 'மறமபாடிய பாடினி' கக

மறலி - கூற்றம, 'மறலிக ...ணை கலிறறு

மிசை யோனே கூ
மறவை - மறத்தையுடையாய், மறவை
யாயிற போரொப் திறத்தல
மறுகு - தெரு, 'தாதெரு மறுகு
மறுகக - மறுத்தறகலஙகொளக, 'மாம
றுத்த மல மார்பன ல
மறை - வேதம மறைநவி லநதண
க க லமறை புரியோர
மறைகமொணட - மறைத்தறகொ
ணட, மெய்மறைக கொணட வ
ருசெழு சி பசிய மாலை மலைசு
டை
மறைநகொணடனறே மறைத்தறக
கொணடதோ 'மெணதகை
யினமறைவகொணடய ' ற
கூ)
மன நிலபேறு மனறுய் பணமை
யும க மிகவும 'சிறநதனறு மன
மனை
மனபதை உயிரபபனமை, 'மனபதை
காககுநின புரையை க

ைனற தெளிவாக, தொற ெ மனற
நிலைடகைவ E ' வைலை யனர
ீகயக தவிதகல' அ ககசயமாக
'சிறவைர - செனறுனை ரொகது
தொனறு மனற ககச

மனறம - பொதியில பொதுவிடம், இ
ரதி ீடிய வகனறல மனறம' ஈ
'மனறப பலவின' கஉஅ செனை
வெளி, 'பேரிசை ூதா மனறவ
கணடே' உஉ0

மனறுக நிலைபெறுவாயாக, 'மனறுக
பெருமநின வைமசையாே' -

மா

மா - வைவைபெசசத்து வொன்று,
அது விலஙகுவகையைப பிறப்பது,
'மாவ மருண டோப்பட' உஅ ஒரு
மாவெ ' ககறை விலஙதும் பய
ருட சாதும்' கஅ எருமை, 'மா
கடைட ஆ 'மாசசுழி மலரது செய்

[illegible] குறிகை, 'மகவே, [illegible]
[illegible]' [illegible]
[illegible] திருமகள், 'மகம
[illegible]
[illegible]
[illegible] விகைப்' [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] பொறிபறி
[illegible]
[illegible] 'மா[illegible]' [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] - [illegible]
[illegible]

மாய்ந்தோர் - [illegible] தொலைந்தோர் [illegible]
[illegible]

[illegible], 'மாயா வுணர்மொழி'
[illegible]

மாரி - மழை; மாரி பொய்ப்பினும் வா
ரி குன்றினும் [illegible]

மால்பு - கண்ணேணி; 'மால்புடை
நெடுங்கழை [illegible]'

மால் - [illegible] பூதப்பாண்டிய
னுடைய [illegible], இவ
னுடைய [illegible], 'பொ
[illegible] கோமான், மால

[illegible]

மாவிலங்கை - ஓய்மானாட்டு நல்லியக் கோட
னூர், இழுமென ஒலிக்கும் புன
[illegible] பெருமா விலங்கைத்

தலைவன் செதியா, நீங்கலோர் சொன்ம லை கல்லியக் கோடனே, யுடையை வாழியெற் புணர்ந்த பாலே' ௧௯௬.

மாறன் - பாண்டியன், 'வேந்துமேம் பட்ட பூந்தார் மாற' ௫௫; 'கடுமான் மாற மறவா தீமே' ௧௩௮.

மாறு - இறந்துபாடு, 'ககாலென வந்த மாறே' ௨௫௩. ஏதுப்பொருள் படு வதோரிடைச்சொல், 'அனையை யா கன் மாறே' ௬. பரிசுவிதம், 'வின ங்கக் கேட்ட மாறுகொல்' ௫௦.

மாரோக்கம் - கொற்கையைச் சூழ்ந்த நாடென்பர்; இதுமாரோகமெனவும் வழங்கும், ௩௭, ௩௯, ௧௨௯, ௨௮௦.

மி.

மிச்சில் - ஒழிபொருள், 'கொள்வது கொண்டு கொள்ளா மிச்சில்' ௨௩.

மிசை-மேடு, 'அவலா கொன்றோ மிசை யா கொன்றோ' ௧௮௭. மேல், 'மறவி யன்ன களிற்றுமிசை யோனே' ௧௩.

மிசைவு - உணவு, 'அல்கு மிசைவாகும்' ௨௩௯.

மிஞிறு - தேனீ, 'மிஞிறார்க்குங் கமழ்க டாம்' ௭௨.

மிடறு - கழுத்து, 'கறைமிடறு' ௧.

மிதவை - கூழ், 'அம்புளிமிதவை' ௨௧௫.

மிலைந்த - சூடிய, 'மெல்லிணர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்தர்' ௭௪.

மிலைந்து - சூடி, 'உழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து' ௭௭.

மிழலைக்கூற்றம் - இது வேள் எவ்வியினு டையது: கூற்றம் - நாட்டின் உட்பிரி வுக்கு ஓர்பெயர்; 'ஒம்பா வீகை மா வே ளெவ்வி, புனலம் புதவின் மிழலை யொடு' ௨௪.

மிளிர்தல் - பிறழ்தல், 'மலங்குமிளிர் செறு' ௬௧; 'இருநில மிளிர்ந்திசி னுஅங்கு' ௧௩௬.

மிளிர்ந்திட்ட - மறிக்கப்பட்ட, 'படை மிளிர்ந் திட்ட யாமையும்' ௪௨.

மிளிர - பிறழ, 'கொழுங்கிழங்கு மிளி ரக் கிண்டி' ௧௩௮.

மீமிசை - மேல், 'கொல்களிற்று மீமி சைக் கொடி' ௯.

மீளி - மறம், 'மீளி முன்பி னாளி' ௨௦௭.

மீன் - நட்சத்திரம், 'பன்மீ னாப்பட் டிங்கள் போலவும்' ௧௩.

மு.

முக்காவனாடு - ஓர்நாடு, ௮௦.

முக்கி - உண்டு, 'பாசவன் முக்கி' ௬௩.

முகம் - இடம், 'இனிய செய்திநின் னார் வலர் முகத்தே' ௧௨.

முகிழ்த்தல் - அரும்புதல்.

முனையவூர் - இது சோழநாட்டிலுள்ள தோரூர், ௧௮௧, ௨௬௫.

முசுறி - ஓரூர், 'முழங்கடன் முழவின் முசுறி யன்ன' ௩௪௩.

முட்டு - குறை, 'மூவேழ் துறையு முட் டின்று போகிய' ௧௬௬.

முடியர்-முடிப்பாணை, 'அருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்றன்' ௧௯௧.

முண்டகம் - கடல்முள்ளி, 'முண்டகக் கோதை யொணமொடி மகளிர்' ௨௪.

முணங்குநிமிர்தல்-மூரிநிமிர்தல், 'முண ங்குநிமிர் வயமான்' ௫௨.

முணங்குநிமிர்ந்து-மூரிநிமிர்ந்து, 'அண ங்கருங் கடுந்திற லென்னை முணங்கு நிமிர்ந்து' ௭௮.

முத்தி - முத்தங்கொண்டு, 'புதல்வர் பூங்கண் முத்தி' ௪௧.

முதுகூற்றக்கூற்றம் - இது பழையவே ளிர்களுடையது, 'பொன்னணி யா னைத் தொன்முதிர் வேளிர், குப்பை நெல்லின் முத்தூறு தந்த' ௨௪. இது முத்தூர்க்கூற்றமெனவும் வழங்கும்.

முதல் - இடம், 'காமுதல் சேர்ந்த சில் லவீ விறலி' ௬௦.

முதற்று - முதலாகவுடையது, 'அற நெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்' ௫௫.

முதாரி - முதுமை, 'முதாரிப் பாண'

மினை - காவற்காடு, 'கதிர்நுழை கல்லா மரம்பயில் கடிமினை' உக; 'போரரு ங் கடிமினை' ௪அக.

மீ

மீக்கூற்றம் - புகழ், 'பொருமீக் கூற்ற த்து நாடுகிழ வோயே' ௬௩.

முதிர்ப்பு-முதிர்ச்சு, 'குன்முதிர்ப்பு' ககக.

முதிரம் - ஒருமலை, 'அதிர யாணர் மு திரத்துக் கிழவ, விவண்விளங்கு சிற ப்பி னியறேர்க் குமண' கருஅ; 'கட் டோர் கட்ட கல்லிசைக் குமணன், மட்டார் மறுகின் முதிரத் தோனே'

கசுo; 'பழந்தூங்கு முதிரத்துக் கிழ வன், திருந்துவேற் குமணன்' கசுரு.

முந்நீர் - கடல்; ஆற்றுநீரும் ஊற்றுநீரும் மழைநீருமுடையதென்பதுபொருள், 'முந்நீர் விழவி னெடியோன்' ௯; 'முந்நீர் வழங்கு நாவாய்' ௬௬.

முந்துறுத்து - முன்னிட்டுக்கொண்டு, 'பற்று மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்து' உக.

முந்தை - முன்னே, 'முந்தை நிற்பின்' ௯ப.

முயங்கினேன் - புல்லினேன், 'முயங் கினே னல்லனோ யானே' ௬௩.

முரஞ்சியூர் - ஒரூர், உ.

முரண் - மாறுபாடு, 'கடுமுரண் முதலை' ௬௯. வலி, 'முரணுடை யுள்ளம்' உ௦௬.

முரணிய - மாறுபட்ட, 'இருமரணிய சீ ரும்' உ.

முருக்கி - கெடுத்து, 'தோள்வலி முரு க்கி' ௬௪; 'மதவலி முருக்கி' ௬௩. 'முறித்து, 'காப்புடைய கெயுமுரு க்கி' கசு.

முருகு - தெய்வம், 'முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி' உருரு.

முழவு - தண்ணுமை, 'மண்கனை முழ வின்' க௩. மத்தளம், 'விசிகடங் முழ வின்' கஉஅ.

முன்ப - வலிமையுடையோய், 'செரு ச்செவ் முன்ப' ௪௨.

முன்பு - முன்னிடம், 'முன்பு தூர்த்து' ௬௪. வலி, 'முன்பிற் - கானக நாட னை' ௫; 'கடுத்தார் முன்பு தலைக்கொ ண்மார்' க௫; 'மீனி முன்பி னானி' உ௦௪.

முன்றுறை - துறைமுன்னர், 'முன்று றை தண்பணை மனைவிறும்' ககக.

முன்னம் - மனக்குறிப்பு, 'முன்ன முக த்தி னுணர்ந்து' ௩.

முன்னனை - முன்னேனிற்பை, 'தரின முன்னனை பெறுஅ' ககக.

முன்னீர்-நிலத்திற்குமுன்னுளநீர், 'மு ன்னீர் விழவி னெடியோன்' ௯.

முன்றூர் - ஊர்முன், 'முன்றூர்ப் பழு னிய கோளியா லத்து' உருச.

முனித்தலை - குழவித்தலை, 'முனித்தலைப் புதல்வர்' உருப.

முனிவர் - அந்தணர், 'நான்மறை முனி வர்' ௬.

முனிவிலை - வெறுப்பில்லாய், 'முனி விலை ....டைத்திசி'

முனிவு - வெறுப்பு, 'முனிவிலர்' ௬அ௨.

முனைஇ-வெறுத்து, 'பகைவிலை முனைஇ' உ௩, 'அகலாக முனைஇ' ௩௨.

முனையின் - வெறுப்பின், 'செஞ்ஞாயி ற்று வெயின்முனையின்' உ௭.

முழுநெறி - புறவிதழொடிக்கப்பட்ட முழுப்பூ, 'கும்பவிழ் முழுநெறி' கக௯.

முள்ளூர் - ஓரூர், கஎ௪.

முள்ளூர்மலை - மலையமான்றிருமுடிக்காரியின்மலை, 'பயன்கெழு முள்ளூர்ப் பீலிமிசைப், பட்ட மாரி யுறையினும்' கஉ௯; 'பனிறயிலை மருவி முள்ளூர்ப் பொருந' கஉ௭; 'ஒன்னா ரிரியவின் முள்ளூர் மீமிசை' கஎ௪.

முளிதல் - உலர்தல், 'முளிபுற்கானங் குழைப்ப' கஅ௦.

முற்றி - முடித்து, 'வேள்வி முற்றி' க௬.

முற்றிய - முடித்த, 'பாடுநரை முற்றிய கொற்ற வேந்தே' உக.

முற்றுக - சூழ்வதாக, 'பாண்முற் றுக நின் னாண்மகி ழிருக்கை' உ௯.

முறை - அடைவு, 'முறைமுறை யாடுநர் கழியுமிவ் வுலகத்து' உ௯. ஊழ், 'ஆருயிர் - முறைவழிப் படூஉ மென்பது' கஅஉ. நீதி, 'முறைவேண்டு பொழுதில்' ௩௫.

மூ.

மூதாளர் - முதியோர்; 'தொழுமூ தாளர்' ௬உ.

மூதிற்பெண்டிர் - முதிய மறக்குடியிற் பிறந்த பெண்டிர், 'மூதிற் பெண்டிர் கசிந்தழ நாணி' க௯.

மெ.

மெய் - அறிவு, 'மெய்ம்மறந்து பட்ட வரையாப் பூசல்' உ௫.

மெய்புகுகருவி - கவசம், க௯.

மெய்ம்மறந்து - அறிவுமயங்கி, 'மெய்ம் மறந்து பட்ட வரையாப் பூசல்' உ௫.

மெல்லிய - மென்மையையுடையன, 'மெல்லிய பெரும தாமே' கச.

மெல்லியர் - அற்பகுணங்களையுடையர், வறுமையுற்றோர்; 'மடவர் மெல்லி யர் செல்வினும்' க௦௬.

மென்புலம் - மருதமும்நெய்தலும், 'மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந' ௪உ.

அரும்பத அகராதி.

மே.

மேக்தோன்றல் - மேம்பட்டதோன்றல், 'இசைமேக் தோன்றல்' கருக.

மேக்தோன்றிய - மேம்பட்ட, 'இசை மேக் தோன்றிய வண்மை' கநஅ.

மேவலை - விரும்புதலுடையை, 'கொள்ளை மேவலை' எ.

மை.

மை - இருட்சி, 'மைபடுமருங்குல்' ருo. செம்மறியாடு, 'மையூன் மொசித்த வொக்கலொடு' கூசா.

மைந்து - மறம், 'மைந்துபட் டன்றே' கூ. வலி, 'காடல் சான்ற மைந்தி னோய்' கரு; 'மைந்துடைக் கழை தின் யானை' எகூ.

மைம்மீன் - சனிமீன், 'மைம்மீன் புகையினும்' ககய.

மையல் - பாண்டிநாட்டுள்ளதோரூர்; இது மாவனென்பவ னுடையது, 'பொய்யா யாணர் மையற் கோமான், மாவனும்' எக.

மைவிடை - ஆட்டுக்கிடாய், 'மைவிடை வீழ்ப்பவும்' கககூ. செம்மறிக் கிடாய், 'மைவிடை வீழ்ப்ப' கூகூ.

மொ.

யாணர் - புதுவருவாய், 'யாணர் வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந' உ.

யாணர்த்து - புதுவருவாயை யுடைத்து, 'பெருவிறல் யாணர்த் தாகி' சஉ.

யாத்த - பிணித்த, 'யாத்த நண்பினவ்' உகசா.

யாமங்கொள்பவர் - இடையாமத்து வூர் காப்பவர், 'யாமங் கொள்பவர் சுடர் நிழற் கதூஉம்' கூசா.

யாமம் - இடையாமம், 'யாமத்துந், தனி மகன் வழங்காப் பனிமலர்க் காவின்' கூகூ.

யாமை - ஆமை, 'படைமிளிர்ந் திட்ட யாமையும்' சஉ; 'அரிக்குட நரியின் யாமை மிளிர' உசக.

யாய்-தாய், 'முதிர்வினை ளியாயும்' கருக.

யாவணது - எவ்விடத்துள்ளது, 'இருள், யாவண தோநின் னிழல்வாழ் வோர்க்கே' கoஉ.

யாவது-என்னைமாவது, 'அமர்மிக லியாவது' கூஉ.

யாவிர் - எப்பெற்றிப்பட்டீர், 'யாவி ரா யினும்' அஅ.

யான்கண்டனையர் - யான்கருதியவதனை யேகருதுவர், 'யான்கண் டனையரென் னிளையரும்' ககூக.

மொசித்த - தின்ற, 'மையூன் மொசித்த' ௧௪.

மொய்ப்ப - செருக்க, 'வானோர் மொய்ப்ப' ௧௩.

மொழி - வார்த்தை, 'பிறர்பழி கூறுவோர் மொழிதே றலையே' ௧௦.

மொழிவல் - சொல்லுவேன், 'நின்னொன்று மொழிவல்' ௫.

மோ.

மோசி - ஒருபுலவர்; இவர் உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியாரென்றும் சொல்லப்படுவோர், 'திருந்துமொழி மோசி பாடிய வாயும்' ௧௫௮.

மோவாய் - தாடி, 'குச்சி னிரைத்த குரூஉமயிர் மோவாய்' ௨௫௭.

யா.

யா - யானை, 'யாபல கொல்லோ பெரும' ௧௫.

யாங்கனம் - எவ்வாறு, 'யாங்கன மொத்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்' ௮; 'யாங்கன மொழிகோ வோங்கு வாட் கோதையை' ௪௧.

யூ.

யூபம் - யாகத்தூண், 'யூப நட்ட வியன் களம் பலகொல்' ௧௫; 'யூப நெடுந் தூண் வேத வேள்வி' ௨௨௪.

வ.

வசை - பழி, 'வசையில் வாழ்க்கை' ௧௦.

வஞ்சி - கருவூர், 'விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி' ௧௧; 'பூவா வஞ்சியுந் தருகுவ னொன்றோ' ௩௨; 'வாடா வஞ்சி வாட்டுநின்' ௩௯; 'வஞ்சி முற்றம் வயக்கள னாக' ௩௭௩; 'வஞ்சிப் புறமதி லலைக்கும் கல்லென் பொருநை' ௩௮௭. பகைமேற்செலவு, 'பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு' ௧௫.

வட்கர் - குற்றம், 'வட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை' ௧௦௦.

வட்கார் - பகைவர், ௧௦௦.

வட்டி - கடகம், 'மான்றசைச் சொரிந்த வட்டி' ௩௩.

வட்டித்து - சுழற்றி, 'மருந்தில் கணிச்சி வருந்தவட் டித்து' ௪௨.

வடமலை - இமயமலை, 'வடமலைப் பெயர்குவை யாயின்' ௬௭.

வடமீன் - அருந்ததி, 'வடமீன் புரையும் கற்பின்' ௧௨௨.

வடாஅது - வடக்கின்கண்ணது, 'வடாஅது பனிபடு நெடுவரை' ௬.

வடு - திருத்தம், 'வாளுற்றும் வடுநீன் மதில்' ௧௮. வடித்தல், 'வடிக்கவி னலியம்' ௨௩.

வடித்த - அழகுபெற்ற, 'வலிவின்று வடித்த யாக்கையன்' ௧௭௦.

வடியா - திருத்தாத, 'வடியா நாவின்' ௪௭.

வடு - தழும்பு, 'சாப நோன் ஞாண் வடுக்கொள வழங்கவும்' ௧௪.

வண்ணம் - அழகியநிறம், 'வண்ணமார்ப்பு' ௧. நிறமுடையகலவை, 'வண்ண நீவிய' ௩௨.

வணர் - வளைவு, 'வணர்கோட்டுச் சீறி

வரால் - ஒருமீன், இது பெருந்தலையுடையது, 'நன்னுதற் பருவரால்' ௧௮.

வரி - எழுத்து, 'கல்லோன் றதிய, வரிவனப் புற்ற கல்லிப் பாவை' ௧௩. ஒழுங்கைப்பொருளும், 'வரிவில் பழுவல்' ௧௯. வண்டல், 'வரிமணற் புனை பாவைக்கு' ௧௧.

வரிசை - சிறப்பு, 'ஆடுகொள் வரிசைக் கொப்ப' ௫௩. தம்மைப் புரப்போரால்வருஞ்சிறப்பு, 'இவரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை' ௪௭. நரம், 'வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு' ௧௭௪; 'வருவென வேண்டும் வரிசை யோர்க்கே' ௨௦௭. மேம்பாடு, 'வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கைப், பரிசிலர்க்கு' ௨௦௯.

வரிவயம் - புலி, 'வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல' ௱.

யாழ்' கஙுரு.

வந்தனம் - வந்தேம், 'எய்தவந் தனம் யாம்' கo.

வந்திசின் - வந்தேன், 'கான்று வந்தி சிற் பெரும' கஎ. 'வந்தனிற் காண் குவந் திசினே' கஉரு.

வம் - வா, 'நீயும் வம்மோ' கஅo.

வம்பலர் - வழிப்போவார், 'வெங்கால் வம்பலர் வேண்டுபுலத் துறையவும்' உகo.

வம்பு - கச்சு, 'வம்பணி யானை' கூ. நிலையின்மை, 'எள்ளி வந்த வம்ப மன் னர்' எஅ; 'வம்ப மன்னரோ பலரே' யகூ. புதுமை, 'வம்பப் பதுக்கை' கூ.

வம்மின் - வாரீர், 'பாங்கம் வம்மினோ பரிசின் மாக்கள்' கூஉ.

வயம் - வலி, 'வயவேந்தன்' கக; 'வய மான் றோன்றல்' சo.

வயமான் - புலி, 'முளைக்குகிர் வய மான்' குஉ.

வயவர்-வீரர், 'திறலறி வயவரொடு' உo.

வயவு-வேட்கைநோய், 'வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது. பகைவ ருண்ணா வருமண் ணினையே' உo.

வயிரியர் - கூத்தர், 'பசும்பொன் வயிரி யர்க் கீத்த' க; 'வயிரிய, சின்மை நீர்க் குங் குடிப்பிறத் தோயே' கசச.

வயின் - முறை, 'வயின்வயி, னுடன்ற மேல் வந்த வம்ப மன்னரை' எஎ.

வரம்பு - எல்லை, 'வரம்பி றூனை' கக.

வருதி - வருவை, 'மாறி வருதி' அ.

வருநர் - விருந்தினர், 'வருநர்க்கு வரை யா வசையில் வாழ்க்கை' சப.

வருவல் - வந்தேன்; காமையர்கம், 'கண் டனென் வருவல்' உக.

வரை - எல்லை, 'புலவரை யிறந்த புகழ்ச் சால் றோன்றல்' உக; 'நிலவரை நெ ன்றுமீன் றோர்க்கும்' கசச. மலை, 'பனிபடு நெடுவரை' கூ.

வரைதி - கூறுபடுப்பை, 'பொழுதெண் வரைதி' அ.

வரைப்பு - எல்லை, 'நிலவுக்கடல் வரை ப்பின் மண்ணகம்' க.

வரையா - அளவில்லாத, 'மெய்ம்மற ந்த பட்ட வரையாப் பூசல்' உகு. மிகுதிகுறைபடாமல்முழுதும், 'வரு நர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை' சப.

வரையாவீகை - எப்பொருளையும் எல்லா ர்க்கும் வரையாது கொடுக்கும் வண் மை, 'வரையா வீகைக் குடவர் கோ வே' கஎ.

வல் - சூதாடுகருவி, 'வல்லின் நல்லகம்' குஉ. வல்ல, 'தொடிவல் பாண்மகன்' கஎ. விரைவு, 'வழிபடு வோரை வல் லறி தியே' கo; 'வல்லே நின்வயிற் நிலக்குவ மாயின்' கஉஅ.

வல்சி-உணவு, 'இழுக்க வல்சியின்' உசு. கதிர், 'வல்சி கொண்டுடன் மக்க ளைக்கு, மெலிமுயல் றிரையர்' கசo.

அரும்பத அகராதி.

வல்லாங்கு - சதுரப்பாடு, 'வல்லாங்கு வாழ்தும்' கசுரு. வல்லபடி, 'வல் லாங்குப் பாடி' சஎ.

வல்லார் - ஒரூர், 'வலாஅ ரோனே வாய் வாட் பண்ணன்' கஅக. வல்லமை யில்லாதவர், 'வல்லா ராயினும் வல் லுந ராயினும்' உஎ; ருஎ.

வல்லார்கண்ணி - கற்றப்பட்டகண்ணி, உருஉ.

வல்லாள - வலியவாண்மையையுடை யோய், 'கள்ளா தார்மிடல் சாய்த்த வல் லாள' கஉரு.

வல்லாளனை - வலிய ஆண்மையையுடை யை, 'அடிபொலியக் கழறைஇய வல் லாளனை' சு௦.

வல்லினும் - அறிவேனாயினும், 'வல்லி னும் வல்லே னாயினும்' கசுக.

வல்லுநர்-வல்லமையையுடையவர், 'வல் லா ராயினும் வல்லுந ராயினும், ஆங் கது, வல்லுநர் வாழ்க்தோ ரென்ப' உச; உஎ; ருஎ.

வல்லேம் - வல்லமை யில்லேம், 'வல் லே மல்லே மாயினும்' கஉசு.

வல்லை - வல்லமையுடையாய், 'அருள வல்லை யாகுமதி' உஎ; 'வல்லை மன்ற நீயக் தனித்தல்' ருக.

வலக்கும் - சூழும், 'வயலுழை மருதின் வாங்குசினை வலக்கும்' ருஉ.

வலந்த - சூழ்ந்த, 'இழைவலந்த பஃ றுன்னத்து' கசுசு.

வலம் - வலி, 'தான்வலம் வாழ்த்த' உச. வெற்றி, 'வான்,வலந்தர மறுப்பட்டன' ச; 'எழுவர் நல்வலங் கடந்தோய்' கசு; 'எற்றுவல னுயரிய' ருசு; 'வல ம்படு வாய்வாள்' கூக.

வலவன் - தேர்ப்பாகன், 'வலவ னேவா வான வூர்தி' உஎ.

வலித்த - கருதிச்செய்யப்பட்ட, 'தச்சன், திங்கள் வலித்த காலன் னோனே' அஎ.

வழங்கும் - இயங்கும், 'மூக்கீர் வழங்கும் நாவாய்' கரு.

வழாஅது-பிழையாமல், 'எண்டுசெலன் மரபிற் றன்னியல் வழாஅது' உரு.

வழி - வழிபாடு, 'வலியரென வழிமொ ழியலன்' உசுக.

வழிகான் - பின்வருகான், 'வழிகாட் டொ க்குமென் னெஞ்சம்' கஎசு.

வழிபடுவோர் - வழிபட்டொடப்போர், 'வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே' க௦.

வழிமொழிந்து-வழிபாடுசொல்லி, 'வைய யங் காவலர் வழிமொழிந் தொழுக' அ.

வழிமொழிய - வழிபாடுகூற, 'தொன்று பட்டு வழிமொழிய' கஎ.

வழு - பாதகம், 'வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முள' சுசு.

வழுதி - பாண்டியன, 'கருங்கை யொள் வாட் பெரும்பெயர் வழுதி' ரு; 'சின ப்போர் வழுதி' ருக; 'தாடோய் தட க்கைத் தகைமாண் வழுதி' ருசு.

வழை - சுரபுன்னை, 'வழையொடு நீடி' கருஅ.

வள்பு - வார், 'மாசற விசித்த வார்புற வள்பின்' ரு௦.

வள்ளி - கொடி, 'ஆம்பல் வள்ளித் தொ டிக்கை மகளிர்' சுரு.

வள்ளியோர் - வண்மையையுடையோர், 'வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி' சஎ.

வள்ளுரம் - தசை, 'மூழூஉ வள்ளுர முணக்கு மன்ன' உகரு.

வளம் - செல்வம், 'வளங்கெழு வைப் பின்' எக.

வளவன் - சோழன், 'இயறேர் வளவ' எ; 'பெருவிறல் வளவன்' கஎச; 'திண்டேர் வளவற் கொண்ட கூற் றே' உஉசு.

வளி - காற்று, 'விசும்பு தைவரு வளி

வலிபுறக்கும் - இறுகப்பிடிக்கும், 'வளங்வலி புறக்கு மூளமி லானொடு' ககூ0.
வலை - பாகபத்தினிகள் கெற்றியிலணித்துகொள்ளுவது; இதனைச்சாலகமென்பர், 'அறம்புகழ்ந்த வலைசூடி' ககசு.
வழங்க - அசைய, 'மழகளிறு, கந்துசேர்பு நிலைஇ வழங்க' உஉ. செலுத்த, 'சாப கோன்ஞான் வடுக்கொள வழங்கவும்' கச.

யும்' உ; 'வளிவழங்கு திசையும்' உ0; 'வளிமிகின் வலியு மில்லை' ருக.
வளைஇ - சூழ்ந்து, 'முழுவதும் வளைஇ' கஅ; 'வையகமுழுதுடன் வளைஇ' சுக.
வளைஇய - சூழப்பட்ட, 'இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கை' கக.
வறம் - நீரில்லாமை, 'கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது' கஙஎ. வற்கடம் 'பெருவறன் கூர்ந்த வேனிற் காலை' உஉச.

வறல் - சுள்ளி, 'வெண்கோடு வென்றாழ் வாலெறல் போல' எடு.
வன்கண்மை - தறுகண்மை, 'வன்க ணுடவர்' க.
வன்புலம் - குறிஞ்சியும் முல்லையும், 'வன்புலக் கேளிர்க்கு' சஉ.
வனப்பு - அழகு, 'செவ்வானத்து வனப்புப் போன்றன' ச.

வா.

வாக்க - வடிக்க, 'வாக்க லுக்க தேக்கட்டேறல்' ககரு.
வாக்கல் - வடிக்கப்பட்டசோறு, 'கவைக்கதிர் வரகின் வைப்புறு வாக்கல்' உகரு.
வாட்டாறு - ஓரூர், 'வளநீர் வாட்டாற் றெழினி யாதன்' கூகூ.
வாணிகம் - ஊதியம், 'வாணிகப் பரிசில னல்லேன்' உ0அ.
வாய் - இடம், 'வாய்கா வாது, பரந்துபட்ட வியன்பாசறை' உஉ. தாவி, 'வாய்ச்செலவிவுளியொடு' ககஎ. மெய்ம்மை, 'முதுமுதல்வன் வாய்போகாது' ககூ.
வாய்வாள் - தப்பாதவாள், 'வலம்படு வாய்வா ளேந்தி' கக; வாய்த்தவாள், 'வாய்வாள் வேந்தே' உசு.

வானம் - மழை, 'வான மான வளைமாறு செந்தேர்க், காரு நீயும்' அச.
வானவரம்பன் - சேரன், 'வான வரம்பனை நீயோ' உ.
வானவன் - சேரன், 'செம்பிய நாடன் வானவன்' கஉச.
வானவூர்தி - விமானம், 'வலவ னேவா வான வூர்தி' உள.

வி.

விசித்த - வலித்துக்கட்டிய, 'மாசற விசித்த வார்புறு வள்பின்' ருo.
விசிப்ப - விம்ம, 'விளைப்புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி' கஎ.
விசும்பு - ஆகாயம், 'விசும்புதைவரு வளியும்' உ; 'அகலிரு விசும்பி னூர்ந்தும்' ரு; 'கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசும்பு நிழற்றும்' க.
விசைப்ப - தள்ள, 'கறுசெயக் கடலை விசைப்ப' கஉ0.
விடர் - குகை, 'பெருமலை விடரகத்து' கஅ; மலைப்பிளப்பு, 'அருவிடர்ச் சிறுநெறி' கஎரு.
விடுத்தேன் - விடைகொண்டேன், 'விடுத்தேன் வாழிய குரிசில்' உகo.
விடுதம் - செலுத்தக்கடவேம், 'கம்மம்பு கடிவிடுதும்' க.

வாயில் - வழி, 'புகழ்துறை படியும் வாயில்' ௧௬௯.

வாயில் விடாது - வாயில்காவலர்க்குச் சொல்லிவிடாமல், 'வாயில் விடாது கோயில் புக்கு' ௯௪.

வார்பு - வார்தல், 'வாருறு வள்பு' ௩௦.

வாரணம் - கோழி, 'கான வாரண மீனும் காடு' ௫௨.

வாரி - விளைவு, 'வாரி குன்றினும்' ௩௫.

வால் - தூய்மை, 'வால்வெள் ளேறு' ௧. 'வாலிழை மடமங்கையர்' ௧௪. வெண்மை, 'வாலிழை மங்கையர்' ௯.

வாலியோன் - பலராமன், 'வலியொத் தீயே வாலி யோனை' ௫௯.

வாலிழை - வெள்ளியமுத்தாரம், ௯.

வாழ்நர் - வாழ்வோர், 'தென்புல வாழ்நர்க்கு' ௯. 'வானின் வாழ்நர்' ௨௪. 'நிலமிசை வாழ்நர்' ௪௩.

வாழிய - வாழ்வாளாக, 'எங்கோ வாழிய' ௯.

வான் - ஒளி, 'வான்முகத் தெறிசே' ௯.

வான்கதிர் - வாலிய ஒளி, 'வான்கதிர்த் திருமணி' ௬௦.

விலங்கை - ஒழிவாய், 'அவிகை யாமிறும் விலங்கை யாமிறும்' ௯௯.

விடை - ஆட்டுவிடை, 'விடையும் வீழ்ம்பின்' ௨௧௨.

விண் - ஆகாயம், 'விண்பொருபுகழ்' ௧௧.

வித்தி - விதைத்து, 'வள்ளியோர் செவி முதல் வயங்குமொழி வித்தி' ௨௦௬.

விதிர்த்து - சிதறி, 'செய்யுடை படியின் மெய்பட விதிர்த்து' ௪௮.

விதிர்ப்பு - நடுக்கம், 'என்போர் பெருவிதிர்ப் புறுக' ௨௫௫.

விதப்பு - நடுக்கம், 'விதப்புற வறியா வேமக் காப்பினை' ௨௦; 'என்போர் பெருவிதப் புறுக' ௫௧. விரைவு, 'விதப்புற விருப்பொடு' ௨௧௧. இது விதிர்ப்பெனவும் வழங்கும்.

விம்மி - பொருமி, 'முலையக நனைப்ப விம்மி' ௬௪.

வியத்தொறும் - வியக்குந்தோறும், 'வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறந் தன்றே' ௨௧௭.

அரும்பத அகராதி.

வியந்தன்று - மதித்தது, 'வியந்தன்று இழித்தன்று மிலனே' ௭௭.
வியல் - அகலம், 'கலிச்சும்மை வியலாங்கண்' ௨௨.
வியன்புலம் - அகன்றநிலம், 'புலிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே' ௫௪.
விரகு - அறிவு, 'விரகறி யாளர்' ௨௬௬.
விரிச்சியூர் - ஒரூர், ௨௬௨.
விரித்து-பரப்பி, 'பல்கதிர் விரித்தே' ௮.
விரிதல் - பரத்தல், 'விரிசிர' ௬.
விரியூர் - ஒரூர், ௩௩௨.
விரைஇ - கலந்து, 'பன்மணிக் குவையொடும் விரைஇக் கொண்மென' ௧௫௨ ; விரவி, 'வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு விரைஇ' ௧௦௦.
விரைவினன் - விரைந்து, 'விரைவினன் சுட்டு' ௧௫௦.
வில்லியாதன் - ஒரு கொடையாளி, 'செல்லமல் புறவி னிலங்கை கிழவோன், வில்லி யாதன்' ௩௭௯.
விலங்கு - குறுக்கு. 'விலங்ககன்ற வியன்மார்ப' ௩.
விலங்குதல் - எதிர்நின்றுதடுத்தல், 'விலங்கு சிறையின்' ௧௬௬;'விலங்குபகை கடிந்த கலங்காச் செங்கோல்' ௨௩௦.
விழவு - திருவிழா, 'முந்நீர் விழவி னெடியோன்' ௯
விழு - சிறப்பு, 'விழுக்கழஞ்சு' ௧௧.
விழுப்புண் - சிறந்தபுண், 'எஃகுறு விழுப்புண் பல' ௨௩௩.
விழுமியம் - சிறப்புடையேம், 'விழுமியம் பெரியம் யாமே' ௭௮.
விழுமியோர் - பெரியோர். 'வேலீண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய' ௪௬.
விளக்கம் - ஒளி, 'ஊர்சுடு விளக்கத்து' ௭ ; 'சுடுநீ விளக்கம்' ௧௬.
விளக்கு - தீபம், 'முத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சும்' ௨.
விளங்கில - ஒரூர், 'விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமம் கொன்ற' ௫௩.
விளங்குதி - விளங்குவாய், 'பகல்விளங் குதியால்' ௮.
விளங்குபொன் - கண்ணாடி, 'விளங்கு பொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகை' ௧௫.
விளர் - வெண்மை, 'கொழுங்கொடி 'விளர்க்காய்' ௧௨௦.

விளைந்த - முதிர்ந்த, 'வெப்புள் விளைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவல்' ௧௨௦.
விளைத்து - விளைத்தேன், 'தொல்லது விளைந்தென நிலம்வளங் கரப்பினும்' ௨௦௩.
விறல் - வென்றி, 'விறல்வஞ்சி' ௧௧ ; 'இன்னவிறலு முளகொ னமக்கென' ௧௩ ; 'விறற்புகழ் மாண்ட புரவி' ௬௩.
வினை - செய்கை, 'செய்திரங் காவினை' ௧௦. போர், 'செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெவ்வர்' ௬ ; 'வினைக்கும்வினை யின்றிப் படையொழிந் தனவே' ௬௩.

வீ.

வீ - பூ, 'வீகமழ் நெடுஞ்சினை' ௩௬.
வீங்குதல் - மிகுதல், 'வீங்குசெலன் மண்டிலம்' ௮.
வீசிய - சிதறிய, 'வீசிய புலனும்' ௨௩.
வீயா - கெடாத, 'வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி' ௧௫.
வீழ் - ஆலம்வீழ், 'கொழுநிழ னெடுஞ் சினை வீழ்பொறுத் தாங்கு' ௫௮.
வீழ்தல் - விரும்புதல், 'திருவீழ் நுண் பூண்' ௧௭௫.
வீழ்ந்தென - வீழ்ந்ததாக, 'பூம்போது சிதைய வீழ்ந்தென' ௨௮.
வீறு - வேறு, 'சோறுடைக் கையர் வீற் றுவீற் றியங்கும்' ௧௭௩.

வெ.

வெகுளி - சினம், 'செலிய ரத்தைநின் வெகுளி' ௬.
வெடிபட்டு - சிதறி, 'வெடிபட்டு - ஒடுன் மரீஇய பீடின் மன்னர்' ௯௫.
வெண்ணி - கரிகாற்பெருவளத்தான் சேரமான் பெருஞ்சேரலாதனை வென்றவூர், 'கலிகொள்யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை' ௬௬.
வெதிர் - மூங்கில், 'சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே' ௧௦௯.
வெந்தை - வெந்த வேவை, 'வேவை வெந்தை' ௨௪௬.
வெப்பு - வெம்மை, 'வெப்புடைய வரண்கடந்து' ௧௧.
வெப்புள் - வெம்மை, 'வெப்புள் விளைந்த வேங்கை' ௧௨௦.
வெம்மை - விருப்பம், 'வேழ நோக்கின் விறல்வெஞ்சேய்' ௨௨ ; 'புட்கொடி

வளா - நூராகநபண, ' வளா யுதருக நீச்தொடை நீனைய' உசo.

வறலவவயபயாறும ருக.
வெய்யோன் - விரும்புவோன், ருக.

வெருவரு - அஞ்சத்தக்க, 'வெருவரு பதத்தல' கக.
வெளிஇயோன்-வெல்வித்தோன், 'வெளிஇயோ னிவனென' கஉரு.
வெள்ளி - வெண்மை, 'வெள்ளி வேல் படை' சக ; வெள்ளிமீன்—சுக்கிரன், 'இலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்' கூரு.
வெள்ளில - விளாமரம், 'மன்ற விளவின் மனைவீழ் வெள்ளில' கஅக.
வெள்ளென-யாவர்க்குந்தெரிய, 'உள்ள முள்ளவிக் நடக்காது வெள்ளென' உ0௯.
வெள்ளைக்குடி - ஓரூர், கூரு.
வெளில - யானைகட்டுங்கம்பம், 'திருத்தலை தோன்வெளில் கருத்த வொற றி' சச ; 'களிறில வாகிய புல்லரை செய்வெளில்' கஉ௯.
வெளிறு - இளமை, 'வெளிற்றுப் பனைத்துணி' கரு வெண்மை, 'வெளிறி ஞென்காழ்' உகூ.
வெறி - வெறியாட்டு, 'சினமார்தர் வெறிக்குரவை' உஉ.
வெறுக்கை - செல்வம், 'அருங்கல வெறுக்கை' கசகூ
கால் வைத்த - பசுமை' கக.
வேட்டம்-விருப்பம், 'உயர்ந்த வேட்டத் துயர்த்திசி னோர்க்கு' உகச ; வேட்கை, 'கல்விசை வேட்டம் வேண்டி' கக.
வேட்டு - விரும்பி, 'வைவுறு மணிச் வேட்டெனி னல்லது' உo.
வேட்டுவன் - வேடன், 'கதாய் வேட்டுவ' கூ. வேட்டைக்காரன், 'செகலை வேட்டு வுவினன்' உ௫உ.
வேண்டி - விரும்பி, 'போகம் வேண்டி' அ
வேந்தன் - அரசன், 'புறம்பெற்ற வய வேந்தன்' கக.
வேந்து - அரசன, 'கொற்ற வேந்தே' உக.
வேம்பற்றூர் - ஓரூர், கூ௯.
வேளாண்மை - உபகாரம், 'வேளாண் சிறுபதம்' எச.
வேளிர்-குறுநிலமன்னர், 'தொன்முதிர் வேளிர' உச.
வேலை - ஒருசெடி, 'வேலை வெண்பூ' உகரு.
வேற்றுப்புலம் - பகைவிடம், 'வேற்றுப் புலத் திறுத்து' கூ௬.

வெறுத்த - மிக்க, 'வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ் கபிலனை' ௫௩

வெறுப்ப - மிக, 'உயரிசை வெறுப்பத் தோன்றி' ௨௬௦.

வென் - வென்றி, 'வென்வேற் செழிய' ௧௯; 'வென்வே லண்ணற் காணு ஆங்கே' ௧௪௧; 'வென்வேல் - விளைமபல் கோசர்' ௧௬௯.

வென்று - வியவாமல், 'வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய' ௬.

வே.

வேங்கடம் - ஒருமலை, 'நலிவெள் ளருவி வேங்கட நாடன்' ௩௮௧; 'வேங்கட விறல்வரைப் பட்ட, வோங்கல் வானத்து' ௩௮௫, 'கல்லிழி யருவி வேங்கடங் கிழவோன்' ௩௮௯; 'வேங்கட வரைப்பின் வடபுலம்' ௩௯௧.

வேட்கை - விருப்பம், 'நின்னசை வேட்கையி னிரவலர்' ௩; 'குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்' ௫௦.

வேட்கோச்சிறாஅர் - குயக்குலத்திளையோர், 'வேட்கோச் சிறாஅர் தேர்க்

வை.

வைகம் - வைகோம், 'வைகம் வம்மோ' ௨௪௧

வைகல - நாள், 'வேந்தை மார்ப விரக்க வைகலும்' ௨௪

வைகுறுவிடியல் - வைகறையுற்றவிடியற்காலம், 'வைகுறு விடிய லியம்பிய குரலே' ௨௬௧.

வைப்பு - இடம், 'வித்திவா ழேக்கும் புன்புலக், கண்ணகன் வைப்பிற் றுவினும்' ௧௮. ஊர், 'யாணர் வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந' ௨; 'பயனிகழ் வைப்பிற் பிறநன்றலை நாடு' ௭; 'மென்புல வைப்பி னன்னாடு' ௪௨; 'யாணர் நாஅ வைப்பிற் - காமர் கிடக்கையவ ணன்றலை நாடு' ௬௬.

வையம் - உலகம், 'வையங் காவலர்' ௮.

வையை - ஒருநதி, 'மலிபுகழ், வையை யொழுக்கத் தண்பெரு வரைப்பின்' ௭௧.

வெள.

வெளவிய - கவ்விய, 'கருத்த வெளவிய புலி' ௪.

புறநானூற்று உரையிற்கண்ட
இலக்கணக்குறிப்பகராதி.

(எண்கள் பாட்டின் எண்.)

அசைநிலை (அசை, அசைச்சொல்) :— ௨, ௫, ௬, ௧௧, ௧௨, ௧௮, ௧௯, ௨௪, ௨௫, ௨௬, ௨௯, ௩௫, ௩௭, ௩௮, ௪௦, ௪௧, ௫௩, ௭௫, ௮௬, ௯௬, ௯௮, ௯௯, ௧௦௬, ௧௧௩, ௧௧௬, ௧௧௮, ௧௨௬, ௧௩௬, ௧௪௦, ௧௪௨, ௧௪௭, ௧௫௩, ௧௫௭, ௧௬௦, ௧௭௩, ௧௮௨, ௧௯௩, ௧௯௯, ௨௧௩, ௨௧௪, ௨௧௫, ௨௨௨, ௨௨௯, ௨௩௬, ௨௪௭, ௨௫௪, ௨௬௧.

உண்டென்பது பொதுவினையன்றென்றல் :— ௧௪.

எச்சவும்மை :— ௧௯, ௪௮, ௧௬௩, ௧௭௧, ௨௬௪.

எண்ணிடைச்சொல் (எண்ணின்கண்வருவதோரிடைச்சொல்) :— ௩௨, ௭௧, ௧௬௧, ௧௮௭, ௧௯௭, ௨௪௦.

எதிர்மறை வினையெச்சமுற்று :— ௪௪.

ஐகாரம் முன்னிலைவிளக்கி நிற்றல் :— ௨,

அசைக்கு இரக்கற்குறிப்புத்தோன்ற வருதல் :—ருக.
அசைக்கு வினாவின்கண்வருதல்:—கசுரு, உஉஅ, உகூ, உருசா.
அணிகருதிநிற்றல் (அணிதோன்றநிற்றல்) :—ககூ, கசுஎ.
அம்மவென்பது கேட்பித்தற்கண்வருதல் :—சச.
அல்வழிச்சாரியை :—கூகூ, கருகூ.
ஆகுபெயர் :—ரு, சுoசா, கசஎ, கருஉ, உஉக.
ஆற்றலாற்சொல்வருவித்தல் : — கூகூ, கசகூ.
இகழ்ச்சிக்குறிப்பு :—அரு, ககஉ, ககூரு, உoரு, உகo, உகூச.
இசின் தன்மைக்கண்வருதல் :—உஉ.
இசின் படர்க்கைக்கண் வருதல் :—கூக.
இசைநிறையும்மை :—கருகூ.
இடத்துநிசழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேல் ஏறிநிற்றல் :—உ, எ, உஉ, கoகூ, ககரு, ககஅ, கசுஎ, உகூகூ.
இடவழுவமைதி :—சக.
இரக்கற்குறிப்புப்படுமொழி :—உகூசா.
இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை :—கசகூ.
இழித்துக்கூறல் :—கசச.
இழிவுசிறப்பும்மை :—கூகூ, கoசா.
இறப்ப இழிக்த ஆனந்தவுவமை அன்றென்றல் :—கூக.
ரு, சo.
ஒட்டென்னும் அலங்காரம் :—கஅரு.
ஒருசொன்னீர்மைப்பாடு :—உச, கஉரு.
ஒருமைச்சொல் பன்மைக்கேற்பநிற்றல் (பன்மை சுட்டிநிற்றல்) :—சக, எஅ, கருக.
கடைக்குறை :—கoக, கஎகூ, ககூச.
கருவி கருத்தாவாய்நிற்றல் :—உகூ.
காரணக்குறி இடுகுறிமாத்திரையாய் நிற்றல் :—ருச.
காரியவாசகம் ஒரு சொல்முழுவதும் தானாய் நிற்றல், க.
காலமயக்கம் :—உகூ, ககூஅ, கசுரு.
குறிப்புமொழி (குறிப்பு, குறிப்பிற்றோன்றல்) :—கூசா, கஉசா, உoஉ, உoக, உகக, உகூஎ.
குறைநிற்றல் (குறைந்துநிற்றல் = விகாரம்) :—கoo, கருஉ, கசுசா.
கூட்டியுரைத்தல் :—கசo.
சொல் ஐயப்பொருளில்வருதல் :—கூக, உகூச.
சாரியை, தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக்கண் வருதல் :—கருரு.
சிறப்பும்மை :—கக, கூகூ, அஎ, கoo, கoகூ, உகஉ.
சின்னென்னுமிடைச்சொல்லால் அசைக்கப்பட்டுநிற்றல் :—உருரு.
சினைவினை முதல்வினையொடு முடிதல் (முதல்வினைகொள்ளல்) : — சா, உo, உஉ, கூஎ, உககூ.

இலக்கணக்குறிப்பகராதி.

செய்யுக்கோக்கிவிரித்தல் :—கூரு.
சொல்வருவித்தல் :—கூ, அ. கo, கஎ, கஎ, உஉ, சச, கசுo.
மாறென்னுமிடைச்சொல் ஏதுப்பொருள்பட்டுவருதல் :—ச, உo, உஉ, கஉ, கூ.

தம்மைப் பிறர்போலக் கூறுதல் :— ௯௪.

தலைப்பெயறுவமையணி :—௫0.

தற்குறிப்பேற்றவணி :—உ௪௧.

தன்வினை பிறவினைப்பொருளில் வருதல் :—௭உ.

திசைச்சொல் :—உ௰௧.

தில்லென்பது விழைவின்கண் வருதல் :—௧௯, [illegible], ௧[illegible], ௧௨௧, [illegible], உ௪௯.

தொகுத்தல் (விகாரத்தால்தொகுதல்) :—௯௯, ௬௯, ௯உ, ௧[illegible].

திரணிலை :—௧௯.

நவலாறுவற்சியென்னும் அலங்காரம் :—௧௮௫.

படர்க்கைப்பெயர் முன்னிலைக்கண்வருதல் :—௧௨உ.

பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை :—௧உ0, ௧௯௫.

பல்பொருட்பெ :—[illegible].

புகழ்த்ததுபோலப்புகழ்தல் (புகழ்த்தவாறு) :—௧உ, [illegible], [illegible].

பன்மை யொருமை வழுவமைதி :—௧உ௫.

பிறவினைதன்வினையாய்நிற்றல் :—[illegible].

பெயரெச்சத்தின் ஈறு கெடுதல் :—உ[illegible], ௧௯௪.

பெயரெச்சமுடிபு :—௧[illegible], [illegible], ௧௯௪, உ0௯, உ[illegible]௧.

பொருள் பன்மையாயிருப்பினும் சொல்லின் ஒருமைநோக்கி ஒருமையால் முடித்தல் :—[illegible].

மன ஆக்கத்தின்கண்வருதல் :—௭[illegible]

மன் ஒழியிசைக்கண்வருதல் :—௧[illegible]

மன் கழிவின்கண்வருதல் :—[illegible], ௧௧[illegible], ௧௧[illegible], ௧உ௫, ௧[illegible], உ[illegible], உ[illegible], உ௯௮, உ[illegible]௧.

மாறிக்கூட்டுதல் :—௯, ௯, ௧௮, [illegible], ௪௭, ௧உ௫.

மாறியுரைத்தல் :—[illegible].

முதற்சேற்றஅடையடுத்தஆகுபெயர் :—௧0௯.

முற்றும்மைக்குறிப்பு :—௯.

முன்மொழிநிலையல் :—உ௫௪.

முன்னிலைப்பெயரும் படர்க்கைப்பெயரும் விராய்வந்து முன்னிலைவினையால் முடிதல் :—௯.

முன்னிலையசைச்சொல் (முன்னிலைவினைக்குமசை) :—௪0, ௪௮, ௧௮௧.

மெலித்தல்நிற்றல் (விகாரம்) :—உ௪, ௭௭.

மற்றோவென்பது வியப்பின்கட் குறிப்பாய்வருதல் :—[illegible], [illegible].

வலித்தல்நிற்றல் (விகாரம்) :—[illegible].

வன்மையைத்தோன்றநிற்றல் :—௪௯.

விகாரம் :—[illegible], ௧௯௨, ௧[illegible], உ௧௧.

வியங்கோட் பொருளவாய் நிற்றல் :—[illegible].

வியப்பின்கட் குறிப்பு :—௭௭, உ௯௭.

வியப்பின்கண்வரும் இடைச்சொல் :—௧[illegible].

வினைக்குறிப்பு ஆக்கம்பெற்றுவருதல் :—[illegible].

வினைக்குறிப்பு முற்று :—௯௮.

வினைத்தொகை :—[illegible]உ௪.

வினைமே னின்றதோர முற்றுச்சொல் (வேண்டாவென்பது) :—௧௭உ.

வினையெச்சக்குறிப்பு :—௧0.

வினையெச்சத்திரிபு :—[illegible], [illegible], [illegible]0, [illegible], [illegible], ௧[illegible], ௧உ௪, ௧உ௫, ௧௫0, ௧[illegible], [illegible], [illegible].

வினையெச்சமுடிபு :—[illegible], ௧௯, உஉ, [illegible], [illegible], [illegible], உ0௯, உ௧உ, உ[illegible].

வினையெச்சமுற்று :—[illegible].

வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு முற்று :—௪௧.

வெளிப்படை :—௧௭, ௯உ, ௧௯௮.

வேற்றுமையுருபுமயக்கம் :—௧௨[illegible].

வேறுவினைப்பொருள்களைப் பொதுவினையால் முடியாது பன்மைபற்றி ஒரு வினையால் முடித்தல் :—௧௪.

௪௮

பிரயோகவிளக்கம்.

பழைய நூல்களின் உரைகளில் உரையாசிரியர்களாற் புறநானூற்றிலிருந்து உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டப்பட்ட மூலங்களில் எனக்குக்கிடைத்தவைகள் இங்கே பதிப்பிக்கப்பட்டன. ஒப்புநோக்கின் பாடபேதங்கள் பலகாணப்படும்.

அந்நூல்களின் பெயராகாதி:—

௧. இலக்கணவிளக்கவுரை.
௨. கலித்தொகை நச்சினார்க்கினியருரை.
௩. சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்குநல்லாருரை.
௪. ,, அரும்பதவுரை.
௫. சீவகசிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியருரை.
௬. திருக்குறள் பரிமேலழகருரை.
௭. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருரை.
௮. தொல்காப்பியம் (சொல்லதிகாரம்) சேனாவரையருரை.
௯. ,, நச்சினார்க்கினியருரை.
௧௦. நன்னூல் விருத்தியுரை.
௧௧. பத்துப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியருரை.
௧௨. புறத்திரட்டு.
௧௩. யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை.

இக்கேகாட்டப்பட்ட நூல்களுள், புறத்திரட்டென்பது பலநூல்களிலிருந்து எடுத்துத்தொகுக்கப்பட்ட செய்யுட்களையுடையது. இதற்கு உரையில்லை.

பிரயோகவிளக்கம். ௧௬

இலக்கணவிளக்கவுரை.

சூத்திர எண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
௫௩.	"வாழ்தல் வேண்டிவன் வரைந்த வைகல்"	௧௬௭.
௫௦.	,,	,,
,,	"கழிந்தது பொழிந்தென ...... காப்பினும்"	௨௦௯.
௫௪.	"களிறே யதையே கவனில் கூறும்"	௨௨௪.
௭௫.	"மறங்கடிந்த வருங்கற்பின்"	௪௪௬.

,, "சிலசொல்லிற் பலகூற்றல்" ... ... ,,
[illegible]. "காலந்த போகி .... மொழியினும்" ... ... கஉ௪.
[illegible]. "எழுத்தாக்கிய .... குறும்புடைத்தலின்" ... ... கஅ.
௱உ. "கறைபடி யானையு மணித்தன் றக்கறை" ... ... க.
௱௩. "புலம்பக் கலமொடு புல்லணற் காளை" ... ... உ௫௮.
௱௬. "வாய்புகு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கும்" ... ... கஅ௪.
௱௯. "அணிமலைக் கோங்கெய் வான்போழ்ந் திட்ட" ... ... உ௪௮.
,, "நின்கழன் மறவர் செலவு[illegible] .... மாதோ" ... ... க௯.
௱௮. "பெருது மாப்பிகண் கழும் நகனே" ... ... உ௪௯.
௱எ. "அலங்குளைப் புரவி யைவரொடு சினைஇ" ... ... உ.
உ௱. "தாக்குகைய ..... மருப்பின" ... ... உ௫.
உ௱எ. "ஆவு மானியற் [illegible] ... சேரின்" ... ... [illegible].
உ௱கஉ. "விளக்குடைய[illegible] .... ஞாயிறோ" ... ... க௯௱.
உ௱௯உ. "நீடன்ற பெரு[illegible] ... செமமே" ... ... [illegible].
உ௱௯எ. "கோகோ உரவே" ... ... [illegible].
[illegible]. "அருவிவார் [illegible] வல்ல [illegible]" ... ... உ௭.
,, "யான்வ[illegible] [illegible] [illegible]" ... ... க௭௯.
,, "[illegible] [illegible] [illegible] யமனே" ... ... [illegible].
,, "[illegible] [illegible] வத்தை" ... ... உ.
,, "[illegible] [illegible] நக்கை, [illegible]" ... ... [illegible].
,, "காழ்த[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]"... ... ... [illegible].
,, "[illegible] பெருமிய ..... [illegible]" ... ... [illegible].
உ௯௯. "அன்னதன்மைய மறிதியாக" ... ... க௯௯.
உ௪௪. "நிரையினைப் [illegible]" ... ... உ௪.
,, "நீக்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து" ... ... க௯௫.
உ௪௯. "பசிமகன் கிடக்கை ....தலைக் தலையே" ... ... உ௯அ.
,, "காலந்த போகி" ... ... கஉ௪.
உ௪எ. "ஐவரொடு சினைஇ, நிலத்தலைக் கொண்ட" ... ... உ.
உ௪அ. "கண்டியின்று முன்றிற் .... யாயும்" ... ... க௫௯.
உ௫௦. "நிலமிசைப் பரந்த மையெவ் தயிர்த்த" ... ... ௪௪.
,, "நீர்வார் கல்லேனத் தொழுதனித் பழிச்சி" ... ... க௯௯.

பிரயோகவிளக்கம்.

[illegible]

சூத்திரவெண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
உருச.	"அனையை யாகன் மாறே"	ச.
உருரு.	"மலைவான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்"	கசக.
உகூகூ.	"சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே"	உகரு.
உசக.	"முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்"	எகூ.

உஎரு. “ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே” ... ... கசுரு.
உஎசு. “செவிய ரத்தைதின் வெருளி” ... ... சு.
உஎஎ. “யாஞ்சில வரிசி வேண்டி.........தன்னுக் தாக்கி” ... ... கசo.
,, “நகைதர வந்தோர் நகைபிறக் கொழிய” ... ... கரு.
உஅக. “ஈயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே” ... ... உகூரு
,, “வரைபுரையு மழகளிறு” ... ... கூ௪
,, “விதைப்புற வறியா கேமக் காப்பிலை” ... ... உo
,, “அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியும்” ... ... கூசு.
,, “வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்” ... ... ருகூ
,, “ஒக்க லொற்கஞ் சொலிய” ... ... கூஉஎ.
,, “கல்லே பரவி னல்லது.........கடவுளு மிலவே” ... ... கூகூரு.
உஅஉ. “வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி” ... ... சஎ.
,, “வேற்றுமை யில்லா விழுத்.........காலே” ... ... உஎ.
,, “கடிமரந் தடியு மோசை” ... ... கூசு.
,, “கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ள லாங்கண்” ... ... கரு.
உஅச. “வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்” ... ... கூகூச.
,, “கனிமலை நாடன்” ... ... கருo.
உஅரு. “முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்” ... ... கருஅ.
,, “கடிமரந் தடியு மோசை.........கடிமனை யியம்ப” ... ... கூசு.
உஅசு. “செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங் கும்புகழ்” ... ... கo.
உஅஎ. “தலைப்பல” ... ... உகூஅ.
உகூo. “உருகெழு ஞாயிற் றொண்கதிர் மிசைந்த” ... ... கஅசு.
,, “வளன்வலி யுறுக்கு.........யில்லா வியவோ” ... ... கருo.
,, “அரிமயிர்த் திரண்முன்கை” ... ... கக.
,, “துன்னருந் துப்பின் வயமான் றோன்றல்” ... ... எச.
உகூஅ. “நகைதர வந்தோர்...........கொல்லோ பெரும” ... ... கரு.
,, “தகிர்ந்துணைந்த கொல்...... . மாண்ட தாயினும்” ... ... ருரு.
,, “துடியன் பாணன் ....குடியு மில்லை” ... ... கூகூரு.
உகூகூ. “மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்” ... ... கஅகூ.
கூoக. “பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த”... ... ... ருரு.
கூகஉ. “பொற்கோட் டிமய.........மும் போன்றே” ... ... உ.
,, “வேனிற் கோங்கின் பூம்பொகுட் டன்ன” ... ... கூஉக.
,, “சென்ஞாயிற்று .... வேண்டினும்” ... ... கூஅ.
கூகஎ. “கவிசெந் தாழ்ந்த .... கூடையுங் கூடி” ... ... உகூஅ.
கூகக. “யான்றலை நரைத்தல் .... தொழி லல்லது”... ... கச.

பிரயோகவிளக்கம்.

ஆத்திர
வேண்.

புறப்பாட்டு
செய்.

கூஉ0. "மாமறத்த மலர்மார்பு" ... ... ௭.
கூஉ௪. "செல்லரிய பிருந்தொழுவர்" ... ... உச.
கூ௭0. "ஒள்வாள், கறையடி யானைக் .... வேலோ ஞரே" ... கூஉக.
கூ௭உ. "இவன்யா ரென்குவை யாயி னிவனே" ... ... சக.
கூசக. (முற்றம்) "வயலைக் கொடியின் ...... கவைக் தலையே"... ... கூ0௫.
கூ0உ. "ஆவு மானியற் .... பூட்கை மறத்தின்" ... ... க.
கூகஎ. (முற்றம்) "எற்றுவலை ஞயரிய வெரி...... முனவோ கீழக்கே" .. ௫௯.
கூகூ. "மாரி யன்ன வண்மை .... செம்மே" ... ... ககூ.
" "கறவினத் தன்ன வானோர் மொக்கு" ... ... சக.
" "நிவத் தன்ன விடைஞலட வரைப்பின்" ... ... உ௫க.
" "சேர்றவனர் தாமரை ....ச்திருக் கோமை" ... ... ௨ ௭.
கூ௦க. (முற்றம்) "சாறுதலைக் கொண் .... தலைக பேரே" ... ௨௨.
" "சக்கர முன்ன திரக்குகண ...... தாளா மினவே" .. ... உசக.
கூ௦உ. "விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி" ... ... சக.
" "மாரி யன்ன வண்மை" ... ... ககூ.
கூ௦௫. (முற்றம்) "பாரிபாரி யென்றுபல ...... பரப் பதுவே" ... க0௭.
௭க௪. (முற்றம்) "சிறியகட் பெறினே ... .. முயிர்தவப் பலவே" ... உக௫.
௭ஙக. "மாமறுகலின் மயக்குற்றன, வழி" ... ... கூ௫.
" "கலங்கழா அலிற் றுறை, கலக்குற்றன" ... ... "

கலித்தொகை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கலித்தொகைப் பாட்டினெண்.		பக்கம் எண்.
க.	"இனிதினைத் திரக்க மாமேற்ற"	உசக.
௫0.	"ஊன்சோற் றமலை பாணர்கம் பருத்தும்"	கூக.
க0க.	"வளிமழுக் கறந்த வக்கம்"	கூசஅ.

பிரயோகவிளக்கம்.

சிலப்பதிகாரம்.
அடியார்க்குநல்லாருரை.

பக்கம்.	வரி.		புறப்பாட்டின் எண்.
		பதிகம்.	
௧௮.	௨௭.	"வரிசைக்கு வருந்தும்"	௪௭.
		மனையறம்படுத்தகாதை.	
௪௭.	௧௬.	"நீர்ப் பெருங்......... முழுநெறி"	௧௧௬.
௬௧.	௧௫.	"அப்பிறை, ... மேத்தவும் பலவே"	௧.
		அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை.	
௧௧௭.	௨௬.	"நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்"	௧௮௧.
		இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.	
௧௨௮.	௧௧.	"மீனுகெத்து நெற்குவைஇ"...	௩௪௩.
௧௩௧.	௭.	"பகடுபுறந் தருநர் ...., யாயின்"	௩௫.
௧௩௩.	௪௯.	"மழையென மருளும் பல்லேறுல்"	௧௭.
௧௪௫.	௧௮.	"வலியொத்தி வாலியோனை"	௫௬.
		சடலாடுகாதை.	
௧௪௪.	௯.	"மூத்தீ காப்பர் .... விசும்பின்"	௯௦.
		நாடுகாண்காதை.	
௨௪௦.	௨௪.	"மைம்மீன் புகையினும் .... யோடினும்" ...	௧௧௭.
		காடுகாண்காதை.	
௨௭௬.	௧௯.	"இவணிசை யுடையோர்க் .... மாறுகொல்" ...	௫௦.
		அடைக்கலக்காதை.	
௩௫௭.	௪.	"கண்பொர விளங்கு .... பதுவே"	௩௫.
௩௬௪.	௬.	"களிறுமேற் கொள்ளவும்......காணு"	௪௧.
		கொலைக்களக்காதை.	
௩௮௦.	௨௩.	"பூவற் படுவிற் கூவற் றெண்டிய"	௩௧௩.
௩௮௨.	௨௯.	"கோளியாலத்து"	௫௮.
"	௨௧.	"அணில்வரிக் கொடுங்காய்"...	௨௪௬.
௩௮௬.	௩௫.	"வார்தி வால்வெள் ளேறே"	௧.
௩௬௩.	௧௦.	"இக்கிர ஈமுத மியைவ தாயினும்"	௧௮௨.
		துன்பமாலை.	
௪௨௦.	௨௯.	"வெள்ளேட் சாந்தொடு புளி.........வதியும்"... ...	௨௪௬.

சிலப்பதிகாரம் அரும்பதவுரை.

பக்கம்.	வரி.		புறப்பாட்டின் எண்.
		கo. நாடுகாண்காதை.	
௩௭.	௩௩.	"புகர்முக முகவை"	௩௯௪.
		உ௩. கட்டுரைகாதை.	
௫௩.	உ௬.	"தனிவிரு முச்சி ரேணியாக"	க௫௪.

சீவகசிந்தாமணி.

நச்சினார்க்கினியருரை.

இலம்பகக் கவித்தொகை.		புறப்பாட்டின் எண்.
	நாமகளிலம்பகம்.	
கஎ.	"வாழ்தல் வேண்டிவன் வரைத்த வைகல்"	[illegible]
உ௰௩.	"தேற்றாய் பெருமநின் பொய்யே"	[illegible]
[illegible]	"மகளிர் மலைத்த ... . மலைத்தார் மார்பு"	கo.
உகூச.	"மன்னெயில் முகவை"	[illegible]
[illegible]	"ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே"	[illegible]
	கோவிந்தையாரிலம்பகம்.	
[illegible]	"காமுறம் - கலைக்கரத் தொடுத்த கண்ணகன் பாறை" ...	[illegible]
[illegible]	"சான்றோ னாக்குதல் நந்தைக்குக் கடனே"	௩௧உ.
	காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.	
உஎ௫.	"தேற்றாய் பெரும"	[illegible]
உஅக.	"சதுக் கணரே"	[illegible]
உக௪.	"பகைவர் குருஉத்திரள்"	[illegible]
	குணமாலையாரிலம்பகம்.	
கoஎ.	"மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே"	உo.
	கேமசரியாரிலம்பகம்.	
௪உ.	"என்றிறத் தவலம் கொள்ளல்"	உ௩௫.
	கனகமாலையாரிலம்பகம்.	
௩oக.	"கொற்றுறைக் குற்றில"	௯௫.

சூத்திர வெண்.		புறப்பாட்டிச் எண்.
கூகூக.	"ஆவு மானியற .... பேணி"	கூ.
ககூரு.	"நீயே, பிறர்நாடு கொள்ளுங் காலை"	ருஎ.
உ0ரு.	"கழிந்தது பொழிந்தென .... கரப்பினும்"	உ0கூ.
உ0சு.	"கான்கு வந்திசிற் பெரும"	கஎ.
,,	"கோகோ யானே"	உகூச.
உ0கூ.	"பாடின் மன்னைப் பாடன்மா ரெமரே"	கூஎ௩.
உககூ.	"தாவி கனிந்தன்று மிலனே"	எஎ.
,,	"வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே"	,,
உஉஉ.	"அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே"	சஎகூ
உஉஅ.	"காடா கொன்றோ காடா கொன்றோ"	கஅஎ.
உகூ0.	"கானன்று போகி"	கஉச.
,,	"தன்னிப், பெரிய வேத்திறுஞ் சிறிய வுணரா"	கூஎரு.
உகூகூ.	"கண்டுவின்று, முன்றிற் .... யாவும்"	கருசு.
உகூரு.	"பசந்த மேனி.......... வெய் யோளும்"	,,
,,	"செல்லரியு மிருந்தொழுவர்"	உஎ.
உகூசு.	"அன்னதன்மையு மறிந்தியார்"	சகூகூ.
உருஉ.	"அனைய யாகன் மாறே"	ச, உ0.
உருச.	"புதுமலர் ....கோவே"	கசஎ.
,,	"சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே"	உகூ௩.
உருரு.	"வருகதில் ....தமியன் வந்த"...	உஅச.
உருஎ.	"மண்டிணிந்த ....வளியும்"	உ.
உசு0.	"செடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து"	உசகூ.
உசுஅ.	"முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்"...	
உஎச.	"அளிதோ ....குழைத்தே" ...	
உஎஎ.	"ஊஉறு மூஉறு மூனையின்" ...	
உஅக.	"தான்பிற, வரிசை ....றாக்கி" ...	
,,	"நளிசதர வந்தோர் கலைசபிறக் கொழிய"	
உஅஉ.	"காரெதிர் கானம் பாடினே மாக" ...	
[illegible]	"இனைத லாறு ளாக"	

	"அருளா யாதலோ கொடிதே"	...
,,	"தன்பெய ராகலி னணி" ...	...
,,	"அனையை யாகன் மாறே" ...	...
உஅச.	"அந்தோ வெந்தை யடையாப் பேரில்	
,,	"அன்றே, வென்று வதுகொ ரூனே"	
உகச.	"நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து"	...
உகரு.	"உண்டுக்.........செல்வ லத்தை யானே"	
உகஎ.	"ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே"...	
௩0௧.	"ஈயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே"	...
௩0௧.	"வளன்வலி ....யில்லாகி யரோ"	

... ... எரு.

... ... ரு.

... ... ௩அக.
... ... கச0.
... ... க௩.
... ... கசச.

... ... ,,

... ... ,,

... ... கருஉ.
... ... ச, உ0.
... ... உகக.

... ... ௩சரு.

... ... ௩கரு.

... ... கககூ.
... ... கக௩.

... ... உ௩ரு.
... ... கக0.

பிரயோகவிளக்கம்.

சூத்திர வேண். ... புறப்பாட்டுக் கண்.

கூகூ. "விதப்புற வறியா வேமக் காப்பினை" ... ... உ0.
கூஉ0. "களிமலி கட ....ளேனவே" ... ... கஞு.
,, "வலிதஞ்சு நடக்கை வாய்வாட் குட்வென்" ... ... கககூ.
கூளஅ. "அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியும்" ... ... கக.
கூசு0. "வள்ளியோர்ப் படர்.........பாலும்" ... ... கஞூ.
,, "பசந்த மேனியொடு படரட வுருந்தி" ... ... கஞக.
கூசஎ. "வெறுத்த கேள்வி .... கபிலன்" ... ... ஞூ.
கூடு. "வேற்றுமை யில்லா விழுத்தினைப் பிறந்த" ... ... உஎ.
கூநெ. "கழூஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே" ... ... கக.
கூநு. "முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்" ... ... கஞு.
,, "கடிமரத் தடியு ... . வியப்ப" .. .. கஉ.
கூந்க. "செய்திரங் காவினை சேண்விளங் கும்புகழ்" ... ... ச0.
,, "இனிநினைந் திரக்க மாகின்று" ... ... உசக.
கூசு0. "ஒக்க லொற்கஞ் சொலியத் தன்றூர்"
கூசுக. "வியன்றினை விறல்வேந்தே" ...
கூசுடு. "புனிறுதீர் குழவிக் கிலிற்றுமுலை போல"
கூஅக. "கடிமரந் தடியு மோசை" . ...
,, "கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ள லாங்கண்"
,, "அம்புதுஞ்சுங் கடியரண" ... ...
கூகூஉ. "சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே"
சூ0க. "பொன்னோடைப் .... சாடி"
சக0. "நும்ம ணொருமற் ...... வலர் மாதோ"
சகஉ. "கேழற் பன்றி" ... ...
,, "கழூஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே"
,, "பொன்னோடைப் ....யானை" .
சகக. "பருத்தி வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்"
,, "மன்ற வேம்பி .... . மலைந்து" ...
சகச. "என்போற .... புறக" ...

,, "ஒம்ம ஞெரு ....யின்" ... ...
சகஙு. "வெவ்வே லணைற் காஞ்ற லூக்கெ"
,, "செல்வரி தொழுவர் ....மென்"
சசங. "மெழுத மாப்பிகள் கலுழ்சி ராளே"
சசரு. "ஈயெண விரத்தலோ வரிதே நியது" . .
,, "சிறியகட் .... மன்னே" ...
,, "இவற்கேத் துண்மறி கள்ளே" .

... ... கஉ௭.
... ... க௮.
... ... க௯.
... ... கய
... ... ௪௫.
... ... உ0.
... ... உகரு.
... ... ௯.
... ... உ௪0.
... ... ௪௫உ.
... ... ௬க.
... ... ௯.
... ... கஉ௬
... ... ௮௯.
... ... ௯௯.
... ... [illegible].
... ... ௬௪௬.
... ... க௮௯.
... ... உ௪௯.
... ... ௪௫௪.
... ... உகரு.
... ... உக0.

சசங. "நின்னது தாவென ....றென்கோ" ௬௯௯,
சருரு. "கன்னி .... வேறே" ... ... ௯.
,, "சரக்தை போனே பண்பபிப் பகைஞன்" ... ... ௬௮0.
,, "இழிபி றப்பிஞே ஸிபப்... ... மிசையும்" க௯௯,

பிரயோகவிளக்கம்.

சூத்திர எண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
சஙு.	"நின்னொடு தூக்கிய வென்வேற் செழிய"	கக.
சஙு.	"வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுந"	உ0க.
,,	"தூங்குந்த .... பாயுந்த"	உச.
சசாகூ	"இவன்யா ரென்குவை யாயி னிவனே"	கங.
,,	"முரச முழங்கு ....பெரும"	கூரு.

௩.—பொருளதிகாரம்.

சூத்திர எண்.			புறப்பாட்டின் எண்.
உசா.		"வயலைக் கொடியின் வாடிய மருங்குல்"	கூ0ரு
கூ0.		"செவ்வெள்ளை [இருங்கோ] வேண்மா ....பிடவூர்"	கூகரு.
,,		"பகடுபுரக் தருநர் பார மோம்பி ....யாயின்" . .	கூரு
ருச.	(முற்றும்)	"முட்காற் காரை ....வெய் யோனே" ...	உருஅ.
ருரு.		"முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்"...	கருஅ.
ருஎ.		"ஆவு மாணியற் பார்ப்பன மாக்களு... .மறத்தின்"	க.
ருஅ.	,,	"உறவுத் தொடுமின் ....சாயலரே"	உசாஉ.
சா0.		"ஏற்றுவல னுயரிய .. ..முனவோ நிலாக்கே" ...	ருசா
,,	,,	"பொன்வார் ....புறக்கொடுத் தனவே" ...	கூ0அ.
,,	,,	"கன்னின் வாழ்த்திக்... .....முறவே"	கூகசா.
,,	,,	"வெருக்குவிடை யன்ன ...... .துணையே" ..	கூஉச.
,,	,,	"ஏறுடைப் பெருநிலை .. . னோவே"	உருக.
,,	,,	"வளரத் தொடி.........மிசை யதுவே"	?.சா0.
,,		"பெருங்களிற் றடி.........மகன்"...	உசாகூ.
,,	,,	"அத்த நண்ணிய ....பொருனே"	கூகூ.
,,	,,	"பெருநீர் மேவற் .. ..மோர்க்கே"	உகஎ.
,,		"கெடுக சிந்தை கடிதிவ ணிவே"	உஎக.
,,		"அந்தோ வெந்தை"	உசாக
,,	,,	"ஊர்கனி யிறந்த ....செலவே"	உசாரு
,,	,,	"இல்லடு கள்ளி ....மூரே"	கூஉ
,,		"பெருங்களிற் றடியில்"	உசாகூ.
,,		"பாலுடை மருங்கிற் பதுக்கை"	உசாச.
சாகூ.		"சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமும்" ...	கூக.
,,		"வினைமாட்சிய . . ..றூனே"	கசா.
,,		"களிறுகடை இயதாட் ....கையால்"	எ.
,,	,,	"திருஆர் தொடியர்.........மலைக் தனனே"	உகூக.
,,	,,	"துடிவெறியும் புலைய.........வரவே"	உஅஎ.

„ „ "பல்சான் றீரே......... வேலே" ... ... [illegible]

பிரயோக விளக்கம்

சூத்திர வெண். — புறப்பாட்டின் பக்கம்.

கரு. (முற்றும்) "வேர்துடைத் தாயே.........வேலே" ... ... [illegible]
„ "வருகதில் வல்லே" ... ... [illegible]
„ „ "வென்வேல் யாட்டு.........திலதே" ... ... [illegible]
„ "நீயே, புறவி னல்லல் ....வும்" ... ... [illegible]
„ "வள்ளியோர்ப் படர்ந்து" .. .. [illegible]
„ "பிணக்குகதிர் ....மன்னன்" ... ... [illegible]
கச. "கழிந்தது பொழிந்தென" ... ... [illegible]
கஎ. "ஆறு விசை யயபோர்" ... ... [illegible]
„ "அம்சை யாயிறு ....தக வுடைத்தே"... ... [illegible]
„ „ "வயலைக் கொடியி .....கவர் தனவே" ... ... [illegible]
„ „ "அளிதோ தானே... யும்மே" ... ... [illegible]
„ „ "வருகதில் .... தருமே" ... ... [illegible]
„ „ "மணிதுனர் ....வினதே" ... ... [illegible]
கஅ. „ "பிறர்வேல் ....றுதே" ... ... [illegible]
„ „ "மதியோர் வெண்குடை" ... ... [illegible]
„ "நெடுவேல் .... மோர்க்கே" .. ... [illegible]
எக. "வெண்குடை மதி... ....பிறரே" ... [illegible]
எஉ. „ "எறவினா............தாளுவினவே" ... [illegible]
„ „ "கோட்டன் ....வருமே" ... [illegible]
„ „ "மாவா ராதே...... ......மாவே" ... [illegible]
„ „ "பருத்தி வேலிச் ....தங்கே" ... ... [illegible]
„ „ "நிலம்பிறக் கிடுவது போல" ... ... [illegible]
„ "நிரப்பாது கொடுக்கும்" ... ... [illegible]
„ "இவற்கீத்..............வேலே" ... ... [illegible]
„ „ "நீலக் கச்சை... ... கொண்டனவே" ... ... [illegible]
„ „ "வருதார் தாங் ......புகழே" ... ... [illegible]
„ „ "நன்றுயர்த் [illegible]......யாவே" ... ... [illegible]
[illegible] „ "நளிகட லிருங்குட்டத்து" ... ... [illegible]
„ "நடுகண்ண கொல்களிற்றான்" ... ... [illegible]
„ "உற்றுழி யுதவியு ....பயமே" ... [illegible]
„ „ "ஒருத் தன்ன ... . வேரவே" ... ... [illegible]
„ „ "இன்கடுங் கள்ளி............கிவயே" ... ... [illegible]
„ „ "எறுவெண்மாளிடத் துழந்தட்ட" ... ... [illegible]
எச. [உரை கடை] (முற்றும்) "இருப்புமுகஞ்............வேலே" ... ... [illegible]
„ "நளிகட லிருங்குட்டத்து" ... ... [illegible]

,, " களிற்றுக்கோட்டன் .... மூ கோயே" ... [illegible]
,, " இரும்புமுகஞ் சிதைய.........வதுவே" ... ... கoக.
,, ,, " இஃதே, பீலி யணிந்து" ... ... கஇ.
,, " வருதா ரேறுமு ளி .... வன்னே" ... ... கஉக.
,, ,,

பிரயோகவிளக்கம்.

சூத்திர வெண்.			புறப்பாட்டின் எண்.
கசு.		" களம்புக லோம்புமின்"	அஉ.
,,	(முற்றும்)	" பருதி சூழ்ந்த ....டோரே"	கரு௮.
,,	,,	" மன்னு வுலகத்து ....கண்டே"	கசுரு.
,,	,,	" படைப்புப் பலபடை........., காளே"	க௮௪.
எ௮.	,,	" மயங்கிருங் ...., ஞோரே"	நகரு.
எகூ.	,,	" பல்சான் றீரே.............. நதுவே"	ககரு.
,,		" இருங்கட லுடுத்த"	நசுக.
,,	,,	" இனிநினை நிரக்க மா.........மக்கே"	உ௭ந.
,,		" சிறியகட் பெறினே.........தாளிற்கு மன்னே" ...	உருரு.
,,	,,	" பாகோர்க் கீத்த ....னெனவே"	உஉக.
,,		" செற்றன் றாயினும்"	உஉஉ.
,,	,,	" மெல்ல வந்தெ ....ருரே"	எக.
,,		" கருதக் கனரே காடுமீக் கூறுகர்"	எஉ.
,,		" மடக்கலித் தினைஇ"	எக.
,,	,,	" நின்களி யர்க...........,புண்ணே"	உ௮க.
,,	,,	" நுதிவேல் ....ர்க்கே"	ந௭க.
,,	,,	" களிறணைப்பக் கலங்கின கா........., ஊரே" ...	நசரு.
,,	,,	" மீனுண் கொக்கின்" (இப்பாடல் புறநானூற்றில் அகப்பட்டிலது.)	
,,	,,	" கதிர்மூக் காரற கீழ்ச்சேற்று"	உசுசு.
,,	,,	" குழவி யிறப்பினு ....தானே"	எ௭.
,,	,,	" இளையரு முதிய.........ளிய டானே"	உரு௭.
,,	,,	" யாக்குப்பெரி தாயி......... பண்பே"	உ௦ரு.
,,	,,	" அளிய தாமே...........,புல்லா யினவே" ...	உச௮.
,,	,,	" பல்சான் றீரே..............ரற்றே"	உசுந.
,,	,,	" காம்பெழுந் தல............தனனே"	உஎ௮.
,,	,,	" ஈன்றுபுறந் தருதல்"	நகஉ.
,,	,,	" களரி பரந்து ....,பதி யாதே"	நருசு.
௮௧.		" செயிர்நீர் கற்பிற் சேயிழை கணவன்"	ந.
௮உ.	,,	" வளைபுளையு ....தெனவே"	ந௮.

,,	,,	"உண்டா லம்மவிவ் ....யானே"	க அஉ.
,,		"நிலமிசை வாழ்கர்"	ரு கூ.
அகூ.	,,	"அடிபுனை தொடு............மையனூரோ"	அகூ.
அகூ.		"ஆவஞ் சேர்த்த ....வழங்கவும்"	கரு.
,,		"வெயின்மறைக் ....லனவே"	கூo.
,,		"நீயேயலக்குவேப்............மாதோ"	ரு.
,,		"மன்னர், மலைத்தல் ....மார்ப"	கo.
அகூ.		"வல்லா ராயினும்............ளும்"...	ருவ.
,,		"காலனும் காலம்"	௪க.

பிரயோகவிளக்கம்.

[illegible]			[illegible]
கo.	(முத்தம்)	"நடவுமிவப் ....[illegible]"	[illegible]
,,	,,	"பரிபரி............புரப் பதுவே"	[illegible]
,,	,,	"ஒல்லுவ தொல்லு............ [illegible]"	[illegible]
,,	,,	"[illegible] ....[illegible]"	[illegible]
,,	,,	"மாசற விசித்த ....செயவே"	[illegible]
,,	,,	"முரசகடிப் ....[illegible]"	[illegible]
,,	,,	"இன்ற செவினுக்............[illegible]"	[illegible]
,,	,,	"இம்மைச் ....[illegible]"	[illegible]
,,	,,	"[illegible] ....[illegible]"	[illegible]
,,	,,	"[illegible] ....[illegible]"	[illegible]
,,	,,	"தாய்செல் ....[illegible]"	[illegible]
,,	,,	"[illegible] பனி ....[illegible]"	[illegible]
,,	,,	"அருளா [illegible] ....[illegible]"	[illegible]
,,	,,	"[illegible]"	[illegible]
,,		"[illegible] ....[illegible]"	[illegible]
[illegible]	,,	"[illegible] ....[illegible]"	[illegible]
,,	,,	"[illegible] ....[illegible]" ...	[illegible]
,,	,,	"[illegible] ....[illegible]"	[illegible]

,, "ஞாயிறு கமழ்த ....கைய" ... ... கஅ.
,, "கயங்கெர் குழித்த .. .... கடலேசியல" .. ... [illegible]
,, "வியாச சிறபில ... . கட்ட" .. ... [illegible]
,, "ஆய்களி மற........ ... தோலே" ... ... [illegible]
,, ,, "மதிவேர் வெண்ணடை... ....கடைடே" .. ... [illegible]
,, ,, "கல்யா பூ ருளி ......வாதமே" .. ... [illegible]
,, ,, "பசுபு ரூஆ... .... பகவே" ... [illegible]
,, ,, "குன்றமலே ....விடிகே" உ௦அ
,, ,, "தென்பாதவர் ....நிலமே" ... ... [illegible]
,, ,, "ஒருமிசை பொரு .... மாட்டே" . ... [illegible]
,, ,, "இரவலர் புரவலே .... யாவே" .. [illegible]
,, ,, "கேழம் வீழ்த்த .... பகழி" ... ... [illegible]
,, "தின்னயர் .... வளவே" ... ... [illegible]
,, ,, "புறப்புள்களிலும் பழம்புட்போலிலும்" ... ... உ௦.
,, [உரைநடை] "செல்லிபு மிருக்கொழுகர்" ... ... [illegible]
,, "ஆடிய வழத்.......... .... யோனே" ... ... [illegible]
,, (முற்றும்) "இருமுக்கீர் ....கம்மே" ... ... உ௦.
,, ,, "மண்டிணிந்த ....ச்சே"... ... ... [illegible]
,, ,, "காலனும் காலம்" ... ... [illegible]
,, "என்னைக் கூரிய .... யானும்" ... ... [illegible]
உசஎ. "என்னை மார்பிற் புண்ணும் வெய்ய" ... ... [illegible]
,, [illegible]

பிரயோகவிளக்கம்.

நன்னூல் விருத்தியுரை.

சூத்திர வெண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
௫௫.	"சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே"	... ௧௦௯.
௧௭௯.	(முற்றும்) "சானன்ற போகி............பாடி யோரே"	... ௧௨௪.
௧௮௯.	"கறைமிடற் றணியலு மணிந்தன் றக்கறை"	... ௧.
௨௨௯.	"வான்போழ்ந் திட்ட"	... ௨௪௯.
,,	"நீன்கழன் மறவர்"	... ௯௯.
௨௭௭.	"திறுகன் மறையினு முய்குவை போலாய்"	... ௯௰.
௨௯௯.	"அலங்குளைப் புரவி............நிலந்தலைக் கொண்ட" ...	... ௨.
,,	"பல்சான் றீரே............பல்சான் றீரே"	... ௧௯௫.
,,	"அறனோ மற்றிது............ஆர்வலர் முகத்தே" ...	... ௧௨.

உகஎ. “தாக்குகையா .... மருப்பின” ... ... உஉ.
கூ0உ. “உறைப்புழி யோலை போல” ... ... உகூ.
கூ0எ. “வாயி லோயே” ... ... உ0கூ.
கூ0கூ. “பல்சான் றீரே” ... ... ககரு.
கூஉக. “மாற்றருந் தப்பின் மாற்றோர் பாசறையுளன்” ... ... கூ0க.
கூஉஎ. “பெரிய வேதத்தினுஞ் ....ரெமரெ” ... ... கூஎரு.
கூகூஅ. “மன்னிய பெருமகீ நிலமிசை யானே” ... ... கூ.
கூசக. “நெல்லரியுமிருந்தொழுவர் ....திலா மிசைப்பாயுந்து”... உச.
கூசக. “நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க் குந்து” ... ... கூகரு.
கூசச. “ஐயகோ டுநிலை ..... கொண்ட” ... ... உ.
” “புலாப்பச் சிலை யிடையிடுப்பு தொடுத்த” ... ... கூ.
” “பயமகன் டைக்கை ...... .திகைத் தனளே” ... ... உஎச.
கூருக. “மூக்கனர் கொடிப்ப” ... ... கூகூ.
” “நிலமிசைப் பாளுங் ....துயிர்த்து” ... ... சு.
” “நீர்வரர் கண்ணேக் .... பழிச்சி”... ... ... ககசு.
கூருகூ. “பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் ....தோய்” ... ... உ.
” “படைத்தோன் மன்றவப் பண்பி லாளன்” ... ... ககசு.
கூருரு. “காலன்று போகிப் ....கொள” ... ... கஉச.
கூசு0. “அலங்குளைப் புரவி ....சினஇ” ... ... உ.
கூஎஅ. “கைதர வந்தோர் .... பெரும” ... ... கரு.
” “துடியன் பாணன் ....குடியு மில்லை” ... ... கூகூரு.
கூக0. “மாமறுத்த மலர்மார்பு” ... ... எ.
ச0க. “பொற்கோட் டிமயமும் .... போன்றே” ... ... உ.
” “கேணிற் கோக்கின் ....டன்ன”... ... ... கூஉக.
” “செஞ்ஞாயிற்று நிலவு...... வேண்டினும்”... ... ... கூஅ.
ச0கூ. “கவிசெந் தாழிக் ....கூடி” ... ... உகூஅ.
சக0. “துஞ்சாக் கண்ண .... தாசே” ... ... கூக.

[illegible]

(குற்றம்.)

“கன்னவி [illegible] .... [illegible]” ... ... [illegible]
“செய்குன்ற் கொல்...........[illegible]” ... ... [illegible]
“பரண்பெல [illegible]...........[illegible]” ... ... ககஎ.
“படைப்புப் பல...........[illegible]” ... ... [illegible]
“குன்றுமே மறந்த [illegible]........ பலவே” ... ... [illegible]

"...கடல் வளைஇ ....படவே" ... ... கஅக.
"...ஈர்ந்தவிப் ....டோரே" ... ... [illegible]
"...............ஞன்வே" ... ... உ[illegible].
"...ச் ....வெயக்கே" ... ... உசக.
"...............ளுரே" ... ... [illegible].
"...............தோவே" ... ... [illegible].
"...வமே" ... ... [illegible]
"...டவே" ... ... [illegible].
... ... [illegible]
"ரு ... ... [illegible]
"உற்ற ... ... கஅக.
"பக்ச ... [illegible].
"வருமை யவ் ... [illegible]
"செற்றவர் ... ... உஎ
"ஒருதிசை யொருசீ ... ... [illegible]
"நீயே, பிறரோம் புநீ ... ... [illegible]
"இருமுந்நீர் உ0
"கல்செல் மறந்த .... கயவே" ... ... [illegible]
"விளைபதச் சீறி............... வெரோ" ... ... கசு0
"இவ்வே, பீலி யணி............ ... வேலே" ... ... [illegible]
"இரும்பனை வெள்............... விசுவே" ... ... [illegible]
"வயலைக் கொடி.......... ....கழிந்தனவே" ... ... [illegible]
"இரும்பிடித் தொழுதி.........காறும் கடவே" ... ... சச
"அறவை யாயினு...............நச வுடைத்தோ" ... ... [illegible]
"பசித்துப்பிணி...............செவியே" ... ... உஉக
"பொன்னுந் துகிரு ....குபவே" ... ... உகஅ
"பாடாச் சென்றோ............. மிலவே" ... ... [illegible]
"உண்டா லம்ம.... ...குண்மை யாரே" ... ... [illegible]
"துவ்வாள் மறந்த.............தோகே" ... ... [illegible]
"பயங்கெழு மா...............டீர் வையவே" ... ... [illegible]

கஅ பாடப்பட்டோருடைய நாமபேதங்கள்.

சேரமான் பாமுளூரெறிந்த நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னி.
சோழன் நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னி.

சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.
பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.
சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னி.
இளையோன்.
சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான்.
சோழன் கரிகால்வளவன்.
கரிகாலன்.
சோழன் நல்லுருத்திரன்.
சோழன் நல்லுத்தரன்.
சோழன் நலங்கிள்ளி.
சேட்சென்னி.
புட்பகை.
தேர்வண்கிள்ளி.

சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருநற்கிள்ளி.
சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருவிறற்கிள்ளி.
தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியன்.
பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்.
நெடுஞ்செழியன்.
நெடுங்கிள்ளி.
காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி.
பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன்.
பாண்டிக்குதிரைச் சாக்கையவன்.
பாரி.
வேள்பாரி.

பிட்டங்கொற்றன்.
பிட்டன்.

மலையமான் திருமுடிக்காரி.
மலையமான்.
காரி.
மலையன்.
மலையமான் சோழியவேனாதிதிருக்கண்ணன்.
மலையமான் சோழியவேனாதிதிருக்கிள்ளி.
வல்விலோரி.
ஆதனோரி.

வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன்.
பேகன்.

புறநானூற்றின்

விஷய சூசிகை.

(எண்கள் பாட்டின் எண்.)

அ.

அகராதி, ௨௮.
அகல், ௨௬௯.
அகழி, ௧௪, ௧௮, ௨௧, ௩௭, ௩௫௦.
அகழிதோண்டுதல், ௧௪.
அகிற்புகை, ௩௩௭.
அகுதை (=ஒருவன்), ௨௩௩, ௩௪௭.
அங்குசம், ௧௪.
அசுமரம், ௩௦, ௧௦௨, ௨௫௯.
அஞ்சி, ௯௧, ௯௨, ௧௦௩, ௨௦௯, ௩௧௦, ௩௧௫.
அடக்கமுடைமை, ௩௦.
அடிசில், ௧௯௦
அடியுறை (=ஒருவகைவணக்கமொழி), ௯௭, ௧௯௮.
அடுப்பு, ௧௯௪, ௩௭௨.
அண்டிரன் (= ஆயென்னும்வள்ளல்), ௧௩௩, ௨௪௧.
அண்ணாத்தல், ௫௪.
அணில், ௨௪௯, ௩௦௬.
அதரிதிரித்தல், ௩௭௦, ௩௭௧, ௩௭௩.
அதியமான்நெடுமானஞ்சி ஏழரசரோடு போர்செய்தது, ௯௯.
அதியமான்நெடுமானஞ்சிபனைமாலையையுடையனென்பதும், சேரருடைய உறவினனென்பதும், ௯௯.
அதியமான்நெடுமானஞ்சியின் முன்னோர்க்கு வரங்கொடுத்தற்குத் தேவர்கள் வந்திருந்ததோர்சோலை, ௯௯.
அதியமான்நெடுமானஞ்சியின்முன்னோர் கரும்பை இவ்வுலகிற்கொணர்ந்தது, ௯௯, ௩௯௨.
அதியர், ௯௧, ௩௯௨.
அந்தணர்க்கு அரசன் நாடுகொடுத்தல், ௧௨௨.
அந்தணருடைய அக்கினிகாரியம், ௧௨௨.
அந்தணருடைய ஆசி, ௯.
அந்தியக்கிரியை, ௩௬௩.
அந்துவஞ்சாத்தன், ௭௧.
அம்பர், ௩௮௫.
அம்பலம், ௫௨.
அம்பறாத்தூணி, ௩௮
அம்பு, ௯, ௧௩, ௧௯, ௨௩, ௪௩, ௧௫௨, ௧௯௮, ௨௮௭.
அம்புத்தொடை, ௧௫௨.
அம்புவிகாட்டல், ௧௯௦.
அமிர்தம், ௧௮௨.
அயிரைமீன், ௯௭.
அர்த்தநூல், ௧௬௬.
அரசர் (=அரசன்), ௧௮, ௫௪, ௧௧௧, ௧௧௯, ௧௨௭, ௧௫௪, ௧௫௯, ௧௭௭, ௧௮௬, ௧௮௯, ௨௯௫.
அரசர்அடி, ௭.
அரசர் அறிவு அன்பு கண்ணோட்டமுடையராதல்வேண்டுமென்பது, ௨௦.
அரசர் இம்மையிற் செய்யவேண்டியவை, ௨௩௯.
அரசர் இராப்பொழுது போக்குதல், ௩௬௬.
அரசர் இறைகொள்ளுமுறை, ௧௮௪.
அரசர் இன்சொல்லும் எளியசெவ்வியும் உடையராதல்வேண்டுமென்றல், ௯௫, ௪௦.
அரசர் உலகத்தைவலமாகவந்து பகைவரைவெல்லுதல், ௩௧, ௨௨௫.
அரசர் ஒருபக்கம்சார்தலாகாதென்பது, ௯.

திரல், ௨௯௧.
ந்தணர், ௧, ௨, ௬, ௯, ௨௬, ௯௪, ௯௯, ௧௨௨, ௨௨௪, ௯௬௧, ௯௬௨, ௯௬௭.

அரசர்களில் யுத்தத்திலிறவாமல் நோயாலிறந்தவர்கள் அவர்க்கம்புகுதற்கு அவர்களுடம்பைத் தருப்பைபயிற்கிடத்தி வாளாற்பிளத்தல், ௯௯.

அரசர்களினியல்பு, ௯௫, ௫௫, ௭௪.
அரசர்களுடைய குடைகள் செல்லுமுறை, ௯௧.
அரசர்குதிரை, ௨௯௧.
அரசர்கை, ௭.
அரசர்கைச்செயல், ௧௪.
அரசர்கோயில், ௧௭.
அரசர் சிவாலயத்தை வலம்வருகையில் அவர்குடை தாழவேண்டுமென்பது, ௬.
அரசர் சினந்தணியவேண்டுங்காலம், ௬.
அரசர்செல்வம், ௧௯௭.
அரசர் தம்வலியை அடக்கிக்கொள்ளுதல், ௯௦.
அரசர் தமக்குரிய அடையாளமாலையுடனே புறத்திணைமாலையுஞ்சூடிதல், ௨௨.
அரசர்தலைவணங்குமிடம், ௬.
அரசர் துறந்து தவஞ்செய்தல், ௨௧௭, ௨௫௧, ௨௫௨.
அரசர் நாடுகாத்தல், ௫.
அரசர் நெறியறிந்து முறைகொள்ளவேண்டுமென்றல், ௧௮௪.
அரசர் பகற்பொழுதுபோக்கல், ௬௧, ௯௬௫.
அரசர் பகைவர்களைக் கொளுத்தலும் அவர்காவன்மரத்தை வெட்டுதலும், ௭, ௨௯.
அரசர் பகைவர்பிழையைப் பொறுத்தலும் அவரையழித்தற்கு உசாவுதலும், ௨.
அரசருடையகாலையோலக்கம், ௨௧.
அரசாட்சி, ௬, ௭௯, ௧௮௫.
அரசரிமை, ௭௫.
அரண், ௧௭, ௨௦, ௯௭.
அரம், ௯௬.
அரிசி, ௧௪௦, ௯௭௧, ௯௧௯.
அரிவாள், ௯௪௮.
அருஞ்சுரம், ௨௯.
அருந்ததி, ௧௨௨.
அருவந்தை, ௯௮௫.
அருவி, ௧௦௫, ௧௧௫, ௧௨[illegible], ௧௨௯, ௧௯௭, ௧௩௯, ௧௪௭, ௧௪௮, ௧௫[illegible], ௧௫௨, ௧௫௪, ௧௫௮, ௧௬௮, ௧௯௮, ௨௨௯, ௨௫௧, ௨௫௨, ௯௬௯, ௯௯௮.
அரையமென்னும்நகரம் கழாஅத்தலையரால் அழிந்ததற்குக்காரணம், ௨௦௨.
அல்லிப்பாவை, ௯௯.
அல்லியக்கூத்து, ௯௯.
அல்லியரிசியுணவு, ௨௫௦.
அலை, ௨.
அவரை, ௧௨௦, ௨௧௫, ௯௯௫, ௯௭௫.
அவலை வாயிலடக்கிக்கொண்டு மடுவிபாய்தல், ௬௯.
அவிழ், ௧௫௯, ௧௯௦.
அழுவக, ௧௪௪.
அளவர், ௯௦.
அறச்சபை, ௭௧.
அறஞ்செய்யவேண்டுமென்றல், ௨௮.
அறப்போர், ௯, ௯௨.
அறம்பொருளின்பம், ௨௮, ௯௧.
அறிவில்லார், ௧௦௬.

அரசர் பாணர்க்குப் பொற்றாமரைகொடுத்தல், ௬௬.
அரசர் பாவிகளோடு சேரலாகாதென்றல், ௫.
அரசர் பொதுச்சொற்பொருமை, ௮.
அரசர் போரிற்சபதஞ்செய்தல், ௨௫, ௭௧, ௭௨, ௭௩.
அரசர்மார்பு, ௯, ௭, ௨௯.
அரசர் யாகஞ்செய்தல், ௨௬.
அரசர்வலி, ௨, ௭.
அரசர்வில், ௭.
அரசர்வீரத்தைப் பாடினிபாடுதல், ௧௧.
அரசர்வீரம், ௯௧.
அரசாருள், ௨.
அரசருடைய அக்கினிகாரியம், ௨௫௧.
அரசருடையஅரண்மனைவாயிலிற்பள்ளியெழுச்சிக்காலத்திற் சங்குமுதப்படுதல், ௨௨௫.
அறிவுடையோன் இளையனாயினும் அரசன் அவன்வழிச் செல்லவேண்டுமென்பது, ௧௩௯.
அறிவுடையோன் வறுமை பயன்படுதலும் அறிவில்லாதோன்செல்வம் பயன்படாமையும், ௧௬௭.
அறிவையுடைய அரசனாலுண்டாகும் நன்மையும் அஃதில்லாதோனால் உண்டாகும் தீமையும், ௧௮௪.
அன்பில்லாதபார்வை, ௨௧௦.
அன்னச்சேவல், ௬௭, ௧௨௮.
அன்னம் மீனை உண்ணுதல், ௬௭.
அனுடகான், ௨௨௧.

ஆ.

ஆகாயத்தின் மேற்பாகத்திற் காற் செல்லாதென்பது, ௯௫.
ஆகாயம், ௨, ௯௦, ௯௫, ௨௨௮, ௨௭௦

ஆகுதிசெய்தல், ௧௧.
ஆகுளி (=பறைவிசேடம்), ௯௭௧.
ஆசினிமரம், ௧௫௮.
ஆஞ்ஞாசக்கிரம், ௧௧, ௨௭௦.
ஆட்டிறைச்சி, ௨௬௧.
ஆட்டினம், ௫௪.
ஆட்டுக்கிடாய், ௯௯, ௧௧௯, ௨௬௨, ௯௬௪.
ஆடு, ௫௪, ௧௬௭.
ஆடை, ௯௮௯.
ஆண்புலி, ௫௨.
ஆண்மை, ௫௫, ௧௫௪.
ஆண்யானை, ௪௦.
ஆத்திமரம், ௪௫, ௯௯௮.
ஆத்திமாலை, ௪௯, ௪௫, ௮௧, ௮௨.
ஆதனழிசி (=ஒருவன்), ௭௧.
ஆதனுங்கன், ௧௦௫, ௯௮௧.
ஆந்தை (=ஒருவன்), ௭௧.
ஆபரணம், ௬௭, ௬௬, ௮௮, ௧௦௫, ௧௯௦, ௧௯௮, ௧௬௦, ௧௭௧, ௨௦௦, ௨௧௮, ௨௨௨.
ஆயுதப்புண்படுபெற்ற உடம்பு, ௧௮௦.
ஆயுதம், ௪௧, ௧௫.
ஆரக்கால், ௨௫௬.
ஆரம், ௧௫௨, ௯௬௨, ௯௬௮, ௯௭௨.
ஆரல்மீன், ௨௧௨, ௨௪௧.
ஆரல்மீன்சூட்டிறைச்சி, ௨௧௨.
ஆரல்மீன்முட்டை, ௯௪௨.
ஆலங்கானம், ௨௯.
ஆலத்தூர், ௯௬.
ஆலம்பழம், ௧௯௯.
ஆலம்பொத்து, ௯௬௪.
ஆலம்வீழ், ௫௮.
ஆலமரத்தில்தெய்வமிருத்தல், ௧௯௯.
ஆலமரம், ௫௮, ௨௫௪, ௯௬௪, ௯௭௦.
ஆலிலையின்கண் திருமால்மேவுதல், ௧௯௮.
ஆற்றிடைக்குறை, ௨௧௯.
ஆற்றின்கூடல், ௨௭௯.
ஆற்றுநீரை மலைகுறுக்கேதடுத்துநிற்றல், ௧௬௯.

ஆம்பல், ௧௯, ௯௧, ௭0, ௨0௯, ௩௮௩.
ஆம்பல்மலரால் தழைசெய்தல், ௨௪௮.
ஆம்பலிலை, ௨௯௯.
ஆம்பலிலையால் மதுவையுண்டல், ௨0௩.
ஆம்பலினிடத்துண்டாகும் புல்லரிசியைக் கைம்மைகோன்பினருண்டல், ௨௪௮.
ஆம்பற்கிழங்கு, ௧௭௯.
ஆம்பற்றண்டாற் செய்த வளை, ௩௩, ௩௫௨.
ஆமூர், ௮0.
ஆமூர்மல்லன், ௮0.
ஆமை, ௪௨, ௭0, ௨௪௯, ௩௭௯, ௩௮௭.
ஆமைமூட்டை, ௧௪௩.
ஆமையிறைச்சி, ௨௧௨.
ஆய் (வள்ளல்), ௧௨௭, ௧௨௮, ௧௩௨, ௧௩௩, ௧௩௪, ௧௩௫, ௧௩௯, ௧௫௮, ௨௪0, ௩௭௪, ௩௭௫.
ஆய் இரவலர்க்கு யானைகொடுத்தல், ௧௨௯.
ஆய்குடி, ௩௩௨.
ஆய் சுரபுன்னைப்பூமாலையையுடையவனென்பது, ௧௩௧.
ஆயர்மகன், ௨௬௫.
ஆயுதக்கட்டில், ௪௧.
ஆயுதக்காம்பு, ௯௫.
ஆயுதக்கொட்டில், ௯௫.
ஆயுதங்களுக்கு நெய்பூசிப் பீலியணிந்து மாலைசூட்டுதல், ௯௫.
ஆற்றுமணலினும் ஆயுள் சிறக்கவென்றல், ௯, ௪௩.
ஆறங்கம், ௧௯௩.
ஆறு, ௪௨, ௧௬௯, ௧௬௨, ௨௭௩.
ஆன்பொருந்தம் (ஆறு), ௧௧, ௩௬, ௩௮௭.
ஆனேறு, ௧.

இ.

இசைகேட்போர் தலையசைத்துக்கேட்டல், ௧௪௫.
இட்டியவாயில், ௧௭௭.
இடபக்கொடி, ௧, ௫௬.
இடி, ௧௭, ௩௭, ௫௮, ௮௧, ௧௨௬, ௧௩0, ௨௧௧, ௩௬௫.
இடி வெள்ளியதென்பது, ௫௮.
இடைகழி, ௧௭௫.
இடைச்சி, ௩௩.
இடையர் வேனிலில் வேங்கைமரத்தின் கொம்பைக்கழித்தல், ௨௨௪.
இடையன், ௫௪, ௨௨௪, ௨௩௫, ௩௨௪, ௩௩௧, ௩௩௯, ௩௯0.
இந்திரவில், ௨0.
இந்திரன்கோயில், ௨௪௧.
இப்பி, ௫௩.
இப்பிறப்பு, ௨௩௪.
இம்மை மறுமை, ௨௧௪.
இம்மையிற்செய்தவினைப்பயன் மறுமையில் அனுபவிக்கப்படுமென்றல், ௧௭௪.

நீர்நிலையைப் பெருக்கவேண்டுமென்றல், ௧௮.
நீர்நிறைந்தபள்ளம், ௧௩௭.
நீர்வழங்கும்வாய்த்தலை, ௨௪.
நீலக்கச்சை, ௨௭௪.
நீலகண்டம், ௧, ௯௧.
நீலமணி, ௫௯, ௧௪௭, ௧௫0.
நீலமணியையுச்சியிற்றரித்தல், ௧௫0.

நு.

நுகம், ௧0௨, ௧௭௯.
நுளையர்தொழில், ௨௪.

நெ.

நொச்சித்தழை, ௨௭௧, ௨௭௨.
நொச்சித்தழையை மகளிரிடையிலணிதல், ௨௭௨.
நொச்சியை வீரர்தலையிலணிதல், ௨௭௨.

நோ.

நோய், ௨௪௫.

ப.

பஃறுளியாறு, ௯.
பகடு, ௯0, ௯0, ௩0௭.
பகன்றை, ௧௯.

நூ.

நூலசிமாலை, ௨௮௬.
நூலிழை, ௧௩௯.

நெ.

நெடுஞ்செழியன் இளமைப்பருவத்துப் போர்செய்தது, ௭௭.
நெடுமொனஞ்சி, ௯௨.
நெய், ௬௫, ௩௮௪.
நெய்க்கடலை, ௧௨௦.
நெய்தல், ௪௮, ௬௧, ௨௦௩, ௩௩௯.
நெய்தலங்கானலென்னுமூர், ௧௦.
நெய்தற்பறை, ௩௮௩.
நெய்யால் மிதித்துத்திரட்டியகவளம், ௪௪.
நெய்யுலை, ௨௬௧.
நெருஞ்சிப்பூச் சூரியனைநோக்குதல், ௧௫௫.
நெருப்பு, ௨, ௪௧, ௧௨௫.
நெல், ௨௪, ௩௩, ௩௫, ௩௭, ௩௮, ௧௮௯, ௨௦௩, ௩௮௪, ௩௯௩.
நெல்லறப்பார், ௪௨, ௩௪௮.
நெல்லி, ௯௧, ௧௭௦, ௩௧௪, ௩௮௯.
நெல்லிக்கனி, ௯௧.
நெல்லிவிதை, ௧௭௦.
நெல்லின்குப்பை, ௧௭௧.
நெல்லினரிசி, ௩௧௮.
நெல்லுகுத்துப்பரவுங்கடவுள், ௩௩௫.
நெற்கதிர், ௪௩, ௩௩௮.
நெற்கதிரைவேய்தல், ௨௨.
நெற்கவளம், ௪௪, ௩௩௭.
நெற்களம், ௧௭௧.
நெற்கூடு, ௧௪௮, ௨௮௰, ௩௭௯, ௩௩௧.
நெற்குடு, ௯௧.
நெற்பொலி, ௨௩௦.
நெற்போர், ௨௪, ௬௧, ௨௦௩, ௩௩௦.

பகன்றைப்பூ, ௩௩௩.
பகைமேற்செல்லலைப்பாடினிபாடுதல், ௧௫.
பகையரசர்கொடுத்ததிறைகளை அரசர் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தல், ௨௨.
பகைவர், ௬, ௭௪, ௩௨, ௨௧௬.
பகைவர்காட்டைச்சுடும்புகையால் அரசன்மாலை வாடுதலென்றல், ௬.
பகைவர்நாண்மீன் நில்லாமற் பட்டுப்போவதாகவென்றல், ௨௪.
பகைவருடையஅரணிற் கொண்டபெருங்களைப் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தல், ௬, ௧௦௬.
பகைவருடைய இடங்கள் அவரிடத்தேயிருப்பவும் அவற்றைப் பாணர்க்குக் கொடுத்தல், ௨௦௩.
பகைவருடையகாவன்மரத்தில் தமது யானையைக்கட்டுதல், ௩௬.
பகைவருடையகாவன்மரத்தை வெட்டுவித்தல், ௨௩, ௩௬, ௫௭.
பகைவருடையநாட்டிலுள்ள ஊர்களைச்சுடுதல், ௬, ௭, ௧௬, ௨௩, ௫௭, ௧௦௩.
பகைவருடையநாட்டுவயலில் தமது குதிரை முதலியவற்றைச் செலுத்துதல், ௧௫.
பகைவருடையநாட்டுவயலைக் கொள்ளையூட்டுதல், ௭, ௧௬, ௫௭.
பகைவருடையநாட்டையும் அரண்களையும்அழித்துக் கழுதையேரால் உழுது வரகு கொள்ளு முதலியவற்றைவிதைத்தல், ௧௫, ௩௯௨.
பகைவர்காட்டைக்கைக்கொண்டு பரிசிலர்க்கு இனியனசெய்தல், ௧௨.
பகைவருடையபொருள்களில் தாம் கொள்வனவற்றைக்கொண்டு பிறவற்றைச்சிதறிவிடுதல், ௨௩.

பகைவருடையபொருள்களைத் தம்வீரராற்கொள்வித்தல், உகூ.
பகைவருடையமனைமரங்களை விறகாக்கொள்ளுதல், கக.
பகைவருடையமுடிப்பொன்னால் கழல்செய்வித்துப்புனைதல், சo.
பகைவருடையமுரசத்தை வெளவுதல், உரு, உக, எஉ, கஎக.
பகைவருடைய யானையின்நெற்றிப்பட்டப்பொன்னால்தாமரைசெய்வித்துப்பாணர்க்குச்சூட்டுதல், கஉக.
பகைவரூரை அழிக்கத்தொடங்குங்கால் பசுமுதலியவற்றைநோக்கி நீர்விலகுமினென்றல், க.
பங்குனிமாதம், உஉங.
பசப்பு, அச.
பசி, கக, கஙக, கசக, கருo, கருக, ககo, ககங, உஙo, சoo.
பசு, ஙச, கஙஅ, உருஙு.
பசுக்கன்று, உஎரு.
பசுத்தொழு, கஎக.
பசுநிரை, உஉச, உஙo, உகக.
பசுப்பால், ஙஅக.
பட்டினி, ஙஎக.
படாம், கசக, கசரு.
படுமலைப்பாலைப்பண், கஙரு.
படை, கஎஎ, ஙஉக.
படைக்கலக்கொட்டில், ஙரு.
படைக்கலம்பயில்வோர்முருக்கமரத்தாற்செய்ததூணத்தை இலக்காகக்கொண்டு அதில் ஆயுதங்களைச்செலுத்துதல், கககூ.
படைமடம், கசஉ.
படைவீரந்தபின்பு தலைவனிறத்தல் அறப்போரென்பது, கஉ.
படைவான், சஉ.
பண்டங்களேற்றியவண்டி, ஙo.
பண்டம், கoஉ.
பண்ணன், எo, கஎங, கஅக, ஙஅஅ.
பதலை, கருஉ.
பதினெண்கணம், க.
பந்தர், ஙஉச, ஙஙக.
பயறு, உகஎ.
பயன்கருதாது கொடுக்கவேண்டுமென்பது, கஙச.
பயிர் (= விலங்கின் ஓசைக்குறிப்பு), கருஎ.
பரிசில், கoக, கசரு, கசஎ, கருக.
பரிசில்வாழ்க்கை, சஎ.
பரிசிலர், ஙஅ, கஉக, கஙரு, ககஅ, உஙஎ.
பரிசிலர்க்குத்தேர்கொடுத்தல், கக.
பரிசிலர்க்கு யானைகொடுத்தல், கசo.
பரிசிலர்வாழ்க்கை, உoக.
பரிசிலருடையதரமறிந்துகொடுத்தல்சிறந்ததென்பது, உoஅ.
பரிசை, கக, கஎ, கஎ.
பருக்கைக்கல், உசக, உருஎ, உகச.
பருத்தி, உககக, ஙஉச, ஙஙங.
பருத்திநூற்கும்பெண், கஉரு.
பருந்தின்சிறகு, கருo.
பருந்து, ங, சங, கஉ, கச, கருo, கஎக, உகங, உஎஎ, ஙசங, ஙகo, ஙஎo, ஙஎங.
பல்வி, உருக.
பலராமன், ருக, ருஅ.
பலாச்சுளை, கஉக.
பலாப்பழத்தைக் குரங்குகளுண்டல், உoo.
பலாப்பழம், கoங, உoo, உஙக.
பலாமரம், கoக, கஉஅ, கஉக, கசo, கருo, கருஅ, ஙஉo.
பலி, ருஉ, கசங, ஙஎச.
பவழம், உகஎ.
பழஞ்சோறு, ஙகரு, ஙககு.
பழந்துணி, கக, கஙங, கஙஅ, கருo, ஙகக, ஙஅரு, ஙஙo, ஙகஉ, ஙகங, ஙகஅ, சoo.
பழித்ததுபோலப்புகழ்தல், கஉ.
பழுத்தமரத்தில் பறவைகளொலித்தல், கஎங.
பழைய ஊர், ஙஎ.
பழையசுவர், உகக.
பள்ளம், கoஉ.
பறந்தலை, உஙஎ, ஙஎங.
பறம்பில் உண்டாகும் நான்குபொருள்கள், கoக.
பறம்புநாடு, கசo, ககஅ.
பறம்புநாடு முந்நூறூர்களையுடையதென்பது, ககo.
பறம்புமலை, கoஅ, கoக, ககo, ககங, கருஅ, சஎக, ஙஙஎ.
பறம்புமலைச்சுனை, கஎக.
பறைக்கூடு, ஙகஎ.
பறைநிமித்தம், கஅ, கஉச, உoச.

பாணர், கக.
பாதவர், உச, ௬0, ௬௭௮.
பறை, ௬௮.
பறையன், ௬௬௫.

புன்னை, உ௭, ௬௮௬.
புன்னைப்பூமாலை, உ௭.
புனக்காப்போர், ௭௧.
புனம், ௧௬௮, ௧௪௬, ௧௫௬, உ௬௧.
புனர்பூசம், உஉ௧.

பூ.

பூங்குன்றம், ௧௧௬.
பூஞ்சோலை, ௬௬, ௧௧௬.
பூணூல், ௧௬௬.
பூண்கட்டியதண்டு, உ௪௬.
பூதம், ௬௬௬.
பூமி, உ, ௬, ௧உ, உ0, ௫௮, ௧௬௭, உ0௧, உ0௬, உ௧௬, ௬௬௬.
பூமிக்குக்கீழே நீர்கிலேயுண்டென்பது, ௬.
பூவாடைவடமைந்தஆடை, உ௭௭.
பூழின்சேவல், ௬உ௧.
பூனை, உ௬.

பெ.

பெண்கள் மதுவைப் பொற்கலத்தேந்தி யுண்ணுதல், உ௪.
பெண்யானை, ௪0, ௭௪, ௧௬0, ௧௫௧, உ௬௭, ௬0௬.
பெண்ணையாறு, ௧உ௬.
பெரியகல்லேபுடைய அடார், ௧௬.
பெரியயாழ், ௧௫௨.
பெருங்கணநூறறை, ௪௫.
பெருங்கொடை, ௬௫0.
பெருங்கோக்கிள்ளி, ௬௭.
பெருஞ்சோறு, உ, உ௬௫.
பெருவங்கியம், ௪௫உ.

பே.

பேகன் (வைஒருவள்ளல்), ௧௪௧, ௧௪உ, ௧௪௬, ௧௪௪, ௧௪௫, ௧௪௬, ௧௫௮.
பேகன் மயிலுக்குப்படாங்கொடுத்தது, ௧௪௧, ௧௪௫.

பொதியமலைச்சந்தனம், ௫௮.
பொதுமகளிர், ௭௬.
பொத்து, உ௪0.
பொய், ௫௬.
பொய்கை, உ௪௬, உ௪௬, உ௮௭, ௬௫௧, ௬௫௪.
பொரியல், உ௬௧.
பொருந்தில், ௫௬.
பொருள், உ0உ.
பொற்கம்பி, ௧௬௫.
பொற்கலத்தில் உண்ணுதல், ௧௬0.
பொற்படையால் அலங்கரித்தகுதிரை, ௧௬௫.
பொற்படையால் அலங்கரித்ததேர், ௧உ௬.
பொற்படையால் அலங்கரித்தயானை, ௧௭௭.
பொற்றனிர் உழிஞை, ௬0.
பொற்றாமரை, ௧உ௬, ௧௪௧.
பொற்றாமரைமாலை, உ௬, ௬௧௬.
பொற்றம்பை, உ, உஉ, ௬௭.
பொன், ௧௫உ, உ௧௮, ௬௫௪.
பொன்னணிமாலை, ௬௧, ௬௭, ௧௪௧, ௧௫௬, உஉ0, உஉ௬, ௬௮௪.
பொன்றுறை, ௬௮.
பொன்றுபரணம், ௬௬, உஉ௭.

போ.

போர்க்களக்காட்சி, ௬௬.
போர்க்களத்தைத் தனதாக்கிக்கொள்ளுதல், ௫௬.
போர்க்களம், உ௬, ௬௫, ௬உ, ௬௪, ௭௭, ௬௮, உஉ௭, உ௬௫, ௬௭௪, ௬௬உ.
போர்செய்தற்கு விழாவெடுத்தல், ௮௪.
போர்ப்பறை, ௭௬, ௭௮, உ௭௬.
போர்வீரர் பகைவரைப்பார்த்திருத்த

பேய், ௨௬அ.
பேய்ப்பெண்டிர், ௬௨.
பேய்மகள், ௬௬௯, ௬௯௦, ௯௭௪.
பேய்மகளிர், ௬௨, ௬௫௯.
பேராந்தை, ௪௮௦, ௨௪௦, ௨௬௪, ௬௫௬, ௬௬௨, ௬௬௯, ௬௯௦.
பேராந்தைகட்டுக்குவியென்றுகூவுதல், ௨௪௦.

பொ.

பொருவப்பறவை, ௨௬அ.
பொத்தியார் (ஒருபுலவர்), ௨௩௨.
பொதியமலை, ௨, ௬௬, ௩௨அ, ௨௩௫.

௬.
போர்வீரிருப்பு, ௬.
போர்வீரரும் யானையும் போர்ப்பறை முன்னார்ச் செல்லவேண்டுமென்ற ...
போர்வை, ௬௬௯.
போரில் பகைவரை முரசத்தோலை கொள்ளுதல், ௭௨.

ம.

மகளிர், ௬௪, ௪௨, ௪௪, ௫௬, ௬அ, ௬ ௩௩௯, ௩௩௭, ௩௨௦, ௩௬௩, ௩௬௪, ௩௭ ௨௦௩, ௨௨௩, ௨௪௦, ௨௪௬, ௨௫௪.

மகளிர் ஆம்பற்றண்டாற்செய்த வளை யையணிந்துகொள்ளுதல், ௬௬.
மகளிர் கண்கள், ௩௩௪, ௩௪௪, ௩௪௭.
மகளிர் கணவருடனிறத்தல், ௬௨.
மகளிர் கூந்தல், ௬௭.
மகளிர் கை, ௨௫௬.
மகளிர் நடை, ௩௬௬.
மகளிர் மார்பிலறைந்துகொள்ளுதல், ௨௬௯.
மகளிர் முன்கை, ௩௩.
மகளிர் விரல், ௩௪௪.
மகளிர் விளையாட்டு, ௩௯௬.
மங்கலியசூத்திரம், ௩௨௭.
மட்டையாகியதலை, ௨௬௩.
மடல், ௬௯௦, ௬௭௩.
மடு, ௬௭, ௨௪௬.
மடுவில் இளைஞர்பாய்ந்து முழுகி மண் ணெடுத்துவருதல், ௨௪௬.
மண்டை (பாணர்கைப்பாத்திரம்), ௩௦௬, ௩௩௫, ௩௨௫, ௩௫௫, ௩௭௩, ௨௬௫, ௨௬௩, ௨அ௬, ௬௫௨, ௬அ௭, ௬௯அ.
மணப்பறை, ௩௬௪.
மணல், ௬௬, ௫௬, ௬௦, ௩௬௬, ௩௭அ, ௨௪௬, ௨௬௨, ௬௬௬.
மணவினும் பலகாலம் வாழ்வாயாகவெ ன்றல, ௫௫.
மணற்குன்று, ௩௭௭.
மணி, ௫௬, ௩௫௨, ௨௮௩, ௬௫௬.
மணிக்கோவையாகிய ஆபரணம், அ௬.
மயில், ௩௬, ௩௦, ௩௩௬, ௩௨௪, ௩௬௬, ௩௪௩, ௩௪௫, ௩௪௬, ௨௫௨, ௬௪௪, ௬௬௫.
மயில்வாகனம், ௫௬.
மயிற்கொடி முருகக்கடவுளுக்கு உரித் தென்பது, ௫௬.
மயிற்பீலியால் மாலைதொடுத்தல், ௫௦, ௨௭௪.
மயிற்பேடை, ௩௨௦.
மரத்துண்டம், ௨௬௩.
மரநிழல், ௨௩௩.
மரம், ௩௦௬, ௩௩௬, ௩௬௪, ௨௮௦, ௨௭௬, ௬௪அ.
மரல், ௬௯௦.
மரல்நார், ௨௬௪.
மருதநிலம், ௩௬.
மருதப்பண், ௩௪௬.
மருதமரம், ௫௨, ௨௪௬, ௬௪௪, ௬௫௨.
மருந்துகொள்ளுமரம், ௩அ௦.
மருப்பு (யாழுறுப்புள்ஒன்று), ௨௪௨.
மழையர், ௩௬அ, ௩௮௦, ௨௬௯.
மழையர்வில்பால், ௩௬அ.
மலங்குமீன், ௬௩.
மலை, ௨௨, ௪௨, ௫௨, ௬௩, ௩௦௬, ௩௦௫, ௩௦௬, ௩௩௩, ௩௨௦, ௩௨௫, ௩௬௪, ௩௬௫, ௩௬௬, ௩௬அ, ௩௪௦, ௩௪௬, ௩௪௭, ௩௫௨, ௩௫௬, ௩௫௭, ௩௫அ, ௩௯௦, ௩௯அ, ௨௩௩, ௨௫௫.
மலைக்குகை, ௬௭.
மலைச்சாரல், ௬௦, ௩௫௦.

மாணிகள்செருக்கப்பதித்தகுவளைப்பூவை வெள்ளிகாராத்தொடுத்த பொன்னரி மாலை, ௧௫௩.
மத்தளம், ௧௨௮, ௧௯௪.
மதில், ௧௭, ௧௮, ௨௧, ௩௬, ௩௭, ௪௦, ௬௪, ௭௩, ௭௭, ௨௦௧, ௨௨௪, ௨௭௨, ௩௪௩, ௩௫௦, ௩௫௫, ௩௮௭.
மதிற்சூட்டு, ௨௧.
மதிற்படை, ௨௨௭.
மது, ௨௪, ௩௪, ௫௬, ௬௫, ௪௦௩, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௫௨, ௧௯௦, ௨௧௨, ௨௨௪, ௨௩௭, ௨௫௮, ௨௯௨.
மதிக்குடம், ௨௨௪, ௨௩௩.
மதுரை, ௩௨, ௫௮, ௩௭௭.
மதலைநிலத்திற்புதைத்தவைத்து முற்றச்செய்தல், ௧௨௦.
மதலை மூங்கிற்குழாயில்வார்த்து முதிரவைத்தல், ௧௨௯.
மத்தி, ௧௨௮, ௧௫௮, ௨௦௦, ௨௪௭.
மந்திரிச்சுற்றத்தினிலக்கணம், ௨.
மலைச்சிகரம், ௧௦௫.
மலைகாடு, ௩௦.
மலைப்பக்கம், ௧௩௭, ௨௦௦.
மலைமல்லிகை, ௧௯௮, ௬௮௦.
மலையன், ௧௨௩, ௧௨௪, ௧௨௫, ௧௫௮.
மலையிடத்துப் பொன்னுண்டாதல், ௬௫௨, ௨௦௧.
மலையில் தெய்வமிருத்தல், ௧௫௧.
மலையில்வாழ்வோருணவு, ௧௯௮.
மலைபுச்சி, ௧௨௦, ௧௩௩.
மலைவழி, ௧௩௫.
மழவர், ௮௮, ௯௦.
மழு, ௫௯, ௨௦௯.
மழை, ௩௪, ௮௨, ௧௦௭, ௧௩௭, ௧௪௨, ௧௪௩, ௧௪௪, ௧௫௩, ௧௭௪, ௧௯௨, ௩௧௭.
மழைத்துளி, ௧௨௩, ௩௯௭, ௩௮௫.
மழைத்துளியினும் பலகாலம்வாழ்கவென்றல், ௩௪.
மழை வேண்டுங்காலத்துப்பெய்வித்தற்கும் வேண்டாக்காலத்தொழித்தற்கும்

குறவர் தெய்வத்திற்குப் பலிதூவுதல், ௧௪௩.
மற்போர், ௮௦.
மறக்குடிமகளிர், ௧௯, ௨௭௭, ௨௭௮, ௨௭௧.
மறத்தி, ௧௮௧.
மறவர், ௪௩, ௧௭௭, ௨௫௮, ௨௭௦, ௨௭௪.
மறவர்தொழில், ௯௮.
மறுபிறப்பு, ௨௩௯.
மன்றத்தில் பரிசிலர்தங்குதல், ௧௩௫.
மன்றத்தில் முழவுதூக்கப்படுதல், ௮௯.
மன்றம் (=மன்று), ௪௯, ௭௯, ௭௩, ௧௨௮, ௧௮௧, ௨௨௦, ௨௭௦, ௩௦௯, ௩௨௫, ௩௩௩, ௩௭௧, ௩௭௩, ௩௭௪,
மான்பிணை, ௨௩, ௧௫௭.
மான்றசைப்புழுக்கல், ௧௫௨.
மானிறைச்சி, ௧௯௮.

மி.

மிருகசீரிடநாள், ௨௨௧.
மிழலைக்கூற்றம், ௨௪.
மிளகுகொடி, ௧௯௮.
மிளகுமூடை.
மின், ௬௨.

மீ.

மீன், ௭, ௧௩, ௨௯, ௧௩௮, ௩௯௩.
மீனக்கொடி, ௫௮.
மீனைச்சுட்டல், ௫௨.

கூஅஎ, கூசுகூ, கூகூ௰.
மன்றவிளவு, கஅக.
மன்றவேம்பு, எரு.
மனைவி, உஉஉ.
மனைவி, இறந்தகணவனுக்கு உணவுகொடுத்தற்பொருட்டுச் சிறியவிடத்தை மெழுகுதல், உசகூ.

மா.

மாங்கனி, கூகூகூ.
மாங்குடிமருதனார், எஉ.
மாடம், ருகூ, சுஎ, சுகூ, கூஎஅ, கூகூ௰.
மாணிக்கம், கஎஉ, உகஅ.
மாதம், அஎ.
மாயோன், ருஎ.
மார்ச்சனை, கருஉ, கருசு.
மார்பிற்செம்பொறியிருத்தல் உத்தமவிலக்கணமென்றல், சுஅ.
மார்பு, க௰, ருகூ, கருரு, கருஎ, கருக, ககஅ, உ௰கூ, உகக, கூகூஎ.
மாலை, சஅ, சுக, சுரு, எஎகூ, கஎஉ, உஉஎ, உசுகூ.
மாலைக்காலம், சுஎ, கசச, கசகூ, உகூஉ.
மாலைப்பக்து, கூகூ.
மாலையக்தி, கூச.
மாலையில் இலையைச்சேர்த்துக்கட்டுதல், உகூ.
மாவன், எக.
மாவிலங்கையென்னுமூர், கஎரு.
மாறோக்கம்=மாறோகம் (ஒருநாடு), கூஎ, கூகூ, கஉரு, உஅ௰.
மான், உ, கூகூ, க௰, ககூஅ, கரு௰, உசஎ, கூஎச.
மான்கலை, உகூ, கருஉ, கருஎ, [illegible], கூஉ௰.
மான்குட்டி, உ.

மு.

முக்காவனாடு, அ௰.
முக்குதல் (=மொக்குதல்), சுகூ.
முகைக்கலை, கககு, உகூகூ.
முசுண்டை, கூஉ௰.
முசுறி, கூசகூ.
முட்டை, ககூஎ, கூஉ௰, கூஉஅ.
முட்டைப்பீலி, ககூஎ.
முடுக்கன், உ௰கூ.
முத்தாரம், ககூ, கரு௰.
முத்தியின்பத்தைத்தரும் நற்செய்கைகளை அறிந்து செய்துகொள்கவென்றல், ககூச.
முதசு, உ, [illegible].
முதல், ருகூ, ருச, உகஅ, கூரு௰, கூஅ௰.
முதனாற்றக்கூற்றம், உச.
முதலை, கூஎ, க௰ச.
முதற்போர்க்குச்செல்லுகையில் வீரர் கீராடிச்செல்லவேண்டுமென்றல், யகூ.
முதியவன்கூத்தல், கருகூ.
முதிரமலை, க[illegible], சு௰, கருகூ.
முதுமக்கட்டாழி, உருகூ.
முதுமை, கருகூ.
முந்நீரெனப்பதற்குப்பொருள், கூ.
மும்முரசம், ருஅ.
முயல், கூச, கூஉஅ, கூகூகூ, கூகூச, கூகூகூ, கூஅச, கூகூரு, கூகூரு.
முயலின்குட்டிமைறச்சி, கூச, கூகூகூ.
முயற்சி, க௰கூ, கசஅ, உககூ.
முயற்சியாலீட்டியபொருளில் நல்லனவற்றைப் பரிசிலர்க்குமுதவி எஞ்சியதை ஒருவனுண்ணவேண்டுமென்றல், கஉரு.
முயற்சியில்லாதவனுடம்பு அழுகிழுக்கிருத்தல், கூகூ.

முரசு, கஎ, கூரு, ரு௰, ருஅ, சுஉ, சுகூ,

மெ.

௯௯, ௧௦௯, ௧௧௨, ௧௨௬, ௧௯௭, ௧௪௯,
௧௫௮, ௧௬௧, ௧௭௪, ௧௭௯, ௧௯௭,
௨௨௯, ௨௯௮, ௨௪௧, ௨௭௦, ௨௮௮,
௯௬௨, ௯௬௫, ௯௬௯, ௯௮௭, ௯௯௭.
மூரசுகட்டில், ௫௦.
முருக்கமரம், ௧௬௯.
முருகக்கடவுள், ௧௬, ௨௯, ௫௬, ௧௨௦, ௧௨௫.
முருகக்கடவுள்கோயில், ௨௯௯.
முருகக்கடவுள் திருச்செந்திலிலிருத்தல், ௫௫.
முருகக்கடவுள் போரிற்சிறந்தவரென்றல், ௧௪.
முருகக்கடவுளின் யானைவாகனம், ௫௨.
முல்லைக்கொடி, ௧௧௭, ௧௪௪, ௨௦௬, ௨௭௨, ௯௯௫, ௯௯௯, ௯௫௨, ௯௯௫.
முல்லைநிலம், ௯௮௬.
முழவு, ௬௫, ௭௫, ௭௮, ௮௯, ௬௦௯, ௧௫௨, ௨௯௬.
முழுத்தசை, ௨௧௯.
முழுநெறி, ௧௧௬.
முன், ௧௪௧, ௨௨௫.
முன்வேலி, ௧௧௬, ௯௦௧.
முன்வேலியையுடையதோட்டம், ௧௯௪.
முன்னம்பன்றி, ௯௨௫ ௯௭௪.
முன்றூர்மலை, ௧௨௯, ௧௨௯, ௧௭௪.
முற்றம், ௧௭௦, ௧௪௪.
முற்றுகை, ௪௪.
முறைமைசெய்தல், ௯௯.
முன்கைக்கடகம், ௧௫௦, ௧௫௯.
முன்படை, ௮௮, ௯௯.
முன்பு ஒருதொழிலைச்செய்து பின்பு பிழைக்கச்செய்தேமென்று கருதலாகாதென்றல், ௧௦.
முனிவர், ௪௯.

மூ.

மூங்கில், ௭௯, ௧௦௯, ௧௨௦, ௧௫௮, ௧௯௬,
௧௬௮, ௨௦௦, ௨௪௭, ௯௭௦, ௯௯௫.
மூங்கில்இழைந்து ஒலித்தல், ௧௨௦.
மூங்கில்நெல், ௧௦௯.
மூங்கில்மூளை, ௭௯.
மூங்கிற்பட்டை, ௨௫௯.
மூதிற்பெண்டிர், ௧௧.
மூப்பு, ௨௪௯.
மூப்புடையவன், ௧௫௯, ௨௭௦, ௨௭௭, ௨௭௮
மூப்புடையோர்பேசுதல், ௨௪௯.
மூரிநிமிர்தல், ௫௨.
மூவகையுலகமும் இன்னவென்பது, ௬.
மெய், ௧௦.
மெய்புகுகருவி, ௧௯.
மெழுகடை, ௧௦௯.
மென்புலம், ௪௨.
மென்மை, ௫௫.

மே.

மேகம், ௯௫, ௫௪, ௧௦௯, ௧௯௧, ௧௪௯,
௧௬௧, ௨௦௯, ௨௦௫, ௨௮௬.
மேட்டுநிலம், ௧௦௨, ௧௨௦.
மேட இராசி, ௨௨௧.
மேல்கடல் பழையகடலெனபது, ௬.
மேலீடு, ௮௧.

மை.

மையலென்னுமூர், ௭௧.

மோ.

மோசியென்னும்புலவர், ௧௫௮.
மோர், ௧௫௯.

ய.

யமன், ௯, ௧௯, ௪௨, ௬௬, ௭௫, ௯௮, ௧௯௫,
௨௦௯, ௨௨௬, ௨௨௭, ௨௯௭, ௨௯௮,
௨௫௫, ௯௯௧, ௯௬௨, ௯௬௯, ௯௬௬.
யமன் பாசத்தாற்கட்டுதல், ௧௯௫.
யமனைவதல், ௨௨௧.
யவனர் தேறல் கொணர்தல், ௫௬.

யா.

யாகசாலை, ௧௫, ௨௨௪.
யாகஞ்செய்வோர் கலைமானினது உறப்புத்தோலைத் தோளிலணிதல், ௧௬௯.
யாகத்தின்முடிவில் விருந்தினைப்பேணுதல், ௧௬௬.
யாகத்திற்குரிய எழுவகைக்காட்டுப்பசு, ௧௬௬.
யாகபத்தினிகள் நெற்றியில் ஜாலகத்தைச்சூடிக்கொள்ளுதல், ௧௬௬.
யாகபத்தினிகள் யாகத்தில தலைவர்க்கு ஏவல்செய்தல், ௧௬௬.
யாகம், ௧௫, ௧௨௨, ௧௬௬, ௨௨௪, ௪௦௦.
யாழ், ௬௪, ௬௫, ௬௯, ௭௦, ௯௨, ௧௦௯,
௧௨௭, ௧௯௫, ௧௪௪, ௧௪௫, ௧௪௯,
௧௫௨, ௧௯௯, ௧௬௪, ௨௮௧.
யாழ்த்தொடை, ௭௦.
யாழ்த்தோல், ௯௦௮.
யாழ்நரம்பு, ௧௦௯, ௧௯௫, ௧௯௪, ௯௦௮.
யாழ்ப்பத்தர், ௧௯௬.
யாழ்ப்புலவர், ௧௫௫.
யாழின்கோடு, ௧௨௭, ௧௪௫, ௧௫௫, ௨௪௨.

யாளி, உ0எ.
யானை, ங, ச, சு, கங, கச, கரு, கசு, கஎ, கக, உஉ, உச, உசு, ங0, ஙக, ஙரு, ஙஎ, ஙஅ, ஙக, சஉ, சச, சசு, ருங, ருரு, சுங, சுச, சுஅ, சுக, எஉ, எங, எக, அ0, அக, கூங, கூச, கூசு, கூஎ, கூஅ, க00, க0க, க0ச, க0க, ககச, ககரு, கஉரு, கஉசு, கஙக, கஙஎ, கச0, கசக, கசஉ, கசரு, கசஅ, கருஉ, கருங, கருக, கசுக, கசுஉ, கசுரு, கஎ0, கஎக, கஎஎ, கஎஅ, கஅச, ககஎ, உ00, உஉ0, உஉஅ, உஉக, உஙங, உஙஎ, உஙஅ, உசஎ, உஎ0, உஎரு, உஅஎ, ங0க, ஙக0, ஙஙரு, ஙஙசு, ஙஙக, ஙசரு, ஙருக, ஙருக, ஙசுஅ, ஙசுக, ஙஎ0, ஙஎக, ஙஅஎ, ஙகச.
யானை எதிகல்லேக் கவுளில் அடக்கிக் கொள்ளுதல், ங0.
யானைக்கம்பம், உங, சச, கஉஎ, கஎஅ, உஉ0.
யானைக்கவளம், சசு, க0க, ககச, கஅச.
யானைக்கழுத்து, உஉ.
யானைக்கன்று, ஙசுக.
யானைக்கன்று விளங்கனியெடுத்தல், கஅக.
யானைக்கூடம், உஉ0.
யானைக்கை, ங, உஉ, கசுக.
யானை கொம்பான்மதிலேக்குத்துதல், ஙக.
யானைக்கொம்பிலுண்டாகிய முத்தத்தை விறலியர்க்குக்கொடுத்தல். கஎ0.
யானைக்கொம்பு, உஉ, ஙக, ஙச, க0க, கருக, ககக, கஎ0, உஅஎ.
யானைக்கொம்புமுற்றினல் முத்துண்டாமென்பது, கசுக.
யானைச்சூல், கஙல.
யானைத்தலே, உஉ.
யானைத்திறை, ஙருஎ.
யானைத்தொழில், கச.
யானைநடை, உஉ.
யானைநிற்றல், உஉ.
யானை நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளல், உசுக.
யானைநெற்றி, ங.
யானைமத்தகம், உஉ.
யானைமதம், ங, உஉ, கங, கச.
யானைமுகத்துப்புள்ளி, ககக.
யானை முழாவொலியைக்கேட்டல், கஅ
யானை மூங்கிலேத்தின்றல், அ0.
யானைமேற்கொடி, க, ஙஅ.
யானையாற் கலேயமரத்தைமுறிப்பித்தல், கஎ.
யானையாற் பகைவருடைய காவற்பொய்கையைக் கலக்குவித்துப்படிவித்தல், கரு, உங.
யானையாற் பகைவருடைய மதிலரண் கொள்ளுதல், ங, சு.
யானையின் அடி, உஉ.
யானையின் ஆபரணம், கருங.
யானையின் தந்தப்பூண், ஙஎ.
யானையின் போர்த்தொழில், ங, உசு.
யானையும் கன்றுங் கொடுத்தல், கஙரு.
யானையைப்பிடிக்கும் குழி, கஎ.
யானையைடிவு, உஉ.
யானைவேட்டுவன், உகச.

யு.

யுத்தத்தில் இறந்தோருடைய உடம்பை மூடியகற்றுவை, ங.
யுத்தத்தில்மாண்டோர் சுவர்க்கம்புகுதல், கஉ.
யுத்தத்திற் கொல்லப்படார் இவரெம்பது, க.
யுத்தம், ச, சுஉ, சுங, அஅ, ஙங, கஙசு, கஎஅ, உஉச.

யூ.

யூபத்தம்பம், கரு, உஉச, ச00.

வ.

வஞ்சன், ஙக அ.
வஞ்சி (=கருவூர்), கக, ஙஉ, ஙக, ஙஎ, ஙஅஎ.
வஞ்சிக்கிளை, ஙஅச.
வஞ்சிபாடுதல், ஙஙஅ, ஙகச.
வடக்கிருத்தல், கரு, சுசு, உ0ங, உகச, உகசு.
வடகாட்டரசர், ஙக, ருஉ.

யானை நெற்றிப்பட்டம், ௯, ௧௨௬, ௧௬௧, ௯௨௬.
யானைநோக்கு, ௨௨.
யானைப்பாகன், ௨௨௦.
யானைப்பிணம், ௨௮௪.
யானைப்போர், ௬, ௧௯, ௯௧.
யானைமணி, ௯, ௨௨, ௧௬௧, ௧௬௫, ௨௦௨.
வடிம்பலம்பநின்ற பாண்டியனாற் ப·
றளியாறு உண்டாக்கப்பட்டதென்
து, ௯.
வடுகர், ௯௭௮.
வண்டற்பாவை, ௧௧, ௨௪௯.
வண்டி, ௯௦.
வண்டிப்பார், ௯௦.

விஷயசூசிகை.

வண்டு, ௬௫, ௭௦, ௧௦௫.
வயல், ௧௪, ௨௧, ௪௧, ௫௨, ௫௭, ௬௧, ௬௮, ௧௧௭, ௧௪௨, ௨௯௬, ௯௯௮, ௯௫௪, ௯௮௬, ௯௯௬.
வயலைக்கொடி, ௯௦௫.
வயாவுற்றமகளிர் மண்ணுண்ணல், ௨௦.
வயிற்றுத்தீ, ௭௪.
வரகரிசியைப் பாலுலையிற்பெய்து சமைத்த அன்னத்தைத் தேனொடுகலந்து உண்ணல், ௯௪.
வரகின்சூல், ௧௨௦
வரகின்சோறு, ௯௪, ௧௯௭, ௨௧௫.
வரகு, ௯௪, ௧௨௦, ௨௧௫, ௯௨௧, ௯௨௨, ௯௨௭, ௯௯௫, ௯௮௪.
வரால், ௧௮, ௨௪௯, ௯௯௯.
வராலிறைச்சி, ௯௯௯.
வரிசை, ௪௭, ௧௨௧, ௧௪௦.
வரிப்பொருண்மைப்பாட்டு, ௧௯௫.
வலி, ௫௪.
வலைஞர், ௨௪௯.
வழிப்பதி, ௧௬௧.
வழிப்பதிபதிப்போர், ௧௯௬, ௧௬௧.
வள்ளிக்கிழங்கு, ௧௦௯
வள்ளைக்கொடி, ௧௬, ௯௯௯
வளர்ந்தது தேய்தற்கும் தேய்ந்தது வளர்தற்கும், பிறந்தது இறத்தற்கும் இறந்தது பிறத்தற்கும் சந்திரன் உவமையாமென்றல், ௨௭.
வளை, ௯௬, ௫௯, ௭௭, ௮௯, ௧௦௯, ௧௧௯, ௧௯௫, ௨௯௯
வளைகளின்முறி, ௨௯௭.
வளையமாலை, ௭௬.
வற்றல், ௪௧.
வற்றியகுளம், ௧௪௨.
வாத்தியம், ௧௫௯, ௯௮௧.
வாத்தியங்கள், ௧௫௨.
வாய்த்தலை, ௧௧௯.
வார், ௫௦.
வாழைப்பூ, ௨௯௭.
வாழையிலையிலுண்டல், ௧௪௮.
வாள், ௯, ௪, ௫௦, ௯௧, ௯௯, ௯௭, ௧௦௯, ௨௪௯, ௨௬௧, ௯௪௫, ௯௬௯.
வாள்வடு, ௧௬௭.
வாள்வீரர், ௧௯.
வாளைமீன், ௧௮, ௪௨, ௯௧, ௯௭, ௨௪௧, ௨௮௭, ௯௨௨, ௯௯௯, ௯௯௫.
வாளைமீன்தடி, ௬௧.
வானம்பாடிப்புள் நீர்த்துளியைவிரும்புதலுடைத்தென்பது, ௧௯௮.

வி.

விச்சிக்கோ, ௨௦௦.
விடியற்காலம், ௯௭௪, ௯௮௫, ௯௯௨, ௯௯௭, ௯௯௮, ௪௦௦.
விண்மீன், ௧௦௧, ௧௨௧, ௧௬௦, ௨௭௦, ௯௬௭.
விண்வீழ்கொள்ளி, ௪௧.
விதவை, ௯௨௯
விதி, ௧௭௬, ௨௯௬.
விதை, ௨௨௭, ௨௯௦.
விமானம், ௨௭.
விரகு, ௨௨௭, ௨௬௧.
விரிச்சிபார்த்தல், ௨௮௦.
விருந்து, ௪௯
வில், ௨௯, ௪௯, ௭௭, ௧௫௨, ௯௨௨.
வில்லாட்கள், ௧௬௮.
விலாவென்பு, ௬௮
விழவு, ௨௨, ௯௧, ௯௯, ௬௫, ௮௨, ௮௪,

வறுமை, ௬௮, ௧௩௬, ௧௩௩, ௧௪௦, ௧௫௧, ௧௬௦, ௧௬௪, ௧௩௬, ௨௧௭, ௨௧௧, ௨௬௬, ௩௭௫, ௩௭௬, ௩௯௩.
வறுமையையே அனுபவித்தோர், பொருள்கண்டவிடத்து அடையும்மயக்கம், ௩௭௮.
வறை, ௩௮௬.
வன்புலம், ௪௨, ௧௪௬.

வா.

வாட்டாறு (ஓரூர்), ௩௩௬.
வாட்போர், ௧௬௧.
வாணிகன், ௧௩௪.
வாத்தியங்களைப் பரிசிலர் காவிற்றூக்கி வருதல், ௧௦௩.
௩௬, ௨௧௨.
விழுப்புண், ௨௩௩.
விளக்கம், ௨௪௭.
விளங்கில் (ஓரூர்), ௫௩
விளரிப்பண், ௨௬௦
விளாம்பழம், ௧௮௧.
விஜார்த்தகன், ௧௩.
விற்பொறி, ௩௩.
விறகுவெட்டுவோர், ௭௦.
விறலியர் (விறலி), ௩௨, ௬௦, ௬௪, ௭௦, ௮௧, ௧௦௩, ௧௦௫, ௧௦௧, ௧௧௧, ௧௩௩, ௧௩௫, ௧௩௧, ௧௪௦, ௧௪௭, ௧௫௨, ௧௭௨, ௨௪௨, ௨௪௪, ௨௪௭.
விறலியர்க்கு ஆபரணங்கொடுத்தல், ௬௧, ௧௦௫.

விஷயசூசிகை.

விறலியர்க்குப் பூவிலைகொடுத்தல், கூஉ.
விறலியர்க்கு மாலைகொடுத்தல், கூகச

வீ.

வீட்டிடமலைப அறியவேண்டுமென்றல், ககள.
வீட்டின இறப்பு, கஉக, ககூ
வீட்டின்பக்கத்துள்ள சோலையபறித்தல, கசo
வீட்டுக்கோழி, கூகரு
வீட்டெலி, உகக.
வீடு, எச, கசo, கூகூஅ
வீதி, கூகூஅ.
வீரகழல், கூ, ச, கூகூ, சo, எகூ, எஎ, அகூ, கூகூ, கoo, கஉக, கஉஉ, கஉரு, கசஉ.
வீரச்செல்வம், கக
வீரபானம், கஎஅ, உகூஅ.
வீரம், கூக
வீரமுரசம், கூ, ருo, உகக.
வீரமுரசம் நீராடல், ருo
வீரமேம்பட்டவார்த்தை, கஎஅ
வீரர (வீரன்), கூ, உச, கூக, சகூ. ருரு, ருஎ, கூஉ, கூஅ, எஅ, அச, அஎ, அகூ, கூகூ, கூஅ, உஉஎ, உகூo, உகூகூ, கூருக
வீரர அவர்க்கம்புகுதல், உகூo.
வீரர், தம்மிலும் மேம்பட்டவர்களோடு போர்செய்தற்குப்போகையிற் செய்துகொள்ளுதல, சக.
வீரர் தோள், கூகூ
வீரர் முல்லைப்பூவைச்சூடுதல், உசஉ
வீரர் வஞ்சினங்கூறல, உரு, எக, எஉ, எகூ
வீரகழ, உகூ, கூக, கஉஅ
வீரனொருவனை இறந்தபொழுது அவன் வீட்டைநோக்கிப்புலவரொருவர் இரங்கிக்கூறியது

வெ.

வெட்சிப்பூ, கoo உoஉ
வெணகாகதன், கூo.
வெணகொற்றக்குடை, கூ, உட, கூக, கூரு, கூo, கூஉ, எரு, கஎரு, ககூஎ, உகசு, உஉகூ, உகூக, உகூகூ, கூகூஎ.
வெணணி (—நகரூர்), கூக
வெண்ணெட்டி, எரு
வெணபுடைவை, உஅகூ, உகூக
வெயிலால்வாடியகாடு, ககூo
வெருக்குவிடை, கூஉச

வெள்ளரிக்காய், உசகூ.
வெள்ளரிவிதை, உசகூ.
வெள்ளாடு, உஅகூ.
வெள்ளாம்பல், உசஅ.
வெள்ளி, கக
வெள்ளிக்கலம், கூஅச.
வெள்ளிகார், கக
வெள்ளென், உசன், கூஉக.
வெள்ளைவரகு, கூகூஉ.

வே.

வேங்கடமலை, கூஅக, கூஅரு, கூஅகூ, கூகூஎ.
வேஙகைப்பூ, கoo, ககூஎ, உoஉ, உகரு.
வேங்கைப்பூமாலை, ககூஅ.
வேங்கைபபூவைப் பனைவேலையால் அலங்கரித்துததொடுத்தல், உகூரு
வேஙகைமரம, கoஅ, கஉo, கஉக ககூஎ, உoஉ, உஉச, கூகூகூ, கூருஉ, கூகூ
வேங்கைமார்பன், உக.
வேட்டை, கருஉ
வேடர (வேடன்), கூகூ, கருஉ, கருக, கஅகூ, உoஉ, உoரு, உசஎ. கூஉச.
வேளுவியோர, சகூ.
வேதம, உ, கூ, கரு, ககூகூ, கூஎஉ.
வேதிகை, ருகூ
வேபபமாலை, சரு
வேமபின்காய், கூஅக
வேம்பு, சரு, எகூ, எஎ எகூ, உஅக, உகூக, கூகூஅ, கூஎக
வேய்ங்குழல், கசகூ, உஅக
வோவு கoo, ககூ, ககூo, கூஅகூ.
வேல் கரு உக உரு உகூ, சஉ, கூஎ, ருஅ கூகூ, அஅ கூரு, கூஎ, கூகூ, கூஎ, ககக, ககூ, கக, ககூo, கருஎ கஎஉ, கஎரு, உoo, உசக உஎரு, உஅரு, உஅஎ, கூoகூ, கூகூஉ, கூசரு, கூருக, கூஎo
வேலின் உட்டுளை, கூஎ.
வேலின் உறை, கூக.
வேலைவடித்தல, கஅo
வேள்வித்துறை இருபத்தொன்று, ககூகூ
வேள்வி ஒருமுனிவன்றமகுண்டத்தில தோன்றியது, உoக
வேளை, உகூ, உசகூ
வேளைப்பூ, உகரு
வேளையிலை வேளை, உசக

வை.

வையையாறு. எக